

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

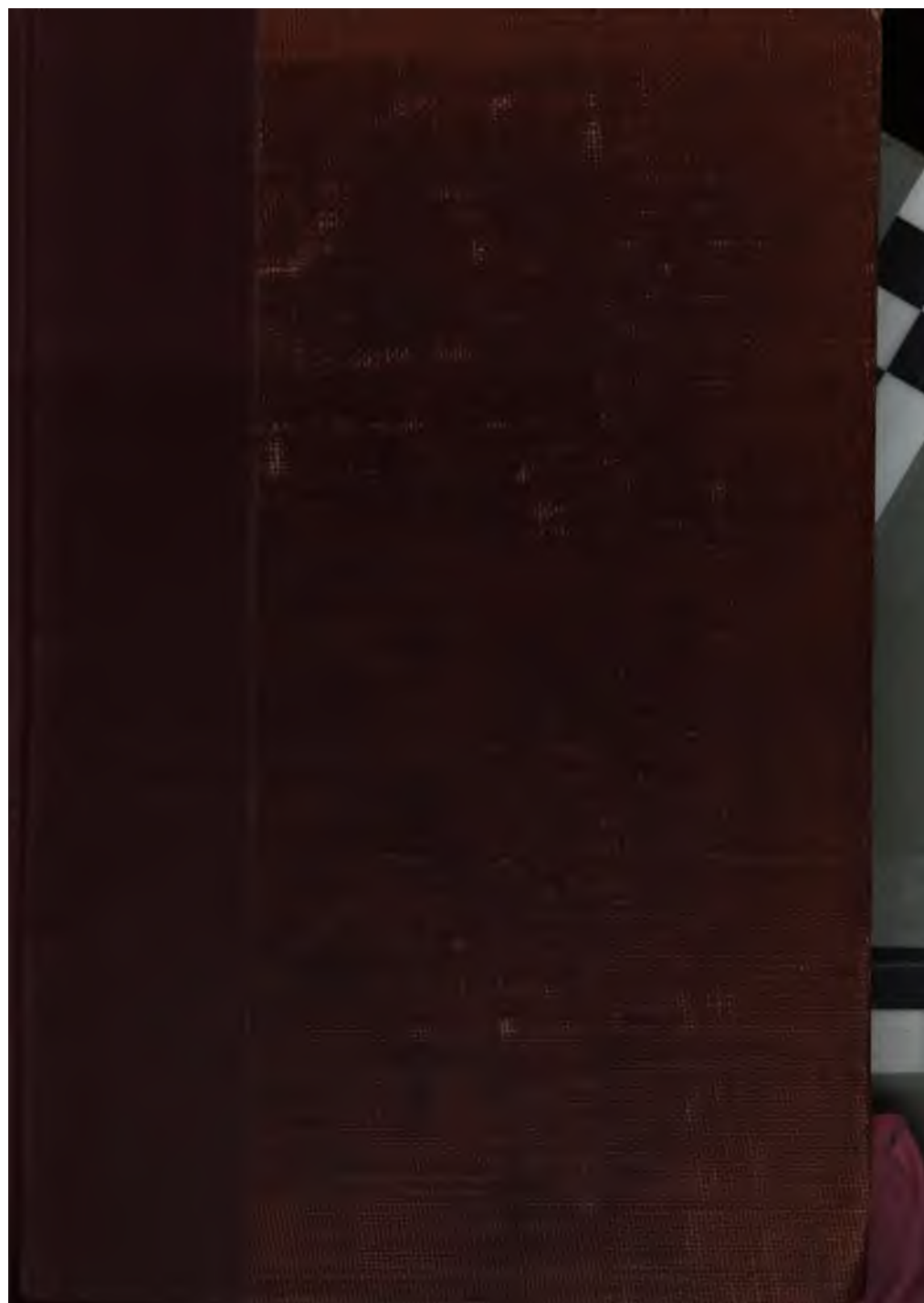
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

JOANNES LYDOS

IOANNIS LAVRENTII LYDI
LIBER DE OSTENTIS

ET

CALENDARIA GRAECA OMNIA

ITERVM EDIDIT

CVRTIVS WACHSMVTH

ACCEDVNT EPIMETRA DVO

DE COMETIS ET DE TERRAE MOTIBVS

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXVII

RP

A77709

888.9

J60w

ed. 2

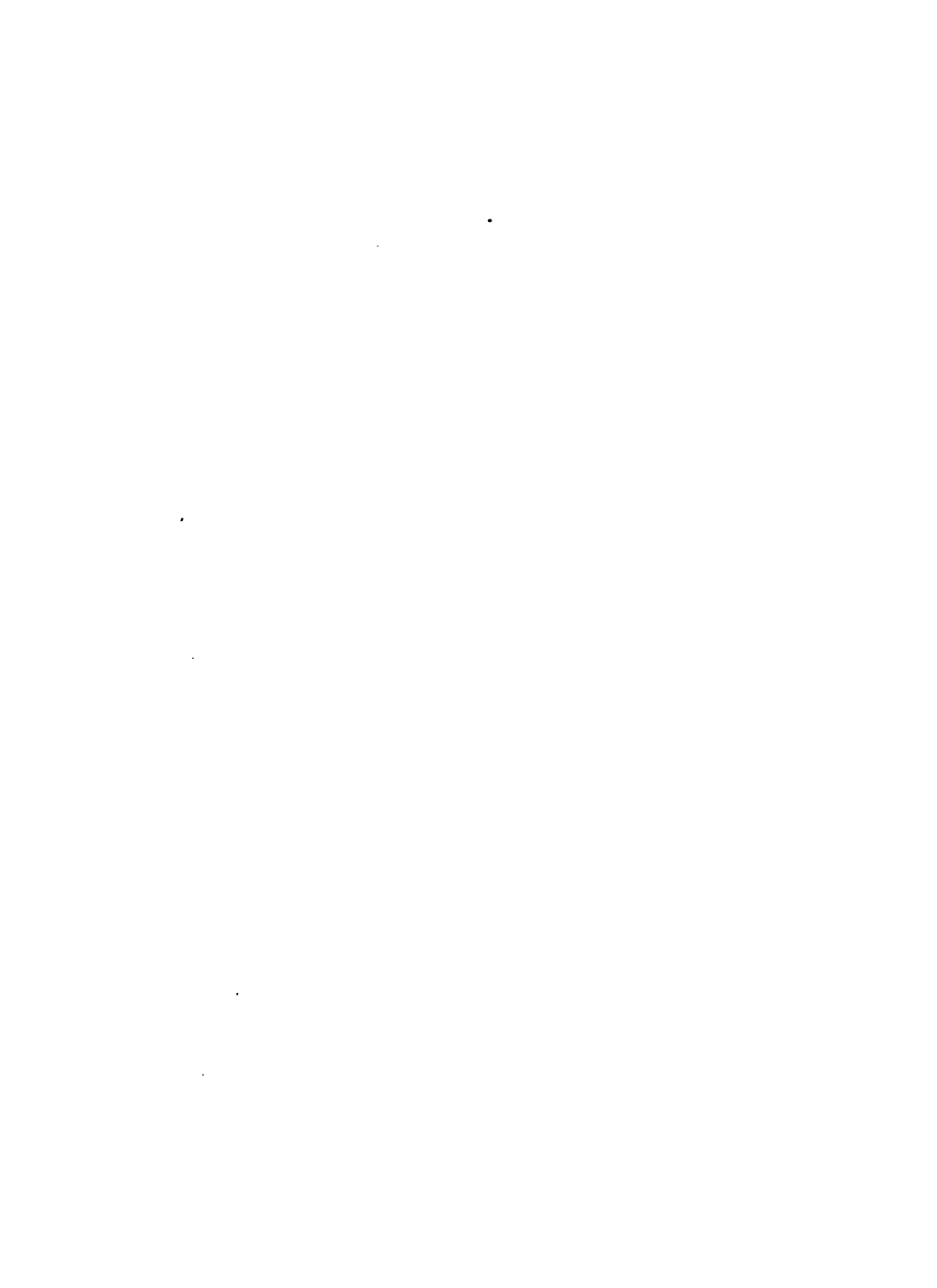
RVDOLPHO · HERCHER

AMICO

S · P · D

ANNO · MDCCCLXIII

CVRETIVS · WACHSMVTH

PROLEGOMENA

IN

LYDI LIBRVM DE OSTENTIS

Inopinato mihi et invito anno h. s. LXIII accidit, ut Lydi de ostentis nugas edendas curarem. casu vero cum primum, dein consulto quaerendo in Italicis bibliothecis complures codices repperissem, ex quibus Lydianus liber et emendatius scribi et magna ex parte suppleri posset, Lessingio assentiendum esse tunc vidi, qui edendis Iulii Firmici supplementis ita praefetur (VIII p. 425 ed. Lachmann.): „*Was die Welt einmal hat, muss sie so ganz als möglich, so ganz als es ihr vom Anfange bestimmt worden, haben. Was einmal zur Kenntniss der Welt gebracht worden, muss sie so genau, so zuverlässig wissen können, als möglich.*“ Accesserunt interim nova aliquot subsidia ex codice quodam Matritensi et Parisino, quibus adhibitis paulo etiam magis in integrum auctoris verba restitui potuerunt, ita ut praeter haud ita magnas lacunas capituli 1 et 16 nunc fere omnia quae Laurentius Philadelphensis *περὶ διοσημετιῶν* olim composuerat denuo collecta habeas.

Lydiani de ostentis libelli usque ad initium huius saeculi tres tantum editae erant reliquiae. primum Ianus Rutgersius in variarum lectionum libro tertio c. 16 p. 247—260 ceteris Nigidii Figuli fragmentis tonitruale etiam adnexuit, quod Nigidii esse dicit et totum Graeca interpretatione redditum exhibet Lydus cap. 27 usque ad 38. edidit autem hoc fragmentum Rutgersius, ut ait p. 289¹⁾, ex apographo Meursiano, quod ipsum

1) quod fugit Hasiun, qui in commentario de Laurentio Lydo eiusque scriptis p. XXX dicit, Rutgersium neque in ipso opere neque in libro de vita sua unde ephemeridem eam sumpserit indicasse.

ex codice Palatino Heidelbergensi descriptum erat.²⁾ Iste codex tum erat trecentesimus duodecimus inter Palatinos bibliothecae electoralis (vide catalogum codicum Graecorum illius a Sylburgio confectum in Miegii monum. piet. et liter. Francof. 1701 p. 92 sq.), nunc inter Palatinos bibliothecae Vaticanae asservatur eodem numero signatus (in mea editione littera *P* signatus). Dein fragmentum dissertationis Lydianae de terrae motibus (cap. 54 med. inde a verbis *ταῦτα μὲν ἔν τις κτλ.* — fin.) et totum Vircellii (?) seismologium (cap. 55—58) ex codice bibliothecae Angelicae, quae in coenobio S. Augustini *alla Sapienza* Romae est (in hac editione littera *A* notato), expressa sunt in calce libri Lydiani de mensibus a Nicolao Schow Lips. 1794 editi p. 130—134. Tertium calendarium Clodii Tusci (Lyd. c. 59—70) latine interpretatus est initio saeculi decimi sexti Nicolaus Leoniceus Thomaeus, professor Patavinus, cuius interpretatio sub titulo *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum significationes* saepe prodiit; namque et Ovidianorum fastorum editionibus praeis, primum (ut videtur: cf. Merkel, proleg. Ovid. fast. p. LXVII) Aldinae anni 1516 praemittebatur et ad calcem Iulii Firmici atque quadripartiti Ptolemaei latine versi Basil. 1533 p. 79—84 et in Petavii uranologio Lutet. Paris. 1630 p. 92—101 edita est. Videtur autem Leoniceus adhibuisse codicem Laurentianum *F*, quem ipse contuli et infra descripsi, vel ei simillimum.

Totum vero de ostentis librum anno 1823 Carolus Benedictus Hase ex codice Caseolino publicavit hac usus inscriptione: *Ioannis Laurentii Lydi de ostentis quae supersunt, una cum fragmento libri de mensibus eiusdem Lydi fragmentoque Manl. Boethii de diis et praesensionibus*

2) cf. Meursi not. in Leon. tactic. Lugd. Batav. 1612 p. 447. . . *Nigidii Figuli de tonitruum per singulos menses et dies significatione librum, quem Lydus e latina lingua in Graecam transtulit, extat ipsum opus in bibliotheca Palatina, ubi nos ante quinquennium descripsimus et edendum dedimus Iano Rutgersio.*

ex codd. Regiis edidit Graecaque supplevit et latine vertit Carolus Benedictus Hase. Parisiis MDCCCXXIII.

Iste codex Caseolinus (a me littera *C* significatus) inventus erat circa a. 1785 prope Constantinopolim Curucismae (is suburbanus est ad fretum pagus) in villa Constantini Slutzaris patricii viri, ubi Ioannes B. C. d'Anse de Villoison libros pertractabat aliquammultos partim cudos partim manuscriptos, superstites eos ex magna bibliotheca, quam Nicolaus Maurocordatus librorum rariorum et veterum admodum studiosus cum a. 1722 sultani nomine in Valachia regnaret e Graecorum monasteriis conquisiverat. hunc igitur Lydi codicem cum Villoiso legato Gallico ad portam Othomanam Gabrieli Augusto de Choiseul-Gouffier indicasset et ille significasset se in desiderio esse eius codicis, dono accepit eum paulo post a Constantino Bei Morusi principe Slutzari affini ipsique amicissimo. translatus autem post mortem legati in Regiam bibliothecam Parisinam (insignitus est in supplemento catal. cod. Graec. eius bibliothecae numero 257) codex ex possessore comite de Caseolo nomen Caseolini duxit. scriptus est nono saeculo vel decimo ineunte in membranaceis foliis minoribus quorum singulae paginae 31 versus continent. frequentissimi in eo sunt errores per itacismum procreati (confunduntur enim ϵ et $\epsilon\iota$; ι et η ; η et $\epsilon\iota$; β et ν ; ς et $\alpha\iota$; ν et $\alpha\iota$; ν , $\alpha\iota$ et ι , $\epsilon\iota$, η ; σ et ϑ , et quae sunt similia); accentus et spiritus neglegentius sunt notati (a manu recenti saeculi XVI vel XVII postea additi); $\nu\tilde{\nu}$ $\epsilon\varphi\epsilon\lambda\kappa\upsilon\sigma\tau\iota\kappa\acute{o}\nu$ multis vocibus adnectitur etiam sequente littera consonanti: quae omnia in adnotatione enotare nolui.

Is igitur codex continuit olim tria Lydi opera, librum de mensibus, de ostentis, de magistratibus Romanis; sed cum iam in bibliotheca Slutzaris inventus sit initio et fine truncus, supersunt hodie dumtaxat folia 102, quorum 37 pertinent ad librum de ostentis. ex his 37 foliis 26 posteriora fuerunt consuta numerata adiuncta ad corpus codicis, 11 priora separata cum extra codicem tum inter se et adiecta in involucro quodam absque

numerali nota ulla. ea 11 folia disiecta secundum conspectum operis in capite quarto expositum ordinavit et disposuit Hasius. quo facto apparuit, post folium quartum (post verba μέλανα μὲν ἢ ὑπόχλωρα φανέντα, ση in capite nono p. 20, 10. 11) duo minimum folia intercidisse, atque pariter unum certe post folium sextum (post verba Πέρσας τε in capite decimo quinto p. 43, 7). ceteroquin nihil deesse praeter exordium libri³⁾. accessit tamen gravius incommodum; decem priora folia misere sunt lacera madoreque vini et vetustate adeo affecta⁴⁾, ut Villoisoni (proleg. ad Iliad. p. XLVI) in cella vinaria potius quam in bibliotheca codex asservatus esse videretur.

Incredibili autem diligentia Hasius ex eis descripsit quae legere potuit sententiamque quandam expiscatus verba restituit et ingentes lacunas spatii vacui exactissima ratione habita explevit. quamquam in codice Caseolino prorsus certa coniectura de evanidarum litterarum numero ex areola vacua duci nequit. namque litterarum numerus in singulis versibus differt plurimum, in plerisque tamen habentur quadragenae octonae aut quinquagenae, sed eae et cursivae fere sunt et saepe in fine versuum paulo pressiores et intermistis hic illic compendiis scribendi. eis siglis denique eadem ipsa vox nunc exaratur nunc suis litteris, ut vel in lacuna trium litterarum explenda (ut hoc utar) difficile saepe sit dictu, utrum ΚΑΙ legendum an, quod spatium non maius occupet, ΣΕΝ, hoc est καὶ (compendio scriptum) ἐν et sic centiens.⁵⁾

In ea quoque re editorem mira pressit fati iniquitas, quod in priori et ea maxime lacera parte libri usque ad vicesimum caput nullo omnino alio codice subleva-

3) paucissimos tantum versus deesse credidit Hasius, potius unum folium intercidisse mihi veri videtur simile.

4) ceterum Klein, quaest. Nigid. p. 7 narrat, litterarum ductus nunc denuo apparere; quod quibus de partibus codicis dictum esse velit nescio.

5) quae de codice Caseolino narraui deprompsi ex Hasii commentario de Lydo LXXI sq. et praefatione edit. de ostent. p. V sq.

tus est. ad recensendam autem reliquam libelli partem quibus praeterea usus sit codicibus ipse narrat praefat. p. XII his verbis: „Institutio tonitrualis (c. 21—26) reperitur cum in codice Regio 2381 [*R* meae edit.] fol. 70 vers. tum in codice Veneto 324 [*V* meae edit.] (vide catal. bibl. Gr. Divi Marci, digest. praesid. Laur. Theupolo p. 149), qui per annos decem et sex penes nos in bibliotheca Regia identidem a me tractatus est, donec temporis flamma a. 1815 eum abripuit. Nigidii Figuli diarium tonitruale, quod proxime sequitur [cap. 27—38], editum iam extabat in Rutgersii variis lectionibus p. 247—260 mendose admodum, non ita tamen ut eius quoque comparatio cum codice nostro non usui mihi ad tollenda menda nonnulla nostri fuerit. tonitruale Fonteii [c. 39—41] diario Nigidii subiunctum habetur in codice Regio 2381 [*R*] fol. 70 vers.—71 rect. Labeonis observatio de fulminibus [c. 42] extat item in cod. Reg. 2381 [*R*] fol. 71 rect.; alteraque commentatio eiusdem argumenti, quae continetur cap. 43—52, in Regio (nunc Veneto) 324 [*V*], quem memoravi. disquisitio de causis terrae motuum (cap. 53 et 54) cum item in cod. 2381 [*R*] fol. 70 rect. tum in Regio 1991 [*S*] fol. 1 rect., ita tamen ut is quem posterius nominavi, verbis plurimis immutatis aut praetermissis, epitomen potius quam fragmentum Lydi continere videatur. sequentia inde a capite 54 [i. e. c. 54 med.—58] non solum in duobus quos dixi codicibus [*R* et *V*] extant, sed impressa quoque sunt in editione Schowiana opusculi de mensibus p. 130—134, vitiose admodum [vide supra p. VIII]. postremo calendarium vetus Romanum cum ortu occasuque stellarum latine iam cūsum erat in Petavii Vranologio (p. 94—101) sub nomine Ptolemaei per Nicolaum Leonicum e Graeco translatus. quam Leonici versionem passim retractavi; Graecum textum nunc primum edidi ex codicibus tribus, nempe Caseolino, Reg. 2381 [*R*] fol. 74 rect.—75 vers. et altero Regio 1991 [*S*] fol. 17 vers.—24 vers.“

Accedunt quae Hasius in commentario de Lydo p. XLVI narravit: „quartum fragmentum libri de ostentis, de tonitribus generatim, aequè ineditum illud quidem, in codicibus inscriptum esse solet: Ἰωάννου Λαυρεντίου Λυδοῦ Φιλαδελφείως, ἐπὶ τῆς βασιλείας ὄντος Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ Ἀναστασίου, περὶ βροντῶν. inc. πολλῶν καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν ὄντων ὅσα τοῖς φυσικοῖς περὶ βροντῶν ἐδόκει (i. e. exordium capitis 21), des. ἀνὴρ δυνατὸς καὶ βαρὺς τοῖς πράγμασιν (i. e. finis capitis 41). invenitur in codicibus duobus 1) in nostro Regio 2381 [R] fol. 70 vers.—71 rect., 2) in Veneto fol. 282 vers.—284 vers.“

Duos igitur Parisinos *R* et *S* Hasius adhibuit, de quibus quae addam non habeo, nisi haec duo: In *R* fol. 70 vers.—71 rect. certa coniectura statuendum est non omnia capita 21—41 legi, id quod ex Hasii verbis facile quispiam effecerit, sed solum ea quae Palatinus (*P*) exhibet, i. e. cap. 21 et 22; 23—26 et 39—41. *S* vero puto fluxisse ex Laurentiano *F*; quae enim continere narratur, eadem habet *F*; in scripturis consentiunt et uterque explicit in calendarii 5. Dec. (quode v. infra p. XIX). Neque satis accurate Hasius rettulit de Veneto Marciano 324 [V]. est is saec. XIV et continet praeter fulguralem doctrinam capitum 43—52⁶⁾, quam nescio quibus foliis legi Hasius p. XII testatur et allatis nonnullis scripturis comprobat, fol. 282 vers.—288 vers. haec quae diligentius nuper enotavit Wünschius 'Byz. Zeitschr.' V p. 413: 1) fol. 282 vers. Ἰωάννου Λαυρεντίου Λυδοῦ Φιλαδελφείως ἐπὶ τῶν βροντῶν, inc. πολλῶν καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν ὄντων (i. e. c. 21—26); 2) fol. 284 vers. ἐφήμερος βροντοσκοπία τοπικὴ πρὸς τὴν σελήνην κατὰ τὸν ῥωμαῖον φηγούλον ἐκ τοῦ τάγηντος καθ' ἐρηνηεῖαν πρὸς λέξιν (i. e. Nigidii tonitruale c. 27—38); 3) fol. 287 vers. Ἰω. Λαυρεντίου Φιλαδελφείως (haec marg.) περὶ σεισμῶν μετὰ τὸ τὰ ἐν τῷ ἐτέρῳ βιβλίῳ γεγραμμένα ἀναγεγνῶσθαι

6) haec non commemoravit Wünschius l. s.; sed nisi forte vehementer falsus est Hasius, de re dubitare non licet.

καὶ ταῦτα; inc. ταῦτα μὲν ἔν τις κτλ. (= c. 54 med. usque ad finem et Vicellii (?) seismologium c. 55—58). vides igitur in his fere congruere Venetum cum Palatino *P* (quode v. infra), quocum etiam in adnotatione tertiae parti praemissa conspirat. ceterum et Hasius paucissimas tantum Veneti scripturas attulit et Wünschius negavit eum novi quidquam quod utile sit exhibere.

Interim Fridericus Osann ex codice Laurentiano plut. 58 n. 13 (i. e. *M*, quode statim accuratius disse-ram) descripserat Phurnuti quae ibi fertur de cometis disputatiunculam (cf. infra p. XVI adn. 11) Lydique libro per Hasium evolgato eam non Phurnuti sed Lydi esse cognovit et explere aliqua ex parte lacunam posteriorem, quade supra (p. X) dixi (cap. 15). eius frustula quaedam edidit in auctario lexic. Graec. et Roman. et, ut ipse in praefatione p. XVIII ait, nil prius, nil antiquius sibi haberi duxit, quam ut fragmentum illud de cometis editione principe auctius multo et integrius statim edendum curaret, quod supplementi instar editionem Hasianam tamquam comes perpetuus sequatur.⁷⁾ et exierunt (ita enim narrat praefat. ad Cornutum p. XXVI; ego tamen nunquam vidi) revera folia tria quattuorve impressa prelo; tamen editio quominus absolveretur singulari nescio quo fato prohibita fuit.

Edidit praeterea I. A. Cramerus (anecd. Oxon. III p. 403—408) ex codice Canonic. 41^a [= *O*] excerpta quaedam ex Lydiano libro, quibus prior illa lacuna (in capite nono et decimo) suppletur, valde tamen decurtata ea et corrupta, vel testium Varronis Nigidii Apuleii nominibus omissis.⁸⁾

7) cf. idem in ephem. litt. Hal. 1832 supplem. 100. p. 798 sq.; ad Pompon. de orig. iur. p. 94.

8) ceterum hic codex etiam aliarum partium Lydiani libri epitomen continet et prae se fert fol. 84 rect. eorum quae apud Lydum capite nono proximis exhibentur inscriptionem: περι τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων i. e. eandem atque cod. Laurentianus *L* (quode vide infra).

Utrumque Lydianum opus restaurandi subsidium fugit Immanuelem Bekker, qui anno 1837 tres Lydi libros de mensibus, de magistratibus, de ostentis edidit in corpore scriptorum historiae Byzantinae Bonnensi, sed ut de reliquis taceam in hoc certe opere recognoscendo nihil fere praestitit.

Ipse vero excussi codices Laurentianos quinque, Vaticanum Palatinum unum. Laurentianorum antiquissimus (*F* hui. edit.) saeculi XI membranaceus (plut. 28, 34) continet collectionem uberrimam scriptorum astrologicorum Graecorum⁹⁾, inter eos frustula quaedam Lydiani libri, caput nonum usque ad verba *σελήνην παρατηρήσεις* (p. 22 v. 3 vid. adnot. critic.), Labeonis dissertationem (cap. 42), disquisitionem de causis terrae motuum (cap. 53—54 med.) ubi fere consentientem habet alterum Laurentianum plut. 28, 14 (*G* hui. edit.) fol. 146, calendarium Clodii Tusci (cap. 57—70). atque magnam optimarum scripturarum copiam cum in ceteris Lydi fragmentis tum in calendario exhibet, in quo etiam notationes singulorum dierum saepe inter se permutat, ita ut fere semper collato Columella (qua de re infra) eius ordinem unice verum esse probari possit, et multa addit, quae omittunt ceteri praeter Leonicieni interpretationem sine dubio ex codice persimili profectam et plerum-

9) permulta in ea sunt inedita, quorum indicem 'non plenum quidem, sed paulo pleniorum Bandiniano' nunc legis in Maximi Ammonisque editione Ludwichiana p. 125 adn. sq. ex eis ego quae ad rem nostram faciant iam proecdosi adnexui, dissertationem de cometis (quam ex Hephaestionis enchiridio tum ignoto, interim edito haustam esse nunc constat) et commentationem quandam de terrae motibus. Duo addo: disputationem *περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς καὶ προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτῆς συμβαινόντων*, quae in Geoponic. Graec. I c. 8 legitur, multo ampliorem exhiberi ibidem fol. 106 vers. et Teucris Babylonii (de quo vide Gutschmid, *Kl. Schr.* II p. 708 sq.) olim clarissimam (cf. Porphyr. intr. in Ptolem. de effect. astr. p. 200 ed. Bas. et Psell. *π. παραδόξων ἀναγνώσμ.* p. 147 Westerm.) commentationem *περὶ τῶν παρανατελλόντων τοῖς ἡ' ζῳδίοις* etiam latere ibid. fol. 134^b.

que ab Hasio neglectam. ea igitur additamenta propter praestantiam codicis malui in contextum recipere, quam reicere in adnotationem; nonnulla sane non bona Graecitate sunt conscripta; inauditum tamen verbum *παχνήτης* p. 130, 12 potius corruptum esse videtur (vide adnotationem ad l. s.) quam interpolationis suspicionem movere.

Dein in codice Laurentiano plut. 80, 23 chartac. saeculi XV (*L* hui. edit.) post Theophrasti characteres tae-
 terrime scriptae leguntur astrologicae disputationes haec:
 1) *περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημελιῶν*¹⁰⁾ καὶ τῶν
 ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων (fol. 12 rect. — fol. 16
 vers.), 2) *περὶ κεραυνῶν* (fol. 16 vers. — fol. 18 vers.),
 3) *περὶ σεισμῶν* (fol. 19 rect. — fol. 22 rect.), 4) *τὰ μέρη*
τῆς σφαίρας οἰκήματα, 5) *πῶς δυνάμεθα εὐρεῖν τὸ ζῳδιον*
καὶ τὴν μοῖραν ἔνθα ἐστὶν ὁ ἥλιος alia similia. earum
 disputationum quarta (epitome vulgaris Chaldaicae doctri-
 nae) et quinta (in qua *παραδειγματός* ἔνεκα dies quidam
 anni 936. post Augustum Caesarem ponitur) nihil ad
 nos pertinent; tertia est Lydiana disquisitio de terrae
 motibus (cap. 53—58), secunda eiusdem dissertatio de
 fulminibus (cap. 43—52), prima denique exhibet Lydi
 capita 9—15^b (p. 45, 13) ita, ut et prior lacuna codicis
 Caseolini tota expleatur, et altera maxima ex parte. quod
 ad priorem lacunam attinet ne hic quidem codex Lydi
 ipsius verba referre videtur, epitome tamen certe est
 multo amplior quam ista Crameriana.

Per postremam partem saltem in codice *L* verba Lydiana
 valde decurtata esse docetur non solum paucis eis, quae
 servavit Caseolinus ex Campestris de cometis disserta-
 tiuncula, sed etiam duobus aliis codicibus Laurentianis
 plut. 31, 37 (*N* hui. edit.) et 58, 13 (*M* hui. edit.),
 quorum ille chartaceus scriptus est saeculo XIII, hic
 (quem olim iam adhibuit Osannus: v. supra p. XIII) mem-
 branaceus anno 1491 ab Ioanne Rhoso (ut testatur sub-
 scriptio: *μετεγράφησαν καὶ τὰ παρόντα ἦτοι φρονούτου*

10) De hac forma vide Fr. Rühl mus. Rhen. XXIX p. 85 n. 1.

περὶ θεῶν καὶ κομητῶν διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἰωάννου πρεσβυτέρου δώσου τοῦ κρητὸς ᾠ^ω ὡ^ω Ὡ^ω μηνὸς ἰουνίου κη' οὐνετίαις.). in utroque, in illo (fol. 386 r.) περὶ κομητῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀστεροειδῶν, in hoc (fol. 31 r.) περὶ κομητῶν inscripta¹¹⁾ eadem Lydiana legitur de cometis disputatio (in cap. 10 usque ad cap. 15^b, p. 45, 21), qua ultima pars prioris lacunae codicis Caseolini, plerumque certe posterior lacuna expletur, Campestris verba, quae inter utramque media in Caseolini folio quinto et sexto servata sed valde mutila leguntur (p. 35—58 edit. Hasianae), plena omnia scribuntur. qua in re nefas duco non palam contestari, Hasium ita sese insinuassee in Lydi ingenium et stilum, ut in supplendis verbis maxime laceris, quae expiscatus est ex Caseolino (in cap. 9—15), semel tantum a veritate omnino aberraverit, ceteroquin semper sententiam rectam, plerumque ipsa verba scriptoris assecutus sit; etiam ingeniosa coniectura¹²⁾ ultima ea verba, quae ante folium quintum Caseolini interciderunt, restituerit fere ad litteram congruentia cum eis quae nunc ex codicibus addi possunt.

In codice autem Vaticano Palatino 312 (= P meae edit.) fol. 183 v. rubre scriptum est: προοίμιον ἰωάννου λανρεντίου λυδοῦ φιλαδελφέως ἐπὶ τῆς βασιλείας ὑπάρχοντος ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἀναστασίου περὶ βροντῶν et continentur cap. 21 et 22, tum praemissa inscriptione βροντοσκοπία ἐκ τῶν φωτῶν (sic!) τοῦ ῥωμαίου κατ' ἐρμηνείαν πρὸς λέξιν ἰωάννου λανρεντίου λυδοῦ; μὲν ἰανουαρίῳ περὶ βροντῶν ἐκ τοῦ ἡλλου sequuntur cap. 23—26 et fol. 185 r. inscripta περὶ βροντῶν ἀπὸ

11) in hoc codice ea dissertatio Cornuto tribuitur idcirco tantum, quod φρονουότου ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομή κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θεωρίαν praecedit. ceterum uterque codex exhibet ea quae p. 28, 5—29, 11 leguntur, dein adnectit ea quae p. 27, 7—p. 28, 3 scripta sunt, in fine tamen additis eis quae ad p. 28, 3 adnotavi.

12) quam non debuit Bekkero tribuere Hertz de Nigidio Figulo p. 41.

σελήνης capita 39—41.¹³⁾ dispositionem hanc falsissimam¹⁴⁾ neque Fonteio sed Vicellio cap. 23—26 tribuenda esse, infra docebo; tenere tamen eandem supra dixi codicem Regium 2381 [R]. postea fol. 186 r. Palatinus exhibet Nigidii tonitruale (c. 27—38): atque incohata collatione cognovi, ex hoc codice tunc Heidelbergensi Meursianum apographum a Rutgersio editum fluxisse. itaque nolui per totam dissertationem codicem iterum excutere; sed hic illic, praecipue eis locis, ubi de veritate scripturae dubitarem, eum inspexi et nonnullos errores Meursii correxi. quodsi discrepat mea lectio a Meursiana, scias codicem a me consultum esse; ceteroquin Meursiano apographo credidi. potuit vero Nigidianum tonitruale ex hoc codice non tantum saepe corrigi, sed etiam suppleri, id quod aliquotiens editores non animadverterunt. denique in eodem codice fol. 190 v. leguntur capita 54 (p. 109, 11) — 58 (p. 117, 4) i. e. de terrae motibus dissertationis eadem partes atque in A et V.

Aliquot annis post proecdosin absolutam per itineris Hispanici opportunitatem Carolo Graux contigit, ut in Matritensi bibliotheca peculiari regii Palatii codicem (D hui. edit.) membranaceum saec. XII n. 41 (pristini ordinis n. 35) investigaret, qui olim fuit collegii veteris S. Bartholomaei Salamancensis et praeter Aristotelis meteorologica multis scholiis ornata continet tacito auctoris nomine Lydiana capita 9—15 in quattuor fasciculis, in quinto epitomen Clodiani calendarii usque ad diem 19. mensis Novembris (i. e. Lydi c. 59—69). rettulit de hoc codice cum ipse Graux 'Archives des miss. scientif. et littér.' III. ser. tom. 5 p. 130, tum post eius praematurum obi-

13) Falso Palatini titulo deceptus Antonius Catiforus Zacynthius (saec. XVIII) ex hoc ipso codice descripsit et inter Photii quae collegit opera recepit in codice Veneto Marciano II 15 f. 48 βροντοσκοπίαν πρὸς τὸν ἥλιον (= Lydi c. 23—26) et f. 51 v. βροντοσκοπίαν πρὸς σελήνην (= c. 39—41): vide Wünschium l. s. p. 413.

14) aliter quidem sentit Swoboda, Nigid. reliqu. p. 35.

tum Albertus Martin 'Nouv. arch. des miss. scient. et littér.' II (1892) p. 109 sq. idemque vir doctus accuratam Grauxii collationem cap. 9—15 edidit nuperrime 'Revue de philol.' n. ser. t. XX (1896) p. 23 sq. atque non solum optimas aliquot scripturas exhibet codex, sed haud pauca, aliqua ex parte largiora supplementa exemplorum hactenus cognitorum. contra non attinet decurtatam calendarii recensioem accuratius conferre.

Denique Wünschius nuperrime ('Byz. Zeitschr.' V p. 410) edidit e codice Parisino suppl. gr. 20 (*T* hui. edit.) saec. XVII fol. 208 r. Lydi fragmentum quoddam — descriptum id e codice Regio 1133 pristini ordinis et *Ξεληνικαὶ ἐπιτηρήσεις Ἰωάννου Λυδοῦ τοῦ Λαυρεντίου* inscriptum — quod libro de ostentis rectissime editor attribuit; neque tamen ad totius libri exordium — id quod Wünschius voluit —, sed ad capitis sexti decimi initium referendum esse ipse exposui mus. Rhen. LII p. 137 sq.

Codicum igitur horum omnium quinam in singulis adhibiti fuerint capitibus, ut uno conspectu appareat, usus notis eisdem atque in adnotatione critica (quarum tabulam vide in membrana sive *σλλύβω*) addo hanc tabulam ex Hasiana et mea capitum dispositione institutam: cap. 1—8: *C* (fol. 1 r. — 4 r.).

cap. 9—10: *C* (f. 4 v. usque ad capitis 9. verba *μέλανα μὲν* p. 20, 10; f. 5 r. inde a capitis 10. verbis *συνεὶ τόξον* p. 35, 5), *D* (f. 1—18 r.), *F* (f. 156 r. usque ad capitis 9. verba *ἀστέρας παρατηρήσεις* p. 22, 3; dein Campestris verba p. 24, 7—25, 2), *L* (f. 12 r. — 15 r.), *M* (f. 31 r. sq. inde ab initio capitis 10.; vide adnot. 11), *N* (f. 368 r. sq. = *M*), *O* (f. 84 r. inde a capitis 9. verbis *μέλανα μὲν κτλ.* p. 20, 10).

cap. 11—15^b: *C* (f. 5 r. — 6 v. usque ad capitis 15. verba *Πέρας τε* p. 43, 7), *D* (f. 18 r. — 30 v.), *L*, *M*, *N*.

cap. 16: *T* (f. 208 r.).

cap. 16^a—20: *C* (f. 7 r. — 9 v.).

- cap. 21—26: *C* (f. 9 v.—11 v.), *P* (f. 183 v.—185 r.),
R (f. 70 v.), *V* (f. 282 v.—284 v.).
- cap. 27—38: *C* (f. 11 v.—19 r.), *P* (f. 186 r.—190 v.),
V (f. 284 v.—287 v.).
- cap. 39—41: *C* (f. 19 r.—20 v.), *P* (f. 185 r.—186 r.),
R (f. 71 r.).
- cap. 42: *C* (f. 20 v.—21 r.), *F* (f. 153 r. et v.), *R* (f. 71 r.).
- cap. 43—52: *C* (f. 21 r.—25 r.), *L* (f. 16 v. sq.), *V*.
- cap. 53 (p. 107, 8—109, 10 i. e. ap. Hasium c. 53 et 54
pars prior): *C* (f. 25 r. et v.), *F* (f. 110 r.), *G*
(f. 146 r.), *L* (f. 19 r.—20 r.), *R* (f. 70 r.), *S*
(f. 1 r.).
- cap. 54 (p. 109, 11 i. e. ap. Has. 54 med.)—58: *A*,
C (f. 25 v.—27 v.), *L* (f. 20 r.—22 r.), *P*
(f. 190 v.—192 r.), *R*, *V* (f. 287 v.—288 v.).
- cap. 59—70: *C* (f. 28 r.—35 r.), *D* (fasc. sing.; usque
ad 19. Nov.), *F* (f. 124 r. sq., usque ad 5. Dec.),
R (f. 74 r.—75 v.), *S* (f. 17 v.—24 v., usque
ad 5. Dec.).
- cap. 71: *C* (f. 35 v.); initium usque ad p. 158, 15:
R (f. 75 v.).

Praeterea nondum collatum est calendarium Clodii
Tusci in codice II 15 (277) bibliothecae Barberinae
saeculi XV, quem tamen verba in epitomam contraxisse
nunc testatur Wünschius p. 414 et iam in tertio die m.
Iulii desinere. neque magis ad hoc calendarium recen-
sendum adhibui saec. XVII codicem Parisinum Graec.
n. 3084 (manu Emerici Bigoti exaratum) quem cum Lau-
rentiano *F* eandem generalem exhibere inscriptionem et
eodem die (5. Dec.) explicare idem Wünschius l. s. nuper
monuit. atque cum in *F* hic duo folia desint et ea
media quaternionis (ut recte rec. man. infra scriptum sit:
 $\lambda\epsilon\lambda\pi\epsilon\iota\ \phi\acute{\upsilon}\lambda\lambda\alpha\ \beta'$), in promptu est conicere, Bigotianum
apographum non minus quam codicem *S* ex ipso Lau-
rentiano profectum esse. Postremo, ut ne quid omittam,
in codice Vaticano 1202 chartaceo f. 22 v. misere la-
cera et paucissima, quippe ex codice in quo plurimae

litterae evanuerint deprompta, extant frustula capitis 71 med. inscripta ἐκ τῆς τοῦ λυδοῦ ἰωάννου. atque haec fluxisse e Vaticano 1065 bombycino f. 21 v. nunc docuit Wünschius p. 415. leguntur vero Lydi excerpta — vel ipsa admodum corrupta — iuxta alia fragmenta geographica, quibus alterius auctoris nomen appositum non est. similis denique congeries legebatur in codice Leidensi quodam, ex quo Creuzerus meletem. p. 91 et lacunam Lydi cap. 71 p. 157, 1—3 explevit et fragmenta geographica tamquam ipsius Lydi edidit (quamquam me fugit, quisnam ille Leidensis fuerit vel sit).

Vnum etiam ut addam necesse est. in eis partibus, quae in solo Caseolino servatae sunt, cancellis rectis [] inclusi supplementa coniectura addita; quae, nisi alia expressis verbis monentur, tenendum est profecta esse omnia ex mente Hasii. accuratissima semper ratio spatii vacui in codice Caseolino habita est. quod ubicunque iuste expletum est eis quae in aliis codicibus repperi (quod fere fit in cap. 9—15), superfluum credidi lacunam Caseolini enotare. capitum ordinem ab Hasio institutum turbare nolui, quamvis male cum illo congruit magnum quod ex codicibus accessit incrementum; sed satis habui capita in nimium ambitum iam extenta divisisse in minores particulas quibus litteras a, b, c etc. praefixi, velut cap. 9, 9^a, 9^b, 9^c, 9^d, vel 10, 10^a, 10^b, 10^c; praeterea bis capita prorsus perperam digesta (c. 54 et 71) rectius constitui, suo tamen loco numeris Hasianis adscriptis.

Misit autem Ioannes Lydus hunc de ostentis librum ad duos pluresve (cf. cap. 3 extr. *πειράσσομαι ταῦτα πρὸς ὑμᾶς διελθεῖν*), par fratrum (opinari licet) aut coniugum, quorum alterum Gabrielem praefectum fuisse Hasius animadv. in libr. de ostent. p. 293 suspicatur ex Suidae verbis quae ita se habent: Ἰωάννης Φιλαδέλφους Λυδός· οὗτος ἔγραψε περὶ μνηδῶν βιβλὸν α' καὶ περὶ διοσημειῶν ἕτερον καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων μαθηματικῶν. προσομλεῖ δὲ ταῦτα Γαβριηλῶ τινι ὑπάρχῳ. quibus de verbis audi Hasium rectissime me iudice in comment. p. XXVIII

disserentem: „suspicio primo scriptum fuisse καὶ περὶ διοσημειδῶν ἔτερον nec quicquam amplius; postea ut sunt glossae istae multis e centunculis consutis natae, respicientem aliquem ad argumentum multiplex libri de ostentis supra verba περὶ διοσημειδῶν adscripsisse καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων μαθηματικῶν; ea posthac annexa glossulae esse“. ceterum Gabrielis istius mentio fit in anthologia Planudea lib. III epigr. 32 (*Διοντίου σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα Γαβριηλίου ἐν Βυζαντίῳ*) et Γαβριηλίου ὑπάρχον ipsius epigramma extat in eadem lib. III epigr. 208.

Iam nova exoritur quaestio, quis fructus ex hoc libro Lydiano percipi possit; in qua cum videam viros doctissimos et diligentissimos non satis circumspecte iudicare, paulo altius repetenda ea est et primum de fontibus Lydi agendum.

Scriptores astrologos Graecos Lydus in capite secundo enumerat hosce: Zoroastrem, Petosirin, Antigonum, Aristotelem, Heliodorum, Asclationem, Odapsum Thebanum, Polletem Aegiensem, θεϊότατον Ptolemaeum. eorum Aristotelis meteorologica raro, Ptolemaei tetrabibulum¹⁵⁾ saepissime sequitur; utriusque locos usurpatos in adnotatione adscripsi plenos.

Ceterorum notissimus est Petosiris cuius scripta primo post Chr. saeculo exorta esse pro certo habeo; de eius aetate et scriptis nuper accuratius egerunt Riessius cum dissert. 'Nechepsonis et Petosiridis fragmenta magica' (Bonn. 1890) tum philologi suppl. VI p. 327 sqq. et Bollius annal. phil. suppl. XXI p. 236 sq., cui rursus oblocutus est Riessius philologi nov. ser. VIII p. 185 sqq.

Zoroastri autem, qui apud Lydum l. s. ὁ πολὺς audit et pariter atque hic iuxta cum Petosiri laudatur a Proclo in Plat. rem publ. (An. Gr. I p. 29, 14 Schöll. = Pitra, anal. sacra V 2 p. 174, 34), scripta Suid. s. v. Ζωροάστρης commemorat ἀστεροσκοπικά et ἀποτελεσματικά βιβλία quinque, e quibus excerpta quaedam fluxere in

¹⁵⁾ quode nunc vide Fr. Bollium, *Stud. zu Cl. Ptolem.* = XXI. suppl. ann. phil. p. 111 sqq.

Geoponicorum graecam collectionem (lib. I cap. 7. 8. 10. 12; II 15; V 46; VII 9. 11; X 83; XIII 16; XVI), et in Plinii natur. hist. libr. 18 (vid. ind. auct. et § 200; quae ad eum in libro 37 redeunt, potius ex altero scripto non minus lectitate *περὶ λήθων τιμῶν* petita sunt). alia latent in bibliothecis, velut Zoroastri *βροντοσκοπία* in cod. Paris. gr. n. 2286 f. 109 v. extat et *περὶ ἐπιστολῆς ἀναδόσεως ἐκ τῶν ζωροάστρων* legitur in Paris. gr. n. 2419 f. 119 v.

Antigonus est Nicaenus, qui laudatur a Demophilo in schol. ad Ptolem. tetrab. (post Porphyrii *εἰσαγωγὴν* ed. Wahler, Basil. 1559 p. 201), quem Nechepsonis et Petosiridis copias expilasse et Lydus c. 2 testatur et probat cod. Vindobonensis phil. Gr. CVIII fol. 213 *φέρει δὴ οὖν καὶ ἐνταῦθα προσθῶμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἄλλοι σκέπτονται τὰς γενέσεις οἱ περὶ Πετόσιριον καὶ Νεχεψῶ καὶ ἐξ αὐτῶν Ἀντίγων* (immo Ἀντίγονος) ὁ Νικαεύς; eiusdem ipsum illud *θεμάτιον περὶ γενέσεως* ineditum legitur in cod. Paris. 2419 f. 106 r. et alia *ἀποτελεσματικά* in cod. Vindob. supra laudato f. 301 v. exhibentur.¹⁶⁾

Heliodorus scripsit in quinquaginta tria capita digestum commentarium in Pauli Alexandrini *εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν*; hic quoque liber ineditus extat in bibliotheca Vindobonensi (Lambeck. VIII p. 256). Asclatio prorsus ignotus est (Asclenario mathematicus a Suetonio Domitian. c. 15 commemoratus utrum idem fuerit ut credidit Hasius animadv. p. 292 necne, mihi incompertum). Odapsus Thebanus a Hephaestione *περὶ καταρχῶν* I c. 1 p. 52, 14; 57, 11; 61, 2; 66, 5. Engelbr. (et inde in comment. Laurent. 28, 34 f. 153 v. *αἱ γῶραι συνοικειούμεναι τοῖς ἰβ' ζῳδίοις* a me in proecdosi ad Lydi cap. 71 excerpta,

16) cf. Nessel, catalog. IV p. 63, Lambeck., de bibl. Caes. vol. VII p. 557. Reinh. Koepke, de Antigono Carystio (Berol. 1862) p. 32 falso hunc Nicaenum diversum esse credit ab Antigono, quem Lydus laudat et Koepke Aristotele antiquiorem esse inde efficere voluit, quod ante eum a Lydo commemoraretur; neque rectius Riessius diss. Bonn. p. 26 astrologum confudit cum Arati interprete (cf. Maass, Aratea p. 150).

a Ludwichio in suo Maximo tota edita p. 114, 24; 116, 14; 117, 11; 118, 25) inter auctores astronomicae ethnologiae commemoratur.

Denique Polles Aigiensis quae huc faciant secundum Suidam scripsit multa, inter ea *περὶ τῆς παρὰ Τυρρηνοῖς μαντικῆς* et *περὶ κεραυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως*. a Lydo ipso commemoratus etiam c. 8 extr. quasi primarius eorum auctor laudatur qui *περὶ ἐπόπων καὶ νυκτικοράων λόγων τε καὶ ἁλωπέκων* ὅταν ἐν πόλεσι φαίνονται dixerunt; quae spectant procul dubio ad octo eius *οἰωνοσκοπικῶν* libros, quos idem Suidas affert. ceterum videtur ante Philonem Byblium vixisse, cum Suidas adscripserit *Αἰγυῖος ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας* κείται δὲ πλησίον *Μαγνησίας καὶ Σμύρνης* et tales observationes geographicas ex Philone petere solitus sit.

Horum tamen quidquam in usum suum convertisse Lydum probari nequit. Contra ipse in fine eiusdem capituli ait se potius Italos sequi velle, quorum astrologos principes recenset Tagetem, Tarchontem, Tarquitium, Capitonem.

Mira vero de Tagetis et Tarchontis scriptis in capite tertio Ioannes narrat. exponit in eis primum Tarchon, quis ipse fuerit (*Τάρχων γέγονε μὲν θυοσκοπός, ὥς αὐτὸς ἐπὶ τῆς γραφῆς εἰσενήνεται, εἰς τῶν ὑπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Λυδοῦ διδαχθέντων*); tum narrat quodam die cum araret, extitisse e sulco puerum Tagetem¹⁷); eum se in sacris locis deposuisse et petiisse, ut ipsum quid arcani edoceret, illumque vota sua explesse. conscripsit igitur Tarchon hoc colloquium sacrum, in quo ipse *τῇ τῶν Ἰταλῶν ταύτῃ τῇ συνήθει φωνῇ* Tagetem interrogat, ille respondet *γράμμασιν ἀρχαίοις τε καὶ οὐ σφόδρα γνωρίμοις ἡμῖν γε ἐμμένων*; et hoc scriptum εἶναι *τινες Τάγγη*

17) quem Graecorum *Ἐρμῆν χθόνιον* esse credit Proclo diadocho (*ὡς πον καὶ Πρόκλος φησὶν ὁ διάδοχος*), ex cuius theologia Platonica et commentariis in Platonis Alcibiadem permulta in librum de mensibus transtulit.

τος ὑποπτεύουσιν, ἐπειδήπερ ἐκεῖ κατὰ τινα διαλογικὴν διμ-
 λαν ἐρωτᾷ μὲν δῆθεν ὁ Τάργων, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάργης.
 quae omnia ita comparata sunt, ut ne de suppositicio
 quidem quodam libro quem Lydus genuinum habuerit et
 legerit cogitandum sit, sed de ridicula confusione prisca-
 rum de Tagete fabularum et Tageticorum librorum men-
 tionis (de quibus cf. Müller. Etrusc. II p. 24 sq. et com-
 menta Lucani I 636 p. 41, 19 Usen.) cum narratiunculis
 recentissimis ipsiusque stultitia.

Dein Tarquitiū Prisci¹⁸⁾ famam usque ad Lydi
 aures percrebruisse, non est cur miremur, quippe scriptoris
 facile omnium qui de Etrusca disciplina scripserint cele-
 berrimi, cuius scripta et Verrius Flaccus (ap. Fest.
 p. 274 s. v. ratitum) et Plinius (ind. libr. II et XI) et
 Macrobius (III 7, 2 et 10, 3) excusserit, cuius liber tran-
 scriptus ex ostentario Tusco insertus fuerit corpori libro-
 rum Etruscorum, quod laudat Servius in Vergil. eclog.
 III 43 (= Macrobius III 7, 2), cuius librorum de rebus
 divinis auctoritate vel Iuliano imperatore haruspices nisi
 sint (Ammian. Marcell. XXV 2, 7). sed praeter famam
 Lydus nihil ex illo cognovit.

De Capitone statim dicendum est. fundamentum
 enim totius huius disquisitionis positum est verbis quae
 profert Lydus in capite tertio extremo: ὅσον μοι γέγονε
 δυνατόν ἐκ τε τῶν Θεούσκων¹⁹⁾, ἐκ τε τῶν ἄλλων, ὅσοι
 τούτους ἡρμήνευσαν, Καπίτωνός τέ φημι καὶ Φοντηλὸν καὶ
 Ἀπουληρίου Βικελλίου τε καὶ Λαβεῶνος καὶ Φιγούλου Πι-
 λίου τε τοῦ φυσικοῦ.

Capito et Fonteius pariter iunctim laudantur a
 Lydo de magistrat. prooem. τὰ ἐπὶ λήμα τῶν ἀρχόντων ἀπὸ
 Θεούσκων λαβὼν ὁ βασιλεὺς Νουμάς τῇ πολιτείᾳ εἰσήγαγεν,

18) cf. de eo Haupt ind. lect. Berol. aestiv. 1859 = op.
 II p. 152.

19) Θεούσκων pro πύσεων haud ita facili sed necessaria
 correctione scripsi, cum et πύσεων ineptum sit et τούτους ad
 quod referatur substantivum flagitet; Θεούσκους intellege Tage-
 tem et Tarchontem.

ὥσπερ καὶ τῶν ὅπλων τὸ δύσμαχον ἐπὶ Γαλατῶν. καὶ μά-
 τυρες μὲν τούτων ὃ τε Καπίτων καὶ Φοντήμιος ἐξ ὧν καὶ
 ὁ διδασκαλικώτατος Οὐάργων, 'Ρωμαῖοι πάντες, μεθ' οὗς
 Σαλούστιος οὗτος ὁ ἱστορικὸς ἐπὶ τῆς πρώτης ἱστορίας σα-
 φῶς ἀναδιδάσκει. ex quo loco colligi poterat, Capitonem
 Fonteiumque fontes fuisse Varronis, ex eo hausisse Sal-
 lustium, nisi Lydus errores in historia litterarum Ro-
 manarum hand raros sed immanes commisisset. neuti-
 quam praeterea ex Sallustio²⁰⁾ ea scriptorum nomina mu-
 tuari potuit, immo ea omnia hausit ex unico eo fonte, ex
 quo tacito nomine deprompsit confusam et perversam ne-
 que a quoquam traditam narrationem, sed ut assolet pro
 suo stupore et ridicula vanitate cunctos quasi optime sibi
 cognitos enumerat. Capitonem autem quominus Ateium
 esse²¹⁾ concedatur, id obstat, quod eius temporis puri
 puti fuerunt iuris consulti, longe remoti a grammatico-
 rum doctrina. Sinnium contra Capitonem²²⁾ huc magis
 quadrare, aliquatenus probant fragmenta talia, qualia
 leguntur apud Fest. s. v. sinistrae aves p. 339 Müller.
a deorum sede cum in meridiem spectes, ad sinistram sunt
partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes. eo factum
arbitror, ut sinistra meliora auspicia quam dextera esse
existimentur; ap. eund. s. v. monstrum p. 138 Müller. atque
 idem cum non minus publicas, quam sacras antiquitates

20) sive eius rei memoriam cum Linkero ad primum histo-
 riarum librum, sive cum Kritzio (p. XLI) et Gerlachio ad ora-
 tionem Caesaris in Catilinae libro referas; alterum si ponas,
 manifesti erroris convictus est Lydus, Caesar enim in Catilin.
 51, 38 insignia quidem magistratuum a Tuscis, sed arma at-
 que tela militaria a Samnitibus sumpta esse dicit. cf. Ioan.
 Frid. Schultze, quaestion. Lydian. partic. prior. dissert. inaug.
 1862 Gryph. p. 37.

21) id censuerunt C. B. Hase, Müller Etrusc. II p. 37 adn.
 70, Hertz, de Nigid. Fig. p. 32, Dirksen frgm. iur. cons. rom.
 p. 90, Osann ad Pomponium p. 54, Huschke Iurisprud. anteiusi.
 p. 44 sq. et dubitanter I. F. Schultze l. s. p. 39.

22) de quo cogitaverunt O. Iahn in act. societ. Saxon.
 II p. 284 adn. et Linker Sallust. prooem. p. 79.

Romanorum perscrutatus sit (cf. Hertz *Sinnius Capito* p. 25), non plane improbabilius creditur, eum esse laudatum in loco supra scripto. quod autem Capito *ἱερὸς* a Lydo (cap. 2) appellatur, id tanti facio. rectius tamen fortasse statuitur, Capitonem quendam ceteroquin ignotum hic laudari; ceterum Capitonis nomen et auctoritatem nulli dissertationi vel mentioni in toto libro Lydus adscripsit. quodsi id mire quem habet, quia reliqui omnes l. s. laudati scriptores identidem fontes proponuntur, poterit conicere, unicam illam disputationem, quae certo auctori nec nomine addito adsignatur nec aliunde adscita ratiocinatione cuiquam adsignari potest, dico eam, quae cap. 17—20 continetur, Capitoni esse tribuendam. quod si ita est, licet statuere auctorem Petosiriacis copiis non minus usum esse atque Campestrem et Graeca sane origo proditur vigiliarum numero hic adhibito, de quo infra p. XXXVII dixi. res tamen me iudice nimis in lubrico posita est.

Fontei Romani esse dicitur tonitruale²³⁾ cap. 39—41 (*ἐκ τῶν Φωνηίων τοῦ Ρωμαίου καθ' ἐμφανείαν πρὸς λέξιν*). idem laudatur a Lydo de mens. III 2 (*Φροντήσιος*) in libro *περὶ ἀγαλμάτων*; ibid. 52 (*Φροντήσιος*), de magistr. III 42 (*Φωντήσιος*); recte enim ubique Bekker eiusdem Fonteii nomen videtur reposuisse.²⁴⁾ praeter Lydum nemo eum cognitum habet; de eius aetate tamen acute ita argumentatur I. F. Schultze quaestion. Lydian. part. pr. p. 38: „ea quae de magistr. III 42 de oraculo versibus concepto ad Romulum dato narrat faciunt, ut non nimiam dignitatem auctori tribuamus. haec narratio mihi quidem imperatorum romanorum aetatem videtur redolere, ut e contrario (de magistr. proem.) Fonteium ex Varronis

23) cur Müller. Etrusc. II p. 175 n. 74 dixerit, hoc tonitruale plerumque consentire cum interpretatione primi post Sirii ortum tonitrus quae in Geopon. Gr. I c. 10 legitur, me fugit; consensus enim nullus est.

24) debuit tamen non *Φωντήσιος*, sed *Φροντήσιος* scribere: cf. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299.

libris hausisse suspicer; nam quae apud Lydum de mens. III 2 de Iano temporum praeside et duodecim altaribus ei consecratis exponit, ea etiam apud Varronem lib. V rer. div. legebantur (cf. Macrob. sat. I 9).“

Apuleius etiam in capite 54 commemoratur his verbis: *Βικέλλιος ὁ Ῥωμαῖος ἐκ τῶν Τάγητος στίχων, περὶ οὗ καὶ Ἀπολλήμιος ὕστερον πλατεῖ καὶ ἐλευθέρου ποδὸς ἀφηγήσατο λόγῳ*, i. e. cum ad Etruscos eorumque libros Tageticos omnem divinationem Lydus referat, scripsisse dicitur Apuleius de disciplina augurali vel omnino de arte divinandi. ad eum et Varronem Nigidiumque disputatio cap. 10^a extr. (*τοιαῦτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαῖον Βάρρωνα Νυγιδίον τε καὶ Ἀπολλήμιον προῦθηναν*) refertur, quae, hausta per lacunam codicis Caseolini, ex codicibus Laurentianis addita est. eius maxima pars Ptolemaei et Plinii est, ut suo semper loco monitum est; Apuleii enumerationem cometarum diversorum generum (p. 31 v. 3—p. 32 v. 5) esse eo efficitur, quod eandem *κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπολλήμιον* Lydus de mensib. III cap. 73 tradit diversamque eam ab Aristotelis opinione. denique ter laudatur in narrandis ostentis quae Romanis acciderunt cap. 4 (*Ἀπολλήμιος περὶ τῶν τοιούτων*, i. e. de ostentis, *γράφων*) de tribus solibus Claudio Caesare simul visis totidemque lunis Domitio et Fannio consulibus, cap. 7 de lapide ad Abydum Cyzicumque caelo delapso, cap. 44 (*ὁ μέγας Ἀπολλήμιος*) de Marcia gravida fulmine icta.²⁵) quae omnia tam ad ingenium philosophi Madaurensis magicarum artium peritissimi (Augustin. ep. 138) sunt facta, ut dubitare nequeas ab eo ipso omnia esse profecta.²⁶) ceterum veri admodum simile est, ab ipso Apuleio

25) quae accuratius et ornatius hic Apuleius narrat, brevem eorum mentionem etiam Plinius II 99. 100; 150; 137 facit: ita ut Plinium ab Apuleio adhibitum esse appareat.

26) cf. Müller. Etrusc. II p. 38 et potissimum O. Iahn. in act. societ. Lips. 1850. II p. 284—286, qui his quoque locis nisus Apuleium ponit in numero eorum Romanorum, qui de toto orbe doctrinae scripserunt.

non solum Varronem Nigidiumque auctores esse prolatos²⁷⁾, sed redire ad eum etiam omnia illa huius capituli, quae apud Plinium legi in adnotatione critica exposui.²⁸⁾

Vicellius Romanus homo est prorsus ignotus, confusus olim male cum Nigidio Figulo.²⁹⁾ eius *ἐφημερίδης*, ut ait Lydus, translata dissertatio extat in cap. 55—58, in qua fuse exponit, in quas regiones terrae motuum significationes valeant secundum solis collocationem in singulis zodiaci signis. in hac distributione cum anxie Ptolemaei auctoritatem sequatur (fuit autem magna astrologorum in ea re dissensio), post Ptolemaeum vixerit necesse est, siquidem revera huius scripti auctor est, Vicellius. ab eo etiam tonitruale in cap. 23—26 sine auctore propositum et perperam in Palatino codice Fonteio tributum ut repetas, cogeris eo, quod cum ceteris in rebus Vicellio simillimum tum eidem zonarum distributioni ethnographicae superstructum est.

Etiam Labeonem multi fuerunt, qui Antistium esse opinarentur, vel eo seducti quod cum Capitone, quem Ateium esse sibi persuaserint, consociatus est.³⁰⁾ sed iuris consulto hic nihil est negotii. contra *Λαβεών*, cuius explicationes Iani Consivii et Februarii Plutonisque Februarii Lydus de mensibus IV 1 et 20 affert, fuerit Cornelius Labeo, qui apud Macrobiū (saturn. I 16, 29) 'primo fastorum libro' nundinis ferias esse pronuntiat³¹⁾; itaque

27) quod recte monet Swoboda, Nigid. reliqu. p. 42.

28) vide adnotationem 25.

29) a Creuzero symbolic. vol. II p. 927 adn. 132 et Schneidero ind. ad script. rei rustic. p. 358.

30) C. B. Hase, Hertz de Nigid. p. 32, Huschke l. s. p. 43, C. F. Schultze l. s. p. 39.

31) cf. Merkel, proleg. Ovd. Fast. p. LXXVII. scio Wissowae, de Macrob. saturn. font. p. 26 Macrobiani culpa Cornelium pro Antistio positum videri; totam enim hanc expositionem ex Suetonio haustam esse. sed primum mihi non constat, num plane incredibile sit, aliunde aliquid adpersisse excerptis suis Suetonianis Macrobiū; deinde Antistium fastos conscripsisse neque traditum est neque per se ita veri simile; denique Cor-

per se probabile est hic quoque eundem dici.³²⁾ neque male cum huius viri ingenio congruunt³³⁾ quae ex Labeone in libro de ostentis afferuntur; ceterum eodem spectare videntur, quae leguntur apud nebulonem Fulgentium de abstr. serm. s. v. manales p. 599 Merc. = p. VIII IX Lersch.: *Labeo qui disciplinas Etruscas Tagetis et Bacidis* (cf. Zinck, Fulgent. p. 90) *quindecim voluminibus explanavit*. de aetate Cornelii post incertas Merkelii et Mülleri suspensiones³⁴⁾ accuratius nuper disputatum est atque Kettner, Reifferscheid, Kahl, Wissowa alii³⁵⁾ eum nunc tertio p. Ch. saeculo adscribunt, quod mihi quoque maxime probabile visum est. sed nuper Bureschius oblocutus est³⁶⁾ ratus eum etiam ad alterum saeculum referendum esse, quamquam significatam tantum sententiam ut certis argumentis comprobaret ei per praematuram mortem non licuit, omnibus bonis viris eam flebilem.

Ad Labeonem a Lydo refertur cap. 42, in quo disquiritur, quidnam portendatur lunae positione ea, quam tempore solstitii aestivi occupat. cui disquisitioni mire ita inscribitur: *καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνην περὶ κεραιῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων ἐκ τῶν Λαβεῶνος καθ' ἐρμηνείαν πρὸς λέξιν ἀπὸ τῆς θειομένης τροπῆς*. vides enim partem tantum huius tituli cum argumento disputationis

nelius a Macrobio adhibetur etiam I 12, 21, ubi de dea Maia similia adnotat atque apud Lydum de Iano et Februo, et III 4, 6, ubi largas doctrinae de Penatibus copias omnes Cornelio deberi post Kettnerum Wissowa ipse sagaciter exponit Hermiae vol. XXII p. 35 sq.

32) id censuerunt iam Müller, Etrusc. II p. 36; Merkel l. s. p. LXXVII.

33) cf. Kahl, 'Corn. Lab.' in philologi V suppl. p. 717; Mülleneisen, de Corn. Lab. frgt. stud. Marburg. 1889.

34) recte tamen Müller. l. s. 'Labeonem' ab Augustino de civ. dei II 14 laudatum Cornelium esse statuit.

35) Kettner, Corn. Labeo 1887 (Arnobium permulta ex Labeone hausisse probavit, quod negavit quidem Bureschius l. s., sed vix recte: cf. Wissowa Herm. l. s.); Reifferscheid ind. lect. schol. Vratial. 1879/80 p. 9; Kahl l. s.

36) Buresch, Klaros p. 54 sqq. et 128.

congruere; reliqua autem pars optime quadrat in eam, quae praemissis generalibus quibusdam animadversionibus statim subsequitur, dissertationem de fulminibus sine nomine auctoris exhibitam (cap. 47—52). in utraque autem eadem tenetur ratio, qua ex natura signi zodiacalis, in quo sol lunave positi sint, efficitur quid praemonstretur; ut exemplum afferam, sole vel luna libram ingressis iniquitas significatur et perniciēs eis frugibus, quae trutina pensantur, sin virginem, virginibus castis et feminis periculum inminet et agris sterilitas, alia. dein in utraque continetur καθολική ἐπιτήρησις (quod praeterea in nulla inde a cap. 23—58 reperitur); in utraque denique observatio incipitur ab ariete, id quod Aegyptiaci moris est.³⁷⁾ Labeoni igitur etiam cap. 47—52 adsignanda sunt.

Nigidius Figulus citatur cap. 45 ἐν τῇ τῶν ὀνείρων ἐπισκέψει, in qua praedicat fulminis per somnium visi faustum omen; videtur igitur Hertzio (de Nigid. Fig. p. 35) iudice divinationem quae somniis nititur singulari libello exposuisse. ceterum tenendum est, talem somniorum interpretationem apud Chaldaeos magis quam apud Etruscos usitatam fuisse atque inde scrupulum de origine Nigidiana facile alicui inici posse.³⁸⁾ dein in cap. 27—38 proponitur ἐφήμερος βροντοσκοπία τοπική πρὸς τὴν σελήνην κατὰ τὸν Ῥωμαίων Φίγουλον ἐκ τῶν Τάγηντος καθ' ἐρμηνείαν πρὸς λέξιν de qua infra dicam.

Denique post ea, quae in priore lacuna codicis Caseolini interciderunt et ex Laurentianis accesserunt (c. 10^a extr.),

37) cf. schol. Arat. v. 544. οἱ Αἰγύπτιοι εἰκότως ἀπὸ τοῦ κριοῦ ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, πάντα τὰ ζῳδια κατὰ ἀναλογίαν λαμβάνοντες τῶν μελῶν καὶ δὴ τὸν μὲν κριὸν κεφαλὴν εἶναι φασιν, ἐν ᾗ τὸ ἡγεμονικόν, ἐπειδὴ ὁ κριὸς τῶν προβάτων ἡγεμὼν καὶ πρόδοός ἐστιν, καὶ ὅτι ἐν τῷ κριῷ ὁ ἥλιος ἰσημερίαν ποιεῖται, ταῦρον δὲ τὸν ἀγχένα ἄχρη τῶν ποδῶν, οἱ εἰσιν οἱ ἰχθύες. Vicellius (cap. 55) etiam ab ariete incipit, Nigidius a cancro, ceteri a capricorno. ceterum utramque disputationem non Etruscae disciplinae, sed Chaldaicae astrologiae prae se ferre naturam, non opus est ut moneam.

38) cf. Schmeisser quaest. Etrusc. p. 22 sq.

legitur *τοιαυτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαῖον Βάρωνα, Νιγιδίον τε καὶ Ἀπουλήμιον προύθησαν.*³⁹⁾ huius autem capitis pauca quaedam Campestris esse infra docebo; magnam partem ex Ptolemaeo fluxisse, in adnotatione demonstratum est; deinde quae Apuleio certo tribuenda sint, supra exposui. Sed iam supra dixi etiam Pliniana et Nigidii Varronisque mentionem probabiliter ex eodem Apuleio hausta esse, ita ut Lydus neque illum neque hos ipse videatur ad hoc caput conscribendum inspexisse. Quae cum ita sint, admodum sane difficile est diiudicatu, quae tandem Nigidio vel Varroni tribuenda videantur esse, id est ab Apuleio ex his auctoribus deprompta. nihilo setius quamquam non magna, tamen aliqua cum probabilitate ita puto disputari posse.

Restant praeter paucissima quaedam Chaldaica astrologica (p. 20, 10—p. 21, 6 et p. 29, 16—p. 31, 2) solae observationes de signis tempestatis eae, quae leguntur p. 23, v. 6—p. 24, v. 4: *πρόδηλόν ἐστιν, ὡς ὅταν ἀνίσχων (ὁ ἥλιος) ὥσπερ ὑπολανθάνει κτλ.* usque ad verba *λαμπρότεραν ποιῶν.* quae a Nigidio profecta esse duobus probari potest argumentis. primum hae observationes, quae solae ex omnibus eis ad quas referri potest Nigidii nomen supersunt, optime conveniunt cum eius libris de vento (de quibus cf. Hertz de Nigid. p. 41, Breysig de Nigid. fragm. p. 43, Swoboda Nigid. reliq. p. 61 sq.); in eis enim solis et lunae habitum ad praedictiones de ventis futuris adhibuit.⁴⁰⁾ dein nisus est saepe Nigi-

39) superfluum duco multis refutare, quae olim de hoc testimonio opinati sunt Hertz Nigid. p. 41 et Merkel prol. fast. p. LXXXVII, cf. p. 319.

40) Sueton. frg. 152 Reiffersch. = Nigid. frg. CV Swobod. (Isidor. de nat. rer. c. 38 et schol. Germanici Sangerm. p. 201, 15 sqq.) *Nigidius ait, luna si summo in corniculo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis, imbres fore; si media tunc, cum plena sint in ea cornicula, serenitatem. certe si rubet quasi aurum, ventos ostendit . . . fit enim ventus ex aeris densitate, densitate obducta sol et luna nubescunt; . . . item si cornua eius oblecta fuerint nebula, tempestas futura est.* Nigidius frg. CVI

dianis his libris vel, si mavis, secutus est eosdem atque ille fontes Vergilius, qui haec tempestatum signa „in georgicis divino paene comprehendit ingenio“ (Vegetius de re milit. V 11); conferas enim quaeso argumentum fragmenti quod prius infra scripsi cum Vergil. georg. I 427:

„luna, revertentes quom primum colligit ignis,
si nigrum obscuro comprehenderit aëra cornu,
maxumus agricolis pelagoque parabitur imber:
at si virgineum suffuderit orbe ruborem,
ventus erit; vento semper rubet aurea Phoebe.“⁴¹⁾

pariter observationes Lydianae, quas conieci Nigidii esse, stabiliuntur consensu Vergilii, qui georg. I 446:

.. „ubi sub lucem“ inquit, „densa inter nubila sese
divorsi rumpent radii...“

.. multa in tectis crepitans salit horrida grando.“

et ibid. 458:

„at si cum referetque diem condetque relatum,
lucidus orbis erit, frustra terreberè nimbis,
et claro silvas cernes aquilone moveri.“

Contra dubius haereo, quid Varroni adsignem. quod enim ei soli tribui possit, iam nihil superest. tamen mihi quidem haud absonum videtur, in illo quem modo tractavi loco etiam Varronis navales libros (sive ephemeridem navalem) in partes vocatos esse. nam his libris summo iure adscribi possunt Varronis meteorologicae quae hic illic traduntur animadversiones. cf. Vegetius de re milit. V 11 *quae* (signa tempestatum) *Varro in navalibus libris diligenter excoluit.* in eis autem similes quasdam atque Nigidius in libro de ventis notat significationes; velut ea quae Nigidius ap. schol. German. p. 112 (vid. adnot. 26) ponit, aliqua ex parte repetit Varro apud Plinium XVIII 349: „nascens luna si cornu superiore

(Isidor. ibid. et schol. German. p. 195, 1): *Nigidius dicit, si pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonem ventum significare.*

41) cf. Arat. 803:

πάντα δ' ἐρευνθόμενῃ δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους,
ἔλλοθι δ' ἔλλο μελαινομένη δοκέειν ὕετοιο.

obatrato surget, pluvias decrescens dabit; si inferiore, ante plenilunium; si in media nigritia illa fuerit, imbrem in plenilunio"; et ibid. 348: „si rutila (erit), ventos (significabit).“ potuit igitur hic quoque Varro laudari sive a Nigidio ipso, quod pro temporis ratione certe licuit, cum ephemeris navalis conscripta sit c. a. a. Chr. 77 (cf. Bergk in nov. mus. Rhenan. I p. 369), sive una cum Nigidio ab eo, ex quo hausit Lydus i. e. Apuleio. Lubenter tamen concedo haec omnia satis incerta esse.

Ex Plinio denique fere omnia ostenta deprompta sunt, quae Lydus ex historia Romana affert, plerumque ad verbum expressa neque unquam addito auctoris nomine; id ipsum tamen inde facilem explicatum habet, quod videtur Plinii memoriam ex Apuleio hausisse Lydus. semel tantum (cap. 7) laudatur in enarranda re, quam ipse se vidisse narrat Plinius II 150: *ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος λέγον ἐμφερτέναι φησὶν ἐν Βοκοντίῳ ἐξ οὐρανοῦ κατενηνεγμένον*.

Praeterea Campestris vel Campester — Campestris nimirum nuncupatus est in Adnotationibus super Lucanum⁴²⁾, Campester a Fulgentio l. i. s. — a Lydo in partes vocatur p. 24, 5: *ὁ δὲ γὰρ Ῥωμαῖος Καμπέστριος ταῖς Περσιαναῖς ἀπολουθῶν παραδόσεσι*⁴³⁾ et p. 35, 8 auctor longae de cometis disputationis, quae nunc plena ex codicibus Laurentianis edita est, exhibetur. hanc quoque disputationem ex Petosiriadis copiis derivatam esse arguitur per Servium, qui in Aen. X 273 (quem locum in epimetro de cometis p. 170 adnexui) eadem fere proponit et in fine addit: „plures vel pleniores differentias vel in Campestri vel in Petosiri si quem delectaverit quaerat“⁴⁴⁾.

42) I 529 *Campestris scribit cometas quinque esse etc.*, vide in epimetro de cometis p. 167.

43) ab eo repetendum esse credo totum locum inde a p. 24 v. 5 usque ad p. 25 v. 25.

44) ex eodem fonte apparet hausisse Hephaestionem Thebanum, cuius cap. 24 in epimetro de cometis p. 167 apposui: vide nunc Riess. diss. Bonn. p. 21 et philol. suppl. VI p. 349 sq.

sed apparet eum Petosiriacam quae ad Aegyptum solam spectavit doctrinam ad sui aevi et Romani quod tunc erat imperii statum rationemque adaptavisse: atque praeter cetera qui ubique subest Persarum metus digito quasi monstrat ultimos fere saeculi tertii annos⁴⁵⁾, quibus Campestrum vixisse proclive est conicere.⁴⁶⁾ ceterum apud Fulgentium contin. Vergil. p. 742 Staver. narratur Campester 'in catabolicis infernalibusque' cecinisse.

Quis postremo fuerit Fulvius defensor divinationis astrologicae in cap. 16 (*Φούλβιος ἐκ τῶν τοῦ Νουμᾶ λόγῳ*), prorsus ignoratur; opinati quidem sunt Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXXV alii, esse Fulvium illum Nobiliorem qui teste Charisio I p. 112 Putsch. fastos scripsit i. e. calendarium composuit non dissimile Verri Flacci Praenestino⁴⁷⁾; sed me iudice audacius quam verius.

Iam vero quaeritur, num ratio et natura Etruscae et Romanae disciplinae sacrae in libro Lydiano recte possit perspicui, num vera illius divinationis imago sit proposita. incorruptae quidem colorem antiquitatis in eo desiderari nemo inventus est qui negaret. atque primo obtutu vides, imperatorem Caesarem eiusque aulam saepe commemorari, controversias dogmaticas tangi, vel ieiunium Christianorum respici⁴⁸⁾, fere unicam gentem cuius irruptio semper immineat Persas esse, qui tempore Iustiano regni Byzantini fuerint hostes perniciosi⁴⁹⁾, tantum non omnia moribus illius aevi adaptata esse.

45) cf. Riess, diss. p. 21.

46) minus recte O. Müller Etrusc. II p. 38 eum aequalem fere Apuleii Madaurensis fuisse statuit.

47) cf. Mommsen *römische Chronologie* p. 41 n. 51 edit. alt. CIL I¹ p. 362.

48) cf. Hase praefat. p. XVII, Hertz Nigid. p. 33 not. 3; de ieiunio cf. p. 76 v. 16, de controversiis dogmaticis p. 89 v. 3.

49) eorum scilicet irruptione statim post cometae apparitionem facta Lydus ipse, qui eo usque temporis divinationem astrologicam anile et ineptum esse inventum crediderat, sibi persuasit, eam verissimam ac paene divinam esse artem: cf. prooem.

Cui malo ita mederi studet C. B. Hase ut sumat, fortasse Lydum e libris haruspycinis ritualibusque selegisse ea potissimum, quae ad sua quoque tempora regionesque sibi propinquas accommodari quodammodo posse existimaret. praetermissa autem consulto esse omnia illa, quae vel ad gentes Italiae Aequos Latinos Samnites Picentes Tuscos spectarent, vel ad administrationem rei publicae de comitiis auspicato edicendis obeundis dimittendis vel ad loca augurata Latii agrique Romani, Albanum montem, lucum Maricae, armilustrum, aedes urbanas: ea enim cuncta Graecis hominibus saeculi sexti rerum Italicarum incredibiliter rudibus fastidia ac monstra debuisse videri. interdum quoque res priscas vocabulis novis suoque tempore usitatis esse obscuratas; denique illo tempore impium fere fuisse proferre in lucem, quae ex pontificum libris eruta essent de auspiciis cliviis, sacris novendialibus, lectisterniis faciendis, supplicationibus circa templa fana pulvinaria decernendis. Sic igitur factum esse ut in excerptis his Lydus non servaret nisi pauca⁵⁰⁾ eaque obscura antiquae persuasionis vestigia⁵¹⁾. ipse autem Hasius in conficienda interpretatione Latina coniectura sagaciter saepe et feliciter assequi conatus est eam sententiam, quae olim fuerit sed a Lydo inscite perversa.⁵²⁾ Itaque Hasius quamquam concedit a Lydo multa novata esse et mutata, tamen cum cetera scripta manasse credit ex optimo fonte tum fulgurum interpretationes cap. 47—52, si pauca exceperis, sumptas esse ex libro vetere pontificio rituali fulgurali (p. XX).

O. Müller Etrusc. II p. 42 opinatur, scripta Romanorum Labeonis Nigidii aliorum de disciplina Etrusca a haruspicibus recentioribus temporibus sola esse usurpata, pedetemptim corrupta et perversa immixtis superstitioni-

50) relictam tamen esse p. 48 A (= p. 39, 12 h. ed.) opinionem Romanorum veterum, quae pertineret ad populi victi caeremonias ad se ipsos transferendas; bene monet Hase.

51) Hase praefat. p. XVIII sq.

52) cf. praefat. p. XVI.

bus Chaldaicis et Aegyptiacis doctrinae Graeca meteorologica; neque aliter Hertzius iudicat, qui omnia quae de Etrusca disciplina tradat Lydus genuino alicui fundamento esse passim superstructa dicit (p. 32) atque Nigidii Figuli tonitruale foede interpolatum, tamen Nigidii esse putat (p. 33).

Contra ego censeo. nihil enim genuini, nihil Etruscae vel Romanae disciplinae auguralis et ritualis inesse Lydi libris, subditicium Nigidii tonitruale esse contendo et certissimis argumentis evincam.

Vnum quod video afferri potest vestigium Etruscorum disciplinae, tangi in cap. 47 doctrinam a Tuscis de fulmine regali prolatam⁵³); quod quam nullius momenti sit, docetur eo, quod vel in codice Theodosiano XVI 10, 1 decretum est: „si quid de palatio nostro aut ceteris operibus publicis degustatum fulgore esse constiterit, retento more veteris observantiae quid portendat ab haruspicibus requiratur.“ tritum igitur hoc fuit ut quod maxime; ceterum omnia divinationis genera quae in Lydiano libro exercentur non Etrusca sunt, sed Chaldaica, Aegyptiaca, Graeca. Campestrum ex Petosiri, Vicellium ex Ptolemaeo pendere totum, Labeonem prorsus Chaldaicae et Aegyptiacae astrologiae se addixisse iam supra demonstravi.

Dein non solum a Romanis⁵⁴), sed etiam ab Etruscis alienum fuit ex solo tonitru vaticinari, quod rectissime iam Müller Etrusc. II p. 177 affirmavit. quam sententiam ut refutaret, unicum testimonium Hertzius Nigid. p. 33 potuit afferre Ciceronis de divin. I 33, 72; atque id nuper manibus eius detortum est editione a Christio ad optimos codices redacta. ibi enim cum olim legeretur

53) cf. Müller Etrusc. II p. 164.

54) augures sane docuere 'Iove tonante fulgurante comitia populi habere nefas' (Cic. de divin. II 18, 42): inde vero minime efficitur, quod tamen credidere Müller l. s. et Swoboda, Nigid. rel. p. 31, Romanos ex singulis tonitribus certa quaedam eventa vaticinatos esse: immo agitur de auspiciis caelestibus inter oblativa gravissimis.

et tonitruales libri, iam scriptum est *et rituales libri* secundum optimos libros⁵⁵⁾ recteque editor amicus animadvertit, rituales libros, cum Festo auctore de urbibus condendis, de aedibus sacrandis deque aliis id genus rebus agerent, multa ex disciplina haruspicina petita continere potuisse.

Neque unquam Etrusci frequentaverunt totum id genus divinationis, quod nititur observando signo zodiacali, quod sol vel luna occupet, quale fere per totum librum usurpatum est. in capitibus 17—20 praeterea origo proditur re parva sed manifesta, quod vigiliae numerantur non quattuor Romanae (cf. Censorin. 23, 9), sed tres Graecae (cf. Pollux I 70).

Ceterum facile a me impetro ut credam, Lydum ipsum finxisse, haec scripta Etruscam disciplinam repraesentare neque ullum eorum auctorem unquam Etruscam speciem prae se ferre voluisse; miro enim Etruscorum amore captus est Lydus, fere omnia ab eis repetit; credidit scilicet Etruscos eosdem atque Tyrrhenos i. e. Lydos fuisse, itaque proavos ipsius.

Neque concedo, Nigidium non Etruscam sed Chaldaicam doctrinam proponere voluisse, cum soleat Romanorum ipsorum disciplinam sacram enarrare⁵⁶⁾; immo pro certo habeo, totum tonitruale, quod Nigidii fertur, esse suppositum.⁵⁷⁾ Exordium capit hoc tonitruale a

55) *et rituales* legitur in Vossiano A, Vindobonensi man. sec. *et trituales* in Vossiano B, Heinsiano, Vindobonensi man. prim. (?), Christ scribit V²), in deterioribus nonnullis *et tonitruales*; *tonitruales* igitur librarius ex *trituales* correxit, ut sibi visus est, seductus antecedentibus libris fulguralibus.

56) Distat quod Nigidius in libris de 'sphaera Graecanica' et de 'sphaera barbarica' astronomiam tractavit, i. e. non solum de ipsis sideribus et cometis, sed etiam de fabulis astronomicis egit ex Graecorum et Aegyptiorum doctrina: illam autem perversam Chaldaeorum doctrinam astrologicam in hoc libro exhibitam esse, nullo fragmento probatur.

57) Huic iudicio iam in proecdosi lato accesserunt Kahl philol. suppl. V p. 734; Schmeisser, *die etrusk. Disciplin* (1891),

mensē Iunio, non quod eo tempore tonare incipit, ut voluit Burinius⁵⁸), sed quod Iunio sol cancrum ingreditur, atque a cancro, quod lunae domicilium sit, incipere decet in observatione lunari, ut ipse auctor ait, *καλῶς ἔν τις ἄρα καὶ τὸν σελήνης οἶκον ἐπιλέξατο, ὥστε ἀπὸ τοῦ καρκίνου καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐφήμερον ἀπὸ τῆς σεληνιακῆς νομηνίας κατὰ τοὺς σεληνιακοὺς μῆνας ληψόμεθα τῶν βροντῶν ἐπισκεψιν.* de domiciliis zodiaci doctrinam, quae imperatorum aetate immane quantum propagata est, iam Nigidii aetate Romae notam fuisse, certe demonstrari nequit; neque mihi persuadere possum ut Nigidium Lydi solius testimonio fretus credam peregrinae huic disciplinae operam dedicasse.

Alterum accedit multo gravius. observatio instituitur secundum menses synodicos, cuius semper triginta dies enumerantur, quamvis revera 29 dies et fere 13 horas contineant. atque hi menses synodici triginta dierum semper exaequantur ita mensibus anni civilis⁵⁹), ut novus mensis semper initium capiat a novilunio; quem computum potest sane quis conicere recentiore interpolatione tonitruali obtrusum esse: sed quid tandem genuini superest? immo omnia tam sunt ridicula, tam supra modum inepta, ut ea Nigidio astronomiae peritissimo attribui nequeant. potuit talia conscribillare profecto nemo nisi homo, qui

p. 37. genuinam contra originem defendere studuit Swoboda, Nigid. reliq. p. 31 sq.; sed eius argumenta reprobavit Wissowa *Zeitschr. f. österr. Gymn.* 1889 p. 996.

58) 'acad. des inscript. et belles lettres' 1764 p. 197: „apparemment parceque c'est vers ce temps de l'année, que le tonnerre commence a se faire entendre“ quod ei credit Hertz p. 33; sed res ipsa falsissima est, cum in Italia Graeciave mensibus aestivis Iunio Iulio Augusto rarissime tonet, contra frequentissime vere et autumnō.

59) nolo urgere nomina Iulii et Augusti nondum Nigidii aetate (qui mortuus est a. 45 a. Chr.) extitisse; talia enim facillime postea poterant mutari. neque necesse est, immo vix licet, in libro Nigidiano de anno Iuliano cogitare. fac igitur ponas veterem annum Romanum 378, 377, 355 dierum. quousque te vertis, eadem te manent ineptiae.

prorsus deditus altae astrologicae sapientiae astronomiae ne prima quidem elementa extremis digitis attigit.⁶⁰⁾

Ne multa, omnia quae in Lydo extant scripta composita sunt aetate, in qua Romae omnium gentium superstitiones absurdissimae inter se confusae sunt et pavor stuporque animi lubentissime maxime miris artibus delectatus est, tertio quartove p. Chr. saeculo. huic igitur aetati adscribas Vicellium, Campestem, Fonteium. Latine quidem scriptae erant illae disputationes sed versae minime a Lydo, homine Latini sermonis misere gnaro⁶¹⁾, contra excerptae mutatae accommodatae ad ipsius temporis mores, religionem, statum publicum.

Nihil ergo me iudice valent omnes quae in Lydo reperiuntur disputationes astrologicae ad illustrandas Romanorum Etruscorumve antiquitates sacras: habent tamen aliquid momenti, si Byzantinorum spectas tempora, quod primitiae sunt studiorum in eis mirum in modum exultorum et propagatorum. Nam per tota Byzantinorum saecula superstitiosa summis in delitiis tales disquisitiones astrologicas habuerunt cum alias tum *βροντολογία* et *σεισμολογία*, ita ut ne imperatores quidem aspernarentur, talia componere; velut imperatoris Heraclii in codice Regio 2267 extat tonitruale, *βροντολόγιον τῶν ὑφ' ἑωδίων συνταγθὲν ὑπὸ Ἡρακλείου βασιλέως ἐκ τῆς ἀστράφους κινήσεως* (cf. Du Cange in append. ad glossar. Graec. p. 44). coniuncta quidem erant haec studia pariter atque in Lydi libro cum disquisitionibus de causis physicis tonitrus, terrae motus, de signis tempestatum, meteorologicis et prognosticis cuiusque generis. neque eas dedignati sunt imperatores. nam Constantinus Porphyrogenetus in append. ad libr. I de caeremon. p. 467 inter libros qui ipsi vel in castris prae manibus fuerint enumerat: *βιβλίον τὸ περιέχον περὶ*

60) ceterum Hertz p. 32 recte monuit legem observationis soli Romae destinatae violatam esse ad d. 30. mens. August. et ad d. 10. Septemb.

61) cf. I. F. Schultze quaest. Lydian. § 2 *quam peritus linguae Latinae Lydus fuerit* p. 6 sq.

εὐδίας καὶ χειμῶνος καὶ ζαλῆς ὑετοῦ τε καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν καὶ ἀνέμων ἐπιφορᾶς, πρὸς τούτοις βροντολόγιον καὶ σεισμολόγιον καὶ ἑτέρα ὅσα παρατηροῦνται οἱ κλειυστικοί· ἰστίον δὲ ὅτι τοιοῦτον βιβλίον ἐφιλοπονήθη καὶ ἐκ πολλῶν βιβλίων ἡρανίσθη παρ' ἑμοῦ Κωνσταντίνου . . . βασιλέως.

Quam late patuerint haec studia quaevis Graecis codicibus paulo instructior bibliotheca demonstrat: tam ingens est silva Byzantinorum disputationum „de ostentis“; non minus ἐρμηνεία τοῦ βροντολογίου καὶ τοῦ σεισμολογίου, ἐρμηνεία τοῦ σεισμολογίου τῶν δώδεκα ζῳδίων, βροντολόγιον τῶν ιβ μηνῶν alia reperiuntur, quam παρασημειώσεις προγνωστικαὶ περὶ τῆς μελλούσης τοῦ ἀέρος καταστάσεως⁶²⁾ similia. quid quod etiam in Britanniam haec studia utriusque generis transmigraverunt? inter scripta Bedae Venerabilis legitur etiam libellus de tonitruis ad Herenfridum (vol. VI p. 343 sq. ed. Giles), translatus, ut scriptor ipse ait in praefatione, ex sermone Graeco in Latinum, neque minus eius feruntur *pronostica temporum et de praecognitione copiae aut paupertatis futurae* (edit. Basil. 1563 vol. I p. 462 sq.). falso tamen has disputationes ex Lydo manasse dicit Hase comment. p. XV sq., fere nullus enim est consensus. ceterum unum ex his seismologiis ineditis in epimetro secundo de terrae motibus adnexui et permultorum tonitruialium unum edidit nuper ex Ambrosiano E 81 sup. Wünschius *Byz. Ztschr.* V p. 416.

Et quo usque processerit vesana in istis vaticiniis collocata fiducia Nicetas Choniates tibi narrabit, qui in Manuel. Commen. VII 5 p. 233 ed. Genev. 1593 haec refert: λέγεται ὡς τοῦ δόγματος τούτου (de oblatione incarnati dei) ὑποκινουμένον καὶ εἰς κοινὴν ἐπικρινομένου προτεθῆναι βάσανον, ἐξ ὧς ἐκραγῆναι βροντὴν ἐξαίσιαν, ὅφ' ἣς καὶ περικυττηθῆναι τὰς ἀκοὰς τὸ συνὸν ἔπαιν τῶ

62) haec leguntur in codice Laurentiano XXVIII 32 fol. 12 rect. et editae nunc sunt ex meo apographo apud Heegerum, de Theophrasti qu. f. π. σημείων libello (1889) p. 66 sqq. (vide p. 60).

βασιλεῖ κατὰ Πελαγονίαν διατρέβοντι τότε, ὥς ἀπὸ τοῦ κτύπου πολλοὺς εἰς γῆν καταπίπτειν. καὶ τινα τῶν τροφίμων, Ἥλιαν τοῦνομα, τὴν τύχην ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς, τοῦ στρατοῦ φύλακα, βίβλον ἀναπτύξαντα περὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν διεξιούσαν καὶ τὰ περὶ τὸν καιρὸν ἐκείνον καθ' ὃν ἐβρόντησεν ἐπελθόντα, φάσκοντα εἰρεῖν οὕτως· 'πιῶσις σοφῶν'.⁶³⁾ οὐ μόνον τολύνη οἱ δηθέντες ἄνδρες τῶν τηνικαῦτα ὄντες σοφῶν οἱ κράτιστοι τῆς ἐκκλησίας ἀπεσφενδονήθησαν καὶ πάσης ἱερᾶς ὑπηρεσίας ἐξωστρακίσθησαν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς καὶ ἕτεροι τῶν ἱερῶν καὶ θείων περιβόλων ἀποσηκασθέντες ἡλάθησαν.⁶⁴⁾

Quae res cum ita se habeant, Lydi librum de ostentis a Byzantinis lectitatum esse iure suspicari licet neque raro ab eis commemoratur. Theophylactus Simocatta hist. eccl. Reg. p. 186 B inquit περὶ τῶν ἀνθρωπομύθων καὶ Νευλαίων ζώων καὶ τοῖς πάλαι ἰσότηρται. τίνος δὲ σημαντικὸν ἢ τούτων ἐνδημία καθέστηκεν εἰπεῖν ἐξάραρσεν ὁ Λυδὸς τῶν ἄλλων ἴλιαν νεώτερος καθεστὼς ὃς κατὰ τοὺς χρόνους ἐγνωρίζετο Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος⁶⁵⁾, ad quem locum teste Hasio in comment. de Lydo p. XV in codice Vatic. Gr. 971 haec adscripta sunt: σημειῶσαι ὅτι ὁ Λυδὸς ὁ περὶ κομητῶν καὶ Ἰριδος καὶ λοιπῶν περὶ τὸν αἶρα παθῶν ἐξηγηθεὶς ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. Leo Tactic. constit. in epit. § 67 (ed.

63) plane similia leguntur apud Lydum p. 78, 8: εἰ βροντήσῃ . . . πιῶσιν ἀνδρῶν εὐπόρων ἀπειλεῖ, multis aliis locis.

64) perraro auditur vox hominis sani, velut Nicephori Homologetae in Corp. iur. Graec. Roman. p. 196 τὰ λεγόμενα βροτολογία καὶ σεληνοδρόμια ἢ καλανδολόγια οὐ χρὴ δέχεσθαι· βέβηλα γὰρ πάντα. Calandologiis exponebatur quid Calendis Ianuariis significari videretur prout primo, secundo, tertio reliquis hebdomadis diebus accidebant; eorum specimen edidit Wünschius l. s. p. 419 sq.

65) sententia hodie non legitur in libro Lydiano; eam in initio mutilato positam fuisse suspicatur Gutschmid in indice Lydiano; quod admitti potest, si putaveris post Hebraeorum doctrinam ibi pauca quaedam de genere τεράτων (opposito eo signis quae σημεία dicuntur) apposuisse Lydum (cf. p. 5).

Lami ex cod. Laurent. in oper. Meurs. vol. VI Florent. 1745) col. 917 celeberrima astronomica scripta recenset Ptolemaei canonem et quadripartitum, Arati phaenomena, Ἰωάννου τοῦ Ἀυδοῦ καθημερινήν τε καὶ μηνιαίαν ἐπιτήρησιν. Etiam in collectaneis codicis Parisini Gr. suppl. 607^a, quae nuper edidit Maxim. Treu progr. Ohlav. 1880 p. 45, 10 et 46, 24, Lydi capita 53. 54 et 44. 45 in brevius contracta leguntur. mirum in modum postremo Lydi librum in usum suum convertit Byzantinus quidam, de quo Gaulmin ad Psellum de operat. daemon. (p. 199 ed. Boissonade) ex codice Regio adnotat haec: *σεισμοὺς immittit (Satan) sed per ἀγγέλους σεισμῶν ut credebant illi syderati quos magi quinque esse agnoscunt, puto, ob quinque σεισμῶν εἶδη, quia sunt ἐπικλινῆαι* (sic! idem error in omnibus Lydi codicibus extat) *βράσται, ῥήκται, σεισται, ἰζηματῆαι. astrologus msc. plura disserit; inde et veteribus Persarum, si nebuloni Graeculo adhibenda fides est, οἱ μάγοι τῶν σεισμῶν.*

Contra minus Lydi opus probat, ut est severior in diiudicandis scriptis, Photius cod. 180 p. 125^a. 30 sq. Bekker. ἀνεγνώσθησαν Ἰωάννου Λαυρεντίου Φιλαδελφέως τοῦ Ἀυδοῦ πραγματεῖαι τρεῖς· περὶ διοσημεῶν, περὶ μηνῶν, περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν. ἀλλ' ἡ μὲν περὶ διοσημεῶν ὅσα γε κατ' ἐμὴν κρίσιν καὶ πείραν οὐδὲν ἢ ἐπ' ὀλίγον διενήνοχε μύθων. neque clementior est anonymus quidam grammaticus Byzantinus, qui Alexio Comneno regnante vixit. is amico cuidam ita scribit ap. Cramer. anecd. Oxon. III p. 187 v. 4 sq.: *ταῖς Ἀυδοῦμαντεῖαις, ὧς ἐκεῖνος ἐκ τε Φοντήλου (cod. φώντου) καὶ Φιγοῦλου (cod. φηγούλου) καὶ τοῦ μυθολογουμένου παρὰ Ῥωμαίοις Τάγγελτος συναγέροχε, μὴ πάνν τι πρόσεχε· τερατολόγος γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ πολυφόρητος . . . καὶ εἶγε πιστεύεις τῷ Ἀυδοῦ Ἰωάννῃ, πρὸς τὰ ἐκείνου σε πέμποιμι βροντολόγια.*

Restat ut pauca addam de ultima parte libri Lydiani, de calendario Clodii Tusci.

Clodium Tuscum nullo iure Merkel proleg. ad Ovid. fast. p. LXVI contendit Tuscum esse, de cuius poematis

loquitur Ovidius Pont. IIII 16, 20: *quique sua nomen Phyllide Tuscus habet.* sed induxit Merkelium in hanc sententiam perversa quam de calendario Clodii concepit opinio. id nimirum censet Ovidio suppeditatum a Clodio amico, quem ipse fastos compositurus rogasset, ut de rebus astronomicis quas rectius calleret librum in ipsius usum conscriberet, atque ab Ovidio in elaborandis fastis usurpatum esse. quam tamen opinionem ipse evertit, cum concedat multis locis non solum Ovidium ab amici calendario discessisse, sed saepe errores amici rerum astronomicarum scilicet peritissimi ab Ovidio earum rerum paene ignaro prudenter correctos esse. atque multo maior inter Ovidii et Tusci notationes evadit discrepantia, si spectas omnia ea, quae transponendo supplendo corrigendo Merkelius tantum eo animo tollere conatus est ut consensum inter amicos restitueret⁶⁶); qua in re quam male provinciam susceptam administraverit, luculenter exposuit Hertzbergius in diariis antiquit. 1846 p. 241 sq. apage igitur opinionem praeiudicatam, cui quid veri insit, statim explicabitur.

Müllerus Etrusc. II p. 39 Clodium aequalem Apuleii esse putat, quod ea demum aetate talia scripta tamquam Etrusca perhiberi potuerint. verum Lydi ipsius stupori, fortasse coniecturae, quam recte ex nomine Clodii Tusci capere sibi visus est, debentur eius verba cap. 71 καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσχοις λεγῶν.

Mihi maxime videtur probabile, auctorem calendarii esse Clodium Tuscum, ad quem Sinius Capito litteras dedit (cf. Gell. V 20, 2), cuius commentarii grammatici laudantur identidem a Servio.⁶⁷) quae opinio stabili

⁶⁶) falsam Merkeli sententiam etiam falsiorem reddidit I. F. Schultze quaest. Lydian. p. 25: „... quod permulta quae ad mythologiam et festa Romanorum pertinent, libris de mensibus cum Ovidii fastis conveniunt. uterque enim tractatus diario Clodii Tusci ad Ovidii usum conscripto (cf. Merkel prol. ad Ovid. fast. p. LXVI) fundatus est“.

⁶⁷) in Aen. I 52; II 229; XII 657; quartus liber laudatur in Aen. I 176.

etiam potest natura calendarii ipsius. non nego equidem, calendarium, quale nunc legitur, vix ac ne vix quidem a Clodio illo potuisse scribi, immo concedo videri interpolatum et hic illic assutis pannis deformatum esse; tamen genuinum superest fundamentum, quod optimo iure repetas a Clodio Tusco aequali Capitonis Sinni. primum enim hoc calendario latini auctoris interpretationem exhiberi cum eo probatur quod p. 157, 2 legimus ἡ βροῦμα, ολοῦν ἡ χαιμερὶν ἡ τροπή, tum nonnullis iudiciis a me suo loco significatis, quibus effici videtur, latina verba non bene intellecta esse a Graeculo. deinde, ut statim dicam quod sentio, primarius fons, ex quibus rivulos suos irrigaverit iste Clodius, vetus est calendarium rusticum Romanum *Eudoxi et Metonis antiquorumque fastis astrologorum* (Colum. IX 14, 12) fundatum, quode post Pontederæ⁶⁸) quasdam opiniones probabilem — ut etiam nunc mihi persuasum est — excogitavit sententiam Theodorus Mommsen chronol. Rom. p. 54 sq.

Centuli enim calendarium Clodii cum ceteris quae extant omnibus astronomorum notationibus atque adscripsi semper in adnotatione critica congruas ceterorum opiniones, eas tamen tantum, quae plene vel satis commode suapte sponte consentiunt; omisi omnes, quarum consensus ut probaretur vel longiore disputatione vel probabili opus esset correctione. sed ne quid omitterem, addidi, si quid inter Ptolemaei notationes astronomicas et calendarium Clodianum conveniret.

Has igitur collationes si perlustraveris, hanc videbis prodire summam: plenus fere et absolutus consensus est Clodium inter et Columellam, qui priscum calendarium rusticum se sequi ipse l. s. testatur. deinde plerumque egregie cum Clodio conspirant Varronis pauca huius generis a Lydo de mensibus servata testimonia, quae ad eius

68) antiquit. p. 244 sq. (epist. 24 de antiquissimo anno solari quo Graeci Latinique usi sunt) et p. 338 sq. (ep. 39 de dieteride Romana Eudoxi fastis exornata).

ephemeridem rusticam referenda esse probavit Bergk in nov. mus. Rhen. I p. 370. atque in ea ephemeride positum omnino Varro aliud proponere calendarium quam Eudoxi Italicum? siquidem id ut faceret coactus est Columella, *quia notior est ista vetus agricolis concepta opinio*. denique haud raro concordant inter se Clodius et Ovidius, quem ex eodem fonte atque Columellam et eo diverso ab observatione Caesaris (cui prorsus se dedit Plinius XVIII 57) hausisse, computatione instituta docuit Idelerus, in dissertatione inserta actis academ. Berol. 1822. 1823 p. 137 sq. *über den astronomischen Theil der Fasti des Ovid*.

Accurate autem omnia, quae Clodius Columella Varro Ovidius, praeterea Polemius Silvius et Aetius (de quibus vide infra in proleg. calend. Gr.) communia proferunt, consideranti et inter se conferenti apparebit, opinor, una eademque omnes niti auctoritate, sed diversa ea a fastis Iulianis, ita tamen, ut passim pro arbitrio vel iudicio adderent, omitterent, mutarent. communis vero ista auctoritas quae potest esse nisi calendarium vetus rusticum, quod etiam ab hominibus litteratis ad doctas disquisitiones velut a Varrone in octavo antiquitatum rerum divinarum libro de feriis⁶⁹) adhibitum esse constat? accedit postremo, quod saepe cum Clodio congruunt Eudoxus et Euctemon (i. e. Meton), siquidem sat recte eorum notationes a Pseudo-Gemino servatas contuli, Eudoxi et Metonis fastis fundatum est calendarium quod dixi rusticum; contra id quod gravissimum est inter notationes Clodii et Iulii Caesaris (a Plinio l. s. exhibitas eas) fere nunquam convenit.

Id sane primo obtutu apparet, ex diversis multorum

69) cf. Mommsen chronol. Roman. p. 69. apud Plinium XVIII 284 et 286 quod trium dierum spatium inter Robigalia (25. April.) et Floralia (28. April.) interpositum est, vereor ne id debeat per Plinii quandam confusionem Caesaris fastorum correctioni, ex qua inter 25. et 28. d. m. Aprilis priscorum fastorum unus dies interiectus est (26. Aprilis fastorum Iulian.).

parapegmatis⁷⁰⁾ male conflatum esse hoc calendarium, omissis quidem semper auctorum nominibus — quorum Lydus ipse in fine enumerat anteposito Eudoxo Democritum, Varronem, Hipparchum, Metrodorum, Caesarem —, saepe vel diversorum ortus occasusve generum significationibus; haud raro etiam male vertendo, contrahendo, confundendo Lydum errores commisisse. Tamen omnium quae supra posui argumentorum coniuncta vi id certe effectum iri spero, ne prorsus absona videatur ea, quam supra tuli de Clodii calendario, sententia.⁷¹⁾ confidentius vero de ea re ut loqui liceat, opus est disputatione enucleatiore atque paulo altius repetenda obstrictaque multis difficultatibus, quam ipse olim distuli neque interim alius quis suscepit.⁷²⁾

Distributio denique quam in fine libri Lydus addit singularum terrae regionum inter singula zodiaci signa, quibus obnoxia sint, vel ut aiunt astrologica geographia, ea tota exscripta est ex Ptolemaei tetrabiblo (vid. adnotat. critic.).

In proecdosi solum indicem auctorum a Lydo laudatorum addideram, in quo conficiendo tunc praesto mihi fuit index totius Lydi accuratissime ab Alfredo de Gutschmid elaboratus; nunc adieci etiam rerum gravissimarum indices, qui fortasse non prorsus infructuosi erunt, praesertim cum augurer fore ut pauci tantum totum librum legant. Seclusi tamen Clodii calendarium quippe quod rectius ad reliqua calendaria quae sequuntur Graeca referatur.

70) inde non solum frequens iteratio eiusdem apparitionis explicatur, sed fortasse etiam mira sermonis varietas quae in adnotandis eisdem apparitionibus regnat.

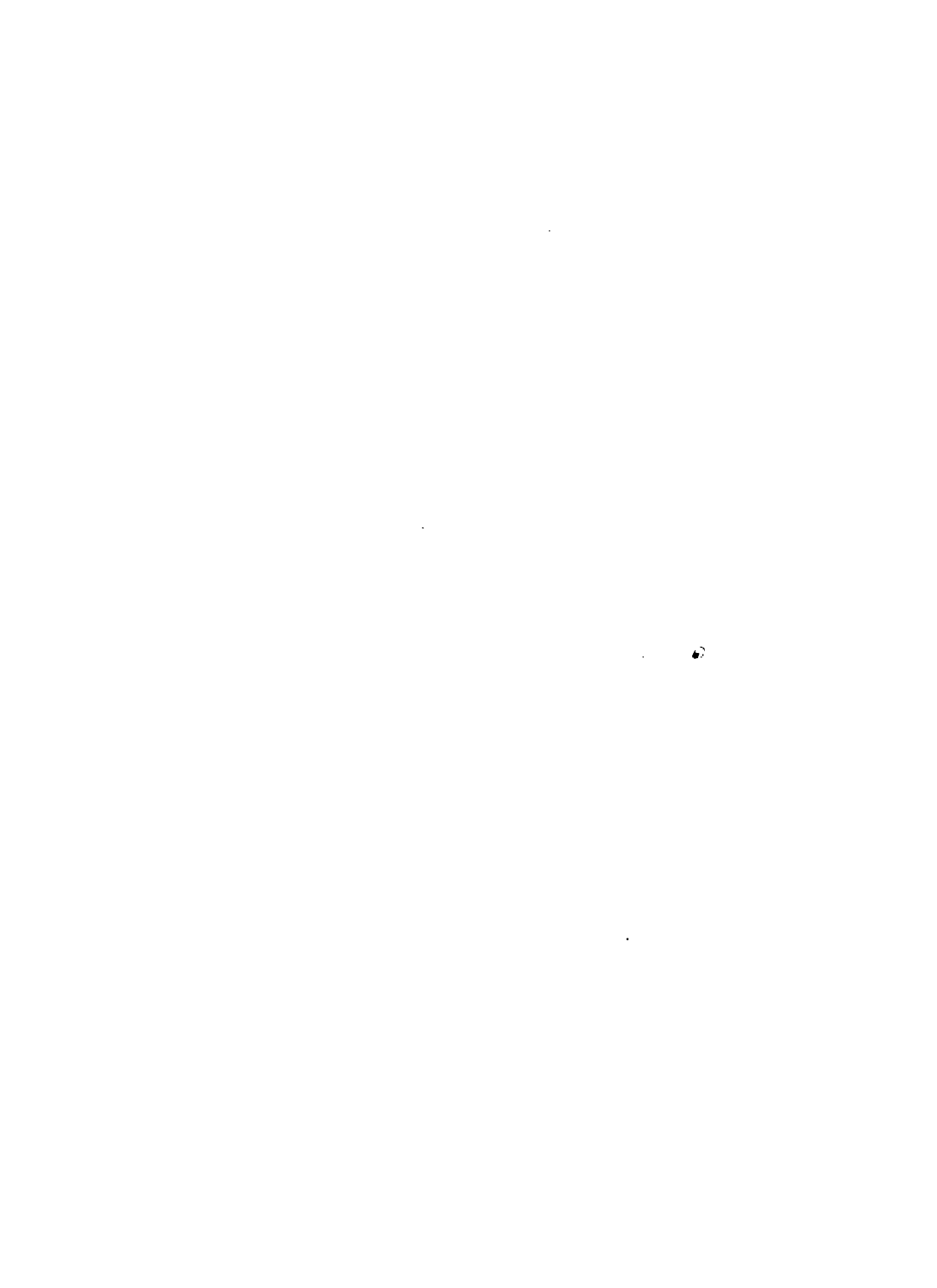
71) ceterum tacere nolo, quamquam intellego id mali ominis esse, hoc calendarium a Salmasio, Plinian. exerc. p. 748, aureolum libellum vocatum esse; tumultuariam contra quandam miscellam variis ex parapegmatis sine ordine ac iudicio confectam atque ad Salmasii genium factam a Petavio, auctar. op. de doct. temp. p. 267.

72) Ungerus tamen, qui quantum scio unus rem tetigit, in Mülleri compend. litt. antiqu. I³ p. 81 ab opinione mea aliquantum discessit.

PROLEGOMENA

IN

CALENDARIA GRAECA

Liber Lydianus quo paulo commendabilior prodeat, addidi calendaria Graeca quae extant omnia, anonymi in fine Geminiani libri adnexum, Ptolemaei, Aetii Amideni, Quinctiliorum; denique ex Lydi libro de mensibus, Eudoxi qui fertur papyro Parisino, Columellae libris de re rustica, Polemii Silvii fastis, Florentini georgicis, Plinii naturalis historia excerpti ea quae ad calendaria spectant.

Calendarium, quod nunc in ultimo capite (XVI) Gemini isagoges exhibetur, non a Gemino ipso compendio suo astronomico additum esse, sed ab homine sciolo aliunde depromptum et hic sine ratione adglutinatum Boeckhii olim evicit quattuor argumentis nixus in libro cui inscripsit: *über die vierjährigen Sonnenkreise der Alten, vorzüglich den Eudoxischen*. Berlin 1863, p. 22 sq.¹⁾ primum enim offendit in eo, quod calendarium istud adnectitur ne uno quidem verbo de naturae eius ratione addito. deinde Geminus ipse totam prognosticorum doctrinam longe abiecit verbis hisce (cap. XIV p. 72 ed. Halma): τὰ περὶ τὰς ἐπισημασίας οὐτ' ἐπιτυγχανόμενα ὁλοσχερῇ τὸν ἔπαινον ἔχει οὐτ' ἀποτυγχανόμενα κατηγορίαν. ἄτεχνον γὰρ τι μέρος ἐστὶ τοῦτο τῆς ἀστρολογίας καὶ οὐκ ἄξιον προφορᾶς. porro Geminus per totum librum (cf. Boeckh. p. 10 sq.) sequitur Hipparchi placita, cum in aliis rebus tum in constituendis spatiis trimestribus, quae in capite primo ita exponit, ut primum inde ab ariete usque ad cancerum $94\frac{1}{2}$ dies efficeret, secundum a cancro ad libram $92\frac{1}{2}$, tertium a libra ad capricornum $88\frac{1}{8}$, quartum a capricorno ad

1) Item nuper iudicavit M. C. P. Schmidt philol. vol. XLV p. 293.

arietem $90\frac{1}{8}$; nullo autem modo convenit inter hos numeros et eos, quos in parapegmate observatos esse videmus (potius Callippeos eos, ut statim exponam):

canceri	31 dies	} 92 dies	librae	30 dies	} 89 dies
leonis	31 —		scorpionis	30 —	
virginis	30 —		sagittarii	29 —	
capricorni	29 dies	} 89 dies	arietis	31 dies	} 95 dies
aquarii	30 —		tauri	32 —	
piscium	30 —		geminorum	32 —	

denique in calendario saepe Euctemo et Callippus commemorantur astronomi, nusquam Philippus, nusquam Hipparchus, quorum alterum prorsus omissum esse a Gemino, qui eum una cum Euctemone et Callippo laudet cap. VII p. 47 Halm.²⁾, veri videtur dissimile, alterum, cui totus se dederit, credi omnino nequit (cf. Boeckh. p. 28 et 29).

Calendarium ipsum miro errore Halma astronomus in editione Gemini p. 88 ad Eudoxum referre conatur. Theodorus vero Mommsen in chronol. Roman. p. 57 not. 78 edit. alt. Hipparchi id esse dicit fretus Idelero, qui (*astronom. Beobacht. d. Alten* p. 267 et in enchiridio chronolog. vol. I p. 358) contendit, in eo Hipparchicam doctrinam inaequalitatis motus solis observatam esse. accurate contra idem Boeckhius l. s. p. 24 sq. enucleat, spatia trimestria quae in calendario Pseudo-Gemini exhibentur Callippea esse (quae per papyrum Eudoxi colum. XXII et XXIII nunc sat cognita sunt). quae opinio egregie eo stabilitur, quod revera in hoc calendario a Callippo solstitia et aequinoctia primis signorum zodiaci diebus adscribuntur, primo canceri solstitium aestivum (ἐν τῇ α̃ ἡμέρᾳ Καλλιπῶ . . τροπᾷ θερινᾷ), primo librae aequinoctium autumnale (ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Καλλιπῶ . . ἰσημερία μετοπωρινή), primo capricorni brumale solstitium (ἐν τῇ α̃

2) ἀστρολόγοι ἐτέραν περίοδον συνεστήσαντο τὴν τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος οἱ περὶ Εὐκλήμονα καὶ Φίλιππον καὶ Κάλλιππον.

ἡμέρα . . Καλλίπω τροπαὶ χειμεριναί), primo arietis aequinoctium vernum (ἐν τῇ πρώτῃ Καλλίπω . . ἰσημερία ἐαρινή). consideranti igitur neque Hipparchum in hoc calendario neque ullum Hipparcho posteriorem astronomum laudari persuadebit Boeckhius p. 25 sq., esse id compositum ante Hipparchum (i. e. ante alteram partem secundi a. Chr. saeculi), neque tamen prius fine saeculi tertii propter aetatem Dosithei aliquoties commemorati (de qua infra).

Gemini libellum post Edonem Hildericum Petavius³⁾ in uranologio suo edidit 'ad veterum manuscriptorum fidem exacte castigatum'. de codicibus ipse narrat praefat. fol. III: 'e codicibus unum penes nos habebamus haud adeo veterem sed accuratum ac scriptum inprimis eleganter. alter in Oxoniensi bibliotheca reperitur, quocum editionem Hilderici diligenter contulit Henricus Briggs, Oxoniensis mathematicus . . . utriusque ope ac beneficio variarum lectionum indiculum accepimus, quas paucis exceptis totidem in nostro codice deprehendimus. quomobrem quicquid in nostra hac editione Gemini aliter atque in priore offenderis, id ex amborum auctoritate et consensu inmutatum esse scias'.

In proecdosi igitur horum solum Petavianorum codicum discrepantias afferre potui. nunc mihi insigni liberalitate suppeditavit Carolus Manitius, professor Dresdensis, omnium codicum scripturas, quibus nixus iam in eo est ut Gemini libellum tandem aliquando ex arte et ratione recensent. ipse vero selectas tantum scripturas apposui duorum Vaticanorum (*V*¹, *V*²), unius Vindobonensis (*W*), de quibus Manitium in Commentat. Fleckeisen. p. 95 sqq. disputantem adi. Praeterea antiquae versionis Latinae aliquoties adhibui lectiones, quas exhibet codex Dresdensis (*D*), de quo Manitius egit in Fleckeiseni annal. 1886

3) Scaliger, de emend. rat. temp. IV p. 248 sq. (edit. 1629) *παράπηγμα* hic illic non ex codicum auctoritate sed ex suo arbitrio mutatum exhibuit.

p. 475 sqq.; raro etiam, quas habet Florentinus Laurentianus bibl. Leopold.-Mediceae Faesulanae (*F*).

Argumenta rationis, ex quâ huic calendario adaptaverim *dies civiles qui nunc sunt* (in contextu suo loco a me adscriptos), si quis quaerit, ei respondebit Ungerus qui in chronologici sui compendii (in Mülleri compend. antiqu. litt. I²) § 31 Boeckhii (l. s. p. 42—58) rationes quas in proecdosi adhibueram acute correxit.

Ptolemaei calendarium si cum duabus quae hactenus prodierant editionibus Petavii et Halmae contuleris quasi novum, omnibus ex partibus emendatius et multo amplius in proecdosi editum est; id quod non mea culpa evenit, sed per mira quae huic libello acciderunt fata. primus hunc librum Graece edidit Petavius in uranologio p. 71 sq., qui in praefatione haec narrat: „Ptolemaei nobis copiam amicus quidam fecit, qui ex antiquo codice eum descripsit, eundemque post invenimus in Regia bibliotheca et a N. Rigaltio utendum accepimus, ex quo etiam non pauca castigavimus.“ Fuit is, ut nunc scio, cod. Parisinus Gr. n. 2390, quem etiam Halma passim inspexit; descriptus ille est — ut vidit Hanow, Ptolem. π. κρη. κ. ἡγεμ. (1870) p. V — ex codice Laurentiano 28, 1 (quode vide infra). sed sunt quaedam in quibus Petavianus contextus cum Vaticano (*V*) magis concordet. valde manca autem haec princeps erat editio; nam non solum permultae apparitiones et significationes omissae erant, sed etiam tota praefatio deerat. quae omnia supplevit I. A. Fabricius bibl. Gr. vol. III p. 420 sq. prim. edit. ex codice Saviliano Oxoniensi (*S*), cuius apographum ab I. Fr. Wincklero Oxoniae confectum nactus erat, ex quo etiam reliquas scripturae discrepantias enotavit. ex plane simili codice, qui a Vincentio Pinelli Genevensi editori missus est⁴), fluxisse primo obtutu apparet interpreta-

4) In Ambrosiana bibliotheca, in quam multi Pinellii libri transierunt, nunc non reperitur; latet igitur fortasse in Patavina.

tionem latinam (B), quae iam 38 annis ante editionem principem Graecam Urbini prodiit 1592 per Federicum Bonaventuram Urbinate ita inscripta: *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum apparitiones ac significationum collectio. libellus mire elegans atque ad aeris praevidendas mutationes omnino necessarius, antehac nunquam impressus. a Federico Bonaventura Urbinate latinitate donatus scholiisque nonnullis illustratus. item libelli duo, alter ex Columella, alter ex Plinio excerpti de inerrantium stellarum significationibus.*⁵⁾

Ex Petavio et Fabricio atque in appendice ex Bonaventura omnes conguessit stellarum apparitiones et secundum computum astronomicum recensuit Idelerus *über den Kalender des Ptolemaeus* in act. acad. Berol. 1816. 1817 p. 163 sq. perutili opera, qua egregie de Ptolemaeo meritis est.⁶⁾ Contra plane nihil, immo nihilo etiam minus nuper editor Gallus Halma (in libro *Κλαυδίου Πτολεμαίου, Θεωρος κ. τ. λ. κανὼν βασιλειῶν καὶ φάσεις ἱπλαντῶν καὶ Γεμίνου εἰσαγωγή εἰς τὰ φαινόμενα*, *table chronologique des règnes* etc. Paris 1819 p. 13 sq.) praestitit.⁷⁾ Petavii enim contextum cum Ideleri tabula sine ratione et contra rationem confudit, Fabricii collationem temerarie prorsus neglexit, Bonaventuram ignoravit; praefationem libri ex Fabricii editione repetitam⁸⁾ multis mendis typographicis deformavit (inter quae vel omissiones complurimum versuum sibi indulsit); codicis Parisini Regii n. 2390, quem accurate se excussisse praefat. p. 12 et *discours prélimin. s. l. chronolog. et partic. s. celle de Ptolemée*

5) qui liber cum duobus alteris efficit Bonaventurae ane-mologiae partem priorem.

6) Gallica lingua hanc commentationem interpretatus est Halma in libro i. s.

7) taceo autem ridiculam rationem, qua accentus et spiritus prorsus pro arbitrio tamquam ornamenti instar distribuerit.

8) cf. *discours* etc. p. XII: *un préambule, qu'on ne lit pas dans le ms. 2930 du Roi, mais qui est imprimé dans le 3e volume de la bibliothèque grecque de Fabricius.*

p. XI⁹) iactavit, unam attulit scripturam (p. 54 *notes*); quamquam ceteras paucas scripturas a contextu Petaviano et Ideleriano discrepantes aliqua certe ex parte ipsi codici deberi nunc per Laurentianum constat, ex quo Parisinus descriptus est.

Potui igitur iam in proecdosi ingentem silvam bonarum lectionum et supplementorum in contextum recipere, quamquam tunc novis subsidiis prorsus destitutus.

Nunc duorum bonorum et antiquorum codicum scripturas adhibere mihi licuit. Prior est Laurentianus plut. XXVIII n. 1, membranaceus saec. XIII (*L*), in quo f. 180 v. *πτολεμαίου φάσεις ἀπλανῶν* inscriptum legitur Ptolemaei calendarium, tamen sine prooemio. Librum in meum usum a. 1877 liberaliter excussit Fridericus Leo amicus. Alter est Vaticanus Gr. n. 1038 (*V*), saec. XI vel XII, certe omnium hactenus notorum antiquissimus, (ab Edgardo Martini accurate nuper collatus). eo magis dolendum est, quod non solum prooemium deest, ad quod addendum folia 334 v.—336 r. vacua quidem relicta sunt, sed nunquam descripta, verum etiam calendarium, quod fol. 336 v.—342 r. exhibetur, amplitudine codicum *BS* longe superatur. praeterea haud pauca quae potissimum ad numeros spectant rubricatori relicta sunt, sed eum etiamnunc expectant. in permultis duo hi codices ita inter se concordant ut eos paene gemellos dixeris; sed nequaquam admitti potest, Laurentianum ex Vaticano descriptum esse (haud pauca enim a rubricatore Vaticani omissa Laurentianus exhibet); ne ex archetypo quidem Vaticani dixerim Laurentianum fluxisse, cum alia ex parte notationes nonnullas praebeat Vaticanus communes cum *S*, quae tamen desunt in *L*.

Praeterea novi Laurentianum plut. XXVIII n. 47 qui tineis tantopere corrosus est ut vix multum salutis ex

9) ibi narrat codicem Regium 2393 saeculo XIII conscriptum esse et addit: *l'écriture du texte est en caractères couvrants mais liés entr' eux par des crochets et surchargés d'accents, qui la rendent très peu lisible.*

eo sperare liceat. Eo magis optandum est, ut alter quidam codex reperiatur in quo prooemium insit et illae multae observationes, quas nunc cum *B* unus *S* largiatur.

Sed ne nunc quidem perfectus est liber. namque plus 30 apparitiones etiam nunc deesse docetur tabula in fine calendarii a me adscripta p. 278 sqq.; et secundum tantum huius scripti librum servatum esse ex praefatione et Suida s. v. *Πτολεμαῖος* arguo. in praefatione enim Ptolemaeus ita loquitur: *ὁπόσαι μὲν οὖν συνίστανται περὶ τὰς φάσεις τῶν ἀπλανῶν διαφοραὶ καὶ παρὰ τίνας αἰτίας, ἔτι δὲ κτλ. διὰ μακροτέρου ἐν τῇ κατ' ἰδίαν συντάξει τῆσδε τῆς πραγματείας ἐρωδεύσαμεν.* ait igitur omnia ista in singulari huius scripti libro a se iam esse exposita; atque incipere non prorsus novum scriptum sed partem solum maioris scripti ipsa particula *οὖν* in exordio posita docet. quocum bene congruit Suidas l. s. *περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β'.* apparet ergo primum librum huius scripti, in quo Ptolemaeus ex artis legibus rationem apparitionum stellarum demonstraverit, deperditum esse.

Ceterum cum aliis Ptolemaei scriptis etiam hoc ad Arabes venit et ab homine docto, cui nomen Alberuni fuit, in chronologia gentium orientalium, quam Ed. Sachau a. 1878 et edidit et Anglica lingua interpretatus est, multifariam in episemasiis afferendis adhibitum est (id quod Fr. Ungerus mecum communicavit).

Iam vero hoc calendarium non legitimum sed fraudem nebulonis cuiusdam esse, Pontedera *antiquitatum Latinarum Graecarumque enarrationes atque emendationes praecipue ad veteris anni rationem attinentes* (Patav. 1740) in epist. 48, de Ptolemaei libro falso hoc nomine prodito, qui *inscribitur φάσις* (sic!) *ἀπλάνων* (sic!) *ἐπισημασίων* (sic!) p. 412 sq. amico persuadere studet causis tam per-versis, tam praeposteris, tam deviis, ut non possit supra.¹⁰⁾

10) ut duo certe exempla afferam, p. 414: *praeclare noster τῇ θ' τοῦ Παννι Δημοκρίτου ὕδωρ ἐπὶ γῆν. timebat ne*

Duas solum non ita absurdas profert offensiones ^{et} easdem iam commemoravit Petavius not. in uranolog-
p. 415 circumspecto iudicio ita locutus: „duo sunt quae
falsi suspicionem movent. alterum quod aequinoctium
autumnale cum Ptolemaei observatione non convenit. nam
Thoth Actiaci XXVIII i. e. Septembr. XXV adscribit
aequinoctium. Ptolemaeus a. Chr. 139 observavit idem
aequinoctium Septembris XXVI, hora fere VII matutina,
tardius uno die. congruit parapegma nostrum cum vero
ingressu solis in libram anno primo Iuliano. sed huic
opponi potest consensus utriusque in aequinoctio verno.
nam Ptolemaeus a. Chr. CXL observavit aequinoctium
Martii XXII hora I post meridiem, qui est Phamenoth
Actiaci XXIII, quem in diem nostrum quoque parapegma
contulit; in quo a Iuliano cardine ambo discrepant. aesti-
vum solstitium in nostro librariorum fortasse negligentia
excidit, quod Ptolemaeus observavit anno eodem Chr. CXL
Iunii XXV. hibernum porro solstitium Choeac XXVI
sive Decembris XXII affigitur in parapegmate, quod a
Iuliano solstitio distat. itaque prior ista ratio non sa-
tis idonea est ob quam a Ptolemaeo librum hunc ab-
iudicemus.“

Addo in codice Saviliano et Bonaventurae interpre-
tatione aestivum solstitium primo Epiphi notari i. e.
XXV Iun., itaque eodem die, quo id observavit Ptole-
maeus. plenus ergo est consensus excepto XXVIII Thoth;
atque ei ipsi diei non perperam adscriptum est aequi-
noctium autumnale, cum revera eo die acciderit anno

*pluvia dum astris vacabat, sibi pallium madefaceret; ideo in
humum descendere iussit; tu vide adnotationem criticam. et
p. 415: τῇ 15' τοῦ Ἰδίου χειμῶνος ἀρχῇ καὶ σηματοῦναι
Εὐδόξου . . . quid vero illud „Eudoxo significat“? si ab in-
feris excitaretur Eudoxus, diceret sibi non aquilones non frigora,
sed impudentiam vecordiam mendacium significare. quod mihi
sine νερομαντίᾳ non significant tantum, sed aperte demon-
strant. mihi quidem haec non significant sed aperte demon-
strant Pontederæ temeritatem haud volgarem.*

137/8 p. Chr., quo tempore Ptolemaei calendarium compositum esse haud improbabiler videtur statui posse. certe Bonaventura p. 65 hoc paraepagma post librum magnae constructionis confectum esse ex *Almagest.* VIII 6 fin. acute arguit; ibi enim dicit Ptolemaeus nunc operam molestam de episemasiis accuratius agendi sibi seponendam esse.

„Alterum argumentum“, pergit Petavius, „sumere ex eo possumus, quod cum mensibus Aegyptiis, Augusteis et Actiacis sive fixis Iulianos haud satis exacte comparet: quasi ambo idem initium ac finem eundem habeant.“ sed neque a Ptolemaeo ista comparatio mensium Iulianorum profecta videtur et prorsus recte menses Iuliani cum Aegyptiacis conferuntur in codice Saviliano et in Bonaventurae interpretatione (in hac per totum annum).

Etiam scholion quod in fine operis additur genuinum et ab ipso Ptolemaeo scriptum esse, cuius „stylum ipsum et loquendi genus“ recte agnoscere sibi visus est Petavius p. 416, enucleatius demonstravit Boeckhius l. s. p. 229 sq.; quod uno verbo moneo, quia Idelerus l. s. p. 165 hac de re falsus est¹¹⁾; namque de re ipsa dubitari nunquam debuit.

Collegit vero Ptolemaeus observationes ad triginta stellarum ortum et occasum spectantes (quindecim quidem sunt primi ordinis, totidemque secundi) easque secundum terras in quibus factae sunt discipis in quinque regiones, eas vero cunctas inter $+ 23^0$ et $+ 46^0$ latitudinis geographicae se continentes. revera quonam die

11) dicit l. s. *ein Scholion am Ende des Kalenders, das ihm Petavius zuschreibt, ungeachtet ausdrücklich darüber steht, dass es nicht vom Verfasser des Hemerologiums ist.* sed observatio illa „quae sequuntur utiliter ab alio quam hemerologii scriptore notata sunt“ non ex codice sed a Petavio profecta est, qui p. 416 animadvertit ante „ab alio“ intercidisse „haud“ particulam, corrigendo errorem non typothetae (ut videtur), sed sui ipsius. etiam Delambrius *histoire de l'astronomie ancienne* vol. I p. 213 hoc scholium ab alio additum esse credidit.

singulae stellae in singulis regionibus Ptolemaei aetate sive ortae sint sive occiderint et Idelerus in commentatione supra allata docuit et paulo accuratius multoque commodius nunc potest computari adhibitis tabulis utilissimis Wisliceni '*Tafeln zur Bestimmung der jährlichen Auf- u. Untergänge der Gestirne*' = 'Public. d. astron. Ges.' XX (1892).

Sed hoc astronomorum est: nostrum est ea constituere quae aliqua cum probabilitate Ptolemaeum posuisse statui potest. Atque cum in proecdosi voluerim solum verba tradita talia qualia in nostris codicibus leguntur recensere, in hac altera editione Ptolemaei ipsius verba quoad eius fieri potest restituere conatus sum. quo in munere recte perpetrando summi momenti est, quod Ptolemaeus uno quoque die semper regiones ex eodem ordine profert ($\delta\eta\alpha\ \gamma\ s''$, $\iota\delta$, $\iota\delta\ s''$, $\iota\epsilon$, $\iota\epsilon\ s''$), neque usquam posteriorem horam ponit priore loco. hic igitur ordo ubicunque turbatus est, numerum corruptum vel ordinem inversum esse apparet. haud raro enim id quoque accidit, ut traditus horae numerus per se quidem rectus sit, sed falso loco adscriptus, ut puta primo loco, cum pertineat ad secundam tertiamve observationem. Neque minus certum est singularum stellarum observationes tenere semper debere horarum seriem sive ascendentem sive descendentem. quibus duabus normis inter se copulatis plerumque visum est sat certo iudicio verba tradita emendari posse.

Ceterum sciendum est de omnibus veterum quae ad stellarum ortus occasusve spectant observationibus optime exposuisse G. Hofmannum programme Tergestensi a. 1879 '*über die bei den griechischen und römischen Schriftstellern erwähnten Auf- und Untergänge der Sterne*'.

Ipse vero paucis iam defungar munere dicendi de astronomis quorum parapegmata ab anonymo apud Geminum et a Ptolemaeo laudantur. neque enim huius loci est, multis edisserere de notissimis eorum,

de Metone¹²), Callippo¹³), Eudoxo¹⁴), Hipparcho¹⁵), Iulio Caesare.¹⁶)

12) cf. Ideler chronolog. I p. 313 sq., Redlich *Meton und sein Cyclus, Hamburg 1854*, Aug. Mommsen in nov. mus. Rhen. XIII (1858) p. 428 sq. *Meton und sein Cyclus nach den Zeugnissen*, Aemil. Müller in eodem mus. XIII (1859) p. 41 sq. *der Cyclus Metons und seine Geltung zu Athen*, Ad. Schmidt, gr. Chronol. (1888) p. 389 sqq., 429 sqq., 463 sqq., 506 sqq.; Fr. Unger, *Zeitrechn. der Gr. u. Röm.* in Mülleri comp. litt. ant. I² p. 737 sqq.

13) cf. Ideler *astronom. Beobacht.* p. 214 sq., chronol. I p. 344 sq., Krische theologumena p. 288 sq., Boeckh *Sonnenkreise* p. 146 sq., 399 sq., Ad. Schmidt l. s. p. 496 sqq. ceterum notum est in cyclum Metoneum et Callippium nuper accuratius inquisitum esse a Boeckhio *zur Geschichte der Mondcyklen der Hellenen* 1855 et *epigraphisch-chronolog. Studien* 1857, ab Augusto Mommsen *Beiträge zur griechischen Zeitrechnung* in Iahni annal. philolog. supplement. I p. 201 sq., *die alte Chronologie* in philologo Gotting. XII p. 329 sq., in nov. mus. Rhen. XIII l. s. et p. 497 sq. *Reformen und Neubildungen der Kalender bei den Alten*, ab Aemilio Müller in diar. antiqu. XV (1857) num. 56 sq. et in nov. mus. Rhen. l. s.; denique ab Ad. Schmidt l. s. p. 465 sqq. et a Fr. Unger I² p. 740 sqq.

14) quode post Idelerum *über Eudoxus* in actis academ. Berolin. 1828 et 1830 et Letronnium *sur les écrits et les travaux d'Eudoxe* in *journal des savants* 1841 p. 742 sq. Boeckhius egregie disputavit *Sonnenkreise* p. 141 sq., p. 393 sq. et p. 11 sq., quo loco Brandesii opiniones in Iahni annal. vol. XIII (1847) p. 199 sq. prolatas de geographo Eudoxo refellit; atque multis praeterea locis per totum librum de eius doctrina egit. cf. etiam Krische theologum. p. 289 sq., Mommsen chronol. Rom. p. 56 sq., Lepsius in act. acad. Berol. 1859 *über einige Berührungspunkte der ägyptischen, griechischen und römischen Chronologie*, in tertia parte *über die Epoche und die Schaltung des Eudoxischen Kalenders* p. 61 sq., Ad. Schmidt p. 416 sqq., 496 sq.; Eudoxi reliquias apud Hipparchum obvias collegit Maass, *Aratea* p. 281 sqq.; cf. etiam Thiel, *Gr. Stud. Lipsius gewidm.* p. 179 sqq.

15) cf. Ideler *astronom. Beobacht.* p. 219 sq., chronol. I p. 352 sq.; Fr. Unger l. s. p. 737; Susemihl, *hist. litt. Alex.* I p. 765 sqq.

16) cf. Ideler chronol. II p. 117 sq., Mommsen chronol. Rom. p. 74 sq., 276 sq., 309 sq., Boeckh *Sonnenkreise* p. 340 sq.; eius fragmenta quae huc pertinent collegit Nipperdey in Caesaris edit. mai. p. 757 sqq. ceterum Ungerus chronol. p. 745 adn. 2

Democriti *παράπηγμα* in catalogo librorum philosophi apud Laertium Diogenem VIII 48 ponitur post librum cui inscribitur *μέγας ἐνιαυτός ἢ ἀστρονομία*, cui libro *parapegma* adnexum fuisse¹⁷⁾ ut per se probabile est, ita stabilitur eo, quod a scholiasta Apollonii Rhodii II v. 1098 p. 442, 27 Keil. laudantur Democriti ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας animadversiones, quae non possunt esse petitae nisi ex calendario ipso.¹⁸⁾ fragmenta eius calendarii praeterea a Gemino et Ptolemaeo servata sunt et habes ea sat negligenter collecta a Mullachio Democriti fragm. p. 231—235, melius ab Ad. Schmidt l. s. p. 475 sq. accesserunt interim paucae eae animadversiones, quae in papyro Eudoxi colum. XXII et XXIII leguntur (cf. Boeckh. *Sonnenkreise* p. 89, 91 sq., 197 sq. Unger² p. 736 sq.).

Euctemonem¹⁹⁾ autem Metonis socium fuisse per complures testes constat, Hipparchum ap. Ptolemaeum *almag.* III 2 p. 162 Halm. (τὴν ὑπὸ τῶν περὶ Μένωνά τε καὶ Εὐκλήμονα τετηρημένην θερινὴν τροπήν), Ammian. Marcellin. XXVI 1, Callippum teste Eudemo ap. Simplic. in Aristot. de caelo p. 500^a, Ptolemaeum in fine calendarii (p. 275, 8). idem laudatur ab Avieno de ora maritima v. 47 „popularis urbis Atticae“ (cf. v. 350), v. 337

ea quae Caesari a Ptolemaeo adscribuntur aut ex alio dictatoris scripto eoque antiquiore aut ab alio cognomine scriptore profecta esse statuit.

17) nullam tamen video idoneam causam, cur cum Salmasio ad Solin. p. 524 ed. Vltrai. scripturam, quam omnes libri (etiam optimi ei quos ipse excussi Laurentiani et Burbonicus) tuentur, mutemus conflando duorum librorum titulos hoc modo: *μέγας ἐνιαυτός ἢ ἀστρονομίης παράπηγμα*, quod ipsum et contra Graecitatem et contra rationem pugnet.

18) legitur ibi: κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρχιτοῦρου σφοδρὸν καταχέονται ὕβριοι, ὥς φησι Δημόκριτος ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας. ceterum iudicio meo subscripsit Ad. Schmidt (p. 472), qui 426 sq. egit de eius cyclo, p. 471 sqq. de eius epise-masiis.

19) inter eos qui siderum ortus et occasus tempestatumque significatus observarunt laudatur a Vitruvio VIII 4, inter enneadecaëteridos inventores a Gemino isag. c. VI p. 37 D.

contra civis Amphipolitanus²⁰); quocum bene congruit quod Ptolemaeus l. s. Metonem et Euctemonem Athenis, in cycladibus, in Macedonia et Thracia observationes astronomicas instituisse dicit, neque Metonem scimus in eas terras profectum esse (cf. Redlich l. s. p. 26). videntur autem in calendario conficiendo Euctemonis partes primariae fuisse; ipsius enim persaepe in paraepgmatis laudantur notationes, perraro Metonis. Euctemoneae reliquiae, quas debemus Gemino, Ptolemaeo, denique papyro Eudoxi col. XXII et XXIII aliqua ex parte collectae sunt apud Boeckhium l. s. p. 405 sq. (cf. praeterea p. 80 sq., p. 95 sq., p. XIII) et plenius apud Ad. Schmidtium l. s. p. 477 sq.

Philippum vero a Vitruvio (VIII 4), a Plinio (XVIII 312 et in indice auctorum eiusdem libri), a Gemino (isagog. cap. XII p. 47 Halm.), ab Hipparcho (in Arat. phaenom. I 3, 10 p. 28, 13 Manit.), ab Ioanne Lydo (de mensibus III 13 et 43), persaepe denique in Ptolemaei calendario tamquam auctorem paraepgmatis laudatum eundem esse atque Opuntium illum clarissimum mathematicum Platonisque discipulum satis certa statuit coniectura Boeckhius *Sonnenkreise* p. 35 sq. convenit enim inter illos et de genere studiorum in litteris positorum et de aetate, cum astronomum ante Callippum vixisse probabile sit, et de patria; namque Ptolemaeus de apparit. p. 275 v. 7 Philippum ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Λοκρίδι καὶ Φωκίδι siderum ortus et occasus observasse dicit.

Conon deinde mathematicus Samius genere²¹), Archi-

20) quamobeaussam Osannus in diar. antiquit. 1841 p. 640 suspicatur eum participem fuisse coloniae, quae a. 436 a. Chr. ab Atheniensibus Amphipolin deducta est. quam coniecturam comprobavit et accuratius explanavit Müllenhoff, *deutsche Alterthumskunde* I p. 206.

21) Apollonius conic. sect. lib. III init. Κόνων ὁ Σάμιος ἐξέστηκε κατὰ. schol. Bernens. in Vergil. bucol. III 40 (I p. 16 ed. Müller. Rudolphop. 1847). Conon Samius genere mathematicus stellarum peritissimus velut quidam, Alexandrinus. Probus in Vergil. bucol. III 40 (p. 8, 15 ed. Keil). Conon Samius

medi fuit amicus, ad quem ille assoleret mittere scripta sua mathematica. quod testatur ipse Archimedes de quadrat. parabol. p. 294, 1 ed. Heib. his verbis: ἀκούσας Κόνωνα μὲν τετελευτηκέναι, ὃς ἦν ἔτι βλέπων ἡμῖν ἐν φίλῃ et: τοῦ μὲν τετελευτηκότος εἵνεκεν ἐλπίζοιμεν ὥς καὶ φίλου τοῦ ἀνδρὸς γενομένου καὶ ἐν τοῖς μαθημάτεσσι θαυμαστοῦ τινος; atque addit, se mittere nunc hoc scriptum mathematicum ad Dositheum, ὃς Κόνωνι γράφειν ἐγνωκότες ἦμεν²²). unde eum praeceptorem quoque Archimedis fuisse, non recte effecit Probus l. s. instituit autem Conon observationes astronomicas in Sicilia et Italia (Ptolem. de appar. p. 275 v. 10)²³), eiusque multae episemasiae exhibentur in Ptolemaei paraepmate. postea Alexandriae vixit, atque ibi procul dubio defectiones solis servatas ab Aegyptiis collegit (Senec. l. s.).

Videtur etiam a rege Ptolemaeo tertio Euergete I in aulicorum numerum²⁴) receptus esse; certe hominem aulae ingenio admodum accommodatum eum fuisse, docetur historia notissima quae de crine Berenices narratur. Berenices enim crines cum in templo Veneris Zephyritidis post felicem Ptolemaei victoris ex Asia reditum (c. a. 243 a. Chr.) ex voto dedicati essent sed postero die disparuissent, Conon cupiens inire gratiam regis dixit crinem inter sidera videri

mathematicus, Aegyptius natione (rectius dixisset *Aegyptius mathematicus, Samius natione*). cum temporum computo instituto appareat, Cononem Samium mathematicum Aristarchi Samii mathematici aequalem fuisse iuniorem, iam enascitur suspitio, Cononem Aristarchi disciplina usum esse.

22) cf. Archiméd. de sphaer. et cylindr. II p. 188, 2 Heib. prooem. τῶν προβλημάτων τὰς ἀποδείξεις, ὧν αὐτὸς τὰς προτάσεις ἀπέστειλα Κόνωνι, id. de lin. spir. p. 2, 2 τῶν ποτὶ Κόνωνα ἀποσταλέντων θεωρημάτων.

23) inde profectus tamen non ita probabiliter coniecit Boeckhius l. s. p. 30 hunc eundem esse atque Cononem, quode loquitur Servius in Aen. VII 738: *Conon in eo libro quem de Italia scripsit quosdam Pelasgos aliosque ex Peloponneso convenas ad eum locum Italiae venisse dicit etc.*

24) cf. Probus l. s. *Conon . . . Ptolemaeo adsiduus.* schol. Bernens. l. s. *Conon . . . qui cum Ptolemaeo fuit.*

conlocatum et quasdam vacuas a figura septem stellas ostendit, quas esse crinem fingeret.²⁵⁾ quae valde placuerunt Alexandrinis hominibus aulicis ita ut vel Callimachus de ea re amplum et magnificum componeret carmen²⁶⁾, cuius duo qui ad Cononem spectant versus (fr. 34 Schn.) servati sunt in scholiis Arati v. 146 hice:

ἡ μὲ²⁷⁾ Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἡέρι τὸν Βερενίκης
βόστροχον ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς.²⁸⁾

quos ita interpretatur Catullus LXVI v. 7 sq.:

idem in ille Conon caelesti in lumine vidit
e Beroniceo vertice caesariem
fulgentem clare, quam cunctis illa deorum
levia protendens brachia pollicitast.²⁹⁾

atque poetis Augustae aetatis per Callimachum, quem mirum quantum in delitiis haberent, Conon ita innotuit, ut eum hominem non paucis astronomis et mathematicis Graecis inferiorem quasi exemplar astronomiae et astrologiae Graecae proponerent, velut Vergilius eclog. III 40 et Propertius V 1, 78. erat ceteroquin *diligens et ipse inquisitor* (Seneca quaest. natur. VII 3, 3) neque vulgaribus

25) sic hanc narratiunculam exhibet Hyginus poet. astron. II 24, breviter eam tangit Hesych. v. Βερενίκης πλόκαμος, explicatius tradit Nonnus abbas in enarrat. fabul. in Gregor. Nazianz. steliect. II n. 2 (in Westermanni mythogr. p. 363, 26). cf. etiam Achilles Tatius isag. in Arat. p. 134 C. D. τοῦτον τὸν πλόκαμον οὐκ οἶδεν Ἄρατος, παρετήρησε δὲ Κόνων ὁ μαθηματικός.

26) vide Schneideri Callimachea II p. 344 sqq.

27) ἡμὲ habet cod. Matritensis.

28) pentametrum effecit Muretus in Catulli comment. p. 101 e tradito hexametro βόστροχον, ὃν τ' ἄρα κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖσιν.

29) atque Catullum iterum imitatus est anonymus poeta epigrammatis n. 1565 in antholog. Latin. v. 8 sq.

E Beroniceo detonsum vertice crinem

rettulit esuriens Graecus in astra Conon.

iam igitur mathematicus clarus in „Graeculum esurientem“ (Juvenal. III 78) transformatus est.

laudibus saepe³⁰⁾ eius acumen extollit Archimedes. scriptorum eius unum commemoratur mathematicum de conorum sectionibus compositum³¹⁾, alterum de astrologia septem libros complexum.³²⁾ mortuum denique Cononem esse haud ita multo post annum 243 (quo anno Berenices criem in astra retulit) inde concludas quod Archimedes, qui ipse obiit anno 212 a. Chr., de lin. spir. p. 2, 4 sq. ait: μετὰ δὲ Κόνωνος τελευτὰν πολλῶν ἐτέων ἐπιγεγεννημένων.

Cononis amicus fuit Dositheus³³⁾, cuius maxime octaeteris Eudoxi inscribitur (Censorin. c. 18 p. 53, 5 Iahn.). atque teste Ptolemaeo p. 275 v. 7 in insula Co³⁴⁾ instituit astronomicas et meteorologicas observationes, ex quibus praeter multas a Pseudo-Gemino et Ptolemaeo traditas duas referunt Plinius XVIII 312 et Lydus de mensib. IIII 83. ceterum ita fama inclaruit, ut Archimedes dignum eum haberet ad quem post Cononis mortem

30) Archimedes de helicibus prooem. p. 2, 2 Heib. Κόνων μὲν οὐχ ἱκανὸν λαβὼν ἐξ τὰν μάστευσιν αὐτῶν (problematum Archimedis) χρόνον μετέλλαξεν τὸν βίον καὶ ἄδῃλα ἐποίησεν· καὶ ταῦτα πάντα εὐρῶν καὶ ἄλλα πολλὰ ἐξευρῶν καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖον προάγαγε γεωμετρίαν. ἐπιστάμεθα γὰρ ὑπάρξουσιν αὐτῷ σύνεσιν οὗ τὰν τυχοῦσαν περὶ τὸ μάθημα καὶ φιλοπονίαν ὑπερβάλλουσιν. idem de sphaer. et cylind. lib. I prooem. p. 6, 3 H. ὥφειλε μὲν οὖν Κόνωνος ἐτι ζῶντος ἐκδίδοσθαι ταῦτα. τήνον γὰρ ὑπολαμβάνομεν πον μάλιστα δύνασθαι κατανοῆσαι ταῦτα καὶ τήν ἀρμόζουσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπόφανσιν ποιήσασθαι.

31) Apollonius Pergaeus conic. sect. lib. IIII prooem. Κόνων ὁ Σάμιος ἐξέθηκε (de conicis sectionibus) πρὸς Θραυσδαίων οὐκ ὀρθῶς ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν ἀναστραφεῖς.

32) Probus l. s. libros de astrologia VII reliquit. praeterea cf. Papp. IV 21 p. 234 Hultsch. τὸ ἐπὶ τῆς ἑλικῆς τῆς ἐν ἐπιπέδῳ γραφομένης θεωρημα προὔτεινε μὲν Κόνων ὁ Σάμιος γεωμετρίας, ἀπέδειξεν δὲ Ἀρχιμήδης (de lin. spir. p. 2 sq. ed. Heib.).

33) cf. Archimedes de quadrat. parab. p. 294, 1 Heib. (ad. Dositheum) ἀκούσας . . τιν δὲ Κόνωνος γνώριμον γεγενῆσθαι.

34) ita enim (ἐν Κῶ vel ἐν Κῶ νήσῳ) ex interpretatione Bonaventurae legendum est pro ἐν Κολωνείᾳ, quod mirum in modum torsit Brandesius in Iahni annal. suppl. XIII p. 204, Osannum anecd. Roman. p. 320, Boeckhium Sonnenkreise p. 31 sq. ceterum eum etiam Aegyptiacas apparitiones attulisse constat per Gemini (p. 181, 19) testimonium.

mitteret scripta sua mathematica, librum unum de quadratura paraboles³⁵⁾, duos de sphaero et cylindro, unum de helicibus, unum denique de conoidibus et sphaeroidibus.³⁶⁾ aetas igitur quo floruerit Dositheus hac ratione, quae inter eum Cononemque et Archimedes intercesserit, aliqua ex parte certis terminis circumscripta est. idem vero astronomus num fuerit atque Dositheus Pelusiotes³⁷⁾, qui in libro πρὸς Διόδωρον de Arati vita quaedam narravit, ego non audeo diiudicare.³⁸⁾

Restat Metrodorus qui pariter atque Conon in Italia et Sicilia observasse dicitur a Ptolemaeo p. 275 v. 10. eius paraepgmatis notitia debetur et Ptolemaeo et Lydo de mensib. III c. 43, c. 79, c. 89, de ostent. c. 71. praeterea idem Lydus de mensib. III c. 36 haec narrat: ταύτην (idus Martias) τὴν ἡμέραν ὁ Μητροδόωρος κακὴν παραδίδωσι. unde efficitur Metrodorus non solum astronomiae verum etiam dierum fastorum et nefastorum in calendario rationem habuisse atque eum post Caesarem vixisse. namque post Caesaris necem placuit eum diem ἀποφράδα esse ne unquam idibus Martiis senatus ageretur.³⁹⁾ atque hac ratiocinatione nixus lubenter credo

35) cf. Archimedes l. s. ἀπούσας, Κόνωνα μὲν τελεντηνῆναι, τὴν δὲ Κόνωνος γνώριμον γεγενῆσθαι καὶ γεωμετρίας οὐκ εἶναι . . . ἐπρωχειριζάμεθα ἀποστελλαί τοι γραφάντες.

36) cf. Archimedes in prooemiis horum librorum.

37) vita Arati p. 58, 24 ed. Westermann. Δωσίθεος ὁ Πηλονσιακὸς ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν αὐτὸν (Aratum) καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Σελεύκον καὶ διατρεῖσθαι παρ' αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ceterum Πηλονσιακὸς vel Πηλοῦσιος coni. cum Osanno Boeckhius l. s. p. 30, codices exhibent πολιτικὸς (quod defendit Maass Aratea p. 159), pelusinus interpret. latin. ap. Breysigium in programm. Erfurt. 1870, Πωτικὸς coni. Hecker in philolog. V p. 421 et C. Müller frgm. hist. Gr. III p. 400.

38) id quod affirmaverunt Osannus l. s., Boeckhius l. s. p. 28, Susemihl hist. litt. Alex. I p. 722, prae fracte negat Maass l. s.

39) videtur id placitum ex eis decretis triumvirorum fuisse, quae Augustus Octavianus a. u. 726 antiquavit (cf. Merkel proleg. Ovid. fast. p. VII); qua tamen re ad aetatem Metrodori arctioribus finibus determinandam uti non conor. — Minus

astronomum non alium esse atque Metrodorum philosophum a Servio in Vergil. georgic. I 230⁴⁰) astronomiarum animadversionum auctorem laudatum qui aliquantum post Vergilium scripsit. incertum tamen videtur, num idem de Clanio flumine Campaniae et Anchisae aedibus Troianis in partes vocetur a Probo in Vergil. georg. II 224 p. 50, 22 ed. Keil. et in schol. Veronens. in Vergil. Aen. II 299 p. 87, 17. perperam vero cum hoc Metrodoro confuderunt Lampsacenum clarissimum Epicureum Roether adn. in Lyd. p. 179, Teuber de Servii vita et comment. I p. 50 alii; Lampsacenus enim procul dubio laudatur a Philargyrio in Vergil. georg. II 336.

Ceterum de ratione et institutione Graecorum paraepematum in universum disserentem adi Idelerum chronol. I p. 309 sq. 325 sq. 346 sq. 353 sq. et Ad. Schmidtium, graec. chronol. p. 470 sq. unum est, quod hic breviter tangam: iam primos qui talia calendaria conderent non solum addidisse prognostica tempestatis (ἐπισημασίας), quod praedictionis genus sat certum veteribus visum est⁴¹), sed etiam animadversiones quasdam,

igitur accurate scripsit ipse Lydus, postquam Eudoxum Democritum Varronem Hipparchum Metrodorumque enumeravit, καὶ μετ' αὐτοῦς ὁ Καίσαρ (sic enim cum codice R legendum esse neque cum C μετ' αὐτοῦ vel inde patet, quod Caesar non potuit adiungi homini obscuro).

40) Servius l. s. adeo ut sequentem rationem zonarum Metrodorus philosophus vix quinque expresserit libris insertis tam astronomiae quam geometriae partibus, sine cuius lineis haud facile deprehenditur ratio. idem etiam Metrodorus asserit, frustra culpari a plerisque Vergilium quasi ignarum astrologiae, cum eum constet operis lege compulsus ut quaedam exciperet quae obscura videntur ideo, quia a naturali ordine sunt remota.

41) cf. Diodor. Sicul. XII 36. δοκεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος (Meton) ἐν τῇ προορῇσει καὶ προοραφῇ κατὰ τὴν θαναμαστίαν ἐπιτετενχέναι. τὰ γὰρ ἀστὲρ τὴν τε κίνησιν καὶ τὰς ἐπισημασίας ποιεῖται συμφόρων τῇ γραφῇ. pariter Columella I praef. Metonis providentiam in motibus astrorum ventorumque laudat. neque negari potest, nulla in terra tam stricto ordine teneri vices easdem non modo ventorum sed etiam tempestatum ventis ibi semper effectarum: cf. Ross griech. Inselr. II p. 27 n. 6.

quae ad civiles usus spectarent. id quod luculento testimonio de Metone affirmat schol. Arati v. 752: οἱ περὶ (sic corr. pro μετὰ Ideler l. s. p. 316 not. 4) Μέωνα ἀστρονόμοι καὶ πλῆκας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθηκαν περὶ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν ἐννεακαίδεκαετηρίδων, ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τοιόσδε ἔσται χειμὼν καὶ τοιόνδε ἔαρ καὶ τοιόνδε θέρος καὶ τοιόνδε φθινόπωρον καὶ τοιόδε ἄνεμοι καὶ πολλὰ πρὸς βιωφελεῖς χρεῖας τοῖς ἀνθρώποις. quas βιωφελεῖς χρεῖας cum res navales tum rusticas fuisse et sponte patet et pauca quae praecipue in Pseudo-Gemineo calendario adsunt vestigia docent, neque abhorret usus calendariorum Romanorum rusticorum in lapidibus incisorum, quae quidem omnia collecta habes a Theodoro Mommsen in primo volumine inscriptionum Latinarum. hos igitur agricularum usui adaptatos „Eudoxi et Metonis antiquorumque fastus astrologorum“ etiam ab Italis rusticis adhibitos esse profecto non est cur mireris.

Ultimo igitur loco composui quae ex his Graecorum parapegmatis servata sunt. Inter ea primum locum obtinet hemerologium, quod Aetius Amidenus medicus saeculi sexti in primi tetrabibli sui libro tertio exhibuit memor praecepti sani, quod dedit dux atque princeps artis medicinae Hippocrates ‘de aere, aquis, locis’ cap. II vol. I p. 34, 24 ed. Kühlewein. εἰ δοκέοι τις ταῦτα μετεωρολόγια εἶναι, εἰ μετασταίῃ τῆς γνώμης, μάθοι ἂν, ὅτι οὐκ ἐλάχιστον μέρος συμβάλλεται ἀστρονομίῃ ἐς ἡγετικήν ἀλλὰ πάνν πλείστον· ἅμα γὰρ τῆσιν ὥρησι καὶ αἱ νοῦσοι [καὶ αἱ κοιλίαι] μεταβάλλουσιν τοῖσιν ἀνθρώποισιν. Inter eius calendarium, quale ad vitae usum accommodatum ipsius aetate viguisset non sine causa conicias, et Clodii Tusci Columellaeque hemerologium certasque Graecorum observationes quas Plinius (v. infra) composuit, arctiorem quendam intercedere conexum, in adnotatione allatis testimoniis comprobare studui.

Minoris pretii est Quinctiliorum calendarium breve ad agricularum usum destinatum quod servatum est in

Geoponicorum Graecorum collectione. Ceterum si quem delectat hariolationes interdum non sine ingenio, semper sine arte et ratione iactas legere, Pontedera antiqu. p. 182 sq. et p. 245 sq. Aetii et Quintiliorum observationes astronomicas ad Chaldaeos referre conatus est.

Sequuntur excerpta ex Lydi libro de mensibus pauca sed gravissima ea quae secundum Graecos astronomos et Varronem de siderum ortu et occasu et episemasiis adnotata sunt.

Endoxi deinde papyrus, ex quo nonnulla quae ad rem faciant postea excerpti, adservatur Parisiis in museo *du Louvre*. iam anno 1839 Letronnius⁴²⁾, qui identidem notationes quasdam ex eo petiit, in eo se esse, ut papyrus ederet affirmavit. dein postquam Letronnius morte praematura abreptus est, provincia edendi omnes papyros Parisinos Brunetio de Presle demandata est, qui a. 1855 hunc papyrus exprimendum curavit in parte secunda voluminis XVIII libri utilissimi *notices et extraits de la bibliothèque du Roi etc.* mihi in proecdosi, cum tunc ipsum volumen nondum prodierit, per Theodorum Mommsen licuit, illo exemplari uti, quod ipsi Brunetius ante aliquot annos miserat. nunc potui adhibere editionem multo accuratorem, quam Fr. Blassius 1887 curavit longiore commentatione praemissa.

Endoxi quidem artem hic exhiberi dicit acrostichon duodecim versuum, qui medio in folio verso papyri leguntur, horum:

Ἐν τῷδε δελῶ πασιν ἐκμαθεῖν σοφὴν
 Τιμὴν πόλου σύνταξιν ἐν βραχεῖ λόγῳ
 Δοὺς τῇσδε τέχνης εἰδέναι σαφῇ πέρι.
 Οὐδεὶς γάρ ἐστιν ἐνδεὴς γνώμης, ὅτῳ
 ἔξενον φανεῖται, τῷδ' ἐὰν ξυνῇ καλῶς.
 Ὁ μὲν σίχως μέλς ἐστι, γράμμα δ' ἡμέρα

42) in dissertatione *sur l'origine du zodiaque Grec et s. plus. points de l'astronomie Grecque etc.*, quae inserta est eius anni diarii *journal des savants*.

Ἐμῖν, ἀριθμὸν δ' ἴσον ἔχει τὰ γράμματα
 Ταῖς ἡμέραισιν, ὥς ἄγει μέγας χρόνος,
 Ἐνιαύσιον βροτοῖσι περίοδον τ' ἔχει

10 Χρόνοις διοικῶν ἀστέρων γνωρίσματα.

Νικᾷ δὲ τούτων οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἀεὶ

Ἦκει τὰ πάντα εἰς ταῦτόν ὅταν ἔλθῃ χρόνος.⁴³⁾

horum enim versuum litteris initialibus titulum „Εὐδόξου τέχνη“ effici, iam Letronnius (*notices etc.* p. 28) perspexit. Eudoxi tamen non esse hanc dissertationem vel inde arguitur, quod Callippus in ea interdum laudatur; sed ne in eis quidem locis, in quibus nullus alius astronomus commemoratur, credi potest perhiberi germanas Eudoxi sententias, immo plane plerumque et aperte demonstrari, disputationem superstructam quidem esse eius opinionibus verum propagatis eis et quam maxime confusis cum Callippeis.

Atque habemus sane — ut docuit Blassius edit. suae p. 6 sq. — magistrum ignotum, qui disciplinam astronomicam secundum Eudoxi placita tradidit et in fine appendicem quandam adiecit quae plane ab illo aliena est et continet ea omnia, quae infra excerpti. sed discipulus dictata satis indiligenter enotavit; nam scatet hic libellus sexcentis erroribus ita ut subscribendum sit iudicio Mommseni *chronol.* p. 200 not. 8: *dies eben so alte als wunderlich verwirrte, einem sauber geschriebenen aber von Missverständnissen und Verkehrtheiten wimmelnden Collegenheft nicht unähnliche Schriftstück.* extant vero in folio verso papyri acta compluria, quae post dissertatio-

43) v. 5 τῶ δὲ ἄν codex, τῶ δ' ἔαν correxit in margine exemplaris Mommsenani manus quaedam, quam Boeckhii esse opinor; v. 12 quae supra scripsi restituit Blassius pro πάντα εἰς τὸ αὐτὸ ὅταν ἔλθῃ ὁ χρόνος. dicit igitur scriptor singulos versus esse menses, singulas litteras dies. atque revera 12 esse versus et unum quemque versum continere 30 litteras, ultimum 35, itaque litteris horum 12 versuum annum solarem 12 mensium, 365 dierum (μέγαν χρόνον) repraesentari, vidit Brunetius *notices etc.* p. 45.

nem scripta esse appareat. eorum primum incipit: Ἡρώδης Θέωνι. Ἐρρωται μὲν βασιλεὺς Πτολεμαῖος καὶ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ ἀδελφὸς [καὶ] βασίλισσα Κλεοπάτρα ἡ ἀδελφὴ καὶ τὰ τέκνα et datum est mense Mesori anno VI. iam cum Ptolemaei duo fratres reges non esse possint nisi Philometor et Euergetes II aut Soter II et Alexander I, Letronnius *notices etc.* p. 30 sq. de altero pari cogitavit. contra Brunetius p. 32 sq. evicit, prius par dici, i. e. datam eam epistolam esse anno 165 a. Chr.; itaque ante annum 165 dissertationem astronomicam compositam esse consecutaneum est. etiam arctioribus finibus tempus circumscripsit Boeckhii *Sonnenkreise* p. 197 sq. nisus verbis Εὐδόξω, Ἀημοκρίτῳ χριμερῖναι τροπαὶ Ἀθὺρ ὅτι μὲν \overline{K} , ὅτι δὲ $\overline{I\Theta}$ (colum. XXII v. 516). namque docuit brumam ex calendario Aegyptiaco die 19. mensis Athyr annis 197—194, die 20. eiusdem mensis annis 193—190 accidissee, et inde collegit, circa annos 193—190 „Eudoxi artem“ conscriptam esse.⁴⁴⁾

Ultimo loco — ne quid deesset quod ad calendaria Graeca aliqua ex parte pertineret — congessi, quae in Varronis⁴⁵⁾ et Columellae de re rustica libris⁴⁶⁾, apud Polemonem Silvium et Florentinum (in Geoponicis Graecis I 1) ex calendario rustico hausta esse videntur Romano eo quidem, sed Graecae prosapiae. Polemonem enim Silvium, qui cum anno p. Chr. 448/9 describeret laterculum notissimum Furi Dionysii Philocali (a. 354), multa quidem omisit, sed praeter alia ventorum tempestatum similiumque indicationes addidit, haec omnia statuo non ex ipso Columella hausisse, sed ex simili calen-

44) cf. etiam Vincent 'Revue archéolog.' n. ser. VI (1865) p. 160 sq.

45) de Varronis calendario sagaciter egit Unger l. s. p. 73, quamquam me non prorsus habet consentientem.

46) ad ea quae huc pertinent recensenda potui adhibere Sangermanensem codicem, cuius accuratam collationem Häussner Badensis rector gymnasii ipse instituit mihi que liberaliter utendum concessit.

dario rustico. quamquam enim concordant plura, sunt tamen non solum quae distent, sed etiam quae plane apud Columellam desint (vide 26. Mart., 8. April., 27. Iun., 22. et 24. Nov.): quae omnia vix crediderim posse cum Mommseno CIL 1^a p. 255 ad brevioris incuriam sive librariorum negligentiam referri.

Postremo Pliniana quoque excerpta adicere idoneum visum est, cum eorum longe maxima pars ad Graeca calendaria redeat neque secludere volui pauca ea quae ad Caesarem ipsum revocanda esse constet.

Ad omnia vero calendaria recognoscenda socius fere operis mihi extitit FRIDERICUS UNGERUS, Wirceburgensis, qui non solum aliquammultas egregias coniecturas et antea protulerat et nunc mecum liberaliter communicavit, sed etiam singulos dum prelum exercent quaterniones per-lustravit et haud pauca quae ad verba recte sive intel-legenda sive diiudicanda facerent insigni qua pollet in his potissimum rebus doctrina adnotavit.

Ut facile stellarum singularum apparitiones quae apud Ptolemaeum extant uno conspectu comprehendere possent, in fine eius calendarii omnes composui discriptas secundum duo primae secundaeque magnitudinis genera et ex ordine eo, quem ipse astronomus in eis enarrandis tenuit. ceterorum vero calendariorum apparitiones ex alphabetico nominum ordine subieci in fine totius editionis. Praeterea gravissimas quasdam quae ad calendaria spectant observationes subieci et auctorum quotquot in calendariis laudantur testimonia suis cuique locis adscriptis congeSSI. quibus rebus omnibus spero fore ut paulo magis quam olim lectorum, si qui erunt, usui consultum sit.

ADDENDVM

Ad p. 16, 8 laudandum fuit Lydiani de mensibus libri fragmentum quod edidit Boissonade An. Gr. I p. 416 sqq., Wünschius qui in eo est ut totum librum denuo strenue recenseat et hoc fragmentum repperit in cod. Paris. 1630 f. 82 v., in editione sua exhibebit III 11.

IOANNIS LAVRENTII LYDI

LIBER

DE OSTENTIS

- A* = cod. bibliothecae Angelicae
C = cod. Caseolinus, nunc Regius Parisinus (supplem. cat. cod. Gr. n. 257) saec. VIII membr.
D = cod. Matrit. bibl. pecul. reg. n. 41 saec. XII membr.
F = cod. Laurentianus plut. 28 n. 84 saec. XI membr.
G = cod. Laurentianus plut. 28 n. 14 saec. XIII
L = cod. Laurentianus plut. 80 n. 23 saec. XV chartac.
M = cod. Laurentianus plut. 58 n. 13 membr. (scriptus ab Ioanne Rhoso anno 1491)
N = cod. Laurentianus plut. 31 n. 37 saec. XIII chartac.
O = cod. Oxoniensis Canonic. 41^a
P = cod. Vaticanus Palatinus n. 312 saec. XV chartac.
R = cod. Regius Parisinus n. 2381 saec. XIII
S = cod. Regius Parisinus n. 1991
T = cod. Paris. suppl. Gr. 20 (descr. e cod. Regio 1113)
V = cod. Venetus Marcianus CCCXXIII
 Leon. = Nicolai Leonicensi Thomaei interpret. lat. cap. 59—70
 ('Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum significationes')
 H. = Carolus Benedictus Hase

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΤΡΕΝΤΙΟΥ ΛΥΔΟΥ
ΠΕΡΙ ΔΙΟΣΗΜΕΙΩΝ

PROOEMIUM

Οἱ τῶν Ἑβραίων λόγοι τοὺν περὶ προγνώσεως λόγον
διχῇ τέμνουσιν εἰς σημεῖα καὶ τέρατα· καὶ σημεῖα
μὲν εἶναι βούλονται τὰ ἐν μετεώροις συνιστάμενα,
τέρατα δὲ τὰ ἐπὶ γῆς ὡς παρὰ φύσιν φαινόμενα,
ὁποῖον ἐκείνο τὸ ἐπὶ τῆς καλουμένης τῶν Ἑβραίων
ἐξόδου ἀναφερόμενον περὶ Μωϋσέως αὐτοῦ· καὶ εἶδεν
10 ὅτι ἡ βάτος καίεται, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο (Exod.
3, 2), καὶ πάλιν· ἔρριψε Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ ἐγένετο ὄφιν (Exod. 4, 3), καὶ πάλιν· εἰσήνεγκε
Μωϋσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐγένετο
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὥσεὶ χιών (Exod. 4, 6), εἶτα αὐθις· καὶ
15 εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν· λήψη ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ
ποταμοῦ ἐπὶ τὸ ξηρὸν καὶ ἔσται αἷμα (Exod. 4, 9).

1. 2 TITVLVS in C deest cum initio libri; neque inscr.
generalis in ullo alio codice legitur; sed vide testimonium
Photii (bibl. cod. 180 p. 125^a 31 et 33) et Suidae v. Ἰωάννης
Φιλadelphεὺς Λυδός || 4—p. 5, 2 petita sunt ex Lydi de mensibus
IV 97. ultimum nimirum hoc quod legitur inter istius libri
excerpta Barberina (cod. 177) videtur iam fluxisse ex initio
libri qui istum sequebatur i. e. de ostentis: vide Wünschium
in 'Byz. Zeitschr.' V p. 412 || 9 Μωσέως Paris. 3084

εἵτα ὑποβάς· 'καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἐὰν
 λαλήσῃ Φαραὼ πρὸς ὑμᾶς λέγων "δότε σημεῖον ἢ
 τέρας", λάβε τὴν ῥάβδον σου καὶ ῥίψον ἐπὶ τῆς γῆς
 καὶ ἔσται δράκων' (Exod. 7, 8. 9). καὶ οὐ ταῦτα μόνον,
 ἀλλ' ἐτι τέρας ἄλλο φοβερώτερον ἢ τοῦ παντός·
 Αἰγυπτίου ὕδατος εἰς λύθρον μεταβολή (Exod. 7, 20)
 καὶ τῶν βατράχων τὸ πλῆθος (Exod. 8, 9) καὶ οἱ λεγόμενοι
 σκνῖπες καὶ οἱ μύωπες, οὓς αὐτοὶ καλοῦσι κυνομύας
 (Exod. 8, 17. 18), καὶ ἡ τῶν κτηνῶν φθορά (Exod. 9, 3. 6)
 καὶ ὁ κονιορτός ὁ ἐλκώδης, φλυκταίναι καὶ ἀκρίδες·
 ταῦτα πάντα τέρατα ἂν δικαίως λέγοντο. σημεῖα δὲ τὰ
 ἐξ ὑπερέτερων φαινόμενα, οἷον ἐκεῖνο ὃ ἐπὶ
 τῆς αὐτῆς φέρεται γραφῆς· 'καὶ ἔβρεξε κύριος
 τὴν χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· ἦν δὴ ἡ
 χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάξῃ' (Exod. 9, 23. 24),
 καὶ πάλιν· 'ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα
 αὐτοῦ ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐγένετο σκότος, γνόφος
 καὶ θύελλα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου' (Exod. 10, 22).

Τοιοῦτος τοίνυν Ἑβραίοις ὁ περὶ σημείων λόγος·
 ἐξ ὧν, οἶμαι, καὶ τᾶλλα τῶν ἐθνῶν διόσημείας ταῦτα καλεῖν
 ἔργω τὰ σήματα· Ζεὺς γὰρ ὁ ἀγὼρ κατὰ τοὺς
 φυσικοὺς λέγεται, ὅτι ζωοποιός ἐστιν ὥστε διόσημεία
 τὸ τοῦ ἀέρος σημεῖον, ὥσπερ εὐδίων τὸ πρᾶον καὶ
 γαληνὸν τοῦ ἀέρος καλεῖται σχῆμα. οὐ χρὴ οὖν πρὸς
 τὰ ὀνόματα ταραττομένους τοὺς ἀπλουστέρους ἀποπη-
 δᾶν τοῦ μαθεῖν· 'δώσω', γάρ φησι, 'σημεῖα ἐν τῷ
 οὐρανῷ ἄνω καὶ τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω· αἷμα καὶ
 πῦρ καὶ ἀτμίδια καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς

20 διόσημείας libri || 22 διόσημεία Paris., διόσημεία Barber. ||
 23 ὥσπερ corr. Schow. pro ὥπερ. || 25 τοὺς ἀπλουστέρους. om.
 Paris.

σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἵμα (Joel 3, 3. 4. Act. ap. II 19. 20).'

Nonnulla interciderunt, quibus Lydus exposuit sua quidem aetate vulgo plane reici omnem hanc de ostentis
 5 doctrinam, sed non recte; talibus enim signis revera portendi aliquid. quod cum valeat in τέρατα tum quam maxime in σημεῖα. atque apud veteres Graecos et Italos fuisse haud paucos, qui ex ostentis certam
 10 quandam coniecturam de rebus futuris fieri posse non solum ipsi crediderint sed permultis libris hanc vaticinandi artem explanaverint. Ad huius disputationis particulam eam, qua τέρατα tractabantur, fortasse spectavit Theophylactus Simocatta hist. eccl. Reg. p. 186 B his verbis: περὶ τῶν ἀνθρωπομόρφων καὶ Νειλῶν
 15 ζώων καὶ τοῖς πάλαι ἰστόρηται. τίνος δὲ σημαντικὸν ἢ τούτων ἐνθιμία καθέστηκεν εἰπεῖν ἐδάφησεν ὁ Ἀνδὸς κτλ. In Caseolino haec omnia interierunt (fortasse totum unum folium explentia) praeter clausulam ultimi enuntiati.

Sekherianae

Ed. Hasiana

. 273

..... τουτὶ πράττειν ἐπαγγεῖλάμενοι. τῆς P. 2 A
 21 μὲν [οὖν τῶν πο]λλῶν δόξης ἀγὰρ πρόφην ἐτύγχανον ὧν, καὶ γράμματα μό[να τὰ περὶ τοῦ]των γεγραμμένα τοῖς ἀρχαίοις ἐνόμιζον. ἐπειδὴ [δὲ ἡ πείρα τ]ὴν περὶ αὐτῶν ἀλήθειαν ἔδειξε καὶ ἡ γενομένη τοῦ [κομήτου
 22 π]ροφὴν ἐπιτολὴ (ἰππέως δὲ ἄρα ἦν τὸ λεγόμενον σχη[μα] καὶ ἡ δι]ὰ ταύτην συμβᾶσα τῶν κακοδαμόνων Περσῶν Ἐ[φοδος, μέ]χρι μὲν τῶν Ὀρόντου γενομένη μερῶν (a. 540 p. Chr.), συντομωτάτην [δὲ τὴν ὑπ]o- B

inde a 20 incipit C || 25 ἰππέως scripsi pro ἰππέως | λεγόμενον pro γενόμενον coni. H.

στροφὴν ὡς οἶόν τε λαβοῦσα (ἐδήλου γὰρ δὴ καὶ τὴν τοῦ κρα[ταιοτάτου βασι]λέως νίκην), ὑπ' αὐτῶν λοιπὸν τῶν πραγμάτων καὶ τῆς [ἐξ αὐτῶν] μαρτυρίας γράφειν περὶ τῶν τοιούτων προήχθην, ἅμα μὲν πρὸς τῆς
 4A ἐμῆς ἐσεσθαι μνήμης τὸ πρᾶγμα νομίζων, ἅμα δὲ ἄτο-
 πον καὶ φθόνου γέμον ἡγούμενος εἶναι τὸ πόνου τοσοῦτους τοῖς ἀρχαίοις καταβεβλημένους εἰς τοὺς περὶ τούτων λόγους ἄχρι παντὸς μείναι λανθάνοντας.

2. Ἀρμόδιον δὲ εἶναι νομίζω τῷ περὶ τῶν τοιούτων γράφειν ἐθέλοντι, πόθεν τε ἡ τῶν τοιούτων κα-
 10 τάληψις ἤρξ[ατο, λέγ]ειν, καὶ ὅθεν ἔσχε τὰς ἀφορμὰς, καὶ ὅπως ἐπὶ τοσοῦτον προ[ῆλθεν], ὡς καὶ αὐτοὺς, εἰ
 B θέμις εἰπεῖν, Αἰγυπτίους ὑπερβαλεῖν. τούτων [γὰρ δὴ, μετὰ] Ζωροάστρεν τὸν πολύν, Πετόσιρις τοῖς εἰδικοῖς τὰ [ἐν γένει διαπλέ]ξας πολλὰ μὲν κατ' αὐτὸν 15
 παραδοῦναι βιάζεται, οὐ πᾶ[σι δὲ παρα]δίδωσι ταῦτα,
 6A μόνοις δὲ τοῖς καθ' αὐτόν, μᾶλλον δὲ ὅσοι καὶ [αὐ-
 τῶν] πρὸς στοχασμοὺς ἐπιτηδειότεροι. Ἀντίγονος δὲ μετ' ἐκείνῳ δι[έκριν]ε μὲν καὶ διήρθρωσε τὴν
 παράδοσιν, πρὸς δὲ τὸ πυκνὸν [τῶν ἐν τῇ ἀστρ]ονομίᾳ 20
 γραμμῶν ἀποκλίνας ἀμύθητον ὄχλον [καὶ ἀσαφείας πάσης ἀ]νάμεστον τῇ γραφῇ συγκατέθετο. τὰ γὰρ
 Ἀριστοτέλει εἰρημένα γνωριμώτατα. Ἡλιοδόωρος δὲ καὶ Ἀσκλητίων, ἔτι καὶ Ὡδαψὸς ὁ Θηβ[αῖος καὶ
 ὁ Αἰγινεύς] Πολλῆς καὶ ὁ θειότατος πρὸ αὐτῶν Πτο- 25
 B λεμαῖος, οὐ μέχρι παντὸς ἴσχ[υσ]αν τὴν παλαιὰν ἀσάφειαν τοῦ πράγματος ἐκβαλεῖν, καίτοι γε σφόδρα

15 ἰδικοῖς C || 24 pro Asclatione dubitanter H. proponit Ascletarionem, quode cf. Sueton. Domitian. c. 15 | Ὡδαψὸς scripsi pro Δαψὸς ex Hephaestione, qui semper (i. e. quater) hanc nominis formam exhibet || 24. 25 καὶ ὁ Αἰγινεύς] supplevi e Suida et Eudocia v.

καὶ τοῦτο ποιῆσαι σπεύσαντες. ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν, τοὺς
 ἐξ Ἰταλίας φημί, Τάγης ἀρχηγὸς τοῦ πράγματος γέ-
 γονεν, ἀκόλουθον τοῖς αὐτοῦ ῥήμασι χρῆσασθαι[ι, μ] ἄλ- 8 A
 λον δὲ τῇ τούτων ἐννοίᾳ· τοῖς γὰρ ἀρχαιοτέροις
 ὀνόμασιν ἐκεῖνα συγκείμενα δυσπαρακολούθητά πῶς
 ἐστὶ καὶ οὐ σφόδρα σαφῆ. [χρησόμεθα δὲ καὶ τοῖς]
 λοιποῖς, Τάρχοντί τε τῷ θυοσκοπῷ καὶ Ταρκύτῳ
 τῷ [τελεστῇ καὶ Κα]πίτωνι ἱερεῖ, ὥστε ἐκ τῶν πᾶσι
 τούτοις εἰρημέ[ων γλαφυράν] τινα διαπλέξαι τοῦ
 10 πράγματος ἀρμονίαν. δεῖ [τοῖνυν ἀφη]γῆσασθαι πρῶ-
 τον τίς τε οὗτος ὁ Τάγης καὶ τίνες οἱ λοιπ[οί, καὶ B
 ὅπως] γράμμασιν ἐνεπιστεύθη παρὰ τὸ κρατοῦν ἐν
 τοῖς ἱερ[οῖς τὰ τοιαῦ]τα.

3. Τάρχων, ταύτῃ ἔχων τὴν προσηγορίαν, ἀνὴρ
 15 γέγονε μὲν θυοσκοπός, ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῆς γραφῆς 10 A
 εἰσηγήρεται, εἰς [τῶν ὑπὸ] Τυρρηνοῦ τοῦ Ἀνδοῦ δι-
 δαχθέντων. καὶ γὰρ δὴ τοῖς Θούσκ[ων γράμμα]σι
 ταῦτα δηλοῦται, οὕπῳ τηνικαῦτα τοῖς τόποις ἐκεῖνοις
 Εὐάνδρου τοῦ Ἀρκάδος ἐπιφανέντος. ἦν δὲ ἀλλοῖός
 20 τις ὁ τῶν γραμμάτων τύπος, καὶ οὐδὲ ὅλως κατῆμα-
 ξευμένος ἡμῖν· ἥ γὰρ ἂν τῶν ἀπορρήτων τε καὶ ἀναγ-
 καιοτέρων οὐδὲν ἔμεινεν ἄχρι τοῦ παρόντος λανθάνον.
 φησὶ τοῖνυν ὁ Τάρχων ἐπὶ τοῦ συγγράμματος, ὅπερ
 εἶναί τινες Τάγης ὑποπτεύουσιν, ἐπειδήπερ ἐκεῖ B
 25 κατὰ τινα διαλογικὴν ὁμιλίαν ἐρωτᾷ μὲν δηθὲν ὁ
 Τάρχων, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγης ὡς προσκαρτερῶν
 ἐκαστοτε τοῖς ἱεροῖς, ὡς [τυχόν] συμβέβηκεν αὐτῷ
 κατὰ τινα χρόνον ἀροτριῶντι θαυμασίῳ τι, οἷον οὐδὲ

7. 8 Ταρκυτίῳ τῷ Θύσκῳ coni. Müller, Etrusc. II p. 36 n. 66;
 sed cf. M. Haupt, Opusc. II p. 153 sq. || 14 ταύτης (s man.
 prima expuncta) C | 20. 21 κατῆμαξευμένος C

ἀνήκοε τις ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ γενόμενον· ἀνεδόθη γὰρ <ἐκ> τοῦ αὐλακος παιδίον, ἄρτι μὲν τερχθῆναι δοκοῦν, ὀδόντων δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἡλικίᾳ. C γνωρισμάτων ἀπροσδεές. ἦν δὲ ἄρα τὸ παιδίον ὁ Τάγης, ὃν δὴ καὶ χθόνιον [Ἐ[ρμῆν] εἶναι τοῖς Ἑλλήσιν ἰδοῦν, ὥς που καὶ Πρόκλος φησὶν ὁ διάδοχος. 12A τοῦτο δὲ ἀλληγορικῶς παρὰ τὸν ἱερατικὸν παρακαλύπται νόμον, ἐπεὶ οὐ προφανῶς ὁ περὶ θειοτέρων πραγμάτων λόγος διὰ τοὺς ἀνιέρους, ἀλλὰ νῦν μὲν μυθικῶς νῦν δὲ παραβολικῶς παραδίδεται· ἀντὶ γὰρ 10 τοῦ εἰπεῖν ψυχὴν τελειοτάτην καὶ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἀπροσδεῇ ἐπὶ τὴν ὕλην ἐλθεῖν, βρέφος ἀρτιγενὲς ἐκ τοῦ αὐλακος ἀναδοθῆναι φησι. Τάρχων δὲ ὁ B πρεσβύτερος (γέγονε γὰρ δὴ καὶ νεώτερος, ἐπὶ τῶν Αἰνείου στρατευσάμενος χρόνων) τὸ παιδίον ἀναλαβὼν 15 καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐναποθέμενος τόποις ἡξίον τι παρ' [αὐτοῦ] τῶν ἀπορρήτων μαθεῖν. τοῦ δὲ αἰτουμένου τυχῶν βι[βλίου] ἐκ τῶν εἰρημένων συνέγραψεν, ἐν ᾧ πυκνάζεται μὲν ὁ Τάρχων τῇ τῶν Ἰταλῶν ταύτῃ τῇ συνήθει φωνῇ, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγης γραμμασιν 20 ἀρχαίοις τε καὶ οὐ σφόδρα γνωρίμοις ἡμῖν γε ἐμμένων τῶν ἀποκρίσεων. πλὴν ἀλλ' ὅσον μοι γέγονε δυνατόν, ἐκ τε τῶν Θούσκων ἐκ τε τῶν ἄλλων ὅσοι τούτους C ἠρμήνευσαν, Καπίτωνός τε φημι καὶ Φοντηίου, καὶ Ἀπουληίου Βικελλίον τε καὶ Λαβεῶνος καὶ 25 Φιγούλου, Πλινίου τε τοῦ φυσικοῦ, πειράσομαι ταῦτα πρὸς ὑμᾶς διελθεῖν.

1 ἀναδοθῆναι conl. H. || 2 ἐκ addidi coll. 18 | τετερχθῆναι C || 23 Θούσκων scripsi pro πέσεων: cf. proleg. || 24 Φοντηίου corr. Schmitz mus. Rhén. XI p. 299 pro Φωντηίου || 25 βικελλίον C; de Vicellio cf. proleg.

4. Σπουδὴ δὲ ἡμῖν ἐστὶν εἰπεῖν περὶ τε ἡλιακῶν
 καὶ σεληνιακῶν ἐπισκιασμάτων (οὕτω γὰρ τὰς
 ἐκλειπτικὰς τῶν φώτων ὀλισθήσεις ἐκείνοι καλοῦσι),
 κομητῶν τε καὶ τῆς κατ' αὐτοὺς διαφορᾶς,
 αὐλακισμῶν τε καὶ διαττόντων, ἀστραπῶν τε
 καὶ βροντῶν καὶ κεραυνῶν καὶ τῶν ἄλλων
 ἀερίων τερατισμῶν, καὶ τὸ δὴ πέρας περὶ σει-
 σμῶν καὶ ἐμπρησμῶν καὶ τῆς ἐκ τούτων μαν-
 τείας, οὐχ ὥστε τὰς φυσικὰς αἰτίας ἢ τὰ περὶ τού- 14A
 10 τῶν εἰπεῖν θεωρήματα (φιλοσόφοις γὰρ δὴ τὰ περὶ
 τούτων ἀνέλθω), ἀλλ' εἰ πως οἶόν τέ ἐστιν ἐκ τού-
 των δὴ τῶν διοσημειῶν τὴν τῶν ἐσομένων ἴσως προ-
 μανθάνειν ἀπόβασιν. ἔστι γὰρ ἐκ τῆς πολυμαθεστάτης
 ἱστορίας λαβεῖν ὥς ἡλιοὶ τε πλείους κατὰ ταῦτόν
 15 καὶ σεληναὶ πεφῆνασι, γινομένου ἕξ ἀνακλάσεως
 τούτου. τοιγαροῦν οὐχ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελη-
 νην, ἀλλ' ἐκ πλαγίου τὴν λεγομένην ἀντιδίσκωσιν B
 θεωρεῖσθαι συμβαίνει, ἢ ἀνισχόντων αὐτῶν ἢ δυο-
 μένων. βασιλέων δὲ τοῦτο δυνατῶν κατ' ἀλλήλων
 20 ἐπαναστάσεις σημαίνει, ὥς ἐκ τῆς Καμβύσου κατ'
 Αἰγυπτίων ἐφόδου λαβεῖν ἔστι, καὶ ἐπὶ τῇ Νέρωνος
 καταστροφῇ, καθ' ἣν ἐπὶ μὲν τῆς Ἰουδαίας διέγων

5 διαττόντων C || 8 καὶ ἐμπρησμῶν hic tolerari nequit;
 fort. post διαττόντων (5) transponendum (coll. p. 84, 11); nisi
 praestat corrigere in καὶ ἐπισημασιῶν et ad Clodii calendarium
 referre, quod in hac dispositione generali commemorari fortasse
 non plane necessarium, tamen idoneum fuit || 11 εἰ πως pro ὅπως
 corr. H. || 18—20 Plin. nat. hist. II 99 soles plures simul cer-
 numtur, nec supra ipsum nec infra, sed ex obliquo, numquam
 iuxta nec contra terram nec noctu, sed aut oriente aut occidente. ||
 15 ante ἕξ ex dittogr. add. μὲν C quod del. Hercher || 18 ἢ
 ante ἀνισχόντων scripsi pro καὶ, quod delere voluit Hercher ||
 21 post ἐστὶ del. δυνατὸν Hercher

Οὐεσπασιανὸς πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεφέρετο—
κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν Βιτέλλιος, Γάλβας τε καὶ Ὅθων
C ἐτέρωθεν ἀντανίσταντο. Ἀπουλῆιος δὲ περὶ τῶν
τοιούτων γράφων καὶ ὑπὸ Κλαυδίῳ Καίσαρι τρεῖς
ἡλίους ὀφθῆναι φησιν, ὁμοίως δὲ καὶ σελήνας τοσαύ- 1
τας ἐπὶ Γαίου Ἀννίου καὶ <Γναίου> Δομιτίου τῶν
ὑπάτων <ῶ> ἄντικρυς ἐδηλοῦτο Γάλλους τε καὶ Σανρο- 3
μάτας τὰ Ῥωμαίων δηῶσειν· τὸ δὲ
..... θῆναι.

Πολλά[κ]ις δὲ καὶ διάκτυρος ἀστήρ, ἀσπίδος ἀπο- 10
μιμούμενος τυ[πον], ἐκ τῆς ἐφ᾽ αὐτὴν δύσιν
σπινθηρίας ἐκπέμπων διατρέ[χει], [τῶν] Παρθυαίων
16 A [ἔφο]δον μαν[τευόμενος. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν πρω]το-
τύπων κέντ[ρων], ἀνατο[λὴν λέγω καὶ δύσιν, οὕτως
ἔστ]ι λαβεῖν· ἀπὸ δέ γε ἄρ[κτου] καὶ μεσημ[βρίας, 15
οὐκ ἐκ] ἐφόδους βαρβ[α]ρικὰς ταῦ[τα] ἡμῖν προ[δηλοῖ],
ἀ[λλὰ β]ιαιοτέρας ἀνέμων ἐκρήξεις. καὶ εἰ μὲν] ἐξ
ἄρκτου διὰ τ[ων] ἐκτρέχει αὐλακὰς τε πυ[ρὸς ἐπὶ τὸν
B ἀέρα ποιεῖ, β[ροχ]ώδεις λῆ[γει] διοσημείας, συστρο[φὴν
ἀέρος καὶ [βορρᾶν] βιαιότερον ἀν[αστήσεσθαι, ἐκ δὲ 20
τοῦ ἐνα]ντίου φερόμενος νότον ἐπάγει. τῶ[ν] γὰρ
πν[ευμ]άτων ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ κόσμου μερῶν διαν-
ισταμένων καὶ τὸν ἀέρα πρῶτον πληττόντων, μηδενὸς

2 τε pro δὲ corr. H. || 3 ἀντανίσταντο C | cf. Plin. II 99
et nostra aetas vidit (tres soles) divo Claudio principe. || 5 φα-
σίη C || 6 cf. Plin. II 99 lunae quoque trinae, ut Cn. Domitio
C. Fannio (Gaii filio annio libri) consulibus apparuere. vid.
Iul. Obsequens 32 p. 122 Iahn. | Γαίου Ἀννίου καὶ Γναίου Δο-
μιτίου temptavi Plinii librorum scriptura nixus pro Γναίου καὶ
Δομιτίου || 7 ῶ add. Bekker; δι' ὃν addere voluit H. || 10 sq. cf
Plin. II 100 clipeus ardens ab occasu ad ortum scintillans
transcucurrit L. Valerio C. Mario consulibus. || 17 cf. Plin. l. s. ||
19 λέγει suppl. Hercher || 20 ἀναστήσεσθαι suppl. Hercher

νόματος ἀντιτυποῦντος, εἰκὸς ἐστὶ τοὺς ἐκ τῶν 18A
ἀστέρων τούτων ἀφορίζεσθαι σπινθήρας.

5. Ὅμοίως ἔστιν ἑτέρους ἀστέρας εὐρεῖν ποτὲ
μὲν ἐν γῇ, ποτὲ δὲ ἐν θαλάττῃ τὰς ἰδίας ἐνεργείας
δεικνύντας· ἐπὶ τε γὰρ στρατιωτικῶν ἀκοντίων πολ-
λάκις ὤφθησαν ἐπιζάνοντες ἐπὶ τε τῶν ἰστών τῶν
νεῶν, καὶ ἐν ἄλλοις δὲ μέρεσι, λιγυρόν τι σύριγμα
προσηχοῦντες καὶ ὀρνέων δίκην εἰς τόπον ἐκ τόπου
τῆς νεῶς μεθιστάμενοι, ὥς ἂν καταδύσωσι ταύτην. B
10 θένει καὶ τοῖς ξηροτέροις τῆς νεῶς ἐμπίπτουσι μέρε-
σιν, ἐξ ὧν συντομωτέραν εἰκὸς γενέσθαι τὴν ἐκτύ-
15 ρωσιν. τὸ δὲ τοιοῦτον σχῆμα ἤτοι κατάστημα οἱ τὴν
θάλατταν πλέοντες Ἑλένην καλοῦσιν. ἀλλὰ κἀναυῖθα
τὰ ἐξ αὐτῆς ἢ πρόνοια δείκνυσιν· δύο γὰρ ἀστέρες
15 εὐθὺς κατασκήπτουσι τῆς τοιαύτης φορᾶς, οὓς Κά-
στορα καὶ Πολυδεύκην καλοῦσιν, οἱ παραχρῆμα
πρὸς φυγὴν τὴν λεγομένην <Ἑλένην> ἐλαύνουσι.

Τὰ δὲ τῶν ἱστοριῶν μὴ καὶ περιττὸν ἐν ὑμῖν ἢ
λέγειν, ὥς ἐπὶ κεφαλῆς πολλάκις ἀνθρώπων διο- C
20 σμηθεῖται γεγονάσιν, ἐπὶ τε τῆς Ἀσκανίου καὶ Σεργίου

8—12 cf. Plin. II 101 *existunt stellae et in mari terrisque. vidi nocturnis militum vigiliis inhaerere pilis pro vallo fulgorem effigie eas* (sic Detlefsen pro ea), *et antennis navigantium aliisque navium partibus ceu vocali quodam sono insistunt ut volucres sedem ex sede mutantes, graves, cum solitariae venire, mergentesque navigia, et si in carinae ima deciderint exurentes.* | 6 ἰστών scripsi pro ἰστίων || 14—17 cf. Plin. l. s. *geminæ autem salutare et prosperi cursus praenuntiae, quarum adventu fugari diram illam ac minacem appellatamque Helenam ferunt et ob id Polluci et Castori id numen adsignant.* || 17 Ἑλένην coniect. add. H.: cf. Welcker, *gr. Götterl.* II p. 481 adn. 2 || 18 ἐν ὑμῖν corr. Bekker pro ἐν ἡμῖν coll. p. 8, 27 πρὸς ὑμᾶς; ἂν ἡμῖν coni. H. || 19 cf. Plin. l. s. *hominum quoque capita vespertinis horis magno praesagio circumfulgent.* cf. etiam II 241

Τύλλου τοῦ φηγὸς καὶ Κωνσταντίνου τοῦ τὴν μεγάλην ταύτην συστησάμενου πόλιν. οἷς ἔπασσι τὸ μὲν τῆς βασιλείας ἐντεῦθεν κατεμηνύετο κράτος, οὐ μὴν
 20 A εἰρηγικὸν οὐδὲ ἡσυχον, ἀλλὰ μυρίων γέ[μον κα]κῶν αὐτοῖς τε ἐκείνοις καὶ [τοῖς] ὑπ' αὐτ[οὺς ἐσομένο]ις, 5
 μᾶλλον [δὲ καὶ] πλέον ἐκείνοις, ὅ[σῃ καὶ ἐλάττωσι] τύχαις πα[ρὰ το]ὺς βα[σιλεῦ]οντας τὸ ὑπὴρ[οον] χ[ρη]ται. Ἀσ[κάνιος μ]ὲν γὰρ ἐν [Ἀλβη τ]ὴν μητρ[υιάν] σεν, ἡ δὲ ἐκαινοτό[μησε περὶ τ]ὸ Τρωικὸν καὶ τὴν προσηγο[ρίαν] δὲ [δ..... λ..... Τ]ὸ 10
 λος οὕτω πολέμων τὴν [πόλιν] ἐπλ[ήρωσεν ὥ]στε. μὴ [δύ]νηθῆναι τῆς ὑπὸ Νουμά κα[τα]σταθείσης
 B εἰρ[ήν]ης Ῥωμαίους ἀπολ[εῖν]. περὶ δὲ Κων[σταν]τίνου μακρηγορεῖν οὐκ ἀναγκα[σ]τον, εἰν βιβ[λί]οις τὴν μνήμην [τ]ῶν περὶ αὐτὸν συμβ[εβηκότων] ἐχόν- 15
 τ[ων ὑμ]ῶν.

22 A 6. Πολλάκις δὲ καὶ [σ]πινθήρ βραχὺς ἐκ μετεώ-
 [ρων κα]ταφ[έρεσθαι] δόξας ἐπὶ τὴν γῆν, εἴτα ἐξ ἐπι-
 δόσεως εἰ[ς κύκ]λ[ον τι]νὰ σελήνης ὁμοιον [ᾧ]θη
 δισκωθεῖς. τοῦτο, ὅπερ ἐναγχος γέγονεν, οὐ μετρίων 20
 προδοσιῶν τε καὶ τυχῶν παρεδήλωσε κίνδυνον.

Καὶ ὕμβρων δὲ τινὰς τεραστίους διοσημείας 28

9 ἡ δὲ ἐκαινοτόμησε περὶ τὸ Τρωικόν] sic dubitanter supplvi; de sententia dubitari nequit, cf. Serv. in Aen. VI 760; adminiculo est etiam id quod litteris uncialibus minutis in margine cod. C prima manu scriptum est: ΑΣΚΑΝΙΟΣ ΘΗ ΜΗΤΡΙΑΙ ΣΤΗΝΗΘΕΝ ΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ, ubi tamen OT addas ante ΣΤΗΝΗΘΕΝ || 10 προσηγορίαν τῆς πόλεως. ὁ δὲ γε coni. H. || 16 ὅμων coni. Bekker pro ἡμών || 17—20 cf. Plin. II 100 scintillam e stella cadere et augeri terrae adpropinquantem ac postquam lunae magnitudine facta sit, inluxisse ceu nubilo die, dein cum in caelum se reciperet, lampadem factam semel utquam proditur. || 18 τῆς γῆς C: corr. Hercher

ἐπὶ τῆς ἱστορίας εὐρίσκομεν. ἐπὶ μὲν γὰρ Ἀκελίου
 Μάρκου καὶ Πορκίου τῶν ὑπάτων γάλα πρῶτον, [εἰ]τα
 δὲ καὶ αἷμα κατενεχθῆναι φασιν. καὶ κρέα δὲ παρὰ
 δέξας ἀνθ' ὅσπου κατὰ τὴν Βολουμνίου κατέπεσεν Β
 ὑπατείας, καὶ ἔβαινε [οὐ]τως· οὐ γὰρ ἂν θηρίον ἢ
 πτηνὸν ἢ τι τῶν ἐμφύγων λιμῶξαν καθάψαιτο ἐκείνου
 τοῦ σώματος. κατερρῦη δὲ καὶ σίδηρος ἐπὶ Λευκανίας
 ἀνθ' ὅσπου, Κράσσου τὴν ἐπὶ Πέρσας [ὁρμῶντος] ἐπι-
 στρατεύσαν. Μαρκέλλου δὲ τὴν ὑπατον ἀρχὴν δια-
 10 νόκτος ἔριον κατενεχθῆναι φασὶ περὶ Κάφαν τὸ
 φρούριον ἐπὶ Μίλωνος· ὃ τοῦ τὴν χώραν ἐπιτρο-
 πεύοντος ἀναιρέσιν ἐμαντεύετο. κατηνέχθησαν δὲ
 πλίνθοι πολλάκις ὅπται καὶ κόνις, ὥσπερ ἐπὶ Ζήνω- C
 νος τοῦ καθ' ἡμᾶς.

15 Ὅπλων δὲ καὶ σαλπίγγων ἀπ' οὐρανοῦ γενέσθαι
 διαφόρως ἔδοξεν ἤχος, ὅπερ λέγεται συμβῆναι κατὰ
 τὴν Κίμβρων ἐπιδρομὴν, καὶ ἡνίκα τοῖς ἐμφυλίοις
 ἐκείνοις πάθει τὸ Ῥωμαϊκὸν διεταράττετο.

Ἔστι δὲ καὶ ὅτε κατ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἐκ-
 20 πύρωσις ἔδοξε γίνεσθαι, καθάπερ καθ' ἡμᾶς, Ἀνα-
 στασίου 25. πρόσθεν ἐνιαυτοῖς [τῆς τελευτ]ῆς (a. 513),
 ἡνίκα τοιαύτη μὲν ἡλίου γέγονεν ἐκλειψις ὥς εἶν

1—7 cf. Plin. II 147 *relatum in monumenta est lacte et sanguine pluisse M'. Acilio C. Porcio coss. et saepe alias, sicut carne P. Volumnio Servio Sulpicio coss. exque ea non putruisse quod non diripuerunt aves.* || 7—9 cf. Plin. I. s. *item ferro in Lucanis anno antequam M. Crassus a Parthis interemptus est.* || 9—12 cf. Plin. I. s. *L. Paullo C. Marcello coss. lana pluit circa castellum Capuanum (sic Riccardian. man. sec.), iuxta quod post annum T. Annius Milo occisus est.* || 12 cf. Plin. I. s. *eodem (Milone) causam dicente lateribus coctis pluisse in aeta eius anni relatum est.* || 15—18 cf. Plin. II 148 *armorum crepitus et tubas sonitus auditos e caelo Cimbricis bellis accepimus crebroque et prius et postea.* || 15 δὲ corr. Hercher pro τε

ἡμέρᾳ μέσῃ καὶ τοὺς ἀλαμπεστάτους τῶν ἀστέρων
 24A διαφανῆναι, τὰ δὲ ἀεροπόρα καθάπερ ἐν νυκτὶ μέσῃ
 κα[ταπνεσεῖν]. εἴτα τῆς ἐπιούσης νυκτὸς πῦρ ἀνεφλέχθη
 τοσοῦτον ὥστε σπινθήρων τὸν ἄερα γενέσθαι μεστόν.
 ἐδηλοῦτο δὲ ἄρα ὁ μὲν δῆμος ἐπαναστησόμενος τῷ
 βασιλεύοντι, ἡ δὲ πρὸς τῇ Μυσίᾳ στρατιὰ ἔργον τῆς
 Βιταλιανοῦ γεννησομένη χειρὸς (a. 514)· αὐτὸς δὲ μέχρι
 τῶν τῆς πόλεως τειχῶν ἐλάσας παρὰ μικρὸν ἦλθε τῶν
 πραγμάτων κρατῆσαι. καὶ τὸ δὴ πέρας, οὕτως ἀτιμο- 281
 B τάτης βαρβάρων γενομένης ἐφόδου, μικροῦ προήκατο 10
 καὶ τὴν βασιλείαν ἑκὼν Ἀναστάσιος, καὶ φαῦλα δὲ
 συνέβη πάντα, ὅσα ἐν εἰδόσι λέγειν ἀδολεσχίας ἐστίν.

7. Καὶ θανυμαστὸν οὐδὲν εἰ προθεωροῦσιν ἄνθρω-
 ποι τὰ ἐσόμενα, τῆς φύσεως αὐτῆς προδεικνυούσης τὰ
 πράγματα. ὥς πού καὶ Ἀναξαγόρας ἐπὶ τῆς ἑβδομη- 15
 κοστῆς καὶ ὀγδόης Ὀλυμπιάδος λίθον μέγιστον ἐκ τοῦ
 ἡλίου ἐκπνεσεῖν ἐμαντεύσατο, ὅπερ καὶ συμβέβηκεν
 C ὕστερον ἐπὶ Θρ[άκης]· καὶ μέχρι νῦν ἔστιν ὁ λίθος,
 καὶ ἐξ αὐτῆς εὐθὺς τῆς θείας περιπεφλέχθαι δοκῶν.
 ταῦτὸ δὲ τοῦτο κατὰ τε Ἀβυδὸν καὶ Κύζικον συμ- 20
 βῆναί φησιν Ἀπουλήιος· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν λίθος
 ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πυρώδης μὲν τὸ χρῶμα, σιδήρῳ δὲ
 ἄπας κατασσημασμένος· παραδεδόσθαι γὰρ λόγος Κυ-

5—12 cf. Io. Antioch. frg. 214^a; Marcellin. chron. ad
 a. 514. 515 || 15—19 cf. Plin. II 149 *celebrant Graeci Anaxa-
 goram Clazomenium Olympiadis septuagesimae octavae secundo
 anno praedixisse caelestium litterarum scientia quibus diebus
 sazum casurum esset e sole, idque factum interdiu in Thraciae
 parte ad Aegos flumen, qui lapis etiam nunc ostenditur magni-
 tudine vehis, colore adusto.* || 20—22 cf. Plin. II 150 *in Abydi
 gymnasium ex ea causa colitur hodieque modicus quidem sed
 quem in media terrarum casurum idem Anaxagoras praedixisse
 narratur.*

ζῳηνοῖς ὥς συναπολέσθαι τῷ λίθῳ τὴν πόλιν ἀνάγκη.
 Ἰππαρχος δὲ ἐξακοσίοις ἐμπροσθεν ἐνιαυτοῖς ἡλιακὴν
 προκατέλαβεν ἐκλειψιν. ἐπὶ δὲ τῆς φυσικῆς ἱστορίας
 ὁ Ῥωμαῖος Πιλίνιος λίθον ἑωρακέναι φησὶν ἐν Βο- D
 5 κωντίῳ τῆς Ἰταλίας ἐξ οὐρανοῦ κατενηνεγμένον· ὥστε
 πολλὴ κοινωνία ταῖς διοσημεῖαις πρὸς τὰ γήινα, καὶ
 τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς μὴ δοκῇ. ὥσπερ ἡ μὲν ἐπιτολὴ 26 A
 τῶν ὑδάτων ὄμβρον πολὺν, ἡ δὲ τῶν ἐρίφων καὶ τοῦ
 20 ἀρκτοῦρου χαλαζώδη τοῦτον ἀποτελεῖ. περὶ δὲ τῆς
 10 τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς μὴ καὶ περιττὸν ἢ λέγειν ὥς τῆς
 ἡλιακῆς ἀναπτομένης θερμότητος λυττώσιν οἱ κύνες,
 καὶ τοῦτο τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν γέγονεν αἴτιον, ὥς
 ἂν μὴ δάκνοντες ἀναιρῶσιν. ἀναβλύζειν δὲ πέφυκε
 καὶ τὰ θαλάττια ὕδατα ἐν ὠρισμέναις τισὶ [περιοδοῖς],
 15 ἀνθρωποὶ γε μὴν νεύροις ἢ κεφαλῇ ἢ καὶ αὐτῇ τῇ B
 δι[ανοίᾳ] ἀσθενεῖν. αἰγριοὶ μὲν γὰρ καὶ πτελέαι
 περὶ [τὰς ἡλίου τροπὰς μετα]βάλλ[ειν] τὴν κό[μην]
 πεφύκασιν, (c. 8 H.) ὁ δὲ λεγόμενος γλήχων ὑπ' αὐτῇν

2 et 3 cf. Plin. II 53 *utriusque sideris cursum in sexcen-*
tos annos praececinīt Hipparchus. ceterum illa de Hipparcho
 vel a librario [qui procul habendus est] vel ab ipso auctore
 haud scit H. quam bene hic sint interposita || 3—5 cf. Plin.
 II 150 *ego ipse vidi in Vocontiorum agro paulo ante dela-*
tum. || 7—9 cf. Plin. II 106 *qualiter in suculis sentimus acci-*
dere, quas Graeci ob id *pluvio* nomine appellant. *quin et sua*
sponēte quaedam . . . ut *haedorum exortus*; *arcturi vero sidus non*
ferme sine procellosa grandine emergit. || 7 ἡ μὲν corr. H. pro
 ἡμῖν || 9—11 cf. Plin. II 107 *caniculae exortu accendi solis*
vapores quis ignorat? . . . *canes quidem toto eo spatio maxime in*
radiem agi non est dubium. || 10 ἢ corr. Hercher pro εἴη ||
 12 καὶ τοῦτο — ἀναιρῶσιν (13) cf. Lyd. de mens. III 40 et de
 magistr. I 50 || 13 et 14 cf. Plin. II l. s. *fervent maria exoriente*
eo (caniculae sidere). || 15 et 16 cf. Plin. II 108 *alii commo-*
ventur statis temporibus alvo, nervis, capite, mente. || 16—18 cf.
 Plin. l. s. *olea et populus alba et salices solstitio folia cir-*
cumagunt.

τὴν [τοῦ ἡλίου] θάλλει τροπήν· ἡ δὲ ἡλιότροπος
καλουμένη βοτάνη [πρὸς τὴν ἡλι]ακὴν μεταστρέφεται
φορέν, ἀνίσχοντι αὐτῷ καὶ δυομα[ν]ο συμμετα[τι]θεῖσα
τὸ σχῆμα. περὶ γὰρ τῶν ἐναλίων τούτων, δ[ιστρέων
C λέγω] καὶ χημῶν καὶ κτενῶν καὶ τῶν ἄλλων, οὐδεὶς
ἀμφισβητή[σει] ὅτι] αὐξεται καὶ συμφθίνει ταῖς σελη-
νιακαῖς φάσεσιν, ὥ[ς καὶ τὰ τῶν] μυῶν ἥπατα καὶ
πλεῖστα ἕτερα, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ [Μη]νῶν γρα-
φείσιν ἡμῖν διαλάβομεν. πρὸς τούτοις ἐμπροσθεν
γίνεσθαι συμβαίνει, ὅταν ἡ σελήνη κατ' ἑλλειψιν ὑπὸ 10
Ἄρεος θεωρηθῇ.

8. Ὡς γὰρ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ γήινα δηλω-
τικά τυγχάνει τῶν ἐσομένων, περιττὸν ἂν εἴη
μακρογορεῖν. ὅταν μὲν <γὰρ> ἰδρῶσιν ἢ δακρύειν
δοκῇ ἀγάλματα ἢ εἰκόνες, ἢ ὅταν κάμινος ἢ ἱππὸς 15
D περιπεφυργμένος ἐκλάμψη, στάσεις ἐμφυλίου ἀπειλεῖ.
ἢ ὅταν ποταμοὶ τὰς ἑαυτῶν ὑπερχέωσι κοίτας, ξφοδον
28A πολέμιων φράζουσιν. αἱ γὰρ ἰδρώσεις προβατεῶν
σπλάγχναν τί σημαίνουσιν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ἢ καὶ ὅταν 28:
ἐπίθολον ὕδωρ αἱ φρεατίαι ἀναβλύζωσι, καθ' ἑαυτῆς 30
ἢ πολιτεία*. ἢ καὶ ὅταν ἱκτίνος ἐν θεάτρῳ συνηγμέ-

p. 15, 18 et p. 16, 1 cf. Plin. l. s. *floret ipso brumali die suspensa in tectis arentis herba pulei*. || 1—4 cf. Plin. II 109 *miretur hoc qui non observet cotidiano experimento herbam unam, quae vocatur heliotropium, abeuntem solem intueri semper omnibusque horis cum eo verti*. || 4—7 cf. Plin. l. s. *iam quidem lunari potestate ostrearum conchyliorumque et concharum omnium corpora augeri ac rursus minui*. || 6 ἀμφισβητήσει] supplet Hercher || 7—8 cf. Plin. l. s. *quin et soricum fibras respondere numero lunae exquisivere diligentiores* || 8 Lydus de mensibus III 8 || 14 γὰρ add. Hercher || 15 post δοκῇ del. τὰ Hercher || 16 περιπεφυργμένος C: corr. Bekker || 17 pro κοίτας apud H. *κοίτας* legitur *sphalmate* typograph. || 21 * ea quae post πολιτεία intercederunt possunt suppleri scribendo *κινηθείσα ἀπολείται* quae propter homoeoteleuton omissa putes.

17 τῷ πλήθει ἀνέδην περιποιᾶται, ὁποῖον ἱπποδρο-
 18 μίας ἐπιτελουμένης εἶδομεν ἐπὶ τῆς ἄρτι διελθούσης
 19 ἐνᾶτης ἐπινεμήσεως, ἥς ἀγομένης ἱκτίνος τὸ βέλος,
 20 τὴν λεγομένην σαγίτταν, τῷ ζέμφει φέρων, ὅλον ἐπι-
 21 κικλῶσας τὸν δῆμον, ἐπὶ τοῦ ὀβελοῦ ταύτην διωλύγιον
 22 συρίττων ἀπέθετο. ὁ δὲ δῆμος οὐδὲν βραδύνας, καθ'
 23 ἑαυτοῦ δὲ κινηθεῖς, αὐτὸς μὲν ἀπάλλυτο, ἡ δὲ πόλις
 24 πῦρ πᾶσα διεφθείρετο, ὥς καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν,
 25 εἰ μὴ θεὸς ἀντέπραττεν, οὐ πόρρω κινδύνων ἔλθειν.
 26 τὰ γὰρ περὶ ἐπόπων καὶ νυκτικοράκων λύκων τε καὶ
 27 ἄλωπέκων, ὅταν ἐν πόλεσι φαίνωνται, τὰ εἰρημένα
 28 τοῖς ἀρχαίοις μετὰ Πόλλητα καὶ τοὺς ἐξ ὧν αὐτοὺς
 29 διαλέγεται, περιττὸν ἀντικρὺς ἀναφέρειν.

30 Τοσαῦτα μὲν οὖν πρὸς τοὺς ταῖς διοσημεῖαις ἐνι-
 31 σταμένους καὶ Πτολεμαίῳ τολμῶντας ἀντιλέγειν ἐκ
 32 πολλῶν ὀλίγα λελέχθω. καιρὸς δὲ ἔρξασθαι τῆς ἐπαγ-
 33 γελίας, ἐκ τῶν ἡλιακῶν ἀποτελεσμάτων λαμβάνον-
 34 τας τὰ προοίμια.

DE SOLIS LVNAEQVE SIGNIFICATIBVS

35 9. Ἰστέον ἐν πρώτοις ὡς μόνος ὁ ἥλιος καθολικὰς 30A
 36 ἔχει ἐνεργείας, τῶν ἄλλων διοσημειῶν τοπικὰς ἔχου-

1 περιποιᾶται corr. Hercher pro περιίπταται; cf. Heliodor.
 II 22 || 5 διαλύγιον C || 6 sq. loquitur de seditione Nica (a. 532
 p. Chr.) || 12 μεταπολλητα (sic!) C: corr. Boissonade in Theo-
 phylact. p. 316 | αὐτὸς corr. Boissonade pro αὐτοῖς || 20 hic
 incipit in codice D fol. 1 rect. et F fol. 156 vers. tractatus,
 cui inscribitur περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημειῶν
 καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων et in codice L
 fol. 12, in quo a rubricatore scriptum est περὶ τῶν ἡλιακῶν
 καὶ σεληνιακῶν διοσημειῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀπο-
 τελεσμάτων ἐν συνόδῳ καὶ διαμέτρῳ σχηματισμῶν αὐτῶν ἀπο-
 τελουμένων (ἐν συνόδῳ usque ad ἀποτελουμένων deleta atra-
 mento) | ἐν πρώτοις ὡς] ὅτι ἐν πρώτοις L || 21 post ἔχει add.
 τὰς D F [διοσημειῶν] σημείων F

σῶν. δέδοται γὰρ ἅπαξ ἡλίῳ μὲν καλύπτεσθαι ~~τῇ~~
 παρεμπιπτόσῃ τῆς σελήνης, αὐτῇ δὲ τῇ ἀντιπιπτόσῃ ~~τῇ~~ ^{τῇ} ~~τῇ~~ ^{τῇ}
 γῆς, καὶ τὸν μὲν ἐν συνόδῳ πάντων, [τὴν σελήνην]
 δέ, ὅταν ᾗ πλησιφαῆς. καὶ τούτου χάριν οὐδεὶς ἀν-
 ἀμφοισβητήσσει. προγνωσθῆναι δὲ τοῦτο λέγεται ¹
 B παρὰ μὲν Ἑλλήσι πρὸς Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου ἐπὶ τῆς
 ἐνάτης καὶ τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἔτει ἑβδομη-
 κοστῷ καὶ ἑκατοστῷ τῆς κτίσεως Ῥώμης ὕστερον,
 παρὰ δὲ Ῥωμαίοις ὑπὸ Σουλπικίου Γάλλου, μιᾷ
 πρόσθεν ἡμέρᾳ τῆς Περσέως τοῦ Μακεδόνης ἡττης. ¹⁰
 ἐπὶ δὲ Οὐρσπασιανοῦ τοῦ Καίσαρος ἐν πέντε καὶ δέκα
 32A ἡμέραις ἀμφοτέροις τοῖς φωσὶ τοῦτο συνέβη παθεῖν.

Οὐ μὴν ἀεὶ τοῦτο τὸ πάθος τὰ αὐτὰ προμηνύει·
 οὐδὲ γὰρ μονοειδεῖς αἱ ἐκλείψεις, ἡλίου μὲν τὴν Ἀσίαν
 διέποντος, σελήνης δὲ τὴν Εὐρώπην*, καὶ μάλιστα ¹⁵
 ὅταν πρὸς τοὺς λεγομένους κακοποιοὺς ἡ ἐκλείψις

1 μὲν add. ante γὰρ, om. post ἡλίῳ F | ἥλιον D | κατα-
 καλύπτεσθαι (κατα del.) L || 2 περιπτόσῃ L, παρεμπτόσῃ F |
 αὐτὴν FL, αὐτῇ malit H.; in C legitur αὐ... | ἀντιπιπτόσῃ
 ἀντιφράξει L || 3 τὸν om.; ὁ suprscr. L | πάντως DL | τὴν
 σελήνην flagitat 10 litter. spatium in C, αὐτὴν F, ἐκείνην
 DL || 4 ὅτε ἔστι L | εἴη F | ἂν om. F || 5—7 cf. Plin. II 53
apud Graecos investigavit primus omnium Thales Milesius
Olympiadis XXXXVIII anno quarto praedicto solis defectu,
qui Alyatte rege factus est urbis conditae anno CLXX || 6 παρὰ
 — ἡττης (10) om. F || 7 ἔτει om. L || 8 ante Ῥώμης add. τῆς
 L | post ὕστερον add. ἔτει L || 9—10 cf. Plin. I. s. *rationem*
defectus utriusque primus Romani generis in vulgum extulit
Sulpicius Gallus ... pridie quam Perseus rex superatus a Paulo
est || 9 post παρὰ om. L | Κάλβου CDL || 10 Περσέως παραι-
 ώσεως τῆς L || 11 et 12 cf. Plin. II 57 *ut XV diebus utrumque*
sidus quaereretur et nostro aevo accidit imperatoribus Vespasi-
anis . . . consulibus. || 11 τοῦ om. DF || 12 ante ἀμφοτέροις add.
 ἂν L | τοῦτο συνέβη παθεῖν om. F | παθεῖν γενέσθαι L ||
 13 ἀεὶ om. L || 14 οὐδὲ] οὐ D | post ἐκλείψεις add. εἰσὶ L ||
 15 δὲ om. L | lacuna post Εὐρώπην in Matritensis apographo
 Grauxiano signata est || 16 πρὸς] κατὰ L

γίνηται, κακούμενων μὲν τῶν βασιλικῶν ξωδίων καὶ
 τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπικουρίας ἀργοῦσης. <ἐν> ταύτῳ μὲν
 γὰρ ἡ παρθένῳ ἡ αἰγόνερω συμβαινούσης ἐκλείψας
 ὑπότερου τῶν φώτων κατὰ τοὺς προκειμένους λό- B
 γους, καρπῶν ἐνδεια καὶ διαφερόντως τῶν ὠρίμων
 συμβαίνει, καθὼς σταχυηφόρος μὲν ἡ παρθένος, ἀρο-
 τρεῦει δὲ ὁ ταῦρος, ὁ δὲ αἰγόνερος πρῶτος τῶν τοι-
 οῦτων καρπῶν ἀπογεύεται· εἰ δὲ <ἐν> διδύμοις ἡ ξυγῶ
 ἡ ὕδροχόῳ γένηται τὸ τοιοῦτον, ἀνθρωποειδοὺς ὄντος
 τοῦ τριγώνου, οἱ λοιμοὶ τε καὶ λιμοὶ ἐνσκήψουσιν·
 ὅταν δὲ <ἐν> καρκίνῳ ἡ σκορπίῳ ἡ ἰχθύσι συμβαίνει,
 ὅλων φθορὰ καὶ πολέμων στάσεις καὶ ἐναλλίων ὄλε-
 θρος ἐπικέσεται. ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλικοῦ τριγώνου, κριοῦ
 τε φημὶ καὶ λέοντος καὶ τοξότου, γινομένης ἐκλείψας
 15 ἀνάγκη τινὰ τῶν περὶ τὴν βασιλείαν αὐτὴν παθεῖν τι
 τοιοῦτον, ὁποῖον συμβαίνει περὶ τὸ τρίγωνον, ἐκείνου
 προσεπιθεωμένου· ὥς ὅταν ἐκλειψὶς <ἐν> λέοντι γένηται

1 γίνεται DL | μὲν om. DF | βασιλικῶν] ἀνθρωπίνων L ||
 2 τῶν om. L | ἀγαθοποιῶν DF | post ἀργοῦσης add. F: ἐπὶ
 δὲ τοῦ βασιλικοῦ τριγώνου usque ad βασιλείας καιρὸν ἐκλείψας
 (= 13—p. 20, 4) | ἐν addidi hic et infra (8. 11) || 2. 3 ἐν ταύτῳ—
 αἰγόνερω] ἐν γὰρ τῷ τριγώνῳ τοῦ ταύρου L || 3 αἰγόνερωτι D |
 συμβαινούσης om. F || 4 ὑπότερω FL, ὑπότερων D: corr. Graux |
 κατὰ τοὺς προκειμένους λόγους] om. L || 5 ἐνδεια καὶ] ἐνδειαν
 L | σκορπίων DFL || 6 cf. Maxim. π. καταρχ. v. 219. 291. 553 |
 σταχυηφόρος L | ἀροτρεῦει D, ἀρωτριᾷ F, ἀρωτρεῦς CL || 7 τοι-
 οῦτων om. L || 8. 9 εἰ δὲ—ὕδροχόῳ] εἰ δὲ τῷ τριγώνῳ τῶν δι-
 δύμων L || 9. 10 ἀνθρωποειδοὺς—τριγώνου] om. L || 10 λιμοὶ τε
 καὶ λοιμοὶ F | ἐνσκήψωσι D, ἐνσκήπτουσι L, qui add. ὥς ἀν-
 θρωποειδοὺς ὄντος τοῦ τριγώνου || 11 ἐν καρκίνῳ—ἰχθύσι] ἐν τῷ
 καρκίνῳ τριγώνῳ L | συμβαίνει CF, συμβῇ L || 12 φθορὰν
 D, φθορὰ F | πόλεων conl. H.: sed cf. p. 30, 5 | ἐναλλίων CD,
 τῶν ἄλλων F, ἐναντίων L || 13 ἐπικέσεται] γενήσεται L |
 ἐπὶ δὲ usque ad p. 20, 6 εἴρηται om. CL, hic add. D, supra
 post ἀργοῦσης (2) add. F || 16 ἐκείνου usque ad γένηται
 om. F || 17 ἐν addidi

τοῖς μὲν βασιλεῦσι κάκωσιν σημαίνει τινά, τὸν Νείλον ἀποστρέφει. ὥστε καὶ θαυμάζειν εἰκότως τῆς τοῦ θεοῦ πρόνοιάν ἐστι, παρ' ὅλον τὸν τῆς εὐτυχείας της ταύτης τῆς βασιλείας (Anastasii) καιρὸν ἐκλείψω ἐπὶ τούτου τοῦ ξωδίου μὴ γενομένης. ταῦτα μὲν οὖν ὑπὲρ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων εἰρηται.

C 9^a. Τηρητέον δὲ πρὸς τὰς καθόλου περιστάσεις τὰ κατὰ τὰς ἐκλείψεις χρώματα ἢ τῶν φώτων αὐτῶν 34A ἢ τῶν περὶ αὐτὰ γινομένων συστημάτων, οἷον ῥάβδων ἢ τινων τοιούτων. μέλανα μὲν γὰρ ἢ ὑπόχλωρα φανέντα σημαντικά γίνεται τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ Κρόνου φύσεως εἰρημένων, λευκὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ Διός, ὑπόκιρρα δὲ <τῶν ἐπὶ τῆς> τοῦ Ἄρεος, ξανθὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς <τῆς> Ἀφροδίτης, ποικίλα δὲ τῶν ἐπὶ <τῆς>

1 μὲν D, γὰρ F || 2 ἀποστρέφειν F || 4 ταύτης τῆς om. F || 5 ἐπὶ τούτου—εἰρηται (6) om. F || 7—21, 1 cf. Ptolem. tetrab. f. 23 (ed. Norimb. 1535) [iterat. ap. Hephaest. I 24 p. 97, 22—27 Engelbr.] τηρητέον δὲ πρὸς τὰς καθόλου περιστάσεις καὶ τὰ κατὰ τὰς ἐκλείψεις χρώματα ἢτοι αὐτῶν τῶν φώτων ἢ τῶν (τῶν add. Heph.) περὶ αὐτὰ γινομένων συστημάτων, οἷον ῥάβδων ἢ ἄλλων (libri ἄλλων) ἢ τῶν τοιούτων. μέλανα γὰρ ἢ ὑπόχλωρα φανέντα σημαντικά γίνεται τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ κρόνου φύσεως εἰρημένων· λευκὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ διός, ὑπόκιρρα δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ ἄρεος· ξανθὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς (libri τοῦ) τῆς ἀφροδίτης· ποικίλα δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ ἑρμοῦ. || 7 παρατηρητέον D || 9 γινομένων om. F || 10 inde a μέλανα usque ad διέξεισι (p. 35, 10) ex O (in quo tractat. inscribitur: περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων) edidit Cramer anecd. Oxon. III p. 403—408 | γὰρ om. CLO || 11 post ση litteras vocis σημαντικά explic. in C fol. 4 vers., post quod tria quattuorve folia inter-ciderunt: desunt igitur in C ea, quae inde a σημαντικά sequuntur usque ad ὡσανεὶ (p. 35, 6) | σημαντικά εἰσι L | τῆς om. L | post Κρόνον add. ἀστέρος L || 13 τῶν ἐπὶ τῆς ante τοῦ Ἄρεος cum Ptol. add. Hercher | ξανθὰ δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ D || 14 τῆς ante Ἀφροδίτης addidi | τῆς ante τοῦ Ἑρμοῦ addidi cum Ptol.

τοῦ Ἑρμοῦ· καὶ μὲν ἐν ὅλοις τοῖς σώμασι τῶν φώ-
των (ἤ) ἐν ὅλοις τοῖς περὶ αὐτὰ τόποις τὸ γενόμενον
ιδίωμα φαίνεται τῆς χοιῆς, περὶ τὰ πλείστα μέρη
τῶν χωρῶν ἔσται τὸ ἀποτελεσμα· εἰ δὲ ἀπὸ μέρους
οἰουδῆποτε, κατ' ἐκείνο μόνον τὸ μέρος καθ' ὃ ἂν
καὶ ἡ πρόσνευσις τοῦ ιδιώματος γένηται. εἰ δὲ περὶ
τὴν ἐφάν ἢ τὴν ἐσπέραν μέλλει τοῦτο συμβαίνειν, ἐξ
αὐτοῦ τοῦ ἀσχοῦτος τοῦτο φωστῆρος γενήσεται δῆλον
τῷ τὸν μὲν ἥλιον εἰς τὴν Ἀσίαν διαπαντὸς ἀνέμειν,
10 τὴν δὲ σελήνην εἰς τὴν Εὐρώπην.

9^b. Χρήσιμοι δ' ἂν εἶεν πρὸς τὰς τῶν κατὰ μέρος

1—6 cf. Ptolem. l. s. [iterat. ap. Hephaest. I 24 p. 97,
27—30] καὶ μὲν ἐν ὅλοις τοῖς σώμασι τῶν φώτων ἢ ἐν ὅλοις
τοῖς περὶ αὐτὰ τόποις τὸ γενόμενον ιδίωμα τῆς χοιῆς φαίνεται,
περὶ τὰ πλείστα μέρη τῶν χωρῶν ἔσται τὸ ἀποτελεσθῆναι
ἔαν δὲ ἀπὸ μέρους οἰουδῆποτε, περὶ ἐκείνο μόνον (μόνον add.
cod. Laurent. 28, 14 fol. 160 rect., quocum hunc locum con-
tuli et Hephaest.) τὸ μέρος, καθ' ὃ (sic cod. Laur. 28, 34
fol. 122 rect. et Hephaest., edit. om.) ἂν (sic cod. Laur. 28, 14;
edit. ἔαν) καὶ ἡ πρόσνευσις τοῦ ιδιώματος γένηται || 1 μὲν ἐν
ὅλοις τοῖς σώμασι τῶν φώτων] om. LO || 2 ἢ addidi cum Ptol. ||
3 χροῆς LO || 4 τὸ om. F | εἰ δὲ] om. F || 6 καὶ om. F |
πρόσνευσις LO | εἰ δὲ—Εὐρώπην (10) hic add. D, reliqui habent
p. 25, 9 post τριγώνον || 7 μέλλοι D || 8 τοῦτο scripsi: τούτου
D, om. ceteri || 9 εἰς τὴν Ἀσίαν scripsi pro ἐκ τῆς Ἀσίας |
ἀνέμειν scripsi coll. p. 18, 14 sq. pro ἀνίσχειν, quod absurdum
esse patet: neque ego cum Riessio, Necheps. et Petosir. frg.
p. 343 ipsi Lydo tantum stuporem tribuerim || 10 εἰς τὴν
Εὐρώπην scripsi: ἐκ τῆς Εὐρώπης D, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης FO,
ἀπὸ Εὐρώπης L || 11—p. 23, 5 cf. Ptol. tetr. f. 25 vers. fin.
[iterat. ap. Hephaest. I 25 p. 99, 24—100, 7] χρήσιμοι δ' ἂν
εἶεν πρὸς τὰς τῶν κατὰ μέρος ἐπισημασιδων προγνώσεις καὶ αἱ
τῶν γινόμενων σημείων περὶ τε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ
τοὺς ἀστέρας παρατηρήσεις. τὸν μὲν οὖν ἥλιον παρατηρήτέον
πρὸς μὲν τὰς ἡμερησίους καταστάσεις ἀνατέλλοντα πρὸς δὲ τὰς
νυκτερινὰς δύνοντα, πρὸς δὲ τὰς παρατεινούσας κατὰ τοὺς πρὸς
τὴν σελήνην σχηματισμοὺς ὡς ἐκάστου σχήματος τὴν μέχρι τοῦ
ἕως καταστάσιν, ὡς ἐπίπαν προσημαίνοντος. καθαρὸς μὲν γὰρ
καὶ ἀνεπισκότητος καὶ εὐσταθῆς καὶ ἀνέφελος ἀνατέλλων ἢ

ἐπισημασιῶν προγνώσεις καὶ αἱ τῶν γινομένων ση-
 μείων περὶ τε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς
 ἀστέρας παρατηρήσεις. τὸν μὲν οὖν ἥλιον τηρητέον
 πρὸς μὲν τὰς ἡμερησίους καταστάσεις ἀνατέλλοντα,
 πρὸς δὲ τὰς νυκτερινὰς δύνοντα, πρὸς δὲ τὰς παρα-
 τεινούσας κατὰ τοὺς πρὸς τὴν σελήνην σχηματισμούς,
 ἐκάστων σχήματος τὴν μέχρι τοῦ ἑξῆς κατάστασιν ὥς
 ἐκίπαιν προσημαίνοντος. καθαρὸς μὲν γὰρ καὶ ἀνεπι-
 σκότητος καὶ εὐσταθῆς καὶ ἀνέφελος ἀνατέλλων ὁ
 ἥλιος ἢ καὶ δυνόμενος εὐδιεινῆς καταστάσεώς ἐστι 10
 δηλωτικός· ποικίλον δὲ τὸν κύκλον ἔχων ἢ ὑπόπυρ-
 ρον ἢ ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἀποπέμπων ἦτοι εἰς τὰ ἔξω
 ὥς ἐφ' ἑαυτὸν κυκλούμενος, ἢ τὰ λεγόμενα παρήλια
 νέφη ἐξ ἑνὸς μέρους ἔχων, τὸ δὲ σχῆμα τῶν νεφῶν
 ὑπόκιρρον καὶ ὥσπερ μακρὰς ἀκτῖνας ἀπομηκύνον, 15
 ἀνέμων σφοδρῶν ἐστὶ δηλωτικός καὶ τοιούτων πρὸς

δύων εὐδιεινῆς καταστάσεώς ἐστι δηλωτικός, ποικίλον δὲ τὸν
 κύκλον ἔχων ἢ ὑπόπυρρον ἢ ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἀποπέμπων ἦτοι
 εἰς (ἐπὶ Heph.) τὰ ἔξω ἢ (om. Heph.) ὥς (πρὸς Heph.) ἐφ'
 ἑαυτὸν κλωμένης (κυκλούμενον Heph.) ἢ τὰ λεγόμενα παρήλια
 νέφη, ἐξ ἑνὸς μέρους ἔχων ἢ σχήματα νεφῶν ὑπόκιρρα καὶ ὥσει
 (ὥσπερ εἰ Heph.) μακρὰς ἀκτῖνας καταμηκύνων ἀνέμων σφοδρῶν
 ἐστὶ σημαντικός καὶ τοιούτων πρὸς ὧς ἂν γωνίας τὰ προειρη-
 μένα σημεῖα γίνηται. μέλας δὲ ἢ ὑπόχλωρος ἀνατέλλων ἢ δύ-
 νων μετὰ συννεφείας ἢ ἄλλως (sic! ἄλλως Heph.) ἔχων περὶ
 αὐτὸν καθ' ἑν μέρος ἢ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρήλια νέφη
 καὶ ἀκτῖνας ὑπόχρους ἢ μελαίνιας χειμῶνων καὶ θετῶν ἐστὶ
 δηλωτικός. || p. 21, 11 τὰς τῶν κατὰ μέρος ἐπισημασιῶν D cum
 Ptol., τὰς κατὰ μέρος cet. || 1 καὶ αἱ] om. F || 2. 3 καὶ τοὺς
 ἀστέρας add. D cum Ptol.; om. cet. (τοὺς ἄλλους ἀστέρας
 Heph.) || 8 post παρατηρήσεις F add. Campestris verba (p. 24,
 7—25, 2) et explicit | τὸν μὲν — προσημαίνοντος (8) habet solus
 D (cum Ptol.), cet. om. || 8 προσημαίνοντος scripsi cum Ptol.
 pro σημαίνοντος || 9 ὁ om. O, ὁ ἥλιος om. D || 10 δύνων L |
 εὐδιεινῆς D || 12 ἦτοι et ὥς ἐφ' ἑαυτὸν κυκλούμενος habet solus
 D (om. cet.) || 14 σχῆμα δὲ D || 16 σφοδρῶν habet solus D |
 πρὸς — γωνίας] sic D, ἀφ' οὐ μέρους cet.

ἂν γωνίας τὰ προειρημένα σημεῖα γίνηται. μέλας
 δὲ ἢ ὑποχλωρος ἀνατέλλων ἢ δύνων μετὰ συννεφείας
 ἢ ἄλλω ἔχων περὶ αὐτὸν καθ' ἓν μέρος ἢ ἐξ ἀμφοῖν
 τῶν μερῶν παρήλια νέφη καὶ ἀκτῖνας ἢ ὑποχλωρούς
 ἢ μελαίνας, χειμῶνας δηλοῖ καὶ ὕετους.

Ἐκεῖνο δὲ γε καὶ τοῖς εἰς δῆμον τελοῦσι πρόδη-
 λόν ἐστιν, ὡς ὅταν ἀνίσχων ὥσπερ ὑπολανθάνῃ καὶ
 σκορπίῃ δῆθεν ἐκδιδρασκούσας καὶ διαρραϊνούσας
 τῶν νεφῶν τὰς ἀκτῖνας, χαλάξῃ φράζει τὸν ὄμβρον
 καταρραγήσεσθαι μεμιγμένον. ὅταν δὲ δυόμενος πη-
 λώδης εἶναι καὶ οὐ κυανόχρους δοκῇ, ὄμβρων τε ὁμοῦ
 καὶ ἀνέμων ἔσται μηνυτῆς καὶ διαφερόντως ἀνέμων,
 καθ' οὓς λέγομεν τρόπους τε καὶ ἅμα τόπους· τοῦ
 γὰρ πνεύματος τοῖς ἀερίοις πρῶτον προσανατείνον-
 15 τος, εἰκὸς αὐτὸν πλέον ἐξάπτεσθαι καὶ διαχέειν τὰς
 ἀκτῖνας δίκην λαμπάδος ὑπὸ τινος περιωθυμένου
 ἀνέμου. καθαρὸς δὲ ἀνίσχων βόρειον τε ἅμα ἔσεσθαι
 καὶ αἰθριον τὸν ἀέρα προλέγει· 'βορέης' γὰρ 'αἰθρη-
 γενέτης' κατὰ τὸν ποιητὴν· τοῖς γὰρ ὑψηλοτέροις
 20 τῶν μετεώρων ἐπιπνέων εἰς γῆν τε τὸ πυκνὸν καὶ
 ἀχλυῶδες ὥθων, καθαρὸν ποιεῖ καὶ ἀνεπισκότητον

1 ἂς addidi ex Ptol. | γίνηται D, συμβαίνει cet. || 3 ἄλλω
 conl. Hercher, ἄλλων L, ἄλλως DO | περὶ αὐτὸν add. D | ἐξ
 D, ἐν cet. || 4 τῶν μερῶν add. D | post ἀκτῖνας add. L ἀμφ'
 οὐ (i. e. ἀμφοτέρων) μέρους || 5 χειμῶνων καὶ ὕετων D ||
 6 ἐκεῖνο — πρόδηλόν ἐστιν (7) om. L | δῆμον D, δόμον O ||
 7 ὑπολανθάνῃ D, ὑπολανθάνει LO || 8 σκορπίῃ D, σκορπίζει
 LO | διαρραϊνούσας D || 9 φράζει καταρραγήσεσθαι μεμιγμένον
 ὄμβρον D || 10 ὅταν — ἀνέμου (17) solus habet D || 17 δὲ] τε
 D | τε ἅμα habet solus D | ἔσεσθαι post αἰθριον transponit D ||
 18 αἰθίρα D || 18. 19 αἰθρη (supr. η sprsor. os) γίνεται L || 19 τὸ
 ποιῶν L | poeta est Homerus ε 296, O 171 | ὑψηλοτέροις D,
 ὕψηλοις LO || 21 καὶ — ἥλιον (p. 24, 1) sic D, τὸν ἥλιον καὶ
 ἀν. LO | ἀνεπίσκοτον L

ἐκλάμπειν τὸν ἥλιον, ἐκδαπανῶν τὰ πυκνώματα καὶ τῷ λεπτῷ τοῦ πνεύματος τὴν ὑπὴννεμον ταύτην ζώνην καὶ μᾶλλον τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐκκαθαίρων τε καὶ λαμ-
πρότεραν ποιῶν.

9°. Ὁ δέ γε Ῥωμαῖος Καμπέστριος ταῖς Πετο-
σιριακαῖς (fr. 8 ed. Riess. p. 342) ἀκολουθῶν παρα-
δόσει λέγει, ὡς ἀργυροειδὴς καὶ ἀμβλύχρους ὁ ἥλιος
ἀνίσχων ἢ ὠχρὸς μὲν, ὅλως δὲ ὑπομένων ὀραῖσθαι,
πολέμους καὶ συμφορὰς καὶ διχονοίας καὶ θορύβους
καὶ στάσεις ἀνδρῶν ἐνδόξων καὶ βασιλέων θορήνους¹⁰
καὶ συκοφαντῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων εὐτυχήματα
καὶ ἐπιεικῶν ἀστοχίας καὶ λογικῶν ὕβρεις καὶ ἀτιμίας
δηλοῖ· πρὸς δέ γε τούτοις δημεύσεις τε τῶν εὐπατρι-
δῶν καὶ ἀφορισμοὺς καὶ καθολικὴν σπάνιν τῶν ἀναγ-
καίων, στάσεις τε καὶ πατράσι πρὸς παῖδας καὶ αὐθις¹⁵

2 ταύτην add. *D* | ζώνην scripseram pro ζῶν et habet *D* ||
3 τὴν om. *D* | τε add. *D* || 5—15 in cod. Barocc. 194 fol. 87 v.
teste Cramero l. s. p. 404 not. b sic leguntur: ὁ δ' ἐκ Ῥώμης
Καμπέστριος γράψας ἐκ Πετοσίρους ὅταν ἀνίσχων ἥλιος ἀργυ-
ρώδης καὶ ὁ λόγος (corr. ὠχρὸς) ἢ ἀμβλύχρους ὀλίγους (ante
ὀλίγους adde οὐχ) οὕτως (cod. οὕτως) ὀποσημαίνων πολέμους τε
καὶ συμφορὰς διχονοίας θορύβους· στάσεις ἀνδρῶν ἐνδόξων τε
καὶ βασιλέων θορήνους (cod. θρόνους) καὶ συκοφάντας πονηροὺς
καὶ εὐτυχήματά γε καὶ λογικῶν καὶ εὐσεβῶν ὕβρεις καὶ ἀτιμίας
καὶ πατραλοίας τοὺς νιόους, σπάνιν τῶν ἀναγκαίων || 5 Καπέ-
στριος *L* || 7 ὅτι ὁ ἥλιος ὠχρὸς μὲν ἀνίσχων ὅλως δὲ ὑπομένων
F (vide adn. ad p. 22, 3) | ἀμβλύχρους corr. Usener ap. Riess.
l. s. p. 342; ἀμβλύχρους *D*, ἀμβλύχρους Bar.; ἀμβλύχρους
LO; Hercher coni. ἀβληχρός | ὁ om. *DO* || 8 μὲν — ὀραῖσθαι
habet *D* (cum *F*) || 9 καὶ θορύβους] add. *DF* || 11 συκοφαντῶν
καὶ] add. *DF* | ἀνδρῶν *DF* || 12 ἀτιμίας δηλοῖ *DF*, om. *LO* ||
13 πρὸς δέ γε τούτοις solus habet *D* | καὶ δημεύσεις — ἐπιβου-
λὰς (25, 2)] καὶ σπάνιν τῶν ἐπιτηδίων καὶ τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπι-
βουλίας *F*, qui sic expl. | τε τῶν solus *D* || 14 καὶ ἀφορισμοὺς]
sic *D*, δηλοῖ *LO* | ἀναγκαίων *LO*, ἐπιτηδίων *DF* || 15 ante
στάσεις add. προσέτι τούτοις *O*, πρὸς τούτοις δὲ καὶ *L* | καὶ ante
τε om. *D* | αὐθις — ἐπιβουλὰς (p. 25, 2)] sic *D*, τὸ ἀνάπαλιν *LO*

τοῖς παισὶ πρὸς τοὺς φύσαντας καὶ τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπιβουλὰς.

Ἔσται δὲ ταῦτα καθολικὰ μὲν, ἐπειδὴν κατὰ παντὸς τοῦ δίσκου τοῦ σύμπτωμα ἢ· μερικὰ δέ, εἰ καὶ τὸ σύμπτωμα μερικόν, καὶ καθ' οὗς τόπους ἀφορᾶν δοκεῖ τὸ συμβεβηκός· εἰ δέ γε κατὰ τὴν λεγομένην ἀντιδίσκωσιν ὁ ἥλιος ἐκλίποι, μόνοις ἀπειλεῖ τοῖς βασιλεῦσι τὰ κακά, ὥσπερ καὶ ἐὰν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ τριγώνου. Εἰ δέ γε ἐξ ἀναδόσεως ὑγρότητος παχύτητα τοῦ
 10 ἄερος λαμβάνοντος ὁ ἥλιος ἀμαυροῖτο — τοῦθ' ὅπερ ἐπὶ τῆς ἐναγχος παρελθούσης τετάρτης καὶ δεκάτης ἐπιμεμήσεως γέρονε παρ' ὅλον σχεδὸν τὸν ἐνιαυτὸν τὴν ὑπατον ἔχοντος Βελισαρίου τιμὴν (535 p. Chr.) — ὡς διαφθαρῆναι τοὺς καρποὺς ἐξ ἀωρίας, σάλους βαρεῖς
 15 ἐπὶ τῆς Εὐρώπης προμηνύει γενέσθαι — καὶ τοῦτο ἐξ αὐτῶν εἶδομεν τῶν πραγμάτων, πολέμων τε γενομένων ἐπὶ τῆς ἐσπέρας πολλῶν καὶ τῆς τυραννίδος καταλυθείσης ἐκείνης —, Ἰνδίαν δὲ καὶ τὴν Περσῶν καὶ ὅση
 20 ξηροτέρα πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον οὐ σαλεύει παντοίως. ἀλλ' οὐδὲ εἰκὸς κατ' ἐκείνας συμβαίνειν τὸ πάθος, ἐπεὶ κατὰ τὴν Εὐρώπην τῆς ὑποκειμένης ὑγρότητος ἀναρπαζομένης καὶ εἰς νέφη συναγομένης ἀμαυροῦσθαι συμβαίνει τὴν ἡλιακὴν αἴγλην πρὸς τὴν ἡμετέραν οὐκ ἀφικνουμένην ὅψιν οὐδὲ τοῦτο διατιτρώσαν τὸ
 25 πύκνωμα.

4. 5 μερικὰ — μερικόν] κατὰ μέρος δέ, εἰ μερικὸν εἴη κἀκείσε τὸ πάθος D || 5 post μερικόν add. ἔσται L | καθ' — τόπους] ἐν ἐκείνοις μάλιστα τοῖς τόποις καθ' οὗς καὶ D || 6 γε om. O || 7 ὁ om. D | ἐκλείποι D, ἐκλείψει L | ἀπειλεῖται L || 8 τὰ om. D | ὥσπερ — τριγώνου om. D | καὶ ἐν τῷ βασιλικῷ τριγώνῳ L || 8. 9 post τριγώνου add. ἢ Riess. l. 1. || 9 εἰ δέ γε — τὸ πύκνωμα (25) solus habet D; cet. hic ea praebent, quae supra p. 21, 6 — 10 ex D dedi || 13 Βελισαρίου D || 24 διατιτρώσαν D

9^α. Τὴν δὲ σελήνην τηρητέον ἢ πρὸ τριῶν ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας τῆς συνόδου τε καὶ τῆς πανσελήνου καὶ διχοτόμου. λεπτή γὰρ καὶ καθαρά φαινομένη καὶ μηδὲν ἔχουσα περὶ αὐτήν, εὐδιεινῆς καταστάσεώς ἐστι δηλωτική. εἰ δὲ καὶ ἐρυθραίνεται μετρίως καὶ τὸ ἀφωτίστον τοῦ κύκλου διαφανὲς καὶ ὑποκεκινημένον ἔχοι, ἀνέμων ἐστὶ δηλωτική, καθ' ὃ ἂν μάλιστα ποιῆται τὴν πρόσνευσιν. εἰ δὲ ὥχρᾳ καὶ παχεῖα δοκοίη, χειμῶνων καὶ ὕμβρων ἐστὶ δηλωτική.

Παρατηρητέον δὲ καὶ τὰς περὶ αὐτὴν γινομένης ¹⁰ ἄλλως. εἰ μὲν γὰρ μία εἴη καὶ αὐτὴ καθαρά <καὶ> ἡρέμα ὑπομαραινόμενη, εὐδιεινὴν σημαίνει κατάστασιν.

1 — p. 27, 6 cf. Ptolem. tetrab. I. s. [literat. ap. Hephaest. I 25 p. 100, 8—18] τὴν δὲ σελήνην τηρητέον ἐν ταῖς πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας παρόδοις τῶν τε συνόδων καὶ πανσελήνων καὶ διχοτόμων. λεπτή μὲν γὰρ καὶ καθαρά φαινομένη καὶ μηδὲν ἔχουσα περὶ αὐτήν, εὐδιεινῆς καταστάσεώς ἐστι δηλωτική. λεπτή δὲ καὶ ἐρυθρά καὶ ὅλον τὸν τοῦ ἀφωτίστον (φωτισμοῦ Heph.) κύκλον ἔχουσα διαφανὴ καὶ ὑποκεκινημένον, ἀνέμων ἐπισημαντική (ἐστὶ σημαντική Heph.), καθ' ὃ (ὡς ἂν Heph.) μάλιστα ποιεῖται (ποιῆται Heph.) τὴν πρόσνευσιν. μέλαινα δὲ ἢ ὥχρᾳ καὶ παχεῖα θεωρουμένη χειμῶνων καὶ ὕμβρων ἐστὶ δηλωτική. παρατηρητέον δὲ καὶ τὰς γινομένης περὶ αὐτὴν ἄλλως. εἰ μὲν γὰρ μία εἴη καὶ αὐτὴ καθαρά καὶ ἡρέμα ὑπομαραινόμενη, εὐδίαν, εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖς εἴεν, χειμῶνας δηλοῦσιν· ὑπόκυρτοι μὲν οὖσαι καὶ ὥσει ἐρρηγμέναι τοὺς διὰ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων, ἀχλιδάεις δὲ καὶ παχεῖαι τοὺς διὰ νιφετῶν, ὑπόχλωροι δὲ καὶ μέλαινα καὶ ὀγγνύμεναι τοὺς δι' ἀμφοτέρων. cf. Seneca quaeest. natur. I 2, 8; Ideler in edit. Aristot. meteor. vol. II p. 277 || 1 ἐπιτηρητέον D || 2 ἡμέρας om. D | τῆς πανσελήνου] πανσεληνίου L || 3 μὲν γὰρ D || 3. 4 καὶ μηδὲν—αὐτήν] solus habet D || 4. 5 εὐδιεινῆς—δηλωτικῇ] sic D, εὐδίαν σημαίνει cet. || 5 μετρίως] μέρος L || 6 ὑποκεκινημένως L || 7 ὃ ἂν scripsi coll. Ptol. et Heph. pro οὗς || 8 ποιεῖται D, ποιεῖται cet. | πρόσνευσιν O || 8. 9 δοκεῖ L || 10 γινομένης περὶ αὐτήν D παρ' O || 11 ἄλλως scripseram et hab. D, ἄλλως L, ἄλλας O | αὐτῇ coni. Hercher | καὶ add. Hercher || 12 εὐδιεινὴν—κατάστασιν] sic D, εὐδίαν σημαίνει cet.

εἰ δὲ δύο ἢ καὶ τρεῖς (εἶεν), χειμῶνας δηλοῦσιν· τοὺς μὲν δι' ἀνέμων, εἰ ὑπόκιρροι εἶεν καὶ ὥσπερ ὑπορηγνύμεναι· τοὺς δὲ διὰ νιφετῶν, εἰ ἀχλυνάδεις καὶ παχεῖαι· εἰ δὲ καὶ ὑπόχλωροι καὶ μέλαιναι καὶ ὥσπερ ῥηγνύμεναι, τοὺς δι' ἀμφοτέρων καὶ τοσοῦτῳ μεῖζονας ὅσῳ καὶ πλείους εἶναι δοκοῖεν.

Αἱ δὲ διαδρομαὶ καὶ οἱ ἀκοντισμοὶ τῶν ἀστέρων, εἰ μὲν ἀπὸ μιᾶς γίνονται γωνίας, τὸν ἀπ' ἐκείνης ἄνεμον δηλοῦσι· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀκαταστα-
 10 σίαν πνευμάτων· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τεσσάρων παντοίους χειμῶνας μέχρι βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ τῶν τοι-
 ούτων. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ νέφη πόκοις ἐρίων ὄντα παραπλήσια προδηλωτικὰ ἐνίστε γίνεται χειμῶνων· αἱ τε συνιστάμεναι κατὰ καιροὺς ἱριδες χειμῶνα μὲν

1 εἶεν add. Hercher | δηλοῦσι D, δηλοῖ cet. | τὰς hic et in sequ. O || 2 μὲν δι' ἀνέμων corr. Hercher pro δι' ἀνέμων μὲν || 2. 3 ὑπορηγνύμεναι L || 3 τοὺς διὰ νιφετῶν δὲ D || 4 εἰ δὲ D, ἢ O, ἢ hab. sed del. L | post ὑπόχλωροι add. ἐτι L || 5 τὰς D | καὶ τοσοῦτῳ—δοκοῖεν (6) solus habet recte D; sed idem perperam hic iterat his similia ea quae infra p. 29, 10, 11 καὶ τοσοῦτῳ—γίνεται et in ceteris et in ipso (cum Ptolemaeo) leguntur || 7—p. 28, 3 Ptolem. f. 26^a vers. [iterat. ap. Heph. I 25 p. 101, 4—10] αἱ δὲ διεκδρομαὶ (διαδρο. Heph.) καὶ οἱ ἀκοντισμοὶ τῶν ἀστέρων, εἰ μὲν ἀπὸ μιᾶς γίνονται γωνίας, τὸν ἀπ' ἐκείνης ἄνεμον δηλοῦσιν, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀκαταστασίαν πνευμάτων, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τεσσάρων, παντοίους χειμῶνας μέχρις ἀστραπῶν καὶ βροντῶν καὶ τῶν τοιούτων. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ νέφη, ὅποιοις ἂν ὦσιν ὅριοις, πόκοις ἐρίων ὄντα παραπλήσια προδηλωτικὰ ἐνίστε γίνεται χειμῶνων. αἱ τε καθιστάμεναι κατὰ καιροὺς ἱριδες χειμῶνας μὲν ἐξ εὐδίας καὶ εὐδίας ἐκ χειμῶνων προσημáινουσι. καὶ ὡς ἐπίπαν συνελόντι (edit. συνελόντα) εἶπεν αἱ καθόλου τοῦ ἀέρος ἐπιγινόμενοι ἰδιόχροιοι (sed p. 39 notatur, Sarrac. interpretem videri ἰδιόχροιοι legisse) φαντασίαι τὰ τε θμῶα δηλοῦσι τοῖς κτλ. || 7 ante τῶν add. ὡς ἐρήται DM || 8 γένονται M et N (de quibus cf. adn. ad p. 29, 16) || 9 ἀκαταστασίας L || 10 δὲ om. D | τῶν om. MN || 11 μέχρι—τοιούτων || om. LO || 12 δὲ om. LO || 13 χειμῶνων γίνονται καὶ αἱ LO | χειμῶνος D || 14 κατὰ καιροὺς συνιστάμεναι LO

ἐξ εὐδίας, εὐδιάν δ' ἐκ χειμῶνος προσημαίνουσιν. καὶ ὥς ἐπίπαν συνελόντι εἰπεῖν αἱ καθόλου τοῦ ἀέρος ἐπιγινόμεναι ιδιόχροοι φαντασίαι τοιαῦτα δηλοῦσι.

DE COMETIS

10. Τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν καθ' ἑκατέρων αὐτῶν συμβαινόντων. Χωρητέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν πρώτην ἡμῖν καὶ σχεδὸν μόνην τοῦ συγγράμματος πρόφασιν, φάμεν δὲ τοὺς κομήτας ἀστέρως, ἐπεξιόντας τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν δηλουμένοις, καθάπερ ἡμῖν ἐκ τῶν προειρημένων βιβλίων γέγονε δῆλον. γινόμενοι γὰρ κατὰ τοὺς ἑλλειπτικοὺς καιροὺς ἢ καὶ καθ' οἷονδήποτε χρόνον τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηρεῖν ἐθέλουσι δῆλον ποιήσουσι διὰ τε τῶν τοῦ ζφ-

1 ἐκ δὲ χειμῶνος εὐδιάν σημαίνουσιν *LO*, qui om. eum qui sequitur finem capituli || 2 συνελόντα *DMN* || 3 τὰ τοιαῦτα *D* | post δηλοῦσι habent *MN* haec: τὰ γὰρ τῶν καθολικῶν ἀποτελέσματα ἦτοι διὰ τῶν ἑλλειπτικῶν ἐστὶν ἢ διὰ τῶν ἐπιφανειῶν τῶν κλημάτων (immo κλιμάτων), περὶ αὐτῶν καὶ τὰ αἰτία τῶν συμβαινόντων ἀποτελεῖται, quibus similia suo loco in *D* leguntur infra p. 29, 12 sqq. || 4—p. 29, 9 Ptolem. f. 23 vers. τηρητέον δὲ ἐκτελεῖται καὶ τὰς συνισταμένας ἦτοι κατὰ τοὺς ἑλλειπτικοὺς καιροὺς ἢ καὶ ὅτεδήποτε κομητῶν ἐπιφανείας πρὸς τὰς καθόλου περιστάσεις οἷον τῶν καλουμένων δοκίδων ἢ σαλπύγγων ἢ πλῶν . . . δηλούσας δὲ διὰ μὲν τῶν τοῦ ζωδιακοῦ μερῶν, καθ' ὧν αἱ συστάσεις αὐτῶν φαίνονται καὶ τῶν κατὰ τὰ σχήματα τῆς κόμης προσνεύσεων τοὺς τόπους οἷς ἐπισκῆπτουσι τὰ συμπτώματα, διὰ τε τῶν αὐτῆς τῆς συστάσεως καὶ ὥσπερ μορφάσεων τό τε εἶδος τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τὸ γένος περὶ ὃ τὸ πάθος ἀποβήσεται, διὰ δὲ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιμονῆς τὴν παράτασιν τῶν συμπτωμάτων, διὰ δὲ τῆς πρὸς τὸν ἥλιον σχέσεως τὴν καταρχήν, ἐπεὶ περ ἐὼς μὲν ἐπιπολὺ φαινόμενοι τάχιον ἐπισημαίνουσιν, ἐσπέρειο δὲ βράδιον || 4 in *D* inc. novum caput inser. περὶ τῶν κομητῶν καὶ ἄλλων ἀστροειδῶν διοσημείων; de *MN* vide prol. || 5 τοσαῦτα—δῆλον (11) habent *DMN* || 6 ἐτέρων *MN* || 7 ἡμῖν om. *MN* | μόνην] ἡμῖν γινόμενην *MN* || 8 δὴ *MN* || 9 τοῖς ἀπ' *MN* || 11 γινόμενοι γὰρ] οἱ δὲ συνιστάμενοι κομῆται καὶ τὰ ἄλλα ἀστροειδῆ σημεῖα γενόμενα *LO* | γινόμενον *D* | καιροὺς om. *D* || 12 καὶ om. *L* | τοῖς—ἐθέλουσι (13)] om. *LO* || 13 θέλουσι *N* | διὰ τε—συστάσεις (p. 29, 2)] om. *LO*

διακοῦ κύκλου μερῶν, καθ' ὃν ἂν αἱ τοιαῦται γένωνται
 συστάσεις, διὰ τε τῶν κατὰ τὰ σχήματα τῆς κόμης
 προσενέσεων τοὺς τόπους, οἷς ἐπισκῆπτουσι τὰ δι'
 αὐτοὺς ἐκβησόμενα· καὶ διὰ μὲν αὐτῆς τῆς συστάσεως
 5 καὶ ὥσανεὶ μορφώσεως τό τε εἶδος τοῦ ἀποτελεσματος
 καὶ τὸ γένος περὶ ὃ τὸ πάθος συμβήσεται, διὰ δὲ τοῦ
 χρόνου τῆς ἐπιμονῆς τὴν τῶν συμπτωμάτων παρατάσιν·
 ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τῆς πρὸς τὸν ἥλιον σχέσεως τὴν
 καταρχήν· ἔφοι μὲν γὰρ ἐπιπολὺ φαινόμενοι τάχιον
 10 ἐπισημαίνουσι * καὶ τοσοῦτ'ω μείζονας ὅσον ἂν ἐκ
 πλειόνων μερῶν καὶ ἐπιπολὺ ἢ σύστασις γίνηται.

Τὰ γὰρ καθολικὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἦτοι διὰ τῶν
 ἐκλειπτικῶν ἔστι ἢ διὰ τῶν ἐπιφανειῶν τῶν κομητῶν
 συμβαίνοντα ὁρᾶται καὶ μάλιστα ὅταν πρὸ τῆς τοῦ
 15 ἡλίου ἐπιτολῆς τὰς κόμας ἐπιβάλλωσι πρὸς ὀτιοῦν·
 διαφερόντως δὲ ὅταν ταῖς κόμαις ἐπικαλύπτωσι τινὰς

1 ἂν om. *D* | γένωνται corr. Hercher: γίνονται *D*, γένοιτο
 cet. || 3 τοὺς τόπους corr. Graux pro ἢ τῶν τόπων: cf. Ptolem.
 1. s. || ἐπισκοπᾶσι *MN* || 7 τὴν παρατάσιν τῶν συμπτωμάτων
LO || 8 τῆς τοῦ ἡλίου *MN* || 9 ἔφοι scripseram et habet *D*,
 σῶσι *LO*, οἱ *MN* | φαινόμενοι ἐπιπολὺ *D* | φαινόμενοι | λεγό-
 μενοι *LO* | lacunam, quae in nullo codice indicata est, pro-
 babiliter ex Ptolemaei loco, quem supra scripsi et eo, quem
 infra scribam, ita explebis: ἐσπέραιοι δὲ βράχιον. αἱ μὲν τῶν
 κομητῶν συστροφῶν πάντοτε ἀόχμοι καὶ ἀνέμοι προσημαίνουσι ||
 10 et 11 Ptolem. fol. 26 vers. [iterat. ap. Hephaest. I 25
 p. 101, 1—4] αἱ μὲν τῶν κομητῶν συστροφῶν πάντοτε ἀόχμοι
 καὶ ἀνέμοι προσημαίνουσι καὶ τοσοῦτον μείζονας, ὅσον ἂν ἐκ
 πλειόνων μερῶν καὶ ἐπιπολὺ ἢ σύστασις ἢ || 10 τοσοῦτ'ω *DLO*,
 τοσοῦτο *N*, τοσοῦτον *M* | post τοσοῦτ'ω add. δὲ *O* | ὅσ'ω *DLO*,
 ὅσον *MN* || 11 στάσις *M* | γίνηται *DMNO* || 12 τὰ γὰρ καθο-
 λικὰ—πρὸς ὀτιοῦν (15) habet hic solus *D*; similia quaedam
MN supra p. 28, 3 ubi vide | post καθολικὰ add. *D* ἀπό, quod
 delevit Graux || 16 διαφερόντως δὲ ὅταν | sic praeter *D* etiam
MN, qui antea add. ea quae supra p. 27, 7—p. 28, 3 (ubi v. adn.)
 leguntur; ἄλλ' εἰ καὶ ποτέ τινα τῶν πλαναμένων *LO* | ἐπικα-
 λυπτουσι *LO* | τινὰς om. *MN*

τῶν πλανωμένων ἀστέρων. τῷ μὲν γὰρ τοῦ Διὸς ἐπιφέροντες τὰς κόμας, περὶ τοὺς βασιλικούς οἴκους τὰς ταραχὰς ἀποτελοῦσι· τῷ δὲ τοῦ Ἄρεος ὅταν ἐπενέγκωσι τὰς κόμας τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις νόσους τε καὶ θανάτους, ἔτι δὲ καὶ πολέμων στάσεις ἀποτελοῦσι· τῷ δὲ τῆς Ἀφροδίτης γυναικῶν φθορὰν σημαίνει καὶ βασιλίδων θανάτους καὶ διαστάσεις ποιοῦνται· τῷ δὲ τοῦ Κρόνου καρπῶν ἐπισχέσεις, ἥτοι σπάνεις· τῷ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ταραχὰς τοῖς συναλλάγμασι παρέξουσιν καὶ φήμας ἀηδεῖς τῷ πλήθει.

10

Τὸν γὰρ ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἀδύνατον περιλάμβαι κομήτην. εἰ δὲ φαίνεται, ἢ πρὸ ἀνατολῶν ἢ περὶ δυσμᾶς, περὶ τὸ διάφορον τῶν κλιμάτων τὴν κάκωσιν ποιήσει· ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἀνατολαῖς <τὰ> περὶ τὴν Ἀσίαν, πρὸς δὲ τῇ δύσει τὰ περὶ τὴν Εὐρώπην κακώσει. οὐ μέντοι τὸ τέλος οὔτε τὴν σύντομον τῶν χρόνων παρέστησαν ὑπόστασιν οἱ περὶ ταῦτα διατρίψαντες. γίνονται δὲ καὶ ἐκ τῶν κατὰ μῆνας συνόδων καὶ πανσελήνων, ὅταν οἱ λεγόμενοι κακοποιοὶ τοῦτοις μαρτυρῶσι τῶν ἀγαθῶν μὴ συσχηματιζομένων, ὁλίγαι τινὲς ἐναντιώσεις, αἱ ῥαδίως λύονται διὰ

p. 29, 16 τινὰς—1 ἀστέρων] σαφῶς σημαίνουσι, πρὸς τίνας ἔσται τὸ σύμπωμα LO || 2 ἐπιφέρειν M || 3 εἰ δὲ τῷ τοῦ Ἄρεος (om. ὅταν—κόμας) LO || ὅταν ἐπενέγκωσι] ἐπενέγκωσιν M || 4 τῶν] τὰς MN || τε om. LO || 6 γυναικῶν post φθορὰν transp. D, post σημαίνει MN || φθορὰς O, σημαίνει om. DO || 7 καὶ διαστάσεις ποιοῦνται] om. LO || ποιοῦνται D, ποιοῦντων MN || 8 ἐπίσχεσιν ἥτοι σπάνιν LO || 10 καὶ] ἢ LO || 12 φαίνοιτο MN || περὶ ἀνατολὰς M || 14 γὰρ om. LNO || τῇ ἀνατολῇ τὴν Ἀσίαν LO || τὰ addidi || 15 ἐν δὲ τῇ LO || τὰ περὶ om. LO, περὶ om. D || 16 οὐ μέντοι—διατρίψαντες (18) om. LO || σύντομον D, τομὴν MN || 17 ὑπόστασιν παρέστησαν D || 18 δὲ om. MN || μῆνα LO || 20 μαρτυρῶσι om. LO || ἀγαθοποιῶν MN || μὴ] οὐ N || 21 αἱ ῥαδίως λύονται] ἄρα ἀεὶ ῥαδίως δύνανται MN

τὸ μὴ κατὰ τὰς ἐκλείψεις τῶν φώτων τὰ τοιαῦτα ἀποτελεῖσθαι.

10°. Διάφοροι δὲ αἱ τῶν κομητῶν ὄψεις, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα. οὐ τὰ αὐτὰ δὲ ἀποτελοῦσι· κατὰ δὲ πάντες. ὁ μὲν γὰρ κομήτης ἐστὶ πυρῶδης καὶ ταῖς κόμαις αἱματώδης· ὁ δὲ παγωνίας ἐκ τῶν κάτωθεν δίκην πάγωνος ἔχει τὰς κόμας· ὁ δὲ ἀκοντίας ὁμοίος ἐστὶν ἀκοντίῳ καὶ ὥσπερ σίδηρος κραδαίνεται (οὗ φανέντος ἡ Ἰουδαία ἐάλω, ὡς καὶ Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλου εἴρηται)· ὁ δὲ ξιφίας βραχύτερος μὲν, ὠχρὸς δὲ καὶ ξιφήρεις ἔχων τὰς ἀκτῖνας· ὁ δὲ δισκεὺς δίσκῳ παρεμφερὲς καὶ τὸ εἶδος ὡς ἤλεκτρος· ὁ δὲ πῖθος καπνώδους μὲν φωτὸς πλήρης, τὸ δὲ σχῆμα ὁμοίος τῇ προσηγορίᾳ· μεθ' οὗ ὁ κεράστης κερ-

1 τὰ τοιαῦτα] τοιοῦτους MN, τὸ τοιοῦτον D || 3—p. 32, 8 e cod. M edidit Osann auctar. lexic. Graec. p. 103 | αἱ om. MN | ὡς καὶ — πάντες (5)] πυρῶδης, παγωνίας, ἀκοντίας, ξιφίας, δίσκος, πῖθος, κεράστης, λαμπαδίας, ἱππεὺς, σάλπιγξ, τραγὸς, τυφάν. ὁμοῦ ἰβ' (εἰσι δώδεκα L) LO || 4 ἄλλα. οὐ] ἄλλα μὴ D | δὲ post αὐτὰ om. DN | ἀποτελεῖν N, ἀπειλεῖν D || 5—p. 32, 5 Apulei. ap. Lyd. de mens. III 71 et Plin. II 89. 90, quorum disputationes in epimetro adnexui || 5 πάντως D | post μὲν in N spatium 5 litter. | κομήτης] τῶν κομητῶν M | πυρῶδης ἐστὶ M | πυρῶδους κόμης καὶ αἱματοειδοῦς D || 5. 6 καὶ—αἱματώδης] om. LO || 6 ante ὁ add. N β | post δὲ add. M δευτέρους | ἐκ τῶν κάτωθεν om. D, ἐκ τῶν om. LO || 7 ἔχων MN | ante ὁ add. γ N | post δὲ add. τρίτος M || 8 ἐστὶν om. M | καὶ ὥσπερ] ὥσπερ δὲ LO || 9 οὐ] οὐ MN | post φανέντος add. δὲ L | ἡ Ἰουδαία ἐάλω] sic D, ἡ Ἰουδαία ἦλω (sprscr. ἐάλω) L, ἡλίον M, ἡ ἰδαία ἐίλω N | τῷ τοῦ D || 10 ὁ δὲ] τέταρτος ὁ M, δ. ὁ δὲ N | βραδύτερος LO | post μὲν add. γὰρ N || 11 ὁ δὲ] πέμπτος ὁ M, ε. ὁ δὲ N || 10. 11 δισκεὺς δίσκῳ] δίσκος DLO || 12 παρεμφερὲς corr. Hercher pro περιφερὲς | ἤλεκτρον N | ὁ δὲ] ἕκτος ὁ M, ζ. ὁ δὲ N || 13 καπνώδους D, καπνώδης LO, καπνώδη M | δὲ om. D || 14 ὁμοιον LO | τῇ προσηγορίᾳ] πῖθῳ M, πῖθῳ τῇ θεωρίᾳ N | μεθ' οὐ] ἑβδομος M, ζ. μεθ' οὐς DN | ὁ om. D

τοιειδεις ἔχων τοὺς πλοκάμους· ὁ λαμπαδίας πρὸς τούτοις ὅμοιος λάμπαδι καιομένη· ἔστι γε μὴν ὁ ἵππος, ὁ καὶ ἱππεὺς καλούμενος δίκην λοφιάς ἵππου διαφραίνων τὰς ἀκτῖνας, ὁξύτατος δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους (διὸ καὶ τοιαύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας). σάλπιγγος ἔτι μέμνηται ὁ Πτολεμαῖος ἐν τοῖς πρὸς Σύρον, περὶ οὗ εἰπεῖν τι οὐκ ἔχομεν· οὐδὲ γὰρ εὐρίσκομεν παρ' ἐτέρῳ τοιοῦτόν τι κατάστημα.

10^b. Γίνονται δὲ καὶ ἕτεροι κομήται οἱ λεγόμενοι τράγοι, δίκην μαλλῶν ἢ πόκων ἐρίων νεφέλας τινὰς 10 περιקיήμενοι· καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω φαίνονται, εἰς δοράτων δὲ σχῆμα ἀποτελοῦνται. οὗτοι δὲ πάντες οὐ πλείω ἢ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας πεφύκασι φαίνεσθαι· ἀλλ' οὐδὲ εἰκὴ ἔφ' οἰουδὴποτε κλίματος τοῦ οὐρανοῦ, περὶ δὲ μόνον τὸν γαλαξίαν κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην. 15

1 τοὺς om. DMN | ὁ] ὄγδοος ὁ M, ἢ N, om. O | πρὸς τούτοις] om. M, ante ὁ λαμπαδίας transpon. L || 2 ἔστι—καλούμενος (3)] ἔτι γε μὲν ἵππος ἦτοι ἱππεὺς D, ἔστι γε μὴν ὁ ἱππεὺς L, ἔνατος ὁ ἵππος, ὁ καὶ ἱππεὺς καλούμενος M, Θ. ἵππος ἔτι γε μὴν ἦτοι ἱππεὺς N, ἔστι γε μὴν ἱππεὺς O || 5 τῆς om. D || 5 et 6 cf. Lyd. de mens. III 73 ὁ δὲ Πτολεμαῖος προστίθῃσι καὶ ἕτερον εἶδος κομήτου καλούμενον σάλπιγγα. apud Ptolem. reperitur in tetrab. II 8 f. 23 v. loco quem supra attuli. || 5 σάλπιγγος ἔτι] ἔτι σάλπιγγος D, δέκατος ὁ σάλπιγγος οὗ M, ἢ σάλπιγγος οὗ N || 7 γὰρ om. O || 8 ἐτέρων MN | post τι add. κομήτον DMN || 9—18 Plin. II 90 *fiunt et hirci* (sic recte cod. Chifflet. et man. Dalec. i. e. τράγοι, hirci cet.) *villorum specie et nube aliqua circumdati. semel adhuc iudae effigies mutata in hastam est.* || 12 δὲ om. O | σχήματα DLO || 13 πλείω] πλέω D; rectius fuit *μείω* (cf. Plin. II 90 *brevissimum quo cernerentur spatium VII dierum adnotatum est, longissimum CLXXX*); sed cf. Lyd. p. 40, 1 | ἐπὶ om. D || 14 et 15 Plin. II 91 *omnes ferme sub ipso septentrione, aliqua eius parte non certa, sed maxime in candida quae lactei circuli nomen accepit. Aristoteles tradit etc.* minus accurate reddidit Lydus sententiam Aristotel. meteorol. I 7, 11

Οἱ γε μὴν τυφῶνες κατὰ τὸν νότιον πόλον, σφαῖραι δ' εἰσὶν οὗτοι πυρώδεις καὶ ὥσανεῖ σύνδεσμοι πυρός· οὗτοι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν Ῥωμαϊκῶν καιρῶν οὐκ ἐφάνησαν, πρὸ δὲ αὐτῶν φανέντες ἔσεισαν τὴν Αἰ-
 5 γυπτον. ὅθεν αὐτοὺς Ἀριστοτέλης ἐξ ὑποκειμένης ὑγρᾶς οὐσίας ἀποτελεῖσθαι βούλεται· καὶ διὰ τοῦτο ἀραιῶς ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου φαίνεσθαι διὰ τὴν ὑποκει-
 μένην ξηρότητα. οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὸν βορέαν, κἂν ἢ πρὸς ἀνατολὰς ἢ δύσεις ὁρῶσι.

10 Περὶ δὲ τὸν στέφανον ἄλλος ἀναδύεται κομήτης, ὅστις ὅταν φαίνεται τὴν τῶν Περσῶν ἀπεκλεῖ κίνησιν. ἐφάνη δὲ καὶ ὅτε Νέρων τῆς μανίας ἐνήρχετο.

Ἐκλάμπουσι δὲ πρὸς τοῦτοις καὶ λαμπάδες ἐν τῷ
 οὐρανῷ ἢ μᾶλλον ἐν τῷ ἀέρι (οὐδὲν γὰρ ἄστρον προσ-
 15 πέπηγε τῷ οὐρανῷ) καὶ φαίνονται ὅταν ἐκπίπτωσιν·

1—5 Plin. II 91 *fiunt . . . et in austrino polo . . . diraque con-
 perta Aethiopum et Aegypti populis, cui nomen aevi eius rex
 dedit Typhon, ignea specie ac spirae modo intorta, visu quoque
 torvo, nec stella verius quam quidam igneus nodus.* cf. Apulei.
 in epimetro et Hephaest. ibid. || 1 post κατὰ add. *μόνον N* ||
 2 οὗτοι om. *DMN* || 3 μὲν om. *M* || 5 his verbis si Aristotelis
 in meteorol. I 7 sententia significatur, hic eadem atque in
 toto hoc loco regnat confusio || 6 ἀποτελεῖσθαι] *εἶναι M* ||
 7 ἀραιῶς scripsi, ἀρεῶς *MN*, ἀρα *D*, σπανίως *LO* | φαίνεσθαι
DLO, φαίνεται *MN* || 8 ξηρότητα] ὑγρότητα *D* | cf. Plin. II 91
 loco p. 32, 14 allato | βορέαν *D* | post βορέαν videtur verbum
 intercidisse || 9 καὶ ἢ *MN* | δύειν *MN* || 10—12 cf. Plin. II 92
*sed cometes nunquam in occasura parte caeli est, terrificum
 magna ex parte sidus . . . ac deinde principatu eius (Domitii
 Neronis) adsidium prope ac saevum.* || 10 ἄλλος] ἕτερος *DMN* |
 ἀναδύεται *D*, ἀναφέρεται cet. || 11 τῶν om. *DMN* || 12 καὶ
 om. *MN* | ὅτε—ἐνήρχετο] ὅτε ἐμάνη Νέρων *LO* | ἤρχετο *D* ||
 13—p. 34, 3 Plin. II 96 *emicant et faces non nisi cum deci-
 dente visae, qualis Germanico Caesare gladiatorum spectaculum
 edente praeter ora populi meridiano transcucurrat.* || 13 δὲ om.
MN | τούτους *MN* || 14 ἢ μᾶλλον—ἐκπίπτωσιν (15)] om. *LO*,
 ἢ μᾶλλον—οὐρανῷ (15) om. *D*

ὅποιον γέγονε ἐπὶ Γερμανικοῦ Καίσαρος, ὅτε ἀγομένον
θεάτρον ἐπὶ τῆς Ῥώμης τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν, ὥς
μηδένα σχεδὸν ἀγνοῆσαι τῶν τότε. δύο δὲ σχήματα
ἔστιν, ὧν τὰ μὲν λαμπάδες καλοῦνται, τὰ δὲ βο-
λίδες. καὶ αἱ μὲν λαμπάδες ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δια- 5
καίονται, αἱ δὲ βολίδες δι' ὅλου πυρώδεις καταφέ-
ρονται ἔλκους αὐλακα μακράν.

Φαίνονται δὲ καὶ δοκοὶ καὶ οὕτως αὐτὰς οἱ Ἑλ-
ληνες καλοῦσιν. γίνεται δὲ καὶ χάσμα ἐν τῷ οὐρανῷ,
οὗ συμβαίνοντος σάλιοι καὶ ῥήξεις ἐξ αὐτῶν καὶ δια- 10
στάσεις τῆς γῆς γίνονται. καὶ ἕτερον δ' ἔτι ἐμ-
πρησμοῦ παραπλήσιον πολλάκις φαίνεται· ὅποιον ἐπὶ
τῆς ἱστορίας εὐρίσκεται, ὅτε Φίλιππος ὁ Ἀμύντου
ἐσάλευσε τὴν Ἑλλάδα.

Φαίνονται δὲ καὶ περὶ τὸν ἥλιον ἀστέρες διὰ 15
πάσης τῆς ἡμέρας καὶ περὶ τὸν δίσκον αὐτὸν καθάπερ

1 ὅποιον γέγονε MN, ὁποῖόν τι γέγονε D, οἱ φανέντες L,
οἱ φανές O | ante Καίσαρος add. τοῦ O || 3 σχεδὸν om. LO |
ἀγνοεῖσθαι M, ἀγνοῆσθαι N || 3—7 Plin. l. s. duo genera earum.
lampadas vocant plane faces, alterum bolidas . . distant quod
faces vestigia longa faciunt priore ardente parte, bolis vero per-
petua ardens longiorem trahit limitem. || 3 δὲ om. MN || 4 εἰσὶν
LO | καλοῦνται post βολίδες transponunt LO (L καλοῦσι) ||
5 καὶ—μακράν (7) | om. LO || καὶ D, ἀλλ' MN || 6 δι' ὅλου
solus habet D || 8 et 9 Plin. II 96 emicant et trabes simili
modo, quas doctores vocant. || 8 φαίνονται—καλοῦσιν (9) | om. L ||
9 et 10 Plin. l. s. fit et caeli ipsius hiatus quod vocant chasma.
11—14 Plin. II 97 fit et sanguinea specie . . incendium ad
terras cadens inde, sicut . . cum rex Philippus Graeciam qua-
teret. || 11 ἕτερα MN | δ' ἔτι D, δέ τι LO, δὲ (τι om.) MN ||
12 παραπλήσια φαίνεται πολλάκις MN || 15 φαίνονται—
p. 35, 7 προέσθην | om. LO || 15—p. 35, 3 Plin. II 98 cer-
nuntur et stellae cum sole totis diebus, plerumque et circa solis
orbem ceu spicae coronae et versicolores circuli, qualiter Augusto
Caesare in prima iuventa urbem intrante post obitum patris
ad nomen ingens capessendum. || 15 φαίνεται δὲ N

στέφανος καὶ ποικιλόχροοί τινες κύκλοι, ὅποιοι ἐφάνησαν, ὅτε Ἀϋγουστος τοὺς ἐμφυλίους πολέμους ἐκδικᾶν τὸν πατέρα ἀνανεοῦν ἐκρινεν. οὐδὲν δὲ ἤττον φαίνεσθαι συμβαίνει, ὥς ἔφαμεν (p. 34, 15), περὶ τὸν ἥλιον 36 A
5 ὥσαντι τόξον καὶ μανιάκας πυρώδεις.

Τοιαῦτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαίων Βάρρωνα Νιγίδιδόν τε καὶ Ἀπουλήιον προϋόησαν.

Ὁ μέντοι Καμπέστριος, ἐξειλεγμένην τινα περὶ τούτων συντάξας πραγματείαν, αὐταῖς λέξεσι καθ' ἐρμηνείαν περὶ κομητῶν, καὶ ὃ τι ἀπειλοῦσι, ταῦτα λέγει.

CAMPESTRIS DE COMETIS DISSERTATIO

ΚΟΜΗΤΗΣ ΙΠΠΕΤΣ

11. Ὁ λεγόμενος ἱππεύς ἐστι μὲν Ἀφροδίτης, ἐκ δὲ τῆς ὀξύτητος οὕτως ὠνόμασται· πλαγίους δὲ ἔλκει B
15 καὶ πυρώδεις πλοκάμους, αὐλακά τέ τινα φωτὸς ἀπο-
286 τείνει, καὶ πάλιν εἰς βραχὺν τινα κύκλον συνάγεται,

2 ὅταν M || 3 ἀνανεοῦν ἐκρινεν D, ἀνανεοῦν N, πεποιήμεν M || 3—5 Plin. II 98 circa solem arcus adparuit L. Opimio Q. Fabio cos. ... circulus rubri coloris L. Iulio P. Rutilio cos. | συμβαίνει φαίνεσθαι M || 4 post ἥλιον add. τὰ M || 5 σάνει legitur in C fol. 5 rect. in. post lacunam, de qua dixi ad p. 20, 11 | τόξα M | μανιάκας (μανιακαὶ D) πυρώδεις DMN, μανιακῶς πυρῶδες C || 6 βαρβάρων MN || 7 ἀπούλιον MN || 8 καμπετροίος M || 9 τούτων κομητῶν LNO | αὐταῖς—λέγει (10) | τοιαῦτα διέξεισι (quod praefert Graux) LOMN et hucusque edid. Cramer l. s. || 11 sq. cum tota hac Campestris doctrina quae explanatur c. 11—15 (usque ad p. 45, 21) conferas et Hephaestionis dissertationem et Avieni expositionem, quas in epimetro posui; vid. proleg. ceterum totam Campestris dissertationem Riessius inter fragmenta Petosiridis posuit n. 9* p. 343 sq. || 12 κομήτης ἱππεύς] περὶ κομήτου τοῦ λεγομένου ἱππέως M, om. L || 18 ante ὁ λεγόμενος add. κομήτης DLMN | ἐστι μὲν Ἀφροδίτης] Ἀφροδίτης ἐστὶν LMN || 14 ὠνόμασται D, ... ασται C, ὀνομάζεται LMN || 15 αὐλακάς MN | τινὰς MN | φωτὸς] ἐρωτος MN || 16 συνάγει M

- 38A ἀπειρώ τινι συντομία καὶ ὀξύτητι ποτὲ μὲν περι-
ραίνων, ποτὲ δὲ συνάγων τοὺς λεγομένους ἀύλακισμούς.
Οὗτος ὅταν πυρώδης ἀνίσχων ἀπὸ δύσεως πρὸς ἀνα-
τολὰς ἀκοντίζῃ τοὺς ἑαυτοῦ πλοκάμους, τὴν Περσῶν
ἀπειλεῖ ἐπανάστασιν, ὥστε [δεῖν] δυνάμεις πολλὰς 5
στρατευμάτων ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν συνδραμεῖν, τὰς τε
Συρίας πληρῶσαι τὸν ὁποῖδήποτε γῆς ἀπωκισμένον
στρατιώτην, καὶ ὥς οὐκ ἀρκούσης τῆς παρασκευῆς
B πρὸς τὸ πολεμίων κίνημα καὶ νεωτέρων γενέσθαι
στρατολογία. ῥαγίσεται δὲ λοιμός, καὶ διαφερόντως 10
τοῖς ἵπποις ἐνσκήψει, οὐ τοῖς Περσῶν ἀλλὰ τοῖς ἐκ
τῆς Εὐρώπης ἐπ' ἐκείνους φερομένοις. καὶ τοῦτο
ἐλάττωσις ἔσται πρώτη τοῖς λοιμώττουσιν. ἀλλ' οὐ
40 A μέχρι παντὸς τὰ Περσῶν εὐνυγήσει· μεγάλης γὰρ
συντρεχούσης κατ' αὐτῶν παρασκευῆς φεύξονται, καὶ 15
αἱ ληφθεῖσαι παρ' αὐτῶν πόλεις ἀφεθήσονται, ὁ δὲ
βασιλεὺς αὐτῶν φεύγων ἀπολείται ταῖς τῶν ἰδίων

3 ὅταν om. L | ἀνίσχει C, ἀνίσχη καὶ conl. H. || 4 ante Περσῶν add. τε C, τῶν conl. H. || 5 ἀπολεῖ N, δηλοῖ L | ὥστε — στρατολογία (10) | om. L | ὥστε δεῖν] sic scripsi, ὥστε ... C, δι' ἣν ἀνάγκη DMN || 6 τὰς τε] τότε MN || 7 ante Συρίας add. καὶ ἐκ M | πληρῶσαι] συνάγειν M | post πληρῶσαι lacuna in D | ὅπου δήποτε MN | ἀπωκισμένον N, ἀπο C || 8 ὥς om. MN || 9 τὸ πολεμίων] in C spat. 10 litter. | τὸ] τὴν M | ante πολεμίων add. τῶν DMN | κίνησιν MN | νεωτέρων scripsi pro νεωτέραν || 10 ῥαγίσεται — λοιμώττουσιν (13) | λοιμός δὲ ἐπισκήψει διαφερόντως τοῖς ἀλόγοις (i. e. ex demotica Graecorum lingua = equis) τῶν ἀπὸ τῆς εὐρώπης πρὸς πέρας ἐκ-στρατευσάμενων L | ῥαγίσεται scripsi pro ῥαγίσεται | λοιμός D || 11 Περσῶν] τῶν περᾶτων MN | τοῖς ἐκ τῆς] in C spat. 6 litt. quod τοῖς ἐκ τῆς explet, si τοῖς compendio eodem scribitur, quo fol. 5 v. 26 || 12 post τῆς add. γῆς MN || 14 μεγάλης — ἀνίσχη (p. 37, 7) | τραπήσονται γὰρ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀναχωρήσεται L, cuius scripturas omnes afferre abhinc supersedeo, cum misere contractam epitomen praeberere pergat | γὰρ] δὲ MN || 17 ταιν C | τῶν ἰδίων χερσίν] sic DMN, in C spat. 12 litt.

χερσίν. εἶτα καὶ διαρπαγῆσεται ὁ πλοῦτος Περσῶν,
τὰ δὲ λήγια ἄχρηστα τῶν γεωργῶν ἀναιρεθόντων ἢ
καὶ λοιμῷ διαφθαρέντων γενήσεται. οὐ μὴν ἐμμενουσι
τοῖς Περσῶν οὐδὲ ἐμβραδυνούσι τοῖς αὐτῶν οἱ ἀπὸ
5 τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἐκότερον ἔθνος ὥσπερ τετελεσμένης Β
τῆς μάχης ἐν τοῖς οἰκείοις ἐπανήξει. ταῦτα μὲν οὖν
ἀπειλεῖ, ὅταν πυρώδης ἀνίσχη· εἰ δὲ ὠχρός, πολέμους
μὲν τινας, ἀλλ' οὐ Περσικούς, σημαίνει, σεισμοὶ δὲ
πάντως καὶ πένθη τινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐνσκήψουσιν·
10 λοιμὸς δὲ τοῖς βοσκήμασιν ἐπιπεσεῖται καὶ λιμὸς 42 Α
κάρτα βίαιος.

127 12. Εἰ δὲ ὁ τοιοῦτος κομήτης ἐπὶ μεσημβρίαν ὀρᾷ,
ὠχρόνους καὶ ὀξείας ἐπ' ἐκείνην βάλλων τοὺς πυρσούς,
περὶ τὴν θεινὴν τροπὴν [λοιμ]ὸς βαρὺς ἐπιπεσεῖται
15 τῇ Λιβύῃ καὶ πλήθος ποικίλων κακῶν. ὅταν δὲ ἐπὶ
τὴν ἄρκτον ἴδῃ, ἐκ τοῦ ἐναντίου [ἢ Λιβύῃ] κατὰ τῶν
βορείων στρατεύσεται, μερίστης αὐτῇ συμμαχούσης
δυνάμεως. ἐλαττωθεῖσα δὲ εἶτα καὶ δύναμιν ξενικὴν Β
συλλαβοῦσα τὴν μὲν ἀρχὴν οὐκ ἀγεννῶς καθοπλίσεται
20 τῶν ἐναντίων, οὐ μετὰ πολὺ δὲ εἰς παντελεῖ κακοδι-
μονίαν πεσεῖται, ὥστε μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι ἐγγὺς
ἅπαντας καὶ αὐτὸν ἀνδραποδισθῆναι καὶ δεθῆναι τὸν
ἡγεμόνα τοῦ ἔθνους.

1 καὶ om. MN | ante Περσῶν add. τῶν MN || 2 δὲ] τε D || 3 καὶ om. MN | λιμῷ MN | φθαρέντων DMN | γενήσεται om. D | ἐμμείνωσι MN || 4 ἐμβραδύνωσι MN | τοῖς τῶν N || 5 τῆς habet D, om. MN, sed ut addatur flagitat spat. in C || 6 οὖν om. DN || 7 ὅταν] ὅτε MN | ἀνίσχη] in C spat. 6 litter., ἀνίσχει M, ἀνίσχοι DN || 9 πάντων MN | πάθη MN || 10 τοῖς om. D | λοιμὸς D || 11 βίαιως D || 13 ἐκείνους N || 14 λοιμὸς] . . . ὃς in C, λιμὸς DMN || 15 Λιβύῃ] ἐλλάδι MN || 16 ἴδῃ] ἤδη D, ἦτοι MN | ἢ Λιβύῃ] 7 litter. spat. in C, νεύη DM, νεύει N || 17 στρατεύεται DN || 18 εἶτα] ἦτοι N, om. M || 20 μετὰ] μετ' οὐ N || 22 καὶ δεθῆναι D, om. MN, καὶ δ C

- 44A Ἰστέον δὲ ὡς Λιβύην τὴν ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης
 ἄχρι Γαδείρων ἢ Ταρτησοῦ ἢ τῆς λεγομένης παρὰ Μαυ-
 ρουσίους Γάδεως λαμβάνειν χρεών. οὐδὲ γὰρ περὶ Αἰγυπτὸν
 μόνην τὸ ἀποτελεσμα, ἀλλ' ἀπολύτως περὶ τὴν Λιβυκὴν
 ἔπασαν ζώνην καλῶς ἂν λαμβάνοιτο, καὶ διαφερόντως τὴν⁵
 Μαυρουσίαν, οἱ καὶ προσεχεῖς εἰσὶ τῇ πρὸς δυσμὰς Εὐ-
 B ρώπῃ, μόνῃ τῷ λεγομένῳ κατὰ τοὺς ἐπιχωρίους φρέτῳ
 οἰσινει πορθμῷ ἀπ' αὐτῆς διεστῶτες.

Πέρας δὲ λοιμώξουσιν οἱ νικήσαντες, ὡς αἱρετὴν
 αὐτοῖς] γεν[έσθαι καὶ] τὴν ἐν πολέμῳ ἀπώλειαν,¹⁰
 ἀνχμὸς δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ λιμὸς [έσται καὶ] διαφερόν-
 46A τως [τῇ Αἰγύπτῳ], ὡς ἐλεεινὴν τὴν ζῶν τῶις περι-
 λειφθεῖσι νομισθῆναι· νόσος γὰρ βαρεῖα ἐπιπέσειται
 τῇ νέᾳ ἡλικίᾳ, καὶ ὁ Νεῖλος ἀποστραφῆσεται, καὶ

1 Ἰστέον δὲ usque ad 8 (διεστῶτες) ab ipso Lydo adno-
 tationis instar interposita esse cum Hasio statuo (Riessio
 p. 344 haec prorsus expellere placuit) || 2 γαδέρων C | ἢ ταρ-
 τισοῦ τῆς D | ταρτησοῦ C, ταρτίσον M | ἢ ante τῆς om. MN |
 παρὰ Μαυρουσίους DMN, τοῖς C (τοῖς πλεῖστοις
 coniecerat H.) || 3 γάνδεως C (secunda littera prope iam de-
 leta), γίνδεας D, γῆς δέους M, γῆν δεος N | post Αἶγν in C
 spat. 19 litt., quod supplevi secundum DMN || 4 μόνον N ||
 5 ἔπασαν — λαμβάνοιτο] sic scripsi ex DMN, . π 20 litt.
 spat. μβάνοντο C | ζώνην om. M | ἂν λαμβάνοιτο corr. Hercher
 pro ἀναλαμβάνοιτο | τὴν] H. malit περὶ τὴν || 6 τῇ πρὸς δυσμὰς]
 sic scripsi ex DMN, in C spat. 7 litt. σδ spat. 3 litt. σ ||
 7 μόνῃ τῷ λεγομένῳ] λέγεται δὲ (haec duo rubr.) καὶ M, μόνᾳ
 λεγόμενα N | κατὰ] spatium 9 litter. in C (quod suppleas
 φρέτῳ κατὰ), φρέτα κατὰ M, κατὰ DN, qui φρέτῳ (φρέτα N)
 recte post ἐπιχωρίους habent || 8 αὐτῶν MN | διεστῶτες DMN,
 δια C (διακεχωρισμένοι suppl. H.) || 9 πέρας] πρὸς M |
 λοιμώξουσιν οἱ D, λοιμ C, λιμώξουσιν οἱ M, λιμώξουσι
 δὲ ὁτῶς οἱ N (om. πέρας δὲ) | αἰρετὴν — καὶ] sic supplevi, in
 C a spat. 12 litt. γεν spat. 8 litt., αἰρετὴν αὐτοῖς γενέσθαι
 DMN || 11 ἀνχμὸς D | λοιμὸς MN, λοιμοὺς D | ἔσται καὶ
 supplevi, εἰσα . . . C, ἔσται DMN || 12 τῇ Αἰγύπτῳ] sic supplevi
 spatium 7 litt. quod est in C ex DMN | ζῶν] νόσον M,
 ζώνην N | περιφθεῖσι N || 13 νομισθῆναι] sic DMN, spat. 5
 litter. in C || 14 Νεῖλος supplevi ex DMN, . . . os C (ἥλιος
 suppl. H.)

288 ἀνομβρία λοιμώδης ἔσται. Εἰ δὲ ἐπὶ δύσιν ἀπίδοι,
 ἕως τῶν Ἑρακλέους στηλῶν πόλεμος καὶ ἀπώλεια
 ἔσται τῶν στρατευμάτων καὶ λιμὸς καὶ πτώσεις τῶν
 βοσκημάτων. Εἰ δὲ ἐπὶ τὸν Βοώτην νεοὶ, κρύος
 5 ἀπηνὲς ἄχρι Εὐξείνου καὶ χειμῶνες ἀήθεις ἐπισχεθή-
 σονται, καὶ πολέμοι καταδραμοῦνται τὴν χώραν. καὶ Β
 τὴν μὲν ἀρχὴν ἐλαττωθήσονται οἱ ἐγγώριοι, θυνάμεως
 δ' ὕστερον συντρεχούσης οὐ μόνον ἡττηθήσονται οἱ
 πολέμοι, ἀλλὰ καὶ αἰχμάλωτοι οἱ ἡγεμόνες αὐτῶν ἐν
 10 θεσμοῖς ἔσονται. εἴτα ἐκεῖθεν ἐπὶ μεσημβρίαν μετε-
 λεύσεται ὁ νικῆσας στρατός, καὶ τῶν ἐκεί ἀνθέξεται
 πόλῃων, καὶ ἐν ἐπαίνοις ἔσται· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ θεῖα 48 Α
 καταλείψουσι τοὺς πολεμίους, ὥστε ἐκ περιστάσεως
 προστεθῆναι τοῖς νικηταῖς. Τοσαῦτα τὰ σημαινόμενα,
 15 ὅταν ὠχρὸς φαίνεται ὁ ἵππεὺς μετρίως· ὅταν δὲ καθ'
 ὀμαλοῦ ὠχροτά[τος], ἔξωτικὸν μὲν οὐκ ἀπειλεῖ, ἐμφυ-
 λίους δὲ φράζει πολέμους, οὐκ ἐλάττους τῶν πρὸς
 τοὺς ἔξωθεν ἀπειλῶν τὰς συμφοράς, καὶ οὐ τοῦτο
 μόνον ἀλλὰ καὶ ἐλάττωσιν. ἐ[κείνῳ] δὲ μάλιστα προσ-
 20 εκτέον, ὥς ἐπὶ χρόνον φαινόμενος, ὥς εἴρηται (p. 32, 13), Β

1 ἀπίδοι MN | post ἀπίδοι add. ὁ τοιοῦτος D, ὁ τοιοῦτος
 κομήτης MN || 3 post ἔσται addidi τῶν ex DN | πτώσεις DM ||
 4 οἰκημάτων MN | βοώτην] βοῶν M (rubre) | νεοὶ] sic DLN,
 νεοὶ C || 5 ἄχρις D | ἐπισχεθήσονται scripsi: ἐπιχεθήσονται CD,
 ἐπειχθήσονται MN || 7 μὲν om. MN | οἱ ἐγγώριοι—ἔσονται (10)
 om. MN | οἱ ἐγ' ultima in D fol. 21v, fol. 22 deest, perg. fol. 23
 inde a p. 40, 4 || 10 μετελεύσεται MN, μετελεύσονται C || 11. 12
 ἐκεῖ ἀνθέξεται πόλῃων] s spat. 12 litt. λῃων C, ἐκεῖ ἀνθέξεται
 MN || 13 περιστάσεως MN, περι... C || 14 τοσαῦτα τὰ] τὰ
 τοιαῦτα N || 16 καθόλου ὠχροτήτα MN | ἐξωτικὸς MN ||
 17 τῶν om. MN || 18 ἀπειλῶν τὰς scripsi: ἐναπειλοῦν τὰς N,
 ἀπειλοῦντας M; ἀπειλοῦν[τας τὰς] H. || 19 ἐλάττωσιν] ἔτερα
 πλείονα M | post ἐλάττωσιν Hasio videtur vox praetermissa
 esse a librario codicis C | ἐκεῖνο MN || 20 ante ἐπὶ add. ὁ M |
 χρόνον M

ἐπὶ τὸν γαλαξίαν (οὐδὲ γὰρ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὲρ τὰς
ἐπτά φανήσεται ἡμε[ρας ὁ τοιοῦ]τος ἀστήρ), χρόνια
τὰ κακά, πρὸς βραχὺν δὲ καιρὸν, ἐπίκαιρ[α] σημαίνει.

50 A

ΚΟΜΗΤΗΣ ΞΙΦΙΑΣ

13. Οὗτος ὁ ἀστήρ ἀναφέρεται μὲν Ἑρμῇ, οὐχ ἦ- 5
τυνας δὲ τοῦ προτέρου, δολιωτέρας μέντοι τὰς ἐνεργείας ποιεῖ. ὅταν μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν βλέπῃ, 28
οἱ θύνατοι Περσῶν καὶ Αἰθιοπῶν τοὺς ἐαυτῶν βασιλεῖς φαρμάκῳ διαφθεροῦσι· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ
Φοινίκης πρὸς τινων τοῦ πλήθους κατὰ τῶν ἐν τέλει 10
ἀμαρτηθήσεται. φῆμαι δὲ ἔσονται οὐκ ἀληθεῖς, ἐκ-
Β δειματοῦσαι τοὺς ἀπανταχοῦ. εἰ δὲ ἐπὶ μεσημβρίας
ἀνίσχοι, Αἰγυπτίοις καὶ τοῖς ἄλλοις Λιβυκοῖς ἔθνεσι
δόλους ὡσαύτως θανατηφόρους ἐπιφέρει, καὶ Αἰγύπτιοι
μὲν ἔξουσιν μεταβολὴν τῶν κακῶν, Λίβυες δὲ ἐμφυλίοις 15
52 A πολέμοις θαπανηθήσονται. ὅτε δὲ ἐπὶ τὴν δύσιν ὄρᾳ,
τοῖς ἐκείσε θύνατοῖς τὰ ὅμοια ἀπειλεῖ, ὡς ἐξ ὑπονοίας
κατ' ἀλλήλων ἐξενεχθῆναι εἰς φανερόν πόλεμον. ὅτε
δὲ ἐπὶ τὴν ἄρκτον ὄρᾳ, ἐπιμιξίαν δηλοῖ τῶν ἀρκτῶν
καὶ Λιβυκῶν ἐθνῶν, ὥστε θυγατέρα Λίβυος θυνάστου 20

1 οὐδὲ usque ad ἀστήρ (2) tamquam interpretamentum exclusit Riessius l. s.; rectius ad ipsius Lydi explicationem rettuleris | οὐδὲ] ἐστίν· εἰ (εἰ rubr.) *M*, εἰ *N* || 2 ἡμέρας ὁ τοιοῦτος ἀστήρ] ἐπιπλέον οὐκ ὦν *M*, τοιοῦτος γὰρ ἡμέρας *N* || 3 βραχὺν *MN* | καιρὸν — σημαίνει] ἐπ' ἑλαττον *M* | ἐπίκαιρα om. *N* || 4 hinc iterum inc. *D* (vide p. 39, 7) | κομήτης ξιφίας] περὶ ξιφίον *M* || 5 οὗτος ὁ ἀστήρ] ὁ δὲ γε ξιφίας *M* | Ἑρμοῦ *MN* | ἦτυνας coni. Hercher pro ἦττον || 6 μέντοι *CD*, om. *MN* | τὰς om. *C* || 7 ποιεῖ. ὅταν scripsi pro ποιεῖται. ἂν (ποιεῖ. ἂν coni. Hercher) || 9 διαφθεροῦσι *D*, διαφθειροῦσι *C*, διαφεροῦσι *M*, διαφθειροῦσιν *N* || 10 πρὸς τινων] προστείνων *M* | τοῦ πλήθους *D*, οὐς *C*, τὸ πάθος *MN* || 12 μεσημβρίας *DMN* || 16 ὅταν *D* || 19 ἀρκτῶν *D*

δοθῆναι πρὸς γάμον ἀρκτῶν τυράννων, καὶ ἐπιβου-
λεῦσαι τῷ πατρὶ τὴν παιῖδα καὶ προδοῦναι αὐτόν,
ἔρωτι ἀσεβεῖ περὶ τὸν ἄνδρα κρατουμένην.

ΚΟΜΗΤΗΣ ΛΑΜΠΑΔΙΑΣ

5 14. Λαμπαδίας κομήτης, οὕτω προσαγορευόμενος B
ἐκ τοῦ σχήματος, ἔστι μὲν Ἑρμοῦ καὶ αὐτός· ὅταν δὲ
ἐπὶ ἀνατολὰς ἰδῇ, ἀχλυνώδῃ τὸν ἄερα καὶ ἐξ αὐτοῦ
βλάβην τῇ ἀμπέλῳ μαντεύεται· ἐκ γὰρ τῆς ἀχλὺς
τίκτονται σκώληκες, οἱ λεγόμενοι ἱπες. καὶ ἡ βλάβη 54 A
10 μὲν καθολικὴ, μάλιστα δὲ τοῖς περὶ τὴν ἄνω Ἀρμενίαν,
Εὐφρατησίαν τε καὶ Φοινίκην καὶ Ταυροικικίαν γενή-
σεται. καὶ οὐ μόνον ἐν ἡμέρᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτὶ
οὕτως ἡ ἀχλὺς πυκνωθήσεται ὥς καὶ λαμπάδας ἀνημ-
μένας ἀποσβέννυσθαι. τοῖς δὲ καρποῖς ἐμφυήσεται ἡ
20 λεγομένη αἶρα καὶ ὑγρασία τις σηπτικὴ καὶ βλαπτικὴ
15 τοῖς ἀμητοῖς· ἐκροπαὶ τε ποταμῶν καὶ ὕμβρων ῥήξεις B
βιαιοτέρων καὶ κεραυνῶν βολαὶ ἔσονται, καὶ οὐδὲν
ἥττον ὁ αὐχμὸς ἐπιτελεῖ, ὥς καὶ τοὺς ἀενάους τῶν
ποταμῶν ἀναφρυγῆναι. εἰ δὲ ἐπὶ νότον, ἔτι μᾶλλον
20 ξηρότερον ἔσται καὶ λοιμωδέστερον τὸ τοῦ ἀέρος κα-

4 κομήτης λαμπαδίας] περὶ λαμπαδίου (rubr.) M || 5 ante
λαμπαδίας add. ὁ δὲ M | κομήτης—προσαγορευόμενος] om. M,
κομήτης, καὶ οὕτω προσαγορευόμενος N || 6 post σχήματος add.
M οὕτω προσηγορεύθη | μὲν] δὲ MN || 8 ταῖς ἀμπέλοις M ||
9 τίκτοντες N || 10 μὲν habet solus D | δὲ τοῖς] sic MN, μέν-
τοι C || 11 τε—γενήσεται] om. MN || 13 ἡ ἀχλὺς om. D | ἡμ-
μένας M, συνημένας N || 14 ἀποσβέννυσθαι C || 15 ἡέρα M,
ἡ ἔρα N | τις—βλαπτικὴ] σηπτικὴ MN || 16 τε] τῶν MN | καὶ
ὕμβρων—τῶν ποταμῶν (19)] om. MN || 18 ἐπιτελεῖ D, ἐπι-
τελεῖ C | ἀενάους D, ἀενάους cet. || 19 ante ἀναφρυγῆναι add.
ᾧστε MN | εἰ—ἔτι] ἐπὶ δὲ (ἐπὶ δὲ rubr.) τῶν M | νότον]
τὸν N || 20 ξηρότερων N, ξηροτέρων M | ἔσται om. C

τάστημα, τοῦ Νείλου ὑποξηρανθέντος, ὥστε ἐρπετῶν
πάντα πληρωθῆναι. εἰ δὲ ἐπὶ τὴν ἔρκτον, ὁ μὲν
αὐχμὸς τῷ ψυχρῷ τοῦ κέντρον ἡττηθήσεται, πῦρ δὲ
ταῖς ὕλαις ἀδοκῆτως καὶ τοῖς ὕρεσιν ἐμπεσείται, ὥς
μηδὲ τοὺς ἐν τοῖς ἄκροις ἢ φρουρίοις διατρίβοντας
C ἔξω τῆς βλάβης γενέσθαι· θάνατός τε πολὺς ἔσται,
56 A καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου. ὅταν δὲ ἀνίσχων
πρὸς δυσμᾶς ὄρεᾶ, κεραυνὸς μὲν τῇ χώρᾳ, πτώσιν δὲ
τοῖς βοσκήμασι μαντεύεται, ἐμπρησμοὶ τε ἔσονται βαρεῖς.

ΚΟΜΗΤΗΣ

10

15. Οὗτος ὁ ἀστὴρ Διὸς μὲν ἔστιν, οὕτω δὲ ἔστιν
ἐπίσημος, ὥς ἐξ αὐτοῦ πάντας τοὺς ἄλλους διοσημει-
ακοὺς ἀστέρας κομήτας προσαγορεύεσθαι. οὗτος δὲ
ἡνίκα λαμπροὺς καὶ ἀργυροειδεῖς τοὺς πλοκάμους ἐπὶ
τὴν ἀνατολὴν ἀκοντίσῃ, Διὸς <ἐν> καρκίνῳ ἢ σκορπίῳ 15
B ἢ ἰχθύσιν ὄντος, Πέρσας ἀγαθὰ μεγάλα μαντεύεται.
ἀναστήσονται γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ Ῥωμαίων ἐκχυνθέντες πό-
λεις τε καὶ φρούρια καθέξουσιν, αἰχμαλώτων τε ἄπειρον
πλήθος καὶ πλοῦτον πολὺν λαβόντες νικηταὶ εἰς τὴν
ἐαυτῶν χώραν ἀναξεύξουσιν, μηδὲ συμβαλεῖν ὅλως τινὸς 20
θαρροῦντος αὐτοῖς. ὅταν δὲ ἀποστρόφως ἀνίσχῃ ὁ

1 ὁ (rubr.) δὲ Νεῖλος ξηρανθῇ M | ὑποξηραίνοντος libri:
corr. Hercher || 8 τοῦ κέντρον] om. M || 5 τοὺς] τοῖς N | ἄκροις
corr. Riess. p. 345 pro ἀγοαῖς | διατρίβόντων N || 7 τὴν M,
τοῖς N | Αἰγύπτου M | ὅταν δὲ ἀνίσχων] εἰ δὲ (rubr.) M || 8 μὲν
om. MN || 10 κομήτης] Διὸς κομήτης N, περὶ κομήτου τοῦ
Διὸς M || 11 μὲν—ἐπίσημος (12)] κομήτης ἔστιν. ἔστι δὲ ἐπίση-
μος· ἐπίσημος δὲ ἔστιν M | οὕτω] αὐτὸς N | δὲ om. D || 12 ante
ὥς add. ἐπίσημος δὲ ἔστιν N || 14 ante ἡνίκα om. δὲ C || 15 Διὶ
M | ἐν add. Usener ap. Riess. || 17. 18 φρούριά τε καὶ πόλεις
M || 18 τε] δὲ N | ἀπείρων C || 20 ἀναξεύξωσιν N | μήτε C ||
21 ἀνάσχοι LMN

κομήτης οὗτος, τοῖς καθ' ὧν ἀποστρέφεται, τὰς ἀστο-
 χίας ἐπιφέρει. εἰ δὲ ἐπὶ τὸν νότον ἴδοι, ἐπιδώσει ὁ 58 A
 Νεῖλος ἀφθονώτερον, εἰρήνη τε καὶ εὐετηρία ἔσται
 ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, ὁμόνοιά τε καὶ εἰλικρινῆς τοῖς
 5 πᾶσιν ἡσυχία. εἰ δὲ ἀποστρεφόμενος καὶ κατὰ νῶτα
 ἔχων τὴν ἀνατολὴν ἐπὶ τὴν δύσιν ὄρῃ, ἄπειρος ἔσται
 τοῖς Ῥωμαίοις εὐδαιμονία· Πέρσας τε γὰρ καταπολε-
 μήσουσι καὶ αὐτοῦ ἀναιρουμένου τοῦ Περσῶν βασι-
 λέως· πάντων τε ὁμοῦ τῶν ἀγαθῶν ἀφθονία τῇ Ῥω-
 10 μαίων πολιτείᾳ ἔσται· θῆαι τε ἄφθονοι καὶ δωρεὰ
 φιλότιμοι καὶ ἱππικοὶ ἀγῶνες σπουδαιότεροι μετὰ ψυχα-
 γωγίας τοῦ πλήθους ἐπιτελεσθήσονται καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν
 τοῖς πράγμασι καθολικῇ ἔσται ἰλαρία. εἰ δὲ ἐπὶ τὴν
 ἄρκτον ἴδοι κατὰ νῶτα τὸν νότον ἀφείς, καταδρα-
 15 μούνται Λιβύην οἱ ἀπὸ τῆς Εὐρώπης νόμῳ πολέμου
 καὶ οὐχ ἥμισυ οἱ ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ βορείου κατὰ
 τῶν δυτικῶν νοτίων. τοῖς δὲ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ
 Αἰγύπτου νοτίοις οἱ πρὸς βοήθειαν καὶ φυλακὴν τῶν
 ὄρων ἐνιδρύνενοι στρατιῶται τὰ χεῖριστα ἐπάξουσιν.

1 οὗτος om. *M*, οὕτως *N* | τοῖς καθ' ὧν *D* (ut suppl. *H*.),
 τοῖς ἀφ' ὧν *L*, τοῖς *v* *C*, τοῖς καρποῖς *M*, το καρποῖς *N* |
 ante τὰς add. καὶ *MN* || 2 ἐπιφέρειν *N* | τὸν om. *D* | ἴδοι *D*,
 . . . *C*, ἀπίδοι *MN* || 3 ἀφθονώτερον] εὐτονώτερον *M* || 4 τὴν
 Αἰγύπτου *MN* || 5 νῶτα *M*, . στο. *C*, i. e. νότον et sic *DN* ||
 7 inde a τε incipit lacuna in cod. *C*, in quo explicit fol. 6
 vers. et desideratur unum certe folium || 8 ἀναιρουμένον *DN*,
 ἀναιρεθέντος *M* || 10 ἔσται πολιτεία *D* || 13 τοῖς πράγμασι post
 ἔσται transp. *D* | ἰλαρία *DN*, ἰλαρότης *M* | τὴν] τὸν *D* || 14
 νῶτα *M*, νότον *D*, νότον *N* || 17 δυτικῶν νοτίων *DN*, νοτίων
 δυτικῶν *M* || 18 νοτίοις om. *D*

ΚΟΜΗΤΗΣ ΔΙΣΚΕΤΣ

15^a. ὁ λεγόμενος δισκεὺς, ὡς εἴρηται (p. 31, 11), ἀπὸ τοῦ σχήματος οὕτω προσηγορεύθη, ὥστε κυκλοτερῆ ὦν οὐκ ἔστι δῆλος ἐπὶ ποῖον μέρος τοῦ κόσμου δοκεῖ ἀφορᾶν. ἀνίσχων δὲ κοινὰ πᾶσι μαντεύεται κακὰ· καὶ οὐδενὶ τῶν πλανητῶν ἀνέκειται, ἀλλ' ἐξ ἀνταυγείας τοῦ ἡλίου γίνεται. ἀπειλεῖ τοίνυν θορύβους καθολικοὺς καὶ πολέμους ἀπὸ τῆς ἄρκτου καὶ μεγάλων προσώπων ἀπώλειαν καὶ εὐτελῶν καὶ ἀγενῶν εὐπραγίαν, κίνδυνον δὲ καὶ αὐταῖς ταῖς πρώταις τύχαις ἐπάγει. ἐλαττωθήσεται δὲ πανταχοῦ τὰ Ῥωμαίων στρατεύματα, ὡς ἐγγὺς παντελοῦς ἀπωλείας ἐλθεῖν.

ΚΟΜΗΤΗΣ ΤΥΦΩΝ

15^b. οὗτος γίνεται μὲν ἐξ ἀντανakλάσεως τοῦ ἀέρος· ἔστι δὲ δρεπανοειδής, ἀργός, καπνώδης, στυγνός. 15 δ' ἂν βλέπη, καθολικὰ ἔσται κακὰ, πόλεμοί τε ἐξωτικοὶ καὶ ἐμφύλιοι βαρεῖς καὶ στάσεις δημοτικαὶ καὶ ἐνδεια τῶν ἀναγκαίων. ἀναιρεθήσονται δὲ καὶ ἡγεμόνες ἐνδοχοὶ ἐν πολέμοις καὶ μάλιστα εἰ ἐπὶ τρεῖς

1 περὶ δισκέως *M* || 2 post ὁ add. δὲ *M* | δοκεὺς *N* || 4 μέρος τοῦ κόσμου δοκεῖ ἀφορᾶν *DL*, μέρος ἀφορᾶ *M*, ὡν δὲ ἀφορᾶ ἀνίσχων *N* || 5 ἀνίσχων δὲ κοινὰ] sic *DL*, κοινὰ δὲ *MN* || 6 καὶ οὐδενί] ἀλλ' οὐδέ τι *L*, οὐδέ τι *D* | πλανητῶν] sic *DL*, πλανίων *MN* | ἀλλ'] γίνεταί δὲ *M*, qui om. γίνεται post ἡλίου || 11 ἐπάγει τύχας *D* | ἐλαττωθήσεται δὲ] ὡς ἐλαττωθήσεται *L* | πανταχοῦ om. *D* | ante Ῥωμαίων add. τῶν *L* || 12 ὡς] καὶ *L* || 13 κομήτης τυφῶν] om. *L*, περὶ τυφῶνος *M* || 14 οὗτος *D*, οὕτως *N*, ὁ τυφῶν δὲ *L*, ὁ δὲ τυφῶν *M* | μὲν hab. solus *D* | ἀνακλάσεως *L* || 15 ἔστι δὲ] sic *DL*, om. *MN* | ἀραιὸς coni. Hercher || 16 δ' ἂν] sic *L*, γὰρ *MN* | βλέπη corr. Hercher pro βλέπει || 17 ἐμφύλιοι βαρεῖς *L*, βαρεῖς ἐμφύλιοι *DMN* | καὶ ante στάσεις om. *MN* | καὶ post δημοτικαὶ om. *M* || 18 ἀναιρεθήσονται usque ad πολέμοις (19) om. *D*

ἡ τέσσαρας ἡμέρας φαίνονται. Εἰ δὲ πλέον φανῇ, τοῦ παντὸς ἀπώλειαν καὶ ἀνατροπὴν ἀπειλεῖ καὶ πέρας τῶν κακῶν οὐδαμοῦ. ἀπολοῦνται δὲ πλείστοι ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος ἐν πολέμῳ, ληφθῆσονται δὲ καὶ παρεμβολαὶ καὶ φρούρια Ῥωμαίοις προσήκοντα· καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς ἄρχουσι στασιάζων ὁ δῆμος ἐπελεύσεται. καὶ λοιμὸς ἔσται καὶ οὐδεὶς εὐχόμενος ἀκουσθήσεται· καὶ διαδοχαὶ κατάλληλοι τῶν ἀρχόντων ἐξ ἀβελτηρίας τῶν κρατούντων ἔσονται. ἔμπρησμοι δὲ 10 διαφερόντως κάρτα βίαιοι καὶ φονικοὶ ὅλας πόλεις ἀποτεφροῦντες συμβήσονται. καὶ καθολικὰ μὲν ἔσται καὶ ἀνυπόστατα πανταχοῦ τὰ δεινὰ, τοῖς δὲ δυτικοῖς χείρονα. πόλεμος γὰρ αὐτοῖς ἐκ τῆς ἀνατολῆς δυνατὸς ἐπιπεσεῖται, διχονοοῦντων δὲ τῶν κινουμένων ἐκ τῆς 15 ἀνατολῆς τὸ πλείστον τῆς στρατιᾶς ἀποφθαρήσεται· καὶ στάσεις ἐγερθήσονται τοῖς στρατεύμασι καὶ ἀλλήλοις τὰς ποινὰς ἐπικλώσουσιν αἱ στρατεῖαι. μετ' οὐ πολὺ δὲ αὐθις οἱ νικηταὶ δυστυχήσουσι καὶ διωχθήσονται καὶ ἀπλῶς τοῖς ἀπανταχοῦ κακὰ ἔσται ἐπὶ τοσούτους ἐνιαυτούς, ἔφ' ὅσας ἡμέρας ἡ τοιαύτη διοσημεία φανήσεται.

1 φαίνονται *DL*, φαίνεται *MN* | post δὲ add. καὶ *D* | φανῇ *DL*, om. *MN* || 2 ἀπώλειαν καὶ om. *DL* | ἀπειλεῖ *DL*, om. *MN* || 3 ἀπολοῦνται — συμβήσονται (11) om. *L* || 4 ἐν πολέμοις *D* || 6 τοῖς] τῶν *N* || 7 καὶ — ἔσται om. *D* | λοιμὸς scripsi pro λιμὸς || 10 φονικοὶ *M* || 11 καθολικὰ δὲ *D* | post ἔσται add. ἡ *N* || 12 τὰ hab. solus *D* || 13 χείρονα] hic explicit *L* || 16 στάσεις τε *D* || 17 ἐπικλώσουσι τὰς στρατείας *N* || 18 διωθήσονται *D*, διοφθήσονται *N* || 21 φανήσεται] hic explicit. *DMN*

OBSERVATIONES GENERALES AD LVNAM
SPECTANTES

16. Οἱ δεισιδαιμονίαις τισὶν ἀναδεδεμένοι — τάντη γὰρ καὶ φελεγιώνες παρ' Ἱταλοῖς καλοῦνται παρὰ τὸ ἀναδεδεμῆν ἀγκύρας δίκην τοὺς πίπτοντας — οὐ τὰ ληθὲς σκοπεῖν φιλοῦσι, κὰν (εἰ τυχόν) παρὰ τοῖς μὴ τὰ αὐτὰ δοξάζουσιν ἢ αὐτοῖς, ἀλλ' ἔχειν νόμον συνεκτικὸν τῆς ἐκείνων δόξης ὑπολαμβάνουσι τὸ μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους εἰκῇ, καὶ τόδε σχετικώτερον, ἴσως καὶ αὐτοὶ συναισθανόμενοι τῆς αὐτῶν πλάνης εὐσεβεῖς ὅμως νομίζουσιν, εἰ καὶ ψευδόμενοι ταῖς οἰκείαις συμμαχοῖεν πλάναις. οὐ γὰρ ἐπίστανται τὴν φύσιν τῶν εἰκῇ διαβαλλομένων αὐτοῖς, φάσκοντες ὡς ψευδῆς καὶ διάφανος τοῖς παλαίοις ἢ περὶ διοσημειῶν ἑξερεύνησις· καὶ συγγνώμης αὐτοῖς μεταδοτέον. 1

Desunt plura.

60A 16*. ... ἰαν τῷ παν[τὶ παρ]έχουσ[α· καὶ ὅσα α]πλῶς ἐν] τῷ περ[ὶ] γενέσ[εως καὶ] φθ[ορᾶς ὁ φιλόσοφος

3—15 habet solus T: de hoc fragm., quod inscribitur *σεληνιακαὶ ἐπιτηρήσεις Ἰωάννου Ἀνδοῦ τοῦ Λαυρεντίου*, vide proleg. || 4 *φελεγιώνες* T mrg., *φεγελιώνες* T || 5 *ἀγκύρας* T mrg., *ἀγκείρος* T | οὐ τὰ ληθὲς corr. Wünsch 'Byz. Zeitschr.' V p. 410 pro οὐτ' ἀληθὲς || 9 *τόδε* corr. Wünsch pro τὸ δὲ || 11 *εὐσεβεῖς* corr. idem pro *εὐσεβεῖς* || 15 *ἑξερεύνησις* scripsi mus. Rhen. LII p. 138 n. 1 pro *ἑξερένεται* || 17 incipit fol. 7 in C; in eo folio, quod in C desideratur, per se probabile est post finitam *Campestris* de cometis dissertationem, cuius finem ex codd. *DLMN* supra scripsi, Lydum transiisse ad observationes lunares. ibi Hase ex peroratione capitis 16 suspicatur auctorem suscepisse defensionem disciplinae auguralis contra voces quorundam negantium consociari eam posse cum pietate rectaque persuasione de numine ac mente dei. cui opinioni opposuisse videtur ratiunculas e libris Aristotelis de caelo deque generatione et corruptione conquisitas: tempestatum vicissitudines rerumque

ἀνα]φ[έρει. ὥστε ἀν]άγκη π[ᾶ]σα τῶν ὑπὸ σ[ελήν]ην
 πάντων [μὴ] μίαν [μ]ηδὲ τὴν αὐτὴν εἶναι φύσιν. εἰ
 γὰρ ἀρχὴ γενέσεως καὶ φθορᾶς σελήνην, εἰκὸς ἐστι
 μὴ αἰ [ῶς] αὐτῶς θεωρεῖσθαι τὰ ὑπ' αὐ]τὴν φυ[όμενα
 1 σόμπα]ντα. εἰ γὰρ ἔκκ[εντρο]ς παρὰ τ[οὺς] ἄλλους
 τ[ῶν] [π]λανωμένων αὕτη, λοξῶς καὶ οὐ πρὸς ὁξὺ τὰ
 τῶν ἀποτελεσμά[τ]ων γίνεται. οἱ μὲν γὰρ κατὰ τοὺς B
 διαπλόκο[υς] πόλους [τὴν ἐπὶ ταῖς] διοσημείαις μαν-
 τείαν ἀπειθύνουσ[ιν], ἄλ[λοι] δὲ κατὰ τὰς [ἐπιτο]λὰς
 2 ἢ κατὰ τὰς φάσεις· καὶ οὗτοι μὲν π[ρὸς] τὰ ζ[ῳ]δια
 11 τὸν ἥλι[ον] ἐπιτηρήσαντες, ἐκείνοι δὲ πρὸς τ[ὰς]
 σεληνια]κὰς συνόδους [καὶ ἀπο]στάσεις, ἄλλοι κατὰ 62 A
 φυσικ[ὰς] τ[ιν]ας ἐπιτηρήσεις. κῆ[ρυξ] δὲ τῶν ἀπορ-
 ρήτων ἡ φύσις. ὥσ[τ'] οὐκ ἔ]ξω φρενοβλαβείας [μέμ-
 15 φον]ται [ταῖς μεθό]δοις δι' ὧν τοῦ μ[έλλοντος] στο-
 ρή[εσθαι] εἰσαγρό[μεθα]. οὐδὲ [τὸ] περὶ τὴν τ[ῶν]
 ἀστέρων θεωρίαν δι]ασχολεῖν [ἔξω] θεοσεβ[είας] [ποι]εῖ.
 ἀλλ' ἐτι μᾶλλον τὴν [πάνσο]φον ἔστι διὰ [τῶν ἐργ]ων
 αὐτῶν θεωρῆσαι πρόνοιαν τ[οῦ] πάντ[ων] ἀρρήτου
 20 [πατρ]ός, [καὶ θ]αυμάσ[αι] τὴν ψυ[χὴν] ἀνθρώπου δύ- B
 νασθαι ἡγουμένου θεο[ῦ] καὶ] περὶ τῶν οὐρανίων, ὡς
 δυνατόν, διαλέγ[εσθαι]. ταῦ]τα μὲν οὖν Φούλβιος
 φ[ησιν], ἐκ τ[ῶν] τοῦ Νουμᾶ ἱ[στορήσας]. ἡμεῖς δ[ὲ]
 μετὰ [τὰς ἐκ δια]φόρων συνειλεγμένας δόξας [καὶ τὰς 64 A
 25 ἔξ] ὁ[μαλοῦ] τοῖς πα[λαιοῖς] γραφ[εῖς]ας ὑποθήσωμεν,

humanarum commutationes, modo leges a providentia fixas
 noveris, non minus a mortalibus sciri praedicique posse quam
 siderum cursum impetumque caeli. quam ad argumentationem
 pertinent quae sequuntur, sed ex initio capitis unum frustulum
 superest, quod supra ex *T* addidi || 5 σόμπαντα supplevi | εἰ
 γὰρ] εἰ γε suspicatur H. || 17 δι]ασχολεῖν scripsi: ἀ]πασχολοῦν H. ||
 24 συνειλεγμένας C || 25 ὑποθήσωμεν C

ἐκ τῶν περὶ [σε]λήνης σχηματισμῶν κατὰ τὰ ξήφδια τῆς θεωρίας λαμβάνοντες.

VETERVM OBSERVATIONES AD LVNAM
SPECTANTES SECVNDVM MENSES LVNARES
DISCRETAE

E

17. [Σελήνη] <έν> αὐγόκερφ. [ἐὰν κατὰ τὴν διχο-
μνήαν ἢ σελή]νη ἀμυδρὰ φανῇ, εὐθηνία ἔσται. [ἐὰν
δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ ὁμο]ίως ἀμυδρὰ φαίνεται,
ἔφοδον πολε[μίων σημαίνει. εἰ] ας
τεκμήριον. εἰ δὲ [ἄ]πειλεῖ. 10
εἰ δὲ ἄστρον διαδρά[μοι, ἀπώλειαν ἀνθρώπων σημαίνει.
B ἐὰν δὲ ὁμί]χλη γένηται, χάλαζα [πεσεῖται. ἐὰν δὲ ἄνεμοι
βαιοτέρως] πν[εύσω]σιν, ἐφόδους πολεμίων [φράζουσιν].
[Σελήνη <έν> ὑδρο]χόφ. [εἰ κατὰ τὴν πρώτην
66 A ἢ δευτέραν φυλ]ακὴν ἢ σελήνη ἀμυδρὰ φαίνοντο, πό- 15
λεμος ἔσται· εἰ δὲ κατὰ τῇ[ν ἑωθι]νὴν, εἰρήνην μετ[ὰ
ἐλλεί]ψεως τῶν ἐπι[τηδ]είων δηλοῖ. εἰ δὲ σεισμὸς ἢ 29
ῥχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, νόσους σημαίνει. εἰ
δὲ ὁμίχλη γένηται, σίτου κα[ὶ ο]ἴνου δαψίλειαν δηλοῖ.
εἰ δὲ παρ' ὅλον τὸν μῆνα ἐπιτείνουσι πνεύματα, 20
[ύε]τὸς ἢ [ξ]ει. εἰ δὲ Ἑσπερος ἐν τῇ σελήνῃ εἰσέλθῃ,
[ἰδιοι ἰ]δίους δυνατοὶ ἐπ[ι]βουλεύσο[ν]σιν. εἰ δὲ δ[όξ]ῃ
B ἐκλιπείν ἢ σελήνη** σελήνης συνέλθωσι, σίτου ἀφθο-
νία ἔσται. εἰ δὲ ἄστρον ἐκτρέχον ἐπὶ τὸν [οὐ]ρανὸν
αὐλακίζει, κίνδυνον τοῖς παραλίοις ἀπειλεῖ. 25

3—5 hoc calendarium lunare num ad Capitonem refe-
rendum sit, vide proleg. || 6. 14. p. 49, 1 et ita semper infra ἐν
ante nomina siderum zodiacalium addidi; solebant enim haec
simpliciter signis depingi, non verbis describi, ita ut in tali-
bus saepissime praepositio a librariis omissa sit || 12 ἐὰν bis
scripsi || 13 πνεύσωσιν scripsi || 23 ** omisit librarius clausulam

Σελήνη <έν> ἰχθύσιν. εἰ ὁ ἥλιος φανύλως ἐκ-
 λάμπειν δόξῃ, φθορὰ ἔσται ἀνθρώπων. [εἰ δὲ] ἐν τῇ 68 A
 πρώτη φυλακῇ ἡ σελήνη τὰς κεραίας συνάγῃ, εἰρήνη
 [ἔσται]. εἰ δὲ σ[εῖς]μὸς γένηται, ἀπορίαν σημαίνει
 τοῖς συναλλάγμασιν. ἐὰν [ν] ἔστρον ἐν ἡμέρᾳ φανῇ,
 ἀνάγκη τὰ κοινὰ περ[ιστῆσεται]. ἐὰν [κε]ραυνὸς [εἰς]
 γῆν [πέσῃ, π]αῦλα τῶν κακ[ῶν]. ἐὰν ὁμ[α]χὴ εἰς τὴν
 γῆν πέσῃ, συνοίσει τοῖς καρποῖς.

18. [Σελήνη ἐν κριῶ]. εἰ ἡ σελήνη ταρ[αχώ]δης
 10 φανῇ, πόλεμοι ἔσονται καὶ ἐπ[αναστάσεις]. εἰ δὲ B
 κατὰ τὴν [δευ]τέραν φυλακὴν ἡ σελήνη αἱματώδ[ης]
 φανῇ, ὁ σίτος ἔσται ἀφθονώτατος. ἐὰν ὁ Ἑσπερος
 ἐγγίξῃ τῇ σελ[ήνῃ], πό[λεις] π[ό]λεσι συρ[ραγή]σονται
 καὶ λιμὸς ἔσται. εἰ νυκτὸς πρηστῆρ κατ[εν]εχθεῖη,
 15 βασιλ[εὺς τοῖς] ἑαυτοῦ ἐπιβουλεύσει. εἰ δὲ σεισμὸς
 γ[ένηται], ἐνδειαν σί[του] ση[μαίνει]. εἰ δὲ ἡχος ἐκ 70 A
 τοῦ οὐρανοῦ γ[ένηται, οἱ τῆς] Εὐρώπης τοῖς τῆς ἄνω
 20 Ἀσίας πολεμήσουσιν. ἐὰν ἡ ἀ[ριστερὰ] κεραία τῆς
 σελήνης δόξῃ ὑπερβάλλειν τὴν ἄλλ[ην], ἀνύμῳ ἔσται
 20 καὶ σίτου] ἀπορία. ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ πρώτη τῆς φων[ῆς]
 ἄνθρωποι τὸν μῆνα καταπν[εύσουσιν].

Σελήνη ἐν τὰν ρω. εἰ ἐκλίπῃ <ὁ> ἥλιος, ἐρήμω-
 σιν ἀπ[εὶλεῖ] τοῖς ἀνθρώποις. εἰ ἡ σελήνη] ἐπὶ τῆς
 δευτέρας φυλακῆς τα[ραχώ]δης φανῇ, φθορὰ ἀνθρώ-
 25 πων] ἔσται. εἰ ἡ σελήνη ἐξ ἴσου τὰς κε[ραίας] ἀνίσχουσα B
 ἔχῃ, θόρυβον] τῇ βασιλείᾳ ἀπειλεῖ. εἰ δὲ κατ[ὰ τὴν]
 μί[αν] μόνον ἐξέχῃ, θό[ρυβοι] ἔσονται καὶ φυγαί. εἰ

prioris et initium sequentis sententiae; hoc cum H. supple:
 εἰ δὲ αἱ κεραῖαι τῆς || 1 φανὸς C || 10 φανῇ corr. Hercher pro
 φανῇται || 14 κατ... εχθεῖη C || 19 ἄλλην H. malit τὴν ἐτέραν ||
 20 τῆς φων[ῆς] vix sanum || 22 ὁ addidi

72A δὲ σει[σμός γένηται ἀπὸ πρώτης τοῦ] μηνὸς ἕως
 δωδεκάτης, ἀφαίρεσιν τῆς ἀρχῆς τῷ ἡγουμένῳ τοῦ
 τόπου, ἐφ' οὗ γενήσεται, καὶ φόβον οὐκ ἀκίνδυνον
 ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἀπὸ δωδεκάτης γένηται, οὐ μόνον
 ἀποκινεῖται ὁ ἐπιτροπεύων τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἀπόλ- 5
 λυται. καθολικῶς δέ, ὅποι ἂν σεισμός ἀπὸ δεκάτης
 ἕως τριακοστῆς τοῦδε τοῦ μηνὸς συμβῇ, θορύβους καὶ
 πολέμους ἀποτελεῖ. εἰ ἀπὸ πρώτης φυλακῆς ἕως ἑκτῆς
 B σεισμός γένηται, πολέμου ἐθνικοῦ κίνησις ἔσται, ὁ δὲ
 ἡγούμενος τοῦ κινήματος ἀναιρεθήσεται. 10

Σελήνη <ἐν> διδύμοις. εἰ ἔκλειψις γένηται
 ἡλιακῇ, μεταβολὴ ἔσται καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων [ἐτ]-
 ροὶ ἔσονται. εἰ δὲ τῆς πρώτης φυλακῆς ἐκλήπη ἢ σε-
 λήνη, ἀκρίδες ἔσονται· εἰ δὲ ταραχῶδης φανῇ, πόλεις
 πρὸς πόλεις καταφεύξονται. ἐὰν ὁ τῆς Ἀφροδίτης 15
 ἀστήρ ταραχῶδης γένηται, ἀνθρώπων φθορὰ ἔσται.
 ἐὰν νυκτὸς ἀστήρ πέσῃ, κακῶν σημεῖον, ὥσπερ εἰ ἐν 20
 ἡ[μέρᾳ] ὀφθῇ. ἐὰν πρηστὴρ πέσῃ, θόρυβος ἔσται ταῖς
 C πόλεσι ταῖς πρὸς τὴν ἀνατολήν. εἰ σεισμός γένηται,
 χάσματα τοπικὰ ἔσται. ἐὰν ὀμίχλη πνικνωθεῖσα εἰς 25
 γῆν πέσῃ, σίτος ἔσται πολὺς. εἰ ὁ ἥλιος αἱματώδης
 γένηται, ἀποβολὴ ἔσται ἀνθρώπων. ἐὰν πνεῦμα ἐξαί-
 σιον πνεύσῃ ἐπὶ ἐπὶ ἡμέρας, σίτος ἔσται πολὺς.
 ἐὰν ἀπὸ νεομηνίας ἕως ἐννάτης τοῦ μηνὸς τούτου
 74A σεισμός γένηται, φθορὰν ἀνθρώπων ἀπειλεῖ. εἰ δὲ 25
 ἀπὸ ἐννάτης ἕως δεκαεννάτης σεισμός γένηται, ὁ κρα-

1 τοῦ addidi, quod permittit spatium in C | μηνὸς scripsi
 pro μαιον || 3 γενήσεται corr. Hercher pro γένηται || 4 μονον
 ουκ C || 8 post ἑκτῆς intercidisse ὥρας H. suspicatur, perperam,
 opinor; sed corruptum esse locum liquet. fort. pro ἑκτῆς coll.
 p. 51, 22 scribendum est τριτῆς vel ἑωθινῆς coll. p. 52, 2. 20 ||
 13 ante τῆς addi mavult H. ἐπὶ; recte, opinor coll. p. 53, 11

τῶν τῶν πραγμάτων κάκιστα διαγενήσεται, ἔσται δὲ καὶ λιμὸς τοῖς κτήνεσι καὶ ὕδατος λείψις. εἰ ἀπὸ εἰκοστῆς σεισμὸς γένηται, ταπείνωσιν τοῖς διὰ λόγων ἀπειλεῖ, τῷ δὲ τόπῳ ἐναλλαγὴν ἄρχοντος. εἰ ἀπὸ 5 εἰκοστῆς πέμπτης ἕως τριακοστῆς σεισμὸς γένηται, χειμῶνας μεγάλους σημαίνει, [καὶ] πόλεμος ἔσται καὶ ἀπόπτωσις ἄρχον[το]ς κλεινοῦ. εἰ ἐπὶ τῆς τριακάδος B [σει]σμὸς γένηται, χειμῶνας μεγάλους σημαίνει.

19. [Σελήνη <έν> καὶ]ρκίνῳ. [εἰ] ἡ σελ[ήνη 10 ἀνυδ]ρὰ ὀφθεῖη, στρατεύμα ἄλλότριον ἐπὶ τὴν βασιλέως ἢ[ξει] χώραν. ἐὰν ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, τύραννος ἀναρεθήσεται. [ἐὰν κε]ραυνὸς πέσῃ εἰς γῆν, πόλεις παράλιοι ἐρημωθήσονται καὶ ἀπ[ο]ρία ἔσται ἀνθρώπων. ἐὰν ἡ σελήνη αἱματώδης φανῇ, ἄνδρες 76 A 15 θνητοὶ κακοδαιμονήσουσιν· ἐὰν ἡ [σελήνη] ἐξ ἴ[σου] ἔχῃ τὰς κεραίαις, εἰρήνη ἔσται καὶ εὐθηνία· εἰ δὲ ὑπερέχῃ <ῆ> ἐτέρ[α] τὴν ἐτέραν, ὕδατος ἔσται λείψις. εἰ 296 σεισμὸς γένηται ἀπὸ πρωτῆς ἕως μεσημβρίας, θεοχολωσίαν ἀπειλεῖ· εἰ ἀπὸ ἑκτῆς ἡμέρας ἕως τριακάδος σεισμὸς 20 γένηται, τοῖς μὲν πρωτεύουσι τῆς χώρας μετανάστασιν, τοῖς δὲ λοιποῖς θόρυβον ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἀπὸ πρώτης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ἕως τρίτης ἀρχομένης σεισμὸς B γένηται, τοῖς μὲν διὰ λόγων ὀφθεῖσιν ἀτιμίαν ἀπειλεῖ, τοῖς δὲ βιβλίους φθορὰν καὶ [τοῖς] περὶ τὴν ἀνατολὴν 25 πολέμους.

Σελήνη <έν> λείοντι. εἰ ὁ ἥλιος ἀμαυρὸς γενήσεται, μέγας ἀνὴρ ἀπολείται, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων

4. 5 ἀπὸ εἰκοστῆς πέμπτης corr. H. pro ἀπο ιε || 7 κλεινοῦ H. conl. pro καινοῦ, cf. p. 130 A || 17 ἡ add. Bekker || 19 ἡμέρας scripsi pro ὥρας coll. p. 52, 12 || 21 pro λοιποῖς H. conl. κοινοῖς, quod opponatur τοῖς πρωτεύουσιν

ἕτερος ἔσται ἀρχικώτερος. εἰ ἡ σελήνη ἀμαυρὰ γέ[νη-
ται] τῇ ἑωθινῇ φυλακῇ, σιράτευμα ἀλλότριον ἐπελεύ[σε-
ται τῇ τοῦ βασι]λέως χώρᾳ. ἐὰν σεισ[μὸς] γένηται,
C θόρυβος ἔσται καὶ ἀ[νδρὸς] δυ[να]τοῦ ἀναίρεσις. εἰ
78 A κεραυνὸς πεσεῖται, πόλει[ς] πα[ράλ]ιοι ἐρημω[θή]σονται. 5
εἰ ἡ σελήνη αἱματοειδὴς φανῇ, ἀπώ[λειαν] δ[υ-
νατ[ῶν] δη]λοῖ. εἰ ἄνεμος σφοδρὸς πνεύσῃ, τῇ χώρᾳ
συνοίσει. ἐὰν ὁμίχλη [πέσῃ, ἀ]νάγκη συμπεσεῖται ἀνδρὶ
μεγάλῳ. ἐὰν σεισμὸς γένη[ται ἀπὸ] νου[μηνίας] ἕ[ως]
δεκάτης, φόνους καὶ στενώσεις καὶ φθορὰν τῶν κτη- 10
νῶν ἀπειλεῖ [ἢ] λι[μὸν], [με]ταλλάξει δὲ καὶ ὁ ἡγούμενος
B τῆς χώρας. εἰ ἀπὸ δεκάτης ἕως τριακοστῆς σεισμὸς
[γένηται], σημαίνει μὲν ταραχὰς καὶ φυγὰς, ἐλπίδα δὲ
ἀγαθῶν. εἰ σεισμὸς γένηται „νύκτα παρ’ ἀμφιλύκην“,
πρὸς μὲν βραχὺ ἀγα[θὰ] ἔσται, ἀκολουθήσει δὲ τὰ 15
πάντων ἀλγεινότατα.

Σελήνη <έν> παρθένω. εἰ ὁ ἥλιος ἐρυθρὸς γέ- 297
νηται, [σύμ]μαχοι ἀποστήσονται. εἰ ἡ σελήνη ἀμαυρὰ
80 A γένηται τῇ πρώτῃ φυλ[ακῇ, φ]θορὰ κτηνῶν ἔσται.
εἰ τῇ ἑωθινῇ φυλακῇ τὸ αὐτὸ γένητ[αι, μέγας ἀν]ήρ 20
ἀπολείται. εἰ ὁ τῆς [Α]φρο[δί]της ἀστὴρ πλησίον τῇ
σε[λήνῃ] γένηται, πολέμ[ους] ἐμφ[υλίου]ς ἀ[πειλεῖ]. εἰ
πρηστὴρ πέ[σῃ, αἰ] παράλιοι πόλεις ἀφ[ανισθ]ήσονται.
εἰ ἀπὸ γ[ῆς] ἡχος γένηται, πόλεμον τοῖς παραλίοις
[ἀπει]λεῖ. [εἰ σελήν]ης ἀνισχύσης αἰ κεραῖαι [αὐτῆ]ς 25
ἀλλήλαις πλησιάσωσι, κατο[μβρίαν] δηλοῖ] εἰς ἀπώλειαν
B καρκῶν. εἰ ἐκλίπη ἡ σελήνη, μέγας ἀ[νὴρ] ἀ[πολεί]ται.
εἰ σεισμὸς γένηται, ἀνθρώπων φθορὰν ἀπειλεῖ. εἰ
ἐν ἡμέρᾳ ἀστέρες φανῶσιν, ἀναίρεσις ἔσται ἀνθρώπων.

2. 3 H. restituit coll. supr. p. 51, 10 || 14 πυκτὸς παρ’ ἀμφι-
λύκῃ C: corr. Hercher coll. Homer. H 433

εἰ ἄνεμος βίαιος πνεύσῃ, εἰρήνην παρ' ὄλον τὸν ἐν-
 αυτὸν δηλοῖ. εἰ σεισμὸς γένηται ἀπὸ νουμηνίας ἕως
 ἑβδόμης, εὐδηνίαν, ἅμα δὲ καὶ βίαιον θάνατον προσδο- 82 A
 κητέον καὶ Περσῶν ἔφοδον. εἰ ἀπὸ ὀγδόης ἕως δε-
 5 κάτης σεισμὸς γένηται, ἔνδειαν σίτου ἀπειλεῖ. εἰ
 σεισμὸς γένηται νυκτός, φθορὰν τῶν πρωτευόντων
 τοῦ ἔθνους καὶ ἀλλοίωσιν τῶν πραγμάτων ἀπειλεῖ.
 εἰ πολλάκις γένηται σάλος, ταραχὰς καθολικὰς προ-
 λέγει καὶ τῶν δυναστῶν μετάπτωσιν.

10 20. Σελήνη <έν> ζυγῷ. εἰ ὁ οὐρανὸς ταραχώδης
 γένηται ἐπὶ τῆς πρώτης φυλακῆς τῆς νυκτός, λιμὸν
 ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἐπὶ δευτέρας, δυτικαὶ πόλεις αἰχμαλω- B
 τισθῆσονται. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς ἑωθινῆς, λιμνητὸν ἀνθρώ-
 ποις ἀπειλεῖ. εἰ ἥχος ἀπὸ τῆς γῆς γένηται, φθόνους
 198 ἀπειλεῖ. εἰ πρηστήρ πέσῃ, παλαιαὶ πόλεις ἐρημωθή-
 16 σονται. εἰ ὁ Ἑσπερος ὑπὸ τῆς σελήνης διέλθῃ, ἀνὴρ
 δυνατὸς ἀναιρεθήσεται. εἰ παρὰ πάντα τὸν μῆνα
 βίαιος ἄνεμος ρεύσῃ, ταραχὰς ἀπειλεῖ. εἰ σεισμὸς ἀπὸ
 νουμηνίας ἕως δεκάτης γένηται, φθορὰ κτηνῶν ἔσται
 20 καὶ πτῶσις τοῦ ἡγουμένου τῆς] χώρ[ας]. εἰ δὲ ἀπὸ
 ἐνδεκάτης ἕως λ, προνομὴν ἀπειλεῖ τῆ[ς χ]ώρας. C

Σελήνη <έν> σκορπίῳ. [εἰ κατὰ τὴν] πρώτην
 τῆς νυκτός φυλακὴν αἱματώδ[ης ἢ σελήνη φανῇ, ἀντ]-
 αρσίαν καὶ ἑτέρου προαγωγὴν δηλοῖ. εἰ ὁμιχλ[άνη ὁ
 15 ἀήρ ἢ ἐπὶ γῆ]ς ῥίψῃ τὴν ἀχλύν, φθορὰ ἔσται σίτου. 84 A
 εἰ δὲ διάττῃ ἀστήρ, [φθορ]ὰν σίτου καὶ ἀνθρώπων
 ἀπειλεῖ, ὅταν μέντοι ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς ἐκ-
 τρέχῃ. εἰ δὲ ἡ[χος ἐκ τῆς γ]ῆς γένηται, φυγὴν

14 φόνους conl. H. || 20. 21 ἀπὸ ἐνδεκάτης corr. H. pro
 απο 1ε || 25 pro ῥίψῃ conl. H. ῥήξῃ || 27. 28 ἐκτρέχει C: cor-
 rexi, ceterum arbitratus hic deesse aliquid || 28 φυνγειν C

ἀπ[ειλεῖ]. εἰ δὲ αἱ κεραῖαι τῆς σελ[ήνης] συμ[πέ-
σωσι], σίτος μὲν ἔσ[ται] πολὺς, τετρα[πόδων] δὲ θά-
[νατος καὶ θηρ]ίων ἔσται. εἰ σεισμὸς γένηται, ἀνὴρ
ἀ[πολει]ται μέγας. εἰ δ' ὁ Ἑ[σπ[ερο]ς ἐγγίση τῆς
B σελήνης, θόρυβοι ἔσονται. 5

Σελήνη <έν> [τοξό]τη. [εἰ ἡ σελήνη αἱματώδης
φανῇ, πόλ]ει[s μ]εγάλοι ἀνάστατοι ἔσονται. εἰ ἡ [σε-
λήνη] ἀμαυρὰ γένηται κατὰ τὴν πρώτην φυλακὴν ἢ
κατὰ τὴν [μεσ]ομ[ηρίαν], οἱ περὶ τὰ βασι[λ]εια ταραχθή-
86 A σονται· εἰ δὲ κατὰ τὴν] δευτέραν φυλακὴν, τοῖς ἐν 10
θαλάσσαις πόλεμον δηλοῖ· εἰ δὲ τῇ ἑ[ωθι]νῇ, ἀνὴρ
δυνατὸς ὑπὸ βασιλέως ταραχθήσεται. εἰ κατὰ τὸν
αὐτὸν καιρὸν ἡ σελήνη αἱματώδης φανῇ, σφαγὰς
ἀπειλεῖ. εἰ πνεῦμα βίαιον παρ' ὅλον πνεῦσιν τὸν μῆνα,
ἄνδρες μεγάλοι ἀπολοῦνται. εἰ ἀστήρ διάττοι ἀπὸ 299
τοῦ νότου ἐπὶ τὸν βορρᾶν, οὐ μόνον αὐτὸν πνεῦσαι 16
τὸν νότον, ἀλλὰ καὶ πόλεμον τοῖς ἐπιθαλασσίους δηλοῖ.
B εἰ ὁμίλη πέση εἰς τὴν γῆν, βλαβερὸν τῷ σπόρῳ. εἰ
ἐκλείψῃ ἡ σελήνη, φθορὰ ὑποζυγίων ἔσται. εἰ ἦχος
ἐκ τῆς γῆς γένηται, ἀνθρώπων φυγὴ ἔσται. εἰ αἱ 20
κεραῖαι τῆς σελήνης συμπέσωσι, σίτος ἔσται πολὺς καὶ
θάνατος τετραπόδων καὶ φθίσις ἀνθρώπων.

ΠΕΡΙ ΒΡΟΝΤΩΝ

C 21. Πολλῶν καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν ὄντων ὅσα τοῖς
φυσικοῖς περὶ βροντῶν ἐδόκει, κέκριται συμβαίνειν 25

28 institutio tonitrualis (cap. 21 usque ad 26) extat etiam
in R fol. 70 vers. et V fol. 282 vers., praeterea in P fol. 183
vers.; in PR inscribitur: προοίμιον (προοίμιον om. R) Ἰωάννου
λαυρεντίου λυδοῦ φιλαδελφῆως ἐπὶ τῆς βασιλείας ὑπάρχοντος
(δντος R) Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἀναστασίου περὶ βρον-
τῶν, in V solum Ἰωάννου Λαυρεντίου Λυδοῦ Φιλαδελφῆως ἐπὶ
τῶν βροντῶν || 25 — p. 55, 5 cf. Lyd. de mens. III 53, ubi omnia

αὐτὰς ἀπορρηγνυμένων τῶν νεφῶν καὶ ἐπικνυιομένων
 ἐαυτοῖς κινήσει σφοδρᾷ, τῇ τε προσρῆξει ἐξαπτομένων
 εἰς ἀστραπὰς καὶ ἤχους κάρτα βιαίους, ἀλλοιοῦσθαι
 δὲ τὸν ἀνάμεσον τῆς ὑπηνέμου ζώνης καὶ τῆς γῆς
 5 ἀέρα. Χαλδαῖοι γε μὴν δυνάμεων ἀερίων εἶναι φω-
 νὰς μὲν τὰς βροντὰς φασι, δρόμους δὲ τὰς ἀστραπὰς.
 τῷ δὲ Ἐπικούρῳ ἀπὸ ξηρᾶς ὀγκώσεως ἐκ τῆς γῆς, 88 A
 εἶτα ἐγκλειομένης τοῖς ὕρεσι, δίκην τῶν ἐν τοῖς σώ-
 μασιν ὄγκων, οὕτω διεξόδου τυχόντων, στρόφους
 10 καὶ τροχώσεις ἐμποιοῦσι τῷ κατ' αὐτὸν λεγομένῳ
 κενῷ· οὐδὲ γὰρ δυνάμεων εἶναι πλήρη τὸν ἀνάμεσον
 οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δίδωσι χῶρον κατὰ τοὺς Πυθα-
 γορείους. καὶ ἀληθῆ ἀξιοὶ λέγειν τῷ μὴ κατ' ἑτέραν
 ἢ κατὰ τὴν θεωρινὸν ὥς ἐκ τοῦ πλείονος ὦραν βροντὰς B
 100 ἐπιρρηγνυσθαι, καὶ διαφερόντως ἐκδίδοσθαι ξηροτέρας,
 16 ἥνλικα βαθείας οὔσης τῆς ἐν τῷ μέσῳ χώρας ὕρεσιν
 ὑψηλοῖς ὁ τόπος ἐγκλείοιτο. καὶ ἅμα μὲν οὖν αὐτοῖν
 ἐκάτερον γίνεται, ἥ τε βροντὴ ἥ τε ἀστραπή· ἐπειδὴ
 δὲ ὀξύτερα τῆς ἀκοῆς ἢ ὕψις τῷ θᾶττον ἐπὶ πᾶν ἐκ-
 20 τείνεσθαι, πρῶτην ὀρᾶσθαι πολλακίς συμβαίνει τὴν
 ἀστραπήν.

22. Πᾶσα δὲ βροντὴ, καὶ τούτων αἱ μετέωροι καὶ C

deprompta sunt ex Aristot. de mundo p. 395^a 11—14 || 2 προσ-
 ρῆξει P || 3 βιαίας P || 4 ἐπηνέμου P || 6 φασι om. P || δρόμον
 P || 7 τῶν δ' ἐπικούρων P || 7—11 cf. Laert. Diog. X 100
 et 103 Usenerique Epicurea p. 386 sq. || 8 συγκλειομένης P ||
 9 διεξόδου C | ante στρόφους add. οὐ C || 10 αὐτῶν C, αὐτοὺς
 R || 12 τῆς om. P || 13 ἀληθῆ om. C | τῷ τὸ C || 14 θεωρινὴν
 P || ὄραν PRV || 17 ἐγκλείοιτο corr. H. pro ἐκκλείοιτο | αὐτοῖν
 sic P, αὐτὸν ceteri || 17—21 Plin. II 142 *fulgetrum prius cerni
 quam tonitrum audiri, cum simul fiant, certum est nec mirum,
 quoniam lux sonitu velocior.* cf. Aristot. meteor. II 9, 9 || 18
 ἥτε βροντὴ P, ἡ βροντὴ C: corr. Hercher | ἥτε ἀστραπή P ||
 19. 20 ἐκτείνεσθαι P || 22 Plin. II 142 *laeva prospera
 existumantur, quoniam laeva parte mundi ortus est* | ξωροὶ C

διηχέσεται μάλιστα, σημαίνουσί τι, καὶ διαφερόντως
 <αἱ> ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ κόσμου· τοῦτο δ'
 ἂν εἴη τὸ νότιον (αἱ γὰρ πρὸς νότου εἰσὶ θειώτεραι
 κατὰ τὸν ποιητήν), ἐπεὶ καὶ πρὸς τοῦ τῆς γῆς ἐφόρου
 ἐπιτροπεύεται, ὥς Αἰγυπτίοις δοκεῖ, τοῦ Κρόνου 5
 λέγω, ὥσπερ τὸ βόρειον ὑπὸ τοῦ τῆς γενέσεως αἰτίου·
 ὅθεν καὶ πρὸς νότον τὰ ἱερὰ ἀπευθύνεσθαι Ἑβραίοις
 D καὶ Αἰγυπτίοις δοκεῖ. τὰ δὲ οὖν χρησιμώτατα τῶν
 περὶ τούτου θεωρημάτων καταμαθὼν καὶ τῶν κιβδή-
 λων ἐκκαθάρας τὴν θεωρίαν ὑποθήσω τῷ λόγῳ· 10
 ποικίλης γε μὴν οὔσης καὶ πολυσχιδοῦς τῆς θεωρίας,
 τέως χρεῖῳδες διαρθρῶσαι τὴν παράδοσιν.

90 A Οἱ μὲν δὴ παλαιοὶ τῶν περὶ ταῦτα σπουδαίων
 πρὸς τὴν σελήνην καὶ τὰς ἐν αὐτῇ φάσεις τὸν περὶ
 βροντῶν σκοπὸν ἀπευθύνουσιν, ἐπεὶ καὶ μᾶλλον ἐπι- 15
 βέβηκεν αὕτη τῷ γένει τῷ παντὶ καὶ πάντα προσεχῶς
 διοικεῖται δι' αὐτῆς, ὅθεν καὶ Τύχη πρὸς τινῶν καὶ
 Πρόνοια λέγεται· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι πρὸς ἥλιον καὶ
 τοὺς τῶν ἐν οὐρανῷ ζῳδίων οἴκους τὸν στοχασμὸν 301
 B ἁρμόξιν δυσχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν καθ' ἑκάστην 20
 ἡμέραν τοῦ ἡλιακοῦ μηνός, οἱ δὲ ὡσανύτως ἐφή-
 μερον τὸν σεληνιακὸν μῆνα διαλαμβάνουσι. καὶ
 οὗτοι μὲν πρὸς τὰ ζῳδία τὸν ἥλιον, ἐκεῖνοι δὲ
 τὴν σελήνην ἀνιχνεύουσιν. ὥστε χρεῖῳδες πάντων
 ἀνὰ μέρος καὶ μὴ ὅφ' ἐν ἐπιμνησθῆναι, καὶ πρῶτον 25
 τῶν ἡλιακῶν σημείων· δεῖ γὰρ <τὸν> ἥλιον κάλλει

2 αἱ ante ἐκ H. add. || 3 νότον scripsi ex Homero pro νότον || 4 κατὰ] καὶ C | verba sunt Homeri v 111 „αἱ δ' αὖ πρὸς νότον εἰσὶ θεώτεραι.“ || 11 ποικίλης P, ceteri ποικίλως || 13 μὲν δὲ om. CP || 14 τὴν σελήνην καὶ] om. C | αὐτοῖς P | τὸν] τῶν C || 15 σκοπῶν C || 24 πάντων om. P || 25 μὴ add. P

καὶ δυνάμει τὴν πᾶσαν διακόσμησιν ἀναβεβηκότα καὶ
τοσοῦτον κρείττονα τῶν αἰσθητῶν, ὅσῳ τὰ γὰρ τὸν τῶν
νοητῶν, κἀνταῦθα τὰ πρῶτα λαβεῖν.

TONITRVALE

5 EX AEGYPTIORVM DOCTRINA
SECVNDVM MENSES SOLARES DISCRIPITVM

23. Ὁ ἥλιος <έν> αἰγοκέρωτι μηνὶ Ἰανουαρίῳ. C
τοῦ ἡλίου πρὸς αἰγόκερων παρίοντος, εἰ βροντὴν ἐπιρ-
ραγῆναι συμβαίη, ἀχλὺς ἔσται παχεῖα καὶ καπνώδης,
10 ὥς ἄωρους τοὺς καρποὺς ἐναπομαρανθῆναι τοῖς φυτοῖς,
καὶ ἄποιοις ὁ οἶνος. εἰ δὲ μέχρι τῆς ἐπιτολῆς τοῦ
κυνὸς ἢ ἀχλὺς ἐπιμένει, ἐπίνοσος ὁ ἐνιαυτὸς ἔσται D
καὶ σίτου ἐνδεής. διαφερόντως δὲ ταῦτα συμβήσεται
ἐπὶ τε Μακεδονίας, Θράκης, Ἰλλυρίδος καὶ τῆς ἄνω
15 Ἰνδικῆς, Ἀριανῆς τε καὶ Γεδρωσίας· καὶ γὰρ αὗται
ὑπὸ τὸν αἰγόκερων. ταραχαὶ δὲ καὶ φόβοι τοῖς θή-
λεσι τῶν ζώων, λογικῶν τε καὶ ἀλόγων, ἐπιγενήσονται, 92 A
ὅτι θῆλυ ζῳῖδιον ὁ αἰγόκερος.

Ὁ ἥλιος <έν> ὑδροχόῳ μηνὶ Φεβρουαρίῳ. τοῦ
20 ἡλίου ἐπὶ ὑδροχόον ἰόντος εἰ βροντὴν γενέσθαι συμ-
βαίη, Σαυρομάταις, Ὀξيانοῖς, Σογδιανοῖς, Ἀραβία μικρᾷ,
Ἀζανία μέσῃ, Αἰθιοπία (ὑδροχόῳ δὲ ἀνάκεινται αὗται

2 τοσοῦτον P | ὅσον P || 3 κἀνταῦθα πρῶτον PV || 4—6
auctor huius tonitrualis fuit fortasse Vicellius: vide proleg. ||
ante 7 add. rubr. P: βροντοσκοπία ἐκ τῶν φωτίων (corrigere
φωτητίων) τοῦ ὤψαιον κατ' ἐρμηνείαν πρὸς λέξιν ἰωάννου
λαυρεντίου λυδοῦ || 7 ὁ ἥλιος—Ἰανουαρίῳ μηνὶ ἰανουαρίῳ περὶ
βροντῶν ἐκ τοῦ ἡλίου P | ἐν hic et infra semper ante nomina
signorum zodiaci addidi || 8 τοῦ ante ἡλίου add. rubr. P | πρὸς
τὸν P || 12 ἐπιμένει P || 14 ante Θράκης add. καὶ P || 15 ἀδριανῆς
P | γεδρουσίας P || 19 τοῦ add. P || 20 βροχὴν C || 21 σογδιανοῖς
P | ἀραβία μικρά, ἀζανία, μέση αἰθιοπία P

αἱ χῶραι) ἀφθονίαν μὲν τοῦ σίτου διασημαίνει, πτώ-
B σιν δὲ ἀνδρῶν ἐνδόξεων ἐν ταῖς εἰρημέναις διαφαινο-
μένων χωραῖς, καὶ οὐκ ἀνδρῶν μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν 302
ἐν τοῖς ἄλλοις ζῳοῖς ἀρσενικῶν, ὅτι ἄρρεν ζῳόδιον ὁ
ὑδροχόος.

5

Ὁ ἥλιος <ἐν> ἰχθύσι μηνὶ Μαρτίῳ. τοῦ ἡλίου
<ἐν> ἰχθύσι γενομένου εἰ τυχὸν ἐν ἡμέρᾳ βροντῇ
γένηται, ὁ ἄμητος ἔσται γεννημάτων ἀφθονώτατος, οἷ
τε ὕγροι καρποὶ οὐχ ἥμισυ ἐπιδώσουσιν ἐπὶ τε τῆς
καθ' ἡμᾶς Λυδίας, Κιλικίας, Παμφυλίας, Φαζανίας, 10
C Νασαμωνίτιδος καὶ Γαραμαντικῆς (καὶ γὰρ ὑπὸ τοῖς
ἰχθύσιν αἱ χῶραι). τὰ δὲ θήλεα τῶν ζῳῶν ἀπὸ
λογικῶν ἕως ἀλόγων σκνυθροπάσει, ὅτι θῆλυ ζῳόδιον
οἱ ἰχθύες.

24. Ὁ ἥλιος <ἐν> κριῶ μηνὶ Ἀπριλίῳ. τοῦ 15
ἡλίου ἐπὶ τὸν κριὸν ἀνιόντος εἰ βροντὴν γενέσθαι
συμβαίνει ἀλλὰ μὴ βροχὴν ἐπακολουθεῖν, ἐπὶ Βρεταν-
D νίας, Γαλατίας, Γερμανίας, Βασταρνῶν, Συρίας κοίλης,
'Ιουδαίας, 'Ιδουμαίας πτώσις ἀνθρώπων ἔσται θόρυβοί
τε κατὰ πόλεις καὶ πνιγμοὶ καὶ ἀνῆμοι καὶ τῶν φυτῶν 20
ἀκαρπία, καὶ διαφερόντως τῶν ἀρρενωπῶν, ὅτι ἄρρεν
ζῳόδιον ὁ κριός.

Ὁ ἥλιος <ἐν> ταύρῳ μηνὶ Μαΐῳ. κατὰ τοῦτο
94A τοῦ καιροῦ εἰ βροντὴν ἐπιτροχάσαι συμβαίνει, ἐνδειαν

6 post Μαρτίῳ add. P rubr. ἔτι καὶ φεβρ. | τοῦ ante ἡλίου
add. rubr. P || 7 τύχοι P | βροντὴν γενέσθαι P || 8 ὁ om. P ||
12 ita interpuncti et τὰ δὲ ex P scripsi; ceteri post ἐπι-
δώσουσιν (9) interpungunt et τὰ δὲ omitt. | θηλυκά P || 13
σκνυθροπάσει C || 15 Ἀπριλίῳ] μαρτί. καὶ ἀπριλλ. rubr. P | τοῦ
ante ἡλίου add. rubr. P || 18 Βαστάρνων: corr. H. p. 325 |
κοίλης Συρίας P || 20 καὶ ante τῶν om. P || 22 ζῳόδιον ἄρρεν P ||
23 Μαΐῳ] ἀπριλλ. καὶ μάιος rubr. P | κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ
τοῦ (rubr.) ἡλίου ταύρου ὄντος P || 24 ἐπιτροχάσαι] γενέσθαι P

τῶν ἐπιτηδείων προσδοκητέον, οὐχ ἥκιστα δὲ τὰ ἀκρό-
 δρυα ἀποτεύξεται· καὶ γὰρ ἀπαλὰ καὶ ὥς πρὸς τοὺς
 ἄλλους καρποὺς μαλακώτατα. οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ
 πόλεις αἱ πρὸς τῇ θαλάττῃ πολεμίους παραστήσονται,
 5 ἐπὶ τε τῶν Κυκλάδων καὶ τῶν παραλλίων τῆς μικρᾶς
 Ἀσίας (καὶ γὰρ Ἀφροδίτης ἡ θάλαττα), Κύπρον, Μη-
 303 θίας τε καὶ Περσίδος αὐτῆς, ἐπεὶ καὶ μαλακώτερα τὰ B
 ἔθνη, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ ταῦρος. ταύτῃ γὰρ καὶ ταῦ-
 ρος Εὐρώπης ἐρασθῆναι λέγεται, ὅτι τοῦ ἀνατολικοῦ
 10 κέντρου <ὕπὸ> κριῶ, ἔστι δ' ὅπου καὶ πρὸ αὐτοῦ,
 νέους ὀρῶντος καρποὺς μόλις Εὐρώπῃ ὑπὸ τῷ ταύρῳ
 βλέπει.

Μηνὶ Ἰουνίῳ. εἰ ἐν διδύμοις τοῦ ἡλίου ὄντος
 βροντὴν γενέσθαι συμβαίνει, ὑγρῶν μὲν καὶ ξηρῶν καρ-
 15 πῶν ἀφθονίαν ἐλπιστέον, ἀνδρὸς δὲ δυνατοῦ ἀθρόαν
 ἀπόπτωσιν. Τρκανία δὲ καὶ Ἀρμενίαί δύο, Ἀμαδιανή,
 Μαρμαρική, Αἴγυπτος ἡ κάτω παρὰ τὰς ἄλλας χώρας C
 ἀτυχήσουσι, καὶ διαφερόντως περὶ τοὺς ἄνδρας· καὶ
 γὰρ ἀρσενικὸν ζῴδιον οἱ δίδυμοι καὶ ἀνθρωποειδὲς
 20 καὶ φίλιον.

25. Μηνὶ Ἰουλίῳ. ὅτι μὲν ὁ μὴν Κουντίλιος
 οὗτος τὸ πρὶν ὠνομάζετο, πρὸς δὲ τιμῆς Ἰουλίου
 Καίσαρος εἰς ταύτην μετετέθη τὴν προσηγορίαν, εἰς
 πλάτος ἡμῖν εἰρηται ἐν τῇ περὶ Μηνῶν πραγματείᾳ. D
 35 εἰ τοίνυν <ἐν> καρκίνῳ ἡλίου γενομένου βροντὴν

2 ἐπιτεύξεται PR || 6 θάλασσα, κύπρον τε, μηθίας καὶ P ||
 10 ὅπὸ addidi || 11 ὀρῶν τοὺς P | τῷ om. P || 12 βλέπει] ὀρᾷ
 PR || 13 Ἰουνίῳ — βροντὴν] μάιος καὶ ἰονν. τοῦ (hucusque
 rubr.) ἡλίου διδύμοις ὄντος εἰ βροντὴν P | τοῦ om. C || 16
 ἰτρκανία P || 17 ἄλλας] ἄκρας PV || 21. 22 Ἰουλίῳ — οὗτος] ἰονν.
 καὶ ἰουλ. ὁ (hucusque rubr.) μὴν οὗτος κουντίλιος P || 23. 24 εἰς
 πλάτος — πραγματεία] om. P || 24 legitur ap. Lyd. de mens.
 III 63 || 25 ἡλίου τοίνυν γενομένου ἐν καρκίνῳ εἰ βροντὴν P

γενέσθαι συμβαίη, οἶνον μὲν δαψίλεια, τοῦ δὲ ἀέρος
ξηρότης ἔσται. νόσοι τε φρικώδεις καὶ πυρεκτικοὶ καὶ
κινδύνων ἔγγυς ἐπὶ τε Βιθυνίας καὶ Φρυγίας ὅλης,
96 Δ Κολχικῆς, Νουμιδίας, Καρχηδόνης καὶ Ἀφρικῆς ταῖς
θηλείαις διαφερόντως προσπесоῦνται. φθαρήσεται δὲ 5
καὶ τὰ ἐνάλια, τὰ ὀστρακώδη μάλιστα· καὶ γὰρ θῆλυ
ζῳδιον καὶ σελήνης οἶκος ὁ καρκίνος.

Μηνὶ Αὐγούστῳ. Σεξιτίλιος τὸ πάλαι καὶ οὗτος 304
ὁ μὴν· Αὐγουστος δὲ τῷ ἴσῳ τρόπῳ πρὸς μνήμης
Αὐγούστου Καίσαρος μετεκλήθη, ὡς ἡ ἱστορία λέγει. 10
ἐφ' οὗ ἡ βροντὴ γενομένη τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν λέοντι
θόρυβον ἐξαίσιον τοῖς πράγμασι καὶ φθορὰν τοῖς
Β καρποῖς ἐκ θηρίων ἀπειλεῖ ἐπὶ τε Ἰταλίας, Γαλλιδῶν,
Σικελίας, Φοινίκης, Ὀρχηνίας ἤτοι Ἀντορχηνίας. οὐχ
ἥκιστα δὲ ταραχθήσονται οἱ ἄνδρες τῶν ἐθνῶν τού- 15
των· καὶ γὰρ ἄρρεν ζῳδιον ὁ λέων.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. τοῦ ἡλίου <ἐν> παρθένῳ
γενομένου εἰ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, φθορὰν ζῳῶν
εὐλαβητέον, ἀρπαγὰς τε πολεμίων καὶ ἀνδραποδισμοὺς
ἀνήβων, καὶ διαφερόντως τῶν παρθένων, ἐπειδὴ θῆλυ 20
ζῳδιον ἢ παρθένος. ἐπὶ Ἑλλάδος δὲ ταῦτα συμβή-

3 ἐπὶ τε] ἐπὶ τῆς P || 4 Καρχηδόνης scripsi pro Καρτάπων
coll. Lyd. p. 258 B et Ptolem. tetrab. II 2, Carteiam vel
Cartennam dubitanter proposuit H. || 5 φθαρήσονται libri:
corr. Hercher || 6 τὰ ante ὀστρακώδη om. C | θηλυκὸν P || 7 ὁ
om. P || 8 ἰουλ. καὶ ἀγούστ. (rubr.) P | ante Σεξιτίλιος trans-
ponit καὶ οὗτος ὁ μὴν P | πάλαι] πρὶν ἀνομάζετο P || 9 Αὐγου-
στος δὲ] πρὸς δὲ μνήμης Αὐγούστου Καίσαρος P | πρὸς —
Καίσαρος] om. P || 10 ὡς — λέγει] ἀγούστος P || 11 ἡ — γενο-
μένη] εἰ βροντὴ γένοιτο P | τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν λέοντι] ex P
addidi || 13 θηρίων] τῶν θηρίων P || 14 ἤτοι ἀντορχηνίας
om. P || 17 ἀγούστ. καὶ σεπτεμβρ. rubr. P | τοῦ ante ἡλίου
add. rubr. P || 18 βροντὴ P || 20 τῶν om. P | ἐπεὶ καὶ P || 21 ἐπὶ
Ἑλλάδος — συμβήσεται] sic scripsi ex P; οὐκ ἀπ. quattuor

σεται, Κρήτης, Βαβυλωνίας, Μεσοποταμίας καὶ Κοίλης C
Συρίας.

26. <Ο> ἥλιος <ἐν> ζυγῷ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ.
τοῦ ἡλίου ἐν ζυγῷ γενομένου ἐὰν βροντὴ γένηται,
5 θορύβους καὶ στάσεις σφαλερὰς μετὰ δυσμὰς ἡλίου
ἀναφθῆναι προλέγει, καὶ τῇ ἀμπέλῳ τὴν ἐκ θηρίων
βλάβην ἀπειλεῖ ἐπὶ τε Βακτρίας, Κασπίας, Σηρικῆς, D
Θηβῶν τῶν ἄνω, Ὀάσεως, Τρωγλοδυτικῆς. ἡ δὲ ἐκ
τοῦ θορύβου βλάβη οὐ γυναικῶν, ἀνδρῶν δὲ μᾶλλον
10 καθάψεται, ἐπεὶ καὶ ἄρρεν τὸ ζῳδιον.

<Ο> ἥλιος <ἐν> σκορπίῳ μηνὶ Νοεμβρίῳ. εἰ
κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη,
305 ἀνὴρ μὲν δυνατὸς ἐκ τοῦ πολιτεύματος πεσεῖται, ὁ 98 A
δὲ σῆτος ἀφθονος ἔσται ἐπὶ τε Κομμαγενῆς Συρίας,
15 Κασπίας, Μανριτανίας καὶ Γαιτουλίας. τὸ δὲ θῆλυ
γένος τῶν ζῳῶν κακωθήσεται, καὶ διαφερόντως ἐπὶ
τῶν χωρῶν τούτων, ὅτι θῆλυ ζῳδιον ὁ σκορπίος.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ. τοῦ ἡλίου ἐπὶ τοξότην ἰόν-
τος εἰ βροντὴν ἐπιρραγῆναι συμβαίη, τοῖς Περσῶν
20 βασιλεῦσι κίνδυνος ἐπιπεσεῖται τῷ τε ἔθνει παντὶ. ἡ
δὲ Κελτικὴ πρὸς Ἰσπανίας καὶ Τυρρηνίαν καὶ ἡ εὐ-B

vocabula deleta ταῦτα συμβήσεται, ἀλλ' ἐπὶ Ἑλλάδος C. haec
usque ad finem capitis teste Hasio om. RV, quamquam ipse
affert scripturam codicis R ad v. 1 || 1 βαβυλῶνος P | κοίλης
δῆλης PR, malim δῆλης Ἀσσυρίας. || 3 et 11 ὁ ante ἥλιος addidi
coll. p. 57, 7. 19; p. 58, 6. 15. 23 | σεπτρ. καὶ ὀκτρ. rubr. P | 4 τοῦ
ἡλίου ὄντος ἐν ζυγῷ P, ἡλίου ζυγῷ γενομένου cet. || 7 Κασίας
P, fortasse recte || 8 Ὀάσεως CPR || 11 σεπτρ. καὶ ὀκτρ. rubr.
P || 11. 12 εἰ κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν σκορπίῳ
P || 14 ante Συρίας deleui καὶ cum P cf. p. 258^b; ceteri habent ||
15 καὶ ante Γαιτουλίας om. P || 16 καὶ διαφερόντως | διαφε-
ρόντως δὲ P || 18 νοερ. καὶ δεκερ. rubr. P | τοῦ ante ἡλίον
hab. solus P || 19 βροντὴ (om. ἐπιρραγῆναι) P || 20 ἐπιπεσεῖται |
ἐπισεῖται P | παντὶ τί παν P || 21 τυρρηνίας P | τῇ εὐδαίμονι
Ἀραβίᾳ C

δαίμων Ἀραβία σφόδρα ταραχθήσεται, καὶ διαφερόν-
τως τοῖς ὄπλοις, ἐπεὶ καὶ ἄρρην ὁ τοξότης.

ΤΟΠΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΡΩΜΑΙΟΝ ΦΙΓΟΤΑΟΝ

5

ΕΚ ΤΩΝ ΤΑΓΗΤΟΣ

ΚΑΘ' ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ΠΡΟΣ ΔΕΞΙΝ

- A 27. Εἰ ἐπὶ πάσαις <ταῖς> τῆς διοσημείας παραδό-
σεσι τὴν σελήνην φαίνονται λαβόντες οἱ ἀρχαῖοι
(ὕπ' αὐτὴν γὰρ τὰ τε βροντῶν τὰ τε κεραυνῶν ἐκδέ- 10
δοται σημεῖα), καλῶς ἔν τις ἄρα καὶ τὸν σελήνης
οἶκον ἐπιλέξατο, ὥστε ἀπὸ τοῦ καρκίνου καὶ ἐνταῦθα
τὴν ἐφήμερον ἀπὸ τῆς σεληνιακῆς νοσημερίας κατὰ τοὺς
σεληνιακοὺς μῆνας ληψόμεθα τῶν βροντῶν ἐπίσκεψιν.
B ἐξ ἧς τὰς τοπικὰς, ἐφ' ὧν ῥήγνυνται χωρίων αἱ βρον- 15
ταί, παρατηρήσεις οἱ Θοῦσκοι παρέδωκαν.

1 καὶ διαφερόντως] οἱ P || in P sequitur Fonteii tonitruale
c. 39—41 (p. 156^A usque ad p. 163^D), postea demum Nigidii
tonitruale.

Nigidii tonitruale exhibent praeter C etiam P f. 186^r et V
f. 284^v (cuius tamen scripturas afferre non attinet); librum
olim edidit Rutgers var. lection. p. 247—260 ex P (vid. pro-
leg.); iteravit ex mea proecdosi Swoboda, Nigidii reliquiae
p. 93 sq. || 8 πάσης P | ταῖς add. Hercher || 11 τὴν σελήνην P ||
12 ἐπιλέξατο P || 13 post νοσημερίας Hase in comm. de Lydi
scriptis etc. p. LI διακοσμήσαντες addi vult || 14 λειψόμεθα P ||
15 post τοπικὰς add. δὴ P

ΜΗΝΙ ΙΟΤΝΙΩ

Σελ. α'. ἐὰν βροντήσῃ, τῶν καρπῶν εὐφορία ἔσται, ἐξηρημένων κριθῶν· νοσήματα δὲ ἐπισφαλῇ τοῖς σώμασιν ἐπισκήψει.

5 β'. ἐὰν βροντήσῃ, ταῖς μὲν ὠδινούσαις ἀπαλλαγὴ μᾶλλον ῥαδία, τοῖς δὲ θρέμμασι φθορά, ἰχθύων γε C μὴν ἀφθονία ἔσται.

γ'. ἐὰν βροντήσῃ, καύσων ἔσται ξηρότατος, ὥστε 102 A μὴ τοὺς ξηροὺς μόνους ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑγροὺς καρ- 10 πούς διαφυγέντας ἀποκυνθῆναι.

δ'. ἐὰν βροντήσῃ, νεφελώδης καὶ ὑετώδης ὁ ἀήρ ἔσται, ὥς ἐκ σηπτικῆς ὑγρότητος φθαρῆναι τοὺς καρπούς.

ε'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπαίσιον τοῖς ἀγροῖς· οἱ δὲ χω- 15 ρίοις ἢ πολίχνυις ἐφεστῶτες ταραχθῆσονται. B

ς'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀκμάσασι τοῖς καρποῖς ἐντεχθῆσεται τι θηρίον τὸ βλάπτον αὐτούς.

ζ'. ἐὰν βροντήσῃ, νοσήματα μὲν ἐνσκήψει, ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τεθνήξονται· καὶ οἱ μὲν ξηροὶ καρ- 20 ποὶ ἐπιτεύξονται, οἱ δὲ ὑγροὶ ξηρανθήσονται.

η'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπομβρίαν καὶ φθορὰν σίτου C δηλοῖ.

θ'. ἐὰν βροντήσῃ, φθορὰ τοῖς θρέμμασιν ἔσται ἐξ ἐπιδρομῆς λύκων.

2 σελ. om. P; in Lydi fonte fuit probabiliter σελήνη ἐν α' et sic semper et fortasse idem Lydus scripserat; sed cum ea quae in fonte suo repperit non satis intellexerit, a singulorum correctione abstinere satius est: cf. Swoboda p. 35 || 5 βροντῇ P | ὠδινούσαις P || 8 ἐὰν βροντήσῃ] sic P, βροντῆς γενομένης C || 11 ἐὰν βροντήσῃ] om. P et ita semper usque ad finem mensis (praeter p. 64, 5) || 16 ἀκμάσασαι P || 18 μὲν om. P || 23 φθορὰ] θάνατος P

ι'. ἐὰν βροντήσῃ, θάνατος μὲν ἔσται συγχνός, εὐ-
θηνία δὲ ὅμως.

ια'. ἐὰν βροντήσῃ, καύματα μὲν ἀβλαβῆ, τὰ δὲ 308
πολιτικά ἐν εὐφοροσύνῃ ἔσται.

ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ὁμοίως ὥς ἐπὶ τῇ πρὸ ταύτης. 5

D ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, δυνάστου πτώσειν ἀπειλεῖ.

ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, καυσῶδες μὲν τὸ περιέχον ἔσται,
104 A εὐφορία δὲ τῶν καρπῶν καὶ εὐροια τῶν ποταμίων οὐχ
ἥμισυ λχθύνων. τὰ σώματά γε μὴν ἐξασθενήσεται.

ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, τὰ μὲν πτηνὰ λυμανθήσεται τῷ 10
θέρει, οἱ δὲ λχθύνες φθαρήσονται.

ισ'. ἐὰν βροντήσῃ, οὐκ ἐλάττωσιν μόνον τῶν ἐπι-
B τηδείων ἀλλὰ καὶ πόλεμον ἀπειλεῖ, ἀνὴρ δέ τις εὐ-
τυχὴς ἀφανισθήσεται.

ιζ'. ἐὰν βροντήσῃ, καύματα ἔσται καὶ μυνῶν καὶ 15
ἀσφαλᾶκων καὶ ἀκρίδων φορὰ· εὐθηνίαν δὲ ὁμῶς καὶ
φόνους τῷ δήμῳ φέρει.

ιη'. ἐὰν βροντήσῃ, φθορὰν τῶν καρπῶν ἀπειλεῖ.

C ιθ'. ἐὰν βροντήσῃ, τὰ λυμαινόμενα τοῖς καρποῖς
θηρία φθαρήσεται. 20

κ'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοιαν ἀπειλεῖ τῷ δήμῳ.

3 τοῖς δὲ πολιτικοῖς P || 5 hic scribit ἐὰν βροντήσῃ P | τῇ
πρὸ ταύτης] τῆς ἐνδεκάτης P || 8 εὐροια τῶν ποταμῶν· οὐχ
P, quod non displicuit Hasio, ita ut postea lacunam statueret;
εὐροια <τῶν ποταμῶν καὶ ἀφθονία> τῶν ποταμίων coni. Hertzs.
de Nigid. Figul. p. 33 adn. 3 || 13. 14 εὐτυχίς P || 14 ἀφαν-
ισθήσεται coni. Hercher, ἀφανίζεται C, ἀναφανίζεται P || 15 καὶ
post ἔσται om. P | μυνῶν corr. H. pro μυῖων coll. p. 120 A,
126 C, 140 A, 146 A, 150 D aliis || 16 φορὰ] sic CP; id quod
Rutgers dedit, φθορὰ, recepit H. | εὐθηνία P | ὁμῶς καὶ corr.
pro ὅμως καὶ H. (coll. ἅμα καὶ p. 68, 9 et καὶ ὁμοῦ p. 69, 8 ||
17 φόνους in suspitionem vocat Hercher || 18 φθορὰ P || 19 τοὺς
καρποὺς C

- κα'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐλάττωσιν μὲν οἶνον, ἐπίδοσιν
 δὲ τῶν ἄλλων καρπῶν δηλοῖ καὶ ἀφθονίαν ἰχθύων.
- 109 κβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπίφθορον ἔσται τὸ καῦμα.
 κγ'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐφροσύνην καὶ κακῶν ἀπαλ-
 5 λαγὴν καὶ νόσων ἀφανισμόν δηλοῖ.
- κδ'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ. D
 κέ'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμοι καὶ μυρία ἔσονται κακά.
 κς'. ἐὰν βροντήσῃ, ὁ χειμῶν τοῖς καρποῖς ἐπιβλα- 106 A
 βῆς ἔσται.
- 10 κζ'. ἐὰν βροντήσῃ, κίνδυνος στρατιωτικὸς τοῖς κρα-
 τοῦσιν ἔσται.
- κη'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρία ἔσται τῶν καρπῶν.
 κθ'. ἐὰν βροντήσῃ, τὰ τῆς βασιλίδος πόλεως ἔσται
 κρείττονα.
- 15 λ'. ἐὰν βροντήσῃ, πρὸς βραχὺ θάνατος ἔσται συχνός. B

ΙΟΥΛΙΟΣ

28. α'. Ἐπὶ τῆς σεληνιακῆς νουμηνίας ἐὰν βρον-
 τήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, τῶν δὲ θρεμμάτων πτώσεις.
- β'. ἐὰν βροντήσῃ, καλὸν τῷ φθινοπώρῳ.
- 20 γ'. ἐὰν βροντήσῃ, χειμῶνα βαρὺν σημαίνει.
- δ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἄεριοι ἔσονται ταραχαί, ὥς ἐξ C
 αὐτῶν σπάνιν γενέσθαι.
- ε'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν σίτου, ἄρχοντος δὲ
 ἀγαθοῦ πτώσεις ἔσται.

4 καὶ ante κακῶν om. P || 5 καὶ ante νόσων om. P ||
 8 ὁ om. P || 10 στρατικός C || 12 εὐετηρία] sic etiam P | τῶν
 ante καρπῶν om. C || 16 μηνὶ Ιουλίῳ rubre P || 17 ἐὰν βρον-
 τήσῃ (non βροντῇ) habet P, sed omittit in reliquis mensis
 diebus || 18 εὐθηνία] ἐλευθερία P || 21 ὥς — γενέσθαι (22)]
 om. P || 22 an post σπάνιν addendum σίτου?

ς'. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους θανατηφόρους ταῖς δου-
λικαῖς τύχαις ἀπειλεῖ.

ξ'. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρία ἔσται βλαβερά τοῖς σ10
σπορίμοις.

η'. ἐὰν βροντήσῃ, εἰρήνην μὲν τοῖς κοινοῖς, ὕλεθρον 5
D δὲ τοῖς βοσκήμασι καὶ βῆχα ξηρὸν ἐνσκήψαι δηλοῖ.

θ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐποψίαν θεῶν καὶ ἀγαθῶν πολ-
λῶν πρόσοδον δηλοῖ.

108 A ι'. ἐὰν βροντήσῃ, σωτηριώδη ἔσται τὰ ποτάμια
ὕδατα. 10

ια'. ἐὰν βροντήσῃ, καῦμα σημαίνει καὶ ὕμβρον
βίαιον καὶ σπάνιν σίτου.

ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ψυχὸς τῷ θέρει ἔσται ἀδόκη-
τον, δι' οὗ φθαρήσεται τὰ ἐπιτήδεια.

B ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐρπετὰ φανεῖται βλαβερώτατα. 15

ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, εἰς ἓνα τὴν πάντων δύναμιν
ἐλθεῖν φράζει· οὗτος δὲ ἔσται τοῖς πράγμασιν ἀδικώ-
τατος.

ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια ἔσται τοῦ δήμου καὶ
τοῦ σίτου ἐνδεια. 20

ισ'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον ὁ τῆς ἀνατολῆς βασι-
λεὺς ἐκδέχεται καὶ νόσον ἀπὸ ξηροῦ καύματος.

C ιζ'. ἐὰν βροντήσῃ, διαδοχὴν μεγάλου ἄρχοντος δηλοῖ.

ιη'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐνδειαν καρπῶν ἐξ ἐπομβρίας
ἀπειλεῖ. 25

2 ψυχαῖς coni. perperam Meursius apud Rutgersium: cf. p. 44, 10 || 7 θείων P | fuit fort. ἐποψίαν θεῶν πολλῶν καὶ ἀγαθῶν πρόσοδον; de θείαις cf. p. 43, 10 || 8 πρόσοδον corr. Hercher pro πρόσοδον || 11 καὶ ante ὕμβρον om. P || 12 καὶ ante σπάνιν om. P || 14 δι' οὗ] καὶ οὐ P || 16 τὴν] τῶν P || 19 καὶ om. P || 22 ἐκδέχεται C post locum laceratum in membrana; H. suspicatur intercidisse μέλλει et in commate sequenti verbum aliud || 24 ἐπομβρίας etiam P || 25 ἀπειλεῖ] δηλοῖ C

ιθ'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον δηλοῖ καὶ ἀπώλειαν
δυνατῶν· ἀφθονία δὲ ἔσται τῶν ξηρῶν καρπῶν.

κ'. ἐὰν βροντήσῃ, αὐχμὸν νοσώδη ἀπειλεῖ.

311 κα'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια ἔσται τοῖς ὑπηκόοις, D
5 ἀλλ' οὐκ εἰς μακράν.

κβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀγαθὰ μὲν τοῖς κοινοῖς πρά-
γμασι, νόσους δὲ τοῖς σώμασι περὶ τὴν κεφαλὴν ση-
μαίνει.

κγ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἡ διχόνοια τοῦ δήμου παν-110 A
10 θήσεται.

κδ'. ἐὰν βροντήσῃ, δυνατοῦ ἀνθρώπου δηλοῖ δυ-
νατὸν ἀτύχημα.

κε'. ἐὰν βροντήσῃ, τῇ νεολαίᾳ κάκωσις καὶ τοῖς
καρποῖς μετ' αὐτῆς, νοσώδης δὲ ὁ καιρὸς ἔσται.

15 κς'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπὸ μεγάλης εὐθηρίας ἔνδεια B
ἔσται.

κζ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐκβρασμὸν τοῖς σώμασιν ἀπειλεῖ.

κη'. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδεια ὑδάτων καὶ ὄχλος ἐρ-
πετῶν ἐπιβλαβῶν ἔσται.

20 κθ'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρίαν δηλοῖ.

λ'. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ ἄνθρωποι ἐκ ποινηλασίας ἐπὶ
τὰ χεῖριστα τῶν πταισμάτων ὀλισθήσουσιν.

ΑΤΤΟΥΣΤΟΣ

C

29. α'. Ἐὰν βροντήσῃ, καὶ τὰ τῆς πολιτείας ἡρέμα
25 πως καλλίονα καὶ εὐθηρία ἔσται.

2 καρπῶν habet etiam P || 5 μακρὸν C || 9 ἡ om. P || 11. 12
δυνατῶν corruptum: δεινὸν vel ἀδόκητον (cf. p. 66, 13; 78, 13)
fuisse credo || 13 κάκωσις scripsi (coll. p. 73, 16) pro κακῶς
pariter atque p. 68, 20 || 14 ὁ om. P || 15 ἔσται ἔνδεια P ||
17 ἐκβρασμὸς idem valet atque ἔκζεμα || 18 καὶ om. P || 22
ὀλισθήσονται C || 23 μηνὶ Ἀγούστῳ rubr. P || 24 εἰ βροντήσῃ
P, qui in ceteris mensis diebus om. | καὶ ante τὰ om. P

β'. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους ἅμα καὶ ἔνδειαν τῶν ἐπι-
τηδείων ἀπειλεῖ.

γ'. ἐὰν βροντήσῃ, δίκας καὶ λέσχας τῷ δήμῳ ἀπειλεῖ.

D δ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδεια τροφῶν λογικοῖς ἅμα καὶ 312
ἀλόγοις ἔσται. 5

ε'. ἐὰν βροντήσῃ, τὰς γυναῖκας συνετωτέρας δηλοῖ.

112A ς'. ἐὰν βροντήσῃ, μέλιτος μὲν ἀφθονία ἔσται, ὕδα-
τος δὲ καὶ τῶν λοιπῶν τροφίμων λεῖψις.

ζ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀνέμους τραχεῖς καὶ νόσους ὁμοῦ
σημαίνει. 10

η'. ἐὰν βροντήσῃ, νόσον ἀκίνδυνον τοῖς τετραπόδοις
ἀπειλεῖ.

θ'. ἐὰν βροντήσῃ, ὕγίειαν μὲν ἀνθρώποις ὥς ἐκ
τοῦ πλείονος ἐπαγγέλλεται.

B ι'. ἐὰν βροντήσῃ, λύπας καὶ μοχθηρίας τῷ πλήθει 15
ἀπειλεῖ.

ια'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρία μὲν ἔσται, πτώσις δὲ
ἐρπετῶν καὶ βλάβη τοῖς ἀνθρώποις.

ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, χόρτον καὶ βαλάνου ἀφθονία
ἔσται, τῇ δὲ πρώτῃ ἡλικίᾳ κἀκώσεις. 20

ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, ὕλεθρος ἔσται τοῖς σώμασι λο-
γικῶν τε καὶ ἀλόγων.

C ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον μὲν τοῖς κοινοῖς, ἀφθο-
νίαν δὲ τοῖς καρποῖς δηλοῖ.

ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπὶ τὸ χεῖρον τὰ πράγματα. 25

ις'. ἐὰν βροντήσῃ, εἰρήνην βαθεῖαν ἐπαγγέλλεται.

§ λέσχας vix sanum: num λύμας? || 4 post λογικοῖς add.
τε P || 6 post συνετωτέρας add. ἔσεσθαι P || 8 τροφίμων om.
P || 9 ὁμοῦ om. P || 13 μὲν om. P || 14 ἐπαγγέλλει C || 19
post χόρτον add. μὲν P || 20 κἀκώσεις scripsi pro κακῶς || 22
ε om. P

ιζ'. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ χεῖρους τῶν ἀνθρώπων στν-
γνάσουσιν.

ιη'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον ἐμφύλιον ἀπειλεῖ.

ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, φόνους αἱ γυναῖκες καὶ τὸ δου- D
5 λικὸν τολμήσει.

313 κ'. ἐὰν βροντήσῃ, ὕλεθρον βοῶν καὶ ταραχὰς τοῖς
πράγμασιν ἀπειλεῖ.

κα'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν ἅμα καὶ διχόνοιαν 114 A
τῷ δήμῳ δηλοῖ.

10 κβ'. ἐὰν βροντήσῃ, καλὰ μετρίως τὰ πράγματα ἀνὰ
πάντα τὸν ἐνιαυτόν.

κγ'. ἐὰν βροντήσῃ, κεραυνὸν πεσεῖσθαι δηλοῖ καὶ
φόνους ἀπειλεῖ.

κδ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπώλειαν εὐγενῶν νέων ἀπειλεῖ.

15 κε'. ἐὰν βροντήσῃ, χειμῶνα καὶ σπάνιν ὀπωρῶν B
ἔσεσθαι προλέγει.

κς'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον σημαίνει.

κζ'. ἐὰν βροντήσῃ, πολέμους ἅμα καὶ δόλους ἀπειλεῖ.

κη'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν μὲν τῶν καρπῶν,
20 φθορὰν δὲ τῶν βοῶν σημαίνει.

κθ'. ἐὰν βροντήσῃ, οὐδεμίαν ἐναλλαγὴν σημαίνει.

λ'. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους τῇ πόλει, ἐφ' ἧς φαγὴ- C
σεται, ἀπειλεῖ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

25 30. α'. Ἐὰν βροντήσῃ, εὐτετηρίαν ἅμα καὶ εὐφρο-
σύνην δηλοῖ.

1 οἱ] εἰ P || 1. 2 στνγάσουσιν P || 9 δηλοῖ scripsi pro
ἀπειλεῖ || 12 κεραυνὸς P || 12. 13 καὶ φόνους] φόνους δὲ C ||
15 καὶ om. P || 16 προλέγει] δηλοῖ P || 22 νόσους τῇ ἐφ' οἷς
P || 24 μηνὶ σεπτεμβρίῳ rubr. P || 25 ἐὰν βροντήσῃ hic habet
etiam P, qui in ceteris mensis diebus omitt.

- β'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια τῷ δῆμῳ ἔσται.
- D γ'. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ πόλεμον δηλοῖ.
 δ'. ἐὰν βροντήσῃ, δυνατοῦ πτώσιν καὶ πολέμου
 παρασκευὴν δηλοῖ.
- 116A ε'. ἐὰν βροντήσῃ, κριθῆς μὲν ἀφθονίαν, σίτου 314
 δὲ ἐλάττωσιν δηλοῖ. 6
 ς'. ἐὰν βροντήσῃ, δύναμις ἔσται ταῖς γυναιξὶ κρείτ-
 των ἢ κατ' αὐτάς.
 ζ'. ἐὰν βροντήσῃ, νόσον καὶ πῶσιν τῷ δουλικῷ
 ἐξ αὐτῆς ἀπειλεῖ. 10
 η'. ἐὰν βροντήσῃ, τοὺς μάλιστα δυνατοὺς τοῦ πολι-
 B τεύματος σχολιὰ ἐννοεῖν, ἀποτεύξεσθαι δὲ τῶν νοου-
 μένων κατηγορεῖ.
 θ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἄνεμον πνεῦσαι ἐπίνοσον ἀπειλεῖ.
 ι'. ἐὰν βροντήσῃ, ἕρις ἔσται τῷ τόπῳ ἐφ' οὗ ῥα- 15
 γήσεται πρὸς ἕτερον οὐκ ἄλογος.
 ια'. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ ὑπεξούσιοι τῶν εὐγενῶν σκέ-
 ψονται τι καινὸν ἐν τοῖς κοινοῖς.
 C ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπομβρον τὸν τοῦ ἀμῆτοῦ καιρὸν
 καὶ λιμὸν ἔσεσθαι λέγει. 20
 ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, λιμὸν βαρὺν ἀπειλεῖ.
 ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους ἀπειλεῖ.
 ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρίαν μὲν δηλοῖ, εὐθηνίαν
 δὲ ὁμως.
 ις'. ἐὰν βροντήσῃ, ὁ σπόρος πολὺς, ἄκαρπος δὲ 25
 δηλοῦται.

4 δηλοῖ] δι' αὐτὴν ἔσεσθαι P || 9 τῶν δουλικῶν P || 10 ἐξ
 αὐτῆς del. Hercher || 12 ἐννοεῖ P || 13 νοουμένων corr. Hercher
 pro ἐσομένων || 15. 16 φαγήσεται corr. Hercher pro φήγνυτο || 18
 τι κοινὸν C, τὸ κοινὸν P: corr. H. | ἐπὶ τοῖς κοινοῖς P; ἐπὶ τοῖς
 κακοῖς conl. Rutgers || 19 ἐπομβρον P, ἐπομβρίαν C || 21 βα-
 ρεῖαν C

- ιζ'. εἰ βροντήσῃ, ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων ἀπειλεῖ. D
 ιη'. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν ἄμα καὶ πολέμους σημαίνει.
 ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν δενδρώδης καρπὸς ἐπιτενύ- 118 A
 ξεται, νόσοι δὲ καὶ στάσεις δημοτικαὶ ἔσονται.
- 315 κ'. εἰ βροντήσῃ, ἀπώλειαν κλεινοῦ ἀνθρώπου καὶ
 6 πόλεμον ἀπειλεῖ.
 κα'. εἰ βροντήσῃ, λύπας καὶ ζημίας τῷ δήμῳ ἀπειλεῖ.
 κβ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μὲν, χειμῶνα δὲ βαρὺν
 καὶ ὕγρον σημαίνει.
- 10 κγ'. εἰ βροντήσῃ, τὸν χειμῶνα τοῦ ἔτους ἐνδεᾶ B
 προλέγει.
 κδ'. εἰ βροντήσῃ, λειψυδρίαν ἀπειλεῖ. τῶν δὲ ἀκρο-
 δρύων εὐφορία ἔσται, περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον θυέλ-
 λαις διαφθαρήσεται.
- 15 κέ'. εἰ βροντήσῃ, ἐκ διχονοίας τοῦ πολιτεύματος
 τύραννος ἀναστήσεται, καὶ αὐτὸς μὲν ἀπολείται, ζημίας C
 δὲ ἀφορήτοις οἱ δυνατοὶ ὑποστήσονται.
 κς'. εἰ βροντήσῃ, ὁ κακὸς δυνάστης βουλῇ θεοῦ
 πεσεῖται.
- 20 κζ'. εἰ βροντήσῃ, δυνατοὶ πρὸς ἑαυτοὺς διενεχθή-
 σονται καὶ ἀλλήλους διαβαλοῦσιν.
 κη'. εἰ βροντήσῃ, σημεῖα ἔσται πραγμάτων μεγά-
 λων μηνυτικά. εὐλαβητέον δὲ μὴ καὶ πῦρ ἐπομβρήσῃ
 ἐνιαχοῦ.
- 25 κθ'. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸν ἐπιβλαβῆ ἀπειλεῖ. D
 λ'. εἰ βροντήσῃ, ἀπὸ χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω τὰ κοινά.

1 ἀπειλῶν P || 6 ἀπειλεῖ] σημαίνει P || 10 an τοῦ σίτου
 coll. p. 66, 20? | ἐνδεῇ P || 12 τῶν ἀκροδρύων P, τῶν δέν-
 ἀκροδρύων C: corr. H. || 14 διαφθαρήσονται CP: corr. Hercher
 18 θεοῦ βουλῇ P || 21 διαλαβοῦσιν P, διαλάβωσιν C: corr. H.
 22 δ' ἔσται P, ἔστι malit Rutgers || 23 πρὸς ἐπομβρίσει C || 24
 ἐνιαχοῦ corr. H. pro λαχοῦ || 26 ἐπὶ τὰ κρείττω κοινά P

31. α'. *Εἰ βροντήσῃ, κακὸν τύραννον τοῖς πράγμασιν ἀπειλεῖ.*

β'. *εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, φθορὰ δὲ τῶν χειρσαίων μυῶν.* 5

γ'. *εἰ βροντήσῃ, θυέλλας καὶ ταραχὰς δημοῖ, δι' ὧν τὰ μὲν δένδρα φθαρήσεται· μεγάλων δὲ ξαλῶν ἔσται τοῖς κοινοῖς μῆνυμα.*

δ'. *εἰ βροντήσῃ, οἱ ἐλάττους <τὰ> τῶν κρειττόνων καθέξουσιν, ὕγμινον δὲ ἔσται τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα.* 10

ε'. *εἰ βροντήσῃ, πάντων ἐπιδόσεις τῶν ἀναγκαιῶν, ἐξηρημένον σίτον.*

ς'. *εἰ βροντήσῃ, ἡ ὕψις μὲν εὐθηνίας, ἀμητὸς δὲ ἐλάττων, καὶ τὸ φθινόπωρον ἐγγὺς ἄκαρπον.*

ζ'. *εἰ βροντήσῃ, ὄσπρια μὲν ἄφθονα, οἶνος δὲ ἐλάτ- 15 των ἔσται.*

η'. *εἰ βροντήσῃ, σεισμὸν μετὰ μνηήματος προσδο- κητέον.*

θ'. *εἰ βροντήσῃ, ὄλεθρον θηρίοις ἀπειλεῖ.*

ι'. *εἰ βροντήσῃ, ἀνδρὸς ἐπαινουμένον πτώσιν δημοῖ.* 20

Δ ια'. *εἰ βροντήσῃ, ἀλληλανεμίαν ἐπισφαλῇ ταῖς βο- τάναις δημοῖ.*

ιβ'. *εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, σκηπτοὶ δὲ ἐκδιλιβήσονται.*

122 A ιγ'. *εἰ βροντήσῃ, καλὰ τὰ συναλλάγματα, καὶ εὐ- 25 θηνία πρὸς αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ βαρὺς οὐκ ἐπὶ πλέον ἰσχύσει.*

1 μηνὶ ὀκτωβρίῳ rubr. P || 2 εἰ βροντήσῃ hic habet P, qui om. per reliquum mensem || 5 μυῶν CP: corr. H. || 9 τὰ add. H. || 10 ὕγμινόν τε P | ἄερος P || 11 ἐπιδόσεις P || 13 ἡ—εὐθηνίας] om. P || 14 καὶ om. P || 21 ἐπισφαλῇ scripsi coll. p. 63, 3 pro ἐπωφελῇ || 24 σχολιαὶ βήσονται C

317 ιθ'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ φθορὰν βοσκημάτων
ἀπειλεῖ.

ιε'. εἰ βροντήσῃ, σπάνις ἔσται πνεύματος ξηροῦ B
καὶ καυστικοῦ ἐμπίπτοντος τοῖς καρποῖς.

5 ις'. εἰ βροντήσῃ, ἐξασθενήσουσιν οὕτως ἄνθρωποι,
ὥς ἄγνωστοι εἶναι δοκεῖν.

ιζ'. εἰ βροντήσῃ, πλουσίου ἀνδρὸς καὶ εὐγενῶν
εὐτυχήματα.

ιη'. εἰ βροντήσῃ, ἐπίσασκτον εὐθηρίαν δηλοῖ.

10 ιθ'. εἰ βροντήσῃ, δυνάστου πτώσειν ἢ βασιλέως C
ἐκβολὴν ἀπειλεῖ, διχονοιάν τε τῷ δήμῳ καὶ ἀφθονίαν
δηλοῖ.

κ'. εἰ βροντήσῃ, ἔλκη ξένα ἀπειλεῖ, τῷ δὲ πλήθει
ἐκ διχονοίας ἐσχάτην ἀτυχίαν.

15 κα'. εἰ βροντήσῃ, ὥσοι βηχῶδεις ἔσονται καὶ στη-
θῶν κακώσεις.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, μοχθηρίας τῷ δήμῳ καὶ νόσους
ποικίλας ἀπειλεῖ.

κγ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ δῆμος εὐφρανθήσεται παρα- D
20 δόξως.

κδ'. εἰ βροντήσῃ, ἐκ διχονοίας τῶν κρατούντων ὁ
δῆμος περιέσται.

κε'. εἰ βροντήσῃ, βαρεῖα ἔσται ἀπὸ τῶν κακῶν 124 A
δειλία.

3 σπάνη C || 5 ἀσθενήσουσιν οὕτως οἱ P || 6 ἀγνώστους CP:
corr. Hercher || 7 λουσίαν (αν corr. in ου) P, sed ante 1 spa-
tium pro rubric., ούσίαν conl. Rutgers || 8 an ἀτυχήματα? ||
9 ιη' om. P et postea ιη' ponit pro ιθ', ιθ' pro κ' etc. usque
ad finem mensis || 10 δυνατοῦ P || 11 τε om. P || 12 δηλοῖ
scripsi pro ἀπειλεῖ quod neque bene iteratur et cum ἀφθονίαν
pugnat (servato ἀπειλεῖ certe debuit pro ἀφθονίαν scribi
ἀστορίαν coll. p. 85, 18) || 13 post ἀπειλεῖ add. τοῖς ἀνθρώποις
P || 16 ante κακώσεις add. καὶ P || 21. 22 ὁ δῆμος τῶν κρα-
τούντων ἐκ διχονοίας περιέσται P

κς'. εἰ βροντήσῃ, αὐξηθήσεται μὲν τὰ θηρία, λι-
μώξει δὲ ὄμως.

κζ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπομβρίαν δηλοῖ.

κη'. εἰ βροντήσῃ, ἐνδεια ἔσται τῶν ἀναγκαίων.

κθ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπίνοσος ὁ ἐνιαυτός. 318

B λ'. εἰ βροντήσῃ, οὐκ εὐθηνίαν μόνον ἀλλὰ καὶ 6
ἐλάττωσιν τῶν πολεμίων καὶ εὐφροσύνην τοῖς πρά-
γμασι δηλοῖ.

NOEMBPIOΣ

32. α'. Εἰ βροντήσῃ, διχόνοϊαν δηλοῖ τῇ πόλει. 10

β'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν προλέγει.

C γ'. εἰ βροντήσῃ, πράγματα ἀναφύεται, δι' ὧν οἱ
ἐλάττους περιέσσονται τῶν μειζόνων.

δ'. εἰ βροντήσῃ, κρείττων ὁ σίτος.

ε'. εἰ βροντήσῃ, ξάλην τοῖς πράγμασι δηλοῖ, αἰσθη- 15
τοῖς τε καὶ ἀλόγοις νόσον.

ς'. εἰ βροντήσῃ, σκώληκες τῷ σίτῳ λυμανοῦνται.

D ζ'. εἰ βροντήσῃ, τοῖς ὑπὸ τὴν δύσειν ἀνθρώποις
τε καὶ ἀλόγοις νόσοι.

η'. εἰ βροντήσῃ, ἀδδηφαγίας ἔσεσθαι δεῖ διὰ νό- 20
σους ἀπειλουμένους.

126 A θ'. εἰ βροντήσῃ, δημοτῶν ἀνασκολοπισμοὶ ἔσονται,
ἀλλὰ μὴν καὶ ἀφθονία τῶν ἐπιτηδείων.

ι'. εἰ βροντήσῃ, πέρας ἔχει τὰ κακῶς βουλευθέντα

1 εὐξυνθήσεται P, εὐ ξυνθήσεται conl. Rutgers || 8 ἐπομβρίαν
etiam P || 4 ἐνδειαν τῶν P || 6 εὐθηνίαν, ἐλάττωσιν τῶν πολε-
μίων, εὐφροσύνην P || 9 μηνι νοεμβρίῳ rubr. P || 10 εἰ βρον-
τήσῃ] abhinc semper om., sed hab. 14 P || 12 δι' οὗ libri: corr.
Bekker || 15 δηλοῖ, αἰσθητοῖς τε] om. P || 15. 16 αἰσθητοῖς]
num ἀνθρώποις coll. infra 18? || 16 pro τε conl. δὲ Bekker ||
17 τὸν σίτον P | λοιμήνεται C || 19 τε om. P || 20 pro ἔσεσθαι
H. proposuit εἰργεσθαι, ἔχεσθαι, ἀπέχεσθαι

τοῖς κρατοῦσιν, ἄνεμος δὲ καυσώδης τοῖς δένδροις
λυμαίνεται.

ια'. εἰ βροντήσῃ, εὐχαριστεῖτωσαν ἄνθρωποι τῷ
θεῷ· ἄνεμος γὰρ ἐξ ἀνατολῶν φεύσει. B

5 ιβ'. εἰ βροντήσῃ, ἐνύπνια τοῖς ἀνθρώποις πλείονα
δόξει.

319 ιγ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπικερδῇ μὲν τὸν καιρὸν, λοιμικὸν
δὲ ἀπειλεῖ, ἔλμυσι δὲ ἐντοσθίοις κακοὶ τὰ σώματα.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ἐρπετὰ τοῖς ἀνθρώποις ἡρέμα
10 πῶς λυμαίνεται.

ιε'. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν ἰχθὺς ἀφθονώτατος, λοι- C
μῶξει δὲ τὰ ἐνυδρὰ θηρία, καὶ τὰ κοινὰ δῆθεν καλλίονα.

ις'. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδες καὶ μυῶν ἀρουραίων γέ-
νεσις, τῷ δὲ βασιλεῖ κίνδυνος, καὶ σίτου ἀφθονία ἔσται.

15 ιζ'. εἰ βροντήσῃ, νομὴν ἄφθονον τοῖς κτήνεσι δηλοῖ.

ιη'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον δηλοῖ καὶ τοῖς ἀστειοτέ-
ροις λύπας.

ιθ'. εἰ βροντήσῃ, γυναικῶν εὐπραγίας. D

κ'. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν δηλοῖ.

20 κα'. εἰ βροντήσῃ, οἱ μύες φθαρήσονται, εὐθηνία 128 A
δὲ οὐ σίτου μόνον ἀλλὰ καὶ νομῆς, καὶ ἰχθύων πλήθος.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, εὐετηρίαν δηλοῖ.

κγ'. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμος νοσώδης πνεύσει.

κδ'. εἰ βροντήσῃ, φρούριον τῇ πολιτείᾳ χρηστὸν

25 ὑπὸ πολεμίοις τελέσει.

1 κρατοῦσι καὶ ἄνεμος P || 2 λυμῇται C || 8 εὐχαριστήτω-
σαν P || 8 ἔλμυσι P | κακοὶ (sic!) P || 10 λυμῇται C || 11. 12
λυμῶξει P || 13 ἀκρίδων καὶ μυῶν P || 14 τῶν δὲ βασιλείων P |
καὶ σίτου] σίτου δὲ P || 15 νομὴν P (sed τ rubre) || 19—23 ad
κ' et κα' P transponit, quae ad κγ' et κδ' leguntur, ad κβ',
κγ', κδ', quae ad κ', κα', κβ' || 19 ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν P, οὐ
μακρὸν C || 20 μυῖτες P || 20. 21 εὐθηνία σίτου, πλήθος ἰχθύων
P || 25 πολεμίοις etiam P

κε'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμος ἐπικίνδυνος ἔσται· καὶ ἄνεμος νοσώδης πνεύσει.

B κς'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον ἐμφύλιον καὶ πτώσιν πολλῶν δηλοῖ· ὕμβροι τε ἔσονται λοιμώδεις.

κζ'. εἰ βροντήσῃ, τὰ αὐτὰ ἀπειλεῖ.

5

κη'. εἰ βροντήσῃ, τῆς συγκλήτου πολλοὶ ἀθυμία φθαρήσονται.

κθ'. εἰ βροντήσῃ, οἱ μὲν χεῖρους ἀλλίον πράξουσιν, αἱ δὲ ἐσόμεναι ὁπῶραι φθαρήσονται.

320

λ'. εἰ βροντήσῃ, θεοφιλέστερον οἱ ἄνθρωποι ζήσονται· καὶ εἰκότως σύμμετρα τὰ κακά.

10

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

33. α'. Εἰ βροντήσῃ, εὐετηρίαν μεθ' ὁμονοίας δηλοῖ.

β'. εἰ βροντήσῃ, ἀφθονία λχθύων καὶ καρπῶν διαφερόντως.

15

γ'. εἰ βροντήσῃ, τοῖς θρέμμασιν ἄνθρωποι καταχρήσονται δι' ἔνδειαν λχθύων.

D δ'. εἰ βροντήσῃ, βαρὺς ἔσται χειμῶν, εὐθηνία δὲ ὅμως.

ε'. εἰ βροντήσῃ, νόσους ψωρώδεις ἀπειλεῖ.

20

ς'. εἰ βροντήσῃ, αἰσίους ὀνείρους οἱ ἄνθρωποι ἐνυπνιασθήσονται, οἷ κακὸν πέρας ἔξουσιν.

130 A

ζ'. εἰ βροντήσῃ, τὸ αὐτὸ δηλοῖ πᾶσιν.

1. 2 καὶ ἄνεμος — πνεύσει] sic scripsi; ἄνεμον νοσώδη ποιήσει P, om. haec C || 4 ὕμβροι τε ἔσονται λοιμώδεις] addidi ex P || 9 ἐσόμεναι] ἐπιζόμεναι coni. H. || 11 καὶ εἰκότως σύμμετρα corr. H. pro εἰκότως συμμέτρια || 12 μὴν δὲ κεμβροίφ rubr. P || 14 ἀφθονίαν P || 20 ψωριώδεις CP: corr. Hercher | ἀπειλεῖ] δηλοῖ P || 21 αἰσίους ὀνείρους scripsi pro ὁσίοις ὀνείροις; Hercher coni. θείους ὀνείρους || 23 πεύσιν P

η'. εἰ βροντήσῃ, νότος ἐπικρατήσῃ· ἐξ οὗ εὐθηνία
μὲν καρπῶν ἔσται, ὕλεθρος δὲ θρεμμάτων.

θ'. εἰ βροντήσῃ, κλεινοῦ ἀνδρὸς πτώσις ἔσται.

ι'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν ἀνθρώποις ἐκ νοσημάτων B
5 ἀπειλεῖ, οἱ δὲ λχθύες ἐπιδώσουσιν.

ια'. εἰ βροντήσῃ, καυσώδης ἡ θερυνὴ ἔσται τροπή,
καὶ ἀφθονία ἐπέισακτος.

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, ἐκ γαστρορροίας νόσους ἀπειλεῖ.

321 ιγ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν, νόσους δὲ ἀπειλεῖ.

10 ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιον ἅμα πόλεμον καὶ εὐ- C
θηνίαν δηλοῖ.

ιε'. εἰ βροντήσῃ, πολλοὶ ἐπὶ πόλεμον πορεύονται,
ὀλίγοι δὲ ἀναστρέψουσιν.

ις'. εἰ βροντήσῃ, καινοπρεπῇ πράγματα ἐπὶ τῆς
15 πολιτείας.

ις'. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδας φύσεσθαι λεπτὰς ἀπειλεῖ,
εὐθηνίαν δὲ ὅμως.

ιη'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμος ἔσται βαρὺς.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπίτασιν τοῦ πολέμου ἀπειλεῖ. D

20 κ'. εἰ βροντήσῃ, ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων λέγει.

κα'. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμον θερμὸν καὶ νοσοποιὸν 132 A
φεῦσαι ἀπειλεῖ.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, καυσῶδες ἔσται τὸ θέρος καὶ
πολύκαρπον.

25 κγ'. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώποις νόσον δηλοῖ, ἀλλ'
ἀκίνδυνον.

κδ'. εἰ βροντήσῃ, ἐμφυλίους πολέμους τῇ πόλει καὶ B
ὕλεθρον τοῖς ὑλαίοις θηρίοις ἀπειλεῖ.

1 νότος ἐπικρατήσῃ P, νόσος ἐπικρατής C || 5 δὲ om. P ||
9 εὐθηνία P || 16 φύεσθαι C || 27 ἐμφύλιον πόλεμον P || 28 τῶν
ἐλαίων θηρίων P

κε'. εἰ βροντήσῃ, ἐκστρατείας κίνησις ἐπὶ πόλεμον,
ἀλλ' εὐτυχήσει.

κς'. εἰ βροντήσῃ, νόσους τοῖς θεράπουσιν ἀπειλεῖ.

κζ' εἰ βροντήσῃ, ὁ βασιλεὺς πολλοὺς ὠφελήσει.

κη'. εἰ βροντήσῃ, ἀκριδὼν γένεσις.

C κθ'. εἰ βροντήσῃ, ἰσχύνητα τοῖς σώμασιν ὕγιεινὴν
δηλοῖ.

λ'. εἰ βροντήσῃ, ἀνταρσίαν κατὰ τῆς βασιλείας
δηλοῖ καὶ εἰκότως πόλεμον.

ΙΑΝΟΤΑΡΙΟΣ

332

34. α'. Εἰ βροντήσῃ, ἐλαφρὸς ἄνεμος ρεύσει, ἀλλ' 11
ἀκίνδυνος.

D β'. εἰ βροντήσῃ, ἀδόκητος ἔσται πόλεμος.

γ'. εἰ βροντήσῃ, μετὰ νίκην ἦταν τοῖς ἐν πολέμῳ
φράζει· εὐδηνία δὲ ἔσται.

15

134A δ'. εἰ βροντήσῃ, ὁμονόησει ὁ δῆμος πρὸς εἰρήνην.

ε'. εἰ βροντήσῃ, ὕγειαν τοῖς κτήνεσι σημαίνει.

ς'. εἰ βροντήσῃ, βηχῶδη νόσον ἀπειλεῖ, ἀφθονίαν
δὲ ἰχθύων καὶ καρπῶν δηλοῖ.

B ζ'. εἰ βροντήσῃ, δουλομαχία ἔσται καὶ νόσος συχνή. 20

η'. εἰ βροντήσῃ, ὁ δυνάστης τῆς πολιτείας πρὸς
τοῦ δήμου κινδυνεύσει.

θ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ τῆς ἀνατολῆς βασιλεὺς κινδυνεύσει.

ι'. εἰ βροντήσῃ, ἀνέμου κίνησιν σφοδρὰν καὶ σίτου 25
μὲν εὐφορίαν τῶν δ' ἄλλων καρπῶν ἀφορίαν δηλοῖ.

C ια'. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν σημαίνει καὶ μέχρις ἀλόγων.

2 εὐτυχῆς P || 6 ἰσχύνητα C | ὕγιεινὴν etiam P || 10 μηνι
Ἰανουαρίῳ rubr. P || 11 ἄνεμος] κίνδυνος P || 16 ὁ om. P || 18
ἀφθονίαν etiam P || 21 ὁ om. P || 23—26 ad θ' refert P,
quod ad ι' legitur et vice versa || 25 καὶ om. P || 26 δηλοῖ om. P

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, οἱ ἄνθρωποι τὰς ὕψεις νοσήσου-
σιν, ἔσται δὲ πολὺς χόρτος καὶ ἰχθύων ἐπίδοσις.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀπειλεῖ.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, σπάνιν καὶ μυῶν γένεσιν καὶ
5 ὄλεθρον τετραπόδων ἀπειλεῖ.

ιε'. εἰ βροντήσῃ, στάσιν δουλικὴν καὶ τιμωρίαν D
αὐτοῖς καὶ εὐθηνίαν καρπῶν.

ις'. εἰ βροντήσῃ, ὁ δῆμος ὑπὸ τοῦ βασιλέως τα-
ραχθήσεται.

323 ιζ'. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀκινδύνους ἀπειλεῖ. 136 A

11 ιη'. εἰ βροντήσῃ, πράγματα ἐκδειματοῦντα τὸν δῆ-
μον ἀναστήσεται.

ιθ'. εἰ βροντήσῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς νικήσει καὶ ὁ
δῆμος τὴν κρείττονα ἔξει τάξιν.

15 κ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἐπέσρακτος ἔσται, B
βηχῶδης δὲ νόσος ἐνοχλήσει τοῖς σώμασιν.

κα'. εἰ βροντήσῃ, ὁ βασιλεὺς πολλοῖς ἐπιβουλεύσας
τέλος ἐπιβουλεύεται.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, μυῶν δὲ καὶ
20 ἐλάφων πλήθος.

κγ'. εἰ βροντήσῃ, εὐταξίαν τῇ πόλει δηλοῖ.

κδ'. εἰ βροντήσῃ, νόσον μετὰ ἐνδείας δηλοῖ. C

κε'. εἰ βροντήσῃ, δουλομαχία ἔσται.

κς'. εἰ βροντήσῃ, πολλοὶ πρὸς τοῦ κρατοῦντος
25 ἀναιρεθήσονται, τέλος δὲ καὶ αὐτός.

2 καὶ om. P || 3 εἰ βροντήσῃ] hic add. P || 4 μυῶν P ||
8 ὁ om. P || 10 ἀπειλεῖ] δηλοῖ P || 12 ἀναστήσονται CP: corr.
Hercher || 13 καὶ ante ὁ βασιλεὺς om. P || 14 τάξιν ἔξει C ||
15. 16 εὐθηνία ἐπέσρακτος, βηχῶδης νόσος τοῖς σώμασιν P || 17
ἐπιβουλεύσας] βασιλεύσας P || 19 μυῶν P || 20 ἀσκαλάφων conl.
Swoboda p. 59 | πληθὺς P || 25 post αὐτὸς Rutgers ἔξει vel
tale quid addi iubet; debuit certe ἀναιρεθήσεται

- κζ'. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀκινδύνους δηλοῖ.
 D κη'. εἰ βροντήσῃ, οἱ μὲν ἐνάλιοι ἰχθύες ἐπιδώσουσι,
 τὰ δὲ θρέμματα φθαρήσεται.
 κθ'. εἰ βροντήσῃ, λοιμικὸν καὶ νοσῶδες ἐπὶ πᾶσι
 τὸ τοῦ ἀέρος κατὰσθημα.
 λ'. εἰ βροντήσῃ, θάνατον συχρὸν ἀπειλεῖ.

138 A

ΦΕΒΡΟΤΑΡΙΟΣ

324

35. α'. Εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ πτώσιν ἀνδρῶν
 εὐπόρων ἀπειλεῖ.
 β'. εἰ βροντήσῃ, ὃ μὲν σίτος ἐλάττων, ἡ δὲ κριθή ¹⁰
 κρείττων, καὶ θηρίων μὲν αὖξησις, φθίσις δὲ ἀνθρώ-
 πων ἔσται.
 γ'. εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιος ἔσται στάσις.
 δ'. εἰ βροντήσῃ, οἱ ἄνθρωποι οὐ προσώποις μόνον
 ἀλλὰ καὶ διανοαῖς αὐταῖς ταραχθήσονται. ¹⁵
 B ε'. εἰ βροντήσῃ, ἄμητος πολὺς καὶ ἀνθρώπων ἀπώ-
 λεια ἔσται.
 ς'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰ τῶν ξηρῶν καρπῶν, καὶ
 διαφερόντως τῶν κριθῶν.
 ζ'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν οὐκ εἰς μακρὰν ἀνθρώ- ²⁰
 ποὺς ἀπειλεῖ.
 η'. εἰ βροντήσῃ, πρᾶγμα μέγιστον ἀναφύσεται τῇ
 πολιτείᾳ, καὶ οἱ μὲν ἰχθύες ἐπιδώσουσι, τὰ δὲ θηρία
 φθαρήσεται.
 C θ'. εἰ βροντήσῃ, ἐλάττων ἡ κριθή. ²⁵

3 φθαρήσεται corr. H., φθαρήσεται C, φθαρήσονται P ||
 7 μηνὶ φεβρουαρίῳ P rubr. || 11 καὶ et μὲν et δὲ om. P || 12
 ἔσται om. P || 13 στάσις ἔσται P || 14 οἱ om. P || 17 ἔσται om.
 P || 18 καὶ om. P || 22 γέγιστον P | ἀναφύσεται CP: corr. H.
 coll. p. 84, 5 || 24 φαρήσεται P

ι'. εἰ βροντήσῃ, τὰ θηρία τοῖς ἀνθρώποις λυμα-
νεῖται.

ια'. εἰ βροντήσῃ, εὐτοκία γυναικῶν.

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, θάνατον συχνὸν ἀπειλεῖ καὶ ἀνέ-
5 μους ἀήθεις.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, στάσις δὲ
δύμως πολιτική.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ἀποβολὴν τέκνων καὶ ἐφοδον^{140 A}
ἐρπετῶν ἐπιβλαβὴ ἀπειλεῖ.

325 ιε'. εἰ βροντήσῃ, λοιμικὸς ἀήρ ἔσται, θηρίων τε
11 καὶ μυῶν γένεσις.

ισ'. εἰ βροντήσῃ, τῷ μὲν δῆμῳ αἰσιον, τοῖς δὲ
δυνατοῖς ἐκ διχονοίας κακόν.

ιζ'. εἰ βροντήσῃ, θέρος ἔσται ἀφθονώτατον.

15 ιη'. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμον βαρὺν καὶ φλυκταινῶν B
ἀνάστημα τοῖς σώμασιν ἀπειλεῖ.

ιθ'. εἰ βροντήσῃ, ἐρπετῶν καὶ ἐλμύνθων πρὸς αὐ-
τοῖς ὄχλος ἔσται.

κ'. εἰ βροντήσῃ, καλοὺς ἀέρας δηλοῖ.

20 κα'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπίνοσος ὁ ἀήρ, ἀλλ' οὐ φθα-
ρτικός ἔσται.

κγ'. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώποις μὲν δυσμορφίαν, ὁρ- C
νέοις δὲ φθορὰν ἀπειλεῖ.

25 κδ'. εἰ βροντήσῃ, ὑγίειαν μὲν ἀνθρώποις, ἰχθύσι
δὲ καὶ ἐρπετοῖς ὕλεθρον ἀπειλεῖ.

8 καὶ om. P || 9 ἀπειλήν C || 10 ἔσται om. P || 10. 11 θηρίων
καὶ μυῶν P || 12 αἰσιος P || 12. 13 τοῖς δὲ δυνατοῖς scripsi pro
τῶν δὲ δυνατῶν || 14 ἀέρος P (sed & rubr.) || 15 φλυκτήνων C,
φλυκτίδων P: corr. H. || 16 num ἀνάγμα? || 17 καὶ om. C |
πρὸς αὐτοῖς] om. P || 20 εὐθηνίαν etiam P || 25 ὑγείαν P

κέ'. εἰ βροντήσῃ, τοῖς τρυφῶσιν ἐναντίον· πόλεμοι γὰρ ἔσονται, καὶ ζάλη βαρεῖα.

D κς'. εἰ βροντήσῃ, ἀνχμὸν καὶ λειψυδρίαν καὶ ψώρωσιν τοῖς σώμασιν ἀπειλεῖ.

κζ'. εἰ βροντήσῃ, στάσιν τῷ δήμῳ δηλοῖ. 5

142A κη'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μὲν, ἄνεμον δὲ νοσοποιὸν φεῦσαι μαντεύεται.

κθ'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

λ'. εἰ βροντήσῃ, ἀγαθὰ σημαίνει μετὰ μακρᾶς τινος τοῦ δήμου διχοστασίας. 25 10

ΜΑΡΤΙΟΣ

B 36. α'. Εἰ βροντήσῃ, ἔπαν τὸ ἔτος ἀψιμαχίαι καὶ διχόνοιαί ἔσονται.

β'. εἰ βροντήσῃ, παύσεται τὰ προαπειλούμενα.

γ'. εἰ βροντήσῃ, κακοδαιμονία μετὰ ἐνδεΐας τοῖς 15 πράγμασιν.

δ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία ἀφθονωτάτη ἔσται.

ε'. εἰ βροντήσῃ, εὐήλιον τὸ ἔαρ καὶ εὐκαρπον τὸ θέρος ἔσται.

C ς'. εἰ βροντήσῃ, ὅμοια τοῖς πρὸ ταύτης. 20

ζ'. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμος βαρὺς ἀναστήσεται, ὃ δὲ κρατῶν τὰ πράγματα κινήσει.

η'. εἰ βροντήσῃ, βροχὰς σημαίνει.

θ'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν μὲν ἀνθρώπων, γένεσιν δὲ θερίων ἀπειλεῖ. 25

3. 4 ἀνχμὸν, λειψυδρίαν, ψωρίωσιν τοῖς σώμασιν (om. ἀπειλεῖ) P || 8 πόλεμον, εὐθηνίαν (om. δηλοῖ) P || 9 μικρᾶς coni. Bekker || 11 μὴν μαρτίῳ rubr. P || 14 παύσει CP: corr. Hercher || 18 εὐκαρπον etiam P || 21 στήσεται C || 21. 22 ὃ δὲ τῶν πραγμάτων κρατῶν ἀποκινηθήσεται P || 23 βροχήν P

ι'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰ τοῖς τετραπόδοις.

ια'. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ ἀκρίδων γένεσιν D
δηλοῖ.

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, δυνατὸς τοῦ πολιτεύματος ἢ 144A
στρατηγὸς κινδυνεύσει, διὸ μάχαι συρραγήσονται, καὶ
τὰ θηρία τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλθῃ.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία ἔσται, τὰ δὲ θηρία
φθαρήσεται, καὶ οἱ ἰχθύες ἐπιδώσουσι· καὶ ἔρπετὰ
τοῖς οἰκήμασιν ἐνοχλήσει, οὐ μὴν βλάψει.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μὲν σημαίνει, θάνατον
11 δὲ ἀνθρώπων καὶ γένεσιν θηρίων ἀπειλεῖ. B

ιε'. εἰ βροντήσῃ, καύματα σημαίνει καὶ λειψυδρίαν
καὶ μυῶν ὄχλον καὶ ἰχθύων πολύν.

ισ'. εἰ βροντήσῃ, ὑγίεινόν μὲν τὸ ἔτος, ἀλλ' ἐνδεὲς
15 τῶν ἐπιτηδείων.

ιζ'. εἰ βροντήσῃ, πρᾶγμα παράδοξον τῷ δήμῳ συμβήσεται, συχνὴ δὲ φθορὰ ἀνθρώποις τε καὶ θηρίοις
τετράποσιν.

ιη'. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ νόσον καὶ ἀκρί- C
20 δων γένεσιν καὶ ἐγγὺς ἀκαρπίαν δηλοῖ.

ιθ'. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸς ξηρότατος καὶ φθορο-
ποιός.

κ'. εἰ βροντήσῃ, εὐπορώτερον οἱ ἄνθρωποι ἅμα καὶ
ἀφθονώτερον ζήσονται.

25 κα'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μετὰ πολέμους καὶ
φθορώδεις αὐχμούς δηλοῖ.

1 φθορὰν P || 2 κατομβρία· ἀκρίδων γένεσις P || 6 ἐπέλθει
P || 7 δὲ om. P || 8 καὶ ante οἱ om. P | καὶ ante ἔρπετὰ om.
P || 12. 13 καύματα, λειψυδρίαν, μυῶν καὶ ἰχθύων ὄχλον P || 13
μυῶν CP: corr. H. || 14 ἐνδεὲς etiam P || 16 δήμῳ om. P ||
17 τε om. P || 19 καὶ utrumque om. P || 23 εὐπορώτερον CP:
corr. Hercher || 25 εὐθηνίαν etiam P | πολέμον P

D κβ'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν μὲν ὀρνέων, ἐπιδόσιν δὲ τῶν ἐπιτηδεύων.

κγ'. εἰ βροντήσῃ, στάσεις δηλοῖ.

146 A κδ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν σημαίνει.

κε'. εἰ βροντήσῃ, καινὰ πράγματα τῷ δήμῳ ἀνα- 5
φύεται.

κς'. εἰ βροντήσῃ, κτῆσιν ἐπεισάκτων ἀνδραπόδων δηλοῖ.

κζ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπείσακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

κη'. εἰ βροντήσῃ, ἀφθονία ἰχθύων θαλαττίων ἔσται. 10

B κθ'. εἰ βροντήσῃ, αἱ γυναῖκες τῆς κρείττονος δόξης ἀνθέξονται.

λ'. εἰ βροντήσῃ, δυνατός τις τῆς βασιλείας ἐγκρα- 238
τῆς ἔσται, δι' οὗ εὐφροσύνη.

ΑΠΡΙΑΙΟΣ

15

37. α'. Εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιον στάσιν καὶ ἀπο-
C πτώσεις οὐσιῶν ἀπειλεῖ.

β'. εἰ βροντήσῃ, δίκης σημείον, ἐσθλοῖς ἐσθλὰ φε-
ρούσης καὶ φαύλοις φαῦλα.

γ'. εἰ βροντήσῃ, κέρδη ἐξ ἐπείσακτου εὐθηνίας 20
δηλοῖ.

δ'. εἰ βροντήσῃ, ὀργὴν τῶν κρειττόνων ἀπειλεῖ
τοῖς ἀξίοις.

ε'. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸν μὲν τῷ ἥρι, ὑγίεινὸν δὲ
τὸν ἐνιαυτὸν σημαίνει. 25

D ς'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμοι ἐμφύλιοι ἀναστήσονται.

7 ἐπείσακτον CP: corr. Hercher || 10 ἔσται om. P || 12 ἀνθέξονται etiam P || 15 μὴν ἀπριλίῳ rubr. P || 18. 19 φε-
ρούσης corr. H. pro φέρουσα || 24 τὸ ἔαρ P

- ζ. εἰ βροντήσῃ, ἀγαθὰ πάντα καὶ ἄφθονον εὐετη-
ρίαν δηλοῖ.
- η. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν δηλοῖ ἐπίνοσον. 148A.
- θ. εἰ βροντήσῃ, νίκην τῇ βασιλείᾳ δηλοῖ καὶ τοῖς
5 δυνατοῖς εὐφροσύνην.
- ι. εἰ βροντήσῃ, ἀνδρῶν ἀγαθῶν προκοπὰν ἔσονται.
- ια. εἰ βροντήσῃ, τὰ αὐτὰ σημαίνει.
- ιβ. εἰ βροντήσῃ, βροχὰς καὶ εὐθηνίας καὶ φθορὰν B
λχθύων δηλοῖ.
- 10 ιγ. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώπους καὶ κτήνεσι φθορὰν
ἀπειλεῖ.
- ιδ. εἰ βροντήσῃ, ὑγίειαν καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.
- ιε. εἰ βροντήσῃ, λοιμὸν σημαίνει.
- 329 ις. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μὲν, μυῶν δὲ ἀρουραίων
15 γένεσιν δηλοῖ.
- ιζ. εἰ βροντήσῃ, ἀφθονίαν τῶν ἐπιτηδείων ση- C
μαίνει.
- ιη. εἰ βροντήσῃ, διχόνοιαν καὶ ἀνδρῶν ἀστοχίαν
σημαίνει.
- 20 ιθ. εἰ βροντήσῃ, δυνατὸς ἀνὴρ τῆς πολιτείας οὐ-
σίας ἅμα καὶ δόξης ἀφαιρεθήσεται.
- κ. εἰ βροντήσῃ, θεοχολωσίαν σημαίνει.
- κα. εἰ βροντήσῃ, τοῖς μὲν καρποῖς δεξιόν, τῇ δὲ D
πολιτείᾳ πόλεμον σημαίνει.
- 25 κβ. εἰ βροντήσῃ, φθορὰ τῶν μυῶν ἔσται.
- κγ. εἰ βροντήσῃ, βροχὴν ὠφέλιμον τοῖς σπορῶ- 150A
μοις δηλοῖ.

1 φθόνον C || 4 δίκην (δ rubr.) P | τῇ βασιλείᾳ etiam P ||
12 ὑγείαν P | εὐθηνίαν etiam P || 14 εὐθηνίαν etiam P ||
μυῶν P || 16 ἀφθονίαν etiam P || 18 ἀστοχίαν etiam P || 28
δεξιάν C || 25 μυῶν P, μυῶν C

κδ'. εἰ βροντήσῃ, διχόνοια ἔσται τῶν δυνατῶν, τὰ δὲ σκέμματα αὐτῶν ἀναφανήσεται.

κε'. εἰ βροντήσῃ, εἰρήνη ἀνὰ πάντα τὸν ἐνιαυτόν.

κς'. εἰ βροντήσῃ, ἐλπίδα καρπῶν μεγάλην καὶ ἀμή-
των σπάνιν δηλοῖ. 5

B κζ'. εἰ βροντήσῃ, διοσημεία παράδοξος ὀφθήσεται.

κη'. εἰ βροντήσῃ, ὕπλοις ὁ δῆμος ἀναξώσεται.

κθ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπικρατήσῃ ὁ ξέφυρος.

λ'. εἰ βροντήσῃ, παραγμάτων καλῶν ἐπομβρία.

ΜΑΙΟΣ

10

C 38. α'. Εἰ βροντήσῃ, φυγὴν τῷ δήμῳ καὶ ἀτιμίαν
δηλοῖ.

β'. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν ἀπειλεῖ.

γ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπίσασκτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

δ'. εἰ βροντήσῃ, εὐκρατος ἀήρ, καὶ οἱ καρποὶ εὐ- 330
θηνοὶ ἔσονται. 16

ε'. εἰ βροντήσῃ, ἐναλλαγὴ τῶν λυπηρῶν τοῖς πρῶ-
D γμασιν ἔσται, καὶ πλείων ὁ σῖτος ἤπερ ἡ κριθή· τὰ
δὲ ὄσπρια φθαρήσεται.

ς'. εἰ βροντήσῃ, θάττον ἀκμάσαι τοὺς καρποὺς καὶ 30
φθαρεῖναι δηλοῖ.

152A ζ'. εἰ βροντήσῃ, ὀρνέων καὶ ἰχθύων ἀφθονία ἔσται.

η'. εἰ βροντήσῃ, ἀπαίσιον τῷ δήμῳ.

θ'. εἰ βροντήσῃ, λοιμὸν σημαίνει, ἀλλὰ μετρίως
ἐπικίνδυνον. 25

2 ἀναφανήσονται P || 3 εἰρήνη corr. H.: εἰρήνην P, om. C ||
4 μεγάλων P || 4. 5 ἀμήτων etiam P || 6 διοσημεία CP; διοση-
μεία conl. Hercher | παραδόξως C || 9 πράγματα κακὰ· ἐπομβρία
P | an <μετὰ> παραγμάτων (coll. p. 82, 9)? || 10 μηνὶ μαῖῳ
rubr. P || 11 ἀγῶν (α rubr.) P | ἀτιμίαν etiam P || 17 ἐναλ-
λαγὴ etiam P (ἐ rubr. corr. ex α) || 23 ἀναίσιον C

ι'. εἰ βροντήσῃ, ταραχὰς κατομβρίας καὶ ὑπερχύσεις ποταμῶν ἐπιβλαβεῖς δηλοῖ, σαυρῶν τε καὶ ἐρπετῶν πλήθος.

ια'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν κατὰ τε τὴν γῆν κατὰ B
5 τε τὴν θάλασσαν ἐλπιστέον.

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰ ἰχθύων ἔσται.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπίδοσιν ποταμίων ὑδάτων δηλοῖ, νόσους δὲ τοῖς ἀνθρώποις.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ἀνατολικὸς ἔσται πόλεμος καὶ
10 φθορὰ πολλή.

ιε'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ.

ισ'. εἰ βροντήσῃ, εὐχεσθαι δεῖ διὰ τὰ ἀπειλούμενα. C

ιζ'. εἰ βροντήσῃ, ὑετὸν σημαίνει.

ιη'. εἰ βροντήσῃ, σιέσιν καὶ ἔξ αὐτῆς πόλεμον καὶ
15 ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων.

ιθ'. εἰ βροντήσῃ, εὐνοίᾳ τοῦ δήμου ἀνὴρ τις εἰς
ἄκρον εὐδαιμονίας ἀρθήσεται.

331 κ'. εἰ βροντήσῃ, τοῖς μὲν περὶ τὴν ἀνατολήν εὐ- D
θηνία, τοῖς δὲ ἐπὶ δύσιν οὐχ οὕτως.

20 κα'. εἰ βροντήσῃ, εὐχῶν δεῖ διὰ τὰ ἀπειλούμενα.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ φθορὰν τῶν 154 A
θαλαττίων ἰχθύων σημαίνει.

κγ'. εἰ βροντήσῃ, εὐομβρίαν καρποφόρον δηλοῖ.

κδ'. εἰ βροντήσῃ, μεγάλα κακά, ὥς ἔξ ἀθυμίας
25 λειποθυμῆσαι τοὺς ὑπηκόους.

κε'. εἰ βροντήσῃ, ἀνάπαιλαν καὶ ὕφεσιν τῶν κακῶν B
ἐλπιστέον.

1 ταραχὰς P || 2 δηλοῖ om. P || 10 πολλῶν P || 16 τις delet
Hercher: sed cf. p. 106, 27 || 20 εὐχῶν] εὐχεσθαι P || 22 ση-
μαίνει] δηλοῖ P || 23 ἀνομβρίαν (ἀ rubr.) P | καρποφθόρον
coni. Rutgers || 24 ἀτιμίας P || 26 ὕφεσιν etiam P

κς'. εἰ βροντήσῃ, καλὸν τοῖς περὶ γεωργίαν ἔχουσιν.
 κζ'. εἰ βροντήσῃ, διοσημεία ἔσται καὶ κομήτης
 ἐξαφθήσεται.

κη'. εἰ βροντήσῃ, ὠσαύτως ἔσται.

κθ'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον ἀρκτῶον σημαίνει, ἀλλ 5
 ἀκίνδυνον τοῖς πράγμασιν.

C λ'. εἰ βροντήσῃ, τὰ φυτὰ τῷ ἀνέμῳ συντριβήσεται.

Ταύτην τὴν ἐφήμερον βροντοσκοπίαν ὁ Νιγίδιος οὐ
 καθολικὴν ἀλλὰ μόνῃς εἶναι τῆς Ῥώμης ἔκρινεν.

ΕΚ ΤΩΝ ΦΟΝΤΗΙΟΥ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ

ΚΑΘ' ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ΠΡΟΣ ΔΕΞΙΝ

A 39. Σελήνης ἐχούσης τὸν αἰγρόκερυν εἰ ἐν
 ἡμέρᾳ βροντὴ γένηται, τύραννον ἐπαναστήσεσθαι ἀπει-
 λεῖ τοῖς ἀπὸ τῆς στενῆς θαλάσσης ἄχρῃ Νείλου χω- 15
 ρίοις, ἐκπεσεῖν δὲ ὅμως αὐτὸν τῆς ἐργχειρώσεως. οὐχ
 ἡμιστά δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἔσται ἐλάττωσις. ὑπο-
 νοστήσει δὲ καὶ ὁ Νεῖλος, καὶ διχόνοια ἔσται τέκνοις
 πρὸς γονεῖς, καὶ ταραχὰ τῶν ἀρχόντων ἐνίοις. Πέρ-

2 διοσημεία CP: διοσημία conl. Hercher || 2. 3 διοσημεία
 — ἐξαφθήσεται] C iterat id quod ad κς' legitur || 7 τῷ ἀνέμῳ
 P ex τῶν ἀνέμων correct. habet; τῶν ἀνέμων C || 8. 9 haec
 pugnant cum p. 69, 22 et 70, 15 || 10 Fonte tonitruale reperitur
 etiam in P fol. 185 rect. et R fol. 70 vers., in P sequitur
 statim post cap. 26 omittiturque inscriptio generalis, quae
 hic v. 10—12 legitur, quam librarius iam supra (v. cap. 23)
 posuerat, sed inscribitur tantum περὶ βροντῶν ἀπὸ σελήνης ||
 11 Φοντήλου corr. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299 pro
 Φοντήλου || 18 ante σελήνης P rubr. add. τῆς et sic semper ||
 17 καὶ τῶν] ἢ τῶν C, καὶ ἢ τῶν P

σαι δὲ καὶ οἱ τῆς Εὐρώπης τὸ δυτικὸν ἔχοντες ἡρε-
 μήσουσιν. εἰ δὲ νυκτός, ἔθνη βάρβαρα κατ' ἀλλήλων
 ἐξενεχθήσεται, καὶ δογμάτων ἕνεκα τὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς B
 εἰρήνης σαλευθήσεται, καὶ τόπους δέ τινας τοῦ πολι-
 5 τεύματος πολέμιοι πρὸς βραχὺ καθέξουσιν. ἄρχοντες
 ἐκ τῶν δυτικῶν ὀρμώμενοι ἡγήσονται παρὰ νόμους τῶν
 κοινῶν. δυσδαίμονες δὲ ἔσονται οἱ τῶν ἀνθρώπων
 πλείους, καὶ χειμῶνες πικροί, καὶ ναυάγια, καὶ σάλοι
 σφαλεροί.

- 10 Σελήνης <έν> ὑδροχόῳ οὕσης εἰ ἐν ἡμέρᾳ
 βροντῇ, κλεινῶν ἀνθρώπων καταλύσεις <δηλοῖ> ἐμ- C
 πρησμούς τε βαρεῖς. καὶ ὁ μὲν ἔμμητος ἱλαρός, ἀκρισι
 δὲ καὶ θηρίοις ἐκβρωθήσεται, ἡ δὲ σταφυλὴ σφηξί.
 335 καὶ τὸ πάντων σχετικώτερον, φάσματα τοῖς σώμασιν
 15 ἐνοχλήσει μετὰ νόσων, καὶ τῶν ὑδάτων διαμαρτήσεται
 τὸ νόστιμον. καὶ οἱ μὲν ἐλάττονες τὰς τύχας ἐπὶ τὸ 158 A
 βέλτιον ἀνασπασθήσονται, οἱ δὲ μείζους ἐπὶ τὸ χειρόν
 ἐκπεσοῦνται. ἀμετρία τε τῶν νόμων τὴν εἰρήνην
 ταράξει, καὶ ἐθνικῶν ἔσται ἐπὶ τῆς πολιτείας πάροδος.
 20 εἰ δὲ νυκτός βροντῇ, ἀπολεγέτω μὲν τῇ εἰρήνῃ τὸ
 δυτικόν, ὃ δὲ ἔμμητος τῆς Ἀσίας εὐκταϊότατος, καὶ οἱ
 ἄρχοντες παρὰ τὸ κρατοῦν ἐν αὐτοῖς οὐ σφόδρα τοὺς
 ὑπηκόους λυπήσουσι.

Σελήνης <έν> ἰχθύσιν οὕσης ἐὰν βροντῇ ἐν B
 35 ἡμέρᾳ γένηται, ὑδάτων ἐπίδοσιν δηλοῖ οὐ ποταμίων

6 δυτικῶν] ναυτικῶν PR || 10 <έν> addidi hic et infra
 semper ante zodiaci signorum nomina: vide supra adn. ad
 p. 48, 6 | οὕσης om. P || 11 δηλοῖ addidi || 13 ἐκβρωθήσεται
 scripsi: εὐδοθήσεται C, ἐκδοθήσεται PR | σφιγξί libri: corr.
 Hercher || 14 σχετικώτατον conl. Hercher coll. p. 98, 5; sed cf.
 p. 104, 23; 105, 12 || 17 ἀνασπασθήσονται C, ἀρπασθήσονται PR ||
 22 παρὰ] ἔρα C || 24 οὕσης om. P | εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντῇ P

μόνον ἀλλὰ καὶ θαλαττίων, ἀγλύν τε τῷ ἄερι, ἀλλὰ καὶ ἀφανισμόν τοῖς ἰχθύσιν ἀπειλεῖ. τὰ δὲ θηρία πρὸς τὰς παγίδας αὐτομολήσῃ· φυτεύειν δ' ὅμως φυτὰ ἐπευκαταῖον. καὶ νοσῶδες μὲν τὸ κατάστημα, οἱ δὲ ἄρχοντες ἀνωμάλως διακείσονται. εἰ δὲ νυκτὸς 5

C 40. Σελήνης οὕσης <έν> κριῶ ἔαν βροντῇ γένηται ἐν ἡμέρᾳ, φυγὴν μὲν Ἀραβίοις, λοιμὸν δὲ Πέρσαις ἀπειλεῖ. εἰ δὲ νυκτί, Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην ταράξουσι πολέμιοι, οἳ τε ναυτιλλόμενοι οὐκ ἔξω κινδύνων ἔσονται. καὶ ἀφθονία μὲν τῶν καρπῶν ἔσται, δυνα- 10 τοῦ δὲ προσώπου πτώσις· καὶ τὰ κοινὰ ἐγγὺς εὐθηνίας ἔσται.

Σελήνης οὕσης <έν> τὰ ὕρῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ, ἐπομβρίαν δηλοῖ καὶ χαλαζῶδη τὸν ἄερα, καὶ D ποταμῶν προχεύματα. καὶ ὁ μὲν ἰχθύς ἀφθονος, οἱ 15 δὲ περὶ τοὺς θαλαττίους πόρους ἀγρυπνοῦντες λυπηρότατοι. καὶ ὁ μὲν ἄμητος ἀγαθός, τοῖς δὲ κτήνεσι λοιμός. εἰ δὲ νύκτωρ, καρπῶν μὲν ἔνδειαν, ὑετῶδες δὲ καὶ χαλαζῶδες τὸ θερινὸν κατάστημα. ἄμβλωσις 160 Ἀτε γυναικῶν συμβήσεται, καὶ τὸ νόστιμον ὕδωρ ἐπι- 20 λείψει· καὶ κινήσεις μὲν στρατευμάτων λυπηραί, τῇ δὲ ἀνατολῇ τύραννος οὐκ εὐτυχὴς ἐνοχλήσῃ.

Σελήνης οὕσης <έν> διδύμοις εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ, θεοσεβέστατα ἔσται τὰ κοινὰ· εἰ δὲ ἐν νυκτί, τὰ ἐναντία. 25

Σελήνης οὕσης <έν> καρκίνῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ

5 εἰ δὲ νυκτὸς] add. P et duorum versuum spatium relinquit; ceteri omitt. || 6 οὕσης—γένεται] ἔαν βροντήσῃ P || 9 πόλεμον P, πόλεμοι R || 13 οὕσης] ἐν P || 15 προχεύματα libri: corr. Hercher || 23 οὕσης] ἐν P || 24. 25 εἰ δὲ νυκτί, τούναντιον P || 26 οὕσης] ἐν P

βροντὴ γένηται καὶ νεκρὰ συμβαίη, ταραχαὶ τοῖς
κοινοῖς πράγμασιν ἔσονται καινοτομίαι τε τοῖς πρά-
γμασιν ἐπὶ τὸ χεῖρον· οἱ δὲ καρποὶ ψεύσονται. ἀλλὰ B
μὴν καὶ ἡ θάλασσα τοῖς ναυτιλλομένοις ὀλεθρία ἔσται,
5 καὶ φθορὰ μὲν ἀνθρώπων, ἀφθονία δὲ ἰχθύων. εἰ
δὲ ἐν νυκτί, Αἰθίοψι καὶ Πέρσαις ὀλεθρος ἐνσκήψει·
τὰ δὲ δυτικά οὕτως λιμῶξει, ὥς καὶ εἰς Αἴγυπτον δι'
ἐνδειαν καταφυγεῖν.

Σελήνης οὕσης <ἐν> λέοντι ἐὰν βροντὴν ἐν
10 ἡμέρᾳ γενέσθαι συμβαίη, δόλον κατὰ τῆς βασιλείας
μελετᾶσθαι δηλοῖ. καινισμοὶ τε νόσων ἔσονται, καὶ
θάνατοι τοῦ πλήθους ἐκ τιμωριῶν. καὶ ὁ μὲν ἄμνητος C
ἄφθονος ἔσται, ὑπὸ δὲ πολεμίων διαρπαγῆσεται, καὶ
διαφερόντως κατὰ τὸ δυτικόν. κατισχύσουσί τε καὶ
15 ἀδικήσουσιν οἱ ὑπερέχοντες τὸ ὑπῆκοον. εἰ δὲ νυκτός,
καὶ οὕτως ἡ βασιλεία ἐπιβουλευθήσεται, καὶ μέρος
335 τῆς ἀνατολῆς ὑπὸ βαρβάροις τελέσει. κατόμβρισις δὲ
τοῖς ὕδροις καρποῖς λυμανεῖται. ἐπισυρῆσονται δὲ
τοῖς κτήνεσιν ἐρπετὰ θανατηφόρα· δυνατοὶ δὲ τῆς
20 πολιτείας πεσοῦνται.

41. Σελήνης οὕσης <ἐν> παρθένῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ D
βροντήσῃ, ὑγρότερον ἔσται τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα,
ἀφθονία δὲ τῶν ξηρῶν καρπῶν, ὥς ἡρέμα πως ἐπιρ-
ρεπεστέρους γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὰ πταί-162A
25 σματα. ἔσται δὲ καὶ φθορὰ τοῦ γυναικείου ἔθνους.

1 βροντὴ γένηται] βροντήσῃ P | καὶ νεκρὰ συμβαίη] om.
PR; ego non intellego || 6 δὲ νυκτὶ CP || 8 καταφυγεῖν] sic
P, καταφυγὴν C, φυγεῖν R || 9 οὕσης] ἐν P et sic semper ||
9, 10 ἐὰν βροντήσῃ, δόλον P || 11 pro νόσων conl. νόμων H.
ἔσονται om. C || 13 διαρπαγῆσονται libri: corr. Hercher || 17
κατόμβρισις malit Hercher || 18 post δὲ add. καὶ R || 22 βρον-
τήσῃ transponit P ante ἐν ἡμέρᾳ

εἰ δὲ νυκτός, λοιμὸς ἐνσκήψει τοῖς δυτικοῖς· τὰ δὲ
θηρία οὕτως ἐπελεύσεται τοῖς ἀνθρώποις, ὥς φωλεοῖς
αὐτοὺς ἐγκατακρύπτεσθαι· καὶ δυνατῶν δὲ ἀνδρῶν
ἔσται πτώσις, καὶ ἔνδεια ξηρῶν καρπῶν.

Σελήνης οὐσης <ἐν> ζυγῷ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βρον- 5
τήσῃ, ἀγαθὰ ἐκδεχέσθωσαν ἄνθρωποι, ἐξηρημένων
B Ἀλυπτίων. εἰ δὲ νυκτός, ἡ μὲν νεολαία ἐν ὅλοις
τελέσει καὶ ἐν πολέμοις φθαρήσεται, ἀφθονία γε μὴν
τῶν καρπῶν ἔσται, ὑπὸ δὲ βαρβάρων δαπανηθήσεται.

Σελήνης οὐσης <ἐν> σκορίῳ ἂν ἐν ἡμέρᾳ 10
βροντὴν ἢ ἀστραπὴν γενέσθαι συμβαίῃ, Ἀράβιοι τα-
ραχθήσονται, ἔνδεια δὲ τῶν καρπῶν ἔσται, καὶ οἱ
ἄνθρωποι κατ' ἀλλήλων χωρήσουσιν· Ἀσσυρία γε μὴν
πιεσθήσεται λιμῷ. εἰ δὲ νυκτός, πυρκαϊὰ μὲν ἔσου- 15
C ται, πτώσεις δὲ πόλεων παραλίων καὶ διαφθορὰ καρ-
πῶν καὶ τετραπόδων, θηρίων δὲ παντοίων ἐπιδρομή·
ὅθεν εὐχεσθαι δεῖ, ὅπως μὴ καὶ κεραννῶν ἐνσκήψουσιν
ἀναλωθῶσι.

Σελήνης οὐσης <ἐν> τοξότη ἂν ἐν ἡμέρᾳ βρον- 336
τήσῃ, Πέρσαις ἀφανισμὸν ἀπειλεῖ, καὶ ὁ βασιλεὺς δὲ 20
αὐτῶν δολοφονηθήσεται, εὐκαρπία δὲ ἔσται καὶ χει-
μῶνες εὖδιοι ἔσονται, <καὶ> φθορὰ μὲν ἀνθρώπων,
ἀνδραποδισμοὶ δὲ πόλεων. εἰ δὲ ἐν νυκτί, ἐπομβρίαν
D δηλοῖ, καὶ κάματον δὲ τοῖς ἐγκύμοσι καὶ νόσους καὶ
θανάτους αἰφνιδίους, ὥς περιττεύειν μὲν τοὺς καρ- 25
πούς, ἀπολείπεσθαι δὲ τοὺς δαπανῶντας. ἔσονται δὲ
σάλοι καὶ ἄνεμοι βίαιοι, καὶ ἀφανισθήσεται ἀνὴρ δυ-
νατὸς καὶ βαρὺς τοῖς πράγμασιν.

5 βροντήσῃ transponit P ante ἐν ἡμέρᾳ || 10 εἰ βροντήσῃ
ἐν ἡμέρᾳ ἢ P || 14 λοιμῷ C || 18 ἀναλωθήσονται P || 19 ἂν] εἰ
P || 22 καὶ add. Hercher || 23 ἐν om. P

ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΙΣ ΠΡΟΣ
ΣΕΛΗΝΗΝ 164

ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΕΡΙΝΗΣ ΤΡΟΠΗΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΛΑΒΕΩΝΟΣ

5 ΚΑΘ' ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ΠΡΟΣ ΔΕΞΙΝ

42. Εἰ κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ καρκίνου μοῖραν Α
σελήνη εἴη <έν> κριῶ, ἔσονται ἀχλύες καὶ βρονταὶ
καὶ χάλασαι, ταραχαὶ δὲ τοῖς δένδροις ἐκ βιαιοτέρων
πνευμάτων, καὶ ζάλη ἀερία, τίμιοι τε οἱ καρποί, καὶ
10 αὐχμηρὸν τὸ περιέχον ἐκ λοιμικῆς θερμοσίας.

Εἰ δὲ <έν> ταύρω, ἔνδεια μὲν ἔσται τῶν ἐπιτη-
337 δέων, ἐλαίου δὲ διαφερόντως, τὰ μέντοι σταθμῷ ἀπο-
διδόμενα εὐτελεῖ ἔσται. B

<Έν> διδύμοις γε μὴν οὔσης τῆς σελήνης ἐπὶ τῆς
15 θερινῆς τροπῆς ἀμφίβολος ἔσται ὁ ἐνιαυτός· ἡγήσεται
μὲν γὰρ ὑγρότης, ἔψεται δὲ ξηρότης, καὶ ὁ μὲν σίτος
ἐλάσσων, κρεῖττων δὲ ὁ οἶνος, καὶ οὐχ ἥμιστα τὸ
ἐλαίον ἀφθονώτατα διαρκέσει.

<Έν> καρκίνῳ δὲ οὔσης σελήνης ἐπὶ τῆς θερινῆς
20 τροπῆς, ὡς προῦποδέδεικται (p. 62, 12), εὐφορος ὁ
ἐνιαυτός ἔσται περὶ πάντας τοὺς καρπούς, ξηρούς τε
καὶ ὑγρούς· εἰκότως οὖν εὐθηνίαν προσδοκῆτεον.

Εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ λέοντος σελήνης οὔσης ἡ θερινὴ C
συνέλθοι τροπή, βροντώδη καὶ θυελλώδη ἂν τις ἐκ-
25 δέξαιτο τὸν ἀέρα· νεφώδης γὰρ ἔσται καὶ ἀχλυώδης,

1 Labeonis dissertatio extat etiam in R fol. 71 et F fol. 153 | titulum constitui; in libris legitur καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνην περὶ κεραυνῶν (qui nusquam commemorantur) καὶ ἄλλων καταστημάτων ἐκ τῶν Λαβεῶνος καθ' ἐρμηνείαν πρὸς λέξιν, ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς || 6 ἐνδεκάτην] α̃ F || 7 σελήνη] καὶ C || 9 πνευμάτων] ἀνέμων R || 20 εὐφορος C || 24 θελλώδη C || 24. 25 ἐκδέξαιτο CF

ὡς περιττευνούσης τῆς ἐξ ὑπερφῶν ὑγρασίας τοὺς μὲν
ξηροὺς καρποὺς ἐλαττωθῆναι, τοὺς δὲ ὑγροὺς ἐπι-
δοῦναι.

166A Ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς θειρινῆς τροπῆς σελήνη τὴν παρ-
θένον ἔχῃ, στείρος μὲν καὶ ἐγγὺς ἄκαρπος ὁ ἐνιαυ- 5
τός, ἐκ δὲ ἀδοκίτου περὶ τε τοὺς ξηροὺς καρποὺς καὶ
ὑγροὺς ἔσται τις παραψυχή.

⟨Εν⟩ ζυγῷ οὐσα σελήνη εἰ τὴν θειρινὴν κατα-
λάβοι τροπὴν, εὐφορον μὲν καὶ αὐτάρκη τὸν ἐνιαυτὸν
ἐμφαίνει περὶ τοὺς ξηροὺς καρποὺς, ὑγρὸν δὲ ὅμως 10
B καὶ ἐπομβρον· καὶ τὰ σταθμῷ διδόμενα τίμια ἔσται,
τὸ δὲ ἔλαιον σὺν καὶ τῷ οἴνῳ ἔσται τιμιώτατον.

⟨Εν⟩ σκορπίῳ σελήνης ἐπὶ τῆς μὲν θειρινῆς τρο-
πῆς τυγχανούσης ξηρὸς καὶ ὄψιμος ὁ ἐνιαυτός ἐπὶ
τοῖς καρποῖς ἔσται, χαλαζώδης δὲ οὐχ ἥμιστα καὶ 15
ταρακτικός· ὃ γε μὴν σπόρος, καὶ εἴ τι ὑπὸ γῆν, ἔξω
ἐλπίδος· λιμὸς οὖν ἔσται πάντως καὶ φθορὰ τῶν ἀν-
θρώπων.

Τοξότην ἐχούσης σελήνης ἐπὶ τῆς τοῦ θειρινοῦ
κέντρον τροπῆς, πλημμύρα ἔσται ὑδάτων ἀτμοὶ τε καὶ 20
C χαλαζώδεις ὕμβροι, καὶ φθορὰ τῶν πτηνῶν, καὶ ναυ- 21
άγια οὐ μικρά, καὶ ἐλαττώσεις μὲν τῶν ὑγρῶν καρ-
πῶν, ἀφθονία δὲ τῶν ξηρῶν.

Ὅταν γε μὴν τὸν αἰγόκερων ἔχῃ σελήνη ἐπὶ τῆς
ἐν θέρει τροπῆς, οὕτως ἐπομβρήσει ὁ ἄρ' ὡς ἐμποδῶν 25

5 ἔχοι libri | ἀκαρπίας F || 7 παραψυχῇ] παρατροπή F || 8
οὐσα ἢ σελήνη F, οὐσης σελήνης ceteri || 9. 10 εὐφορος μὲν
καὶ αὐτάρκης ἔσται ὁ ἐνιαυτός περὶ F || 10 ὑγρὸς F || 11
ἐπομβρος F | post τίμια ἔσται R add. πάντ || 12 ἔσται om. F |
τιμιώτατα CR || 13 post σελήνης F add. οὐσης | μὲν θειρινῆς]
ἐν θέρει F || 15 χαλαζώδης C || 17 τῶν om. F || 24 τὸν om.
F || 25 ἐπομβρήσει F | ἐμποτίδ' F

γενέσθαι τῇ συναγωγῇ τῶν καρπῶν καὶ μεταμελήσαι τοῖς γεωργοῖς τῆς ἐπὶ τῷ σπόρῳ σπονδῆς· ἐκ παραδόξου δὲ οἶονεῖ τῆς προνοίας οἴνου μὲν καὶ ἐλαίου ἀφθονία, ἥμιστα δὲ λοιμῶδες τὸ τοῦ ἀέρος κατὰστημα.

5 Τῷ δ' ὑδροχόῳ ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἐνδιατριβούσης Δ σελήνης τὰ αὐτὰ μὲν ἔσται σχεδὸν περὶ τὴν τῶν καρπῶν ἐκδοχὴν, ἐλάττους δὲ ἔσονται οἱ ἰχθύες πρὸς αὐτούς, καὶ διαφερόντως οἱ ποτάμιοι καὶ ὅσοι θαλάσσης ἔξω μειωθήσονται.

10

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΤΝΩΝ

168 A

43. Τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων λέγειν, καὶ ὅπως γίνεσθαι κεραννοὺς ἢ παλαιότης ὑπολαμβάνει, τοῖς ἀρχαιοτέροις ἀποχρώντως τῆς περὶ τῶν τοιούτων θεωρίας διαληφθείσης οὐ τούτου καιρὸς, οὐδὲ τὸ
15 ἐπάγγελμα τουτὶ προύθηκεν, ἀλλ' ὅπως κατὰ τὴν Θούσκων παράδοσιν ἐπιγνωσθεῖεν οἱ κεραννοί, τί Β ἄρα παραδηλοῦσιν ἐκπίπτοντες. ἐν τούτοις μὲν εἰδέναι χρὴ ὥς οὐ κατὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν κεραννοὶ ἀποθλίβονται· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ θέρους ἢ ἐπὶ χειμῶνος
339 τοῦτο συμβαίνειν πέφυκε καθόλου, ἀλλ' ἐν ἡρι ἢ

3 δὲ ante οἶονεῖ om. F | οἶνος F || 5 ἢ] ἦτοι CR || 6 τὰ αὐτὰ] ταῦτα F || 7 δὲ corr. Hercher pro γὰρ | οἱ om. F || 8 αὐτούς scripsi pro αὐτοῖς || 9 ἔξω μειωθήσονται] sic F, εξωμωθησονται C, ἔξω μαιωθήσονται R || 10 c. 43—52 reperitur etiam in V et L fol. 16 v. || 11 τὰς φύσεις] τὸ τῆς φύσεως L | ὅπως] οὕτως C || 12 ὑπολαμβάνειν C | post ὑπολαμβάνει L add. περιττόν || 13 ἀρχαίοις CL | τῶν τοιούτων] τοῦτων L || 14 οὐ] οὐδὲν γὰρ L | οὐδὲ — προύθηκεν] om. L || 17 παραδηλοῦσιν L || 18 οὐ κατὰ πάντα] οὐκ ἅπαντα C, οὐκ ἀνὰ πάντα conl. Bekker || 19—20 Plin. II 135 hieme et aestate rara fulmina || 19 ἐν θέρει ἢ χειμῶνι L | ἢ ἐπὶ] οὐδὲ ἐπὶ CV || 20 πέφυκε συμβαίνειν L | Plin. II 136 vere autem et autumnno crebriora fulmina; cf. Arrhian. ap. Stobaeum ecl. phys. I 29, 2 p. 238, 5 W. πλείστοι δὲ ἡρος καὶ μετοπῶρον . . περὶ τε πλειάδος καὶ ἀρκτούρου ἐπι-

μετοπώρῳ, περὶ τὴν πλειάδος καὶ ἄρκτουρου ἐπιτολήν.
 ὅθεν οὔτε ἐν Σκυθίᾳ ἢ συνελόντι εἰπεῖν ἐπὶ τὸ
 ἄρκτου κέντρον κεραινοὺς βάλλεσθαι, (οὔτε ἐν Αἰ-
 C γύπτῳ) ἤρουν ἐπὶ τὸ νότιον, κέκριται, διὰ τὸ ψυχρὸν
 καὶ θερμὸν τοῦ κατὰ τοὺς χώρους ἐκείνους καταστή- 5
 ματος. ἐπὶ δὲ τῆς Ἰταλίας ὡς μάλιστα· εὐκρατος γὰρ
 σχεδὸν παρὰ πᾶν χωρίον ὃ κατ' ἐκείνην ἀήρ, ἀπὸ μὲν
 ἄρκτου πλευρᾶς ἐκατέρως τῷ βορρῶ λάπυγί τε κώρῳ τε
 ἐξ Ἀλπεων καταπνεομένης πάσης τῆς ὑποκειμένης τῷ
 Ἀπεννίνῳ βαθείας, ἀπὸ δὲ τοῦ πρὸς λίβα νεύματος 10
 τῷ νότῳ, καὶ νότῳ οὐ τῷ ξηρῷ καὶ βαρεῖ ἀλλὰ τῷ
 D γονιμωτάτῳ πάντων, οἷον εἶναι τοῦτον ἢ παρήκουσα
 πρὸς Γάδειρα ἐπὶ τὸ Ἀτλαντικὸν μεγάλη παρασκευάζει
 θάλασσα, κινῶσα ταῖς ψυχραῖς ἀναθυμιάσεσι τὴν
 ἀτμώδη καὶ λοιμικὴν τοῦ μεσημβρινοῦ νότου θερμό- 15
 170A τητα. καὶ τὸ δὴ πάντων τῇ χώρᾳ τῆς εὐκρασίας
 αἰτιώτατον, ἄνωθεν τῷ Ἰονίῳ, κάτωθεν δὲ τῷ Τυρ-
 ρηνικῷ παρακαλύζεται πελάγει. ὅθεν δῖς τε τὰ θρέμ-
 ματα τοῦ ἔτους ἀπογεννᾶν πέφυκε, τυρὸς τε οὐ λείπει
 „οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὁπώρῳ.“ τοιαῦτα μὲν ἄν τις 20
 περὶ Ἰταλίας εἴποι.

τολήν. | ἐν] ἐπὶ L || 1 τήν] τῆς L || 2—5 Plin. II 135 *quae ratio
 immunem Scythiam et circa rigentia a fulminum casu praestat,
 e diverso nimius ardor Aegyptium*; cf. Arrhian. I. s. p. 238, 9 sq. ||
 2 οὔτε scripsi pro οὐδὲ | συνελόντα libri: corr. H. || 3 κεραινοὺς
 βάλλεται L | οὔτε ἐν Αἰγύπτῳ addidi coll. p. 107, 4 || 4 κέκρι-
 ται om. L || 5 τοῦ om. L || 5. 6 κατάστημα L || 6—7 Plin. II 136
*quia ratione crebra in Italia, quia mobilior aer mitiore hieme
 et aestate nimbose semper quodammodo vernat vel autumnat* ||
 7 ἀπὸ μὲν ἄρκτου — πελάγει (18) om. L || 8 ἄρκτου scripsi pro
 νότου | κώρῳ τε corr. H., γώρῳ δὲ C, γώρᾳ καὶ V || 12 τοῦτον
 pro τοιοῦτον corr. H. || 15 ἀν μαλακίην? || 18 post τὰ add.
 L ἐν αὐτῇ || 19 τοῦ ἔτους om. L | ὁπογεννᾶν L | τυρὸς τε
 corr. H. pro τυρὸς δὲ || 20 „οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὁπώρῳ“ sunt
 verba Homeri μ 76 | τοιαῦτα — εἴποι (21) om. L

44. Διάφορος δὲ καὶ οὐ μονοειδὴς ἡ τῶν κεραυνῶν φύσις. τοὺς μὲν γὰρ ψολόεντας ἢ παλαιότητος B καλεῖ, τοὺς δὲ ἀργῆτας, σκηπτοὺς τε καὶ πρηστῆρας. οὐδὲ γὰρ πάντες ταὐτὸ πράττουσιν. εἰσὶ δὲ οἱ
 5 καὶ ἀναστρέφουσι πρὸς τὰς ῥήξεις τῶν νεφῶν, ὅθεν καὶ ἐξεθλίβησαν. καὶ οἱ μὲν διάπυροι πρηστῆρες, 340 οἱ δὲ μὴ πυρώδεις τυφῶνες, οἱ δ' ἔτι μᾶλλον ἀνειμένοι ἐκνεφίαι. αἰγίδες γε μὴν λέγονται οἱ ἐν συστροφῇ ἀέρος φερόμενοι. ταύτῃ αἰγίδα Διὶ περι-
 10 τίθησιν ὁ λόγος, οἷονεὶ τὸν ἀέρα καταιγίδος καὶ συσσεισμοῦ αἴτιον παραινιττόμενος. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα C σχήματα κεραυνῶν· ἐλικίας αὐτοὺς τὰ βιβλία καλεῖ, ὅτι ἐλικοειδῇ γραμμῇ ἐν τῷ καταφέρεσθαι παρα-
 15 δεικνῦσιν. Ἔστι δὲ θαυμάσαι κἂν τούτῳ τὴν φύσιν καὶ τὸ ἄβατον τῶν ἐν αὐτῇ θεωρημάτων. οὐδὲ γὰρ πάντες (καίτοι πάντες ἐξ ἀέρος καὶ συστροφῆς νεφῶν φερόμενοι) τὰ αὐτὰ ἀλλήλοις δοῶσιν. ὁ γὰρ ἐν αὐτοῖς λεγόμενος ἀργῆς, ὃν καὶ λαμπρὸν ἐξαιρέτως καλοῦσιν
 20 οἱ ἀρχαῖοι, πολλάκις ἐμπεσὼν ἐπὶ πύθον ἢ ἄγγρος D

1—14 similia narrat Lydus de mensib. III 52 et III 96: cf. Aristotel. meteor. III 1, 9 sq. et quos laudat in commentar. ad l. s. Ideler vol. II p. 259 sq., praeterea Plin. II 133. 134; Apulei. de mundo cap. 12 et 15 || 1 καὶ om. C || 6. 7 Arrhian. l. s. p. 235, 13 διάπυροι μὲν κεραυνοί· ἀθρόοι δὲ καὶ ἡμίπυροι πρηστῆρες· ὅσοι δὲ ἔρημοι πυρὸς τυφῶνες· οἱ δὲ ἔτι ἀνειμένοι (quam scripturam tuetur ipsius Lydi comparatio) ἐκνεφίαι. || 6 εἰ μὲν L || 7 μὴ om. L || 8—14 cf. Arrhian. l. s. p. 237, 8 αἰγίδες ὅσοι ἐν συστροφῇ πυρὸς (ἀέρος Meineke) καταφέρονται, ἐλικες δὲ ὅσοι ἐς ἐλικοειδῇ γραμμῇ διάττουσιν. || 8 γε] δὲ L || 9 ἀέρος scripsi pro πυρὸς | ταύτῃ—παραινιττόμενος (11)] om. L || 11 παραινιττόμενοι C || 17 φερόμενοι] στρεφόμενοι C || 18—p. 98, 2 Plin. II 137 tertium est quod clarum vocant mirificae maxime naturae, quo dolia exhaustiuntur intactis operimentis; cf. Arrhian. l. s. p. 237, 22 W.

ἀπλῶς ἢ οἴνου ἢ ὕδατος, τὸ μὲν περιέχον ἀπήμαντον
τὸ δὲ ἐμπεριεχόμενον ἄφαντον ἐποίησεν. οὐχ ἥμιστα
δὲ καὶ ἐν σκεύεσι χρυσίου ἢ ἀργύριον φέρουσιν ἐμ-
172 Α πεσὼν τῷ ἴσῳ τρόπῳ τὰ μὲν ἐνδον ἐτήξε, τὰ δὲ 5
ἔξωθεν ἔσωσε. καὶ τὸ δὴ πάντων θαυμασιώτατον ἐπὶ
γυναικὸς ἐγκύμονος συμβῆναί φησιν ὁ μέγας Ἀπου-
λήιος, καὶ γυναικὸς οὐκ ἡγνοημένης, Μαρκίας δὴ
ἐκείνης τῆς Κάτωνι τῷ τελευταίῳ συνοικησάσης. ἐμ-
πεσὼν γὰρ αὐτῇ κεραννὸς ὁ λεγόμενος ἀργῆς ἦτοι
λαμπρὸς αὐτὴν μὲν παντελῶς ἐφύλαξεν ἀβλαβῆ, τὸ δὲ 10
Β ἐν αὐτῇ διεφόρησεν οὕτως ἀνεπαισθήτως, ὥς μηδὲ
αὐτὴν συνιδεῖν ὅ τι γέγονε τὸ ἐν αὐτῇ, καίτοι πρὸς
ἔξοδον ἔχον. τοιαύτην μὲν κατ' ἐξαίρετον ἐνέργειαν
ἢ τοῦ ἀργῆτος εἰληχε φύσις.

45. Γενικῶς δ' εἰπεῖν, ἀβλαβῶς φυλάττεται ἀπὸ 841
κεραννῶν καὶ οὐδὲ βάλλεται τὴν ἀρχὴν ἐν μὲν φντοῖς 16
δάφνῃ καὶ σνκῇ· καὶ γὰρ ἡλίου ταῦτα. ὅθεν καὶ

1 ἢ ante οἴνου om. CL | ἀπήμαντος C || 2 περιεχόμενον V ||
3—5 Plin. l. s. aurum et aes et argentum liquatur intus sac-
culis ipsis nullo modo ambustis ac ne confuso quidem signo
cerae, cf. Arrhian. l. s. p. 237, 19 κυτίδος μὲν ξύλον μαλθακοῦ
ἀνάμενοι διῆξαν, ἀπαθῆ ἀπολιπόντες· τὸ δὲ χρυσίου ἐτήξαν τὸ
ἐνόν. || 4 ἐνδοθεν L || 5 ἐκτός L || 5—13 Plin. l. s. Marcia prin-
ceps Romanarum icta gravida partu exanimato ipsa citra ullum
aliud incommodum vixit. || 5 τὸ δὴ] om. L | πάντως L | ante
ἐπὶ add. καὶ CV | ἐπὶ — μέγας (6) | συμβῆναι ἐπὶ ἐγκυμονούσης
γυναικὸς φησὶν L, qui saepe immutatis et praetermissis verbis
epitomes speciem prae se fert ita ut discrepantias eius non
afferam nisi ad rem facientes || 6. 7 pro Ἀπονήϊος perperam
H. Πλήνιος suspicatur || 7 δὴ scripsi pro δὲ || 13 ἐνέργειαν
om. V || 15—p. 99, 8 eadem fere narrat Lydus de mensib.
III 52 et IV 9 || 15—17 Plin. II 146 ex his quae terra gignuntur
lauri fruticem non icit. Plutarch. symp. V 9, 4 ὥς φασιν, οὐ
κεραννοῦται (ἢ σνκῇ). cf. III 2, 5 et Geoponic. VII 11 et XI 2 ||
15 ἀβλαβῆ L || 17—p. 99, 3 Plin. XV 134 (laurus) grata
Apollini visa . . . quia manu satarum receptarumque in domos

δάφνην φιλεῖν Ἀπόλλων μυθεύεται, οἷον ὁ ἥλιος· καὶ
εἰς λέοντα μεταβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ εἰς πῦρ, οὐ C
φθειρεῖ τὴν δάφνην. ἐν δὲ πτηνοῖς αἰτός, ἐν δὲ
ὕγροις φώκη· ὅθεν καὶ κεραυνοφόρος ὁ αἰτός καὶ
5 Διὸς εἶναι νενόμισται. ἡ δὲ φώκη ὡς ἀπήμαντος ἐπι-
βολῇ κεραυνοῦ, μάρτυς ἡ πείρα ἀποδέδωκε· τῶν γὰρ
νεῶν τὰ ἱστία, ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς πλέουσι, φωκείοις
εἰθίσται ἀποδιφθεροῦσθαι δέρμασιν. οὐ πλέον δὲ
πέντε ποδῶν κατακρύπτεσθαι κεραυνὸς πέφυκεν εἰς
10 γῆν, ἐξωθούμενος ἄνωθεν· ὁ γὰρ ἀριθμὸς γῆινώτατος.

Ἔστι δ' ὅτε καὶ ὑπ' αἰθρίῳ τῷ ἄρι πίπτονσι D
κεραυνοί· ὅπερ εἰ συμβαίη, οὐκέτι τὸν ἐπὶ τοῖς ζῳδίοις
ἥλιον ἢ ἑτέραν γοῦν τῶν ἐγνωσμένων δέοι ἐρμηνεῖαν
τοῦ ἐσομένου θηροῦσθαι, ἀλλ' αὐτόθεν ἀποφῆνασθαι 174 A
15 ἀνατροπὴν μὲν τοῖς κοινοῖς, ἀπώλειαν δὲ τῷ παντελεῖ
χωρίῳ, ἐν ᾧ τοιοῦτό τι συμβήσεται. Ἄλλην δὲ ἐκ τοῦ
ἐναντίου ὁ Νιγίδιος ἐν τῇ τῶν Ὀνειρῶν ἐπισκέψει
παραδίδωσιν ἐπὶ τοῖς κεραυνοῖς ἐρμηνεῖαν. φησὶ γὰρ

fulmine sola non igitur. 135. *laurus quidem manifesto abdicat
ignes crepitu et quadam detestatione.* || 3—4 Plin. II 146 *nec e
volucris (percutit fulmen) aquilam, quae ob hoc armigera
huius teli fingitur.* || 5—8 Plin. I. s. *pavidi .. tabernacula pel-
libus beluarum, quas vitulos appellant (tutissima putant), quo-
niam hoc solum animal ex marinis non percutiat.* cf. Nonnus
de morb. curat. c. 260 p. 584 *ταῦτα ἀποτρέπονσι κεραυνούς ...
φώκης δέρμα ἢ ὑαίνης· τούτων δὲ τῶν ζῴων τὰς δορὰς περι-
φέρουσι (immo ταῖς δορὰς περιδιφθεροῦσι) καὶ τὰ τῶν αὐτο-
κρατόρων πλοῖα.* Plutarch. symp. III 2, 5 *διαφύγει τὸν
κεραυνὸν ... ἡ σνὴ καὶ τὸ δέρμα τῆς φώκης, ὥς φασὶ καὶ τὸ
τῆς ὑαίνης, οἷς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων οἱ ναυκλήροι καταδιφθε-
ροῦσιν.* || 5. 6 *ἐπιβολῇ C* || 7 *ἐν οἷς C* | *φωκίοις ἡθίσται C* ||
8—10 Plin. I. s. *nec umquam quinque altius pedibus descendit
in terram.* || 9 *κεραυνὸς C* || 14 *ἀποφῆνασθαι C, ἀποφειδῆσαι
coni. Bekker* || 17 *est frg. LXXXII apud Swobodam p. 92 |
ἐπισκέψει C*

πᾶσι μὲν καθόλου ἀπενκταίαν εἶναι τὴν τῶν σκηπτῶν
φοράν, κἂν εἰ μὴ τυχὸν βλέπτειεν, τοῖς δ' ὕναρ τουτὶ
B πᾶσχειν φανταζομένοις αἰσιώτατον καὶ λαμπρᾶς τύχης
προμάντευμα.

46. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι τίνος χάριν ἐπὶ μὲν τῶν 5
ἄλλων διοσημειῶν τὴν σελήνην, ἐπὶ δὲ μόνων τῶν
κεραυνῶν τὸν ἥλιον ἡ ἀρχαιότης ἐπετήρησεν. εἰρη- 342
ται τοίνυν πολλαχοῦ, ὥς πάσης τῆς ὁποιδήποτε τυγ-
χανούσης θερμῆς φύσεως καὶ πυρὸς ταμίας καὶ αἴτιος
ἥλιός ἐστι, καὶ διαφερόντως ἐκείνου τοῦ πυρὸς λέγω, 10
τοῦ κατ' ἐνέργειαν δραστικοῦ, καὶ ἐν α' οὐδεμίαν ἡ
C σελήνη μετουσίαν ἔχειν φαίνεται. τί γὰρ κεραυνοῦ
δραστικώτερον ἢ πυρῶδέστερον; ἐν ᾧ τοσαύτη τίς
ἐστίν ἡ κατὰ φύσιν ὀξύτης, ὥς μηδὲ ἐν σῶμα παντε-
λῶς ὑπομένειν αὐτὴν ὥστε ἐπειδὴ μὴ μόνον ἐστὶν 15
ὕγρότης ἐξω, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς ὁπωσδήποτε ὑπο-
πιπτούσης αὐτῇ φύσεως σκεδαστής, δηλον ὅτι ἡ σε-
λήνη ἄλλοτρία κεραυνῶν ἐστί. καὶ γὰρ ὕγρὰ τὴν
φύσιν καὶ ἐπὶ τῆς ὕγρᾶς τεταγμένη ζώνης, εἰκότως τε
D οὐ δύναμένη τὰ διὰ τῶν κεραυνῶν προλεγόμενα δη- 20
λῶσαι, ὥστε ἥλιος αἴτιος κεραυνῶν. ταύτῃ Ζεὺς ὁ
αὐτὸς καὶ Ἥλιος τοῖς μυθικοῖς λέγεται, καὶ κεραυνὸν

1 cf. Müller Etrusc. II p. 170 || 6 τῆς σελήνης C || 7—11
cf. Ptolem. tetrab. fol. 5 || 8 πολλαχοῦ L, πολλαχῶς CV | ὁπου-
δήποτε coni. H. || 9 καὶ πυρὸς] κἂν πυρὸς C || 17 an νεφώσεως? ||
18 cf. Ptolem. tetrab. fol. 5 || 19 ὕγρῆς C || 20. 21 δηλώσει C ||
21—p. 101, 1 cf. Plin. II 82 latet plerosque magna caeli adsec-
tatione conpertum a principibus doctrinae viris (i. e. Babylonis
cf. II 191) superiorum trium siderum ignes esse qui decidui ad
terras fulminum nomen habeant, sed maxime ex his medio loco
siti, fortassis quoniam contagium nimii umoris ex superiore
circulo atque ardoris ex subiecto per hunc modum egerat, ideo-
que dictum Iovem fulmina iaculari.

ἐπιφέρεται, καὶ ἀετὸς ὑπερήτης αὐτῷ. καὶ ὅσα κατὰ φύσιν θερμά, καὶ ἡλίῳ προσφνῇ. ὀρθῶς οὖν τὸν ἡλιὸν οἱ ἀρχαῖοι, καὶ οὐ τὴν σελήνην, ἐπὶ τῆς τῶν 176A κεραυνῶν θεωρίας ἐπετήρησαν. ἐκείνοις τοίνυν ἀκο-
λουθοῦντες τὰ εἰρημμένα αὐτοῖς καθ' ἐρμηνείαν ἐροῦμεν.

LABEONIS LIBER FVLGVRALIS

47. "Ἡλιος <ἐν> κριῷ. κεραυνὸς ἐνσκήπτων ἐπὶ γῆς εἰ μὲν δένδρῳ ἐμπέσοι, τηρεῖν δεῖ ποῖον τοῦτον· οὐδὲ γὰρ πλανᾶσθαι πέφυκε καταφερόμενος, ἀλλὰ
10 φοιξηθὼν καὶ κατ' εὐθείαν καὶ οὕτως ἀπλανῶς κατα- B
φέρεται. καὶ εἰ μὲν ἀμπέλου καθάψεται, ἐλάττωσις ἔσται τοῦ οἴνου, εἰ δὲ ἑτέρου τινὸς τῶν δένδρων,
343 τὴν ἐξ ἐκείνου καρπῶν ἐνδειαν παραδηλοῖ. εἰ δὲ ἐπὶ
ποταμὸν κατενεχθεῖ, ἐνδεής μὲν ὁ ποταμὸς ὑδάτων
15 ἔσται, ὅσον πρὸς αὐτόν, ὕλεθρος δὲ τοῖς ἐν αὐτῷ νη-
χομένοις ἐπιγενήσεται. εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσῃ, τὸν τόπον
ἐπιτηρεῖν δεῖ, καθ' οὗ φέρεται ἡ φλόξ· πάντως γὰρ
ἐκεῖνος ὁ τόπος, καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ C
αὐτὸν κλίμα ἢ πολέμῳ ἢ πειρατῶν δόλοις ταραχθήσε-
20 ται. εἰ δὲ ἐν πολιτικῷ ἢ δημοσίῳ κατενεχθεῖ τόπῳ,
ἐμφυλίους τε πολέμους καὶ στάσεις καὶ τοῦ πολιτεύ-
ματος ἀνατροπὴν δηλοῖ· αὐτὸν δὲ τὸν τόπον, καθ'
οὗ ἐξαίρετως φέρεται, οὐκ ἀλλοιώσει μόνον, ἀλλὰ καὶ
τὴν ἐν αὐτῷ τύχην παντελῶς ἀναβάλλῃ. εἰ δὲ ἐπὶ
25 τεύχευς πέσῃ, βλάβῃ δὲ μηδὲν, πολέμιον ἐφοδον

6 Labeonem huius dissertationis auctorem esse conieci in proleg. || 7 ἐν ante nomina zodiaci signorum hic et infra semper addidi, vide supra p. 48 adn. ad v. 6 || 10 φοιξηθὼν C || 13 ἐκείνων G || 17 φέρεται C || 23 φέρεται C || 25 πέσει C | πολέμων C | ante ἐφοδον del. μὲν Hercher

- D σημαίνει· εἰ δὲ διαφθείρη τοῦ τείχους μέρος τι, σκο-
πητέον, κατὰ ποίου τινὸς μέρους καὶ πρὸς ποῖον ἀφο-
ρῶντος κέντρον τὸ τῆς διοσημασίας γένοιτο· ἐξ ἐκεί-
νου γὰρ πάντως τοῦ κλίματος πολεμίους ἀναμένειν
δεῖ κατὰ τοῦ τείχους. εἰ δὲ καθ' ἱεροῦ πέσῃ κεραυνός, 5
- 178 A τοῖς ἐνδόξοις τοῦ πολιτεύματος καὶ τοῖς περὶ τὴν
βασιλείαν αὐλήν ὁ κίνδυνος ἐνσκήψει. εἰ δὲ κατ'
ἀγαλμάτων κατενεχθῇ, ποικίλας καὶ ἐπαλλήλους τὰς
συμφορὰς τοῖς πράγμασιν ἀπειλεῖ· εἰ γὰρ χαρακτῆρες
ιδεῶν τινῶν καὶ κόσμια πόλεων τὰ ἀγάλματα ὑπα- 10
πεύθῃ τοῖς παλαιοῖς, ἀρὰ τοῖς πράγμασιν ἢ περὶ
αὐτὰ ὕβρις.
- B 48. Ἥλιος <ἐν> ταύρῳ. ἐὰν κεραυνὸς κατενεχθῇ
ἐπὶ καρποφόρον δένδρον, εὐκαρπίαν τοῖς κατ' αὐτὸ
καρποῖς σημαίνει· τῷ δὲ γένει τῶν βοῶν ἐπιβλαβὲς 14
τὸ σημεῖον τοῦτο. εἰ δὲ ἐπὶ ποταμὸν κατενεχθῇ ὁ 16
κεραυνός, λοιμῶζει τὸ ὕδωρ καὶ τρόμος ἐπιγενήσεται
τοῖς σώμασι τῶν ἀνθρώπων, ἀνατροπὴ δὲ τῶν ποτα-
μίων ἰχθύων γενήσεται. εἰ δὲ εἰς θάλασσαν κατὰ
τόδε καιροῦ κατενεχθῇ ὁ κεραυνός, ἀγαθὰ σημαίνει 20
τοῖς πλησιοχώροις· οἱ γὰρ πειρατεύοντες χεῖρῳ πρά-
C ξουσιν. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατενεχθῇ, οὐ καλὸν τοῖς
βοσκήμασιν· ἢ γὰρ διαφθαρήσονται ἢ ὑπὸ πολέμιων
διαρπαγήσονται. εἰ δὲ καὶ μέρος τοῦ τείχους τῇ βολῇ
τοῦ κεραυνοῦ καταφθαρεῖ, ταῖς νομαῖς τῶν χωρίων 25
ἔσται λοιμὸς καὶ ἔφοδος πολέμιων οὐκ εὐχερὴς εἰς
ἄμυναν, καὶ ἄλλαι δὲ τινες βλάβαι κάρτα σφαλεραὶ
προσγενήσονται. εἰ δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐπὶ

1—5 cf. Müller Etrusc. II p. 165 || 7 ἀλήν corr. Hercher
pro αὐτήν || 10 εἰδεῶν libri: corr. Hercher || 13 κατενεχθῇ V ||
14 ἢ ἐπὶ CL || 21 οὐ χειρωπράξουσιν C || 24 βουλῇ C

ἱερὸν ὁ κεραυνὸς κατενεχθεῖη, χωρίων δημοσίας ξη-
μίας ἀπειλεῖ· δεῖ δὲ ὅμως τοὺς ἐφόρους τῶν τοιούτων Δ
ἱερῶν θεραπεύειν εἰς τὸ ἀποστρέψαι τὰ ἀπειλούμενα.
εἰ δὲ κατ' ἰδιωτικῆς ἢ βασιλικῆς οἰκίας κατενεχθεῖη κε-
5 ραυνός, συμφορὰς ἀναισίους παραδηλοῖ τοῖς κεκτημένοις.

49. Ἥλιος <έν> διδύμοις. κατὰ τὴν ἐπιτολὴν
ταύτην εἰ κεραυνὸς ἐπὶ δένδρον καρπίμου κατε-180 A
νεχθεῖη, βλάπτει τοὺς γεωργικοὺς καὶ τὰ καρποφόρα
δένδρα, οὐχ ἥκιστα δὲ ποταμοὺς καὶ πηγὰς· λοιμώξει
10 δὲ τὸ ὕδωρ ὥς πᾶσαν καταφθεῖραι ἡλικίαν. εἰ δὲ
ἐπὶ θαλάσσης, πολεμίων ἔφοδον ἀπειλεῖ· τὸ δὲ πολὺ
μέρος ἢ νόσῳ φθαρήσεται ἢ πολεμίοις παραδοθῆσε-
ται, ὥς σφόδρα μετρίους ἀπολειφθῆναι. εἰ δὲ νότον
345 πνέοντος κατὰ δημοσίου χωρίου κατενεχθεῖη κεραυνός, B
15 παντελεῖ φθορὰν ἀνθρώποις ἀπειλεῖ· δύο δὲ τινες
κατὰ τῆς βασιλείας ἐπαναστήσονται, ὥς μερισθῆναι
τὴν βουλὴν καθ' ἑαυτήν· μικρὸν δὲ ὕστερον ἐκάτερος
αὐτῶν ἀποφθαρήσεται, πολλοὶ δὲ χάριν ἐκείνων κιν-
δυνεύουσιν. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατὰ τόδε καιροῦ
20 σκηπτὸς ἐκπέσῃ, τὰ αὐτὰ σημαίνει· πόλεμοι γὰρ ἔσου-
ται, ἀλλ' οὐκ εὐτυχεῖς τοῖς πολεμίοις. ἐπισημῆνασθαι
δὲ χρεῶν ἐκ ποίου κλίματος τοῦ ἀέρος ἐκρίπτοι ἢ C
φλόξ· ἐπ' ἐκείνου γὰρ φυλακῆς καὶ ἀσφαλείας δεόν·
καὶ γὰρ ἔξ αὐτοῦ πολεμίων ἔφοδος ἔσται.

25 Ἥλιος <έν> καρκίνῳ. εἰ κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ
καρκίνου κεραυνὸς ἐπὶ ὕλην κατενεχθεῖη, μετριώτερον
ἔσται τὸ καυσῶδες τοῦ καιροῦ, λειψυδρία δὲ ἔσται.
εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσης κατενεχθεῖη, στόλοις πολεμίων
καὶ ναυμαχίαις ταραχθήσεται τὸ κλίμα, ἀλλ' οὐκ ἐπι-

Ἄμυνεῖ χρόνον, ἔσται δὲ κρείττονα τὰ πρᾶγματα, καὶ οἱ πολέμιοι ἡττηθήσονται, καὶ ὁ στόλος αὐτῶν καταβυθισθήσεται. εἰ δὲ κατὰ δημοσίου τόπου κατενεχθεῖη τὸ πῦρ, θηρία ἐρπετὰ τοῖς κτήνεσιν ἐνοχλήσουσι, καὶ οὐχ ἥμισα ἀνθρώποις· βιαιότερα δὲ ἔσται ἢ ἐξ αὐτῶν 6
 182A βλάβη τῷ τοῦ ἀέρος βαρεῖ καταστήματι θερμαινόμενην. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατενεχθεῖη, ἐμπρησμοὺς σημαίνει· καὶ πόλεμος δὲ κινήσεται οὐκ εὐτυχῆς τοῖς πρᾶγμασιν. εἰ δὲ παντελῶς καταφθαρείη τῷ σκηπτῷ τὸ τείχος, ἐμπρησμοὺς κατὰ τῶν ἀναγκάλων τῆς πόλεως 10 μερῶν προσδοκῆτον, δόλοισι δὲ οὗτοι καὶ ἐπιβουλαῖς 185 γενησονται, ἔψεται δὲ καὶ πόλεμος οὐ μικρός, καὶ βλάβη γενήσεται τοῖς τόποις.

B 50. "Ἡλῖος <έν> λέοντι. κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν εἰ κατενεχθεῖη κεραυνὸς καθ' οἷον δήποτε τόπου ἢ 15 μέρους ἢ ποταμοῦ ἢ θαλάσσης, ὕλεθρον τοῖς βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἐν δυναστείαις σημαίνει· καὶ οὐκ ἔστι τις διαφορὰ περὶ τούτου. εἰκότως τε κοινὰ συμφορὰι τοῖς δημοσίοις βλαστήσουσι· συγκινδυνεύσειν γὰρ εἰκὸς αὐτοὺς τοῖς βασιλεῦσι. καὶ οὐκ ἔσται ὁ νικῶν ἐν τοῖς 20 μαχομένοις, ἀλλὰ καθολικὴ φθορὰ αὐτῶν τε τῶν ἐν C δυνάμει καὶ οὐχ ἥμισα τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνισταμένων ταῖς μάχαις. καὶ τὸ δὴ πάντων σχετλιώτερον, καταφθαρήσονται καὶ αἱ περιουσίαι τῶν πολλῶν, καὶ αἱ πόλεις πυρίφλεκτοι ἔσονται. 25

"Ἡλῖος <έν> παρθένῳ. ἡλίου δὲ ἐπὶ τὴν παρθένον λόντος εἰ κατενεχθεῖη κεραυνός, φθορὰν γυναικῶν

8 δημοσίον τόπον] δημοσίον L, δημοσίους τόπους CV || 5 αὐτῷ C || 11 δόλοισι δὲ οὗτοι] καὶ ἐμπρησμοὶ δόλοισι CL || 17 ἔσται LV || 19 δήμοις C, δήμοις suspicatur H. | βλαστήσουσι corr. Hercher pro βλασθήσονται || 23 σχετλιώτερον C

ἀπειλεῖ σφαγρόνων, πῶσιν δὲ καὶ αὐτῇ τῇ βασιλίδι
καὶ τοῖς αὐτῆς τέκνοις. ἐλάττωσις δὲ ἔσται τῶν δῆ-
μων, ἀποτεύξεται δὲ καὶ ἡ ἄμπελος· ταῖς δὲ παρθέ-
νοις καὶ γυναιξὶ γενήσονται συμφοραὶ ὥς καὶ ὑπὸ D
5 πολεμίων ἄλῃναι.

Ἥλιος <έν> ξυγῶ. ἐὰν δὲ <έν> ξυγῶ ὁ ἥλιος γένη-
ται, εἰ συμβῇ κεραυνὸν καταβληθῆναι, πᾶσα ἀδικία καὶ
ἀπληστία καὶ φιλαρχία κατακρατήσῃ τῶν πραγμάτων-184 A
των, ὥς καὶ περὶ τὰ θεῖα αὐτὰ τὰ τῆς ὕβρεως ἀνε-
10 νεχθῆναι. ἀπορριφήσονται δὲ ὑπὸ τῶν βασιλέων οἱ
347 χρηστοὶ τοῦ πολιτεύματος. τὰ δὲ μέτρω ἢ σταθμῶ
ἀποδιδόμενα οὐχ ἔξει τὸ δίκαιον. πάντων δὲ βαρυ-
τέρα ἔσται ἡ περὶ τὰ δημόσια τελέσματα σπουδή, οἷ
τε νόμοι καταφρονηθήσονται, καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἀλογίας
15 ταραχθήσονται, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου καὶ ἡ τοῦ θεοῦ
δειχθήσεται ὀργή.

51. Ἥλιος <έν> σκορπίῳ. ὅταν δὲ <έν> σκορπίῳ B
γένηται, εἰ κατὰ δένδρου κατενεχθῇ κεραυνός, πλοῦ-
τον μὲν τοῖς κυρίοις τοῦ δένδρου ἐπαγγέλλεται, τὸ δὲ
20 γεωργικὸν ἐλαττωθήσεται. ἐπικίνδυνος δὲ καὶ ὁ πλοῦς
ἔσται, καὶ συχνοὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐκπεσοῦνται κε-
ραυνοί, ναυάγια τε πολλὰ συμβήσεται. εἰ δὲ κατὰ
δημοσίου τόπου ἐνσκήψῃ κεραυνός, νεανίας ἀναιδὴς
τῆς βασιλείας ἐπιλάβηται, ἀσώτων καὶ διεφθορότων
25 συντρεχόντων αὐτῶ. εἰ δὲ κατὰ τειχῶν κατενεχθῇ C
κεραυνός, πολέμους ἐκ τῶν πλησιοχώρων καὶ φθορὰν τῇ
νεολαίᾳ δεδιέναι χρή. οἱ δὲ πολέμιοι μυρίοις εἰσπεσοῦν-
ται κακοῖς, ὥς εὐκταῖον αὐτοῖς νομισθῆναι τὸν θάνατον.

1 ἀποτελεῖ L || 2 αὐτῆς] αὐτοῖς C || 9 pro περὶ H. con-
ιρδς || 10 ὑπὸ corr. H. pro ἀπὸ || 20 ὁ πλοῦς] ἀπλοῦς C || 28
εὐκτέον C

"Ηλιος <έν> τοξότη. ὅταν δὲ ἥλιος ἐπὶ τοξότην γένηται, εἰ κατενεχθεῖη κεραυνὸς ἐπὶ ὕλην, ἐμπρησμοὺς ταῖς ναυσὶν ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἐπὶ ποταμοῦ κατενεχθεῖη, πολέμους καὶ ναυμαχίας σημαίνει, ὥς ἐρήμους πολλοὺς D ἐκ τῆς τοιαύτης ἐφόδου γενέσθαι. κίνησιν δὲ οὐχ 5 ἡκιστα ἀπειλεῖ Περσῶν, καὶ ἔνδειαν ταῖς πολιορκου- μέναις ὑπὸ πολεμίων πόλεσιν. εἰ δὲ πρὸς ταῖς ἡλίου δυσμαῖς σκηπτὸς κατενεχθεῖη, ἐμφυλλίους σημαίνει 186 A μάχας· ἀλλ' οὐκ εἰς χρόνον ἐκταθήσεται τὰ τῆς διχο- νοίας, κρείττονα δὲ ἔσται τὰ πράγματα, αὐτῶν τῶν 348 αἰτίων τῆς στάσεως ἀπολλυμένων, ὥστε τὸ πολίτευμα 11 εἰρήνης ἀπολαῦσαι.

52. "Ηλιος <έν> αἰγόκερῳ. κατὰ τόδε καιροῦ κεραυνὸς καταφερόμενος, ἐφ' ὃν ἂν κατενεχθεῖη τόπον, γενικὴν ἰλαρίαν σημαίνει, εἰρήνην τε ταῖς πόλεσι καὶ 15 B εὐκαρπλίαν τοῖς ἀγροῖς ἐπαινόν τε τοῖς βασιλεῦσι τῆς πολιτείας.

"Ηλιος <έν> ὑδροχόῳ. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ- τον εἰ κεραυνὸς κατενεχθεῖη, ἐκδρομὰς τῶν ποταμῶν ἀπειλεῖ καὶ ἀφανισμοὺς τῶν χωρίων. τὸ δὲ θέρος 20 καυσῶδες ἔσται, καὶ ἐλάττωσις οἴνου καὶ ἐλαίου, ὥς πολλοὺς ἐκ τῆς ἐνδείας μετανάστας γενέσθαι.

"Ηλιος <έν> ἰχθύσιν. ὅταν δὲ <έν> ἰχθύσιν ἥλιος γένηται, εἰ κεραυνὸς κατενεχθεῖη, ξάλην τῇ θα- λάσσῃ ἀπειλεῖ, ναυαγία δὲ ἔσται βαρεῖα, καὶ ἀνατροπὴ 25 C μὲν τῶν ἰχθύων, ὀχληθήσεται δὲ οὐδὲν ἥττον ἢ θά- λασσα ὑπὸ πειρατῶν. νέος δὲ τις εὐγενὴς στρατευ-

3 ἀποτελεῖ L || 16 ὄγροῖς L || 16. 17 τῆς πολιτείας] καὶ τοῖς μεγιστάνοις αὐτῶν L || 27 ὑπὸ L, ἀπὸ CV

σάμενος ἀπολέσει τὸ πειρατικὸν καὶ ἔνδοξος ἐπὶ τῇ νίκῃ γενήσεται.

Καὶ εἴρηται μὲν πρότερον (p. 96, 3) ὥς οὔτε ἐν Σκυθίᾳ οὔτε ἐν Αἰγύπτῳ κεραννοὶ καταφέρονται· εἰ δὲ τυχὸν κατενεχθείη κατὰ τὸδε καιροῦ ἐπὶ τὰ εἰρημένα κλίματα κεραννός, ἀγαθὰ τοῖς ἐκεῖ σημαίνει.

ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ

D

53. Αἰθλων οὐσῶν τῶν εἰρημένων τοῖς πάλαι φιλοσοφήσασιν αἰτιῶν ἐπὶ τοῖς περὶ τὴν γῆν πάθεσι, ³⁴⁹ μίαν ἐκ πασῶν, τὴν περὶ τοῦ καταγείου πυρός, τέως ¹¹ ἀποδεχόμενοι, ἐπεὶ καὶ τοῖς τόποις, ἐν οἷς συνεχῶς ^{188 A} σάλοι συμβαίνουσιν, οἶδα γενόμενον ἐμαυτὸν, ὀλίγα ἅττα περὶ τῶν ὅψεσιν αὐταῖς ὑποπεσόντων ἡμῖν ἀφηγησόμεθα. καὶ γὰρ τὸ πῦρ, διεργαζόμενον καὶ ἔξαραιούν τὴν ἐν βάθει γῆν, τουτὶ παρασκευάζει συμβαίνειν. ἀμέλει τὰ πλησιάζοντα τοῖς ἀναφυσήμασι καὶ ταῖς τῶν θερμῶν ἀναβολαῖς ὑδάτων πικνότερον ¹⁵ σεῖεται, οἷα τὰ περὶ τὴν Φρυγίαν Λαοδίκειαν καὶ τὴν ^B παρ' αὐτῇ Ἱερὰν πόλιν καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς Φιλαδέλ-

1. 2 τὴν νίκην libri: corr. H. || 6 ἐκείσε L || 7 dissertatio de terrae motibus (cap. 53—58 extr.) extat etiam in R fol. 70; in S fol. 1 (in quo cum epitome tantum reperiatur, nullas eius scripturas enotavit H.); in L, in quo inscribitur rubr. περὶ σεισμῶν καὶ τί τὸ αἴτιον τούτων ὧδε διαλεχθήσεται κατὰ φυσικὴν δόξαν | cap. 53 cf. Aristot. meteor. II 8 || 11 ἀποδεχόμενος libri: correxi | καὶ pro καὶ corr. H. || 14 usque ad p. 109, 10 reperitur etiam in F et G de quibus vide epimetrum de terrae motibus || 14. 15 ἐξηρετῶν F || 16 ante ἀμέλει CR ἢ add. quod H. mutat in ἥ || 17 ἀναβολαῖς ὑδάτων] ὑδάτων ἀναδόσεις G || 18 αἴεται C, περισεῖται G | cf. Aristot. de mund. p. 395^b 26sq. Bekker | οἷα] om. F, ταῦτα δ' εἰσὶν G | τὴν om. G | Φρυγίας CGR | post Φρυγίας add. G καὶ || 18. 19 τὴν παρ' αὐτῇ] om. FG, τὴν παρ' αὐτὴν L || 19 τὴν καθ' ἡμᾶς] om. FG

φειάν, καὶ καθ' ὅλου τὴν ἐπὶ τὰδε Ἀσίαν, καὶ τὰ πλείεστα δὲ τῆς πρὸς δύνοντα ἥλιον Εὐρώπης, Σικελίαν λέγω καὶ Ἰταλίαν. καὶ γὰρ ἡ τῶν σεισμῶν γενεαίς πνευμάτων ἐστὶ ξηρῶν διὰ σφραγῶν ἰόντων· τοῦ δὲ πλεονασμοῦ αἰτία πλείους. πρώτη μὲν καὶ μεγίστη 5 ἡ τοῦ καταγείου πυρὸς ἐξαραιώσεις, δευτέρα δὲ ἡ τῆς θαλάσσης εἰς τοὺς σφραγῶδεις τόπους ἐπιδρομή. C συνεργεῖ δὲ καὶ πολυομβρία χειμῶνος, καὶ θέρους ἀνομβρία· ἡ μὲν γὰρ πιλοῦσα τὴν γῆν καὶ εἰς τὸ βάθος ἀπωθουμένη τὸ πνεῦμα ἀρχὴν αὐτῷ θλίψεως πα- 10 ρασκευάζει, ἡ δὲ ἐπισπωμένη καὶ σύρουσα. (54 H.) τῶν δὲ σεισμῶν οἱ μὲν εἰσιν ἐπικλίνονται οἱ δὲ βράσται, καὶ ἐπικλίνονται μὲν οἱ κυματηδὸν ἐπὶ τὰ πλάγια σείοντες, βράσται δὲ οἱ τινάσσοντες καὶ σείοντες ἄνω καὶ κάτω. εἰσὶ δ' αὐτῶν οἱ μὲν ῥῆνται, οἱ δὲ 15 D σεισται μόνον, οἱ δὲ ἰζηματῖαι, καὶ σεισται μὲν οἱ τρόμον τινὰ τῆς γῆς ἢ καὶ σύμπτωσιν τῶν δεδονημένων ἐργαζόμενοι, ἰζηματῖαι δὲ οὐ τοῖς κοιλώμασι 350

1 τὴν ἐπὶ τὰδε] τὰ ἐπὶ τὴν L || 2 πρὸς] κατὰ τὸν L || 3 cf. Aristot. meteor. II 8, 9; Plin. II 194 | λέγω om. F || 4 πνευμάτων — πλείους (5)] sic scripsi ex FG, πνεύματος ἐστὶ ξηροῦ διὰ σφραγῶδους φθαρτοῦ CR, πνεύματος ἐστὶ ξηροῦ L || 5 post μὲν add. οὖν G | post μεγίστη add. αἰτία G || 6 post ἐξαραιώσεις add. ἐστὶ G || 8 post δὲ add. ταύτη G | κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ αὐτὸ κατὰ τὸ θέρος G || 9 ἢ εἰ FL || 10 πνεῦμα καὶ ἀρχὴν C | ἐκθλίψεως FG || 11 σείουσα L || 12 — p. 109, 3 Ps. Aristot. de mundo p. 395^b 36 Bkk. τῶν σεισμῶν οἱ μὲν εἰς πλάγια σείοντες κατ' ὀξείας γωνίας ἐπικλίνονται καλοῦνται, οἱ δὲ ἄνω ῥιπτοῦντες καὶ κάτω κατ' ὀρθὰς γωνίας βράσται, οἱ δὲ συνιζήσεις παιδῶντες εἰς τὰ κοῖλα χασματῖαι· οἱ δὲ χάσματα ἀνοίγοντες καὶ γῆν ἀναρρηγνύοντες ῥῆνται καλοῦνται. || 12 ἐπικλίνονται corr. H. ex Ps. Aristotele pro ἐπικλινῖαι, quod semper Lydi codices exhibent || 13 καὶ ante ἐπικλίνονται om. CLR | post μὲν add. εἰσιν L || 16 μόνον om. F | εἰς ἰζηματῖαι C, ἰζηματῖαι L || 17 ἢ] οἱ C, om. FGL || 18 ἰζηματῖαι L | οἱ GL | κυκλώμασι CFG L

τὴν ὑπερκειμένην ἐγκαθίζουσι γῆν, ῥῆται δὲ οἱ τὰς
καταπόσεις καὶ τὰ χάσματα διαπηδῶσης τῆς γῆς ἀπο-190 A
σχίζοντες. ἔτι τῶν ρηκτῶν οἱ μὲν πνεύματα ἀναβάλ-
λουσιν, οἱ δὲ ὑγρὰ καὶ πηλόν, οἱ δὲ μνημάτα, ἐνίστε
5 μὲν σὺν σεισμῷ, ἐνίστε δὲ καὶ ἄνευ τούτου πιλού-
μενον τὸ πνεῦμα καὶ μετεπιπτον βρόμον τε καὶ ψό-
φον ρηγνυμένων τινῶν (ὡς εἰκὸς) ὑπὸ γῆν πετρῶν
ποιεῖ. συμβαίνουσι δ' ὡς ἐκ πλείονος ἐν ἑαρι ἢ ἐν
μετοπώρῳ, καὶ νημείᾳ μᾶλλον ἢ ἀνέμων φορᾷ, περὶ B
10 πλειάδος καὶ ἀρκτούρου ἐπιτολήν.

54. Ταῦτα μὲν ἄν τις πρὸς τὰς φυσικὰς ἐννοίας
ἀφορῶν εἰκονίσειε· προνοία δὲ ὅμως καὶ ἐπισκοπῇ
τῆς Δίκης πάντα γίνεται. οὐ γὰρ εἰκῇ, ἐπεὶ τόδε τὸ
πᾶν νόμοις μὲν φυσικοῖς συγκροτεῖται, προνοία δὲ
15 θεοῦ καὶ λόγῳ τύχης ἐπέκεινα διοικεῖται. ὅθεν οὐ

1 ἐγκαθίζουσι FL, εἰκαθίζουσι C, ἐγκαθίζοντες G | δὲ om.
L || 2 καταπόσεις FG | χάσματα] σχήματα L || 3—5 Aristot.
l. s. p. 396^a 5. τούτων δὲ οἱ μὲν καὶ πνεῦμα προσαναβάλλουσιν,
οἱ δὲ πέτρας, οἱ δὲ πηλόν, οἱ δὲ πηγὰς φαίνουσι τὰς πρότερον
οὐκ οὕσας . . . γίνονται δὲ καὶ μνημαῖα σεισμοὶ σείοντες τὴν
γῆν μετὰ βρόμον. || 3 πνεῦμα F || 4 ἐνίστε—σεισμῷ (5)] om. L ||
5 post σὺν add. τῷ FG || 5—8 Aristot. l. s. πολλάκις δὲ χωρὶς
σεισμοῦ γίνεται μνημα γῆς, ὅταν τὸ πνεῦμα σείειν μὲν μὴ ἢ
αὐτάρκες, ἐνιλούμενον δ' ἐν αὐτῇ νόπηται μετὰ ῥοθίου βίας.
cf. meteor. II 8, 38 || 5. 6 post πιλούμενον add. γὰρ F || 6 μετα-
πίπτον FGR || 8—10 Aristot. meteor. II 8, 11 et 4 | ὡς ἐπὶ τὸ
πλείστον G || 9 φθορᾷ C || ea quae inde a 11 usque ad finem
capitis 58 leguntur extant etiam in A, ex quo edidit Schow
in editione Lydi de mensibus p. 130—134 et in P fol. 190
vers. et in V fol. 287 vers., in quorum utroque rubre inscribitur
Ἰωάννου Λαυρεντίου φιλαδέλφειας περὶ σεισμῶν μετὰ τὸ τὰ ἐν
τῷ ἐτέρῳ βιβλίῳ γεγραμμένα ἀναγεγνώσθαι καὶ ταῦτα (Veneti
tamen scripturas afferre non attinet) || 12 εἰκονίζεται A, εἰκο-
νισοι L, εἰκονίσθη ceteri: corr. Hercher || 13 Δίκης] cf. Porphy-
r. ap. Stob. ecl. II p. 171, 8 W. | post ἐπεὶ add. καὶ ALP || 14
νόμοις L, νόμοις ACP, λόγοις R || 15 τύχης pro συγῆς scripsi
cum H. ita tamen, ut hunc genetivum ad ἐπέκεινα, neque ad
λόγῳ referam

μόνον αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ σεισμοὶ βλέπτουσι τοὺς καθ' ὧν συμβαίνουσιν, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλων πόρρω .
 C που τόπω τε καὶ χρόνῳ μεριζομένων γίνονται μηνυ-
 ται οὐ μετρίων κακῶν. ὅτι δὲ οὕτω καὶ οὐκ ἄλλως
 τὴν τυχηρὰν ὁ περὶ αὐτῶν λόγος φεύξεται σύμβασιν, 5
 ἐκ τῶν ὑποκειμένων γινῶναι δυνατόν. αὐτὸς γὰρ Βι-
 κέλλιος ὁ Ῥωμαῖος ἐκ τῶν Τάγρητος στίχων (περὶ
 οὗ καὶ Ἀπουλήιος ὕστερον πλατεῖ καὶ ἑλευθέρου 351
 ποδὸς ἀφηγήσατο λόγῳ) ταῦτα ῥήμασιν αὐτοῖς καθ'
 ἑρμηνείαν φησίν. 10

VICELLII SEISMOLOGIVM

D 55. Ἥλιος ἐν κριῶ. ἐὰν γένηται σεισμός ἐπὶ
 μὲν τῆς Ἀσίας, κακὸν τῇ Συρίᾳ τῇ κοίλῃ καὶ τῇ Πα-
 λαιστίνῃ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπειλεῖ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης
 192A Βρεταννίαις, Γαλατίαις, Γερμανίαις, Βαστάρναις. οἱ 15
 δὲ βασιλεῖς στρατεύσονται κατὰ τῶν πολεμίων, ἀλλ'
 οὐκ εὐτυχῶς· ἐλαττωθέντων γὰρ αὐτοῖς τῶν στρατευ-
 μάτων οἱ στρατηγοὶ ἄπρακτοι ἀναξεύξουσι. πλείων
 δὲ ἔσται ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ἢ τῶν ἀνδρῶν βλάβη παρὰ
 τὰς γυναῖκας, ὅτι ἔρρεν ζῳῆδιον ὁ κριός. 20

3 τόπω τε καὶ χρόνῳ L, τρώπων τε καὶ χρόνων P, τόπων
 τε καὶ χρόνων ceteri | ante γίνονται add. κακῶν et om. postea
 οὐ μετρίων κακῶν L || 4 μετρίων] μικρῶν A || 5 αὐτὴν AP,
 αὐτόν L || 7 βικέλιος AP, βεκέλλιος L || 8 ante πλατεῖ in P
 spatium 7 litt. | ἑλευθέρῳ ACLP || 9 ποδὸς transponit L post
 πλατεῖ (8) | πόδες C | ἀφηγήσαντο CP || 10 φασὶν P || 12 ἥλιος
 — σεισμός] ἥλιον ἐν τῷ κριῶ. ὁπότεν ἥλιον ὄντος ἐν τῷ κριῶ
 σεισμός γένηται A, ὁπότεν ἥλιον ὄντος ἐν κριῶ σεισμός γένηται.
 ἥλιος κριῶ rubr. P | ἐν ante κριῶ add. L et sic semper || 13
 τῇ κοίλῃ Συρίᾳ A, τῇ κοιλίᾳ Συρίᾳ P || 15 βρετανία, γαλατία,
 καὶ βαστέρνα, γερμανία L | Βαστάρναις corr. H. coll. p. 58, 18
 (cf. Ptolem. tetrab.), βασταρνίαις AP, βαστέρναις CR || 18
 ἐπαναξεύξουσι L | πλείων L || 19 ἔσται om. A, ἔσεσθαι L | ἢ
 τῶν] sic L, κατ' ceteri | βλάβη ἢ γυναῖων R | παρὰ] ἐπὶ L ||
 20 post κριός add. ἐστὶ L

Ἥλιος ἐν ταύρῳ. εἰ σάλον συμβαίη γενέσθαι,
 ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας Πέρσαις καὶ Αἰθίοφι τοῖς παρ' Β
 Ἰνδὸν ποταμὸν τῇ τε παραλίᾳ τῆς μικρᾶς Κυκλάσι τε
 καὶ Κύπρῳ ταῖς νήσοις ὕλεθρος ἐπικεῖσεται λοιμῶδης,
 5 ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ὑποζύγια τῶν εἰρημένων χωρίων
 φθαρεῖν· ἐκπύρωσίς τε αὐτοῖς βαρεῖα καὶ λοιμῶδης,
 ἐκτροπαί τε ποταμῶν ἄσχετοι συμβήσονται, καὶ ἐπὶ τοῦ
 θέρους λείψις τῶν ποταμίων ὑδάτων. ταῖς δὲ θήλεισι
 τῶν ζώων, λογικῶν τε καὶ ἀλόγων, πλείων ἢ βλάβη,
 10 ὅτι θῆλυ ζώδιον ὁ ταῦρος.

Ἥλιος ἐν διδύμοις. εἰ κίνημα γῆς ὁποιδήποτε C
 συμβήσεται, ἐπὶ μὲν τῆς μεγάλης Ἀσίας Ὅρκανίαν,
 352 Ἀρμενίαν ἑκατέραν, Ἀμαδιανήν, ἐπὶ δὲ Λιβύης ἢ
 μᾶλλον Εὐρώπης (ὅτι μέρος Εὐρώπης Λιβύη) Μαρ-
 15 μαρικὴν καὶ Νασαμωνίτιδα καὶ ἀπλῶς τὴν παρατετα-
 μένην ταῖς μεγάλαις Σύρτεσι ξηρὰν ἐσχατος περιστή-
 σεται λιμός, ὥστ' ἐξ ἀνάγκης τοῖς λογάσι τῶν χωρῶν
 ἐπαναστήσεται τὸ πλῆθος ἐξωθῆσαι αὐτούς. ἐκ δὲ τῶν
 συμφορῶν οὐδεὶς οὐδενὶ ἔσται πιστός, οὐδὲ μητέρες D
 20 τέκνοις. πτώσεις τε καὶ ἀφανισμοὶ οἴκων, ἐμπρησμοί

1 ἥλιον ἐν τῷ ταύρῳ A et sic semper | εἰ—γενέσθαι] om.
 AP | γενέσθαι συμβήσεται L || 2 Πέρσαις addidi ex L || 3 an
 ἐπὶ δὲ τῆς μικρᾶς τῇ τε παραλίᾳ? | τῇ τε παραλίᾳ τῆς μικρᾶς] om.
 L || 4 Κύπρῳ ταῖς] πρώταις L || 6 ante αὐτοῖς add. ἔσται et
 om. βαρεῖα L || 7 συμβήσονται add. R || 8. 9 ἐν θέρει λείψις L ||
 9 θηλείαις L || 9 πλείων ἢ] om. L | post βλάβη L add. γενήσε-
 ται || 10 post ταῦρος add. ἐστὶν L || 11 εἰ—συμβήσεται (12)]
 om. AP | ὁποιδήποτε conl. H. || 12 συμβῆ γενέσθαι L || 13
 ante Ἀμαδιανήν repetit ἑκατέραν P | Ἀμαδιανήν scripsi coll.
 p. 59, 16 et p. 258^A, Ἀδιαβηνήν AP, Ἀδιαβηνήν C, om. L ||
 14. 15 Μαρμαρικὴν om. P || 15 ἄσαμωνίτιδα AP, ἄμμωνίτιδα
 R || 16 Σύρτεσι A || 17 ὥστ' corr. Hercher pro ὥς || 18 ἐπανα-
 στῆναι OPR || 19 hinc L exhibet formam contractam | ante
 οὐδὲ H. addidit ἄλλ' || 19. 20 μητέρα τέκνα A || 20 ante
 ἐμπρησμοί add. καὶ A

τε βαρεῖς. τύραννος πρὸς τούτοις ὀμότατος ταράξει
 τοὺς νόμους, ὥς μηδὲ αὐτῶν τῶν ἱερῶν φείσασθαι.
 τὰ δὲ τῶν συμφορῶν τοῖς ἄρρεσι τῶν ζῶων, καὶ
 194 Α λογικῶν διαφερόντως, πλέον ἐπιπεσεῖται, ὅτι ἄρρεν
 καὶ ἀνθρωποειδὲς ζῷον οἱ δίδυμοι.

5

56. Ἥλιος ἐν καρκίνῳ. εἰ σάλον ἐπιγενέσθαι
 συμβαίη καθ' ὄντιναοῦν τόπον, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω
 Β' Ἀσίας τὰ προσεχῇ Πέρσαις ταραχθήσεται, νόσοι τε
 λοιμῶδεις ἐμπεσοῦνται τοῖς σώμασι τῶν ἐν αὐτοῖς ἐν-
 δόξων, ὥς ἐρήμους ἀρχόντων γενέσθαι τὰς πόλεις 10
 αὐτῶν. οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς τῶν πραγμάτων ἀνδεξόμενοι,
 ψήφῳ τοῦ πλήθους καὶ αὐτῶν <τῶν> ἀρίστων ἀφελ-
 κύσουσι τὰ τέκνα τῶν γονέων, καὶ ἀποδῶνται μακράν.
 ἐπὶ δὲ τῆς κάτω Ἀσίας Βιθυνία Φρυγία τε πᾶσα, καὶ
 Εὐρώπης μὲν ἡ Κολχική, ἣν νῦν προσαγορεύουσι 15
 Ἀαζικήν, Λιβύης δὲ ἡ μέχρι Νομηδίας Ἀφρικὴ τοῖς
 C αὐτοῖς ὁμιλήσει κακοῖς. ἐκλείψεις τε σεληνιακαὶ ἔσου- 353
 ται, ὅτι σελήνης οἶκος ὁ καρκίνος. πλείων δὲ ὕβρις
 γυναιξὶ γενήσεται, καὶ διαφερόντως ταῖς ἐταιριζομέναις,
 ὅτι θῆλυ ζῷδιον ὁ καρκίνος καὶ Ἀφροδίτης, ὅτι ταύ- 20
 τὸν Ἀφροδίτῃ σελήνη.

1 ὀμότατα A || 3 pro τὰ H. suspicatur τὸ || 5 ante ζῶων
 delevi τὸ || 7 συμβαίνει A || 8 ταραχθήσονται libri: corr. Hercher ||
 12 ψόφῳ CP | τῶν post αὐτῶν addit H. || 12. 13 ἀφελκύσαντες
 CP, ἀφελκύσαντες R || 13 καὶ om. R | ἀποδόνται P, ἀπόδονται
 C, ἀπολούνται A, ἀποδώσουσιν R: corr. H. | μακράν transponit
 R ante ἀποδῶνται || 14 τῆς κάτω Ἀσίας] sic scripsi ex A,
 τῇ κάτω Ἀσία PR, τῇ κάτω CL || 15 Εὐρώπη A || 16 Λιβύη
 δὲ καὶ ἡ APR | ἡ ante μέχρι om. L | Νομηδίαν A || 17
 ἐκλείψεις τε σεληνικὴ ἔσεσθαι L' | τε] δὲ A || 18 σελήνη οἶκος
 καρκίνου A | post καρκίνος L add. ἔστιν || 18. 19 πλείων δὲ αἱ
 ὕβρις ταῖς γυναιξὶ γενήσονται L || 20 Ἀφροδίτης] Ἀρης A | ὅτι]
 καὶ L || 21 σελήνη] καὶ σελήνη L, σελήνης R

Ἡλιος ἐν λέοντι. ἐὰν σάλος γένηται, οὐκ ἀγα-
θὸν ἐπὶ μὲν τῆς Ἀσίας Φοινίκη πάση καὶ Ὀρχηνία,
ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης Ἰταλοῖς τε καὶ Σικελοῖς καὶ Γάλ-
λοις, ἔτι γε μὴν καὶ Λιβύῃ πάσῃ οὐκ ἀγαθόν· τὰ γὰρ D
5 βοσκήματα λιμῶ φθαρήσεται, ἐπομβρία δὲ ἔσται καὶ
ἀκρίδων νέφη. ὁ δὲ λεγόμενος βροῦχος τοῖς καρποῖς
λυμανεῖται, φθοραὶ δὲ ἔσονται ἀνδρῶν, ὥς πάντα
ἐγγὺς μονωθῆναι τὰ συνοικέσια. οἱ δὲ λέοντες ἐν οἷς
γίνονται χωρίοις φονικωτέρας κατ' ἀνδρῶν ὁρμή-196 A
10 σουσι· τοῖς δὲ ἐν οἷς οὐ πεφύκασι φαίνεσθαι, πυρετὸς
ὀξὺς ἐπιπεσεῖται. οἱ δὲ ἄρρενες πλεῖον αἰσθήσονται
βλάβης, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ὅτι
ἄρρεν καὶ ἡλιακὸν ζῳδῖον ὁ λέων.

Ἡλιος <ἐν> παρθένῳ. ἥλιον ἐπὶ τὴν παρθένον
15 ἰόντος εἰ σάλος γένηται, Ἑλλάς, Ἀχαΐα, Κρήτη, Βαβυ-
λών, Μεσοποταμία, Ἀσσυρία τε καὶ Κυκλάδες νῆσοι οὐ B
μετρίαις περιπεσοῦνται συμφοραῖς· χάσματα γὰρ κατ'
αὐτάς γενήσεται, οἳ τε γονεῖς θρηνησονται τοὺς ἐαν-
τῶν παῖδας· οὐχ ἥκιστα δὲ χειμῶνες ξηροὶ καὶ παρ-
20 θένων ἀνδραποδισμοί. ἡ δὲ ἐλαία πρὸς τοῖς ἄλλοις
354 τοῦ φθινοπώρου καρποῖς ἐπιτεύξεται. τὰ δὲ κακὰ
ταῖς θηλείαις μᾶλλον τῶν ζώων ἢ τοῖς ἄρρεσι συμ-
βήσεται, ὅτι θῆλυ ζῳδῖον ἡ παρθένος.

1 ἐὰν — ἀγαθόν] om. AP | post σάλος add. γῆς L || 2
φοινίκη πάσα καὶ ὀρχηνία LP || 3 τε om. L | καὶ Γάλλοις]
γάλλοις LP || 4 λιμῶ πάσα L | γάρ] δὲ L || 5 λοιμῶ P | φθαρή-
σονται AP || 6 ὁ δὲ γε βροῦχος AP | τοὺς καρποὺς L || 7. 8 πάν-
των ἐγγυμνωθῆναι PRS || 8 ante ἐν add. τοῖς P || 9 φοινικώ-
τεροι L || 10 φαίνεσθαι om. L | πυρὸς C || 11 πλείονος αἰσθονται
L || 12 μᾶλλον L | προσανίσχοντες ἥλιῳ A || 13 post λέων add.
ἐστὶν L || 14 ἥλιον — ἰόντος (15)] om. ALP || 15 εἰ — γένηται]
om. A | βαβυλωνία L || 16 τε καὶ] om. ALP || 17 μετρίαις
A, μετρίως L | πεσεῖται L || 18 γενήσονται L | οἳ τε] καὶ οἱ L |
θρηνησουσι ALPR || 23 post ζῳδῖον add. ἐστὶν L

- C 57. Ἡλιος ἐν ζυγῷ. εἰ κατὰ τὸδε καιροῦ σεισμὸς γένηται, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας Βακτρία, Κασπία, Σηρικὴ, ἐπὶ δὲ Λιβύης Τρωγλοδυτικὴ Θῆβαί τε Αἰγύπτια καὶ πρὸς αὐταῖς Ὅασις οὐ μετρίως στυγνάζουσιν. οἱ γὰρ κρατοῦντες καταπράσσονται τῶν εἰρη- 5 μένων χωρίων, ὥς ἐξ ἀπογνώσεως τὸ πλήθος ἐπαναστήναι αὐτοῖς. τὰ δὲ ἱερὰ παραβαθήσεται οὕτω βεβήλως ὥς μηδένα τυχεῖν τῶν εὐχῶν. καὶ οἱ μὲν αὐτόχθονες πόρρω που τῶν ἐνεγκουσῶν ἐλαθήσονται, στρατεύμασι D δὲ βαρβαρικοῖς οἱ εἰρημένοι ταραχθήσονται τόποι. 10 λιμὸς ἔρα· πῶς γὰρ οὐχί; καὶ ἐλαττουμένης πανταχοῦ τῆς ἀνδρικῆς φύσεως, ὅτι ἄρρεν ζῳδιον ὁ ζυγός.

- Ἡλιος ἐν σκορπίῳ. ἐπὶ τὸν σκορπίον ἡλίου 198 A διαβαίνοντος εἰ σάλον γενέσθαι συμβαίη, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας Συρία μέση ἦτοι Κομμαγενὴ καὶ Κασπία, 15 ἐπὶ δὲ Εὐρώπῃς Ἰταλία καὶ Τυρσηνία καὶ ἕως δύνοντος ἡλίου Μαυρουσία τε καὶ Γαιτουλία ἐμπρησμοῖς ἀσχετοῖς ἐκτεφρωθήσονται, οὐδ' αὐτῶν τῶν ἱερῶν περισφωμένων τοῖς τόποις. πόλεμοί τε ἔσονται ἀν- γεῖς τῇ νεολαίᾳ, ἐπικερθεῖς δὲ τοῖς στρατηγοῖς· βάρ- 20 B βαροι δὲ καθέξουσιν Ῥωμαίοις ἀνήμενα χωρία. πλείων

1 εἰ — γένηται (2)] om. AP || 2 βακτριανή L | Κασπία] fortasse Κασία cf. p. 61, 7 || 3 Συρία R || 4 αὐτάς L || 6 ὥς ἐξ] ὥστε L || 5 an καταπράσσονται? || 6. 7 ἐπαναστήσεται A || 7 παραβαθήσονται A, παραβλαβήσονται L || 9 ἐνεγκουσῶν] cf. Lyd. de magistr. III 26 || 9. 10 γράμμασι (corr. ex κάμμασι) τε βασιλικοῖς L || 11 λοιμὸς AP | ante ἔρα add. οὖν CLR || 11. 12 ἐλαττωθήσεται πανταχοῦ ἢ ἀνδρική φύσις L || 12 post ζῳδιον L add. ἐστίν || 13 ἐπὶ — συμβαίη (14)] om. AP, εἰ σάλος γῆς γενήσεται L || 15 ἄνω om. L | ἦτοι] ἢ A | κόμης ἀγίνη C || 18 ἐκτεφρωθήσεται P || 21 καθέξουσιν C | Ῥωμαίοις post ἀνήμενα χωρία transponunt AP | προσανήμενα L || 21 — p. 115, 1 πλείων δὲ κατὰ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἢ ζημία ἔσεσθαι L

δὲ ἡ κατὰ γυναικῶν τοῖς πράγμασι ζημία, ὅτι θῆλον
ζώδιον ὁ σκορπίος.

355 "Ἡλιος ἐν τοξότη. ὅταν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὸν τοξότην
ἔλθῃ, εἰ σεισμὸν συμβαίῃ γενέσθαι, ἐπὶ μὲν τῆς με-
5 γάλῃς Ἀσίας τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐ-
ρώπῃς Τυρσηνίᾳ, Κελτικῇ καὶ Ἰσπανίᾳ βλάβαι οὐχ αἰ-
τυχοῦσαι συμβήσονται. φθαρήσεται γὰρ λιμῶ τὰ βο-
σκήματα, ὁ δὲ ὠκεανὸς παρὰ τὸ πεφυκτὸς ἐκφυθήσεται
ὥς καὶ αὐτὴν Κάλπην ἐπικλυσθῆναι, πόλεις τε κα- C
10 τομβρία κινδυνεύουσιν. ἡ δὲ ἀνδρεία φύσις ἐξ ἐνδείας
τῶν ἀναγκαίων πανταχοῦ φθαρήσεται, ὅτι ἄρρεν ζώδιον
ὁ τοξότης.

58. "Ἡλιος ἐν αἰγόκερῳ. ὅταν δὲ ἥλιος ἀπο-
στρέφωρ ἀπὸ τοῦ νοτίου καμπτήρος ἐπὶ τὸν αἰγόκερων
15 ἔλθῃ, εἰ σεισμὸν συμβαίῃ γενέσθαι, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω
Ἀσίας πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ Ἀριανὴ τε καὶ Γεδρωσία, ἐπὶ
δὲ τῆς κάτω Φρυγίᾳ τε πᾶσα καὶ Ἑλλησποντος, ἐπὶ D
δὲ τῆς Εὐρώπῃς Μακεδονία καὶ Θράκη πρὸς τῷ
Ἰλλυρικῷ ἕως Ἰστρου ποταμοῦ οὐ μετρίως ταραχθή-
20 σονται πρὸς τῶν πλησιοχώρων, καὶ οἱ χεῖμαρροι τὰ
λήϊα καταχάσουσι, προσεπιλιμωττόντων τῶν βοσκη-

2 ante ζώδιον add. τὸ P | post ζώδιον add. ἐστὶν L ||
3. 4 ὅταν — γενέσθαι] om. AP | ὅταν — ἔλθῃ] om. L || 4 εἰ —
γενέσθαι] om. C, ἐὰν σεισμὸς γεννησεται L || 4. 5 μεγάλῃς] μέσης
L || 5 ἡ εὐδαίμων ἀραβία LP || 6 τυρσηνία, κελτικὴ καὶ ἰσπανία
LP || 6. 7 βλάβαις ἐν αὐταῖς οὐ ταῖς τυχοῦσαις περιπεσεῖται
L || 7 φθαρήσονται L || 9 Κάσπιν R || 10 ἡ τε ALP | ἀνδρῶα
AP || 11 ante ζώδιον add. τὸ C || 12 post τοξότης add. L ἐστὶν ||
13 ὅταν — γενέσθαι (15)] om. AP | ὅτε L | ὁ ἥλιος L || 15 σεισμὸς
γέννηται L || 16 ἡ Ἰνδικὴ] ἰδικὴ L | ἀριανὴ AP, ἀνδριανὴ L |
καὶ om. LP | γεδρωσία APR, γερονσία L || 17 τε ante
πᾶσα om. AP || 18 τῆς om. L | Θράκη καὶ Μακεδονία L |
καὶ ante Θράκη om. AP || 19. 20 ταραχθήσονται post πλη-
σιοχώρων transponit L || 20 πρὸς] παρὰ L || 21 προσεπιλιμωτ-
τόντων CLR

200 Αμάτων. ἐμφύλιοι τε πόλεμοι ἔσονται, ὀνείρων δὲ καὶ μαντευμάτων ψευδῶν ὄχλος· ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πόλεις ἀθρόως καταποντισθήσονται.

Ἥλιος ἐν ὑδροχόῳ. ἡλίον ἐπὶ ὑδροχόον ἰόντος εἰ γένηται σεισμός, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας Ὀξιανῆ, 5 Σογδιανῆ, Ἀραβία μικρὰ καὶ Ἀζανία, ἐπὶ δὲ τῆς Λιβύης Αἰθιοπία μικρὰ, τῆς δὲ Εὐρώπης ἡ Θράκη ἕως Ἰλλυρικοῦ σφόδρα ταραχθήσονται· πόλεμοι γὰρ βαρεῖς Β ἐπιπεσοῦνται ταῖς χώραις. τῇ δὲ Μακεδόνων χώρα 356 τὰ χεῖριστα συμβήσεται, ὥς ἐγγὺς ἀφανισμοῦ γενέσθαι. 10

Ἥλιος ἐν ἰχθύσιν. ὅταν δὲ <ἐν> ἰχθύσι γένηται ἥλιος, ἐὰν συμβῇ σάλος, ἐπὶ μὲν τῆς κάτω Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀσδία Κιλικία τε καὶ Παμφυλία, ἐπὶ δὲ Λιβύης Νασαμωνίτις καὶ Γαραμαντικὴ ὑπὸ πολεμίων ξένων τε καὶ ἐμφυλίων δηωθήσονται. αἱ δὲ πρὸς τῷ 15 Πόντῳ κείμεναι πόλεις καὶ τὰ ἐπίνεια πειρατικαῖς C ἐφόδοις ταραχθήσονται, οἱ δὲ δῆμοι τῶν εἰρημένων χωρῶν μηδεμιᾶς ὑποκειμένης αἰτίας κατ' ἀλλήλων ἐξενεχθήσονται· κατομβραὶ τε ἔσονται οὐχ ἥττους κατακλυσμοῦ, καὶ εὐχαὶ ἄπρακτοι καὶ ἔνδεια τροφίμων 20 καρπῶν. ἐκ δὲ τῆς περὶ τὴν γῆν ὑγρότητος ὁ σπόρος

2 ψευδῶν scripsi pro ψευδῆς | ante ὄχλος add. ὁ C | καὶ ante πόλεις om. AP || 4 ἡλίον—ἰόντος] om. ALP || 5 εἰ—σεισμός] om. AP, εἰ σεισμός γένηται L | Ὀξιανῆ corr. H. coll. p. 258^c, ὀξίη C, ὀξίην ALPR || 6 Σογδιανῆ corr. H. coll. p. 258^c, σουβδιανῆ C, σουγδιανῆ APR, om. L | καὶ Ἀζανία om. L; Ἀζονία AP | ἐπὶ—μικρὰ (7)] addidi ex P et L (qui tamen habet αἰθιοπία μικραί) || 10 χεῖριστα L | γενέσθαι] ἔσται APR || 11 ὅταν—ἥλιος (12)] om. ALP || 12 ἐὰν σάλος γῆς γένηται L | ἐὰν] εἰ CPR || 13 δὲ post ἐπὶ addidi cum ALP || 14 νασαμανίτις L || 15 ξένων om. L | τε transponunt ante ξένων AP | διωχθεῖσονται L | τῷ om. L || 16 Πόντῳ] πόντον γαλατία L | τὰ ante ἐπίνεια cum L addidi || 18 ἐπικειμένης B || 20 καὶ ante ἐνδεια om. AP | τροφῶν L || 21 ante καρπῶν add. τε καὶ A, καὶ L, τε P | ὑγρότης C

ἄχρηστος, ἡ δὲ θάλασσα ταραχώδης καὶ ἐγγὺς ἄπλους.
ἐκ δὲ παραδόξου μετ' οὐ πολὺ τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ
βέλτιον ἔσται, καὶ συντόμως εἰπεῖν ἀναλόγως τοῖς
κακοῖς εὐφροσύνη.

357 ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΟΥ 202

6 ΕΚ ΤΩΝ ΚΛΩΔΙΟΥ ΤΟΥ ΘΟΥΣΚΟΥ

ΚΑΘ' ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ΠΡΟΣ ΔΕΞΙΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

A

59. α'. Καλένδαις μακραι ἡμέραι ἄρχονται· ὁ ἥλιος
10 ὑψοῦται, ὁ δ' ἀετὸς σὺν τῷ στεφάνῳ δύνει καὶ ποιεῖ
χειμῶνας.

1 ἄπλους] sic etiam *R*, sed prim. man. superscr. ἀπλωτος ||
2 μεθ' οὗ *P* || 3 βέλτερον *A* || 5 sqq. Clodii Tusci calendarium
extat etiam in *D* (fasc. 5 fol. 1, in quo admodum est decur-
tatum et desinit 19. novembr.: eius scripturas non apposui), *F*
(fol. 124 rect.), *R* (fol. 74 rect.), *S* (fol. 17 vers.), item in codi-
cibus a me non collatis, Parisino Reg. 3084 et Barberino
Π 15 n. 277 saec. XV (qui 3. die Iulii expl.). Latina prae-
terea extat interpretatio Leonicensi (vide proleg.) || 5—7] μερικὴ
παρατήρησις περὶ ἀνέμων καὶ τῶν ἐτησίων ἀνέμων *D*; περὶ
ἐπιτελλόντων (ἐπιτελλομένων Paris.) καὶ δυνόντων ἀστέρων καὶ
ἐφημερίδων καλουμένων καὶ ἐν ταῖς ἀνατολαῖς καὶ δύσεσιν
αὐτῶν ποιούντων ἀνέμους, ταραχὰς καὶ βίαις θαλάσσης, ὄμβρους
τε καὶ εὐδίας καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν
φαινομένων ἀστέρων *F* et Paris. 3084 (qui tamen post haec
add. supra scriptum titulum) || 5 ἐφημερίς scripsi pro ἐφημέρος |
post ἐνιαυτοῦ delevi ut interpretamentum verba ἡγουν (ἡγουν
om. Barb.) σημείωσις ἐπιτολῶν (ἐπὶ ἀνατολῶν Barb.) τε καὶ
δυσμῶν τῶν ἐν οὐρανῷ φαινομένων, quae leguntur in *CRS*,
in Barb. et Paris. || 6 Κλωδίου scripsi coll. infra p. 256 *C* pro
Κλανδίου || 8 Ἰανουάριος] μηνὶ Ἰαννουαρίῳ *F* et sic semper;
semper etiam pro Καλενδ. formis habet καλανδ. || 9. 10 *Lyd.*
de mens. III 8 ἰστέον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν καλενδῶν (Ianuar.)
τὸν ἥλιον ἐφ' ὕψους γίνεσθαι, τὸν δὲ στέφανον δύνεσθαι ὁρθρον. ||
9 μακραι—ἄρχονται] addidi ex *F*, longiusculi fiunt dies add.

β'. τῇ πρὸ δ' ὡνῶν Ἰανουαρίων ὁ μὲν ἥλιος πηδᾷ, τὸ δὲ μέσον τοῦ καρκίνου δύεται, καὶ οἱ ἄνεμοι ἐναλλάττονται.

γ'. τῇ πρὸ γ' ὡνῶν τὸ λοιπὸν τοῦ καρκίνου δύεται, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος ποικίλη.

B δ'. τῇ πρὸ α' τὸ μέσον τοῦ χειμῶνος καὶ νότος πολὺς, εἴτα καὶ βορραὶ συνεχεῖς. καὶ ὁ δελφὶν ἀνίσχει ἅμα τῷ κυνὶ περὶ τὸν ὄρθρον.

204A ε'. νῶναις Ἰανουαρίαις ἡ λύρα ἀνίσχει, καὶ ὁ μὲν ἀετὸς δύεται, ὁ δὲ δελφὶν ὄλος ἐπιτέλλει. καὶ εἰκότως 10 ἀνεμομαχία.

ς'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰανουαρίων ἐν μὲν ἐσπέρα ὁ ἀετὸς δύεται, νότος δὲ πνεῖ.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀπαρκτίας καὶ βορέας κατ' 358 ἀλλήλων μάχονται. 15

Leon. || p. 117, 10 Gem. 9. capric. = 1. Ian. Εὐδόξω στέφανος ἀρόννης δύνει. || p. 117, 10. 11 καὶ — χειμῶνας] addidi ex F, tempestatemque efficiunt add. Leon. || p. 118, 2 Ovidio fast. I 313 *bracchia canceri occidunt*; vide diar. antiqu. 1846 p. 250 | ὁ δὲ μέσος F || 2. 3 ἐναλλάττονται] ἐλαττοῦνται F, ponunt Leon. || 4 et 5 Columella XI 2, 97. III non. Ianuar. cancer occidit; tempestas varia. || 6—8 Columella l. s. pridie non. Ian. media hiemps, auster multus, interdum pluvia. Gemin. 12. capric. = 4. Ian. Δημοκρίτω νότος πνεῖ ὡς ἐπὶ πλείστα. Εὐδόξω δελφὶς ἑὸς ἐπιτέλλει. || 7 βορραὶ συνεχεῖς] βορραὶ συνεχεῖς F | Plin. XVIII 284 *pridie nonas Ianuarias Caesari delphinus matutino exoritur*. Aet. μηνὶ Ἰανουαρίῳ δ' δελφὶς ἐπιτέλλει. | καὶ ὁ δ' ὁ δὲ F | δελφὶν corr. Hercher pro δελφὶς, qua forma ceteroquin non usus sit Lydus || 8 ἅμα] σὺν F | τὸν ὄρθρον] τῶν βορρῶν F || 9—11 Columella l. s. non. Ian. *fidis exoritur mane, tempestas varia*. Nonis Ianuariis Caesari (Plin. l. s.) et Ovidio I 315 *fidicula mane exoritur*. || 9. 10 Aet. μηνὶ τῷ ἀντῷ (Ian.) εἰς ὁ ἀετὸς ἐσπέραιος δύνει. Ptolem. 9. Tybi = 4. Ian. (i. e. antec. die) ὥρα ιε ε' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐσπέραιος δύνει. || 10 δελφὶς F | εἰκότως] γίνονται F || 14 ἀπαρκτος C || 14. 15 κατ' ἀλλήλων μάχονται scripsi ex F, vehementer flantes concurrunt Leon., κατ' ἀλλήλων R, κατὰλληλος CS

η'. τῇ πρὸς ε' εἰδῶν οἶκος Ἀρεως νότος ἅμα καὶ
ξέφυρος· ὁ δὲ αἰγόνεως ἄρχεται <ἀνατέλλειν>. βροχή B
τε ἅμα καὶ ἐν ἐσπέρᾳ νότος πυκνός.

θ'. τῇ πρὸς ε' εἰδῶν νότος φνσᾶ σύννομβρος.

5 ι'. τῇ πρὸς δ' εἰδῶν ὁμοίως· ὁ δὲ νότος βιαιότερος.

ια'. τῇ πρὸς γ' εἰδῶν ἀπαρκτίας μετὰ βροχῆς καὶ
χιόνος.

ιβ'. τῇ πρὸς α' εἰδῶν νότος πνεῖ.

10 ιγ'. εἰδοῖς Ἰανουαρίαις ἄστρον κρυπτόν. καὶ πρῶ- C
τον μὲν λόγος τὸν ὀϊστὸν δύεσθαι, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ
βρέχειν.

ιδ'. τῇ πρὸς ιθ' καλενδῶν Φεβρουαρίων ἄστρον
κρυπτόν, καὶ ποικίλη τροπὴ βορέου ἅμα καὶ ἀπα-
ρκτίου. καὶ ὁ μὲν λέων ἄρχεται δύεσθαι, ἔσθ' ὅτε δὲ
15 βρέχει.

ιε'. τῇ πρὸς ιη' καλενδῶν ἀπαρκτίας καὶ βορρᾶς
σφοδρός.

1 Columella l. s. VI id. Ian. auster, interdum favonius. ||
2 Gemin. 15. capric. = 7. Ian. (i. e. anteced. die) Καλίπῳ
αἰγόνεως ἄρχεται ἀνατέλλειν νότος | ἀνατέλλειν addidi, Leon.
add. emergere | βροχή τε om. F || 3 νότος πυκνός] caligo Leon. ||
4 Columella l. s. V id. Ian. auster, interdum imber. Ptolem. 14
Tybi = 9. Ian. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ νότος σφοδρὸς καὶ ἑστός. |
φνσᾶ σύννομβρος] sic scripsi ex F, flat cum pluvia Leon., καὶ
ὑμῖνος ceteri || 5 Gemin. 18. capric. = 10. Ian. νότος πνεῖ.
Ptolem. 15 Tybi = 10. Ian. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι νότος πολὺς. |
ὁμοίως — βιαιότερος] νότος σύννομβρος πλείος F, pluvius flat
auster violentior Leon. || 6. 7 βροχῆς καὶ χιόνος] πολλῶν βροχῶν
καὶ χειμῶνος φνσᾶ F, multo imbre et aspera tempestate flat.
Leon. || 9 καὶ — δύεσθαι (10)] prima mali pars occidit Leon. ||
9. 10 πρῶτον] videtur vertere prima nocte || 10 λόγος om. F ||
praeter usum hic λόγος et p. 124, 4 φασι dictum est idque solum
de 'sagitta'; an falso intellectis v. quam dicunt (cf. p. 123, 19;
125, 1)? | ὀϊστὸν corr. H. pro ἰστὸν || 14 ἔσθ' — βρέχει (15)] καὶ
βρέχειν F, pluviae fiunt Leon. || 17 σφοδρός corr. pro σφοδρῶς
H.; vehementes flant Leon.

D ις'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ὁ μὲν ἥλιος <έν> ὕδρο-
χόῳ, εὐρος δὲ μετὰ βροχῆς.

ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν ἡ μὲν λύρα ἄρχεται
δύεσθαι, περὶ δὲ τὸν ὕρθρον ἀνεμομαχία.

206A ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ξωθεν μὲν δύεται ὁ 5
λέων. βορέου ἕμα καὶ νότον καὶ ἀπαρκτίον διαφορά,
καὶ βροχή. ὁ δὲ δελφὶν μετὰλέοντα δύεται.

ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν τροπή, καὶ τὸ μεσαίτα-
τον τοῦ χειμῶνος.

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν βορρᾶς καὶ νότος. καὶ 10
τὸ μέσον μὲν τοῦ καρκίνου δύεται, ὁ δὲ ὕδροχόος
ἄρχεται ἀνίσχειν.

B κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ὁ ὕδροχόος παντελὴς 359
ἀνίσχει, πνεὶ δὲ ὁ λίψ, καὶ ὕει.

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ἡ λύρα δύεται σὺν τῷ 15
καρκίνῳ, καὶ πρὸς ἐσπέραν ὕει.

1 Colum. XI 2, 4 XVII cal. Febr. sol in aquarium transit;
africus, interdum auster cum pluvia. | ἐν addidi || 3 μὲν om. F ||
4 δὲ om. F || 6 Ptol. 23. Tybi = 18. Ian. Μητροδώρῳ ἀνατα-
στασία ἀέρος. || 7 καὶ βροχή corr. pro καὶ βροχῆς Hercher, μετὰ
βροχῆς coni. H. | ὁ δὲ δελφὶν] Lyd. de mens. III 14 πρὸ
δεκαπέντε Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ Δημόκριτος λέγει δύεσθαι
τὸν δελφίνα. |λέοντα] τοῦλέοντος F || 8. 9 μεσώτατον F ||
10—12 Lyd. de mens. III 14 πρὸ δεκατριῶν καλενδῶν Φε-
βρουαρίων ὁ μὲν Εὐκτῆμων τὸν καρκίνον δύεσθαι, ὁ δὲ Κάλ-
λιππος τὸν ὕδροχόν ἀνίσχειν λέγει. . . βήσας καὶ χαράδρας
τῶν ὀρῶν. | Gemin. 27. capric. = 19. Ian. (i. e. antec. die)
Καλίππῳ καρκίνος λήγει δύνων. || 18 Colum. l. s. XII cal.
Febr. aquarius incipit oriri, ventus Africus; cf. Polem. Silv.
21. Ian. Lyd. de mens. III 14 πρὸ δεκαδύο καλενδῶν Φε-
βρουαρίων Εὐδοξος τὸν ὕδροχόν ἀνίσχειν λέγει. | παντελὴς F ||
14 δὲ om. F || 15 et 16 Colum. l. s. XI cal. Febr. fidicula
vespere occidit, dies pluuius; cf. Polem. Silv. 22. Ian.; lyrae
occasus vespertinus apud Ovid. I 653 || 16 cf. Lyd. de mens.
III 14 πρὸ δεκαμιάς καλενδῶν Φεβρουαρίων . . . ὁ Εὐδοξος (λέγει)
ἀνίσχειν αὐτὸν (τὸν ὕδροχόν) καὶ βροχᾶς σημαίνειν.

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν βορρᾶς πνεύσει μετὰ βοροχῆς.

κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν χειμῶν καὶ βορέου ἐπί-
τασις ἅμα καὶ εὖρου.

5 κέ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ὠσαύτως.

κς'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν χειμάζει, πνεῖ δὲ ὁ βορ-
ρᾶς σὺν τῷ εὖρῳ, καὶ ἄρχεται δύεσθαι ἡ λύρα.

κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ἄστρον λαμπρὸν ἐν τῷ
στήθει τοῦ λέοντος ἄρχεται δύεσθαι, ἡ δὲ λύρα ἐν
10 ἐσπέρῳ. καὶ βορρᾶς πνεῖ, ἔστι δ' ὅτε καὶ ὕει.

κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ἀνεμομαχία μετὰ χιόνος. D

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ δελφὶν δύεσθαι μελετᾷ.

λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ἡ λύρα περὶ τὴν πρῶτην 208 A
φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἄρχεται δύεσθαι ἐκ μέρους. καὶ
15 συννέφεια ἔσται, καὶ σφοδρὸς βορρᾶς μετὰ βοροχῆς.

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Φεβρουαρίων ὑετὸς χιόνι
μειγμένους.

4 εὖρον FR, εὖρος CS || 5 Colum. XI 2, 5 VIII cal. Febr. . . interdum etiam tempestas. cf. Polem. Sil. 25. Ian. | ὠσαύτως] tempestas turbidior; eidem flant venti Leon. || 6 χει-
μάζει] Ptolem. 1. Mechir = 26. Ian. Λοσιδέω χειμαίνει. || 6. 7
post lacunam χειμάζει βορρᾶς et spatium c. 30 litter. in F ||
8—10 Colum. l. s. VI cal. Febr. leonis quae est in pectore
clara stella occidit. || 10 καὶ βορρᾶς] om. C | 11 ἀνεμο-
μαχίαν C || 12 Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Ian.) κῆ (i. e. antec. die)
δελφὶς ἐσπέριος δύνει. || 13 Colum. l. s. III cal. Febr. . . fadricula
occidit. Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Ian.) κθ (i. e. antec. die) λύρα
ἐσπέριος δύνει. || 15 συννέφεια corr. Hercher pro συννεφία hic
et semper infra | καὶ σφοδρῶς] σφοδρῶς τε F || 16. 17 Ptolem.
6. Mechir = 31. Ian. Εὐδόξω ὑετός.

ΦΕΒΡΟΤΑΡΙΟΣ

- B 60. α'. καλένδαις Φεβρουαρίαις κρυπτόν ἄστρον,
νότος καὶ εὖρος· καὶ ἡ λύρα ἄρχεται δύνεσθαι.
β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Φεβρουαρίων θυελλώδης ὁ
ἀήρ, καὶ παραπνεύσει ὁ ξέφυρος. 5
γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ λέοντος σὺν
τῇ λύρᾳ δύνεται. ἀπαρκτίας δὲ ἅμα καὶ βορρᾶς.
δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν δύνεται ὁ δελφίν· καὶ ἐν 360
ἐσπέρα νότος ἐπιτείνει μετὰ βορρᾶς.
C ε'. νῶναις Φεβρουαρίαις τοῦ ὑδροχόου τὰ μέσα 10
ἀνίσχει· ταραχώδης δὲ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ ξεφύρου.
ς'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Φεβρουαρίων δύνεται ἡ λύρα,
καὶ ὁ ξέφυρος ἀπὸ δυσμῶν πνεῖ.
ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀρχὴ ἑαρος, καθ' ὃ ξέφυρος
πνεῖ. 15
η'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ξέφυρος σὺν τῷ βορρᾶ πνεῖ.

2. 3 Colum. 14 cal. Febr. fidis incipit occidere, ventus
eurinus et interdum auster cum grandine est. Gemin. 11. aquar.
= 1. Febr. Εὐρόξω λύρα ἀκρόνυχος δύνει. || 2 post ἄστρον add.
φαίνεται F, add. apparet Leon. || 3 post νότος add. τε F |
post εὖρος add. πνεῖ F, add. flant Leon. || 6. 7 Colum. l. s.
III non. Febr. fidis tota et leo medius occidit; corus aut septen-
trio, nonnumquam favonius. || 7 λύρα] λιβή C || 8 delphini
occasus vespertinus ap. Ovid. II 79 | ὁ addidi ex F || 9 ἐπι-
τείνει] ἐπιπνεῖ R | βορρᾶς] βοροντῆς C || 10 et 11 Colum. l. s.
non. Febr. mediae partes aquarii oriuntur; ventosa tempestas.
Ovid. II 145: iam puer Idaeus media tenus eminet alvo. || 10
τοῦ — ἀνίσχει (11) zona Orionis emergit Leon. || 12 Ptolem.
12. Mechir = 6. Febr. ὥρα ιε 5" ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἐσπερίος
δύνει. || 13 Gemin. 16. aquar. = 6. Febr. Δημοκρίτω ξέφυρος
πνεῖν ἄρχεται. || 14 Colum. 15 VII id. Febr. favonii spirare
incipiunt. (cf. Ptolem. Silv. 7. Febr.) Gemin. 17. aquar. = 7. Febr.
Εὐκτῆμονι ξέφυρον ὥρα πνεῖν. Καλίπῳ . . . ξέφυρος πνεῖ.
Ptolem. 13. Mechir = 7. Febr. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐρόξω ἑαρος
ἀρχή· ξέφυρος ἄρχεται πνεῖν. | καθ' ὃ] καὶ F || 15 πνεῖ addidi
ex F, spirat add. Leon. || 16 Colum. l. s. VI id. Febr. ventosa
tempestas. | πνεῖ addidi ex F, spirant add. Leon.

δ'. τῇ πρὸ ε' εἰδὼν ἄστρον κρυπτόν· καὶ ἀνίσχει D
ὁ ὑδροχόος.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδὼν ἀπαρκτίας μετὰ ξεφύρον· ἔστι
δ' ὅτε καὶ βροχαί.

5 ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδὼν ἀπηλιώτης πνεῖ, καὶ ἀνίσχει 210 A
ὁ ἀρκτοῦρος.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδὼν Φεβρουαρίων ἀνεμομαχία.

ιγ'. εἰδοῖς Φεβρουαρίας ὁ τοξότης ἐν ἑσπέρᾳ
δύεται, καὶ σφοδρὸς χειμῶν.

10 ιδ'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν Μαρτίων ὁ κρατῆρ ἀνί-
σχει ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ ἐναλλαγέντων τῶν ἀνέμων ὁ νότος B
ἐπικρατεῖ.

ιε'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ὁ ἥλιος <ἐν> ἰχθύσιν, καὶ
ὁ ἀήρ χειμαίνει.

15 ις'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ἀπαρκτίας πνεύσει μετὰ
τοῦ νότου· νέος δὲ ἥλιος.

ιζ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν δύεται ἡ παρθένος· ρεύσει
δὲ νότος μετὰ ξεφύρου καὶ βορρᾶς.

ιη'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν δύεται ὁ λεγόμενος διίστος.

5 arcturi ortus vespertinus apud Ovid. II 153 || 8. 9 Colum. 20 id. Febr. sagittarius vespere occidit; vehementer hiemat. Gemin. 25. aquar. = 15. Febr. (i. e. duobus dieb. post) Εὐκνή-
μου τοξότης ἑσπέριος δύνει. || 10—12 Colum. l. s. XVI cal. Mart. vespere crater oritur; venti mutatio. cf. Polem. Silv. 14. Febr.; apud Ovid. II 245 crateris ortus vespertinus || 11. 12 ἐναλλαγέντων κτλ.] Ptolem. 21. Mechir = 15. Febr. (i. e. postri-
die) Αἰγυπτίοις ἀνεμοὶ μεταπίπτοντες. || 13. 14 Colum. l. s. XV cal. Mart. sol in pisces transitum facit; nonnumquam ventosa tempestas. || 13 ἐν addidi || 14 χειμαίνει scripsi pro χειμῶν; hiemat Leon. || 17 δύεται ἡ παρθένος] virgo occidit iuxta geminos Leon. || 17. 18 Colum. 21 XIII et XII cal. Mart. favonius vel auster cum grandine et nimbis. cf. Polem. Silv. 17. Febr. || 19 ὁ λεγόμενος ἰστός ἐν ἑσπέρᾳ· ξεφύρος πνεῖ F, malus vespere occidit; favonius spirat Leon. | δέσται] sic etiam 19. et 27. Febr.; sed ortus est ap. Colum. 21 ad 22. Febr.

C ἐν ἐσπέρᾳ δὲ ζέφυρος πνεῖ, καὶ ἄρχεται ἡ παρθένος δύνεσθαι.

ιθ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ἀπαρκτίας ρεύσει μετὰ νοτον· τὸν δὲ ὀιστόν φασι δύνεσθαι.

κ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν βορρᾶς μετὰ βορρῆς. καὶ ὁ λέων δύεται· ἔρχονται δὲ οἱ βορραὶ οἱ λεγόμενοι χελιδόνιοι, οἳ πεφύκασιν ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας πνεῖν, καὶ φαίνεται χελιδόν.

D κα'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος τῇ πρώτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἄρχεται δύνεσθαι, καὶ πνεῖ ζέφυρος. ἡ δὲ νύξ συννεφής.

212A κβ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν τὰ λεγόμενα Ἀλκύνουεα.

κγ'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ὁ ὕδροχόος ἄρχεται ἀνίσχειν, ἡ δὲ πρωϊνὴ χειμᾶζει.

κδ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ἀργεστῆς πνεῖ ἄμα καὶ βορρᾶς.

κε'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει, καὶ ὕει.

B κς'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει ἐν ἐσπέρᾳ.

20

8 ρεύσει] πνεύσει F, flant Leon. || 4 ὀιστόν F, malus Leon. || 5—8 Colum. l. s. X cal. Mart. leo desinit occidere; venti septentrionales, qui vocantur ornithiae, per dies triginta esse solent; tum et hirundo advenit. cf. Polem. Silv. 20. Febr. || 7 ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας F, per quadriiduum Leon. || 8 ἀναφαίνε-
ται R || 9—11 Colum. l. s. VIII cal. Mart. arcturus prima nocte oritur; frigidus dies aquilone vel coro, interdum pluvia. || 11 εἰ δὲ νύξ ἀνεφής F || 12 Colum. l. s. VIII cal. Mart. Alcyonei dies vocantur. || 14 ἡ] εἰ F | προεινὴ C, προεινὴ F || 15 ἐργάτης C, ἐργαστής F || 17. 18 Gemin. 4. pisc. = 24. Febr. (i. e. antec. die) Εὐδόξω ἀρκτοῦρος ἀρκόνυχος ἐπιτέλλει καὶ δευτὸς γίνεται. Ptolem. 1. Phamenoth = 25. Febr. ὥρα ιε 5' ἀρκτοῦρος ἐσπεριος ἀνατέλλει. Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Febr.) πρὸ ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει. || 19. 20 Quintil. τῇ κς τοῦ Φεβρουαρίου ἀρκτοῦρος ἐσπεριος ἐπιτέλλει. || 20 ἐσπέρα scripsi pro ἡμέρα

κζ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν δύεται ἐν ἐσπέρᾳ ὁ παρ'
Ἑλλησι λεγόμενος δίστος.

κη'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Μαρτίων ὁ ξέφυρος πλα-
τύς, καὶ ἡ ἡμέρα πᾶσα ἐαρινή.

MARTIOS.

61. α'. καλὲνδαις Μαρτίαις νότος καὶ λίψ.

β'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν Μαρτίων λίψ, καὶ ὁ τρυγητῆς C
ἄρχεται φαίνεσθαι. βορέας δὲ ψυχρὸς πνεῖ ἕως τῆς
ἑωθινῆς δύσεως τοῦ ἀρκτούρου.

10 γ'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν δυσσερία καὶ βροχή· καὶ ὁ
ἀρκτούρος ἀνίσχει ἡλίου ἐγειρομένου, καὶ βορρᾶς πνεῖ.

δ'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν ὁ ἀρκτούρος ἐν ἐσπέρᾳ
ἀνίσχει.

ε'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν ὠσαύτως.

D

15 ε'. τῇ πρὸ α' νωνῶν ὑετὸς χιόνι μεμιγμένος.

362 ζ'. νῶναις Μαρτίαις δύεται ὁ ἵππος ἀπὸ πρωῒ, 214 A
καὶ βορρᾶς φουσᾷ. δύεται δὲ καὶ ὁ στέφανος ὄρθρου.

1 ὁ — δίστος (2)] ὁ λεγόμενος παρ' Ἑλλήσιν ἰστός F, malus Leon. || 6 Colum. 23 cal. Mart. africanus, interdum auster cum grandine. | λίψ] λίβας πνεύσει F, africanus simul spirant Leon. || 7 et 8 Colum. 24 IIII non. Mart. vindemiator apparet, quem Graeci τρυγητῆρα dicunt; septentrionales venti. Ptolem. 6. Phamenoth = 2. Mart. Αἰγυπτίοις λίψ . . . Ἰππάρχῳ βορέας ψυχρὸς. || 7 λίψ, καὶ om. F et Leon. || 12. 13 Gemin. 12. pisc. = 4. Mart. Εὐκνήμονι ἀρκτούρος ἐσπερίος ἐπιτέλλει. Ptolem. 8. Phamenoth. = 4. Mart. ὦρα ιδ' ε' ἀρκτούρος ἐσπερίος ἀνατέλλει. | ὁ — ἀνίσχει] ὠσαύτως ἀρκτούρος ἐπιτέλλει F, arcturus similiter emergit. Leon. || 12 ἐσπέρα scripsi pro ἡμέρα coll. Gemin. et Ptolem. l. s. || 14 ὠσαύτως] ὁ ἀρκτούρος ἐν ἡμέρᾳ ἀνίσχει F, arcturus interdum emergit. Leon. || 15 ὑετὸς — μεμιγμένος] βορρᾶς καὶ συννεφία F, aquilo flat, nubilosum caelum Leon. | ante ὑετὸς del. ὁ Hercher coll. p. 121, 16 || 16 et 17 Colum. l. s. non. Mart. equus mane oritur; flatus aquilonis. Gemin. 14. pisc. = 6. Mart. (i. e. antec. die) Εὐκνήμονι ἵππος ἔφος δύνει.

η'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Μαρτίων ἄρχεται τὰ ὄρνεα φαίνεσθαι ἐπὶ τῆς θαλάσσης, βορρᾶς δὲ καὶ ἀπαρκτίας φυσᾷ, καὶ προοίμιον τοῦ ἔαρος. καὶ ὁ μὲν ἥλιος περὶ τὸ μέσον τῶν ἰχθύων, ὁ δὲ ἵππος δύεται.

B θ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἰκτίνος ἄρχεται φαίνεσθαι, 5 νότος δὲ πνεῖ, καὶ ὄρθρου ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ νότου ἄρχεται κρύπτεσθαι.

ι'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ὁ ἵππος δύεται ὄρθρου, ὁ δὲ ἰκτίνος ἀπὸ ὑψηλῶν ἐπὶ τὰ χθαμαλὰ καθίσταται· καὶ ὁ μὲν τρυγητῆς δύεται, ὁ δὲ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει. βορ- 10 ρᾶς δὲ ψυχρὸς θεύσει.

ια'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν χωρισμὸς μὲν τοῦ χειμῶνος, C τροπή δὲ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπαρκτίου.

ιβ'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν παύεται μὲν ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ νότου ἀνίσχειν, ἀπαρκτίας δ' ἡ νότος φυσᾷ. 15

ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός. Lyd. de mens. III 35 νόταις Μαρτίαις ὁ Βάρεων ὄρθρου τὸν στέφανον δύνεσθαι λέγει καὶ πνεῖν τὸν βορρᾶν. ortus vespertinus equi apud Ovid. III 449; ortus vespertinus coronae apud eund. III 459 || p. 125, 16 pro δύεται Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXX φαίνεται scribi perperam iubet || p. 125, 17 pro δύεται Merkel l. s. coni. φαίνεται et pro ὄρθρου idem ἐσπέρα | ὄρθρος C | post ὄρθρου add. καὶ οὐδάν ἐπουβρά F, *aquarum de caelo pluvies* Leon. || 1 ἄρχονται CF || 8 Ptolem. 12. Phamenoth = 8. Mart. Ἰπάρχω ἔαρος ἀρχή. | ἔερος C || 5—7 Gemin. 17. pisc. = 9. Mart. Εὐδόξω . . . ἰκτίνος φαίνεται. Καλίππω τῶν ἰχθύων ὁ νότιος ἐπιτέλλαν λήγει. Plin. XVIII 237 *postero die* (i. e. VII id.) . . . *in Attica milvum apparere servatur.* || 6 δὲ] τε F | νότου] *tergore* Leon. i. e. νότον, quod probant H. et Hertzberg in diar. antiq. 1846 p. 245; sed recte Ungerus animadvertit verbis ὁ ἰχθὺς ἀπὸ νότου hic et v. 14 et ad 2. Sept. adhibitis male verti *piscis austrinus* || 7 pro κρύπτεσθαι H. coni. φαίνεσθαι coll. v. 15; potius Lydi ipsius confusionem statuerim || 9 ἐπὶ τὰ χθαμαλὰ καθίσταται F || 11 Ptolem. 14. Phamenoth = 10. Mart. Ἀγυπτιοῖς καὶ Καλίππω βορέας ψυχρὸς πνεῖ. || 13 etiam ante ἀπαρκτίου add. ἀπὸ F | ἀπαρκτία codices || 14 παύεται F | ὁ ante ἰχθὺς add. F || 15 νότου] *tergore* Leon.

ιγ'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ἡ μὲν Ἀργὼ ἀνίσχει ἐν ἐσπέρᾳ, ξέφυρος δὲ καὶ νότος πνεύσει καὶ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος <δύεται>· χειμάζει.

ιδ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν βορρᾶς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. D
5 ιε'. εἰδοῖς Μαρτίαις ὁ ἵππος δύεται, βορέας δὲ ψυχρὸς πνεῖ.

ις'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν Ἀπριλίῳν

ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν ἥλιος <έν> κριῶ γίνεται· 216 A
ὁ δὲ ξέφυρος κατὰ πλάτος πνεῖ. πέλαργος φαίνεται
10 καὶ μέγα πέλαργος πλέεται.

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ἀνεμομαχία, ὁ δὲ βορρᾶς ἐπικρατεῖ.

363 ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν νότος πνεῖ, ὁ δὲ ἱκτίνος B
φαίνεται ἕως τῆς ἰσημερίας.

15 κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν βορέας πνεῖ εὐδῖος.

1 Colum. l. s. *pridie id. Mart. Argo navis exoritur; favonius aut auster, interdum aquilo.* || 1. 2 ἐν ἐσπέρᾳ δὲ ξέφυρος καὶ F || 2 καὶ ὁ ἐπὶ — χειμάζει (3) addidi ex F; et in leonis cauda *hiemat dies* add. Leon. | ὁ ἐπὶ τῆς κτλ.] Ptolem. 18. Phamenoth = 14. Mart. (i. e. *postridie*) ὥρᾳ ιδ' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἔως δύνει. || 3 δύεται ex coniectura addidi || 4 post ἡμέρας add. πνεύσει F || 5 Col. *prid. id. s. s. (Mart.) . . . interdum aquilo*; Polem. Silv. 14. Mart. *flatus aquilonis.* || 7 ad 15. Mart. F (qui praeterea, ut assolet, scribit πρὸ ις' pro πρὸ ιζ' et sic semper, postremo πρὸ β' pro πρὸ γ') refert quae in ceteris codicibus diei 16. Mart. adscripta sunt, ad 16. quae diei 17. et sic semper usque ad finem mensis, 31. Mart. vero deest; idemque facit Leonie., sed ad 31. Mart. apud eum legitur: *ventorum procellae et saepe pluit.* in ceteris codicibus ad 15. Mart. omissus est status caeli, quem ex Columella 31 et Ovidio III 711 Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXXI supplet σκορπίος δύεται. || 8 Colum. 31 XVI cal. *April. sol in arietem transiunt facit; favonius vel corus.* | ἐν addidi || 9 πνεῖ — πλέεται] addidi ex F; spirat, ciconia apparet et mare transmittit add. Leon. || 11 Lyd. de mens. III 39 πρὸ δεκαπέντε καλενδῶν Ἀπριλίῳν ὁ Εὐκτῆμων ποικίλους ἀνέμους πνέειν λέγει. || 14 ante ἔως add. Unger καὶ πνέουσιν ὀρνιθία coll. Gemin. 22. pisc. | ἔως — ἰσημερίας] ἐπὶ τῆς ἡμέρας FS, diliculo Leon.

- B κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ὁ μὲν ἵππος ἔωθεν δύεται, βορέας δὲ ἡ ἀπαρκτίας πνεῖ.
 κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ κριὸς εἰς πλάτος ἀνίσχει, ἔστι δ' ὅτε ἡ βρέχει ἡ νίφει.
 κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὡσαύτως. 5
 κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ἰσημερία ἔαρινή, καὶ βροχή ἢ βροντώδης τροπή.
- C κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ἀπαρκτίας ἡ βορρᾶς, καὶ ὁ ἵππος ἔωθεν δύεται.
 κς'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν οἱ λχθύες ἀνίσχουσι, καὶ 10 ἐκ τοῦ νότου βρέχει μετὰ χιόνος· ὁ δὲ κριὸς ἔωθεν ἀνίσχει, κατὰ θάλασσαν ταραχὴ ἀέρος.
 κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ἰσημερία ἔαρινή. ἔστι δ' ὅτε βρέχει καὶ βροντᾷ.
- D κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ἐξισοῦται ἡ ἡμέρα τῇ 15 νυκτί.

1 Colum. l. s. XII cal. April. equus occidit mane; septentrionales venti. Plin. XVIII 237 (Caesar sibi notavit) XII Kalend. equum occidere matutino. || 4 Polem. Silv. 21. Mart. dies pluuius; interdum ningit. | ἔσται δὲ τότε βροχή ἡ νιφετός F || 5 Colum. l. s. X cal. April. aries incipit exoriri, pluuius dies; interdum ningit. | ὡσαύτως] spat. c. 8 litter. in F, cancer tergore oritur; auster flat Leon. || 6 Colum. l. s. VIII et VIII cal. Apriles aequinoctium vernum, tempestatem significat. Gemin. 1. ariet. = 23. Mart. (i. e. antec. die) Καλίππῳ . . ἰσημερία ἔαρινή καὶ ψεκᾶς λεπτή. Εὐκτῆμονι ἰσημερία. Aetius μηνι τῷ αὐτῷ (Martio) κγ' (i. e. antec. die) ἰσημερία ἔαρινή καὶ ἔστι μεγίστη ταραχὴ τοῦ ἀέρος. | ἔαρινή] ἰσημερινή C, om. F || 7 ἡ] καὶ F, om. R | τροπή om. FR || 8 post βορρᾶς add. πνεῖ F, add. flant Leon. || 11 Gemin. 3. ariet. = 25. Mart. (i. e. antec. die) Καλίππῳ κριὸς ἀρχεται ἐπιτέλλειν· ὕετός ἡ νιφετός. || 12 κατὰ θάλασσαν — ἀέρος] sic scripsi, μετὰ θαλάσσης· ταραχὴ θέρος F, cum mari, turbatio aeris Leon., ceteri omittunt || 13. 14 ἔστιν δὲ ὅτι καὶ F || 15. 16 Gemin. 6. ariet. = 28. Mart. Εὐδόξῳ ἰσημερία. || 15 ἐξισοῦνται ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ F

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ μὲν σκορπίος δύνεται,
μέγας δὲ ῥέων ἄνεμος βροχὰς βροντώδεις συστρέφει.

λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὁ μὲν σκορπίος δύνεται,^{218 A}
ἀπαρκτίας δὲ φουσᾷ μετὰ βροχῆς.

5 λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν βρέχειν πέφυκε, καὶ ἐκ
τοῦ νότου βροντᾷ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

62. α'. καλένδαις Ἀπριλίαις ὁ μὲν σκορπίος δύνεται, καὶ ὁ ἥλιος μίαν <ἡμέραν> προστίθῃσι μοῖραν, B
10 καὶ συννέφεια γίνεται ἐκ τοῦ βορρᾶ, καὶ αἱ πλειάδες
ἄρχονται ἐπιτέλλειν καὶ ἐπισημαίνειν.

364 β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Ἀπριλίῳ συννέφεια καθ'
ὅλην τὴν ἡμέραν.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν ἐν ἐσπέρᾳ αἱ πλειάδες δύνονται.

15 δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν ρεύσει ὁ λίψ.

ε'. νώναις Ἀπριλίαις καταπνεῖ ὁ ζέφυρος.

2 βροχαὶ βροντώδη C, βροχὴν βροντώδη F || 5 βρέχειν —
βροντᾷ (6)] *auster flat et pluit* Leon. || 6 βροντῇ F || 8—10
Colum. 34 cal. April. *nepa occidit mane, tempestatem significat.*
nepae occasus ap. Ovid. III 163 || 9 ἡμέρᾳ addidi, ἡμέραν
add. F', diei add. Leon. || 10 καὶ — ἐπισημαίνειν (11)] addidi
ex F' (αἱ om. et ἐπιπλεῖν scribit F'), *vergiliae oriri et prae-*
significare incipiunt add. Leon. || 10, 11 Aetius μηνι. . Ἀπριλίῳ α
πλειάδες ἀκρόνυχτοι φαίνονται, sed Quintil. τῇ νοσηνίᾳ τοῦ
Ἀπριλίου πλειάδες ἀκρόνυχτοι κρύπτονται (non φαίνονται), item
Gemin. 10. ariet. = 1. Apr. Ἐκτῆμονι πλειάδες ἐσπέρῳ κρύ-
πτονται. || 12, 13 καθ' ὅλην τὴν γῆν F', *per omnes terras* Leon. ||
14 Plin. XVIII 246 III non. April. in Attica *vergiliae vesperi*
occultantur. Gemin. 13. ariet. = 4. Apr. (i. e. postridie) Ἐυδόξῳ
πλειάδες ἀκρόνυχτοι δύνουσι. | δύνουσιν R || 15 et 16 Co-
lum. 34 non. April. *favonius aut auster cum grandine, non-*
numquam hoc idem pridie. cf. Polem. Silv. 5. Apr. || 16 κατα-
πνεῖ ὁ ζέφυρος] αἱ ὑάδες ἀνίσχουσι, καὶ βροχαὶ ἐκ τοῦ νότου
ἐπιτείνουσιν CRS

- C ς'. τῇ πρὸς ἡ' εἰδῶν αἱ ὑάδες ἀνίσχουσι, καὶ βρο-
χὰὶ ἐκ τοῦ νότου ἐπιτείνουσιν.
 ζ'. τῇ πρὸς ζ' εἰδῶν νότος φυσᾷ, καὶ τὸ λοιπὸν
 τῶν ὑάδων δύεται.
 η'. τῇ πρὸς ς' εἰδῶν ὁ ζυγὸς ὕρθρου ἄρχεται
 δύεσθαι.
 θ'. τῇ πρὸς ε' εἰδῶν ξάλλη ἐκ τοῦ νότου.
 ί'. τῇ πρὸς δ' εἰδῶν βορρᾶς μὲν πᾶσαν καταπνεῖ
D τὴν ἡμέραν, ἡ δὲ ἐσπέρα ἔσται ἐπίβροχος.
 ια'. τῇ πρὸς γ' εἰδῶν ψυχροὶ ἄνεμοι καὶ βροχαί. 10
 ιβ'. τῇ πρὸς α' εἰδῶν αἱ ὑάδες κρύπτονται.
220 A ιγ'. εἰδοῖς Ἀπριλῆαις βορρᾶς φεύσει· μικροῦ παχνή-
 του ἀνατολή.
 ιδ'. τῇ πρὸς ιγ' καλενδῶν Μαΐων κρύφιον ἄστρον
 καὶ ἄνεμοι καὶ ὕμβροι. 15
 ιε'. τῇ πρὸς ιζ' καλενδῶν ἡ ὑὰς δύεται καὶ ἄνεμοι
 ψυχροὶ πνέουσιν· ὁ δὲ Περσεύς ἐπιτέλλει.

1 αἱ — ἐπιτείνουσιν (2)] καταπνεῖ ὁ ζέφυρος CRS | Colum.
1. s. VIII id. April. vergiliae vespere celantur, interdum hiemat. ||
3—7 Colum. 1. s. VII id. April. VI et V austri et africi
tempestatem significant. || 8 φυσᾷ] πνεῖ F || 4 ὑάδων] πλειάδων
FR | apud Ovid. III 904 canis ortus (cf. Ideler über die
Fasti des Ovid p. 163) || 5 Colum. 1. s. IIII id. April. sole
oriente libra occidere incipit. | ζυγὸς corr. Unger pro ζέφυρος;
Merkel prol. Ovid. fast. p. LXXI addi vult ζυγὸν καὶ Ὠρίων
(coll. Plin. XVIII 66, Gemin. p. 69 B) vel scribi ὁ ζυγὸς καὶ
Ὠρίων ἄρχεται δύνεσθαι; Leon. vertit: favonius flare incipit
matutino; vergiliae occidunt. || 7 ξάλλαι F || 9 τὴν ἡμέραν] om.
F || 11 Col. 1. s. pridie id. April. sicutae celantur, hiemat.
Gemin. 21. ariet. = 12. Apr. Εὐδόξω ὑάδες ἀκρόννοι δύνουσιν. ||
12. 13 μικροῦ παχνήτου ἀνατολή addidi ex F quod non asse-
quor; parvum praesepere (i. e. φάτιν quae ex vulgari lingua
πάδιον [cf. Geopon. XV 4, 1], et hodie παχνί) exoritur add. Leon.;
Unger confert Veget. r. milit. IV 39 pachnitae decursu et coni.
μικροῦ παχνίτου ἀρχή || 14. 15 Col. 36 XVIII cal. Mai. ventosa
tempestas et imbres nec hoc constanter. cf. Polem. Silv. 14. Apr. |
κρύφιον — ὕμβροι] ἡ νιὰς δύνει F || 15 ὕμβρος R || 16 Gemin.

ιζ'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν αἱ ὑάδες δύνονται καὶ
ξέφυρος πνεῖ.

ιζ'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ὁ μὲν ἥλιος <έν> ταύρω, B
ἡ δὲ ὑὰς δύεται.

5 ιη'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν λῖψ καταπνεύσει.

ιθ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν καθόλου δύνονται αἱ
ὑάδες, ὁ δὲ λῖψ <έν> ἐσπέρῳ ἐπέρχεται.

365 κ'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ὁ ξέφυρος καταπνεῖ.

κα'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ἡ κεφαλὴ τοῦ ταύρου
10 δύεται, καὶ οὐχ ἤμιστα ὕει.

κβ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι C
καὶ ξέφυρος πνεῖ.

κγ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ἡ λύρα τῇ πρώτῃ φυ-
λακῇ τῆς νυκτὸς φαίνεται, καὶ ἔσται τροπή.

15 κδ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν φαίνεται ἡ λύρα, καὶ
βροχῶν σημασία· ἀρχὴ παχνήτου καὶ ἔαρος· νότος πνεῖ.

23. ariet. = 14. Apr. (i. e. antec. die) Εὐκνήμοι ὑάδες κρύπτονται. ||
p. 130, 17 post πνέουσιν addidi ex F' ὁ δὲ Περσεὺς ἐπιτέλλει (ἐπι-
τελεῖ F'), Perseus oritur add. Leon. || 1 Ptolem. 21. Pharmuthi =
16. Apr. ὥρα ιε' 5" ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Plin. XVIII 247
XVI (kal. Mai.) Atticae (suculae occidunt vesperi). ap. Ovid.
III 677 sucularum occasus vesp. || 3 Colum. 1. s. XV kal. Mai.
sol in taurum transitum facit. | ἐν addidi || 4 Plin. 1. s. XV (kal.
Mai.) Caesari (suculae occidunt vesperi). || 6 Ptolem. 24. Phar-
muthi = 19. Apr. ὥρα ιδ' 5" ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. ||
7 ἐν addidi | ἐπέρχεται F' || 9 Col. 1. s. XI kal. Mai. ver
bipartitur, pluvia et nonnumquam grando. || 11 Col. 1. s. X kal.
Mai. vergiliae cum sole occidunt, africanus vel auster. Aet. μηνὶ
τῷ αὐτῷ (Apr.) κα' (i. e. antec. die) πλειάδες ἕμα ἥλιον ἀνατολῇ
ἐπιτέλλουσιν. Quintil. τῇ κγ' τοῦ Ἀπριλίου (i. e. postridie) πλειάδες
ἕμα ἥλιον ἀνατολῇ ἐπιτέλλουσιν. || 13. 14 Col. 37 VIII kal.
Mai. prima nocte fidicula apparet, tempestatem significat. Ptolem.
28. Pharmuthi = 23. Apr. ὥρα ιδ' 5" ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας
ἐσπέρῳ ἀνατέλλει. | ἡ—φυλακῇ] δευτέρα φυλακῇ F' || 14 καί—
τροπή] om. Leon. | ἔστιν F' || 16 βροχῆς σημασία F' | ἀρχὴ—
πνεῖ] addidi ex F'; sed var. scr. verborum νότος—ἔαρος (132, 3)
esse putat Unger

κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ὁ σκορπίος δύεται· καὶ
ὁ κύων κρύπτεται καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος·
νότος τε πνεῖ· ἀρχὴ τε παχνήτου καὶ ἔαρος.

D κς'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν δύεται καθόλου ἡ ὑὰς,
καὶ ἄερος ἔσται τροπή.

5

κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν νότος καταπνεῖ.

κη'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὕει ἐκ τοῦ νότου.

222A κθ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν οἱ ἔριφοι ἀνίσχουσι, καὶ
ἐξ ἑωθινῆς ὁ νότος πνεῖ.

λ'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν κρύπτεται ὁ κύων ἐν 10
ἐσπέρᾳ, καὶ τροπή ἐκ τοῦ νότου· ἅμα δὲ καὶ βορρᾶς
ταράττει.

ΜΑΙΟΣ

63. α'. καλένδαις Μαΐταις ὁ μὲν κύων κρύπτεται,
B δρόσος δὲ καταφέρεται.

15

β'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν ἡ ὑὰς μετὰ τοῦ ἡλίου ἀνίσχεται.

1 ὁ σκορπίος — ἔαρος (3)] *praesepe emergit: desinit ver*
Leon. || 2 ὁ κύων κτλ.] Gemin. 4. taur. = 26. Apr. (i. e. postridie)
Εὐκνήμονι κύων κρύπτεται... Εὐδόξῳ κύων ἀκρόνυχος δύνει.
καὶ ὁ — ἔαρος (3) addidi ex F | ὁ ἐπὶ τῆς κτλ.] Ptolem. 1.
Pachon = 26. Apr. (i. e. postridie) ὥρα ἰδ' ε'' ὁ μέσος τῆς ζώνης
τοῦ Ὠρίωνος κρύπτεται. || 3 apud Ovid. IV 901 ver bipertitur;
unde ἔαρος <μέσον> coni. Unger | θνᾶς C, νιᾶς F || 5 ἄερος] *veris*
(i. e. ἔαρος) Leon., εὔρου F || 7 Colum. l. s. *IIII cal. Mai. auster*
fere cum pluvia. cf. Pol. Silv. 28. Apr. || 8 et 9 Colum. l. s.
III cal. Mai. mane capra exoritur, austrinus dies. | οἱ — πνεῖ (9)
sic F et Leon., ceteri huc referunt, quae ad diem 30. pertinent ||
10—12 Colum. l. s. *pridie cal. Mai. canis se vespere celat;*
tempestatem significat. | κρύπτεται — ταράττει (12)] sic F et
Leon., ceteri huc referunt quae ad diem antecedentem ad-
scripta sunt. || 14 Ptolem. 7. Pachon = 2. Mai. (i. e. postridie)
ὥρα ιε κύων κρύπτεται. || 15 δρόσος — καταφέρεται] ἔριφος δὲ
ἀναφαίνεται coni. Merkel p. LXXII; sed cf. Hertzberg l. s.
p. 251 adn. | δὲ] τε F | καταφαίνεται C || 16 Plin. XVIII 248
VI nonas Maias Caesari suculae matutino exoriuntur. Colum. 39
VI non. Mai. sucula cum sole exoritur, septentrionales venti.
apud Ovid. V 165 hyadum ortus vespertinus.

γ'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν ὁ κένταυρος ὅλος φαίνεται
καὶ ξέφυρος πνεῖ.

δ'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν ὁ σκορπίος ἔωθεν ἀνίσχει,
καὶ βορρᾶς πνεῖ, καὶ δρόσος καταφέρεται.

5 ε'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν ἡ λύρα ἔωθεν ἀνίσχει.

366 ς'. τῇ πρὸ α' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ σκορπίου C
δύεται.

ζ'. νώναις Μαΐταις αἱ πλειάδες ἀνίσχουσιν ἔωθεν,
ξέφυρος δὲ πνεῖ.

10 η'. τῇ πρὸ ἡ' εἰδῶν Μαΐτων προοίμιον θέρους, καὶ
ξέφυρος ἐπικρατεῖ.

θ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν Μαΐτων ὠσαύτως.

ι'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν ἡ μὲν λύρα ἀνίσχει, ἡ δὲ ὑὰς
δύεται, καὶ ἡ κεφαλή τοῦ τάυρου ἀναφαίνεται. D

15 ια'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν αἱ πλειάδες ἀναφαίνονται.

ιβ'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ἀνίσχουσιν αἱ πλειάδες, καὶ
νότος πνεῖ.

ιγ'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν αἱ ὑάδες ἀνίσχουσιν καὶ 224 A
νότος πνεῖ.

1 Colum. l. s. V non. Mai. centaurus totus apparet, tempestatem significat. centauri ortus vespertinus apud Ovid. V 379 || 3 Gemin. 11. tauri = 3. Mai. (i. e. antec. die) Εὐδὲξ σκορπίος ἔως δύνειν ἄρχεται. || 5 apud Ovid. V 415 lyrae ortus matutinus || 6 Colum. l. s. pridie non. Mai. nepa medius occidit. ortus nepae apud Ovidium V 417 (cf. Ideler über die Fasti des Ovid p. 160; de occasu cogitat Merkel p. LXX) | πρὸ α' | πρὸ β' C || 8 Colum. l. s. non. Mai. vergiliae exoriuntur mane, favonius. Aet. μηνι Μαΐτῳ ξ' πλειάδες ἔωαι φαίνονται. Quintil. τῇ ξ' τοῦ Μαΐου πλειάδες ἔωθιναι φαίνονται. || 9 cf. Polem. Silv. 7. Mai. | καὶ ξέφυρος πνεῖ F, et spirat favonius Leon. || 12 Colum. l. s. VII id. Mai. aestatis initium; favonius aut corus. || 13 διὰς C || 14 ἅμα φαίνεται F || 16 ἀνίσχει F || 17 πνεῖ om. F || 18 αἱ ὑάδες ἀνίσχουσιν] sic scripsi ex F, αἱ ὑάδες λύονται C, αἱ ὑάδες δύνονται ceteri, ὁ Ὠρίων δύεται coni. perperam Merkel p. LXXI

ιδ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ὁ σκορπίος δύεται, ἡ δὲ λύρα ὁρθρου ἀνίσχει.

ιε'. εἰδοῖς Ματαις ὁ καρκίνος ἀνίσχει καὶ νότος πνεῖ.

ις'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν Ἰουνίων· τὸ θέρος ἄρ- 5
χεται.

B ις'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν δύεται ὁ κύων.

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ὁ ἥλιος <έν> διδυμοῖς.

ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν νότος ἐν ἐσπέρᾳ πνεῖ.

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν αἱ ὑάδες ἀνίσχουσι καὶ 10
βορρᾶς πνεῖ.

κά'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν δύεται ὁ ἀρκτοῦρος καὶ
ταράττεται ὁ ἀήρ.

C κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ τοξότης δύεται καὶ 15
νότος πνεῖ.

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν οἱ διδυμοὶ ἀνίσχουσιν
καὶ ὁ ἀετός.

κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ἄρχονται ἀνίσchein αἱ
ὑάδες, καὶ εἰκότως βοροχή.

1 Gemin. 21. tauri = 13. Mai. (i. e. antec. die) *Εὐδόξω σκορπίος ἔσος ὅλος δύνει.* || 3. 4 Colum. 43 *id. Mai. auster aut euronotus.* || 4 *καταπνεῖ R* || 5 *Ἰουνίων* addidi ex *F* | *τὸ — ἄρ- χεται*] sic *F*, *initium aestatis* Leon., *δύεται ὁ κύων ceteri* || 7 *δύεται ὁ κύων*] sic scripsi ex *F*, *procyon quam quidam caniculam vocant occidit* Leon., *ὑαάτως ceteri* || 8 Colum. l. s. *XVII cal. Iunias* (i. e. postridie) *sol introitum in geminos facit.* | ἐν addidi || 10 Colum. l. s. *XIII* (corr. Ponted. pro XII) *cal. Iun. sicutulae exoriantur, septentrionales venti.* || 11 Aet. *μηνὶ Μαίῳ ιθ* (i. e. antec. die) *ὑάδες ἔφαι φαίνονται.* || 12 Colum. l. s. pro *XI et X cal. Iun.* (i. e. duobus subsequ. diebus) *arcturus mane occidit, tempestatem significat.* Ptolem. 26. *Pachon = 21. Mai. ὥρα ιθ ἀρκτοῦρος ἔσος δύνει.* arcturi occasus matutinus apud Ovid. V 733 || 17 Gemin. 31. tauri = 23. Mai. *Εὐκνήμονι ἀετὸς ἐσπερίος ἐπιτέλλει.*

367 κε'. τῇ πρὸ ἡ' καλενδῶν ὁ ἔριφος ἀνίσχει ἔωθεν
καὶ βορρᾶς πνεῖ.

κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν δύνεται ὁ ἀρκτοῦρος, καὶ
νότος μετὰ βορέου πνεῖ.

5 κζ'. τῇ πρὸ ς' καλενδῶν ἀνίσχει ὁ ἀετός. D

κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν νότος πνεῖ, καὶ ἡ λύρα
ἔωθεν ἀνίσχει.

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν νότος πολὺς.

λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι, καὶ 226 A
10 βροχὴ μετὰ βροντῶν.

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Ἰουνίων χειμάζει ὁ ἀήρ
καὶ βροντᾷ, περὶ δὲ τὴν ἐσπέραν σφοδρότερον ταράττει.

ΙΟΥΝΙΟΣ

64. α'. καλένδαις Ἰουνίαις αἱ ὑάδες ὅλαι ἀνίσχουσι
15 καὶ νότος πνεῖ.

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Ἰουνίων ὁ ἀετός ἀνίσχει, τα- B
ραχὴ τε τοῦ ἀέρος, καὶ ζέφυρος πνεῖ.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν βρονταὶ νότιοι.

1. 2 Colum. 1. s. VIII, VII et VI cal. Iunias capra mane
exoritur; septentrionales venti. || 3 ἀρκτοῦρος corr. Unger pro
ταῦρος, quod recte dictum est de vero occasu matutino (cf.
Ovid. Fast. V 733 ad 26. Martium) || 5 Ptolem. 2. Payni =
27. Mai. ὥρα ἰδ' ε'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐσπέριος ἀνατέλλει. |
ὁ ἀετός corr. Unger: ὁ νότος FRS (auster spirat Leon.),
ὡσαύτως ceteri || 10 βροχὴ μετὰ βροντῶν] βροχὴν ποιοῦσι F ||
12 βρονταὶ περὶ τὴν ἐσπέραν σφοδρότερον ταράττη F, ingentia
vesperi tonitrua commoventur Leon. || 14 Ptolem. 7. Payni =
1. Iun. ὥρα ἰδ' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. || 16. 17 Colum. 45
cal. Iun. et III non. aquila exoritur, tempestas ventosa et
interdum pluvia. || 16 Plin. XVIII 355 III (sic corr. Pon-
tedera antiq. p. 184. 390 coll. § 288 pro III) Caesari et
Assyriae aquila vesperi oritur. Aet. μηνὶ Ἰουνίῳ β' ἀετός
ἐσπέριος ἐπιτέλλει.

δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν νότος πνεῖ, καὶ ὥς εἰκὸς
βροχαί.

ε'. νῶναις Ἰουνίαις ὁ ἀετὸς ἀνίσχει, καὶ ὕει τε
ἄμα καὶ νότος πνεῖ.

C ε'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰουνίων ὁ ὥμος τοῦ Ὠρίωνος
ἀνίσχει.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν βορρᾶς πνεῖ καὶ ὕει.

η'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ὄρθρου δύεται
καὶ ζέφυρος πνεῖ.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ὁ δελφὶν ἄρχεται ἀνίσχειν, ὁ 10
δὲ ἀρκτοῦρος δύεται.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ὡσαύτως· βορρᾶς δὲ πνεῖ, καὶ 388
ἡρέμα ὕει.

D ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν βροντώδης ὁ ἀήρ καὶ ὑετώ-
δης ἐκ τοῦ νότου. 15

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ταραχώδης ὁ ἀήρ μετὰ βροχῆς.

228A ιγ'. εἰδοῖς Ἰουνίαις ζέφυρος ἢ ἀργέστης πνεύσει·
εἰκότως δὲ καὶ βροντήσῃ.

1 ὥς εἰκὸς] ωεικόντ (supra τ suprascr. ο) F || 3 Ptolem.
11. Payni = 5. Iun. ὥρα ἰγ ς'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐσπέριος
ἀνατέλλει. || 3. 4 ὕεται ἄμα C || 5 ὁ—ἀνίσχει (6)] sic scripsi ex F,
βορρᾶς πνεῖ καὶ ὕει ceteri, *aquilo flat et pluit* Leon. || 7 βορ-
ρᾶς—ὕει] scripsi ex F, ὁ ὥμος τοῦ Ὠρίωνος ἀνίσχει ceteri.
Leon. huc refert, quae ad 8. Iun. adscripta sunt, ad 8. Iun.,
quae ad 9. et ita semper usque ad finem mensis, ad 30. Iun.
denique sic legit: *arcturus occidit matutino et aeris intem-*
peries. || 8 Colum. l. s. VII id. Iun. (i. e. antec. die) *arcturus*
occidit; favonius aut corus. apud Ovid. VI 235 *arcturi occasus*
matutinus VI id. Iun. (cf. Merkel p. LXVII) || 10 Aet. *μητι*
τῷ αὐτῷ (Iun.) ὁ δελφὶς ἐσπέριος ἐπιτέλλει. || 12 Colum. l. s.
III id. Iun. *delphinus vespere exoritur. favonius, interdum rorat.*
Plin. XVIII 255 *III idus Iunias delphinus vesperti exoritur.*
apud Ovid. VI 471 *delphini ortus vespertinus* | ὡσαύτως om.
Leon. | δὲ om. F || 17 ἐργάτης C, ἐργαστής FS || 18 εἰκότως]
sic scripsi, εἰκὼς F, εἰκὸς ceteri

ιδ'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν Ἰουλίῳν ὁ δελφὶν ἀνίσχει, καὶ νότος πνεῖ.

ιέ'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν οἱ ὥμοι τοῦ Ὠρίωνος ἀνίσχουσι, καὶ προοίμια καυμάτων.

5 ις'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν ἄστρον κρύφιον καὶ ζέφυρος σὺν τῷ νότῳ. B

ιζ'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ζάλη μετρία τοῦ ἀέρος καὶ πνοὴ τοῦ βορέου.

ιη'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ζέφυρος μετὰ νότον, καὶ 10 οἱ ὥμοι τοῦ Ὠρίωνος φαίνονται.

ιθ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ὁ ἥλιος <έν> καρκίνῳ, καὶ ὁ Ὠρίων ἀνίσχει ἔωθεν.

κ'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν νότος ἅμα καὶ ζέφυρος, καὶ βροντώδης ὑετός.

15 κα'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ ὀφιοῦχος ὕφθρον δύεται. C

κβ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν νότος ἅμα καὶ βορέας.

κγ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ἐπιτολὴ τοῦ Ὠρίωνος.

1 δελφίς F || 2 πνεῖ || πολλός F || 3 Plin. XVIII 256 XVII kal. Iul. gladius Orionis exoritur. Ptolem. 21. Payni = 15. Iun. ὥρα ιγ' ε' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥρῳ τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. | οἱ ὥμοι τοῦ Ὠρίωνος] om. F || 7 ζάλη—βορέου (8)] F hic ea praebet quae ad diem sequentem in ceteris referuntur || 9 ζέφυρος—φαίνονται (10)] F huc ea refert, quae in ceteris diei antecedenti adscripta sunt || 10 Gemin. 24. gemin. = 17. Iun. (i. e. antec. die) Εὐκτήμονι ὦριωνος ὥμος ἐπιτέλλει, Εὐδόξῳ ὦριων ἄρχεται ἐπιτέλλειν. Ptolem. 25. Payni = 19. Iun. (i. e. postrid.) ὥρα ιδ' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥρῳ τοῦ ὦριωνος ἐπιτέλλει. apud Ovidium VI 471 Orionis ortus (cf. Merkel p. LXVIII) || 11 Colum. 49 XIII kal. Iul. sol introitum in cancro facit. | ἐν addidi || 12 cf. Plin. XVIII 256 XVII kal. Iulias gladius Orionis exoritur, quod in Aegypto post (debuit ante) quadriduum. | ἔωθεν om. F || 13 νότοι C || 15 Colum. l. s. XI kal. Iul. anguifer qui a Graecis dicitur ὀφιοῦχος mane occidit. ophiuchi ortus apud Ovid. VI 733 || 17 Gemin. 29. gemin. = 22. Iun. (i. e. antec. die) Δημοκρίτῳ ἄρχεται ὦριων ἐπιτέλλειν. Quintil. τῇ γ' τοῦ Ἰουνίου ὦριων ἄρχεται ἐπιτέλλειν.

κδ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν κρυφίου ἄστρου ἐπιτολή
καὶ ἐπίτασις καυμάτων.

κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ἡ θερινὴ τροπή, αἰφνί- 30
διός τε ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

D κς'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν λψ ἄμα καὶ ξέφυρος. 5

κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν βραχεῖα ἡ νύξ, καὶ ὁ μὲν
'Ὠρίων ἀνίσχει, νότος δὲ φεύσει.

230A κη'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ἐν μὲν ἐσπέρα βρέχει,
ὁ δὲ κύων ἀνίσχειν ἄρχεται.

κθ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ἀνεμομαχία. 10

λ'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν ἔωθεν μὲν ὁ κύων ἀνίσχει,
ἡ δὲ ζώνη τοῦ 'Ὠρίωνος ἀναφαίνεται.

ΙΟΥΛΙΟΣ

B 65. α'. καλένδαις 'Ιουλίαις ταράττεται ὁ ἀήρ ἐκ
τοῦ βορρᾶ. 15

β'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν 'Ιουλίαν κρύφιον ἄστρον καὶ
ξέφυρος ἡ νότος.

γ'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν ταραχὰ τοῦ ἀέρος ἐκ τοῦ νότου.

δ'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν ὁ 'Ὠρίων ἀνίσχει καὶ στέφα- 20
νος δύεται, καὶ ξέφυρος πνεῖ.

3 Colum. l. s. VIII, VII et VI cal. Iul. solstitium, favo-
nius et calor. cf. Pol. Silv. 25. Iun. Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Iun.)
κς... εἰσι δὲ τροπαὶ θεριναί. | αἰφνιδίου F || 7 νότος δὲ φεύσει |
om. Leon. || 10 Colum. l. s. III cal. Iul. ventosa tempestas. ||
10 et 11. 12 inter se mutat F || 11 Ptolem. 6. Epiphi = 30. Iun.
ᾧρα ἰδ' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ 'Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || 18 Pol. Silv.
3. Iul. favonius. | ταραχὴ F | τοῦ πόντου F | hic explicit cod.
Barber. || 19. 20 Ptolem. 10. Epiphi = 4. Iul. ᾧρα ἰδ' ε' ὁ ἐν
τῷ ἐπομένῳ ᾧμῳ τοῦ 'Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Aet. μηνὶ 'Ιουλίῳ γ'
(i. e. antec. die) 'Ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει. Plin. XVIII 269 IIII
nonas Chaldaeis corona occidit matutino, Atticae Orion totus eo
die exoritur. Colum. 51 IIII non. Iul. corona occidit mane. |
στέφανος] ciconia (i. e. πέλραγος) Leon.

ε'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ καρκίνου ἀνίσχει. C

ς'. τῇ πρὸ α' νωνῶν οἱ ἐτήσῃαι καὶ μετὰ νότον βορρᾶς.

5 ζ'. νώναις Ἰουλίαις δύεται ὄρθρον ὁ στέφανος, καὶ νότος πνεῖ.

η'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰουλίαν ὁ Κηφεὺς ἀνίσχει, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος νοτία.

θ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ἀνίσχει καὶ 10 νότος πνεῖ.

ι'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν οἱ πρόδρομοι τῶν ἐτήσιων D πνέουσιν.

ια'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν βορρῇ μετὰ βροντῶν καὶ βορρᾶς βίαιος.

ιβ'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ὄρθρον ἀνί- 232 A 16 σχει, καὶ ἐπιτείνουσιν οἱ λεγόμενοι πρόδρομοι.

ιγ'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν λιψ ταραχώδης.

ιδ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ἀνίσχει*καὶ πνεῖ ὁ βορρᾶς.

ιε'. εἰδοῖς Ἰουλίαις ὁ προκύων ἀνίσχει.

20 ις'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν Αὐγούστων ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ βορρᾶς βίαιος πνεῖ.

1 Colum. l. s. *pridie non. Iul. cancer medius occidit; calor.* || 3 οἱ ἐτήσιοι R hic et semper, *νιέτέσιοι F* | μετὰ νότον] *cum austro* (i. e. μετὰ νότον) Leon. || 5 ὄρθρον om. F || 7 Colum. l. s. *VII id. Iul. cepheus vespere exoritur, tempestatem significat.* || 9 Gemin. 13. *cancr. = 8. Iul. (i. e. antec. die) Εὐκνήμωνι ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει.* Ptolem. 16. *Epiphi = 10. Iul. (i. e. postridie) ὥρα ιε ς' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥρῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει.* || 11 Colum. l. s. *VI id. Iul. prodromi flare incipiunt.* || 13 βορρᾶ F | βροντῆς F || 14 βίαιος om. F et Leon. || 15 Ptolem. 18. *Epiphi = 12. Iul. ὥρα ιε ὁ κοινὸς ποταμὸς καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει.* | ὅλος F | ὄρθρον om. R || 18 ἀνίσχει om. Leon. | *lacunam indicat R* | καὶ — βορρᾶς] om. C || 19 Colum. 52 *id. Iul. procyon exoritur mane.* | post ἀνίσχει Leon. add. *etesiae inualescunt.*

- B ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν τὸ μεσαιτάτον τοῦ θέρους, καὶ ψυχροτέρα ἢ ἡμέρα ἐκ τοῦ βορρᾶ.
- ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ζέφυρος, ἰσως δὲ καὶ νότος. καὶ ὁ μὲν κύων ὄρθρου ἀνίσχει, οἱ δὲ ἐτησίαι ἐπιτείνουσιν.
- ιβ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ ἀργεστής φουσῶ, καὶ ὄλος ὁ Ὠρίων φαίνεται.
- C κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ὁ ἥλιος <έν> λέοντι, ἀργεστής τε φουσῶ, καὶ οἱ πρόδρομοι τῶν ἐτησίων.
- κά'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας 10 οἱ ἐτησίαι σὺν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνέμοις ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας πνέουσιν.
- κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν οἱ πρόδρομοι καταφυσῶσιν.
- κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὄλος ὁ καρκίνος μετὰ τοῦ
- D κυνὸς ἀνίσχει, καὶ ὁ ἀετὸς δύεται. 15
- κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ὁ λέων σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνίσχει μετὰ τοῦ κυνός, ὁ δὲ καρκίνος λήγει.

1 ad 17. Iul. F' refert ea quae ad 18. adscripta sunt, ad 18. ea quae ad 17. || 3 δὲ] τε C || 4 Gemin. 23. cancr. = 18. Iul. Δοσιθέῳ ἐν Αἰγύπτῳ κύων ἐκφανὴς γίνεται. Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Iul.) ιθ' (= postrid.) κύων ἔφως ἐπιτέλλει. || 7 ἐργάτης (ut semper) C, ἐργαστής (ut semper) F' | καὶ — φαίνεται] om. F' | ὅλως C || 8 Colum. l. s. XIII cal. Aug. sol in leonem transit. | ἐν addidi || 9 τε om. F' | καὶ οἱ — ἐτησίων] τῶν δὲ προδρομῶν τὸ ἐτησίων F, et canis exoritur Leon. || 11 ἐπὶ — ἡμέρας] ἐπὶ μῆνα ἡμερῶν F, per unum et viginti dies Leon. || 18 Gemin. 27. cancr. = 22. Iul. Εὐδόξῳ ... τὰς ἐπομένας ἡμέρας νε' ἐτησίαι πνέουσιν· αἱ δὲ πέντε αἱ πρῶται πρόδρομοι καλοῦνται. || 14 Gemin. 27. cancr. = 22. Iul. (i. e. antec. die) Εὐκτῆμονι κύων ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἔφως ἐπιτέλλει. . Καλίπῳ καρκίνος . ἀνατέλλων. | μετὰ τοῦ κυνός] cum leone Leon. || 15 Plin. XVIII 271 (XIII kal.) aquila Atticae matutino occidit, quod Caesar X kal. sentire Italiam existimavit. Gemin. 28. cancr. = 23. Iul. Εὐκτῆμονι ἀετὸς ἔφως δύνει. || 16 Colum. l. s. VIII cal. Aug. leonis in pectore clara stella exoritur. || 17 Quintil. τῇ κδ' (Iul.) κύων ἔφως ἐπιτέλλει.

κέ. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ὁ ὕδροχόος ἄρχεται 234 A
 δύεσθαι, ὁ δὲ κύων περὶ ἀμφιλύκην ἀνίσχει, καὶ
 νότος φνσᾶ.

371 κς'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ἀγλὺς καυσώδης. ὁ δὲ
 5 ἀετὸς δύεται, ὁ δὲ λέων ἀνίσχει, καὶ νότος πνεῖ.

κζ. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν καῦμα ἐκ τοῦ κυνός· ἡ B
 δὲ σταφυλὴ ἄρχεται περκαίνει.

κή. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν καύσων βαρὺς καὶ οἱ
 ἐτησίαι σφοδρότεροι.

10 κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ λέον-
 τος ἄστρον λαμπρὸν ἀνατέλλει, καὶ χλιαρὸς ὥσπερ ὁ
 βορρᾶς ἐκ τοῦ καύματος.

λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ἄρχονται ὀπῶραι φαίνε-
 σθαι, ὁ δὲ ἀετὸς ἔωθεν δύεται, καὶ ταραχώδης ὁ ἀήρ. C

15 λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Αὐγουστῶν νότος μετὰ
 λιβὸς πνεῖ.

1 Colum. 1. s. VIII cal. Aug. *aquarius incipit occidere, favonius vel auster.* | ὁ ὕδροχόος] *gemini* Leon. || 3 φνσᾶ om. F || 4 Colum. 53 VII cal. Aug. *canicula apparet, caligo aestuosa.* Gemin. 30. cancr. = 25. Iul. (i. e. antec. die) *Καλίππω λέων ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότος πνεῖ.* Ptolem. 2. Messori = 26. Iul. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἔως δύνει. Aet. μηνι τῷ αὐτῷ (Iul.) κς (i. e. antec. die) ἀετὸς ἔως δύνει. | ὁ δὲ ἀετὸς] H. mavolt καὶ ὁ μὲν ἀετὸς || 6 Pol. Silv. 27. Iul. *dies canicularis.* Gemin. 1. leon. = 27. Iul. *Εὐκλήμονι κύων μὲν ἐμφανής, πνίγος δὲ ἐπιγίνεται.* | καύματα F || 7 ἡ—περκαίνει] om. Leon. || 10 Colum. 1. s. IIII cal. August. *leonis in pectore clara stella exoritur.* Quintil. τῇ λ' τοῦ Ἰουλίου (i. e. postridie) ὁ λαμπρὸς ἀστήρ ὁ ἐν τῷ στήθει τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. || 13 Colum. 1. s. IIII cal. August. *aquila occidit; significat tempestatem.* Gemin. 5. leon. = 31. Iul. (i. e. postridie) *Εὐδόξω ἀετὸς ἔως δύνει.* Ptolem. 6. Messori = 30. Iul. ὥρα ιδ ε'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἔως δύνει. || 14 ἔωθεν] ἐνθεν F | ταρασσει F

ΑΤΤΟΤΣΤΟΣ

66. α'. καλένδαις Αύγουσταις ὁ ἀετὸς δύνεται ὄρθρον· ληψ πνεύσει, καὶ καῦμα ξηρόν.

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Αύγουστων ἔτι δύνεται ὁ ἀετὸς, καὶ ὁ ἀήρ νότιος.

D γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ αὐτὸ σημαίνει.

δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ λέοντος ἀνίσχει, φαίνεται δὲ καὶ τὸ δένδρον. ἐν τῷ διημέρῳ τούτῳ
236 A ὁ ἥλιος μίαν μοῖραν κρατεῖ· ὁ νότος δὲ ἀγλυώδης
[κρατεῖ καὶ] πνεῖ.

ε'. νώναις Αύγουσταις δύνεται μὲν ὁ στέφανος, τὸ δὲ μέσον τοῦ λέοντος ἀνίσχει καὶ γέραναι φαίνονται, καὶ νότος πυκνὸς πνεῖ.

ς'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Αύγουστων ἡ λύρα συστέλλεται, καὶ ἐκ τοῦ νότου καύσων.

B ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν τὸ μέσον τοῦ ὑδροχόου δύνεται, καὶ ἐκ τοῦ νότου καῦμα ἀγλυῶδες.

η'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν ὁ λέων ἀνίσχει, καὶ καῦμα βαρὺ. ἐπινεφῆς ὁ ἀήρ, καὶ τὸ μέσον τοῦ ὑδροχόου ἀνίσχει.

3 Ptolem. 8. Messori = 1. Aug. Ἰππάρχῳ καῦμα. || 4 ἐπιδύνεται F; an πρῶτὴ δύνεται? || 5 νότος F || 6 Ptolem. 10. Messori = 3. Aug. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἔως δύνει. | τῷ αὐτῷ F || 7 Colum. 56 *pridie non. August. leo medius exoritur.* || 8 φαίνεται — κρατεῖ (9) *arbor in hoc biduo apparet* Leon. || 9 μοῖραν om. F || 10 κρατεῖ καὶ] *inclusit Bekker* || 11 Gemin. 10. leon. = 5. Aug. Εὐδόξῳ στέφανος δύνει. || 14 Ptolem. 13. Messori = 6. Aug. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἔως δύνει. || 16. 17 Colum. 57 *VII id. Aug. aquarius occidit medius. nebulosus aestus.* || 16 τοῦ ὑδροχόου] *Orionis* Leon. || 18. 19 Gemin. 12. leon. = 7. Aug. (i. e. antec. die) *Καλίπῳ λέων μέσος ἀνατέλλων πνίγη μάλιστα ποιεῖ.* Ptolem. 15. Pachon = 8. Aug. *Αἰγυπτιοῖς . . καῦμα μέγα καὶ πνιγετός.* || 19 καὶ — ἀνίσχει (20) om. F | τοῦ ὑδροχόου] *Orionis* Leon.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδὼν ἄστρον κρυπτόν, ἀπαιρητίας
πρῶτος καὶ μέτριον καῦμα.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδὼν. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκλειψις
σεληνιακή, καὶ νότον ἄμα καὶ βορέου διαφορὰ καὶ C
5 καύματα.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδὼν δύεται ἡ λύρα ὄρθρου. τὸ
φθινόπωρον ἄρχεται, καὶ ἀνεμομαχία.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδὼν ὠσαύτως.

ιγ'. εἰδοῖς Ἀγνούσταις ὁ δελφὶν δύεται σὺν τῷ
10 λαγῶ.

ιδ'. τῇ πρὸ ιθ' καλενδῶν Σεπτεμβρίων ἀνχμὸς
καυσώδης.

ιε'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν ἄστρον κρυπτόν. ξέ- D
φυρος σὺν τῷ νότῳ πνεῖ.

15 ις'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ὄρθρου ὁ δελφὶν δύεται,
καὶ νότος πνεῖ.

ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν ἀρχὴ φθινοπώρου. 238 A

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν δύεται ἡ λύρα, καὶ νότος
πνεῖ.

20 ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν μέτριον τὸ καῦμα, καὶ
δύεται ὁ δελφὶν.

2 πρῶτον F || 4 νότον corr. H. pro νότος | βορέου διαφορὰ]
βορᾶς F || 5 Ptolem. 17. Mesori = 10. Aug. *Αἰγυπτίοις καῦμα*
μέγα καὶ πυνιγέτος. || 6 Plin. XVIII 271 *III idus Aug. fidicula*
occasi suo autumnum inchoat, uti is (Caesar) adnotat. | post
ὄρθρου add. δὲ F || 7 ἀνεμομαχία] Ptolem. 18. Mesori = 11. Aug.
Εὐδόξῳ ἄνεμος μέγιστος. Ἰππάρχῳ ἀνέμων ταραχή. || 8 Colum.
l. s. *pridie id. Aug. fidis occidit mane et autumnus incipit.*
Ptolem. 19. Mesori = 12. Aug. φθινοπώρου ἀρχή. || 9 Colum.
l. s. *idib. Aug. delphini occasus tempestatem significat.* Gemin.
18. leon. = 13. Aug. Εὐδόξῳ δελφὶς ἔως δύνει. || 13 κρυπτόν
καὶ F || 16 καὶ νότος πνεῖ] om. Leon. || 18 Gemin. 22. leon. =
17. Aug. (i. e. antec. die) Εὐδόξῳ λύρα ἔως δύνει. | δύεται]
corr. Hercher, δύνει F, δύνει ceteri | νότος om. CF || 20 μέ-
τριον — δελφὶν (21)] huc refert F ea quae ad diem sequentem

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ἡ μὲν λύρα δύεται ὄρθρου, ὁ δὲ ἥλιος <έν> παρθένῳ. νότος ἄνεμος, καὶ βροντώδης ὑετός.

B κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐφ' ὅλης παρθένου. 5

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ἀνίσχει ἡ παρθένος.

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ἀπαρκτίας πνεύσει μέτριος, καὶ ὀλικὴ ἡ παρθένος ἀνίσχει καὶ ἀῆρ καθαρός.

κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν τὸ μὲν αὐτὸ ξρόδιον, ἄνεμος δὲ βορρᾶς. 10

κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν παύονται οἱ ἐτησῖαι, καὶ C ψυχρότερος ἄρχεται πνεῖν βορρᾶς.

κς'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ὁ μὲν δελφιν ἀνίσχει, νότος δὲ πνεῖ.

κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ὁ τρυγητὴς ἀνίσχει, νότος 15 δὲ πνεῖ καὶ ξέφυρος ἄμα.

κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ἡ παρθένος ἄρχεται φαίνεσθαι.

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν μέτριος ὁ ξέφυρος.

D λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὁμοίως, τῆς παρθένου 20 ἀνισχύουσης.

adscripta sunt, ad illum vero nihil praeter κ' spatio vacuo unius versus relicto. || p. 143, 21 Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Aug.) ἰθὺ δελφὶς ἐφ' ὅς δύνει. || 1—3 Colum. 58 XIII cal. Sept. sol in virginem transitum facit, hoc et sequenti die tempestatem significat, interdum tonat; hoc eodem die fides occidit. || 2 ἐν addidi || 7 ὀνεύσει C || 8 ἀνίσχει καὶ ἀῆρ καθαρός] addidi ex F, exoritur, aeris est serenitas add. Leon. || 9 Gemin. 29. leon. = 24. Aug. Καλίππῳ παρθένος ἐπιτέλλει. || 10 πνεῖ post βορρᾶς add. F || 11. 12 Ptolem. 2. Epag. = 25. Aug. Ἰπάρχω νότος καὶ ἐτησῖαι παύονται. || 15 Colum. 1. s. VII cal. Septemb. vindemiator exoritur mane. Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Aug.) κῆ (i. e. postridie) προτρυγητὴρ ἐφ' ὅς ἐπιτέλλει. | τρυγητὸς C | καὶ νότος καὶ ξέφυρος ἀναπνεῖ F || 20. 21 Colum. 1. s. III cal. Sept. humeri virginis

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Σεπτεμβρίων ἡ Ἀνδρο-
μέδα ἀνίσχει· εὖρος πνεῖ, καὶ ἐναλλάττονται οἱ ἄνεμοι.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

67. α'. καλένδαις Σεπτεμβρίαις βροντώδης ὑετός, 240 A
5 καὶ ἡ Ἀνδρομέδα ἀνίσχει. εὖρος πνεῖ, καὶ ἐναλλάτ-
τονται οἱ ἄνεμοι.

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Σεπτεμβρίων ὁ ἰχθὺς ἀπὸ
τοῦ νότου παύεται δύεσθαι.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν βροντᾷ καὶ ὕει.

10 δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν ἀρκτουῖρος ἀνίσχει σὺν τῷ B
τρυγητῇ, καὶ τὸν μὲν οἰστὸν ἀποκρύπτει.

ε'. νῶναις Σεπτεμβρίαις οἶκος Ἑρμοῦ. ξέφυρος
δὲ πνεῖ, καὶ ἐκ τῆς τῶν ἀνέμων ἐναλλαγῆς ὑετός.

ς'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Σεπτεμβρίων ἀνίσχει ὁ ἵππος.

374 ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀνίσχει ἡ αἴξ· ἐν δὲ τῇ ἐσπέρᾳ
16 λῖψ μετὰ ὑετοῦ.

exoriuntur; unde profectus Unger (per litteras) fortasse recte
conī. οἱ ὄμοι τῆς παρθένου ἀνίσχουσιν | ante ὁμοίως add.
μέτριος ξέφυρος F || 1 Colum. l. s. pridie cal. Sept. *Andromeda*
vesperi exoritur. || 2 εὖρος — ἄνεμοι] καὶ οἱ ἐτήσιοι F, om.
Leon. | ἐναλλάττονται κτλ.] Ptolem. 3. Thot = 31. Aug. Εὐδόξω
ἄνεμοι μεταπίπτοντες. || 4 Lyd. de mens. III 79 τῇ νεομηνίᾳ ὁ
Μητροδώρος λέγει τὴν Ἀνδρομέδαν ἀνίσχειν, τῶν τε ἄλλων πανο-
μένων ἀνέμων τὸν εὖρον ἐπικρατεῖν. Gemin. 5. virg. = 31.
Aug. (i. e. antec. die) Εὐδόξω ... ἐπιβροντᾷ. || 7 Colum. 63
III non. Sept. *piscis austrinus desinit occidere*. | ὁ ἰχθὺς ἀπὸ]
om. F || 8 post νότου add. οὐ F || 10 Colum. l. s. non. Sept.
(i. e. postridie) *arcturus exoritur*. Gemin. 10. virg. = 5. Sept.
(i. e. postridie) Εὐκνήμονι προτρυγητῇ φαίνεται, ἐπιτέλλει δὲ
καὶ ἀρκτουῖρος καὶ οἰστὸς δύεται ὁρθρον. || 11 καὶ <ὁ λε>γόμενος
οἰστὸς ἀποκρύπτεται scripserim; tradita ferri nequeunt | καὶ —
ἀποκρύπτει] *malus occultatur* Leon. | ἰστὸν F || 14 ἀνίσχει ὁ
ἵππος] sic scripsi ex F, *equus exoritur* Leon., ὁσαύτως ceteri |
Lyd. de mens. III 82 τῇ πρὸ δευτέρᾳ εἰδῶν Σεπτεμβρίων Εὐδόξος
τὸν ἵππον δύεσθαι .. σημειοῦται. || 15 Colum. l. s. VII id. Sept.

η'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ἀναφαίνεται ὁ ἀρκτοῦρος,
C βορρᾶς δὲ φουσᾶ· ἔσθ' ὅτε καὶ βροντᾶ.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν τὸ μέσον τῆς παρθένου ἀνί-
σχει, ξέφυρος δὲ μετὰ λιβὸς πνεῖ.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν τὰ αὐτὰ σημαίνει.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ὡσανύτως.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν Σεπτεμβρίων ὁ ἀρκτοῦρος
ἀνίσχει.

ιγ'. εἰδοῖς Σεπτεμβρίαις ὕει διὰ τῆς ἐπιτολῆς τοῦ
ἀρκτοῦρου.

D ιδ'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν Ὀκτωβρίων αἱ πλειάδες
ἀνίσχουσι σὺν τῷ ἱππῳ.

ιε'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ἡ χελιδὼν οὐδαμοῦ· ἀνί-
σχει δὲ καὶ ἡ αἰξ, καὶ ὕει.

242A ις'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν τὸ δωδεκατημόριον ἄρ- 15
χεται τοῦ μετοπώρου.

ιζ'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ξέφυρος μετὰ λιβὸς καὶ
εὖρος πλατύς.

ιη'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ὁ στάχυς ἀνίσχει, καὶ
ἡρέμα ἀπαρκτίας.

capra exoritur, tempestatem significat. Aet. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ζ' αἰξ ἐσπέριος ἐπιτέλλει. | ἀνίσχει om. F | ἡ βίξ C || 2 δὲ om. F | ἔσθ' ὅτε] om. F || 4 ξέφυρος πνεῖ μετὰ λιβὸς F | δέ μου λιβὸς C || 5 σημαίνει] addidi ex F || 6 Colum. l. s. III id. Sept. favonius aut africanus, virgo media exoritur. cf. Pol. Silv. 11. Sept. || 7 Plin. XVIII 310 (Caesari oritur) arcturus medius pridie idus. Gemin. 17. virg. = 12. Sept. Καλίπῳ ... ἀρκτοῦρος ἀνατέλλων φανερός. || 11 Καλ. Σεπτεμβρίων C || 14 αἰξ, καὶ] ἐξεῖς F | Gemin. 20. virg. = 15. Sept. Εὐκνήμονι ... αἰξ ἐπιτέλλει. || 17 Colum. l. s. XV cal. Octob. favonius aut africanus, interdum eurus, quem quidam vulturum appellant. || 17. 18 καὶ εὖρος] om. F et Leon. || 19 στάχυς coni. Unger (per litteras) coll. Colum. l. s. XIV cal. Oct. spica virginis exoritur; favonius aut corus pro ἡρέμα, quod probro etiam coll. Gemin. 24. virg. = 19. Sept. (i. e. postridie) Καλίπῳ στάχυς ἐπιτέλλει

ιθ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ὁ ἥλιος <έν> ζυγῶ· ὁ
κρατὴρ φαίνεται· νότος πνεῖ. τὸ μέσον τοῦ ἀρκτούρου Β
ὄρθρου φαίνεται.

κ'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ἐπιτολὴ τοῦ ἀρκτούρου
5 καὶ ὑετὸς πολὺς.

κα'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ἡ μετοπωρινὴ ἰσημερία,
καὶ οἱ ἰχθύες δύνονται.

κβ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν δύεται ἡ Ἀργώ, καὶ τροπὴ
τοῦ ἀέρος ὑετώδης.

375 κγ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν δύνονται οἱ ἰχθύες, καὶ
11 ὑετὸς ἐκ τοῦ νότου, καὶ γίνονται βροχαὶ καὶ ταραχαὶ C
ἀνέμων καὶ θαλάσσης.

κδ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ἐκλειψις σεληνιακὴ καὶ
ἐπιτολὴ τοῦ κενταύρου.

15 κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν συννεφῆς ὁ αἶθρ καὶ τα-
ραχώδης.

κς'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν οἱ ἔριφοι ἀνίσχουσι, καὶ
νότος ψυχρὸς.

τῆς παρθένου et Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Sept.) ιθ' στάχυς ἑὸς
ἐπιτέλλει. || 1. 2 Colum. l. s. XIII cal. Oct. sol in libram transi-
tum facit, crater matutino tempore apparet. || 1 ὁ ἥλιος—φαίνεται
(3) F hue refert quae ad 20. Sept. adscripta sunt et viceversa |
έν addidi || 2 νότος πνεῖ| om. Leon. || 3 ὄρθρος F || 4 Ptolem.
23. Thoth = 20. Sept. ὥρα ιε ἀρκτούρος ἑὸς ἀνατέλλει. | τῆς
ἐπιτολῆς F || 5 καὶ om. F | πολὺς add. F, copiosi add. Leon. ||
6 Colum. l. s. XI cal. Oct. pisces occidunt mane. Plin. XVIII 311
XI cal. (Oct.) Caesari commissura piscium occidens. || 8. 9 Co-
lum. 66 X cal. Oct. Argo navis occidit, tempestatem significat
interdum et pluviam. || 9 ὑετώδης om. F || 10. 11 Colum. l. s.
VIII cal. Oct. tempestatem significat, interdum et pluviam. ||
10 καὶ—θαλάσσης (12) austrinae fiunt pluviae, aeris ventorum-
que conturbationes et maris tempestates Leon. || 11 ὑετὸς scripsi
ex F pro ὑετοί | καὶ γίνονται—θαλάσσης (12) addidi ex F ||
14 τοῦ κέντρου C || 18 ψυχρὸς] ἰσχυρὸς FS, vehemens Leon.

D κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν παύεται ἡ παρθένος ἀνίσχειν, αἱ δὲ πλειάδες ἐν ἑσπέρᾳ φαίνονται, καὶ οἱ ξριφοὶ σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνίσχουσιν, καὶ γίνονται βροχαὶ καὶ ταραχαὶ ἀνέμων καὶ θαλάσσης.

κη'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ἔτι μᾶλλον ὁ νότος. 5

244 A κθ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν αἱ πλειάδες ὄρθρου φαίνονται, καὶ πνεῖ νότος ὑετώδης.

λ'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν ἡ αἴξ ἀνίσχει * * μέχρι τῆς ἐσπερινῆς δύσεως τῶν πλειάδων.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

10

68. α'. καλένδαις Ὀκτωβρίαις αἱ πλειάδες ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἄρχονται φαίνεσθαι, καὶ νότος ὄρθρου πνεῖ.

β'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν Ὀκτωβρίων ὡσαύτως ὁ τε ἀῆρ αἱ τε πλειάδες.

γ'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν ὁ ἡνίοχος δύεται, καὶ ἀπὸ 15 βορέου βροντᾷ.

1 παύεται—καὶ οἱ (2)] sic FS Leon.; παύεται ἡ παρθένος, ἀνίσχει ἡ πλειάς ἐν ἑσπέρᾳ, φαίνονται καὶ οἱ CR || 1. 2 ἀνίσχει F || 2 ἐν ἑσπέρᾳ] *matutino et vesperi* Leon. || 2. 3 Colum. l. s. V *cal. Oct. haedi exoriuntur; favonius, nonnumquam auster cum pluvia.* | οἱ ante ξριφοὶ om. F || 3 καὶ γίνονται—θαλάσσης (4)] *addidi ex F, ventorum et maris procellae validae fiunt* Leon. || 5 ἔτι—νότος] *auster vehemens flat, tempestates horridae* Leon. || 6 ὄρθρου falso vertit *ad orientem* || 8 Gemin. 4. libr. = 29. Sept. (i. e. antec. die) Εὐδόξῳ αἴξ ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει. | lac. statuit Unger, qui probabiliter explet <καὶ νότος πνεῖ> || 9 δύσεως falsum || 11. 12 Lyd. de mens. III 84 καλένδαις Ὀκτωβρίαις φησὶν ὁ Βάρεων τὰς πλειάδας ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίσχειν. Gemin. 5. libr. = 30. Sept. (i. e. antec. die) Εὐκτῆμονι πλειάδες ἑσπέριαι φαίνονται ἐκ τοῦ πρὸς ἑω. (ubi vide) || 11 ἀπὸ] εἰς F || 12 ἄρχεται F || 13 δ τε—πλειάδες (14)] om. F || 15 Colum. 73 *III non. Oct.* (i. e. postridie) *auriga occidit mane . . significat nonnumquam tempestatem.* Plin. XVIII 312 *Asiae et Caesari V non. Octobr. heniocbus occidit matutino.* || 16 Ptolem. 6. Phaophi = 3. Oct. *Αλγυπτίους καὶ Καίσαρι . . βρονταί.*

δ'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν οἱ ἔριφοι ἀνίσχουσι καὶ ὕει.

ε'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν ὁ στέφανος ἀνίσχει καὶ τροπὴ βορεινή.

ς'. τῇ πρὸ α' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ κριοῦ δύεται, C
5 καὶ ὁ σκορπίος σὺν αὐτῷ.

376 ζ'. νῶναις Ὀκτωβρίαις ὡσαύτως.

η'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ὀκτωβρίων ὁ στέφανος σὺν τοῖς ἐρίφοις ἀνίσχων τρέπει τὸν ἀέρα.

θ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν οἱ ἔριφοι σὺν ταῖς πλειάσιν
10 ἀνίσχουσι, καὶ πνεῖ ἄνεμος λίψ.

ι'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ὁ ζυγὸς ἄρχεται ἀνίσχειν, καὶ ξέφυρος πνεῖ.

ια'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ὁ στέφανος ὄρθρον ἀνίσχων D
ἐναλλάττει τοὺς ἀνέμους.

15 ιβ'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι, καὶ νότος πνεῖ.

ιγ'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ὁ στέφανος ἀνίσχων ἐναλ- 246 A
λάττει τοὺς ἀνέμους, καὶ θαλάσσης ταραχὴ γίνεται.

1 ἀνίσχουσι καὶ νότος πνεῖ FS | ὕει] Ptolem. 7. Phaophi = 4. Oct. Εὐδόξω ὑετός. || 2. 3 Colum. 1. s. III non. Oct. corona incipit exoriri, significat tempestatem. Plin. XVIII 312 III (non. Oct.) Caesari corona incipit exoriri. Aet. μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ς' (i. e. postr.) στέφανος ἔφος ἐπιτέλλει. | ὁ στέφανος—βορεινῇ] scripsi ex F, corona emergit et conversio est aestatis (τροπὴ βορεινῇ) Leon., ὡσαύτως ceteri || 4 Colum. 1. s. pridie non. Oct. aries medius occidit. Lyd. de mens. III 87 ὁ Εὐδόξος δόκεισθαι τὸ μέσον τοῦ κριοῦ λέγει. || 6 νωνῶν Ὀκτωβρίων libri: corr. Unger | Gemin. 12. libr. = 7. Oct. Εὐδόξω σκορπίος ἀκρόνυχος ἄρχεται δύνειν. || 7 Plin. XVIII 313 VIII idus Octobr. Caesari fulgens in corona stella exoritur. Colum. 1. s. VIII id. Octobr. coronae clara stella exoritur. Ptolem. 10. Phaophi = 7. Oct. (i. e. antec. die) ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἔφος ἀνατέλλει. || 8 ἐρίφοις] Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Oct.) ξ' (i. e. antec. die) ἔριφοι ἐσπέραιοι ἐπιτέλλουσιν. || 12 Colum. 74 VI id. Octob. . . favonius. | πνεῖ om. C || 14 post ἀνέμους add. asperaque in mari fiet hiems Leon. || 17 Colum. 1. s. III et pridie id. Octob. corona tota

- ιδ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν βορρᾶς πλατὺς πνεῖ.
 ιε'. εἰδοῖς Ὀκτωβρίαις τὸ μέσον τοῦ φθινοπώρου
 καὶ ἄνεμος νότος.
 ις'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Ὁρίων
 ἀνίσχει, καὶ δροσώδης ὁ ἀήρ. 5
 ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν ὡσαύτως.
 B ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ἡ πᾶσα ἡμέρα συννεφής.
 ιδ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ὁ ἥλιος <έν> σκορπίῳ,
 καὶ ζέφυρος πνεῖ.
 κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν δύνονται αἱ πλειάδες, καὶ 10
 τροπὴ τοῦ ἀέρος.
 κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ὡσαύτως· ἀλλὰ καὶ ὕει.
 κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν <δύεται> ἡ οὐρὰ τοῦ
 C ταύρου, καὶ νότος πνεῖ ὑετώδης.
 κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν δύεται ὁ σκορπίος, καὶ 15
 βορρᾶς πνεῖ καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

mane exoritur. Ptolem. 16. Phaophi = 13. Oct. ὥρα ἰδ' ε'' ὁ
 λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἔως ἀνατίλλει. | ἀλλάττεται C ||
 p. 149, 18 καὶ — γίνεται] addidi ex F, et tumultus fit add.
 Leon. || 1 Ptolem. 17. Phaophi = 14. Oct. Αἰγυπτίοις βορέας. |
 Gemin. 19. libr. = 14. Oct. Εὐδόξω βορέας καὶ νότοι πνέουσιν. || 8
 vide observationem Eudoxi apud Gemin. ad v. 1 || 4. 5 Colum. 76
 id. Oct. et sequenti biduo interdum tempestas, nonnumquam
 rorat tantummodo; iugulae (i. e. Orion) exoriuntur vesperi. ||
 5 Νοεμβρίων scripsi, Νοεμβρίων F, ceteri om. || 7 συννεφής]
 tristis et nubilus Leon. || 8 Colum. 77 XIII cal. Nov. sol in
 scorpiem transitum facit. | ἐν addidi || 9 Ptolem. 22. Phaophi
 = 19. Oct. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἡ νότος. || 10. 11 Colum. l. s. XIII
 et XII cal. Nov. solis exortu vergiliae incipiunt occidere; tem-
 pestatem significat. || 13. 14 Colum. l. s. XI cal. Nov. tauri cauda
 occidit; auster, interdum pluvia. Gemin. 28. libr. = 23. Oct.
 (i. e. postridie) Καλὶππῶ τοῦ ταύρου ἡ κέρκος δύνει. || 13 δύεται
 supplevit Hasius; occidit add. Leon. || 14 καὶ πνεῖ νότος
 ὑετώδης F || 15 δύεται — θάλασσαν (16)] ὡσαύτως. ἀλλὰ καὶ
 ὕει C || 16 βορρᾶς] Ptolem. 26. Phaophi = 23. Oct. Καίσαρι
 βορέας πνεῖ. | καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν] addidi ex F, in mari
 tempestas horrida add. Leon.

- κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν δύνονται αἱ πλειάδες.
- 377 κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ὁ κένταυρος ὄρθρου δύεται.
- κς'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν τὸ μέτωπον τοῦ σκορ-
πίου δύεται.
- 5 κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν αἱ ὑάδες δύνονται, καὶ D
βορρᾶς ψυχρὸς καὶ χειμῶν κατὰ θάλασσαν.
- κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων
παντελῶς δύνονται.
- κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος δύεται, καὶ 248 A
- 10 οἱ ἄνεμοι βιαιότεροι.
- λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ἡ Κασσιόπεια ἔρχεται
δύεσθαι.
- λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ἀπο-
κρύπτεται, καὶ ὁ μὲν ἀετὸς ἐν ἐσπέρᾳ, ἡ δὲ λύρα
- 15 <ὄρθρου> ἀνίσχει.

NOEMBΡΙΟΣ

B

69. α'. καλένδαις Νοεμβρίαις αἱ πλειάδες δύνονται.
ἔωθεν πάχνη, καὶ τοῦ ἀρκτούρου δυομένου τροπῇ τοῦ
ἀέρος ἐπὶ τὸ ψυχρότερον.

1 Quintil. τῇ κδ' τοῦ Ὀκτωβρίου πλειάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ
δύνουσι. Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Oct.) πγ (i. e. antec. die) ἅμα
ἡλίου ἀνατολῇ πλειάδες δύνουσι. || 2 Colum. l. s. VIII cal.
Nov. centaurus exoriri mane desinit. || 3 Colum. 78 VII cal.
Nov. nepae frons exoritur. | τὸ μέτωπον | τὸ μετόπωρον C,
dimidia cauda Leon. || 6 καὶ χειμῶν κατὰ θάλασσαν] addidi
ex F, et aspera in mari hiems add. Leon. || 7 Colum. l. s. V
cal. Nov. vergiliae occidunt. || 8 ante παντελῶς add. πάσαι F ||
9. 10 Colum. l. s. IIII cal. Nov. arcturus vespere occidit, ven-
tosus dies. Gemin. 5. scorp. = 30. Oct. (i. e. postr.) Εὐκλήμου
ἀρκτοῦρος ἐσπέριος δύεται καὶ ἄνεμοι μεγάλοι πνέουσιν. || 11. 12
Colum. l. s. III cal. Nov. et pridie cal. Nov. Cassiope incipit
occidere. || 14 ἀετὸς corruptum: ἀρκτοῦρος coni. Unger || 14. 15
Lyd. de mens. IIII 91 τῇ πρὸ μίᾳ καλ. Νοεμβ. ὁ Βάρρων τὴν λύραν
ἅμα ἡλίου ἀνίσχειν λέγει. || 15 ὄρθρου addidi || 18. 19 Gemin.
s. scorp. = 2. Nov. (i. e. postrid.) Εὐδόξω ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Νοεμβρίων ἄνεμοι ψυχροὶ
καὶ βοροχαί.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν ἡ λύρα ὕρθρου ἀνίσχει, καὶ
πρῶτα βορρᾶς, εἶτα καὶ νότος.

C δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν νότος σὺν τῷ ξεφύρῳ καὶ ὑετός. 5

ε'. νῶναις Νοεμβρίαις ἡ λύρα ἀνίσχοντος ἡλίου
φαίνεται, καὶ ἄνεμος βορέας.

ς'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Νοεμβρίων ὕρθρου ὁ ἀρ-
κτοῦρος δύεται, καὶ συννέφεια.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων 10
δύονται, καὶ πνεῖ ὁ βορρᾶς.

η'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν στυννὸς ὁ ἀήρ. 378

D θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν λαμπρὸν ἄστρον τοῦ σκορπίου,
καὶ χειμερινὴ τροπή.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ἄρχεται ὁ χειμὼν. 15

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν αἱ πλειάδες ὑποκρύπτονται.

δύνει ... καὶ ἄνεμος πνεῖ. || p. 151, 18 τροπή om. F || 19 τὸ
ψυχρὸν CFS, frigora Leon. || p. 152, 2 καὶ βοροχαί] om. F ||
3. 4 Colum. 84 III non. Nov. *fidicula mane exoritur; hiemat et
pluit.* || 4 πρῶτα om. Leon. | εἶτα καὶ νότος] πνεῖ F, flat Leon. ||
5 Ptolem. 7. Athyr = 3. Nov. (i. e. antec. die) *Αἰγυπτίους
νότος, ὄμβρος μεταξὺ ξεφύρον.* | ἀετός C || 6 Gemin. 10. scorp.
= 4. Nov. (i. e. antec. die) *Εὐκτῆμονι λύρα ἕως ἐπιτέλλει.* |
ἀνίσχοντος ἡλίου scripsi (*fidicula sole exoriente apparet* Leon.
vertit); ἀνίσχει ἥλιος FRS, ἀνίσχει ἥλιον C || 7 ἄνεμος βορέας]
βορρᾶς πνεῖ F, *aquilo flat* Leon. || 8 ὕρθρου falsum est, sed
videtur Lydi stupori deberi || 10 Gemin. 12. scorp. = 6. Nov.
(i. e. antec. die) *Εὐδόξω ὥριων ἀκρόνυχος ἄρχεται ἐπιτέλλει.*
Aet. μηνὶ Νοεμβρίῳ 5 (i. e. antec. die) *πληιάδες ἔφαι δύνουσι.* ||
12 στυννὸς *turbidus et molestus* Leon. || 13 Colum. 84 V id.
Nov. *stella clara scorpionis exoritur.* | post σκορπίον add.
ἐπιτέλλει S || 15 Colum. l. s. IIII id. *hiemis initium* (sic
Sang.; ceteri haec ad V id. referunt). | ὁ χειμὼν] ὁ ἀήρ FS ||
16 Quintil. τῇ ια τοῦ Νοεμβρίου πλειάδες ἔφαι δύνουσι. Plin.
XVIII 313 III idus (Nov.) *vergiliae occidunt.* Gemin. 16. scorp.
= 10. Nov. (i. e. antec. die) *Καλίπῳ ... πλειάδες δύνουσι
φανεραί.* || 16 fort. ἀποκρύπτονται

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδὼν τοῦ σκορπίου <τὸ> μέσον 250 A
ἄστρον ἀνίσχει.

ιγ'. εἰδοῖς Νοεμβρίαις αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων
ὄρθρου δύνονται.

5 ιδ'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν Δεκεμβρίων ὄρθρου ὁ
σκορπίος δύεται.

ιε'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ἡ λύρα ἀνίσχει ἔωθεν,
εὐρός τε πνεῖ ἅμα καὶ νότος σὺν τῷ βορρᾷ. B

ισ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν τὸ αὐτό.

10 ιζ'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν χειμάζει, καὶ νότος ἔπεται.

ιη'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ὁ ἥλιος <έν> τοξότη. καὶ
ὁ Ὠρίων ἀνίσχει σὺν τῇ λύρᾳ, καὶ ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

ιθ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν τὸ κέρας τοῦ ταύρου
σὺν τῷ ἡλίῳ δύεται, καὶ πνεῖ βορρᾷ. C

15 κ'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ἀηδὴς χειμών.

κα'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν αἱ ὑάδες σὺν τῷ λαγωῷ
ὄρθρου δύνονται.

1. 2 Gemin. 18. scorp. = 12. Nov. Εὐδόξω σκορπίος ἄρχεται
ἐπιτέλλειν ἔως. || 2 τὸ add. Bekker || 3. 4 Gemin. 19. scorp. =
13. Nov. Εὐδόξω πλειάδες ἔφαι δύνουσι καὶ ὠρίων ἄρχεται
δύνειν. Ptolem. 17. Athyr = 13. Nov. ὦρα ιδ' ὁ κοινὸς ποτα-
μοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἔως δύνει. || 6 δύεται] παύεται coni.
Unger || 7 Colum. 88 XVII cal. Dec. aquilo, interdum auster cum
pluvia. Ptolem. 19. Athyr = 15. Nov. ὦρα ιδ' ε' ὁ λαμπρὸς τῆς
λύρας ἔως ἀνατέλλει. Gemin. 21. scorp. = 15. Nov. Εὐδόξω λύρα
ἔως ἐπιτέλλει. || 8 ἅμα om. F || 9 Colum. 1. s. XVI cal. Dec. fidis
exoritur mane; auster, interdum aquilo magnus. cf. Pol. Silv.
16. Nov. | τὸ αὐτὸ] ὡσαύτως F || 10 Colum. 1. s. XV cal. Dec.
interdum auster cum pluvia. | χειμάζει—ἔπεται] τῷ αὐτῷ F |
χειμών R || 11 Colum. 1. s. XIII cal. Dec. sol in sagittarium
transitum facit. | ἐν addidi || 12 Ptolem. 22. Athyr = 18. Nov.
ὦρα ιδ' ε' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἔως δύνει. || 13. 14
Colum. 1. s. XII cal. Dec. (i. e. postr.) tauri cornua vespere occi-
dunt; aquilo frigidus. cf. Ptolem. Silv. 19. Nov. || 14 τῷ] addidi
ex F | hoc die expl. D (τὸ κ. τοῦ τ. δυνόμενον βορρᾷ πνεῖσθαι
ποιεῖ.) || 16. 17 Colum. 89 XI cal. Dec. sucula mane occidit. . lepus

κβ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὑετὸς ψυχρός.

κγ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ὁ Ὁρίων καὶ τὰ κέρατα τοῦ ταύρου δύνονται.

κδ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν προοίμια τῆς χειμερινῆς τροπῆς. δύνεται ὁ κύων, καὶ δρόσος φέρεται ψυχρά. 5

κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐπὶ τῆς πρώτης μοίρας τοῦ τοξότου.

κς'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ὥσανύτως.

252A κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν δύνεται ὁ κύων, καὶ βροχὴ ἔσται νοτία. 10

κη'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ἄρχεται ὁ κύων δύεσθαι, καὶ νεφώδης ὁ ἀήρ.

κθ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὕρθρον δύνεται ὁ κύων, καὶ ἐκ τοῦ λιβὸς ὕει.

λ'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν δύνεται ὁ Ὁρίων, καὶ ζέ- 15
φυρος καὶ μετὰ νότου βροχὴ.

occidit mane. Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Nov.) καὶ ὑάδες ἔφα δύνουσι. Gemin. 27. scorp. = 21. Nov. *Εὐκνήμονι ὑάδες δύνονται.* || 1 Gemin. 28. scorp. = 22. Nov. *Καλίππω... ὑετία.* | *ante ὑετὸς add. ὁ F* || 2 Gemin. 28. scorp. = 22. Nov. (i. e. antec. die) *Καλίππω τοῦ ταύρου τὰ κέρατα δύνεται.* Ptolem. 27. Athyr = 23. Nov. *ᾠρα ιε ε'* ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ᾠμῳ τοῦ Ὁρίωνος ἔσος δύνει. | ὁ Ὁρίων καὶ] om. Leon. || 4 Colum. l. s. VII cal. Dec. (i. e. post.) *canicula occidit solis ortu.* | *προοίμια—κύων (5)* | *initium hiemis, frigora incipiunt* Leon. || 5 τροπῆς· δύνεται] ἄρχεται F | *φαίνε-ται FS*, καταφέρεται coni. Hercher || 6 Lyd. de mens. III 93 *τῇ πρὸ ἐπὶ τὰ καλενδῶν Δεκεμβρίων ὁ Δημόκριτος λέγει τὸν ἥλιον <ἐν> τοξότη γίνεσθαι.* | *πρώτης*] *μῖα F* || 9 Ptolem. 1. Choiak = 27. Nov. *ᾠρα ιδ ε'' κύων ἔσος δύνει.* || 10 *νοτία F* || 12 *νεφελώδης F* || 15. 16 Colum. l. s. *pridie cal. Dec. favonius aut auster; interdum pluvia.* cf. Pol. Silv. 30. Nov. || 15 Ὁρίων *scripsi ex F et Leon.*; κύων ceteri | *ζέφυρος—βροχὴ (16)* | sic *scripsi ex F, favonius spirat et austro flante pluit* Leon., *ζέφυρος μετὰ νότου καὶ βροχῆς ceteri*

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

B

70. α'. καλένδαις Δεκεμβρίαις σύγχυσις τοῦ ἀέρος·
ἀπαρκατίας φουσᾶ, καὶ ὁ Ὀρίων ὄλος ὄρθρον δύεται.
β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Δεκεμβρίων ὁ κύων δύεται·
5 ἐν ἐσπέρᾳ ἀπαρκατίας ἐπιτείνει.
γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν χειμάζει σὺν ἑτεῳ̃.
δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν δύεται ὁ τοξότης καὶ βορρᾶς C
πνεῖ.
• ε'. νῶναις Δεκεμβρίαις δι' ὅλης τῆς ἡμέρας βορρῇ
10 καὶ πολὺς βορρᾶς.
ς'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Δεκεμβρίων τὸ μέσον τοῦ
τοξότου ἀνίσχει.
ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀνίσχει ὁ ἀετός, καὶ πνεῖ
ὁ λίψ.
15 η'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν ὁ σκορπίος ὄλος ἀνίσχει.
θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ὁ κύων ἐν ἐσπέρᾳ ἀνίσχει, D
καὶ ὁ νότος πνεῖ.
ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν βορέας συχνός, καὶ ὁ οὐρανὸς
μέλας ἐκ τοῦ χειμῶνος.

3 Gemin. 7. sagitt. = 1. Dec. Καλίπῳ ὥριον δύνει φανερώς·
χειμαίνει. || 4 Gemin. 7. sagitt. = 1. Dec. (i. e. antec. die)
Εὐκτῆμονι κύων δύεται καὶ ἐπιχειμάζει. | ὁ κύων] om. C || 5 ἐν
ἐσπέρᾳ] ad sequentia recte refert Leon. | ἐν om. F || 6 χειμάζει σὺν
ἑτεῳ̃] tempestuosa cum nubibus dies Leon. | νῶναις C | ante
ἑτεῳ̃ add. τῳ̃ F || 9 δι' ὅλης—βορρᾶς (10)] sic scripsi ex F, per
totam diem pluit et flat aquilo Leon., βορρῇ καὶ πολυνομβρία
ceteri | hoc die explic. F et S (et Parisinus gr. 3084); vide
proleg. || 11. 12 male Colum. 93 VIII id. Dec. sagittarius medius
occidit. | τοῦ τοξότου] scorpii Leon. || 13 Colum. 1. s. VII id.
Dec. aquila mane oritur; afrius. || 16 Gemin. 16. sagitt. =
10. Dec. (i. e. postridie) Εὐδόξῳ κύων ἀκρόνυχος ἐπιτίλλει. ||
19 ἐκ τοῦ χειμῶνος scripsi cum Leon. (tempestatibus); ἐκ τοῦ
χιόνος C, ἐκ τῆς χιόνος R

254A ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν κρύφιον ἄστρον· ἀπαρκτίας 380
ἄμα καὶ καικίας.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν βορρᾶς πρῶτα, ἔπειτα δὲ
νότος βαρὺς.

ιγ'. εἰδοῖς Δεκεμβρίαις ὅλος ὁ σκορπίος ἀνίσχει· 5
βορρᾶς δὲ καὶ νότος ὑετὸν ἐπισπώμενοι.

B ιδ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν Ἰανουαρίων δύεται ἡ αἴξ.

ιε'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν νότος ἄμα καὶ βορρᾶς,
καὶ σύγχυσις τοῦ ἀέρος.

ις'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν ὠσαύτως.

ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐπὶ τοῦ αἰγο-
κέρωτος. 10

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ἄστρον κρυπτὸν καὶ
ἀνεμομαχία.

ιδ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ἡ αἴξ ἀνίσχει. 15

C κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ὁ ἀετὸς ἀνίσχει καὶ ὁ
αἰγόκερος.

κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν βορέας μὲν κατάρχεται,
νότος δὲ τὴν πᾶσαν ἡμέραν ἐπικρατεῖ.

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ ἀετὸς ἐν ἐσπέρῃ 20
ἀνίσχει.

1 Colum. l. s. *III id. Dec. corus vel septentrio*. || 2 καὶ οὐ
κεκίας C || 3 πρῶτα coni. H. pro πρώτως | ἔπειτα δὲ | ἐπὶ τὰδε
C || 4 post βαρὺς add. *et pluvius* Leon. || 5. 6 Colum. l. s. *id.*
Dec. scorpio totus mane exoritur; hiemat. || 5 Δεκεμβρίων C ||
7 Gemin. 19. sagitt. = 13. Dec. (i. e. antec. die) Εὐκνήμωνι,
Εὐδόξῳ <αἴξ?> δόνει. || 11. 12 Colum. 94 *XVI cal. Ian. sol in*
capricornum transitum facit. | τοῦ αἰγοκέρωτος corr. Unger:
τὸν αἰγοκέρωτον C, τὸν αἰγοκέρωτα R || 13 Colum. l. s. *XV*
cal. Ian. ventorum commutationem significat. || 15 ἡ αἴξ ἀνίσχει
C a manu secunda || 16 Plin. XVIII 283 *aquilam diximus in*
Italia exoriri a. d. XIII Kal. Ianuarias. Gemin. 26. sagitt.
= 20. Dec. Εὐδόξῳ ἀετὸς ἐφ' ὅς ἐπιτέλλει. | ante καὶ add. ἄμα
R || 19 ante νότος add. *superveniens* Leon. | ἐπικρατῇ C

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὄρθρου ἡ αἰξ δύνεται· καὶ συμπληροῦται ἡ βροῦμα, οἶονεῖ ἡ χειμερινὴ τροπή. D

κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν χειμέριος ὁ ἀήρ.

κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ὄρθρου ἡ αἰξ δύνεται.

5 κς'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν δύνεται ἐν ἑσπέρα ἡ αἰξ, 256 A καὶ χειμάζει.

κζ'. τῇ πρὸ ς' καλενδῶν ὁ δελφὶν ἔωθεν ἀνίσχει, ἔχων τὸν ἀέρα.

381 κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἀποστρέφεται
10 ἀπὸ τοῦ νοτιαίου καμπτήρος.

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ ἥλιος λαμπρός, ὁ δὲ αἰτὸς δύνεται, καὶ ὕει.

λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὁ μὲν δελφὶν ἀνίσχει, ὁ B δὲ κύων δύνεται.

15 λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Ἰανουαρίων κρυφία τα-
ραχὴ καὶ ἀνεμώδης. ἄρχεται ἀνίσχειν ὁ δελφίν, καὶ ὁ ἥλιος εἰς ὕψος.

(71 H.) Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ
Θουόκοις ἱερῶν πρὸς λέξιν· καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος, C
20 ἀλλὰ μὴν καὶ Εὐδοξὸς τε ὁ πολὺς, Δημόκριτος

1. 2 Colum. l. s. X cal. Ian. capra occidit mane; VIII cal. Ian. brumale solstitium, sicut Chaldaei observant. Aet. μηνὶ τῷ αὐτῷ (Dec.) πρὶν τροπαὶ χειμερινῆς. || 1 δύνεται] sequentia desunt in versione Leonici || 3 Gemin. 1. capric. = 24. Dec. Καλλιπῶ ... χειμαίνει. || 4 ὄρθρου post αἰξ transponit R || 7. 8 Colum. l. s. VI cal. Ian. delphinus incipit oriri mane, tempestatem significat. || 7 δελφίος C || 8 ἔχων] συγγένων coni. Unger probabiliter (cf. 1. et 15. Dec.), τρέπων coni. Hercher || 9. 10 Gemin. 4. capric. = 27. Dec. (i. e. antec. die) Εὐδόξῳ τροπαὶ χειμερινῆς. || 11. 12 Colum. l. s. IIII cal. Ian. aquila vespere occidit, hiemat. Gemin. 7. capric. = 30. Dec. (i. e. postridie) Εὐκλήμονι αἰτὸς ἑσπέριος δύνεται, καὶ χειμαίνει. || 13 Colum. l. s. III cal. Ian. canicula vespere occidit. || 15. 16 Colum. 95 pridie cal. Ian. tempestas ventosa. || Ἰανουαρίων C || 16 ὁ δὲ δελφίν C || 18—p. 158, 15 extant etiam in R || 18 Κλώδιος R || 20 Δημόκριτος <τε> coni. H.

πρώτος αὐτῶν, Βάρρων τε ὁ Ῥωμαῖος, Ἰππαρχος, Μητροδωρος, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Καῖσαρ περὶ τῆς ἐφημέρου τῶν φαινομένων ἐπιτολῆς τε καὶ δύσεως.

ETHNOGRAPHIA ASTROLOGICA

71. Ἐπειδὴ δέ τινες ἀπαιδεύτως φερόμενοι φά- 5
σκουσι μὴ ἐπὶ παντὸς τόπου τὰ αὐτὰ πρὸς τῶν ἐπι-
D τολῶν ἢ δύσεων τῶν ἄστρων ἐνεργεῖσθαι, φέρε τῆς
πλάνης αὐτοὺς καίπερ ἀντιμαχομένους ἀπαλλάξωμεν.
καὶ τάχα διὰ βραχέων τοῦτο παρασχεῖν αὐτοῖς δυνα-
τόν. τῶν τοίνυν ζωδίων ὅφ' ἐν μὲν τὸν ὅλον <τῶν> 10
πλανωμένων οὐρανὸν διειληφότεων, οὐκ ἐξ ὅλου δὲ τὰ
αὐτὰ ἀλλήλοις ἐπὶ γῆν ἐνεργούντων, ἐπιτηρεῖν δεῖ
ποῖά τινα τῶν ἐπὶ γῆς κλιμάτων ὑπὸ ποίῳ ζωδίῳ
258A τέτακται τελεῖν· οὕτω γὰρ ἂν ἀληθὲς τοὺς μὴ πρὸς
ἀπέχθειαν ζητοῦντας οὐ φεύζεται. 15

κριῶ Βρεταννία, Γαλατία, Γερμανία, Βαστάρναι, 382
Κοίλη Συρία, Ἰδουμαία.

1 αὐτῶ C | βάρρων C || 2 μετ' αὐτοῦς] sic R, μετ' αὐτοῦ
C || 3 δύσεως corr. Unger pro δυσμῶν || 5 δὲ] add. R | ἀπαιδευ-
τως—φάσκουσι] τὴν ἀπαιδευσίαν νομίζοντες φασί C || 10 τὸν
ὅλον τῶν corr. H. pro τῶν ὅλων || 11 οὐκ—τὰ αὐτὰ] οὐκ ἔξω
δὲ τῶν αὐτῶν R || 14 οὕτω γὰρ ἂν] καὶ οὕτω R || 15 ζητοῦντας
coni. H. || 16—17 et p. 159—160] in C supersunt, in quo initio
mrg. adscriptum τὰ κλήματα (immo κλίματα) ἐκάστον ζωδίου
ὅποια εἶσιν. deprompta autem haec sunt ex Ptolem. tetrab. lib. II
cap. 2 fin., in cuius editione Norimbergensi (1535) haec tabula
in contextu deest, sed fol. 38 in adnotationibus Ioachimi
Camerarii est posita (in iterata et correctae editione Camerarii
Basil. 1553. p. 73 legitur). Eandem habes in Procli qu. f. para-
phrasi tetrabibli Basil. 1554. p. 88 et 102. item Ptolemaei
dispositionem cum aliis composuit Hephaestio Theb. π. καταρχῶν
I 1 p. 47 sq.; quod ipsum repetitum est in codice Laurent. 28,
34 fol. 153 vers. dissertatiuncula inscripta αἱ χῶραι συνοικειού-
μεναι τοῖς ὑβ ζωδίοις: quam ex parte excerpsti in proecdosi,

ταύρω Κυκλάδες, τῆς μικρᾶς Ἀσίας τὰ παράλια,
Κύπρος, Πάρθοι, Μῆδοι, Περσίς.

διδύμοις Ὑγκανία, Ἀρμενία δύο, <Ματιανή,
Κυρηναϊκή, Μαρμαρική, Αἴγυπτος ἢ κάτω.

5 καρκίνω Βιθυνία, Φρυγία δύο>, Κολχική, Νου-Β
μυδία, Καρχηδών, Ἀφρική.

λέοντι Ἰταλία, Ἀπουλία, Γαλλία, Σικελία, Φοι-
νίκη, Ὀρχηνία ἦτοι Ἀντορχηνία.

10 παρθένω Ἑλλάς, Ἀχαΐα, Κρήτη, Βαβυλῶν, Μεσο-
ποταμία, Ἀσσυρία.

σκορπίω Συρία ἢ μέση ἢ Κομμαγενή, Καπ-
π(αδοκ)ία, Μαυριτανία, Γαιτονλία.

ζυγῷ Βακτρία, Κασπερία, Σηρική, Θηβαίς, Ὀάσεις,
Τρωγλοδυτική.

15 τοξότῃ Τυρσηνία καὶ Κελτική, Σπανία, Ἀραβία C
εὐδαίμων ἢ μεγάλη.

nunc totam edidit Ludwich in calce Maximi sui p. 112 sqq.; cf. praeterea supra cap. 55—58 et 23—26. || p. 158, 16 Βαστέρναι Lyd., Βασταρτία Ptolem.; om. Procl. p. 88. 102; om. Hephaest. (etiam Laur.) || 17 Κόλλη Συρία om. Heph., ante Ἰδουμαία add. Παλαιστίνη Ptol. Hephaest., post Ἰδουμαία add. Ἰουδαία Ptol. Laur. || p. 159, 1 κυλάδες C || 2 κύπρων C || 3 Ματιανή—Φρυγία δύο (5) om. C, supplenda sunt ex Ptolemaeo potius quam ex Leidensi ex quo olim haec Creuzer (meletem. p. 91) supplevit (v. proleg.) | Ματτιανή Ptol., Μαντιανή Heph. (etiam Laur.) μαθία Leid. || 4 ante Μαρμαρική om. Κυρηναϊκή Leidensis Creuzeri || 5 Βιθυνία Ptol. Heph., σιθυνία Leid. | Φρυγία δύο Leid., Φρυγία, Κολχίς Ptol. Heph. || 8 δεχηνιασητη ἀντορχηνίας C; ἦτοι Ἀντορχηνία om. sed Χαλδαϊκή add. Ptol. Heph. || 10 Ἀσσυρία scripsi cum Ptol. Heph. pro Συρία || 11 συρία ἡμενεις νομαγενή C; corr. H. coll. p. 114, 15 | Κασπία Lyd.: correxi ex Ptol. Hephaest. || 12 ante Μαυριτανία add. Μεταγωνίτις Ptol. Heph. || 13 Κασπερία correxi pro Κασπία ex Ptol. Hephaest. | Σηρική C | Θηβαίς scripsi ex Ptol. Heph. pro Θῆβαι | Θάσεις C || 15 ταυρινή καὶ βελτική C: correxi cum H. ex p. 115, 6

*αἰγοκέρωτι Μακεδονία, Θράκη, Ἰλλυρίς, Ἰνδική,
Ἀριανή, Γεδρωσία.*

*ὕδροχόῳ Σαυρομάται, Ὀξιανή, Σογδιανή, Ἀραβία
ἢ μικρά, Ἀζανία μέση, Αἰθιοπία.*

*ἰχθύσι Λυδία, Κιλικία, Παμφυλία, Φαξανία, Να- 5
σαμῶνες, Γαραμαντική.*

2 γερούσις C || 3 Σουβδιανή C || 5 Νασαμῶν C

TABVLA ARGVMENTI

LIBRI LYDIANI DE OSTENTIS

	pag.
I. Prooemium c. 1—8	1—17
II. De solis lunaeque significatibus c. 9—9 ^d . .	17—28
III ^a . De cometis (secundum Apuleium) c. 10—10 ^b	28—35
III ^b . Campestris de cometis dissertatio c. 11—15 ^b	35—45
IV ^a . Observationes generales ad lunam spectantes	
c. 16	46—48
IV ^b . Veterum observationes singulares ad lunam	
spectantes, secundum menses lunares discriptae	
c. 17—20	48—54
V ^a . De tonitruis c. 21	54—57
V ^b . Tonitruale ex Aegyptiorum doctrina, secun-	
dum menses solares discriptum c. 23—26. .	57—62
V ^c . Nigidii Figuli tonitruale (sec. menses sol.	
discr.) c. 27—38	62—88
V ^d . Fonteii tonitruale (sec. menses lun. discr.) c.	
39—41	88—92
VI. Labeonis observationes quae ad lunae solstitio	
aestivo collocationem spectant c. 42	93—95
VII ^a . De fulguribus c. 43—46.	95—101
VII ^b . Labeonis (?) fulgurale (ad mens. sol. discr.)	
c. 47—52	101—107
VIII ^a . De terrae motibus c. 53. 54	107—110
VIII ^b . Vicellii seismologium (sec. mens. sol. discr.)	
c. 55—58	110—117
IX. Calendarium Clodii Tusci c. 59—70	117—158
X. Ethnographia astrologica c. 71	158—160

•

EPIMETRA DVO

DE COMETIS

ET

DE TERRAE MOTIBVS

I SUPPLEMENTVM DISPUTATIONIS LYDIANAE DE COMETIS

A. COMETARVM DESCRIPTIONES PHYSICAE

1. PLINII NAT. HIST. II 89. 90

Plura earum (*stellarum*) genera. cometas Graeci vocant, nostri crinitas, horrentis crine sanguineo et comarum modo in vertice hispidas. iidem pogonias quibus inferiore ex parte in speciem barbae longae promittitur iuba. acontiae iaculi modo vibrantur. ocissimo significatu haec fuit, de qua quinto consulatu suo Titus imperator Caesar praeclaro carmine perscripsit, ad hunc diem novissime visa. easdem breviores et in mucronem fastigatas xiphias vocavere, quae sunt omnium pallidissimae et quodam gladii nitore ac sine ullis radiis, quos et disceus <specie>¹⁾ nomini similis, colore autem electri²⁾, raros e margine emittit. pitheus doliorum cernitur figura in concavo fumidae lucis. ceratias³⁾ cornus speciem habet, qualis fuit, cum Graecia apud Salamina depugnavit. lampadias ardentes imitatur faces, hippeus equinas iubas, celerrimi motus atque in orbem circa se euntes.

1) *specie* add. Detlefsen; *suo* add. Paris. 6795 man. alt. et Riccard. || 2) *electri* scripsi pro *electro* || 3) est *νεράστης* Apuleii; sed non est cur alteram formam mutes.

fit et candidus cometes argenteo crine ita refulgens ut vix contueri liceat, specieque humana dei effigiem in se ostendens¹⁾ (i. e. ὁ κομήτης τοῦ Διός).

2. APVLEII APVD LYDVM DE MENSIBVS IIII 7 1.

Κομητῶν εἶδη . . κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπουλήιον δέκα, ἱππίας, ξιφίας, πωγωνίας, δοκίας, πίθος, λαμπαδίας, κομήτης, δισκεύς, τυφών²⁾, κεράστης. καὶ ὁ μὲν ἱππίας ἐκ τοῦ δρόμου καὶ τῆς ὀξύτητος οὕτως ὠνομάσθη, πλαγίας δὲ καὶ ἀμυδρὰς ἀκτῖνας διαρραίνει. ὁ δὲ ξιφίας δίκην ξίφους ἢ λόγχης μακρὰς ἐκτεινόμενος φαίνεται, ὥχρὸς δὲ καὶ νεφελοειδής· ὁ δὲ πωγωνίας τὴν λοφιδὴν οὐ κατὰ κεφαλῆς, ἀλλ' ὑποκάτω διαρραίνει δίκην πώγωνος· ὁ δὲ δοκίας³⁾ ὅμοιος ἐγγύς ἐστι τῷ ξιφίᾳ, ἀλλ' οὐκ ὀξείας ἔχει, ἀμβλείας δὲ τὰς ἀρχάς⁴⁾. ὁ δὲ πίθος ἐκ τοῦ σχήματος· ὁ δὲ λαμπαδίας πυρώδης καὶ δίκην πυρώπιδος λίθου ἢ δένδρου καιομένου πέφυκε διαλάμπειν· ὁ δὲ κομήτης πλατὺς⁵⁾ ἐστι τὸ εἶδος καὶ ὥσπερ ἱλαρός⁶⁾, ἀργυροειδὲς τινὰς πλοκάμους ἔλκων· ὁ δὲ δισκεύς ἐξ αὐτῆς τῆς προσηγορίας δίκην δίσκου φαίνεται, οὐ λαμπρὸς οὐδὲ ἐρυθρὸς, ἀλλ' ὥσπερ ἡλεκτρον· ὁ δὲ τυφών⁷⁾

1) est ὁ κομήτης κατ' ἐξοχὴν Apuleii = τοῦ Διός Lydi, Avieni, Hephaestionis, apud quem habes ἔχει δὲ ἐν ἑαυτῷ ἀνδρείον πρόσωπον ὡς δοκεῖν θεοῦ; itaque perperam *humanae* <faci>ei scribere voluit Detlefsen || 2) τύφων cod. || 3) hanc formam ab Osanno auctar. lexic. p. 104 in suspitionem vocatam tuentur Olympiodor. in Aristotel. meteorol. fol. 14^b καλεῖται δοκίας· τοιοῦτοι γὰρ οἱ δοκοί, Philopon. in eund. fol. 98^a alii || 4) ἀρχὰς in σειρὰς Hercher mutavit, in ἀκτῖνας Roether; potius ἀκρας coniecerim || 5) πλατὺς de cometa vix dici potest, πρᾶγς crediderim coll. Hephaestionis πρᾶντέρος || 6) ἱλαρός, quod iam Roetherum offendit, in ὀδαρός mutavit Hercher; sed cf. Plinii 'candidus' et Avieni 'blandus' || 7) τύφων cod.

πυρώδης καὶ αἱματώδης φαίνεται καὶ λεπτοὺς τινὰς διαρραίνων πλοκάμους· ὁ δὲ κεράστῃς δίκην σελήνης κεραιοειδής, ὃς ἡνίκα Ξέρξης κατὰ τῆς Ἀττικῆς ἦλθεν, λέγεται φανῆναι.

B. COMETARVM DESCRIPTIONES ASTROLOGICAE

1. CAMPESTRIS IN ADNOTATIONIBVS SVPER LVCANVM I 529¹⁾

Campestris scribit cometas quinque esse, id est Ἰππιον solis, Αἰμπαδίαν lunae, Ξιφίαν Martis, Disceum Mercurii, Τυφῶνα Saturni. sed quattuor stellas supra scriptas visas esse aliquando, dum regna mutantur; Τυφῶν autem si quando visus fuerit, cuncta interitura.

2. HEPHAESTIONIS THEBANI ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΧΩΝ I 24

Hoc caput περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι χρωμάτων καὶ κομητῶν inscriptum singulare sine auctoris nomine primum in Lydi mea proecdosi p. 162 sqq. ex fol. 122^r Laurentiani 28, 34 (saec. XI = L) in lucem prodiit: cuius rei ignarus Engelbrecht ('Hephaestion von Theben.' 1887) cum toto primo Hephaestionis libro hanc quoque eius partem e Parisino 2841 (saec. XIII = A) edidit. Continet hoc caput primum totum Ptolemaei tetrab. II cap. 8, postea eam quae infra scripta est dissertationem de cometis quam auctor cum Lydo et Avieno e Petosiri sive Campestri petivit (vide prolegom.).

Τῶν δὲ κομητῶν ὁ μὲν καλεῖται ἱππεὺς καὶ ἱερὸς ἀστὴρ τῆς Ἀφροδίτης μέγεθος ἔχων σελήνης ὅλης πληθούσης, ὀξύτατος τὴν κίνησιν, ἐν ἑαυτῷ στίλβουσιν ἔχων τὴν χαλκὴν καὶ ἀπολήγουσαν εἰς τὸ ὀπίσω,

1) sic in codicibus Useneri verba leguntur: vide Riessium in philol. suppl. VI p. 351.

4 ἀπολείπουσαν A | τοῦπίσω A

φέρεται τε ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῷ κόσμῳ διὰ τῶν ἰβ̄ ζωδίων.
φανείς δὲ βασιλέων καὶ τυράννων πτώσεις τεχέας
ἀπεργάζεται καὶ μεταβολὰς πραγμάτων τῶν χωρῶν
τούτων, ἐφ' ὧς ἐκπέμψει τὴν κόμην.

Ὁ δὲ ξιφίας τῷ τοῦ Ἑρμοῦ προσήκων, φαίνεται 5
δὲ ὠχρὸς καὶ χλωρότερος, παραμήκεις μᾶλλον ἀκτίνας
ἔχων περὶ αὐτόν. φανείς δὲ πρὸς ἀνατολὰς τῷ Πε-
σῶν βασιλεῖ καὶ Ἀσσυρίων σημαίνει ἐπιβουλὴν καὶ
φαρμακείας παρὰ τῶν σατραπῶν, πρὸς δὲ δυσμὰς φανείς
ὁμοίως τοῖς πρὸς ἐσπέραν οἰκοῦσι μηνύει. 10

Ὁ δὲ λαμπαδίας διαφερόντως τοῦ Ἄρεως μα-
κρότερός ἐστι καὶ πυρῶδης, παραπλήσιος ταῖς διασειο-
μέναις λαμπάσι. φανείς δὲ πρὸς μὲν ἀνατολὰς ἐστραμ-
μένος σημαίνει Περσίδι καὶ Συρίᾳ αὐχμόν, κεραυνούς,
καρπῶν φθορὰν καὶ ἐμπρησμοὺς βασιλικῶν αὐλῶν. 15
πρὸς δὲ μεσημβρίαν ἐστραμμένος τοῖς ἐν Αἰβύῃ καὶ
Αἰγύπτῳ κακὰ ὁμοίως καὶ ἀσπίδων πληθὸς σημαίνει·
πρὸς δὲ δυσμὰς πάλιν τοῖς ἐνοικοῦσι ταῦτα δηλοῖ.

Ὁ δὲ φύσει κομήτης, λεγόμενος τοῦ Αἰὸς, πραῦτε-
ρος φαίνεται καὶ μόνος στίλβει τῇ χαίτῃ καὶ ἐναργυ- 20
ρίζει καὶ μακρὰ πάλλει, ὥστε μὴ ἀντωπεῖν. ἔχει δὲ
ἐν ἑαυτῷ ἀνδρείον πρόσωπον ὡς δοκεῖν θεοῦ, ὅθεν
ὅπου <αν> ἀνατελεῖ καὶ νεύσῃ, ἀγαθὰ σημαίνει τοῦ
Αἰὸς ἐν καρκίνῳ ἢ σκορπίῳ ἢ ἰχθύσιν ὄντος.

Ὁ δὲ δισκεύς, ὀνομαζόμενος τοῦ Κρόνου, ἐστὶ 25
τρογγύλος καὶ ὁμοιον ἔχει χρῶμα τῷ Κρόνῳ, ἡλέκτρον

3 ἀπεργάζεσθαι A || 5 an τῷ Ἑρμῇ? || 6 ὠχρὸς scripsi pro
ισχυρὸς coll. Apul. (ὠχρὸς) et Avien. (pallidus) || 9 τῶν om. L ||
11 διαφερόντως scripsi: διαφέρων τῷ A, διαφέρον τῷ L || 17
κακὸν A || 19 λεγόμενος corr. Usener pro λέγεται || 21 ἔχειν
L || 23 ἂν add. Hercher | ἀνατελεῖ καὶ νεύσει libri || 25 δοκεῖς
A (δοκεῖς Engelbrecht) || 26 ἡλεκτρον L

ἀμφοτέρως· περὶ δὲ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἀκτῖνες
περικέχυνται. ἔστι δὲ μονοπρόσωπος καὶ πρὸς πᾶν
κλίμα ὁμοίως διακείμενος. κινεῖ γὰρ παντοίους πολέ-
μους ἐν πάσῃ χώρᾳ καὶ θάνατον μέγαλον βασιλέως
5 <ἀπειλεῖ> καὶ τοὺς ἐν ἀρχαῖς καὶ δόξῃ ταπεινοῖ.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος κομήτης ῥοδοειδῆς καὶ μέγας,
κυκλοτερέης, ὃς καλεῖται Εἰληθυρίας, κύρης ἔχων
πρόσωπον, χρυσοειδεῖς ἔχων τὰς ἀκτῖνας κύκλῳ τῆς
κεφαλῆς, ἥδύς τε τῇ προσόψει, τῷ τε χρώματι ὅμοιος
10 ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κρέματι. σημαίνει δὲ ἀνθρώπων
<κακῶν> κατακοπὰς καὶ μεταβολὴν πραγμάτων ἐπὶ τὸ
βέλτιον καὶ τοῖς συγκατακεκλιμένοις ἄφρασιν.

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος κομήτης τιτάν, ὃς καλεῖται
τυφῶν, χαλεπὸς λίαν καὶ πυρώδης, ἄμορφος καὶ
15 βραδυκίνητος· ἔχει δὲ τὴν χαίτην ὡς μᾶλλον ὀπίσω·
ἐπικαταφέρεσθαι δὲ εἶωθεν τῷ ἡλίῳ ἐν τοῖς πέρασι
τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου. φανεῖς δὲ πολλῶν κακῶν αἰτίος
ἔσται, καρπῶν ἀπωλείας καὶ βασιλέων ἐν τε τῇ ἀνατολῇ
καὶ δύσει.

20 Αἱ δὲ δοκίδες καὶ πωγωνίαι μετὰ τῶν ἄλλων
ἐκτὸς τοῦ ζωδιακοῦ συνίστανται ἐν τῷ ἀρκτικῷ μέρει.

1 ἀμφοτέρως A || 2 ἔσται L | μονοπρόσωπον L || 3 κλίμα
L || 4. 5 ἀπειλεῖ addidi || 7 κυκλοτερεῖς L || 8 χρυσοειδῆς L |
ἔχοντας L | κυκλωτῆς Engelbrecht, quod quomodo construat
latet || 9 τῷ A, τὸ L | ὁμοίως L || 11 κακῶν addidi, quod
salutaris haec est stella || 12 συγκατακεκλιμένοις scripsi pro
συγκατακεκλιμένοις || 13 pro τιτάν (quod om. A) maluit Hercher
γίγας; sed τιτάν idem fere potest significare || 15 μᾶλλον coni.
Hercher, sed videtur ὡς μᾶλλον dictum esse ut ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖον || 18 ἀπώλειαν L

3. AVIENI APVD SERVIVM IN AENEID. X 272.

Sane Avienus¹⁾ cometarum has differentias dicit: *Stella*, quae obliquam faciem post se trahens quasi crinem facit, *Hippius* vocatur: ista si ab occasu solis in ortum veniat, mala Persidi et Syriae ostendit; si ad meridiem attenderit, Africam et Aegyptum a malis relevat, solis pecoribus pestem denuntians; si septentrionem respexerit, Aegyptum bellis et miseriis premit; si occidentem attenderit, gravat Italiam et quidquid ab Italia usque ad Hispanias tenditur: si a meridie in septentrionem ierit, a bellis quidem externis securitatem denuntiat, sed seditiones domesticas significat.

Alter cometes est, cui ex gladio nomen est, nam Graece ξιφίας²⁾ appellatur; cuius tractus est longior et pallidus color, neque comas habere dicitur et hebetior eius flamma est: qui si orientem attenderit, regem Persidis dolis significat appetendum, denuntiat et bella, etiam Syrios pari conditione involvit et Libyam atque Aegyptum fraude et insidiis nuntiat posse laborare; quod si occidentem attenderit, foedera nova³⁾ regionis eius regi significat, quae dicit per puellam congregatam in nuptias posse dissolvi.

Alter cometes est, qui *Lampadias*⁴⁾ appellatur, et quasi fax lucet: hic cum orientem attenderit, omnes illas orientis partes dicit nebulis posse laborare frugesque eorum caliginoso aere corrumpi; si meridiem attenderit, Africam dicit siccitate et serpentibus posse

1) Cf. supra, ubi Servius haec: 'quarum (cometarum) nomina et effectus Avienus, qui iambis scripsit Vergilii fabulas, memorat. || 2) *xifas* Floriacensis, *sifas* Turonensis || 3) *nocua* coni. F. Schoell: an *noxia*? || 4) *lampas* libri: corr. Masvicius

laborare; si occidentem spectaverit, Italiam dicit adsiduis fluminum inundationibus laborare; si septentrionem viderit, famem gentibus septentrionalibus significat.

Est etiam alter cometes, qui vere Cometes appellatur; nam comis hinc inde cingitur; hic blandus esse dicitur. qui si orientem attenderit, laetas res ipsi parti significat; si meridiem, Africae aut Aegypto gaudia; si occidentem inspexerit, terra Italiae voti sui compos erit. hic dicitur apparuisse eo tempore, quo est Augustus sortitus imperium; tunc denique gaudia omnibus gentibus futura sunt nuntiata. si septentrionem attenderit, prospera universa significat.

Est alter cometes in tympani modum, qui nec¹⁾ valde lucet et electri colorem habet, quem Disceum vocant. iste quoniam²⁾ ex uno loco non solet gigni, orbi terrarum caedes, rapinas, bella et cetera mala significat.

Sextum cometen appellari ex regis Typhonis nomine Typhonem dicunt, qui semel in Aegypto sit visus, qui non igneo sed sanguineo³⁾ rubore fuisse narratur; globus ei immodicus⁴⁾ dicitur et tumens, crinem eius tenui lumine apparere ferunt. qui in septentrionis parte aliquando fuisse dicitur. hunc Aethiopes dicuntur et Persae vidisse et omnium malorum et famis necessitates⁵⁾ pertulisse.

Quarum plures⁶⁾ vel pleniores differentias⁷⁾

1) sic Turonensis; quia et Floriacensis (cf. tamen Apul.) || 2) iste quoniam Turonensis; quoniam iste Floriacensis || 3) sic corr. Daniel pro sanguine || 4) modicus libri: corr. Riess. philol. suppl. VI p. 349 || 5) sic corr. Masvicius pro omni malorum et famis necessitatis || 6) plures corr. Thilo: ple Floriacensis, plera Turonensis || 7) vel impleniores differentias Floriacensis; vel in

ξηροῦ γίνεσθαι ἀναθυμιάσιν cetera quae leguntur per totum caput octavum Aristotelis meteorologic. lib. II; et explicit: περὶ μὲν οὖν σεισμῶν καὶ ὅντινα τρόπον γίνονται τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν εὐρήματα τοσαῦτα.

ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

"Α δὲ καὶ περὶ τοῦ προγνῶναι τὴν αὐτῶν γένεσιν, ὅσον κατὰ δύνανται ἀνθρώποις ἐσημειώθη, συναγαγόντες εἰς ἓν σύνοπτον¹⁾ παραθεῖναι διέγνωμεν. λέγεται τοίνυν σημαίνεσθαι²⁾ σεισμὸς τῶν κακοποιῶν ἐστέρων ἐν τοῖς ἐπισήμοις τῷ πάθει ζωδίοις γιγνομένων.

Κρόνος (ἐν)³⁾ ταύρω.⁴⁾ Κρόνος μὲν γὰρ εἰς τὸν ταῦρον τὴν μετάβασιν ποιούμενος σεισμὸν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ κατὰ τόπους καὶ μάλιστα ἐν ταῖς γῶραις καὶ πόλεσιν, ἐν αἷς ὑπάρχει ἡ τοῦ ταύρου θεσποτία. ὁ δ' αὐτὸς ἀστήρ τοῦ Κρόνου καὶ φάσιν ποιούμενος ἐν τῷ πρώτῳ δεκανῶ τοῦ ταύρου σεισμὸς κατὰ τόπους ποιεῖ. Κρόνος (ἐν) διδύμοις. ἐν δὲ τοῖς διδύμοις ὁ Κρόνος γενόμενος καὶ ἐν τοῖς βορείοις ἑλθὼν τούτου τοῦ ζωδίου μέρεσι σεισμὸς κατὰ τόπους ποιεῖ. Κρόνος (ἐν) καρκίνῳ. ἔτι δ' ἐν καρκίνῳ τὴν μετάβασιν ὁ Κρόνος ποιούμενος σεισμὸς ποιεῖ. Κρόνος (ἐν) σκορπίῳ. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ δεκανῶ τοῦ σκορπίου φάσιν ὁ Κρόνος ποιούμενος σεισμὸν γενέσθαι σημαίνει. Ἄρης (ἐν) ταύρῳ. Ἄρης δ' ἐν ταύρῳ διὰ μέσου τοῦ ζωδίου γινόμενος σεισμῶν ἐστὶ

1) σύνοπτον] ἐνσύνοπτον cod., num εἰς σύνοπτον? || 2) σημαίνεσθαι scripsi pro σημαίνειν || 3) ἐν hic et infra saepius addidi || 4) Κρόνος ἐν ταύρῳ et similia cetera rectius margini adscribas, cum eorum in sententiarum conexu nulla ratio habita sit

vel in Campestri¹⁾ vel in Petosiri, si quem²⁾
delectaverit, quaerat.

II ANONYMI DISSERTATIO DE TERRAE MOTIBVS

IN CODICE LAVRENTIANO 28, 34 (SAEC. XI)
FOL. 110 SQ.

ΦΤΣΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ
ΩΣ ΟΙ ΠΛΑΛΙΟΙ

Καθόλου τοίνυν περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ γινομένων
σεισμῶν καὶ τῆς τούτων αἰτίας, καθὰ τοῖς παλαιοῖς
διείληπται, ρητέον δυσεπηβόλου³⁾ τε καὶ σχεδὸν ἀτεκ-
μάρου⁴⁾ αὐτοῖς τοῦ τοιοῦτου εἶδους καταληφθέντος·
ἐπεὶ τοίνυν τοῖς περὶ τὴν γῆν πάθεσιν μίαν ἐκ πασῶν
τὴν περὶ τοῦ καταγείου⁵⁾ πυρὸς αἰτίαν τέως ἀπο-
δεχομένους ὀρώμεν, ἐπεὶ καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς
συνεχῶς σάλοι συμβαίνουσιν, ἐπετήρησαν. καὶ γὰρ τὸ
πῦρ διεργαζόμενον cetera quae apud Lydum cap. 53
p. 107 v. 14 usque ad p. 109 v. 10 leguntur.

οἱ δὲ γε τῶν φυσικῶν ἀκριβέστερον περὶ σεισμῶν
ἀναλαβόντες τὴν αὐτῶν γένεσιν οὕτως πῶς φασιν.
ἔστι φανερόν ὅτι ἀναγκαῖον καὶ ἀπὸ ὑγροῦ καὶ ἀπὸ

pleniores differentias Turonensis; differentias vel in Plinio coni. Thilo; differentias vel in Avieno Schoell; sed sufficit quod posui ||
1) *Campestro libri* || 2) *vel impetus sirisique Floriacensis, vel impetus syrisique Turonensis; corr. Commelinus* || 3) sic *G* i. e. cod. Laurent. 28, 14 (saec. XIII) fol. 146, in quo extat brevior epitome huius tractatus; *δυσεπιβόλου F* (cod. Laur. 28, 34) || 4) sic scripsi, ατ' ἐμαρτυρίας *F*, ἄνευ μαρτυρίας *G* ||
5) *ὑπογείου G*

ξηροῦ γίνεσθαι ἀναδυμίᾳσιν cetera quae leguntur per totum caput octavum Aristotelis meteorologic. lib. II; et explicit: περὶ μὲν οὖν σεισμῶν καὶ ὅτινα τρόποι γίνονται τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν εὐρήματα τοσαῦτα.

ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄ δὲ καὶ περὶ τοῦ προγνῶναι τὴν αὐτῶν γένεσιν, ὅσον κατὰ δύναντα ἀνθρώποις ἐσημειώθη, συναγαγόντες εἰς ἓν σύνοπτον¹⁾ παραθεῖναι διέγνωμεν. λέγεται τοίνυν σημαίνεσθαι²⁾ σεισμός τῶν κακοποιῶν ἀστέρων ἐν τοῖς ἐπισήμοις τῷ πάθει ζωδίοις γινόμενων.

Κρόνος <ἐν>³⁾ ταύρω.⁴⁾ Κρόνος μὲν γὰρ εἰς τὸν ταῦρον τὴν μετάβασιν ποιούμενος σεισμὸν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ κατὰ τόπους καὶ μάλιστα ἐν ταῖς χώραις καὶ πόλεσιν, ἐν αἷς ὑπάρχει ἡ τοῦ ταύρου δεσποτία. ὁ δ' αὐτὸς ἀστὴρ τοῦ Κρόνου καὶ φάσιν ποιούμενος ἐν τῷ πρώτῳ δεκανῷ τοῦ ταύρου σεισμὸς κατὰ τόπους ποιεῖ. Κρόνος <ἐν> διδύμοις. ἐν δὲ τοῖς διδύμοις ὁ Κρόνος γενόμενος καὶ ἐν τοῖς βορείοις ἐλθὼν τούτου τοῦ ζωδίου μέρεσι σεισμὸς κατὰ τόπους ποιεῖ. Κρόνος <ἐν> καρκίνῳ. ἔτι δ' ἐν καρκίνῳ τὴν μετάβασιν ὁ Κρόνος ποιούμενος σεισμὸς ποιεῖ. Κρόνος <ἐν> σκορπίῳ. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ δεκανῷ τοῦ σκορπίου φάσιν ὁ Κρόνος ποιούμενος σεισμὸν γενέσθαι σημαίνει. Ἄρης <ἐν> ταύρῳ. Ἄρης δ' ἐν ταύρῳ διὰ μέσον τοῦ ζωδίου γινόμενος σεισμῶν ἐστι

1) σύνοπτον] ἐνσύνοπτον cod., num εἰς σύνοπτον? || 2) σημαίνεσθαι scripsi pro σημαίνειν || 3) ἐν hic et infra saepius addidi || 4) Κρόνος ἐν ταύρῳ et similia cetera rectius margini adscribas, cum eorum in sententiarum conexu nulla ratio habita sit

κινητικός. ἐν δὲ τοῖς διδύμοις ὁ αὐτὸς ἀστήρ γινόμενος καὶ ἐν τοῖς βορείοις τοῦ ζωδίου μέρεσιν ἔλθων σεισμὸν ποιεῖ. ἐν καρκίνῳ δὲ Ἄρης φάσιν ποιόμενος ἐν τῷ πρώτῳ δεκανῷ σεισμὸν σημαίνει. ἥλιος <ἐν> ὑδροχόῳ. καὶ ἥλιος δὲ ἐκλείπων ἐν τῷ δευτέρῳ δεκανῷ τοῦ ὑδροχόου σεισμοὺς σημαίνει. ἥλιος <ἐν> ἰχθύσιν. ἔτι δὲ ἐκλείπων ὁ ἥλιος ἐν τῇ πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ τῶν ἰχθύων σεισμὸν ἐν ταῖς παραλλήλαις σημαίνει. σελήνῃ <ἐν> σκορπίῳ. σελήνῃ δὲ ἐκλείπουσα ἐν τῇ πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ τοῦ σκορπίου ἐνίστε σεισμὸν σημαίνει.

Καθόλου δὲ αἱ ὑπὸ γῆν¹⁾ ἐκλείψεις ἡλίου ἢ σελήνης σεισμοὺς ἀποτελοῦσιν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἔτι τὰ προηγούμενα τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ ταύρου καὶ μάλιστα τὰ κατὰ τὴν πλειάδα σεισμῶδη γίνονται, εἰ μὴ²⁾ τις τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων ἐπίδοι. καὶ τὰ βόρεια δὲ τοῦ δωδεκατημορίου τῶν διδύμων σεισμῶδη καθίσταται καὶ τὰ τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ σκορπίου ἐπόμενα σεισμῶδη φασίν. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ τὴν οἰκοδεσποτίαν λαβὼν σεισμῶν ἀποτελεστικός περὶ τὸ κατάστημα. περὶ δὲ τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις ἐνίστε προσδοκᾶν χρη εὐθύς γενέσθαι σεισμόν³⁾. ἐὰν δὲ μεθ' ἡμέραν⁴⁾ ἢ μικρὸν μετὰ δυσμᾶς αἰθρίας οὕσης νεφέλιον λεπτὸν φαίνεται διατεῖνον καὶ μακρὸν οἶον γραμμῆς μῆκος εὐθύτῃ διηκριβωμένον, σεισμὸν σημαίνει παραντίκα⁵⁾. καὶ ψόφος δὲ γιγνόμενος ὑπὸ γῆν⁶⁾ σεισμὸν σημαίνει⁷⁾. ὅταν δὲ σεισμὸς μέγας γέ-

1) cf. eiusd. Laur. diss. π. τῶν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι σημείων p. 124, 20 in Ludwichii edit. Maximi || 2) εἰ μὴ scripsi pro εἰμί ||

3) Aristot. meteor. II 8, 31. Plin. II 195 || 4) ἡμέρας cod. || 5) Aristot. meteor. II 8, 28; Plin. II 196 || 6) γῆς cod. || 7) Aristot. meteor. II 8, 37; Plin. II 198.

νηται, πρότερον μὲν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας σείει· ὕστερον δὲ καὶ ἐπ' ἐνιαυτὸν καὶ δύο ἔτη πολλάκις σείει κατὰ τοὺς αὐτοὺς¹⁾ τόπους.

Τοσαῦτα μὲν οὖν καὶ περὶ τῆς τῶν σεισμῶν προ- γνώσεως ἐσημειώθη παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἡμῖν δὲ νόμος καὶ ὅρος ἐκάστοτε καὶ ἐφ' ἐκάστῳ τῶν συμβαινόντων ἄνωθεν τὸ θεῖον πρόσταγμα πιστεύεται, ἀρρήτῳ τινὶ προνοίας²⁾ λόγῳ τοῦ πάντα πεποιηκότος θεοῦ κυβερ- νῶντος καὶ διοικοῦντος τὰ σύμπαντα.

Σχόλιον ἀπὸ φωνῆς Συμεῶν μονάρχου τοῦ χρυσο- γράφου εἰς τὰ προκείμενα δύο κανόνια περὶ σεισμῶν³⁾. τὸν ἀστέρα τὸν κύριον τῆς προγενομένης συνόδου ἢ πανσελήνου ἐπισκόπει καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἴτε βό- ρειόν ἐστιν ἢ νότιον, καὶ ἐπὶ πόλου βαθμοῦ τοῦ πλά- τους ἔστηκεν ὁ ἀστήρ, καὶ ταῦτα ἐφευρίσκων εἰσέρχον τὰ προκείμενα κανόνια καὶ ἀναψηλαφῶν τὸ ζώδιον, ἐν ᾧ ὁ κύριος τῆς συζυγίας ἔτυχεν, ἀποφαίνου.

1) κατὰ τοὺς αὐτοὺς scripsi pro κατ' αὐτοὺς τοὺς || 2) προ- νοίας scripsi pro προνοία || 3) cf. Leo Allatius de Symeonibus. Paris. 1664 p. 194; Fabric. bibl. Graec. vol. XI p. 296 ed. Harles; idem enim scholion extat in codicibus Regiis 1991 et 2137.

CALENDARIA GRAECA

QVAE EXTANT

OMNIA

ANONYMI CALENDARIVM

GEMINI ISAGOGES LIBRO

IN FINE ADNEXVM

Codices graeci:

Petav. = codices in Petavii Vranologio adhibiti, unus quem penes se habuit, alter Oxoniensis, plerumque inter se consentientes.

*V*¹ = Vatic. 381 saec. XV/XVI.

*V*² = Vatic. 318 saec. XV.

W = Vindob. 89 saec. XV.

Codices interpretationis antiquae latinae:

D = Dresdensis D^b 87.

L = Flor. Laur. bibl. Leopold.-Medic. Faesulanae 168.

『ΑΝΩΝΤΜΟΤ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑ』

Χρόνοι τῶν ζῳδίων, ἐν οἷς ἕκαστον αὐτῶν ὁ ^(ed. Petav. p. 64 C)
 ἥλιος διαπορεύεται, καὶ αἱ καθ' ἕκαστον ζῳδιον γινό-
 μεναι ἐπισημασίαι, αἱ ὑπογεγραμμέναι εἰσίν.
 5 ἀρξόμεθα δὲ ἀπὸ θερυνῆς τροπῆς.

ΚΑΡΚΙΝΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν
 ἡμέραις λα' (= d. 26. m. Iunii — d. 26. m. Iulii).
 Ἐν δὲ τῇ $\bar{\alpha}$ ἡμέρᾳ Καλίπῳ καρκίνος ἄρχεται
 ἀνατέλλειν, τροπαὶ θερυναὶ καὶ ἐπισημαίνει (= d.
 10 26. m. Iunii).
 ἐν δὲ τῇ $\bar{\theta}$ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ νότος πνεῖ (= d. D
 4. m. Iulii).
 ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota\alpha}$ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ὠρίων ἑῷος ὅλος
 ἐπιτέλλει (= d. 6. m. Iulii).
 15 ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota\gamma}$ ἡμέρᾳ Εὐκτῆμονι ὠρίων ὅλος ἐπι-
 τέλλει (= d. 8. m. Iulii).
 ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota\varsigma}$ Δοσιθέῳ στέφανος ἑῷος ἄρχεται
 δύνειν (= d. 11. m. Iulii).
 ἐν δὲ τῇ $\bar{\kappa\gamma}$ Δοσιθέῳ ἐν Αἰγύπτῳ κύων ἔκφα-
 20 νῆς γίνεται (= d. 18. m. Iulii).
 ἐν δὲ τῇ $\bar{\kappa\epsilon}$ Μέτωνι κύων ἐπιτέλλει ἑῷος (= d.
 20. m. Iulii).

4 αἱ V^1V^2W , αἱ vulg. || 5 ἀρξόμεθα V^1V^2 , ἀρξόμεθα
 vulg. || 18 ἑῷος ὅλος V^1W , ὅλος om. V^2 Petav.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐκτῆμονι κύων ἐπιτέλλει. Εὐδόξω
Εκύων ἔφος ἐπιτέλλει, καὶ τὰς ἐπομένους ἡμέρας νε-
έτησίαι πνέουσιν· αἱ δὲ πέντε αἱ πρῶται πρόδρομοι
καλοῦνται. Καλίππῳ καρκίνος λήγει ἀνατέλλων πνευ-
ματώδης (= d. 22. m. Iulii).

ἐν δὲ τῇ κη Εὐκτῆμονι ἀετὸς ἔφος δύνει· χειμῶν
κατὰ θάλασσαν ἐπιγίνεται (= d. 23. m. Iulii).

ἐν δὲ τῇ λ Καλίππῳ λέων ἄρχεται ἀνατέλλειν·
νότος πνεῖ καὶ κύων ἀνατέλλων φανερός γίνεται (= d.
25. m. Iulii).

ἐν δὲ τῇ λα Εὐδόξω νότος πνεῖ (= d. 26. m. Iulii).

Τὸν δὲ ΛΕΟΝΤΑ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν
ἡμέραις λα' (= d. 27. m. Iulii — d. 26. m. Augusti).

65A Ἐν μὲν οὖν τῇ α ἡμέρᾳ Εὐκτῆμονι κύων μὲν
ἐκφανής, πνίγος δὲ ἐπιγίνεται, ἐπισημαίνει (= d. 15
27. m. Iulii).

ἐν δὲ τῇ ε Εὐδόξω ἀετὸς ἔφος δύνει (= d.
31. m. Iulii).

ἐν δὲ τῇ ι ἡμέρᾳ Εὐδόξω στέφανος δύνει (= d.
5. m. Augusti).

ἐν δὲ τῇ ιβ Καλίππῳ λέων μέσος ἀνατέλλων
πνίγη μάλιστα ποιεῖ (= d. 7. m. Augusti).

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐκτῆμονι πνίγη μάλιστα γίνεται
(= d. 9. m. Augusti).

ἐν δὲ τῇ ις ἡμέρᾳ Εὐδόξω ἐπισημαίνει (= d. 25
11. m. Augusti).

2 ante ἐπομένους add. ε V² | νε' V¹W et ed. Hilder.;
om. V² || 3 αἱ δὲ πέντε αἱ] αἱ καὶ V² || 4 λήγει corr. Ponte-
dera antiquit. p. 258 et Pfaff de ort. et occas. sider. p. 81 not.
pro δύνει

ἐν δὲ τῇ ιζ̄ Εὐκτῆμονι λύρα δύνεται καὶ ἐφύει
καὶ ἐτησίαι παύονται καὶ ἵππος <ἐσπέριος> ἐπιτέλλει
(= d. 12. m. Augusti).

ἐν δὲ τῇ ιη̄ Εὐδόξω δελφίς ἐφῶς δύνει. Δοσι-B
5 θέω προτρυνγῆτο ἀκρόνυχος ἐπιδύνει (= d. 13. m.
Augusti).

ἐν δὲ τῇ κβ̄ Εὐδόξω λύρα ἐφῶς δύνει καὶ ἐπιση-
μαίνει (= d. 17. m. Augusti).

ἐν δὲ τῇ κθ̄ Εὐδόξω ἐπισημαίνει. Καλίπῳ
10 παρθένος ἐπιτέλλει, ἐπισημαίνει (= d. 24. m. Augusti).

Τὴν δὲ ΠΑΡΘΕΝΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν
ἡμέραις λ' (= d. 27. m. Augusti — d. 25. m. Septembris).

Ἐν μὲν οὖν τῇ ε̄ ἡμέρᾳ Εὐδόξω ἄνεμος μέγας
πνεῖ καὶ ἐπιβροντᾷ, Καλίπῳ δὲ οἱ ὄμοι τῆς παρ-
15 θένου ἐπιτέλλουσι, καὶ ἐτησίαι λήγουσι (= d. 31. m.
Augusti).

ἐν δὲ τῇ ῑ ἡμέρᾳ Εὐκτῆμονι προτρυνγῆτο φαί-C
νεται, ἐπιτέλλει δὲ καὶ ἀρκτοῦρος, καὶ οἰστός δύνεται
ὄρθρον· χειμῶν κατὰ θάλασσαν *νοδῶ Εὐδόξω ὑετός,
20 βρονταί, ἄνεμος μέγας πνεῖ (= d. 5. m. Septembris).

ἐν δὲ τῇ ιζ̄ Καλίπῳ παρθένος μέση ἐπιτέλλουσα
ἐπισημαίνει καὶ ἀρκτοῦρος ἀνατέλλων φανερός (= d.
12. m. Septembris).

ἐν δὲ τῇ ιθ̄ Εὐδόξω ἀρκτοῦρος ἐφῶς ἐπιτέλλει,

1 post λύρα add. ἐφῶς Manitius | ἐφύει corr. Unger pro
ἔτι ὕει || 2 ἐσπέριος add. Manitius || 5 ἐπιδύνει scripsi pro ἐπι-
τέλλει || 10 ἐπιτέλλει <ν ὄρχεται> con. Unger || 15 λήγουσι V¹, λέ-
γονται W, πνέουσιν V² Petav.; παύονται con. Boeckh, Sonnen-
kreise der Allen p. 400 || 18 οἰστός] ἵππος con. Manitius || 19
νόδῳ W, νοδῶ V¹, spatium vacuum in V²; ἡ νότος con. Unger
coll. Ptolem. 8. Thoth || 20 βρονταί] βροντᾷ V² Petav. || 24
= Dositheus ap. Lyd. de mens. IV 83 et Aetius 14. Sept.

καὶ τὰς ἐπομένης ἡμέρας ζ' ἄνεμοι πνέουσιν· εὐδία
D ὥς τὰ πολλά, λήγοντος δὲ τοῦ χρόνου ἀπ' ἡοῦς πνεῦμα
γίνεται (= d. 14. m. Septembris).

ἐν δὲ τῇ κ' ἀρκιτοῦρος Εὐκτῆμονι ἐκφανής· μετο-
πώρου ἀρχή, καὶ αἰξ' <ἐσπέριος> ἐπιτέλλει [ἀστήρ μέγας 5
ἐπὶ τοῦ ἡνιόχου] κᾶπειτα ἐπισημαίνει· χειμῶν κατὰ
θάλασσαν (= d. 15. m. Septembris).

ἐν δὲ τῇ κδ' ἡμέρᾳ Καλίππῳ στάχυν ἐπιτέλλει
τῆς παρθένου· ὕει (= d. 19. m. Septembris).

Τὸν δὲ ΖΥΓΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν 10
ἡμέραις λ' (= d. 26. m. Septembris—d. 25. m. Octobris).

Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Εὐκτῆμονι ἰσημερία μετο-
πωρινή, καὶ ἐπισημαίνει. Καλίππῳ ὁ κοῖδος ἄρχεται
δύνειν, ἰσημερία μετοπωρινή (= d. 26. m. Septembris).

E ἐν δὲ τῇ γ' Εὐκτῆμονι ἔριφοι ἐπιτέλλουσιν ἐσπέ- 15
ριοι, χειμαίνει (= d. 28. m. Septembris).

ἐν δὲ τῇ δ' Εὐδόξῳ αἰξ' ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει
(= d. 29. m. Septembris).

ἐν δὲ τῇ ε' Εὐκτῆμονι πλειάδες ἐσπέραι φαί-
νονται, ἐκ τοῦ πρὸς ἕω ἐπισημαίνει. Καλίππῳ παρ- 20
θένος λήγει ἀνατέλλουσα (= d. 30. m. Septembris).

ἐν δὲ τῇ ζ' ἡμέρᾳ Εὐκτῆμονι στέφανος ἀνατέλ-
λει· χειμαίνει (= d. 2. m. Octobris).

1 ἄνεμοι om. $V^1 V^2 W$ || 2 ἀπ' ἡοῦς vix sanum; ἀπηνὲς coni. Unger (per litteras) || 5 ἐσπέριος add. Manitius | ἀστήρ — ἡνιόχου (6)] librarii additamentum (cf. Pontedera l. s. p. 215) inclusi || 8 = Aetius 19. Sept. || 9 ὕει add. $V^1 V^2 W$ || 12—14 ad ultimum diem antecedentis partis retulit Unger rel. acad. Mon. 1875 p. 72 scribendo ἐν δὲ τῇ λ' ἡμέρᾳ et hic intercidisse totam notam putavit, quae inchoaverit a verbis ἐν μὲν οὖν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ || 14 ἰσημ. μετοπ. om. V^2 || 20 fort. ἐκ τοῦ πρωῒ vel ἐκ τῆς πρωίας | ἐκ τοῦ] ἐν δὲ σγ W | ἐπισημαίνει add. $V^1 V^2$

ἐν δὲ τῇ $\bar{\eta}$ Εὐδόξω πλειάδες ἐπιτέλλουσι (= d. 3. m. Octobris).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota}$ Εὐδόξω * ἐφῶς ἐπιτέλλει (= d. 5. m. Octobris).

5 ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota\beta}$ ἡμέρᾳ Εὐδόξω σκορπίος ἀκρόνυχος 66A ἄρχεται δύνειν, καὶ χειμῶν ἐπιγίνεται· καὶ ἄνεμος μέγας πνεῖ (= d. 7. m. Octobris).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota\zeta}$ Εὐδόξω σκορπίος ἀκρόνυχος [αἰξ] ὅλος δύνει. Καλίππῳ χηλαὶ ἄρχονται ἀνατέλλουσαι, ἐπι-
10 σημαίνει (= d. 12. m. Octobris).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota\theta}$ Εὐδόξω βορέαι καὶ νότοι πνέουσιν (= d. 14. m. Octobris).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\kappa\beta}$ Εὐδόξω ὑάδες ἀκρόνυχον ἐπιτέλλουσιν (= d. 17. m. Octobris).

15 ἐν δὲ τῇ $\bar{\kappa\eta}$ Καλίππῳ τοῦ τανύρου <ῆ> κέρκος B δύνει, ἐπισημαίνει (= d. 23. m. Octobris).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\kappa\theta}$ Εὐδόξω βορέας καὶ νότος πνέουσιν (= d. 24. m. Octobris).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\lambda}$ Εὐκτήμερονι χειμῶν κατὰ θάλασσαν
20 πολὺς (= d. 25. m. Octobris).

§ in lacuna habet *azula* interpr. lat. (*D* et *L*), Pontedera l. s. p. 202 *στέφανος* addi vult || 8 ante *ἀκρόνυχος* add. vulg. *ὅλος*, quod hic om. *V¹V²W* | post *ἀκρόνυχος* poni iussit Pontedera p. 202 id quod paullo post (cf. adn. proximam) sequebatur *δύνει* | αἰξ *ὅλος* habent etiam *V¹V²W* (*ὅλως* vulg.); αἰξ deleo cum Manutio (ut e scr. discr. *ἄλλ'* *ὅλος* ortum), sed *ὅλος* hic servo; vel αἰξ *ὅλως* in *ἡνίοχος* vel *δύνει* in *ἐπιτέλλει* mutandum esse putavit Pontedera l. s. p. 202 | ἀνατέλλουσαι *V¹W*, ἀνατέλλουσι *V²*, ἀνατέλλειν vulg. || 9. 10 ἐπισημαίνει *V¹V²W*; ἐπισημαίνουσιν vulg. || 15 ῆ add. Hercher coll. p. 194, 4

Τὸν δὲ ΣΚΟΡΠΙΟΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν
ἡμέραις λ' (= d. 26. m. Octobris — d. 24. m. Novembris).

Ἐν μὲν οὖν τῇ τρίτῃ Δοσιθέῳ χειμαίνει (= d. 28. m. Octobris).

ἐν δὲ τῇ δ' ἡμέρᾳ Δημοκρίτῳ πλειάδες δύνουσιν ἅμα ἡοί· ἄνεμοι χειμέριοι ὥς τὰ πολλά, καὶ φύγῃ·
C ἡδὴ καὶ πάχνη ἐπιπνεῖν φιλεῖ· φυλλορροεῖν ἄρχεται
τὰ δένδρα μάλιστα. Καλίππῳ τοῦ σκορπίου τὸ μέ-
τωπον ἐπιτέλλει πνευματώδες (= d. 29. m. Octobris).

ἐν δὲ τῇ ε' Εὐκτήμεονι ἀρκτοῦρος ἐσπέριος δύεται,¹⁰
καὶ ἄνεμοι μεγάλοι πνέουσιν (= d. 30. m. Octobris).

ἐν δὲ τῇ ῥ' Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος δύνει,
καὶ ἐπισημαίνει καὶ ἄνεμος πνεῖ (= d. 2. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ θ' Καλίππῳ τοῦ ταύρου δύνει <ῥ> κε-
φαλῇ [ἐφ' α'], ὅτε τοί (= d. 3. m. Novembris).¹⁵

D ἐν δὲ τῇ ι' Εὐκτήμεονι λύρα ἐφ' ὅς ἐπιτέλλει, καὶ
ἐπιχειμάζεται ὕετ' (= d. 4. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ ιβ' Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος ἄρχεται
ἐπιτέλλειν (= d. 6. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ ιγ' Δημοκρίτῳ λύρα ἐπιτέλλει ἅμα²⁰

6 ἅμα ἡοί] ἅμα ἡλίῳ <ἀνίσχοντι> coni. Manitius et Unger, qui chronol. § 32 ἅμα ἡλίῳ voluit | ὥς τὰ πολλά] sic Democritus etiam ap. Ptolem. 1. Choiak et 9. Tybi; apud Geminum sane bis ὥς ἐπὶ τὰ πολλά (p. 187, 1. 2; 188, 14) || 7 punctum post πάχνη vulgo positum deleuit Unger annal. phil. 1890 p. 171 || 9 πνευματώδη V¹V²W Petav. || 12 post ἀκρόνυχος V¹V²W Petav. ed. Hild. πρώτας addunt, quod Scaliger in πρώτος mutavit, optimo tamen iure hic deleuit Pfaff l. s. p. 81 (cf. Boeckh l. s. p. 215); sed fort. transponendum ante ἐπισημαίνει || 13 si πρώτας recte ante ἐπισημαίνει transponitur, καὶ prius mutandum est in ἐκ || 14 ῥ' addidi coll. supra v. 8 || 15 ἐφ' α' om. V¹W, habet tamen V² ead. m. sprscr. et vulg.; Callippus talia omittere solet | ὅτε τοί V² et vulg.; ὅτε τοί W, ὅτε τοί (sprscr. αι) V¹, ὅτε τοί Petav. (quae scripturae omnes ex supra scripto ἐφ' α' exortae) || 20 ἐπιτέλλει V¹, ἐπιβάλλει V²W vulg.

ἡλίῳ ἀνίσχοντι· καὶ ὁ ἀήρ χειμέριος γίνεται ὥς ἐπὶ τὰ πολλά (= d. 7. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ ιδ̄ Εὐδόξῳ ὑετία (= d. 8. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ ιε̄ Εὐκτῆμονι πλειάδες δύνουσι, καὶ 5 ἐπισημαίνει· καὶ ὠρίων ἄρχεται <δύνειν, καὶ ἀρχομένη> καὶ μεσοῦντι καὶ λήγοντι ἐπιχειμάζει (= d. 9. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ ις̄ Καλίπῳ ὁ ἐν τῷ σκορπίῳ λαμπρὸς ἑσπέρ 10 ἀστὴρ ἀνατέλλει, ἐπισημαίνει· καὶ πλειάδες δύνουσι φανεραί (= d. 10. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ ιη̄ Εὐδόξῳ σκορπίος ἄρχεται ἐπιτέλλειν ἑφῶς (= d. 12. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ ιθ̄ Εὐδόξῳ πλειάδες ἑφῶι δύνουσι, καὶ 15 ὠρίων ἄρχεται δύνειν, καὶ χειμάζει (= d. 13. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ κᾱ Εὐδόξῳ λύρα ἑφῶς ἐπιτέλλει (= d. 15. m. Novembris).

ἐν δὲ τῇ κζ̄ Εὐκτῆμονι ὑάδες δύνονται· καὶ ἐφύει (= d. 21. m. Novembris).

20 ἐν δὲ τῇ κη̄ Καλίπῳ τοῦ ταύρου τὰ κέρατα 67A δύνεται· ὑετία (= d. 22. m. Novembris),

ἐν δὲ τῇ κθ̄ Εὐδόξῳ ὑάδες δύνουσι, καὶ χειμαίνει σφόδρα (= d. 23. m. Novembris).

Τὸν δὲ ΤΟΞΟΤΗΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν 25 ἡμέραις κθ' (= d. 25. m. Novembris—d. 23. m. Decembris).

Ἐν μὲν οὖν τῇ ἐβδόμῃ Εὐκτῆμονι κύων δύνεται, καὶ ἐπιχειμάζει. Καλίπῳ ὁ τοξότης ἄρχεται ἀνατέλλειν

5 δύνειν καὶ ἀρχομένη] add. Boeckh p. 408 || 6 ἐπιχειμάζει corr. Boeckh pro ἐπιχειμάζειν || 8 ὁ om. V¹V²W || 18 δύνονται V¹V²W, δύνονται vulg. | ἐφύει corr. Unger pro ἐτι ὕει

λειν, καὶ ὥριων δύνει φανερώς· χειμαίνει (= d. 1. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ η Εὐδόξω ὥριων ἔφος δύνει (= d. 2. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ ι Εὐκτήμεوني τοῦ σκορπίου τὸ κέντρον ³
B ἐπιτέλλει (= d. 4. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ $\iota\beta$ Εὐδόξω κύων ἔφος δύνει, χειμαίνει
(= d. 6. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ $\iota\delta$ Εὐδόξω ὑετός (= d. 8. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ $\iota\epsilon$ Εὐκτήμεوني ἀετὸς ἐπιτέλλει, νότος ¹⁰
πνεῖ (= d. 9. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ $\iota\varsigma$ Δημοκρίτῳ ἀετὸς ἐπιτέλλει ἅμα ἡλίῳ,
καὶ ἐπισημαίνειν φιλεῖ βροντῇ καὶ ἀστραπῇ καὶ ὕδατι
C ἢ ἀνέμῳ ἢ ἀμφοτέρω ὥς ἐπὶ τὰ πολλά. Εὐδόξω
κύων ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, ὅτι Καλίππῳ οἱ δίδυμοι ¹⁵
μετίασι δυνόμενοι· νοτία (= d. 10. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ $\iota\theta$ Εὐκτήμεوني, Εὐδόξω * δύνει (= d.
13. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ $\kappa\alpha$ Εὐδόξω σκορπίος ἔφος <ὄλος> ἐπι-
τέλλει καὶ χειμαίνει (= d. 15. m. Decembris). ²⁰

ἐν δὲ τῇ $\kappa\gamma$ Εὐδόξω αἰξ ἔφα δύνει (= d. 17. m.
Decembris).

ἐν δὲ τῇ $\kappa\varsigma$ Εὐδόξω ἀετὸς ἔφος ἐπιτέλλει (= d.
20. m. Decembris).

¹ δύνει pro δύνειν corr. Boeckh l. s. p. XIII | φανερός
coni. Manitius || ¹³ βροντῇ et ἀστραπῇ scripsi pro βροντῇ et
ἀστραπῇ coll. Ptolem. calend. ad 26. Mesori | καὶ ante ὕδατι
σὺν coni. Halma || ¹⁵ ἀκρόνυχ V¹W Petav.; ea forma Eudoxum
usum esse putat Boeckh l. s. p. 212 | ante ὅτι add. καὶ vulg. |
ὅτι] νοτία· vel ὑετία· coni. Unger, ξτι Halma || ¹⁶ μετίασι] με-
σοῖσι coni. Manitius | νότια V¹V²W Petav. || ¹⁷ Εὐδόξω] om. W,
αἰξ ἔφα coni. Pontedera l. s. p. 217 || ¹⁹ ὄλος add. Pontedera
l. s. p. 205

Τὸν δὲ ΑΙΓΟΚΕΡΩΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν
ἡμέραις κθ' (= d. 24. m. Decembris — d. 21. m. Ianuarii).

Ἐν μὲν οὖν τῇ α ἡμέρᾳ Εὐκτῆμονι τροπαὶ χει-
μεριναί, ἐπισημαίνει. Καλίππῳ τοξότης λήγει ἀνα-
5 τέλλων, τροπαὶ χειμεριναί, χειμαίνει (= d. 24. m. De-
cembris).

ἐν δὲ τῇ β Εὐκτῆμονι δελφὶς ἐπιτέλλει, χει-
μαίνει (= d. 25. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ δ Εὐδόξῳ τροπαὶ χειμεριναί, χειμαίνει
10 (= d. 27. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ ξ Εὐκτῆμονι ἀετὸς ἐσπέριος δύνει,
καὶ χειμαίνει (= d. 30. m. Decembris).

ἐν δὲ τῇ θ Εὐδόξῳ στέφανος ἀκρόνυχος δύνει
(= d. 1. m. Ianuarii).

15 ἐν δὲ τῇ $\iota\beta$ Ἀημοκρίτῳ νότος πνεῖ ὥς ἐπὶ Ε
<πλείστα· Εὐδόξῳ δελφὶς ἑῶς ἐπι>τέλλει (= d. 4. m.
Ianuarii).

ἐν δὲ τῇ $\iota\delta$ Εὐκτῆμονι μέσος χειμῶν· νότος πο-
λὺς ἐπιπνεῖ χειμερινὸς κατὰ θάλασσαν (= d. 6. m.
20 Ianuarii).

ἐν δὲ τῇ $\iota\epsilon$ Καλίππῳ αἰγόκερως ἄρχεται ἀνατέλ-
λειν, νότος (= d. 7. m. Ianuarii).

ἐν δὲ τῇ $\iota\varsigma$ Εὐκτῆμονι νότος χειμέριος κατὰ
θάλασσαν (= d. 8. m. Ianuarii).

4 ἐπισημαίνει V^1V^2W ; ἐπισημαίνουσι vulg. || 13 cf. Lyd.
cal. p. 117, 10 || 15 νότος πνεῖ—ἐπιτέλλει] sic scripsi ex interpr.
latina, quae habet: *flat auster plus illo. et sec. considerationem*
(quod est 'ex observatione') *Audikios* (quod nomen est Εὐδοξος)
oritur delphis matutino; νότος πνεῖ ὥς ἐπιτέλλει libri; νότος
πνεῖ * * * ὥς ἐπιτέλλει Petav. et lacunam verbis <δελφὶς ἑῶ>ος
iam explebat Pontedera l. s. p. 206; νότος πνεῖ ὥς ἐπὶ τὰ
πολλὰ coni. Ascherson apud Boeckh. l. s. p. 251

68A ἐν δὲ τῇ ιη * * * ἀκρόνυχος ἐπιδύνηι ὁ περσεύς,
καὶ νότος πνεῖ (= d. 10. m. Ianuarii).

ἐν δὲ τῇ κξ Εὐκτήμεονι δελφίς ἐσπέριος δύνει.
Καλίππῳ καρκίνος λήγει δύνων· χειμαίνει (= d.
19. m. Ianuarii).

5

Τὸν δὲ ΤΑΡΟΧΟΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν
ἡμέραις λ' (= d. 22. m. Ianuarii — d. 20. m. Februarii).

Ἐν μὲν οὖν τῇ β Καλίππῳ λέων ἄρχεται δύνειν,
ὑετία (= d. 23. m. Ianuarii).

ἐν δὲ τῇ γ Εὐκτήμεονι λύρα ἐσπέριος δύνει·
ὑετία. Δημοκρίτῳ ἄλκυρος χειμῶν (= d. 24. m. Ia-
nuarii).

B ἐν δὲ τῇ δ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ δελφίς ἀκρόνυχος
δύνει (= d. 25. m. Ianuarii).

ἐν δὲ τῇ ια Εὐδόξῳ λύρα ἀκρόνυχος δύνει· ὑετός
(= d. 1. m. Februarii).

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐδόξῳ εὐδία· ἐνίοτε καὶ ξέφυρος
πνεῖ (= d. 4. m. Februarii).

ἐν δὲ τῇ ις Δημοκρίτῳ ξέφυρος πνεῖν ἄρχεται
καὶ παραμένει ἡμέραις γ' καὶ μ' ἀπὸ τροπῶν (= d. 20
6. m. Februarii).

1 * * * ἀκρόνυχος ἐπιδύνηι] <Καλίππῳ> ὑδρογῶς ἐπιτέλλει
coni. Manitius; ceterum ἀκρόνυχος voce soli Eudoxus et Dosi-
theus usi sunt, cf. Boeckh p. 26 | ὁ περσεύς corruptum || 10. 11
ἐν δὲ τῇ γ — ὑετία add. V¹, Δημοκρίτῳ — χειμῶν ceteri praeter V¹
ad priorem diem post ὑετία ponunt || 11 Δημοκρίτῳ] Ptolem.
29. Tybi = 24. Ian. Δημοκρίτῳ μέγας χειμῶν. | ἄλκυρος W,
ἔλκυρος V¹, ἔλοχος ceteri; ἄλός coni. Scaliger de emendat.
tempor. III p. 255 edit. a. 1629, ἔλογχος Boeckh l. s. p. 90;
fort. ἄλιαστος || 13 δελφίς V¹V²W | ἀκρόνυχος] Petav. in mrg.
„ye. ἀκρόνυχῃ ubique“ et inde a v. 15 etiam V¹ et W semper
hanc formam exhibent || 20 ἡμέραις corr. Unger ann. phil. 1890
p. 171 pro ἡμέρας

ἐν δὲ τῇ ιζ̄ Εὐκτῆμονι ξέφυρον ὥρα πνεῖν. Κα-
λίπῳ ὕδροχόος μέσος ἀνατέλλει, ξέφυρος πνεῖ (= d.
7. m. Februarii).

ἐν δὲ τῇ κε̄ Εὐκτῆμονι <οἰστός> ἐσπέριος δύν-
ει, καὶ σφόδρα ἐπιχειμᾶζει (= d. 15. m. Februarii).

Τοὺς δὲ ΙΧΘΥΑΣ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν.
ἡμέραις λ' (= d. 21. m. Februarii — d. 22. m. Martii).

Ἐν μὲν οὖν τῇ β̄ <Μέτωνι> χελιδόνα ὥρα φαί-
νεσθαι, καὶ ὀρνιθία πνέουσιν. Καλίπῳ δὲ λέων
10 δύνων λήγει, καὶ χελιδὼν φαίνεται, ἐπισημαίνει (= d.
22. m. Februarii).

ἐν δὲ τῇ δ̄ Δημοκρίτῳ ποικίλαι ἡμέραι γίνονται
ἄλκωνιδες καλούμεναι. Εὐδόξῳ δὲ ἀρκτοῦρος ἀκρό-
νυχος ἐπιτέλλει, καὶ ὕετός γίνεται, καὶ χελιδὼν φαί-
15 νεται· καὶ τὰς ἐπομένας ἡμέρας λ' βορέα πνέουσι, D
καὶ μάλιστα οἱ προορνιθία καλούμενοι (= d. 24. m.
Februarii).

ἐν δὲ τῇ ιβ̄ Εὐκτῆμονι ἀρκτοῦρος ἐσπέριος ἐπι-
τέλλει, καὶ προτρυνγητὴρ ἐκφανής· ἐπιπνεῖ βορέας
20 ψυχρός (= d. 4. m. Martii).

1 ξέφυρον ὥρα (ὥρα V^1) πνεῖν V^1V^2W , Hilder., ξέφυρος
πνεῖ Petav. || 2 ἀνατέλλει V^2 , ἀνατέλλων cet. || 4 secundum
considerationem austinin occidit sagitta vespere [i. e. (v. p. 189, 15)
Εὐκτῆμονι δύνει οἰστός ἐσπέριος] interpr. lat.; Εὐκτῆμονι
ἐσπέριος δύνει libri; Εὐκτῆμονι <ὁ λαμπρός τοῦ ὀρνίθου>
ἐσπέριος δύνει con. coll. Ptolem. 21. Mechir Ad. Schmidt,
gr. chronol. p. 479; Εὐκτῆμονι <ὁ ἵππος> ἐσπέριος δύνει
con. Manitius; de sagitta cf. Lyd. calend. 18. et 19. Februar. ||
8 Μέτωνι addidi, Εὐκτῆμονι add. Boeckh p. 409 || 14 ὕετιος
 V^1W || 15 λ' Democrito quidem et Euctemoni per novem dies
ornithiae flant (cf. d. 14. et 22. pisc.), item Plinio II 22; sed
triginta Eudoxo ap. Ptolem. 29. Mechir (= 23. Febr.), etiam
Colum. XI 21 (20. Febr.) et Lyd. cal. 20. Febr. (et Metoni?)

ἐν δὲ τῇ $\overline{\text{ιδ}}$ *Δημοκρίτῳ* ἄνεμοι πνέουσι ψυχροί, οἱ ὀρνιθίαί καλούμενοι, ἡμέρας μάλιστα θ'. *Εὐκτῆμονι* δὲ ἵππος ἑῷος δύνει· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός (= d. 6. m. Martii).

ἐν δὲ τῇ $\overline{\text{ις}}$ *Εὐδόξῳ* χειμαίνει, καὶ ἱκτίνος φαί-⁵ νεται. *Καλίππῳ* τῶν ἰχθύων ὁ νότιος ἐπιτέλλων λήγει, βορέας (= d. 9. m. Martii).

ἐν δὲ τῇ $\overline{\text{κα}}$ *Εὐδόξῳ* στέφανος ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, ἄρχονται ὀρνιθίαί πνέοντες (= d. 13. m. Martii).

ἐν δὲ τῇ $\overline{\text{κβ}}$ *Εὐκτῆμονι* ἱκτίνος φαίνεται, ὀρνι-¹⁰ θίαί πνέουσι μέχρις ἰσημερίας (= d. 14. m. Martii).

ἐν δὲ τῇ $\overline{\text{κδ}}$ *Εὐκτῆμονι* τοῦ σκορπίου οἱ πρῶτοι ἀστέρες δύνουσιν, ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός (= d. 21. m. Martii).

ἐν δὲ τῇ $\overline{\lambda}$ *Καλίππῳ* τῶν ἰχθύων ὁ βόρειος ἐπι-¹⁵ τέλλων λήγει, ἱκτίνος φαίνεται, βορέας πνεῖ (= d. 22. m. Martii).

69A Τὸν δὲ KPION διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λα' (= d. 23. m. Martii — d. 22. m. Aprilis).

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ *Καλίππῳ* σύνδεσμος τῶν²⁰ ἰχθύων ἀνατέλλει, ἰσημερία ἐαρινὴ καὶ ψεκὰς λεπτή· *Εὐκτῆμονι* ἰσημερία, χειμαίνει σφόδρα, ἐπισημαίνει (= d. 23. m. Martii).

3 ἑῷος δύνει] ἐπιτέλλει coni. Pontedera p. 218, ἐσπέριος δύνει coni. Pfaff p. 81 not.; sed cf. Lyd. 7. Mart. || 5 cf. Ptolem. 12. Phamenoth [χειμαίνει] ἐπισημαίνει coni. Boeckh p. 397 || 6 ὁ νότιος corr. Petavius, ὀνοπὸς V^1 , ὁ νότος V^2 , ὀνοπὸς W , ἄλοπος ed. Hild. || 6. 7 ἐπιτέλλει· λήγει βορέας libri: corr. Manitius et Unger coll. d. 30. pisc. et Lyd. cal. 9. Mart. || 15 pro βόρειος coni. νότιος Manitius || 20—22 ἰσημερία etiam Lyd. de mens. IV 43, Aet. || 22 hic interposui verba *Εὐκτῆμονι ἰσημερία* quae habet V^2 post ἐαρινὴ (21), cum hic $V^1 V^2 W$ addant ἰση· ἰση-

ἐν δὲ τῇ γ Καλίππῳ κριὸς ἄρχεται ἐπιτέλλειν·
 ὑετὸς ἢ νιφετός (= d. 25. m. Martii).

ἐν δὲ τῇ δ Εὐδόξῳ ἰσημερία, ὑετὸς γίνεται (= d.
 28. m. Martii).

5 ἐν δὲ τῇ ι Εὐκῆτιμονι πλειάδες ἐσπέριοι κρύ-
 πονται (= d. 1. m. Aprilis).

ἐν δὲ τῇ $\iota\gamma$ Εὐδόξῳ πλειάδες ἀκρόνυχτοι δύνουσι, B
 καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν· ἀπὸ ἀκρόνυχτος ὑετὸς γί-
 νεται. Δημοκρίτῳ πλειάδες κρύπτονται ἅμα ἡλίῳ
 10 ἀνίσχοντι καὶ ἀφανεῖς γίνονται νύκτας μ' (= d. 4. m.
 Aprilis).

ἐν δὲ τῇ $\kappa\alpha$ Εὐδόξῳ ὑάδες ἀκρόνυχτοι δύνουσιν
 (= d. 12. m. Aprilis).

ἐν δὲ τῇ $\kappa\gamma$ Εὐκῆτιμονι ὑάδες κρύπτονται, καὶ
 15 χάλαζα ἐπιγίνεται, καὶ ξέφυρος πνεῖ. Καλίππῳ κη-
 λαὶ ἄρχονται δύνουσαι, πολλαχῇ δὲ καὶ χάλαζα (= d.
 14. m. Aprilis).

ἐν δὲ τῇ $\kappa\zeta$ Εὐδόξῳ λύρα ἀκρόνυχτος ἐπιτέλλει C
 (= d. 18. m. Aprilis).

20 Τὸν δὲ TATPON διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν
 ἡμέραις λβ' (= d. 23. m. Aprilis — d. 24. m. Maii).

Ἐν μὲν οὖν τῇ α ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυ-
 χος δύνει, ὑετία. Καλίππῳ ὁ κριὸς λήγει ἐπιτέλλων·
 ὑετία, πολλαχῇ δὲ καὶ χάλαζα (= d. 23. m. Aprilis).

μερινός; recte enim ante χειμαίνει nomen intercidisse putavit
 iam Boeckh l. s. p. 403 || 8 δύνειν ἀπὸ ἀκρόνυχτον· ὑετὸς libri:
 corr. Unger || 10 ἀνίσχοντι falsum: fort. καταδύνοντι || 15. 16
 κηλαὶ V^1V^2 , quomodo iam Boeckh l. s. p. 174 coniecerat Cal-
 lippum ipsum potius scripsisse quam ζυγὸς vulgatae (ζυγοὶ W) ||
 16 ἄρχονται V^1V^2W , ἄρχεται vulg. | δύνουσαι V^1V^2 , δύνειν
 corr. ex δύνοντες W | ante πολλαχῇ addi ὑετία vult Boeckh
 l. s. p. 404

ἐν δὲ τῇ δ̄ Εὐκτῆμονι κύων κρύπτεται, καὶ χά-
λαξα γίνεται, τῷ δ' αὐτῷ λύρα <ἐσπέριος> ἐπιτέλλει.
Εὐδόξῳ κύων ἀκρόνυχος δύνει, καὶ ὑετὸς γίνεται.
Καλίππῳ τοῦ ταύρου ἡ κέρκος ἐπιτέλλει, νοτία (= d.
26. m. Aprilis).

D ἐν δὲ τῇ ξ̄ Εὐδόξῳ ὑετὸς γίνεται (= d. 29. m.
Aprilis).

ἐν δὲ τῇ ἡ̄ Εὐκτῆμονι αἰξ̄ ἐφά ἐπιτέλλει· εὐδία·
ῥει νοτίῳ ὕδατι (= d. 30. m. Aprilis).

ἐν δὲ τῇ θ̄ Εὐδόξῳ αἰξ̄ ἐφά ἐπιτέλλει (= d. 1. m. 10
Maii).

ἐν δὲ τῇ ιᾱ Εὐδόξῳ σκορπίος ἐφῶς δύνειν ἄρχε-
ται, καὶ ὑετὸς γίνεται (= d. 3. m. Maii).

ἐν δὲ τῇ ιγ̄ Εὐκτῆμονι πλειὰς ἐπιτέλλει, θέρους
ἀρχή, καὶ ἐπισημαίνει. Καλίππῳ ἡ τοῦ ταύρου κε- 15
φαλή ἐπιτέλλει, ἐπισημαίνει (= d. 5. m. Maii).

E ἐν δὲ τῇ μιζ̄ καὶ εικάδι Εὐδόξῳ σκορπίος ἐφῶς
ὅλος δύνει (= d. 13. m. Maii).

ἐν δὲ τῇ κβ̄ Εὐδόξῳ πλειάδες ἐπιτέλλουσι, καὶ
ἐπισημαίνει (= d. 14. m. Maii).

ἐν δὲ τῇ κε̄ Εὐκτῆμονι ἀετὸς ἐσπέριος δύνει
(= d. 17. m. Maii).

1 δ̄ corr. Unger (per litteras) pro β̄ coll. Plin. XVIII 248 ||
τῷ δ' αὐτῷ scripsi coll. Plin. l. s.; τῇ δ' αὐτῇ V¹V²W; τὸ
αὐτὸ Petav.; καὶ ὑετὸς coni. Unger coll. Ptolem. 1. Pachon; ἐν
δὲ τῇ δ̄ Εὐκτῆμονι Boeckh l. s. p. 219; τῇ δ̄ αὐτοῦ Pontedera
p. 208 | ἐσπέριος add. Manitiu || 8 ἐπιτέλλει V¹V²W, ἀνατέλλει
vulg. || 9 ῥει νοτίῳ ὕδατι] sic coni. pro ῥει νότῳ ὕδατι
Boeckh l. s. p. 411; ἡ ῥει νότῳ ὕδατι coni. Pontedera l. s.
p. 219; ἡ ἐπὶ νότῳ ὕδατα coni. Unger coll. Ptolem. 5. Pachon
(= 30. April.) Εὐκτῆμονι καὶ Φιλίππῳ ἡγεμνία ἡ νότος, ψε-
κάξει. || 20 ἐπισημαίνει V¹V²W, ἐπισημαίνουσι vulg. || 21 ἀετὸς
falsum

ἐν δὲ τῇ $\bar{\lambda}$ Εὐκτῆμονι * ἐσπέριος ἐπιτέλλει (= d. 22. m. Maii).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\lambda\alpha}$ Εὐκτῆμονι ἀετὸς ἐσπέριος ἐπιτέλλει (= d. 23. m. Maii).

5 ἐν δὲ τῇ $\bar{\lambda\beta}$ Εὐκτῆμονι ἀρκτοῦρος ἐφῶς δύνει, ἐπισημαίνει. Καλίππῳ δὲ ταῦρος λήγει ἀνατέλλων. Εὐκτῆμονι ὑάδες ἐφῶι ἐπιτέλλουσιν, ἐπισημαίνει (= d. 24. m. Maii).

Τοὺς δὲ ΔΙΑΤΜΟΤΣ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν
10 ἡμέραις $\bar{\lambda\beta'}$ (= d. 25. m. Maii — d. 25. m. Iunii).

Ἐν μὲν οὖν τῇ $\bar{\beta}$ Καλίππῳ οἱ δίδυμοι ἄρχονται ἐπιτέλλειν· νοτία (= d. 26. m. Maii).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\epsilon}$ Εὐδόξῳ ὑάδες ἐφῶι ἐπιτέλλουσιν 70 A (= d. 29. m. Maii).

15 ἐν δὲ τῇ $\bar{\zeta}$ Εὐδόξῳ ἀετὸς ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει (= d. 31. m. Maii).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota}$ Ἀημοκρίτῳ ὕδωρ γίνεται (= d. 3. m. Iunii).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota\gamma}$ Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἐφῶς δύνει (= d. 20 6. m. Iunii).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\iota\eta}$ Εὐδόξῳ δελφίς ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει (= d. 11. m. Iunii).

ἐν δὲ τῇ $\bar{\kappa\delta}$ Εὐκτῆμονι ὠρίωνος ὦμος ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν (= d. 17. m. Iunii).

25 ἐν δὲ τῇ $\bar{\kappa\theta}$ Ἀημοκρίτῳ ἄρχεται ὠρίων ἐπιτέλλειν, καὶ φιλῇ ἐπισημαίνειν ἐπ' αὐτῷ (= d. 22. m. Iunii).

7 ἐφῶι habent V^1V^2W et sic corr. Petavius auctar. op. de doct. temp. p. 91 edit. 1630 pro vulg. ἐσπέριαι | ἐπισημαίνειν V^1V^2W , ἐπισημαίνουσιν vulg.

CLAVDII PTOLEMAEI
INERRANTIVM STELLARVM APPARITIONES
ET
SIGNIFICATIONVM COLLECTIO

- B* = interpretatio latina Bonaventurae.
- L* = codex Laurentianus plut. 28, 1 membranaceus inde a f. 180 verso in meum usum a. 1876 a Friderico Leo excussus.
- P* = editio princeps Graeca in Petavii Vranologio.
- R* = codex Regius Parisinus 2390 ab Halma inspectus (descriptus e Laurentiano).
- S* = codex Savilianus Oxoniensis, cuius apographum ab Io. Frid. Wincklero descriptum nactus Io. Al. Fabricius et ineditum prooemium edidit et lectionum discrepantias enotavit in bibliothecae Graecae (edit. pri.) vol. III p. 421 sq.
- V* = codex Vaticanus Gr. n. 1308 fere saec. X f. 336^v sqq. in meum usum a. 1897 ab Edgardo Martini collatus.
- I.* = Ideler in dissertatione „über den Kalender des Ptolemaeus“ actis academ. Berolin. 1816/17 p. 163 sq. inserta.
- H.* = Halmae editio in libro „table chronologique des règnes etc.“ Paris. 1819.
- U.* = Unger in philol. XXVIII p. 11 sqq. (‘zu Ptolemaeus’ *φάσεις ἀπλανῶν*).
-

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

p. 421
(ed. Fabric.)

ΚΑΙ

ΣΤΝΑΓΩΓΗ ΕΠΙΣΗΜΑΣΙΩΝ

LIBER ALTER

5

PROOEMIUM

Ὅποσαι μὲν οὖν συνίστανται περὶ τὰς φάσεις τῶν
ἀπλανῶν διαφοραί, καὶ παρὰ τίνας αἰτίας, ἔτι δὲ
ποίας ὀφείλομεν ὑποτίθεσθαι τηρήσεις πρὸς τὰς τῶν
10 κατὰ μέρος ἀποδείξεις, καὶ διὰ τίνων θεωρημάτων τὰ
λοιπὰ μεθοδεύειν, τουτέστι ποίαις τε τοῦ διὰ μέσων
τῶν ζῳδίων κύκλου μοίραις ἕκαστος τῶν ἐπιζητου-
μένων συμμεσουρανεῖ τε πανταχῇ καὶ συνανατέλλει
καὶ συγκαταδύνει καθ' ἑκάστην τῶν οἰκήσεων· ἔτι τε
15 πηλίκας δεῖ τὸν ἥλιον ἐπὶ τῶν φάσεων ἐπέχειν ὑπὸ
γῆν περιφερείας ἐπὶ τε τοῦ γραφομένου μεγίστου
κύκλου καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ μέσων, καὶ πόσας ἐπέχειν
αὐτὸν μοίρας, ἂφ' ὧν οἱ καθ' ἕκαστον χρόνοι συνί-

6 Totum prooemium deest in *LPV* || 8 περὶ *S*: corr. *U*. p. 12
coll. p. 201, 15 || 11 μέσων *H*., μέσον *S*, medium *B* || 12 μοίραις
scripsi, μοιρῶν *S*, partibus *B*, μοίρας *H*. || 13 συμμεσουρανοίων
S, συμμεσουρανούντων cet., in medio caelo sint *B*: corr. *U*. l. s. ||
14 ἕκαστον *S* || 15 δεῖ corr. *U*. p. 13 pro διὰ, quod hab. *S* et *B*
(debet) | ἀπέχειν libri: corr. *U*. p. 14 || 17 μέσον *S*, medium
signorum *B* || 17. 18 omnesque ipsius * partes *B* i. e. καὶ ἀπάσας
αὐτοῦ * μοίρας, ubi deesse verbum insolitis notis scriptum
Bonaventura p. 73 credit, probabiliter ἀπαριθμεῖν id quod *Al*.
Lollinus confecerit || 17 ἀπέχειν *S*: corr. *U*. l. s. || 18 αὐτοῦ *S*:
corr. *U*. p. 13

στανται — διὰ μακροτέρου ἐν τῇ κατ' ἰδίαν συντάξει
 τῇσδε τῆς πραγματείας ἐφωθεύσαμεν, προσεκδέ-
 μενοι τὰς εὐρημένας πάσας καθ' ἕκαστον κλίμα τῶν
 διαφορῶν πηλικότητος τῶν ποιουμένων ἀνατολὰς καὶ
 δύσεις πρώτου καὶ δευτέρου μεγέθους ἀπλανῶν ἀστέ- 5
 ρων ἐν τοῖς ὑποτιθεμένοις ἡμῖν ε' κλίμασι τοῖς παρὰ
 τὸν μέσον μάλιστα τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἡμιορίῳ
 διαφέρουσιν ἀλλήλων. ὧν πρῶτον μὲν ὥς ἀπὸ με-
 σημβρίας λαμβάνομεν τὸν γραφόμενον διὰ Συήνης καὶ
 Βερενίκης, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς 10
 423 ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὥρῶν $\overline{\gamma} \text{ } S'$ <ἐστὶν ἰσημερίων>.
 δεύτερον δὲ τὸν γραφόμενον διὰ τῆς Ἑλίου<πό-
 λεως> Αἰγύπτου, καὶ [τὸν] μικρῷ νοτιώτερον Ἀλεξαν-
 δρείας τε καὶ Κυρήνης, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν
 τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ἰδ ὥρῶν ἐστὶν 15
 ἰσημερίων. τρίτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ
 Ῥόδου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ
 μεγίστη τῶν ἡμερῶν $\overline{\iota} \delta \text{ } S''$ ὥρῶν ἐστὶν ἰσημερίων.
 τέταρτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ μέσου Ἑλ-
 λησπόντου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν 20
 οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὥρῶν ἐστὶν ἰσημερίων $\overline{\iota} \epsilon$.
 πέμπτου δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον δι' Ἀκουιληίας καὶ

1 κατ' ἰδίαν scripsi pro κατ' ἰδίᾳ || 2 τῆς δὲ S || 2. 3
 προσεκδέμενοι S: corr. U. p. 14 cum B (addentes praeterea) ||
 3 εὐρημένας libri: corr. U. l. s. || 4 διαφορῶν S | πηλικότητος
 H., πηλικότητος S, modus B || 6 ὑποτιθεμένοις S: corr. U. l. s. |
 ε' corr. U. pro ἐν cum B | παρὰ corr. U. l. s. pro περὶ || 7 τὸν
 μέσον] partem (i. e. τὸ μέρος) B || 9. 10 καὶ Βερενίκης] om. B ||
 11 ἐστὶν ἰσημερίων] om. S || 12 Ἑλιουπόλεως scripsi pro αἰλίον,
 inferiorem B || 13 post καὶ scriptum τὸν deleti; τὸν καὶ con-
 Hercher coll. Ptolem. geogr. I 23, 9 || 13. 14 Ἀλεξανδρείας τε
 καὶ] om. B || 18 ἐστὶν ὥρῶν S || 22—p. 201, 1 δι' Ἀκουιληίας
 καὶ Οὐιέννης corr. U. p. 16 coll. Ptolem. geogr. VIII 8, 6 et 5, 7
 pro διὰ Κιλικίας καὶ Λιέννης quod habet S; per medium pontum

Οὐιένης, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων, ἐν οἷς
 ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὥρῶν ιε S' ἐστὶν ἰσημερινῶν.
 αὐτοὺς δὲ τοὺς χρόνους τῶν φάσεων τοὺς τὸ τέλος
 εἰληφότας, ὧν τῆς χρήσεως ἔνεκεν ἀναγκαῖον <ἦν>
 5 κακείνων ἀπάντων προδιεργάσασθαι τοὺς ἐπιλογισμούς,
 μέχρι μέντοι τῶν ἐπισημοτέρων καὶ λαμπροτέρων
 ἀστέρων μετὰ τῶν τετηρημένων τοῖς πρὸ ἡμῶν ἐπὶ
 ταῖς φάσεσιν ἐπισημασιῶν ἐνταῦθα τοῦ προχείρου
 χάριν ἐκθησόμεθα, μικρὰ προδιελθόντες περὶ τῶν
 10 φάσεων αὐτῶν καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐπὶ μέρους
 παρατηρήσεων.

2. Φάσιν μὲν δὴ καλοῦμεν ἀπλανοὺς ἀστέρος τὸν
 πρὸς ἥλιον καὶ τὸν ὀρίζοντα λαμβανόμενον αὐτοῦ
 σχηματισμὸν τὸν πρῶτον ἢ ἔσχατον τῶν φαινομένων,
 15 παρ' ὃ καὶ τοιαύτης ἔτυχε προσηγορίας. τῶν δὲ τοῦ-
 τὸν τὸν τρόπον ὑποτιθεμένων σχηματισμῶν τέσσαρες
 αἱ γενικώτεραι συνίστανται διαφοραί, τοσαῦται γὰρ
 θέσεις μεταλαμβάνονται τοῦ τε ἡλίου καὶ τοῦ ἀστέρος
 πρὸς ἀλλήλους τε καὶ τὰ δύο τοῦ ὀρίζοντος ἡμικύ-
 20 κλια, τὸ τε πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ πρὸς δυσμὰς. ση-
 μαίνεται δὲ ἡ μὲν τῶν ἀστέρων καθ' ἑκάτερον τῶν
 ἡμικυκλίων θέσις κοινότερον ἀπὸ τε τῆς ἀνατολῆς καὶ
 δύσεως· ἡ δὲ τοῦ ἡλίου κατὰ τὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δει-

B, qui p. 65 dicit, adeo in hoc loco depravatum fuisse exem-
 plum suum, ut nulla ratione locorum nomina intellegere
 potuerit; se percensuisse tamen ea ex *Almagest*. lib. II c. 6 ||
 3. 4 τοὺς τὸ τέλος εἰληφότας] *a nobis annotata B* || 4 ὧν post
 τῆς χρήσεως scriptum anteposuit *U*. p. 16, postposuit post *ἔνεκεν*
H, quibus ut possemus uti *B* | ἦν post ἀναγκαῖον add. *U*. l. s.
 cum *B* (necesse fuit); ἀναγκαῖον *S* || 6 μέχρι — λαμπροτέρων]
 sic scripsit *U*. p. 17 cum *B* (quod tamen in illustrioribus tan-
 tum ac splendidioribus fecimus); καὶ μέχρι μόνον τῶν ἐπισημο-
 τέρων λαμπρῶν *S*

κινυμένων χρόνων ἴδιον ἀπὸ τε τῆς ἕω καὶ τῆς ἑσπέρας.
διόπερ ὅταν μὲν καὶ τὸν ἀστέρα καὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ
τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου λαμβάνωμεν, τὸν τοι-
οῦτον σχηματισμὸν καλοῦμεν κοινῶς ἑφ' αὖν ἀνατολήν.
ὅταν δὲ ἀμφοτέρους πάλιν ἐπὶ τοῦ πρὸς δυσμᾶς, καὶ 5
τοῦτον τὸν σχηματισμὸν καλοῦμεν ἑσπερίαν δύσιν.
ἐναλλάξ δὲ ἐχόντων ὅταν μὲν τὸν ἀστέρα νοῶμεν ἐπὶ
τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου, καὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ
πρὸς δυσμᾶς, οὗτος ὁ σχηματισμὸς καλεῖται ἑσπερία
ἀνατολή· ὅταν δὲ τὸν ἥλιον νοῶμεν ἐπὶ τοῦ πρὸς 10
ἀνατολὰς ἡμικυκλίου, καὶ τὸν ἀστέρα ἐπὶ τοῦ πρὸς
δυσμᾶς, καὶ τοῦτον τὸν σχηματισμὸν καλοῦμεν ἑφ' αὖν
δύσιν.

3. Πάλιν δὴ καθ' ἕκαστον τῶν ἐκκειμένων τεσ-
σάρων σχηματισμῶν δύο γίνονται πρῶται διαφοραί. 15
τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν καλοῦμεν ἀληθινοὺς, τοὺς δὲ
φαινομένους. καὶ κοινότερον ἀληθινοὶ μὲν εἰσιν
ὅσοι μὴ τὸν ἀστέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον ἔχουσι
κατ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν ὀρίζοντα· φαινόμενοι δὲ
ὅσοι <τὸν> μὲν ἀστέρα κατ' αὐτὸν τὸν ὀρίζοντα, τὸν 20
δὲ ἥλιον ὑπὸ γῆν· οὐ μὴν οὕτως ἀπλῶς, ἀλλ' ἤτοι
πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτῆς, ἢ μετ' αὐτὴν τὴν δύσιν.
ἰδιαιτέρα δὲ καθ' ἕκαστον τῶν σχηματισμῶν ἑφ' αὖν μὲν
ἀνατολήν ἀληθινὴν λέγουσιν, ὅταν συνανατέλλωσιν
ὁ τε ἀστήρ καὶ ὁ ἥλιος· ἑσπερίαν δὲ ἀνατολήν 25
ἀληθινῇ, ὅταν ἕμα τῷ ἡλίῳ θύνοντι ὁ ἀστὴρ ἀνατέλλῃ.
425 ἑφ' αὖν δὲ δύσιν ἀληθινῇ, ὅταν ἕμα τῷ ἡλίῳ ἀνατέλ-

1 ἑφ' αὖν et ἑσπερίας S: corr. U. l. s. | post ἑσπέρας B
add. *ortu atque occasu* || 10 νοῶμεν S: corr. U. l. s. || 14 δὲ
H. | ἐκκειμένων S: corr. U. p. 18 (*explicati* B) || 18 ἔχουσι
S: corr. U. l. s. || 20 τὸν ante μὲν add. U. l. s. || 22 μετὰ
ταύτην S || 24 συνανατέλλουσιν S: corr. U. p. 17

λοντι ὁ ἀστὴρ δύνῃ· ἐσπερίαν δὲ δύσειν ἀληθῆ,
 ὅταν συγκαταδύνωσιν ὃ τε ἀστὴρ καὶ ὁ ἥλιος. πάλιν
 δ' αὖ ἐφάν ἀνατολὴν φαινομένην, ὅταν πρὸ τῆς
 ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ἀστὴρ ἀνατέλλων φαίνεται·
 5 ἐσπερίαν δὲ ἀνατολὴν φαινομένην, ὅταν μετὰ
 τὴν τοῦ ἡλίου δύσειν ὁ ἀστὴρ ἀνατέλλων φαίνεται·
 ἐφάν δὲ δύσειν φαινομένην, ὅταν πρὸ τῆς ἀνατο-
 λῆς τοῦ ἡλίου ὁ ἀστὴρ δύνων φαίνεται· ἐσπερίαν
 δὲ δύσειν φαινομένην, ὅταν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου
 10 δύσειν καὶ ὁ ἀστὴρ δύνων φαίνεται.

4. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀληθινῶν σχηματισμῶν οὐ
 μόνους τοὺς τῶν ἀστέρων, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ ἡλίου
 τόπους θεωρεῖσθαι συμβέβηκεν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος κατ'
 αὐτὸν συνίσταται τὸν ὀρίζοντα· ἐπὶ δὲ τῶν φαινο-
 15 μένων, ἐφ' ὅσον οὕτως ἀπλῶς αὐτοὺς ἀκούομεν,
 οὐκέτι καὶ τοὺς τοῦ ἡλίου πάντως. δυνατόν γάρ γί-
 νεται καὶ πλείοσιν ἡμέραις κατὰ διαφοροὺς ὑπὸ γῆν
 τοῦ ἡλίου διαστάσεις, ἑωθινὰς τε καὶ ἐσπερινὰς (τάς)
 ἀνατολὰς καὶ τὰς δύνσεις φαίνεσθαι τῶν ἀστέρων, ὥς
 20 ἂν ὑποδεχομένων τινὰ παράλλαξιν τῶν ὑποκειμένων
 χρόνων. διόπερ οὐδετέρους τῶν κατελεγμένων σχη-
 ματισμῶν ἤδη καὶ φάσεις ῥητέον. ἡ μὲν γὰρ φάσις
 δηλωσίς ἐστιν ὠρισμένου τε ἔμα καὶ φαινομένου σχη-
 ματισμοῦ. τῶν δὲ ἐκκειμένων οἱ μὲν ἀληθινοὶ τοὺς
 25 χρόνους αὐτοὺς καθιστῶσιν ἀφανεῖς, οἱ δὲ φαινόμενοι
 τοὺς τοῦ ἡλίου τόπους. ὅταν οὖν τοὺς φαινομένους

11 ἐπὶ scripsi pro ἐπεὶ, in B || 16 post ἡλίον add. loca B ||
 18 ἐσπερίας U. p. 19 || 18. 19 τὰς ante ἀνατολὰς addidi || 20 post
 ὑποδεχομένων falso iterat verba σχηματισμῶν ἤδη καὶ φάσεις
 (vide v. 21, 22) S | τινὰ παράλλαξιν corr. U. p. 19 pro τινὰς
 παράπασιν cum B (aliquam varietatem) || 21 οὐδ' ἕτερον S:
 corr. U. l. s.

μηκέθ' ἀπλῶς οὕτως εἰκῇ καὶ ὥς ἐτυχεν ἐκδεχόμεθα, προσδιορίζωμεν δὲ τὰς πρώτας ἢ ἐσχάτας τῶν ἀνατολῶν καὶ τῶν δύσεων, τότε καὶ τὸ τῆς φάσεως ἰδίου περιέξουσιν, ἐνὸς ἤδη γινομένου καὶ τοῦ κατὰ τὸν ἥλιον τόπου, καθ' ὃν ὕψος αὐτοῦ πρώτον καὶ ἐσχα- 5 τον οἱ ἀστέρες ἀνατέλλοντες καὶ δύνοντες φαίνεσθαι δύνανται· καὶ συνίστανται κατὰ τὸν τοιοῦτον ἤδη διορισμὸν ἐπὶ μὲν γε τῶν ἐκκειμένων κλιμάτων, καὶ ὅλως ἐφ' ὅσον τέμνει τοὺς τροπικοὺς ὁ ὀρίζων.

5. Ἐφ' αὐτῶν μὲν ἀνατολικῇ φάσις ἢ πρώτη τῶν 10 φαινομένων ἀνατολῇ, ἐσπερία δὲ ἀνατολικῇ φάσις ἢ ἐσχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀστέρος ἀνατολῇ. καὶ πάλιν ἐφ' αὐτῶν μὲν δυτικῇ φάσις ἢ πρώτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀστέρος δύσις, ἐσπερία δὲ δυτικῇ φάσις ἢ ἐσχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀστέρος δύσις. 15 ἐπὶ μὲν οὖν τῶν περὶ αὐτὸν τὸν διὰ μέσων τῶν ζῳδίων κύκλον τὰς θέσεις ἔχοντων ἀπλανῶν ἢ τάξεις τῶν φάσεων τὸν ἐκκείμενον περιέχει τρόπον, <καὶ> κατὰ μὲν τὸν ἀπὸ τῆς ἑφ' ἀνατολῆς ἕως τῆς ἐσπερίας ἀνατολῆς οἱ ἀστέρες χρόνον ἀνατέλλοντες καὶ οὐ δύ- 20 νοντες φαίνονται· τὸν δὲ μεταξὺ τῆς ἐσπερίας ἀνατολῆς καὶ τῆς ἑφ' ἀνατολῆς δύσεως φαίνονται μὲν, οὔτε <δ'>

1 μηκέθ' ἀπλῶς corr. U. p. 20 pro μὴ καθ' ἀπλῶς | εἰκεῖ S: corr. U. l. s. || 2 προσδιορίζόμενοι S: corr. U. l. s. cum B (definiverimus) | τοὺς πρώτους ἢ ἐσχάτους libri: corr. U. l. s. || 4 περιέξουσιν] assequemur· B || 7 post τοιοῦτον B add. aspectum || 8 διορισμένον S: corr. U. l. s. | ἐπὶ — κλιμάτων] in * expositis climatibus B, qui p. 73 dicit deesse verbum et id ex Lollini suspitione παραλλήλων | μὲν γε] τε U. l. s.; num μέν-τοι? | κλιμάτων Fabr., τάξεων S; κλιμάτων μετὰ τάξεως U. l. s. || 13 πρώτον S || 17 ἀπλανῶς H. || 18 καὶ ante κατὰ add. U. p. 22 cum B (atque toto illo) || 20 ante χρόνον S habet οἱ ἀστέρες (vulg. post χρόνον) || 21 φαίνεται S || 22 δ' post οὔτε add. U. 23 ex B (sed neque)

ἀνατέλλοντες οὔτε δύνοντες· τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἑσπερίας
 δύσεως ἕως τῆς ἑφᾶς ἀνατολῆς ὅλως οὐ φαίνονται.
 τούτους δὲ ὅτε μὲν ἀφανίζονται τινα χρόνον, καλοῦμεν
 ἐπιτέλλοντας καὶ κρυπτομένους· καὶ τὴν μὲν ἑφᾶν
 5 αὐτῶν ἀνατολὴν ἀπλῶς ἐπιτολὴν καλοῦμεν, τὴν δὲ
 ἑσπερίαν δύνειν ἀπλῶς κρύψιν. ὅτε δὲ φαίνονται τινα
 χρόνον μήτε ἀνατέλλοντες μήτε δύνοντες κολοβο-
 διεξόδους καλοῦσιν.

6. Ἐπὶ δὲ τῶν ἱκανῶν ἀπεχόντων ἀστέρων διάστα- 427
 10 σιν τοῦ διὰ μέσων πρὸς ἄρκτους ἢ μεσημβρίαν
 ἐνίοτε μεταπίπτει τῆς ἐκκειμένης τάξεως κατὰ τὴν
 ἐτέραν τῶν συζυγιῶν· καὶ τὸ μὲν ἕτερον τῶν εἰρη-
 μένων ιδιωμάτων μετὰ τῆς τάξεως τηρεῖται, τὸ δὲ
 ἐναντίον συμμεταπίπτει τῇ κατ' αὐτὸ τάξει. τοῖς μὲν
 15 γὰρ νοτιωτέραν ἔχουσι τοῦ διὰ μέσων τὴν θέσιν, ἡ
 μὲν ἑσπερία δύσει τηρεῖται προχρονούσα τῆς <ἑφᾶς>
 ἀνατολῆς· καὶ τὸ τῶν ἐπιτολῶν καὶ κρύψεων ἰδιον,
 ὅτι τὸν μεταξὺ πάλιν τῶν δύο τούτων φάσεων χρό-
 νον ἀφανίζονται τελείως. ἡ δὲ ἑφᾶ δύσει ἀνάπαλιν
 20 ἐνίοτε προχρονεῖ τῆς ἑσπερίας ἀνατολῆς, ὥς μηκέτι
 τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἰδιον αὐτοῖς ἐπισυμπίπτειν,
 ἀλλὰ τὸ τῶν καλουμένων νυκτιδιεξόδων, ἐπειδὴ
 τὸν ἀπὸ τῆς ἑφᾶς δύσεως ἕως τῆς ἑσπερίας ἀνατολῆς
 χρόνον καὶ ἀνατέλλοντες καὶ δύνοντες καὶ ὅλον τὸ
 25 ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον διεξιόντες φαίνονται, μετὰ μὲν

9 ἱκανῶν et διάστασιν corr. U. l. s. pro ἱκανῶς et διάστα-
 σις || 11 ante τῆς add. ἐτέραν H. || 15 νοτιωτέροις S: corr.
 U. p. 24 cum B (australiozem) || 16 τηρεῖται corr. Bonaventura
 p. 80 pro στηρίζεται | προχρονούσα corr. Bon. p. 80 et Fabri-
 cius p. 427 pro πολυχρονούσα (πολυπροχρονούσα H.) | ἑφᾶς
 addidi ex B, qui matutinum add. || 18 δύο φάσεων τούτων
 coni. U. p. 24 || 19 τέλειον S: corr. U. p. 25 ex B (penitus) ||
 22 post νυκτιδιεξόδων B add. naturam imitentur

τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν ἀνατέλλοντες, πρὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ καταδύνοντες. τοῖς δὲ βορειοτέραν ἔχουσι τοῦ διὰ μέσων τὴν θέσιν ἀνάπαλιν ἢ μὲν ἐσπερία ἀνατολὴ τηρεῖται προχρονουῦσα τῆς ἑφῆς δύσεως καὶ τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἴδιον, ὅτι πάλιν τὸν 5 μεταξὺ τούτων τῶν δύο φάσεων χρόνον φαίνονται μὲν, οὔτε δ' ἀνατέλλοντες οὔτε δύνοντες· ἢ δὲ ἑφῆ ἀνατολὴ προχρονεῖ πολλάκις τῆς ἐσπερίας δύσεως τῷ μηκέτι τὸ τῶν ἀφανιζομένων καὶ ἐπιτελλόντων καὶ κρυπτομένων ἴδιον αὐτοῖς παρακολουθεῖν, ἀλλὰ τὸ 10 τῶν καλουμένων ἐνιαυτοφανῶν, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἑφῆς ἀνατολῆς ἕως τῆς ἐσπερίας δύσεως χρόνον φαίνεσθαι δύνανται, δύνοντες μὲν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν, ἀνατέλλοντες δὲ πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ. καλοῦνται δὲ οἱ τοιοῦτοι καὶ ἀμφιφανεῖς. διὸ καὶ 15 παρατηρητέον ἐπὶ τῆς ἀναγραφῆς, ὅτι τοὺς ἐπιτέλλειν καὶ κρύπτεσθαι λεγομένους τῶν ἀφανιζομένων εἶναι συμβέβηκε, τοὺς δ' ἀνατέλλειν ἑφῆν ἀπλῶς καὶ δύνειν ἐσπερίαν, τῶν ἐνιαυτοφανῶν τε καὶ ἀμφιφανῶν· ὁμοίως δὲ τοὺς μὲν τὴν ἐσπερίαν ἀνατολὴν τῆς 20 ἑφῆς <δύσεως> προχρονουῦσαν ἔχοντας, τῶν κολοβοδιεξόδων, τοὺς δὲ ἀνάπαλιν τὴν ἑφῆν δύσιν τῆς ἐσπερίας ἀνατολῆς, τῶν νυκτιδιεξόδων. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς τάξεις τῶν φάσεων ἀρμόζοντα τῇ παρουσίᾳ προθέσει σχεδὸν τοσαῦτ' ἂν εἴη. 25

429 7. *Κεχρήμεθα δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ ἔτους χρονογραφίᾳ διὰ <τὸ> τῆς κατὰ τὸ ἔτος ἐπουσίας ἐν*

2 καταδύνοντες *S* | βορειοτέροις *S*: corr. *U.* p. 24 ex *B* (*borealiorem*) || 7 δ' ante ἀνατέλλοντες habet solus *S* || 21 δόσεως add. *U.* p. 25 cum *B* (*occasum*) || 27 διὰ τὸ τῆς — ἐκλαμβάνεσθαι (p. 207, 3) || ne dierum aequivocatio ob intercalationem quarto quoque anno factam in notandis excipiendisque apparitionibus

ταῖς ἐμβολίοις διὰ τετρατηρίδος ἡμέραις ἀποδιδο-
 μένης ἐπὶ πολὺν χρόνον δύνασθαι τὰς αὐτὰς φάσεις
 ταῖς ὁμωνύμοις ἡμέραις ὥς ἐπὶ πᾶν ἐκλαμβάνεσθαι.
 τῶν οὖν ἡμερῶν ἐκάστην ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θῶθ νεομηνίας
 5 ἐκτιθέμενοι κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὑπογράφουμεν,
 ἐφ' ὅσον ἔνεστι, τὰς συντελουμένας ἐν αὐταῖς φάσεις
 καὶ τινὰς τῶν ὑποκειμένων κλιμάτων ὥρας, προτάσ-
 σοντες ἐκάστης φάσεως πρὸς ἔνδειξιν τοῦ κλίματος τὸ
 πλήθος τῶν συνισταμένων ἰσημερινῶν ὥρων τῆς με-
 10 ρίστης ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἐν ᾧ γίννεται παραλλήλω,
 καὶ ἔτι προσυπογράφοντες τὰς τετηρημένας παρὰ τοῖς
 παλαιοῖς ἐν ταῖς κατὰ τὰς ἐκκειμένας ἡμέρας τοῦ
 ἡλίου παρόδοις τοῦ περιέχοντος ἐπισημασίας, οὐχ
 ὥς ἀπαραλλάκτως μέντοι ταύτας γε καὶ ἐκ παντὸς
 15 ἀποβησομένας, ἀλλ' ὥς ἐπὶ πολὺ καὶ καθ' ὅσον οὐδὲν
 τῶν ἄλλων αἰτίων πολλῶν ὄντων ἀντιτίπτει· τρέπε-
 σθαι μὲν γάρ πως οἰητέον τὰς τῶν ἀέρων καταστάσεις
 καὶ παρὰ τοὺς ἐκκειμένους τῶν ἀπλανῶν πρὸς τὸν
 ἥλιον σχηματισμούς, ὥσπερ καὶ παρ' αὐτὴν μόνην
 20 τὴν ἐπὶ τὰς τροπὰς καὶ ἰσημερίας τοῦ ἡλίου πάροδον.
 οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις εἶναι τὴν πᾶσαν αἰτίαν τοῦ συμ-
 πτώματος, ἀλλὰ καὶ συμβάλλεσθαι πλεῖστα εἰς τὴν
 ἔκβασιν τῶν συντελεσθησομένων τὴν τε σελήνην καὶ

committeretur B | τὸ ante τῆς add. Buttman apud Ideler.
 chronolog. I p. 149 not. 3 || 1 ἡμέραις] corr. Buttman l. s.
 pro ἡμέρας || 4 τῆς pro τῶν corr. U. p. 25 | νεομηνίας corr. U.
 l. s. pro νεομηνιῶν (νεομηνίαν S) || 6 φάσει H. || 7 καὶ τινὰς
 corr. U. l. s. pro κατὰ τινὰς | καὶ — ὥρας] in acceptis a nobis
 climatibus B || 14 γε corr. U. p. 27 pro τε || 16. 17 τρέπεσθαι
 converti ac mutari B || 17 γὰρ πῶς S, namque . . quodam-
 modo B | οἰητέον] οἰκείον H. || 18 παρὰ corr. U. l. s. pro περὶ ||
 20 τὴν om. H. | ἰσημερίας S: corr. U. l. s. || 23 συντελεσθη-
 σομένων S

τοὺς ἔ̄ πλανωμένους, τὴν μὲν σελήνην ἀνταναλαμβάνουσαν ὥς ἐπὶ πολὺ τὰς ἐπισημασίας ἀπὸ τῶν κατ' αὐτάς τὰς φάσεις ἡμερῶν ἐπὶ τὰς τῶν ἰδίων πρὸς τὸν ἥλιον σχηματισμῶν· τοὺς δὲ ἔ̄ πλανωμένους πάλιν συνεργοῦντας ταῖς ποιότησι τῶν προτελέσεων ἀνάλογον ταῖς τῶν οἰκείων φύσεων κράσεσι καὶ συμμετρίαις, καθάπερ καὶ τῶν ὥρῶν αὐτῶν ἐστὶν ἰδεῖν καὶ τοὺς καιροὺς, ποτὲ μὲν συλληπτῶς, ποτὲ ἰδὲ καθυστερητῶς ἀποβαίνοντας διὰ τὰς τῶν συζυγιῶν ἡλίου καὶ σελήνης διαστάσεις καὶ τὰς ποιότητας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ <τὸ> 10 ἦττον ἐπὶ πλείστον διατεινομένης, ἔνεκεν τῆς τῶν πλανωμένων τούτων ἐπιπορεύσεως.

8. Καλῶς οὖν ἔχει προσεῖναι ταῖς ἐπισκέψεσι τῶν ἐπισημασιῶν καὶ ὅλως τῶν τοιούτων προορήσεων, πρῶτον μὲν στοχαζομένους τοῦ παρ' αὐτάς αἰτίου, καὶ μὴ τὸ πᾶν ἐπὶ μόνῳ τούτῳ ποιουμένους καὶ προσκατανοοῦντας, ὅτι καὶ τῶν ἀναγραφάντων αὐτῶν τὰς ἐπισημασίας ἄλλοι κατ' ἄλλας χώρας τυγχάνουσι τετηρηκότες, καὶ πολλαχῇ μὴδ' ὁμοίαις καταστάσεσι περιπεπωκότες, ἦτοι δι' αὐτὸ <τὸ> τῶν χωρίων ἰδιον 20 ἢ διὰ τὸ μὴδὲ τὰς αὐτάς φάσεις ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις συνίστασθαι πανταχῇ· ἔπειτα καθ' ὅσον ἐνδέχεται συνεπιλαμβανομένους καὶ τῶν ἄλλων αἰτιῶν καὶ συνεπισκεπτομένους τὰς διὰ τῶν ἡμερολογικῶν ἐκτεθειμέναις τῶν πλανωμένων παρόδους, ἵνα τὰς μὲν ἡμέρας τῶν 25

1 ἀνταναλαμβάνουσαν corr. U. l. s. pro αἰτίαν ἀναλαμβάνουσαν || 6 φάσεων H. || 7 αὐτῶν] quattuor B || 8 καθυστερικῶς S: corr. U. l. s. (καὶ ὑστερικῶς H.) || 10. 11 τὸ ante ἦττον om. S || 12 ταύτης S: corr. U. l. s. || 14 τῶν ante τοιούτων om. H. || 16 τὸ om. H. || 16. 17 προσκατανοοῦντας S || 18. 19 τετηρηκότες corr. U. p. 28 pro τετηρηθέντες (observarunt B) || 19 μὴδ' pro μὴθ corr. Hercher || 20 τὸ add. U. l. s. | τῶν χωρίων] τὸ H. || 21 ταῖς om. H. || 24 an ἡμερολογίων? | ἐκτεθειμένης H.

ἐπισημασιῶν ἐφαρμόζωμεν ταῖς τε τῶν ἔγγιστα διχο-
τόμων καὶ ταῖς πρὸ συνόδου μάλιστα καὶ πανσελήνου,
καὶ προσέτι ταῖς τε τῶν περὶ αὐτὰς τὰς φάσεις ἐπὶ 481
τὰ δωδεκατημόρια μεταβάσεων τοῦ ἡλίου, τὰς δὲ
5 ποιότητας τῇ φύσει τοῦ μάλιστα συνεσχηματισμένου
τῶν ἑ πλανωμένων· τοῦ μὲν τῆς Ἀφροδίτης ἀστέρος
πρὸς τὰ θερμὰ τῶν καταστημάτων συνεργήσαντος, τοῦ
δὲ Κρόνου πρὸς τὰ ψυχρά, τοῦ δὲ Διὸς πρὸς τὰ
ὕγρα, τοῦ δὲ Ἄρεως πρὸς τὰ ξηρά, τοῦ δὲ Ἑρμοῦ
10 πρὸς τὰ ἐνικμα καὶ πνευματώδη, συννπακουομένων
πρὸς αὐτὴν τῆς πρὸς τὰς ἐναντίας τῶν κράσεων ἀπο-
συνεργήσεως.

9. Τὸ μέντοι τινὰς τῶν παρὰ τοῖς παλαιοτέροις
κατανομασμένων ἀστέρων μὴ προσεντετάχθαι παρ'
15 ἡμῖν μήτε ἐν αὐτῇ <τῇ> τῆς πραγματείας συντάξει
μήτε νῦν, οἷον διστόν, πλειάδας, ἑρίφους, προτρογη-
τῆρα, δελφίνα, καὶ εἴ τις τοιοῦτος, συγχωρήτέον, εἰ
μὴ βαρὺν τὸ αἶτημα, μάλιστα μὲν διὰ τὸ δυσδιακρίτους
καὶ δυσκατανοήτους εἶναι παγτάπασιν τὰς τῶν οὕτως
20 μικρῶν ἀστέρων ἐσχάτας καὶ πρώτας φαντασίας· κε-
χρησθαί τε τοὺς πρὸ ἡμῶν αὐταῖς ἀπὸ στοχασμοῦ
τινος μᾶλλον ἢ τηρήσεως ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων
ἂν τις κατανοήσειεν. ἔπειθ' ὅτι τῆς πρώτης προθέ-
σεως ἡμῖν μέχρι τῶν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου
25 μεγέθους ἀπλανῶν διὰ τὴν ἐκκειμένην αἰτίαν ὑποβλη-
θείσης τὸ τοιοῦτοις μόνοις τῶν ὑποκάτω τὰ μεγέθη

3 περὶ corr. U. p. 29 pro παρὰ || 4 δὲ] sic B (vero), τε
S || 11. 12 ἀποσυνεργήσεως scripsi pro ἀπὸ συνεργήσεως ||
13 παρὰ scripsi pro περὶ, apud B || 15 τῇ add. U. p. 29 ||
26 τὸ τοιοῦτοις — αἰτίαν (p. 210, 3) tum etiam quia hae solae
propter insignem magnitudinem (non quidem omnes) neque in-

καὶ μὴ πᾶσιν ἐπιβάλλειν, δυσπόριστον ἔμοιγε αἰτίαν
 ἔχειν καταφαίνεται τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἀναγεγραμμένων
 ἐπισημασίων ἄθλον ἔχουσῶν τὴν αἰτίαν διὰ τὸ τῶν
 ἡμερῶν ἄστατον, καὶ προσαναφθισομένων ἂν οἰκειότε-
 ρον ταῖς τῶν περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον λαμπροτέρων 5
 ἀστέρων φάσεσιν, οἷον τῶν ἐπ' ὀιστῶ καὶ δελφίνι
 ταῖς τοῦ κατὰ τὸν αἰτὸν λαμπροῦ, τῶν δὲ ἐπὶ προ-
 τρυγητῇ ταῖς ἀρκτούρου καὶ στάχους, τῶν δὲ ἐπὶ
 πλειάσι καὶ τοῖς ἐρίφοις ταῖς αἰγὸς καὶ τῶν ὑάδων,
 ὧν ἑκάστου καὶ τὸ μέγεθος ἀξιόπιστον ἂν εἴη πρὸς 10
 τὸ δύνασθαι τινα τροπὴν πρὸς τὸ περιέχον ἀπεργά-
 σασθαι, καὶ τῆς φάσεως ὁ χρόνος σαφὴς καὶ μετὰ
 καταλήψεως ὠρισμένης· ἃ τοῖς ἀμαύροις, καὶ ἐκ πλει-
 ὄνων τινὰ τυγχάνη συνεστῶτα, τοῖς γε μὴ μυθοποιεῖν
 προαιρουμένοις οὐδαμῶς ἂν ὑπάρχοντα φανείη, μάλ- 15
 λον δὲ οὐδ' ἑώας ἢ ἔσπερίας κυρίως ἂν τις αὐτῶν
 ἐπικαλέσειε τὰς πρώτας ἢ τὰς ἔσχάτας τῶν φαντα-
 σίων μείζονος πολλῶ τῆς ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα τοῦ ἡλίου
 διαστάσεως ἐπ' αὐτῶν συνισταμένης τῶν κατ' αὐτοὺς

certam neque explicatu difficile causam significationum videntur habere, quae in illarum aspectibus annotantur B || p. 209, 26 τοῖς conī. U. p. 31 || 8 ἔχουσῶν — ὑάδων (9) praeterquam quod et rationi magis consentaneum est ad stellas alias longe splendidiore, quarum apparitiones iisdem temporibus existunt, oculos convertere; videlicet pro Sagitta et Delphino fulgentes, quae proximae sunt, pro Vindemiatore Arcturum et Spicam, pro Vergiliis et Haedis Capram ac splendidam Hyadum observare B; de toto hoc loco cf. U. p. 31 || 4. 5 ἀνοικειότερον S: corr. U. || 6 τῶν ἐπ' corr. U. pro τῶ μὲν || 7 τοῦ κατὰ τὸν αἰτὸν λαμπροῦ corr. U. pro τῶν κατὰ τόνδε τὸν λαμπρόν || 8 ταῖς corr. U. pro καὶ ἐπ' || 9 ταῖς corr. U. pro τῇν || 10 ὧν habent S et B; om. vulg. || 14 γε corr. U. p. 33 pro δὲ || 15 φανείη corr. U. l. s. pro φαίνει, ἢ || 16 αὐτῶ H. || 18 μείζονας, πολλῶ S: corr. U. l. s. cum B (quod longe maior solis distantia sub horizonte)

τοὺς χρόνους τῆς ἐφ' ἧς καὶ τῆς ἐσπερίας ἐβαλλομένων·
προσπαρεμεινυμένων δὲ καὶ τούτων αὐτάρκως, ὑπο-
τάξομεν ἥδη τὴν ἀναγραφὴν ἔχουσαν οὕτως.

PTOLEMAEI

p. 71
(ed. Petav.)

CALENDARIVM

5

ΘΩΘ

A

α. ὥρα ἰδ' 5" ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει.
Ἰππάρχῳ ἐτησίαι παύονται. Εὐδόξῳ ὑετίαι,
βρονταί, ἐτησίαι παύονται (= d. 29. m. Augusti).

10 β. ὥρα ἰδ' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει,
καὶ στάχυς κρύπτεται. Ἰππάρχῳ ἐπισημαίνει (= d.
30. m. Augusti).

γ. ὥρα ἰγ' 5" ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει.
ὥρα ιε' ὁ καλούμενος αἰεὶ ἐσπέριος ἀνατέλλει.

2. 3 ὑπετάξομεν H. || 4 hic incipit L f. 180^v, in quo rubre
inscriptum πτολεμαίου φάσεις ἀπλανῶν ἐπισημανῶν et V fol. 336^v,
in quo inscribitur πτολεμαίου φάσεις ἀπλανῶν καὶ ἐπισημασίαι,
et editio Petavii, apud quem inscribitur ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΑ-
ΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ; apud H. inscribitur ΜΗΝΕΣ ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΕΩΝ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ-
ΣΗΜΑΣΙΩΝ; deest lemma in B || 6 Θῶθ] sic V rubr. item
infra φαωφί et ἀθύρ; ante aliquos menses spatium vacuum a
rubric. non expletum; Thot B et sic semper; μὴν Θῶθ ἦτοι
Σεπτέμβριος ceteri (in L rubre) || 7 α et reliquorum huius
mensis dierum numeri adscripti sunt a rubricatore in V; de
ceteris mensibus vide 1. Phaophi | ante α' B add. Augustus 29
et sic per totum calendarium; an ex codice? | ante ὥρα S add.
καθ' ἡμᾶς δὲ ἀγούστον κθ' | ἰδ' 5" LV, ἰδ' cet. | ἐπιτέλλει
Ἰππάρχῳ P || 8 ὑετίαι hic LV et sic semper || 9 ἐτησίαι παύ-
ονται] addidi ex B, qui Etesiae ponunt add. || 10 ἐπιτέλλει
addidi ex B (emergit) || 11 καὶ] hor. 14 B | ἐπισημαίνει] emergit
B || 13 ὥρα ἰγ' 5" add. S | ὥρα — ἐπιτέλλει] om. B || 13. 14
ἐπιτέλλει ὥρα ἰγ' P || 14 ὥρα ιε' B, ὥρα ἰγ' 5" LV cet.

Β Αἰγυπτίοις ἐτησίαι παύονται, Εὐδόξῳ ἄνεμοι μεταπίπτοντες, Καίσαρι ἄνεμος, ὑετός, βρονταί· Ἰν-
πάρχω ἀπῆλιώτης πνεῖ (= d. 31. m. Augusti).

δ. ὥρα ιε ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἔφος δύνει.
Καλλίπῳ χειμαίνει καὶ ἐτησίαι παύονται (= d. 5
1. m. Septembris).

ε. ὥρα ιγ σ' στάχυν κρύπτεται. ὥρα ιε <σ'> ὁ
λαμπρὸς τῆς λύρας ἔφος δύνει. Μητροδώρῳ δυσασ-
ερία· Κόνωνι ἐτησίαι λήγουσι (= d. 2. m. Septembris).

ς. ὥρα ιε σ' ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύ-
πτεται. Αἰγυπτίοις ὀμίχλη καὶ καῦμα ἢ ὑετός ἢ
βροντή· Εὐδόξῳ ἄνεμος, βροντή, δυσασερία· Ἰν-
πάρχω ἄνεμος, νοτία (= d. 3. m. Septembris).

72Α ζ. Μητροδώρῳ δυσασερία, Καλλίπῳ, Εὐκτῆμονι,
Φιλίπῳ δυσασερία καὶ ἀταξία ἀέρος· Εὐδόξῳ ὑετός, 15
βρονταί, ἄνεμος μεταπίπτων (= d. 4. m. Septembris).

η. Αἰγυπτίοις ὑετία, χειμῶν κατὰ θάλασσαν ἢ
νότος· Καίσαρι ἄνεμοι μεταπίπτοντες, ὑετία καὶ ἐτη-
σῖαι παύονται (= d. 5. m. Septembris).

θ. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἔφος δύνει. 20

1 ἐτήσῃαι hic LV et sic semper | ἄνεμοι μεταπίπτοντες S
et B (venti varii sese alternatim collidentes), ἄνεμοι LV; om.
cet. || 2 Καίσαρι add. BS | ἄνεμος om. LV || 2. 3 βρονταί Ἰν-
πάρχω P || 5 χειμαίνει] σημαίνει PL, σείμαίνει V || 7 ὥρα ιγ P |
σ' addidi coll. 1. Epagom. || 10 ὥρα ιε σ' BLV, ὥρα ιε P, ὥρα
ιγ σ' S | τῆς νοτίου χηλῆς] quae in extrema austrina Chele
duarum B et sic semper | νοτίας libri: correxi secundum Pto-
lemaei consuetudinem || 10. 11 κρύπτεται Αἰγυπτίοις P, qui
persaepe perperam interpungit || 11 ἢ ante ὑετός addidi ex B
(vel) | ὑετός om. S || 11. 12 ἢ βροντή add. S et B (vel tonitrua)
βροντή add. LV || 13 ἄνεμος add. S et B (ventus) || 15 ἀταξία
LPV, varius aer B, ἀναμῖξία S, ἀμῖξία coni. Boeckh die vier-
jährigen Sonnenkreise p. 244 || 18 Καίσαρι—παύονται (19) add.
BS || 20 τοῦ ὄρνιθος] quae in cauda Oloris seu Avis B

Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ ἀργεστής πνεῖ (= d. 6. m. Septembris).

ι. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐσπέριος ἀνατέλλει. *Φιλίππῳ* δυσσαερία, *Δοσιθέῳ* χειμαίνει
5 (= d. 7. m. Septembris).

ια. *Αἰγυπτίοις* ἐπισημαίνει (= d. 8. m. Septembris).

ιβ. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύπτεται B
(= d. 9. m. Septembris).

ιγ. *Δοσιθέῳ* ἀκρασία ἀέρων (= d. 10. m. Septembris).

ιδ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ καλούμενος κάνωβος ἐπιτέλλει,
10 *Καίσαρι* βορέαι παύονται πνέοντες (= d. 11. m. Septembris).

ιε. *Εὐδόξῳ* ἄνεμοι νότιοι (= d. 12. m. Septembris).

ις. *Καλλίπῳ* καὶ *Κόνωνι* ἐπισημαίνει (= d.
15 13. m. Septembris).

ιζ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἔως δύνει,
καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύπτεται, καὶ ὁ
ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἔως δύνει. *Εὐδόξῳ* βορέαι C
παύονται· *Μητροδώρῳ* ἐπισημαίνει· *Δημοκρίτῳ*
20 *Ἀβδηρίτῃ* ἐπισημαίνει καὶ χελιδὼν ἀφανίζεται (= d.
14. m. Septembris).

ιη. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύ-

1 ἐργαστής V et sic semper | πνεῖ add. BS || 3 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$
B, $\overline{\iota\gamma}$ S, $\overline{\iota\delta}$ P, $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ LV | τοῦ περσέως] quae in deastro latere
Persei B || 6 ἐπισημαίνει] χειμάζει LP || 10 $\overline{\varsigma''}$ post $\overline{\iota\delta}$ add.
LV et H. (cf. I. p. 202 et mus. Rhén. XL p. 64 n. 1) || 13 ἀνε-
μοι add. BS || 14 Κόνωνι] Κάνωβος P || 16 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ P | τοῦ
ὄρνιθος] quae in cauda avis B || 17 καὶ pri.] ὥρα $\overline{\iota\delta}$ B | καὶ post.]
ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ B || 18, 19 *Εὐδόξῳ* βορέαι παύονται] add. BS || 19, 20
Δημοκρίτῳ *Ἀβδηρίτῃ*] om. S || 20 *Ἀβδηρίτῃ*—ἀφανίζεται] om. P |
ante χελιδὼν addidi ἐπισημαίνει καὶ ex B, qui significat et
add. || 22 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ P | τὸ habent LV

πτεται. Αιγυπτίοις ὑετία, ἐπισημαίνει, φθινοπώρου ἀρχή, χελιδὼν ἀφανίζεται. Δοσιθέω νοτία· Εὐκτιήμονι μετοπώρου ἀρχή (= d. 15. m. Septembris).

ιδ. ὥρα ιε σ' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐσπέριος ἀνατέλλει· Ἰπάρχω δυσαιρία καὶ ὑετία κατὰ θάλασσαν καὶ φθινοπώρου ἀρχή (= d. 16. m. Septembris).

κ. Καίσαρι μετοπώρου ἀρχή καὶ χελιδὼν ἀφανίζεται. Μητροδώρῳ ὑετία κατὰ θάλασσαν καὶ δυσαιρία (= d. 17. m. Septembris).

D κα. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύπτεται· 10 ὥρα ιε ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ λίψ, ὅψε ἀπηλιώτης, Εὐδόξῳ μετόπωρον ἄρχεται (= d. 18. m. Septembris).

κβ. ὥρα ιε σ' ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ ἀργεστής καὶ ψακάς· Εὐδόξῳ νοτία (= d. 19. m. Septembris).

κγ. ὥρα ιδ <σ> ὁ καλούμενος αἰξ ἐσπέριος ἀνατέλλει· ὥρα ιε σ' ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις

1 ὑετία add. BS || 1. 2 ἐπισημαίνει φθινοπώρου ἀρχήν PL || 2 χελιδὼν ἀφανίζεται] add. BS | νότια hic L et sic semper (plerumque vix diiudicari potest, utrum austrum [νότια] an humorem [νοτία] significare voluerint) || 2. 3 Εὐκτιήμονι μετοπώρου ἀρχή] add. BS || 4 ὥρα ιε σ' BLSV, ὥρα ιε vulg. || 5 δυσαιρία καὶ] add. BS || 5. 6 κατὰ θάλασσαν καὶ φθινοπώρου ἀρχή] add. BS || 7 Καίσαρι—δυσαιρία (8. 9)] ὑετία κατὰ θάλασσαν Μητροδώρῳ LPV || 10 ὥρα ιδ] add. BS | τῆς νοτίου χηλῆς] piscis austrini B | νοτίου LV hic et semper infra || 11 ὥρα ιε] καὶ LPV || 12 ὅψε—ἄρχεται (18) add. BS || 15 ὥρα ιε σ' scripsi: ὥρα ιγ σ' BS, ὥρα ιδ σ' L, ὥρα δ σ' V, ὥρα ιδ vulg. || 16 ἢ om. B | καὶ ψακάς post ἀργεστής B add.; ceteri eadem verba post νοτία (17) add. | ψεκάς S || 18 ὥρα—ἀνατέλλει om. BS | σ' addidi || 19 ante ὥρα ιε σ' additus erat diei numerus κδ per errorem, quo animadverso erasus est, in V | ὥρα ιε σ' LV, ὥρα ιδ σ' BS, ὥρα ιε vulgo

ψακάς και άννεμος· έπισημαίνει. Καλλιππω και Μη-
τροδώρω ύετία (= d. 20. m. Septembris).

κδ. ώρα ιγ σ' ό κοινός ίππου και άνδρομέδας Ε
έφος δύνει (= d. 21. m. Septembris).

5 κε. ώρα ιγ σ'' ό λαμπρός της νοτίου χηλής κρύ-
πτεται. ώρα ιε ό λαμπρός του θρνιθος έφος δύνει.
Αιγυπτίοις ξέφυρος ή νότος, και δι' ήμέρας ύμβρος
(= d. 22. m. Septembris).

κς. ώρα ιε άρκτουρος έφος ανατέλλει. Εϋδόξω
10 ύετός. Ιππάρχω ξέφυρος ή νότος (= d. 23. m. Septembris).

κζ. ώρα ιδ <δ> κοινός ίππου και άνδρομέδας έφος
δύνει· και ό έσχατος του ποταμου έφος δύνει (= d.
24. m. Septembris).

κη. μετοπωρινή ίσημερία. Αιγυπτίοις και Εϋ-73 Α
15 δόξω έπισημαίνει (= d. 25. m. Septembris).

κθ. ώρα ιδ δ καλούμενος αντίρρης κρύπτεται. ώρα
ιδ σ' άρκτουρος έφος ανατέλλει. Εϋκτήμονι έπιση-
μαίνει, Αημοκρίτω ύετός και άνέμων άταξία (= d.
26. m. Septembris).

20 λ. ώρα ιδ σ'' ό κοινός ίππου και άνδρομέδας έφος

1 άννεμος Καλλιππω, P | άννεμοι V | έπισημαίνει addidi ex B |
3 κε, part. eras., V | ώρα ιδ P || 5 κς, part. eras., V | ώρα ιδ P |
ώρα ιγ P | ό λαμπρός της νοτίου — ώρα ιε (6) om. BS ||
6 ώρα ιε σ' LV et H. | του θρνιθος LV, της θρνιθος cet.,
quae in cauda avis B || 7 δι' ήμέρας] δ' ήμέρας S et sic
saepius, per quatuor dies iuges B (i. e. δ' ήμέρας) || 9 κζ part.
eras. V | ώρα ιε σ' BLSV || 11 κη part. eras. V | ό add. H. ||
12 και] hora 14 B || 14 μετοπωρινή hic L et sic semper infra
ίσημερία Αιγυπτίοις (sic!) S, ίσημερία και Αιγυπτίοις P || 14. 15
Εϋδόξω L || 16 κθ] λ sed eras. in V | ώρα ιδ intolerabile (v. I.
p. 208); expectatur ώρα ιε, id ipsum debuit non ante, sed post
alteram observationem poni || 16. 17 ώρα ιδ σ'' add. B, solum
ώρα L || 18 και άνέμων άταξία] add. SB (ac venti inordinati) ||
20 λ] spat. vac. in V | ώρα ιδ σ''] add. BS

δύνει· Εὐκτῆμονι, Φιλίππῳ καὶ Κόνωνι ἐπισημαίνει (= d. 27. m. Septembris).

B

ΦΑΩΦΙ

α. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ νότος· Ἰπάρχῳ ἐπισημαίνει (= d. 28. m. Septembris). 5

β. ὥρα ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει. ὥρα ιε σ' ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς κρύπτεται. Εὐδόξῳ καὶ Εὐκτῆμονι ἐπισημαίνει. Ἰπάρχῳ νότος ἢ ξέφυρος (= d. 29. m. Septembris).

γ. ὥρα ιδ ἀρκτουῖος ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρα ιε σ' ὁ 10 λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος δύνει (= d. 30. m. Septembris).

δ. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς κρύπτεται.

C Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίπῳ χειμάζει, δυσαιερίᾳ· Εὐκτῆμονι καὶ Φιλίππῳ ὑετός (= d. 1. m. Octobris).

ε. ὥρα ιε σ' ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος 15 δύνει· Εὐδόξῳ ὑετός· Εὐκτῆμονι χειμαίνει· Μητροδώρῳ ὑετός (= d. 2. m. Octobris).

ς. ὥρα ιγ σ' ἀρκτουῖος ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑῷος δύνει. ὥρα ιδ σ' ὁ λαμ-

1 καὶ om. L et H. || 3 Φαωφι τουτέστι Ὀκτώβριος ceteri praeter B, τουτέστι om. L et H. || 4 ᾱ et per hunc mensem et per reliquos usque ad finem omnes dierum numeros omisit rubric. in V, ita ut spatium vacuum extet | νότιος H. || 6 ὥρα ιε—δύνει (7) om. LV | ὁ κοινὸς—ὥρα ιε σ' (7) om. P || 7 τῆς βορείου χηλῆς] in extrema borea Chele duarum B et sic semper | βορείου LV· hic et semper infra; βορείας cet. || 10 ὥρα ιδ] sic corr. I. pro ὥρα ιγ, om. LPV, ὥρα ιγ σ' conii. Bonavent. p. 112 || 12 ὥρα ιε] om. LPV || 13 Αἰγυπτίοις—Εὐκτῆμονι] χειμάζει. Εὐκτῆμονι LPV, χειμάζει Εὐκτῆμονι H. || 13. 14 ante Εὐκτῆμονι interpunxit Boeckh et Ad. Schmidt, gr. Chronol. p. 480 n. 3 || 14 καὶ om. V || 15 ὥρα ιε P || 16 Εὐδόξῳ ὑετός] om. BS | χειμαίνει] σημαίνει LPV || 16. 17 Μητροδώρῳ ὑετός] om. BS || 18 ὥρα ιγ P | καὶ] ὥρα ιγ σ' BS || 19 ποταμοῦ hab. LV | ὥρα ιδ σ'] καὶ LPV | ante ὁ S add. καὶ

πρὸς τῆς βορείου χηλῆς κρύπτεται, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑὸς ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμῶν, ὑετός, βρονταί, ἀστραπαί (= d. 3. m. Octobris).

5 ξ . ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' στάχυς ἐπιτέλλει, ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ καλού-
μενος αἰξ ἐσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς βο-
ρείου χηλῆς κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὑετοί, χειμαίνει.
Εὐδόξω ὑετός καὶ ἄνεμος μεταπίπτων. Δοσιθέω
ἐπισημαίνει (= d. 4. m. Octobris).

10 η . <ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' > ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς κρύ-
πτεται. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου
ἐσπέριος ἀνατέλλει καὶ στάχυς ἐπιτέλλει. Δημοκρίτῳ
χειμάζει· σπόρου ὥρα (= d. 5. m. Octobris).

θ . ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' στάχυς ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις βορ-
15 ρᾶς πνεῖ (= d. 6. m. Octobris).

ι . ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑὸς
ἀνατέλλει. Ἰπάρχω νότος (= d. 7. m. Octobris).

$\overline{\iota\alpha}$. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται
(= d. 8. m. Octobris).

1 καὶ] ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' BS, om. P | καλούμενος add. S || 2 ὥρα
 $\overline{\iota\epsilon}$ S''] καὶ LPV || 3 καὶ om. LS || 4 χειμῶν—ἀστραπαί] ὁμ-
βρος LP || 5 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S''] om. LPV | ὥρα $\overline{\iota\delta}$ —ἀνατέλλει (6)]
om. LPV || 6. 7 τῆς βορείου χηλῆς] in corona B || 7 Αἰγυπτίοις
—ἐπισημαίνει (9)] om. LV et P, sed huic diei adscribunt etiam
observationem proximi diei (octavi) his verbis conceptam: ὁ
ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου ἐσπέριος (ἐσπέρας V) ἀνατέλ-
λει· στάχυς ἐπιτέλλει (ἐπιτέλλων L, ἐπιτέλλην V) κτλ. P || 10
ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' addidi coll. 7. Phaophi | ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς
(in corona B) κρύπτεται add. BS || 12 καὶ] ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' καὶ S,
hora 14. 30 B || 13 σπόρου ὥρα om. B || 14 θ] η L | ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'']
om. LPV || 16 $\overline{\iota}$] θ L | ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$] om. LPV | βορείου om. B ||
18 $\overline{\iota\alpha}$] $\overline{\iota}$ L | κατὰ τὸ γόνυ] in dextro genu B | τοῦ τοξότου]
ἑὸς LP

Ε $\overline{\iota\beta}$. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται· Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ λίψ (= d. 9. m. Octobris).

$\overline{\iota\gamma}$. Εὐδόξω ἐπισημαίνει· Ἰπάρχω ἀπηλιώτης (= d. 10. m. Octobris).

$\overline{\iota\delta}$. Δοσιθέω καὶ Εὐδόξω ἐπισημαίνει (= d. 11. m. Octobris).

$\overline{\iota\epsilon}$. Αἰγυπτίοις ἀργεστής, ὑετός (= d. 12. m. Octobris).

$\overline{\iota\zeta}$. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ 3" ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἐῶς ἀνατέλλει. Εὐδόξω βορέαι ἢ νότοι· Δοσιθέω 10 ἄνεμος μεταπίπτων· Καλλίππω ἐπισημαίνει· Καίσαρι ἄνεμος ἄτακτος, ὑετός, βρονταί (= d. 13. m. Octobris).

$\overline{\iota\eta}$. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ 3" ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. Αἰγυπτίοις βορέας καὶ λίψ, Εὐδόξω ἐπισημαίνει (= d. 14. m. Octobris). 15

74A $\overline{\iota\theta}$. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ 3" ἀρκτοῦρος ἐσπέριος δύνει (= d. 15. m. Octobris).

$\overline{\iota\theta}$. Εὐδόξω ἀνέμων μετάβασις καὶ βρονταί (= d.

16. m. Octobris).

κ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου 20 ἐσπέριος ἀνατέλλει. Ἰπάρχω νότος ἢ βορέας (= d. 17. m. Octobris).

1 $\overline{\iota\beta}$ | $\overline{\iota\alpha}$ L | ὥρα $\overline{\iota\delta}$ scripsi pro ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$; om. LV || 3 $\overline{\iota\gamma}$ | sic S, qui solus verba Εὐδόξω—ἀπηλιώτης huic diei adscribit, quae ceteri diei antecedenti adiciunt || 5 $\overline{\iota\delta}$ —ἐπισημαίνει] add. BS || 7 $\overline{\iota\epsilon}$ —ὑετός] add. BS || 9 $\overline{\iota\zeta}$ —βρονταί (12)] om. LPV | βορείου om. B || 10 Εὐδόξω—βρονταί (12)] om. H. || 13 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ 3" scripsi (cf. I. p. 208); ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ 3" cet., ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ P | ὁ καλούμενος] add. S || 14 βορέας ἢ λίψ L | Εὐδόξω ἐπισημαίνει] add. BS || 16 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ 3" | sic B, ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S, om. LPV | ἐσπέριος] ἐῶς BS || 18 Εὐδόξω—βρονταί] LPV ad diem priorem trahunt | καὶ om. BS || 20 ὥρα—βορέας (21)] add. BS

κα. ὥρα ιγ s'' ὁ καλούμενος αἰξ ἐσπέριος ἀνατέλλει (= d. 18. m. Octobris).

κβ. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῶς B ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ νότος δι' ἡμέρας
5 ὑετός· Δοσιθέω ἐπισημαίνει (= d. 19. m. Octobris).

κγ. deest (= d. 20. m. Octobris).

κδ. ὥρα ιδ s'' ὁ καλούμενος κάνωβος ἑῶς δύνει (= d. 21. m. Octobris).

κε. Αἰγυπτίοις πνεύματα ἄτακτα (= d. 22. m.
10 Octobris).

κς. ὥρα ιδ ἀρκτοῦρος ἐσπέριος δύνει. Εὐδόξω ἐπισημαίνει· Καίσαρι βορέας πνεῖ (= d. 23. m. Octobris).

κζ. ὥρα ιγ s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου
15 ἑῶς ἀνατέλλει· ὥρα ιδ <s''> ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλιπῶ ἐπισημαίνει· Εὐκτήμεوني καὶ Καλλιπῶ ἀταξία ἀέρος· κατὰ θάλασσαν χειμῶν πολὺς (= d. 24. m. Octobris).

κη. ὥρα ιγ s'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου

1 ὥρα ιγ s''] om. LPV || 1—6 constitui secundum BS. ceteri ad diem 21. post ἐσπέριος ἀνατέλλει (1. 2) add. καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῶς ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ νότος δι' ἡμέρας ὑετός· Δοσιθέω ἐπισημαίνει [i. e. falso iterant ea quae ad diem 22. adscripta sunt]; deinde ad 22. adscribunt ὥρα ιδ s'' ὁ καλούμενος αἰξ ἐσπέριος ἀνατέλλει [i. e. iterant quae ad diem 21. adscripta sunt, corrupta horae nota (cf. 23. Thoth, 7. Phaophi)]; denique ad diem 23. adiciunt quae pertinent ad diem 22.; etiam magis haec contracta in V, in quo dierum numeri desunt || 3 ὥρα ιδ add. BS | βορείου] νοτίου S || 4 δι' δ' S, quattuor B || 7 ὥρα ιδ P || 11 ὥρα ιδ] om. B || 12 Καίσαρι — πνεῖ] add. BS || 14 ὥρα ιγ P, ὥρα ιδ s' L, om. V | βορείου] νοτίου S || 15 s'' addidi coll. 11. Phaophi et 5. Athyr || 17 Εὐκτήμεوني — πολὺς (18)] add. BS | ἀταξία scripsi pro ἀμείξια; varius aer B || 19 ὥρα — ἀνατέλλει (p. 220, 1)] om. LPV

ἐσπέριος ἀνατέλλει. Μητροδώρῳ ἐπισημαίνει. Εὐκνήμονι καὶ Καλλίππῳ ἄερος μίξις, καὶ κατὰ θάλασσαν χειμάζει (= d. 25. m. Octobris).

κθ. [ῶρα ἰδ' S'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου ἐσπέριος ἀνατέλλει]. Αἰγυπτίοις χειμάζει σφοδρὰ (= d. 26. m. Octobris).

λ. deest (= d. 27. m. Octobris).

ΑΘΤΡ

D α. ῶρα ἰγ' S'' ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐπιτέλλει· <ῶρα ἰδ' τὸ αὐτό> (= d. 28. m. Octobris). 10

β. ῶρα ἰδ' S' ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐπιτέλλει· ῶρα ἰε' τὸ αὐτό <ῶρα ἰε' S'' τὸ αὐτό>. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει· Δοσιθέῳ χειμάζει· Δημοκρίτῳ ψύχη ἢ πάχη, Ἰππάρχῳ νότος πυκνός (= d. 29. m. Octobris). 15

γ. ῶρα ἰγ' S'' ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ ῶρα ἰε' S' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας <ἔφος

1 Μητροδώρῳ — ἀνατέλλει (5)] om. BS, qui eidem diei adscribunt verba Αἰγυπτίοις χειμάζει σφοδρὰ (5) || 2 ἀμιξία coni. Boeckh l. s. p. 407 || 4 κθ L, λ P | ῶρα — ἀνατέλλει (5)] seclusi, cum LP huc falso adscripserint quae supra (ad diem 28. pertinentia) ab ipsis omitta sunt, praeterea notam ἰγ' S' corruperint in ἰδ' S' (vide 8. et 20. Phaopphi) || 8 Ἀθύρ sic BV, μὴν Νοέμβριος, Ἀθύρ LP, Ἀθύρ, Νοέμβριος H. || 9 ῶρα ἰγ' P | τῆς νοτίου χηλῆς] quae in extrema austrina Chele duarum B et sic semper || 10 ῶρα ἰδ' τὸ αὐτό addidi || 11 ῶρα ἰδ' S'' LV et H., ῶρα ἰδ' cet. || 12 ῶρα ἰε' τὸ αὐτό] add. BS | ῶρα ἰε' S'' τὸ αὐτό addidi || 13 ἐπισημαίνει] σημαίνει LPV || 14 νότος πυκνός] νότια LV, νοτία P || 16 ῶρα ἰδ' S'' LPV | ante ὁ λαμπρὸς delevi ἔφος cum L (qui constantem Ptolemaei morem servavit) || 17 καὶ — λύρας] om. BS | ῶρα ἰε' S'' LV et H. recte: cf. 11. et 16. Athyr; ῶρα ἰε' ceteri || 17. p. 221, 1 ἔφος ἀνατέλλει post λύρας add. I. | λύρας Εὐκνήμονι. P

ἀνατέλλει). Εὐκνήμονι καὶ Φιλίππῳ ἄνεμος μέγας πνεῖ (= d. 30. m. Octobris).

δ. ὥρα ἰδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ <ὥρα ἰδ σ'> ἀρκτοῦρος ἐσπέριος δύνει. Αἰγυπτιοῖς νότος ἢ λίψ. Καλλίππῳ <καὶ> Εὐκνήμονι Ε πνεύματα σφοδρά. Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἄνεμοι· χειμάζει (= d. 31. m. Octobris).

ε. ὥρα ἰδ [ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ] ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Κό-
10 νωνι καὶ Εὐδόξῳ ἀκρασία πνευμάτων (= d. 1. m. Novembris).

ς. Καλλίππῳ ἀκρασία ἀέρων· Καίσαρι καὶ Ἰπ-
πάρχῳ νότος ἢ βορρᾶς ψυχρὸς (= d. 2. m. Novembris).

ζ. ὥρα ἰδ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐσπέριος ἀνατέλ-
15 λει. Αἰγυπτιοῖς νότος λάβρος μεταξὺ ξεφύρου, Εὐ-75 A
δόξῳ βορέας ἢ νότος, Μητροδώρῳ ἀκρασία ἀέρων, Εὐκνήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Ἰππάρχῳ ὑέτος (= d. 3. m. Novembris).

η. ὥρα ἰγ σ' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐσπέριος ἀνα-

1 καὶ add. BS | μέγας] μέσος P || 3 ὥρα ἰδ] ὥρα ἰδ σ' LV et H, om. B || 4 καὶ] hora 14 B | ὥρα ἰδ σ' addidi: vide 26. Phaophi et 12. Athyr | ἐσπέριος] ἐσπός P || 5 καὶ om. cod. || 6 καὶ] ἢ LP, om. V || 6. 7 ἄνεμος χειμάζει P || 8 ὥρα ἰγ σ' BS | ὁ λαμπρὸς — καὶ (9) delevi, cum haec nota falso ex die antecedente videatur iterata esse (debuit certe ὥρα ἰδ σ', quod tamen cum ordine horarum non congruit) | βορείου] νοτίου S || 9 καὶ] ὥρα ἰδ BS | τὸ γόνυ] νότου S || 10 ἀκρασία S || 12 Καλλίππῳ add. BS | ἀέρος P | Καίσαρι καὶ Ἰππάρχῳ] add. BS || 13 νότος — ψυχρὸς] βορρᾶς ἢ νότος ψυχρὸς LPV, βορρᾶς ψυχρὸς ἢ νότος H. || 15 νότος λάβρος scripsi; νότος λαβρὸς V, νότος καὺρος L, νότος λαμπρὸς P; νότος, ὕμρος cet. | μεταξὺ ξεφύρου] Μέτῳι ξέφυρος LPV || 15. 16 Εὐδόξῳ βορέας ἢ νότος] add. BS || 16 Μητροδώρῳ add. BS | ἀέρος S || 17 Εὐκνήμονι — Ἰππάρχῳ] καὶ LPV || 19 — p. 222, 4 diem 8. et 9. om. V || 19 ὥρα ἰγ P

τέλλει. Καλλιπῶ ὑετία, Εὐκτῆμονι ἐπισημαίνει
(= d. 4. m. Novembris).

θ. ὥρα ιε σ" ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος
ἔϋος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμῶν, ὑετός (= d. 5. m.
Novembris).

ι. ὥρα ιδ ὁ καλούμενος κἀνωβος ἔϋος δύνει. Αἰ-
γυπτίοις νότος ἢ ξέφυρος. Δοσιθέφ χειμαίνει (= d.
6. m. Novembris).

ια. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἔϋος ἀνατέλλει.
B Μέτωνι ὑετός, θύελλαι· Ἰπάρχω ἀργεστῆς ψυχρός 10
(= d. 7. m. Novembris).

ιβ. ὥρα ιε ἀρκτοῦρος ἐσπέριος δύνει, καὶ ὁ κοινὸς
ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἔϋος δύνει (= d. 8. m.
Novembris).

ιγ. ὥρα ιγ σ" ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύ- 15
πτεται. Αἰγυπτίοις νότος ἢ εὖρος, δι' ἡμέρας ψα-
κάζει· Μητροδώρῳ χειμάζει, θύελλα· Εὐκτῆμονι
ὑετοί, χειμάζει (= d. 9. m. Novembris).

ιδ. ὥρα ιδ σ' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος
ἔϋος δύνει. Φιλιπῶ καὶ Εὐκτῆμονι χειμῶν, θύελλα· 20
Ἰπάρχω βορέας ἢ νότος ψυχρὸς καὶ ὑετός (= d.
10. m. Novembris).

1 Εὐκτῆμονι add. BS || 3 ὥρα ιε P || 4 ἔϋος δύνει] ἀνα-
τέλλει LP | χειμῶν add. BS || 7 χειμαίνει L, χειμάζει PV, χει-
μῶν S, tempestas B || 9 ὥρα ιε σ" L et H. || 10 ὑετός, θύελλαι]
imber cum procella B | ψυχρός add. BS || 12 ὥρα ιε σ' LV
et H. || 15 ὥρα ιγ P || 16 δ' ἡμέρας S, diebus quattuor B || 17
χειμάζει] χειμῶν LPV | θύελλαι LPV | Εὐκτῆμονι — χειμάζει (18)]
add. BS || 18 χειμάζει] ac tempestas B || 19 ὥρα ιδ σ' recte
LV (cf. 12. Athyr et 17. Athyr), ὥρα ια P, ὥρα ιδ cet., ὥρα
ια σ' H. || 20 ἔϋος om. S | χειμῶν — ὑετός (21)] ὑετός, χει-
μάζει LPV

ιε. ὦρα ιγ s' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει, C
καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἐσπέριος δύνει.
ὦρα ιε s' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑῷος δύνει. Αἰ-
γυπτίοις καὶ Ἰπάρχω χεიმῶνος ἀρχή. Μητροδώρω
5 καὶ Καλλιπῶ καὶ Κόνωνι ἐπισημασία (= d. 11. m.
Novembris).

ις. ὦρα ιγ s' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑῷος δύνει.
<ὦρα ιδ τὸ αὐτό> ὦρα ιδ s' τὸ αὐτό. ὦρα ιε τὸ
αὐτό. Εὐκτήμερον καὶ Δοσιθέω χειμάζει (= d. 12.
10 m. Novembris).

ιβ. ὦρα ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίανος
ἑῷος δύνει. ὦρα ιε s' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγου-
μένου διδύμου ἐσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξω χεიმῶνος
ἀρχή καὶ ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ χειμῶν καὶ κατὰ
15 γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν (= d. 13. m. Novembris). D

ιγ. deest (= d. 14. m. Novembris).

ιδ. ὦρα ιδ s' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλ-

1 ὦρα ιγ s' LV et H., ὦρα ιγ P, ὦρα ιδ vulg. | ἑῷος om.
LP || 3 ὦρα ιε s'] καὶ LPV || 4. 5 Μητροδώρω καὶ Καλλιπῶ
καὶ] add. BS || 5 ἐπισημαίνει LPV || 7 ὦρα ις P, ὦρα ις s'
LV et H. || 8 <ὦρα ιδ τὸ αὐτό> addidi | ὦρα ιδ s' τὸ αὐτό]
add. SB (hor. 14. 30 idem sideris aspectus) || 8. 9 ὦρα ιε τὸ αὐτό]
addidi ex B, qui hor. 15 idem sideris aspectus add. || 9 Εὐκτῆ-
μονι καὶ Δοσιθέω] add. BS | post χειμάζει (fort. recte) add. V
χειμῶνος ἀρχή καὶ σημαίνει Εὐδόξω, dein spatio vacuo rubrica-
tori relicto (v. supra) sequuntur ea quae ad d. 17. adscripti ||
11 ad hunc diem LP praebebat χειμῶνος ἀρχή καὶ σημαίνει
Εὐδόξω, nihil aliud | ὦρα — δύνει (12)] add. BS || 12 ὦρα —
ἀνατέλλει (13)] recte B huic diei attribuit (cf. Ideler p. 212)
cui nunc accessit V, qui tamen diei numerum omnino omisit (more
suo); in ceteris (etiam L) haec ad diem sequentem referuntur |
ὦρα ιε s'] add. BS || 13 Εὐδόξω — θάλασσαν (15)] B huic diei
attribuit, ad diem 18. ceteri (etiam L) referunt, ad quem B
nihil exhibet; in V res est in dubio || 14 ἐπισημαίνει] signi-
ficatio B || 17 ὦρα ιδ P

λει. Αἰγυπτίοις νότος ἡ εὐρος δι' ἡμέρας. Καί-
σαρι χειμάζει (= d. 15. m. Novembris).

κ. ὥρα ιγ σ' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος
ἑῷος δύνει. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύ-
νει. ὥρα ιε σ' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος
<ἑῷος> δύνει. ὥρα ιε σ'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ
ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Καίσαρι χειμάζει (= d. 16. m.
Novembris).

E κα. ὥρα ιε ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος
ἑῷος δύνει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης αὐτοῦ ἑῷος δύνει. 10
ὥρα ιε σ' ἀρκτοῦρος ἐσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις βο-
ρέας δι' ἡμέρας καὶ νυκτός. Εὐδόξῳ ὑετός. Καίσαρι
χειμῶν (= d. 17. m. Novembris).

κβ. ὥρα ιδ σ'' ὁ ἐν <τῷ> ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίω-
νος ἑῷος δύνει (= d. 18. m. Novembris). 15

κγ. ὥρα ιγ σ'' ὁ καλούμενος κάνωβος ἑῷος δύνει.
ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἐσπέριος
δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος
76 A δύνει. ὥρα ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου δι-
δύμου ἐσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμέριος περι- 10
στασις (= d. 19. m. Novembris).

1 δι' ἡμέρας] addidi ex SB, qui sollemni errore δ' ἡμέρας
et diebus quattuor add. || 3 ὥρα ιγ LP | ὠρίωνος V hic et
saepius || 4 ἑῷος om. S | ὥρα ιδ] sic B, ὥρα ιδ σ' S, καὶ
LPV || 5 ὥρα ιε σ' — δύνει (6)] om. BS | ὥρα ιε σ' scripsi pro
καὶ coll. die 21. Athyr || 6 ἑῷος add. l. | ὥρα ιε σ'' καὶ LPV ||
7 δύνει ἑῷος LP || 10 καὶ] hor. 15 B || 11 ὥρα — δύνει] om.
LP || 12 δι'] δ' S, quattuor B | νυκτός. Εὐδόξῳ] om. BS ||
12. 13 Καίσαρι χειμῶν] add. BS || 14 ὥρα ιδ PV, ὥρα ιγ L |
τῷ addidi ex L || 16 ὥρα ιγ σ''] sic corr. l., ὥρα ιγ LPV,
om. B || 17 ὥρα ιδ add. BS | βορείου νοτίου S || 18 καὶ]
hor. 13 B || 18. 19 ἑῷος δύνει] add. BS || 19 ὥρα ιε] καὶ
LPV || 20 ἐσπερίου P

κδ. ὥρα ιγ s'' ὁ ἐν τῷ ἐμπροσδίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει. ὥρα ιδ s'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἔφος δύνει. ὥρα ιε s'' κύων ἔφος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμέριος περίστασις· Εὐδόξω 5 βορέας ψυχρός (= d. 20. m. Novembris).

κε. ὥρα ιγ s'' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἔφος δύνει, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει. ὥρα ιδ s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἔφος δύνει. Εὐκτιήμονι καὶ Δοσιθέῳ χειμῶν καὶ ὑετία, Καίσαρι B 10 ἀκρασία ἀέρος (= d. 21. m. Novembris).

κς. ὥρα ιγ s'' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἔφος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἔφος 15 δύνει, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει. Εὐδόξω χειμῶν σφοδρός (= d. 22. m. Novembris).

κζ. ὥρα ιδ s'' ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει· <ὥρα ιε> κύων ἔφος δύνει· ὥρα ιε s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἔφος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ 20 ὠρίωνος ἔφος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Ἰππάρχῳ

1 ὥρα ιγ P | βατραχίῳ] βραχίονι LPV || 2 ὥρα ιδ s''] add. BS || 3 ὥρα ιε s''] add. BS | κύων BLV, Κόνωνι P, de S tacet Fabricius || 6 ὥρα ιγ s''] add. BS || 7 καὶ] ὥρα ιγ s'' BS || 8 ὥρα ιδ s''] add. BS || 9 καὶ ante Δοσιθέῳ add. BS | χειμῶν] χειμαίνει LPV | ὑετία] ὑετός LPV, πλυνία B || 9. 10 Καίσαρι ἀκρασία ἀέρος] add. BS || 12 ἐσπέριος] ἔφος S | καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιδ] om. LPV | καὶ] ὥρα ιγ s'' καὶ S, hor. 13. 30 B || 14 καὶ ὁ μέσος — δύνει, καὶ (15)] om. LPV | καὶ ὁ μέσος] ὥρα ιδ καὶ ὁ μέσος S, hor. 14. media B || 15 καλούμενος add. S || 16 χειμῶν σφοδρός] σημαίνει σφόδρα LPV || 17 ὥρα ιδ s''] om. LPV | καλούμενος add. S || 18 ὥρα ιε addidi coll. 24. Athyr et 1. Choiak | ὥρα ιε s''] add. BS | ante ὁ S add. καὶ || 19 καὶ] hor. 15. 30 B

Ἐνότος πυκνός· Εὐδόξω καὶ Κόνωνι χειμέριος ὁ ἀήρ·
Καλλίπῳ ὑετία (= d. 23. m. Novembris).

πῃ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος
ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}'' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ
ἡγουμένου τῶν διδύμων ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S} ⁵
ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἔσος δύνει. [ὥρα
 $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S}'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἔσος δύνει.]
ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις
ψακάξει (= d. 24. m. Novembris).

κθ. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ \mathcal{S}'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος \mathcal{S} ¹⁰
ἔσος δύνει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S}'' ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπι-
τέλλει (= d. 25. m. Novembris).

λ. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ \mathcal{S}'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος
D ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ
τοῦ ὠρίωνος ἔσος δύνει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}'' ὁ ἐν τῷ ἡγου- \mathcal{S} ¹⁵
μένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$
 \mathcal{S}'' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου ἐσπέριος
ἀνατέλλει (= d. 26. m. Novembris).

1 καὶ add. BS | χειμέριος—ὑετία (2)] χειμάζει P, χειμάζει
LV || 3 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ coll. 26. et 30. Athyr scripsi pro ὥρα $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}'' ;
om. LPV || 4 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}'' BS, καὶ cet. || 5. 6 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ ἐν τῷ ἐπο-
μένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἔσος δύνει] om. LP || 5 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S}'' V ||
6. 7 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S}'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἔσος δύνει] om.
BSV et seclusi; repetita enim haec sunt ex proximo die, sed
ὥρα corrupta cf. 24. et 26. Athyr || 8 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$] om. LPV || 9
ψακάς S || 11 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ LPV | ἐπιτέλλει] sic B (emergit), ἀνατέλλει
ceteri || 13 ὥρα $\overline{\kappa\gamma}$ \mathcal{S}'' L, om. P || 14 ἐσπέριος—ὠρίωνος (15)]
om. LPV | ante ὁ add. καὶ S | ἐπομένῳ] ἡγουμένῳ H. || 15 ὥρα
 $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}'' scripsi coll. 3. et 5. Choiak; ὥρα $\overline{\iota\delta}$ BLV, ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S}''
cet. | ante ὁ PSV add. καὶ, quod pro ὁ habet L || 17 ante ὁ
add. LPS καὶ

XOIAK

α. ὥρα ιδ 5'' κύων ἑῷος δύνει. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος καὶ ὑετός· Εὐδόξω ἀκρασία ἀέρων· Δοσιθέω ἐπισημαίνει· Δημοκρίτῳ ὁ οὐρανὸς ταραχώδης καὶ ἡ θάλασσα ὥς τὰ πολλὰ (= d. 27. m. Novembris). E

β. ὥρα ιγ 5'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιδ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡρουμένου διδύμου ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιδ ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρα ιδ 5'' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἐσπέριος δύνει (= d. 28. m. Novembris).

γ. ὥρα ιγ 5'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος 77 A ἑῷος δύνει. ὥρα ιε ὁ ἐν τῷ ἡρουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει (= d. 29. m. Novembris).

δ. ὥρα ιγ <5''> ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει· ὥρα ιδ ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει· καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει· <ὥρα ιε> ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις

1 Χοιάκ] sic B, Δεκέβριος Χοιάκ L, μὴν Χοιάκ Δεκέμβριος ceteri, in V spatium vacuum: et sic per ceteros anni menses || 2 ὥρα ιδ P | ἑῷος om. P || 3 ἑῷος om. S, ἑως V || 5 ὁ om. L || 7 ὥρα ιγ LPV || 8 ante καὶ LPV add. ὥρα ιγ 5'' | ante ποταμοῦ add. τοῦ L | καὶ — ἀνατέλλει (10) | om. BS || 9 ἀνατέλλει ἐσπέριος L || 11 ὥρα ιγ 5'' PS, ὥρα ιδ 5'' V | ante ὁ LP add. καὶ || 12 5'' om. P || 14 ὥρα ιγ 5'' — δύνει (15) | om. LPV || 15 ὥρα ιε ὁ ἐπὶ τοῦ ἡρουμένου ὥμον τῶν διδύμων ἑῷος δύνει LPV || 17 ὥρα ιγ LV, ὥρα ιδ cet. | 5'' addidi coll. 26. Athyr hor. 13 B || 18 ὥρα ιδ scripsi cum B (hor. 14), καὶ cet. | ἡρουμένῳ BS || 19 καὶ ὁ μέσος — ἀνατέλλει (21) | om. B || 20 ὥρα ιε scripsi pro καὶ coll. 30. Athyr et 7. Choiak

ζέφυρος ἢ νότος, δι' ἡμέρας ὕει. Κόνωνι χειμαίνει
(= d. 30. m. Novembris).

ε. ὥρα ιγ' 5" ὁ καλούμενος αἰξ ἔφος δύνει, καὶ
ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐσπέριος
B ἀνατέλλει. ὥρα ιδ' κύων ἔφος δύνει. ὥρα ιε' 5" ὁ ἐν 5
τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει.
Καίσαρι καὶ Εὐκτῆμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλ-
λίπῳ χειμῶν (= d. 1. m. Decembris).

ε. ὥρα ιδ' ὁ ἐν τῷ ἐμπροσδίῳ <δεξιῷ> βατραχίῳ
τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει, ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ 10
ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Μητροδώρῳ χειμέριος
περίστασις· Εὐκτῆμονι, Φιλίπῳ καὶ Καλλίπῳ
ἀνέμων ἀταξία (= d. 2. m. Decembris).

ζ. ὥρα ιδ' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος
C ἐσπέριος ἀνατέλλει. <ὥρα ιδ' 5"> ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς 15
τοῦ ἐπομένου διδύμου ἐσπέριος ἀνατέλλει· καὶ ὁ μέσος
τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε'
ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἔφος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις
ψακάζει· Καίσαρι καὶ Κόνωνι χειμῶν (= d. 3. m.
Decembris).

20

1 ὕει om. LPV || 3 ὥρα ιγ' 5" om. LPV | καὶ] hor. 13.
30 B || 5 ὥρα ιδ'] om. LPV | ὥρα ιε' 5"—ὠρίωνος (6)] ὁ ἐν τῇ
κεφαλῇ τοῦ ἡγουμένου διδύμου L (qui κύων (5) — ἀνατέλλει (6)
iterat) PV || 7 καὶ ante Εὐκτῆμονι et Καλλίπῳ add. S | Εὐ-
δόξῳ καὶ] add. BS || 8 χειμαίνει LV || 9 ὥρα ιδ' coll. 24.
Athyr et 13. Choiak scripsi pro ὥρα ιδ' 5"; om. B | δεξιῷ add.
Unger p. 35 | βατραχίῳ LV et sic semper || 10 ante ὁ B add.
hor. 14. 30 || 11 ἐσπέριος om. LPV | χειμέριος corr. Hercher
pro χειμερία coll. p. 230, 10; 220, 24 || 12 Φιλίπῳ καὶ] add. BS
(S tamen Φίλωνι καὶ) || 14 ὥρα ιδ' scripsi coll. 2. et 12. Choiak
pro ὥρα ιδ' 5"; om. B || 15 ὥρα ιδ' 5" addidi coll. 4. et 9.
Choiak || 16 ἡγουμένου LP | καὶ] hor. 14. 30 B || 17 ἐσπέριος
corr. I. pro ἔφος, om. LP (de V dubito) | ὥρα—ἀνατέλλει (18)]
om. LP | ὥρα ιε' om. V || 19 ψακάζει S, lenis imber B | Καίσαρι

η. ὥρα ιε ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε ς' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ψακάξει· Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ χειμῶν (= d. 4. m. 5 Decembris).

θ. ὥρα ιγ ς' κύων ἑῷος δύνει. ὥρα ιδ ὁ καλούμενος ἀλξ ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου ἐσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ 10 Δοσιθέῳ καὶ Δημοκρίτῳ χειμῶν (= d. 5. m. Decembris).

ι. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἐσπέριος δύνει· ὥρα ιε ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λλψ ἢ νότος· Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ χειμέριος ἀήρ (= d. 6. m. Decembris).

ια. ὥρα ιγ ς' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου ἐσπέριος ἀνατέλλει. <ὥρα ιε ς' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει.> Ἰπ- 20 πάρχῳ βορέας πολὺς, Εὐδόξῳ ὑετός (= d. 7. m. Decembris).

ιβ. ὥρα ιδ ς' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίων-Ε

καὶ Κόνωνι] καὶ PV, om. L || p. 228, 19 χειμαίνει L, ξειμαίνει V, χειμάζει P || 1 ὥρα ιδ ς' LPV || 2 ὥρα—δύνει (3)] om. LPV || 3 ἑῷος add. B | ψεκάξει S et sic semper || 3.4 Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ add. BS || 4 χειμαίνει LPV || 6 ὥρα ιδ om. LPV || 7 καὶ—ἀνατέλλει (8)] om. LPV || 8 καὶ] hor. 14 B || 10 χειμῶν] σημαίνει LPV || 12 ὥρα ιε scripsi coll. 2. et 19. Choiax pro ὥρα ιε ς'; om. B | βορείου] νοτίου S (ut videtur) || 13 ὥρα ιε] sic B, ceteri καὶ, sed V om. || 15 καὶ Δοσιθέῳ] add. BS || 17 ὥρα ιε ς' LV, ὥρα ιε P || 18 ὥρα ιε ς'—ἀνατέλλει (19) quod propter homoioteleuton facile intercideret potuit addidi cum I. p. 197 || 20 ὑετός] ingens imber B || 22 ὥρα ιδ LPV

νος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι νοτία· Εὐκνήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίπῳ χειμέριος ἄηρ καὶ ὑετία (= d. 8. m. Decembris).

ιγ. ὥρα ιγ σ' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥρῳ τοῦ ἡνιόχου ἔφος δύνει. ὥρα ιε σ' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι νοτία· Εὐκνήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίπῳ χειμέριος ἄηρ καὶ ὑετία (= d. 9. m. Decembris).

ιδ. ὥρα ιδ σ' ὁ καλούμενος αἰξ ἔφος δύνει. Μητροδῶρῳ καὶ Εὐκνήμονι καὶ Καλλίπῳ χειμέριος 10 περίστασις· Δημοκρίτῳ βρονταί, ἀστραπαί, ὕδαρ, ἄνεμοι (= d. 10. m. Decembris).

ιε. Αἰγυπτίοις ἀργεστής ψυχρὸς ἢ νότος καὶ ὄμβρος· Καλλίπῳ νότος καὶ ἐπισημαίνει· Εὐδόξῳ χειμέριος ἄηρ (= d. 11. m. Decembris). 15

78A ις. ὥρα ιδ σ' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕρνιθος ἔφος ἀνατέλλει. <ὥρα ιε> ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις χειμάζει (= d. 12. m. Decembris).

ιζ. Ἰππάρχῳ νότος καὶ πολλὸς ὄμβρος (= d. 13. m. Decembris).

1 Καίσαρι — ὑετία (2)] add. BS || 2 χειμέριος scripsi, χειμῶνος S, hiemalis B | καὶ ὑετία] cum imbre B || 4 ὥρα ιγ σ' — δύνει (6)] om. BS | ὥρα ιγ σ' scripsi coll. 18. et 23. Choiaik pro ὥρα ιδ || 5 ὥρα ιε σ' scripsi coll. 7. et 10. Choiaik pro ὥρα ιγ σ', om. LPV | μέσος (al. μέγας) S || 6 νοτία — Καλλίπῳ (7)] add. BS || 7 ὑετός LPV || 9 ὥρα ιδ LPV || 10 καὶ Εὐκνήμονι καὶ Καλλίπῳ] add. BS | χειμέριος] χειμῶνος S, tempestas B || 11 Κριτοδήμῳ LV || 12 ἄνεμος LPV || 13 ἐργαστής LPV || 14 ἐπισημαίνει] significatio B | Εὐδόξῳ add. BS || 15 χειμέριος] χειμῶνος S || 16. 17 ἀνατέλλει] occidit B || 17 ante ὁ addidi coll. 12. et 21. Choiaik ὥρα ιε, add. hor. 14. 30 B || 18 χειμαίνει LV || 20 καὶ πολλὸς ὄμβρος] πολλὸς ἢ βορέας BS

ιη. ὥρα ιδ̄ ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡμιόχου
ἐφ̄ος δύνει. Αἰγυπτίοις ὑετία μετὰ πνευματών,
Εὐδόξῳ χειμάζει (= d. 14. m. Decembris).

ιβ. ὥρα ιε̄ ὁ καλούμενος αἰξ̄ ἐφ̄ος δύνει. ὥρα ιε̄ S''
5 ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἐσπέριος δύνει. Αἰ- B
γυπτίοις βορέας ψυχρὸς ἢ νότος, ὑετία (= d. 15. m.
Decembris).

κ. ὥρα ιε̄ S'' προκύων ἐφ̄ος δύνει. Καίσαρι χει-
μάζει (= d. 16. m. Decembris).

10 κα. ὥρα ιε̄ S'' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος
ἐσπέριος ἀνατέλλει (= d. 17. m. Decembris).

κβ. ὥρα ιε̄ προκύων ἐφ̄ος δύνει. Ἰπάρχω νότος
(= d. 18. m. Decembris).

κγ. ὥρα ιδ̄ S'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡμιόχου
15 ἐφ̄ος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ C
τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει. ὥρα ιε̄ <S''> ὁ λαμπρὸς τοῦ
ἀετοῦ ἐφ̄ος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ
καὶ Δοσιθέῳ λψ̄ ἢ νότος (= d. 19. m. Decembris).

κδ. ὥρα ιδ̄ <S''> προκύων ἐφ̄ος δύνει, καὶ ὁ ἔσχα-
20 τος τοῦ ποταμοῦ ἐσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμε-
ρινὸς ἀήρ (= d. 20. m. Decembris).

κε. ὥρα ιγ̄ S'' προκύων ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιδ̄

1 ὥρα ιδ̄ om. L || 3 Εὐδόξῳ add. BS | χειμῶν LP, χει-
μῶν V || 4 ὥρα ιε̄ ὁ καλούμενος αἰξ̄ ἐφ̄ος δύνει] om. BS | ὥρα
ιε̄ S'' add. BS || 5 βορείου] νοτίου S | στεφάνου] Chele B || 8
ὥρα ιε̄ LPV || 10 ὥρα ιε̄ LPV || 12 ante νότος B add. flat ||
14 ὥρα ιδ̄ LPV || 15 καὶ] hor. 14. 30 B || 16 ὥρα ιε̄ S''
scripsi coll. 25. et 27. Choiak pro ὥρα ιε̄ quod soli add. BS ||
17. 18 καὶ Εὐδόξῳ καὶ] add. BS || 19 ὥρα ιδ̄ S'' scripsi coll. cum
22. et 25. Choiak tum 24. Athyr et 6. Choiak pro ὥρα ιδ̄; om.
B || 20 Εὐδόξῳ LV || 20. 21 χειμερινὸς ἀήρ] χειμαίνει LPV ||
22 ὥρα ιγ̄ LPV | ὥρα ιδ̄] καὶ LPV, ὥρα ιδ̄ καὶ S

προκύων ἑῷος δύνει. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει (= d. 21. m. Decembris).

D κς. χειμερινή τροπή. ὥρα ιγ s'' προκύων ἑῷος δύνει. ὥρα ιγ s'' κύων ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε s'' αἰξ ἑῷος δύνει (= d. 22. m. Decembris).

κε. ὥρα ιγ s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ κρύπτεται. ὥρα ιδ προκύων ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιδ s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει (= d. 23. m. Decembris).

κη. ὥρα ιε ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. ὥρα ιε s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου λχθῶς κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμῶν Ἰππάρχῳ καὶ Μέτωνι ἐπισημαίνει, ὕμβρος (= d. 24. m. Decembris).

κθ. ὥρα ιδ s'' προκύων ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι καὶ Μέτωνι καὶ Καλλίπῳ χειμῶν. Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἐπισημαίνει ἄκρασία <ἄερος> (= d. 25. m. Decembris).

1 ante προκύων vulgo additum ὁ omisi cum LV | προκύων] προιστῶν S | ὥρα ιε] om. LP || 4 continuat hunc diem cum antecedente V | χειμερινή τροπή] om. B | ὥρα ιγ s'' corr. I; ὥρα ιγ LPV, ὥρα ιδ BS | ἑῷος δύνει — κύων (5)] om. B || 5 ὥρα ιγ s'' scripsi coll. 1. et 6. Tybi pro ὥρα ιδ; sed καὶ hab. LPV | ὥρα ιε s''] om. LPV || 7 ὥρα ιγ s'' scripsi pro ὥρα ιγ, om. B || 8 ὥρα ιδ] om. LPV | ὥρα ιδ s'' — ἀνατέλλει (9)] add. BS || 11 ὥρα ιε] om. LPV | ἐπομένῳ] dextro B || 12 ὥρα ιε s''] om. LPV | νοτίου] ἡνιόχου V || 13 καὶ Καίσαρι] add. BS | χειμαίνει LPV || 13. 14 Ἰππάρχῳ καὶ] add. BS || 14 ἐπισημασία S | ὕμβρος add. P, ὕμβρον add. LV || 16 ὥρα ιδ s''] om. LPV || 17 Κόνωνι καὶ] add. BS | καὶ Καλλίπῳ — Μητροδώρῳ (18)] add. BS || 18 ἐπισημασία S, significationis B || 19 ἄερος add. Hercher

λ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ αἰτοῦ ἑφῶς ἀνατέλλει,
ὁ λαμπρὸς τοῦ αἰτοῦ ἐσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις
λλψ καὶ ἀκρασία ἀέρος· Εὐδόξω καὶ Μητροδώρῳ
χειμέριος ἀήρ· Ἰππάρχῳ χειμῶν ἐσπέριος (= d.
5 26. m. Decembris).

TTBI

α. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ κύων ἐσπέριος ἀνατέλλει· <ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ > προ-
κύων ἐσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξω ἐπισημαίνει· Δη-
μοκρίτῳ μέγας χειμῶν (= d. 27. m. Decembris).

10 β. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγρονμένου 79 A
διδύμου ἑφῶς δύνει. Δοσιθέῳ χειμαίνει (= d. 28. m.
Decembris).

γ. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ αἰτοῦ ἐπιτέλλει,
<ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma''}$ > προκύων ἐσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτι-
15 μوني καὶ Φιλίππῳ καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει
(= d. 29. m. Decembris).

δ. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑφῶς ἀνατέλλει·
ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου
ἑφῶς δύνει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ αἰτοῦ ἐσπέριος

1 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ om. L | ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει] om. LPV ||
2 ante ὁ B add. hor. 14 || 3 Εὐδόξω — ἐσπέριος (4)] add. BS ||
4 χειμέριος scripsi, χειμῶνος S, hiemalis B || 6 μὴν Τυβί, Ἰα-
νονάριος H., μὴν Ἰανουάριος ἢ Τυβί P, μὴν Ἰανουάριος Τυβί
L || 7 κύων ἐσπέριος ἀνατέλλει] om. B | ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ addidi coll.
27. et 29. Choiak || 8 Εὐδόξω — χειμῶν (9)] Δημοκρίτῳ χειμῶν
ἐπισημαίνει LPV || 9 μέγας corr. Unger ann. phil. 1890 p. 172
pro μέσος || 10 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$] om. LP || 11 Δοσιθέῳ χειμαίνει]
om. B || 13 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$] om. BP || 14 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma''}$ addidi coll.
1. Tybi | προκύων — ἀνατέλλει] om. B || 14. 15 Εὐκτήμονι καὶ]
add. BS || 15 Φιλίππῳ B, Φίλωνι S, Φιλήμονι LPV | καὶ Δη-
μοκρίτῳ add. BS || 17 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ LPV || 18 ante ὁ B add. hor.
13. 30, ceteri om. | ἐπομένου] praecedentis B || 19 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$]
om. LPV

δύνει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις χειμάζει κατὰ θάλασσαν· Εὐκνήμονι ἐπισημαίνει (= d. 30. m. Decembris).

ε. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἔφος δύνει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ <S'> ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου ἔφος δύνει (= d. 31. m. Decembris).

ς. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπitéλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου ἔφος δύνει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' κύων ἐσπέριος ἀνατέλλει. (= d. 1. m. Ianuarii).

ξ. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐσπέριος δύνει. * ἐπισημαίνει ὡς Δοσιθέῳ * (= d. 2. m. Ianuarii).

η. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ <S'> ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἔφος δύνει· ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου ἔφος δύνει· ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις C ποικίλῃ κατάστασις (= d. 3. m. Ianuarii).

θ. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἐσπέριος δύνει· <ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S''> ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει· Δημοκρίτῳ νότος ὡς τὰ πολλὰ (= d. 4. m. Ianuarii).

1 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ om. LPV || 8 ἐπιχειμάζει LPV || 4 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' LV et H. || 5 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S''—δύνει (6)] om. P | ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' scripsi coll. 23. et 28. Choiak pro ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ || 7 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' corr. I.; ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ PV, ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' BS, om. L || 8 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ —δύνει (9)] om. LPV || 9 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' om. LPV | ἀνατέλλει δύνει LPV || 11 ξ] η L | ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' H. || 12 duas lacunas significavi; sed etiam ὡς vix sanum | ἐπισημαίνει ὡς Δοσιθέῳ] Dositheo significat B Δοσιθεοι V || 13 η] ξ L | ὥρα—δύνει (14)] om. P | S'' addidi coll. 2. et 5. Tybi || 14 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S''—ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' (15)] om. LPV || 15 ante ὁ LPSV add. καὶ || 17 ποικίλῃ πυκνῇ LP, πυκνῇ ἢ V || 18 θ] η L | ὥρα $\overline{\iota\delta}$ LPV || 19 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' addidi coll. 4. et 7. Tybi | ὁ λαμπρὸς—δύνει] om. B || 20 Δημοκρίτοτος ὡς V

1. ὥρα ιε κύων ἐσπέριος ἀνατέλλει (= d. 5. m. Ianuarii).

10 ια. ὥρα ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου δι-
δύμου ἑὼς δύνει. Εὐκτῆμονι καὶ Φιλίππῳ μέσος
5 χειμῶν (= d. 6. m. Ianuarii).

ιβ. ὥρα ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει.
ὥρα ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου
ἑὼς δύνει. Τπάρχω <καὶ> Εὐδόξῳ χειμαίνει (= d.
7. m. Ianuarii).

10 ιγ. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτει-
ται. ὥρα ιε ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐσπέριος ἀνατέλ-
λει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος, χειμαίνει καὶ
κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Μητροδόρῳ καὶ Εὐ-
κτῆμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Καλλίπῳ νότος (= d.
15 8. m. Ianuarii).

ιδ. ὥρα ιε <5''> ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου
διδύμου ἑὼς δύνει. ὥρα ιε 5'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου
ἑὼς δύνει, κύων ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις
καὶ Εὐδόξῳ νότος σφοδρὸς καὶ ὑετός (= d. 9. m.
20 Ianuarii).

ιε. ὥρα ιε **. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι νότος

1 i] θ L | ὥρα ιε] om. P, ὥρα ι LV || 3 ἐπομένου] ἡγου-
μένον LP || 4. 5 Εὐκτῆμονι—χειμῶν add. BS | μέσος χειμῶν
moderata tempestas hic et in ceteris locis B vertit, interdum
mediocris t. || 6 ιβ] ια L || 7 ὥρα ιε—δύνει (8)] add. BS | δι-
δύμον om. S || 8 καὶ om. cod. || 10 ιγ] ιβ L | ὥρα ιδ 5'' BS ||
11 ἀνατέλλεται P || 12 χειμαίνει—θάλασσαν (13)] χειμῶν κατὰ
θάλασσαν BS || 13 Μητροδόρῳ—νότος] add. BS || 16 ιδ] ιγ L |
ὥρα ιε 5'' scripsi coll. 8. et 11. Tybi pro ὥρα ιε; om. B || 17
ἑὼς om. LPV | ὥρα ιε 5''] om. LPV | ὕδρου] sic B, ὕδροχόου
ceteri || 18 ante κύων B add. hor. 15. 30 || 19 καὶ Εὐδόξῳ]
add. BS | σφοδρὰ P, σφοδρῶς V || 21 ιε] ιδ L | ὥρα—Καίσαρι]
om. LPV | lacunam indicavi

Ε πολὺς, καὶ ἐπισημαίνει· κατὰ θάλασσαν βροντῇ καὶ ψακᾶς (= d. 10. m. Ianuarii).

ιζ. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει. ὥρα ιε ς' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. Εὐδόξω καὶ Δοσιθέῳ νότος, ἐπισημαίνει. Ἰππάρχῳ ἀνέμων ἀκρασία (= d. 11. m. Ianuarii).

ιζ. ὥρα ιγ ς' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται (= d. 12. m. Ianuarii).

80A ιη. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει. ὥρα ιδ ς' ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει (= d. 13. m. Ianuarii).

ιδ. ὥρα ιδ ς' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει. Ἰππάρχῳ νότος ἢ βορέας, χειμάζει (= d. 14. m. Ianuarii). 15

κ. Αἰγυπτίοις χειμέριος ἀήρ (= d. 15. m. Ianuarii).

κα. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει. ὥρα ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἰππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ (= d. 16. m. Ianuarii).

κβ. ὥρα ιγ ς' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος B ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος

1 πολὺς] *multus et validus* B | καὶ om. L | βρονταὶ V ||
 3 ις] ιε L et sic pergit usque ad ι, pro quo κδ habet | ὕδρου B, ὕδροχόον ceteri || 4 ὥρα ιε ς'] καὶ LP || 5 καὶ Δοσιθέῳ add. BS || 5. 6 ἐπισημαίνει] ἐπὶ χειμῶνι S, cum tempestate B ||
 6 Ἰππάρχῳ add. B | ἀταξία PV || 8 ὥρα ιγ LPV || 10 hunc diem cum antecedente copulat V || 11 ὥρα ιδ ς'] om. LPV | ὁ ἐν τῷ γόνυ LPV | ἐπιτέλλει] ἑσπέριος δύνει LPV || 13 ὥρα ιδ ς'] om. LPV | ὕδρου] sic B, ceteri ὕδροχόον; item infra 17. 21 et p. 237, 7. 10. 14. 19 || 17 ὥρα ιδ scripsi coll. 19. et 23. Tybi pro ὥρα ιδ ς'; om. LPV || 20 hunc diem cum antecedente copulat V | ὥρα ιγ ς'] om. LPV || 21 καὶ ὁ—δύνει (p. 237, 4)] om. LPV

ἀνατέλλει· ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' ὁ καλούμενος κἀνωβος ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ δεξιῷ τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει· ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S''
 5 ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι ἄνεμοι σφοδροί (= d. 17. m. Ianuarii).

κγ. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει. Εὐκτῆμονι καὶ Φιλίππῳ χειμῶν. Μητροδόρῳ ἀκαταστασία ἀέρος (= d. 18. m. Ianuarii).

10 κδ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ὕει ἢ πνίγη γίνεται. Καίσαρι καὶ Εὐκτῆμονι χειμῶν (= d. 19. m. Ianuarii).

κε. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἐσπέριος δύνει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$
 15 ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίπῳ χειμῶν, ὑετός. Ἰππάρχῳ βορρᾶς πνεῖ. Εὐκτῆμονι καὶ Δημοκρίτῳ ἐφύει (= d. 20. m. Ianuarii).

κς. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμῶν μέσος (= d. 21. m. Ianuarii).

1 ante ὁ S add. καὶ || 3 ante ὁ ἐν S add. καὶ || 4 ὥρα — ἀνατέλλει (5)] om. LV | ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' scripsi pro ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ coll. 21. Tybi || 6 ἄνεμος σφοδρὸς LV , ἄνεμος σφοδρὰ P || 7 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ LPV | ἑῷος — χειμῶν (8)] add. BS || 9 ἀκαταστασία ἀέρος] ἀκατάστατος ὕμβρος LPV || 11 ὕει — χειμῶν (12)] ἐπισημαίνει BS , σημαίνει LV || 12 quo minus post χειμῶν addas μέσος coll. infra 20 et Lydi cal. 19. Ian. τὸ μεσαίτατον τοῦ χειμῶνος, obstat p. 235, 4; sed videtur aliquid turbatum esse || 13 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ LPV || 14 καὶ — ἐπιτέλλει (15)] om. LPV | καὶ] ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' καὶ S , hor. 14. 30 B | ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ scripsi (quod vel ipse ordo notarium flagitat) coll. 12. et 18. Tybi pro ὥρα $\overline{\iota\delta}$ || 15 ἐπιτέλλει B , om. S || 16 καὶ Καλλίπῳ — ἐφύει (17)] ἐπισημαίνει P , Καλλίπῳ χειμαίνει LV || 19 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$] om. LPV || 20 Εὐδόξῳ] Αἰγυπτίοις LPV | μέσων V

κζ. Αἰγυπτίοις εὖρος ἢ νότος· ἐπισημαίνει (= d. 22. m. Ianuarii).

C κη. ὥρα ιε <5''> ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ὑετία· Ἰππάρχῳ ἐπισημασία (= d. 23. m. Ianuarii).

κθ. Καλλίπῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐφύει. Δημοκρίτῳ μέγας χειμὼν (= d. 24. m. Ianuarii).

λ. Ἰππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ (= d. 25. m. Ianuarii).

MEXIP

α. <ὥρα ιε 5''> ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπι-
τέλλει. Εὐδόξῳ ὑετία. Μητροδώρῳ ὑετία, Δο-
σιθέῳ χειμαίνει (= d. 26. m. Ianuarii).

β. Αἰγυπτίοις χειμὼν μέγας (= d. 27. m. Ianuarii).

γ. Αἰγυπτίοις λλψ ἢ νότος· ἐπισημαίνει (= d. 28. m. Ianuarii).

D δ. ὥρα ιγ 5'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕρνιθος ἐσπέριος δύνει. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἐσπέριος δύνει (= d. 29. m. Ianuarii).

ε. Ἰππάρχῳ νότος ἢ ἀργεστής (= d. 30. m. Ianuarii).

ς. ὥρα ιγ 5'' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐφός

1 εὖρος ἢ νότος] om. BS | σημαίνει LPV || 8 ὥρα ιε om. LPV | 5'' addidi coll. 25. et 26. Tybi | ὕδρου] hic quoque B, ὄροχόν ceteri | 4 Ἰππάρχῳ ἐπισημασία] add. BS || 6 Καλλίπῳ — ἐφύει] add. BS || 7 μέγας] mediocris B, μέσος (al. μέγας) S; om. cet.: cf. Boeckh l. s. p. 88 || 8 πνεῖ add. BS || 9 μὴν Φεβρουάριος, Μερίῳ LP || 10 ὥρα ιε 5'' addidi coll. 18. et 25. Tybi | ὁ — Εὐδόξῳ ὑετία (11)] om. BS | ὁ om. V || 11 Μητροδώρῳ — χειμαίνει (12)] add. BS || 13 μέγας] μέσος BS, cf. Boeckh l. s. p. 89 || 14 Αἰγυπτίοις add. BS | ἐπισημαίνει] χειμώμενος P, χειμὼν μέγας V et H. || 17 ὥρα ιε — δύνει] solus B huic diei tribuit recte (cf. Ideler p. 212); ceteri ad diem sequentem referunt || 19 Ἰππάρχῳ — ἀργεστής] diei antecedenti tribuit B

δύνει. ὦρα ἰδ̄ ὁ καλούμενος κἀνωβος ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὦρα ἰε̄ 2'' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Εὐδόξω ὑετός (= d. 31. m. Ianuarii).

5 ζ. [ὦρα ἰγ̄ 2'' ὁ καλούμενος κἀνωβος ἐσπέριος ἀνατέλλει.] ὦρα ἰδ̄ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. ὦρα ἰε̄ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐσπέριος ἀνατέλλει (= d. 1. m. Februarii).

10 η. ὦρα ἰδ̄ 2'' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ξέφυρος μεταξὺ χαλάξης (= d. 2. m. Februarii).

θ. ὦρα ἰδ̄ 2'' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος Ε δύνει. ὦρα ἰε̄ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Εὐδόξω εὐδία, ἐνίοτε δὲ καὶ ξέφυρος πνεῖ (= d. 15 3. m. Februarii).

ι. ὦρα ἰε̄ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος

1 ὦρα ἰδ̄ — ὑετός (4)] om. LP | ὦρα ἰδ̄] ὦρα ἰγ̄ 2'' V || 2 ὦρα ἰε̄ 2'' — ἀνατέλλει (3)] om. B | ante et post hanc notam in V spatium vacuum | ante ὁ ἐπὶ S add. καὶ || 3 ante καὶ add. ὦρα ἰε̄ 2'' V || 4 Εὐδόξω ὑετός (ὑέτια V) add. BSV || 5 ὦρα — ἀνατέλλει (6)] om. BSV et seclusi ut iterata ex die antecedente sed horae nota corrupta (cf. 22. Tybi et 23. Mechir) || 6 ὦρα ἰδ̄ — δύνει (7)] om. LP | ὦρα ἰδ̄ om. V || 7 ὦρα ἰε̄ — ἀνατέλλει (8)] add. BS | ἰε̄ scripsi pro ἰγ̄ || 9 ὦρα — ἀνατέλλει (10)] om. V | ὦρα ἰε̄ 2'' LP | οὐρᾶς] καρδίας BS || 10 Αἰγυπτίοις — χαλάξης (11)] add. BSV | ξέφυρος ἢ νότος V | 10. 11 μεταξὺ χαλάξης] scripsi, cum imbre B, μεταξὺ χάλαζα SV || 12 ὦρα ἰδ̄ 2'' — δύνει (13)] om. LP | ὦρα ἰδ̄ 2'' scripsi pro ὦρα ἰε̄ 2'' quod habent BS || 13 ὦρα ἰε̄ — ἐπιτέλλει] om. BSV || 14 εὐδία] ὑέτια LP | ἐνίοτε — πνεῖ] Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ νότος, μεταξὺ χάλαζα P (vide diem antecedentem), om. L | δὲ et πνεῖ om. V || 16 ὦρα — δύνει (240, 1)] om. V solus | ὦρα ἰε̄ scripsi: ὦρα ἰδ̄ 2' BS, ὦρα ἰδ̄ P; ὦρα ἰε̄ et ὁ om. L || 16 — p. 240, 1 ἑῷος δύνει] ἐσπέριος ἀνατέλλει BS

δύνει. [ῶρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐσπέριος ἀνατέλλει] (= d. 4. m. Februarii).

ἰα. ῶρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐσπέριος
81A ἀνατέλλει. ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος
ἐφ' ὃς δύνει. Αἰγυπτίοις περιστασις χειμερινή ἢ
ἐπομβρος καὶ ἀνέμων ἀκρασία. Δοσιθέω εὐδία, ἐνίστε
καὶ ζέφυρος πνεῖ (= d. 5. m. Februarii).

ιβ. ῶρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἐσπέριος δύνει.
ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ ἐσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται. <ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ S''>
ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐφ' ὃς ἀνατέλλει. ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' ὁ 10
λαμπρὸς τῆς λύρας ἐσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνε-
μώδης κατάστασις. Καίσαρι ὑετία. Δημοκρίτῳ
ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν (= d. 6. m. Februarii).

1 ῶρα $\overline{\iota\delta}$ — ἀνατέλλει (2)] seclusi ut ex die 11. iterata
(ubi vide); LP diei antecedenti tribuunt, ubi post ἐφ' ὃς δύνει
(p. 239, 12. 13) P scribit | ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ L, ῶρα $\overline{\iota\beta}$ P || 2 post ἀνατέλλει
L add. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος· μεταξὺ γάλαξα, P add.
Εὐδόξω εὐδία (ὑετία H.), ἐνίστε καὶ ζέφυρος (vide diem ante-
cedentem) || 3 $\overline{\iota\alpha}$ | L | ῶρα $\overline{\iota\delta}$ — ἀνατέλλει (4)] om. BLV et S
(opinor) || 4 ῶρα $\overline{\iota\delta}$ L, ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ PV || 5 post δύνει add. L $\overline{\iota\alpha}$.
ῶρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐσπέριος ἀνατέλλει. ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$
ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐφ' ὃς δύνει || 5. 6 ἢ — ἀκρασία
καὶ ἀνέμων ἀκρασία ἐπομβρος LPV || 6 ἐνίστε add. BS, ἢ add.
L || 7 καὶ om. BS | πνεῖ add. BS || 8 post δύνει omnia, quae
in ceteris libris (de V certum iudicium fieri nequit, cum dierum
numeri desint et notae diei 6. in tres partes dissectae sint)
ad diem 13. referuntur, diei 12. B tribuit; contra omnia, quae
illi diei 14. adsignant, ipse diei 13. adscribit, quam rationem
semper diei antecedenti tribuendo ea quae in ceteris ad diem
sequentem pertinent continuat B usque ad diem 16., cui nihil
adscribit. hanc dispositionem veram esse videris, si Hipparchi
fastos contuleris. itaque eius dispositionem restitui supra ||
9 ab ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ novum diem $\overline{\iota\gamma}$ L et ceteri inchoant (etiam V
sine numero) | ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ | ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' BS | ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' addidi coll.
3. Phamenoth || 10 ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει] om. BS | ῶρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'']
om. LPV | ante ὁ S add. καὶ || 12 κατάστασις] στάσις LPV

ιγ. ὥρα ιγ 2" ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ἔαρος ἀρχή· Β ξέφυρος ἄρχεται πνεῖν καὶ ἐνίοτε χειμῶν (= d. 7. m. Februarii).

5 ιδ. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ἡμέτια. Ἰππάρχῳ, Καλλιππῳ, Δημοκρίτῳ ξέφυρος πνεῖ (= d. 8. m. Februarii).

ιε. Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἔαρος ἀρχή· ξέφυρος ἄρχεται πνεῖν (= d. 9. m. Februarii).

10 ις. deest (= d. 10. m. Februarii).

ιζ. Αἰγυπτίοις <καὶ> Εὐδόξῳ ξέφυρος πνεῖ. Ἰππάρχῳ ἔαρος ἀρχή. Καλλιππῳ <καὶ> Μητροδώρῳ χειμαίνει (= d. 11. m. Februarii).

15 ιη. Αἰγυπτίοις ἀπηλιώτης, Ἰππάρχῳ βορέας ἢ ἀπηλιώτης πνεῖ (= d. 12. m. Februarii).

ιθ. ὥρα ιδ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ C τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει. ὥρα ιε 2" ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος ἀνατέλλει (= d. 13. m. Februarii).

20 κ. deest (= d. 14. m. Februarii).

κα. ὥρα ιδ <2"> ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἐσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἄνεμοι μεταπίπτοντες. Ἰππάρχῳ

1 ιγ] ιδ L et cet. | ὥρα ιγ LPV || 3 ξέφυρος — καὶ] add. BS | χειμῶν] χειμάζει LPV || 5 ιδ] ιε L et cet. || 6 Δημοκρίτῳ LPV, Μητροδώρῳ cet. | πνεῖ LPV, ἄρχεται πνεῖν cet.] || 8 ιε] ις L et cet. || 11 καὶ om. cod. | πνεῖ — ἀρχή (12)] add. BS || 12 καὶ om. cod. || 13 χειμαίνει] tempestas B || 14. 15 ἢ ἀπηλιώτης πνεῖ] add. BS || 16 ὥρα ιδ 2" H., om. L || 17 ὥρα ιε — ἀνατέλλει (18)] solus B huic diei tribuit, ceteri (etiam LV) diei sequenti, cui nihil adscribit B; sed recte B (cf. Ideler p. 212) | ὥρα ιε 2" LV et H., ὥρα ιγ 2" BS || 21 ὥρα ιδ] om. B | 2" addidi coll. 12. et 29. Mechir || 22 μεταπίπτοντες] ponunt B

νότος πνεῖ. Εὐκνήμονι, Φιλίππῳ, Δοσιθέφ χει-
μαίνει (= d. 15. m. Februarii).

κβ. Αἰγυπτίοις ἀνέμων ἀκαταστασία καὶ θυβρος
(= d. 16. m. Februarii).

D κγ. ὥρα ἰδ' 5'' ὁ καλούμενος κάνωβος ἐσπέριος ἀνα-
τέλλει (= d. 17. m. Februarii).

κδ. Αἰγυπτίοις ἡ ζέφυρος ἡ νότος καὶ χάλαζα,
ὑετός (= d. 18. m. Februarii).

κε. ὥρα ἰδ' 5'' ὁ ἐσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται.
ὥρα ιε' ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἔφως ἀνα-
τέλλει. Ἰππάρχῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ (= d. 19. m.
Februarii).

κς. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις (= d. 20. m.
Februarii).

κζ. deest (= d. 21. m. Februarii). 15

E κη. Ἰππάρχῳ <καὶ> Εὐκνήμονι ὄρνιθιαι ἄρχονται
πνεῖν ψυχροί. χελιδόνι ὥρα φαίνεσθαι (= d. 22. m.
Februarii).

κθ. ὥρα ιγ' 5'' ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας
κρύπτεται. ὥρα ιε' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἐσπέριος 20
δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Φιλίππῳ καὶ Καλλίπῳ
χελιδὼν φαίνεται, καὶ ἀνεμώδης κατάστασις. Κόνωνι
βορέαι ἄρχονται πνεῖν ψυχροί. Εὐδόξῳ ὑετός ἐπὶ

1. 2 χειμαίνει] *tempestas* B || 3 ἀκατάστασις H. | καὶ
θυβροὶ S, cum largo imbre B || 5 ὥρα ιγ' 5'' H. || 7 καὶ χάλαζα]
χειμάξει LPV || 9 τοῦ add. solus L || 10 ὥρα ιε' add. BS ||
13 ἀκαταστασία LPV || 15 in V hic amplissimum spatium
vacuum || 16 κη] κζ L | καὶ om. cod. || 17 χελιδόνι—φαίνεσθαι]
hirundo advenit B | φαίνεται P || 19 κθ] κη L, hor. 13 B |
ante ἵππου del. τοῦ Hercher || 20 ante ὥρα ιε' add. καὶ Καλ-
λίπῳ P || 22 χελιδόνες φαίνεσθαι S, *hirundines apparent* B |
Κόνωνι add. BS || 23 ἐπὶ om. LPV

χειλιδόνι, καὶ ἐπὶ λ' ἡμέρας βορέαι πνέουσιν οἱ κα-82 A
λούμενοι ὀρνιθίαι (= d. 23. m. Februarii).

λ. Αἰγυπτίοις ὀρνιθίαι βορέαι μεταξὺ ἀργεστοῦ.
Ἰππάρχῳ βορέαι ψυχροί. Μητροδώρῳ χειλιδὼν φαί-
5 νεται, ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ ποικίλαι ἡμέραι αἱ
καλούμεναι ἄλκονιδες (= d. 24. m. Februarii).

ΦΑΜΕΝΩΘ

α. ὥρα ἰδ 5" ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας <ἐφῶς>
ἀνατέλλει. ὥρα ιε <5"> ἀρκτοῦρος ἐσπέριος ἀνατέλλει. B
10 Καίσαρι καὶ Δοσιθέῳ χειμῶν ἐπισημαίνει (= d.
25. m. Februarii).

β. ὥρα ιδ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας κρύ-
πτεται (= d. 26. m. Februarii).

γ. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐφῶς ἀνατέλλει
15 (= d. 27. m. Februarii).

δ. ὥρα ιδ 5" ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐσπέ-
ριος δύνει (= d. 28. m. Februarii).

ε. ὥρα ιδ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλ-

1 χειλιδόνιο coni. Petavius et scripsit H. | ἐπὶ λ' ἡμέρας
add. BS | ἐπὶ λ' corr. Unger (per litteras) coll. Gem. 4. piscium
(ubi vide) pro ἐπὶ δ' | αἱ καλούμεναι V | οἱ om. S || 3 λ] κθ
L | ἀργέστης L, ἐργαστής V || 4 βορέαι ψυχροί] βορέας ψυχρὸς
LV et H., aquilones cum argeste B, βορέας μεταξὺ ἀργέστης S
(ut videtur) || 5 καὶ ἐπισημαίνει LV | αἱ add. LV || 6 ἄλκονια
P || 7 μὴν Μάρτιος, Φαμενώθ LP || 8 ὥρα ιδ PS | ἐφῶς add.
I. || 9 ὥρα ιε—ἀνατέλλει] om. B | 5" addidi coll. 5. Phame-
noth || 10 καὶ om. V | χειμῶν ἐπισημαίνει] sic S, ceteri χειμάζει ||
12 ὥρα ιδ scripsi coll. 29. Mechir et 4. Phamenoth pro ὥρα
ιε 5", om. LP || 14 ἐφῶς add. BS || 16 ὥρα ιδ PV, om. L ||
16. 17 ἐσπέριος om. B || 18 ὥρα ιδ scripsi coll. 1. et 11. Pha-
menoth; ὥρα ιβ LPV, ὥρα ιδ 5" cet.

λει. ὥρα ιε ἀρκτούρος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Ἰππάρχῳ
βορέας ἢ νότος ψυχρός (= d. 1. m. Martii).

C ε. ὥρα ιδ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται. Αἰ-
γυπτίοις λιψ ἢ νότος ἢ χάλαζα. Ἰππάρχῳ βορέας
ψυχρός (= d. 2. m. Martii). 5

ζ. ὥρα ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐσπέριος
δύνει. ὥρα ιε <3> ὁ λαμπρὸς τοῦ θρνιθοῦς ἐσπέριος
δύνει (= d. 3. m. Martii).

η. ὥρα ιδ 3'' ἀρκτούρος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Εὐ-
κτῆμονι βορέας ψυχρὸς πνεῖ (= d. 4. m. Martii). 10

θ. ὥρα ιε 3'' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου
D ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε 3'' ὁ κοινὸς ἵππου καὶ
ἀνδρομέδας ἐσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμάζει.
Καίσαρι χελιδονίαι πνέουσιν ἐπὶ ἡμέρας δέκα (= d.
5. m. Martii). 15

ι. [ὥρα ιγ 3'' ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐσπέρ-
ιος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμάζει. Καίσαρι χελι-
δονίαι] (= d. 6. m. Martii).

ια. ὥρα ιγ 3'' ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπι-
τέλλει. ὥρα ιγ 3'' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπι-
τέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ
κενταύρου ἑὸς δύνει. Αἰγυπτίοις ταραχώδεις κα-

1 ante ὥρα spatium vacuum in V | ὥρα ιδ H. | Ἰππάρχῳ
add. BS || 2 βορέας ψυχρὸς ἢ νότος H. || 3 ὥρα ιδ] om. LPV ||
4 ἢ χάλαζα] cum grandine B || 6 ὥρα ιε om. V || 7 ὥρα ιε add.
B | 3'' addidi coll. 21. et 29. Mechir || 9 ὥρα ιδ LPV || 11
ὥρα ιε LPV || 12 ὥρα ιε 3''] add. B, καὶ V || 13 χειμαίνει V ||
14 πνέουσιν LV || 16—18 om. V recte; omnia enim male ex
antec. die iterata sunt (hora corrupta) || 16. 17 ἐσπέριος δύνει]
ἐπιτέλλει P || 17. 18 Αἰγυπτίοις—χελιδονίαι] add. BS | χελι-
δονίαι scripsi, χελιδονίαν S, chelidonii flatus B || 19 ὥρα ιγ 3''
ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει] add. BS et V qui post
haec verba spatium vacuum habet || 20 ὁ λαμπρὸς—ἐπιτέλλει
καὶ (21)] om. B || 22—p. 245, 1 ταραχώδης κατάστασις V

ταστάσεις. *Δημοκρίτω* ἄνεμοι ψυχροί· ὀρνιθία ἐπὶ
 ἡμέρας θ' (= d. 7. m. Martii).

ιβ. ὥρα ιδ' ὁ ἀρκτουῖρος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Εὐ-Ε
 δόξω χειμῶν καὶ ἱκτίνος φαίνεται καὶ ἐπισημαίνει.
 5 *Μητροδώρῳ* καὶ *Εὐκτήμονι* καὶ *Φιλίππῳ* βορέας
 ψυχρὸς πνεῖ. *Ἰππάρχῳ* ἕαρος ἀρχή (= d. 8. m. Martii).

ιγ. ὥρα ιγ' σ" ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐφῶς
 δύνει. *Αἰγυπτίοις* ψακάξει. *Μητροδώρῳ* <καὶ> Εὐ-
 κτήμονι βορέας πνεῖ. *Δοσιθέῳ* ἱκτίνος ἄρχεται
 10 φαίνεσθαι. *Ἰππάρχῳ* νότος πολὺς (= d. 9. m. Martii).

ιδ. ὥρα ιε' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἐσπέ-83 Α
 ριος ἀνατέλλει. *Αἰγυπτίοις* <καὶ> *Καλλίππῳ* βορέας
 ψυχρὸς πνεῖ (= d. 10. m. Martii).

ιε. ὥρα ιγ' σ" ἀρκτουῖρος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰ-
 15 γυπτίοις <καὶ> *Καλλίππῳ* βορέας ψυχρὸς πνεῖ
 (= d. 11. m. Martii).

ισ. ὥρα ιγ' σ" ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται.
Καλλίππῳ βορέας σύμμετρος πνεῖ (= d. 12. m. Martii).

ιζ. ὥρα ιγ' σ" ὁ στάχυς ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα
 20 ιδ' σ" ὁ στάχυς ἐσπέριος ἀνατέλλει. *Αἰγυπτίοις*

2 θ'] πέντε LPV || 3 ὥρας ιδ' σ" LV || 4 χειμῶν corr. Unger
 (per litteras) pro χειμῶν coll. Gemin. d. 17. pisc., cum hirundo
 Eudoxo iam 29. Mechir appareat | ἱκτίνος V et sic semper
 infra, ἱκτίνος L et sic semper infra, ἱκτινοὶ S | φαίνεται LP,
 φαίνονται cet. | ἐπισημαίνει] pluit B || 5 καὶ Εὐκτήμονι] add.
 BS || 7 ὥρα ιγ' σ" corr. I. pro ὥρα ιγ', om. B || 7. 8 ἐφῶς δύνει]
 om. LPV || 8 καὶ om. cod. || 11 ὥρα ιε'] sic B, ceteri ὥρα ιε' σ"
 βορείου] νοτίου S || 12 καὶ om. cod. || 13 ψυχρὸς add. BS || 14
 ὥρα ιγ' σ"] om. PV | ἐσπέριος] ἐφῶς BS | ἀνατέλλει] sic B
 (exoritur), ἐπιτέλλει ceteri || 14. 15 Αἰγυπτίοις—πνεῖ] om. BS ||
 15 καὶ om. cod. || 17 ante ὁ ἔσχατος LPV perperam add.
 ἀρκτουῖρος ἐσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ || 18 σύμμετρος add. BS ||
 19. 20 ὥρα ιδ' σ"—ἀνατέλλει] add. BL | ὥρα ιδ' σ"] sic (vel
 ὥρα ιε' σ") I. p. 211 conī. pro hōr. 13. 30 et sic habet L

ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκνήμονι καὶ Φιλίππῳ
Β ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν, καὶ ἱκτίνῳ ὥρα φαίνεσθαι
(= d. 13. m. Martii).

ιη. ὥρα ιδ' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει.
Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ νότος πνεῖ· Εὐκνήμονι βο-
ρέας ψυχρὸς πνεῖ· Δοσιθέῳ ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν·
Ἰππάρχῳ βορέας ἢ ἀργεστής (= d. 14. m. Martii).

ιδ. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐκνήμονι βορέας ψυχρὸς
(= d. 15. m. Martii).

κ. ὥρα ιδ' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει.
ὥρα ιδ' σ'' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἐσπέριος
ἀνατέλλει (= d. 16. m. Martii).

κα. ὥρα ιδ' σ'' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως <ἑῷος> ἀνα-
τέλλει. Καλλίπῳ βορέας πνεῖ καὶ ἱκτίνος φαίνεται
(= d. 17. m. Martii). 15

κβ. Αἰγυπτίοις καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει,
ἄνεμος ψυχρὸς (= d. 18. m. Martii).

κγ. Αἰγυπτίοις πνεῦμα ψυχρὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα.
Ἰππάρχῳ βορρᾶς πνεῖ (= d. 19. m. Martii).

κδ. Καίσαρι ἱκτίνος φαίνεται, βορέας πνεῖ (= d. 20.
m. Martii).

κε. ὥρα ιδ' σ'' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος

1 ἀνεμώδης κατάστασις] venti dominantur B || 2 ἱκτίνῳ]
sic vel ἱκτίνον coni. Boeckh l. s. p. 411 pro ἱκτίνων | ὥρας L ||
4 ὥρα ιδ'] sic B H., ceteri ὥρα ιδ' σ'' || 5 ἢ νότος] om. BS ||
6 ψυχρὸς om. BS | πνεῖ — πνεῖν] add. BS || 8 huius diei no-
tam priori adiungit V || 10 ὥρα ιδ' σ'' LSV | νοτίου] βορείου
LPV || 11 ὥρα ιδ' σ'' — ἀνατέλλει (12)] diei sequenti tribuunt
BS | ὥρα ιδ' σ''] om. B || 13 ὥρα ιδ' P | ἑῷος add. I. || 14 Καλ-
λίπῳ] Φιλίππῳ LPV || 16 Δημοκρίτῳ S | ἐπισημαίνει] χειμῶν
BS || 18 ἐπὶ ἡμέρας δέκα] vernum aequinoctium B || 19 Ἰππάρχῳ
βορρᾶς πνεῖ] add. BS || 22 ὥρα ιδ' P

δύνει. Εὐδόξω Ικτίνος φαίνεται καὶ βορέας πνεῖ
(= d. 21. m. Martii).

κς. ἐαρινὴ ἰσημερία. ὦρα ἰδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βο-
ρείου στεφάνου ἐσπέριος ἀνατέλλει (= d. 22. m. Martii). D

5 κζ. Καίσαρι βορέας πνεῖ. Ἰπάρχω ὑετία (= d.
23. m. Martii).

κη. Αἰγυπτίοις βροντὴ, ἐπισημασία· Φιλίππῳ
καὶ Καλλίπῳ καὶ Εὐκτῆμονι ὑετός ἢ ψακάς· Ἰπ-
πάρχῳ ἐπισημασία (= d. 24. m. Martii).

10 κθ. ὦρα ιε S'' ὁ καλούμενος αἰξ ἔφος ἀνατέλλει.
Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι καὶ Μέτῳ ἐπισημαίνει.
Εὐδόξω βορέας (= d. 25. m. Martii).

λ. ὦρα ιγ S'' στάχυν ἔφος δύνει. Αἰγυπτίοις
ἀργεστής ἄνεμος πνεῖ. Καλλίπῳ ὑετός ἢ νιφετός
15 (= d. 26. m. Martii).

ΦΑΡΜΟΤΘΙ

E

α. ὦρα ἰδ στάχυν ἔφος δύνει. Μέτῳ καὶ Καλ-
λίπῳ καὶ Εὐδόξω ὑετός. Εὐκτῆμονι <καὶ> Δη-
μοκρίτῳ ἐπισημαίνει (= d. 27. m. Martii).

20 β. ὦρα ιγ S'' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου
ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὦρα ἰδ S'' στάχυν ἔφος δύνει,

8 ὦρα ἰδ] καὶ LPV | βορείου] νοτίου S || 7 βρονταὶ V | ἐπι-
σημασία — Εὐκτῆμονι (8)] ἐπισημαίνει καὶ LP, ἐπισημαίνει V ||
8 ἢ — ἐπισημασία (9)] add. BS || 10 ὦρα ιε S''] om. B || 11
ἐπισημαίνει] ἰσημερία S, aequinoctium B: cf. Boeckh, Sonnen-
kreise p. 48 || 14 ἀργεστής ἄνεμος] νότος LPV | Καλλίπῳ] Ἰπ-
πάρχῳ H. | ἢ add. L | νιφετός] nimbus B || 16 μὴν Ἀπρίλιος ἢ
Φαρμοῦνθι P, μὴν ἀπρίλλιος φαρμοῦνθι L || 17 ὦρα ἰδ] om. B ||
17. 18 καὶ Καλλίπῳ καὶ Εὐδόξῳ] add. BS || 18 καὶ secundum
om. cod. || 18. 19 Δημοκρίτῳ] Διοκλεῖ S || 20 ὦρα ιγ LPV ||
21 ὦρα ἰδ LPV | δύνει ἔφος LV

καὶ ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ ἐπὶ
84 A τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἔφως δύνει. Δοσιθέω, Μέ-
τωνι, Καλλίπῳ ὑετία (= d. 28. m. Martii).

γ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἔφως ἀνατέλλει.
ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει (= d. 29. m. Martii).

δ. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐσπέ-
ριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι ἐπιση-
μαίνει. Εὐδόξω ὑετία γίνεται (= d. 30. m. Martii).

ε. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ στάχυς ἔφως δύνει (= d. 31. m. Martii).¹⁰

ς. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐσπέ-
ριος ἀνατέλλει. Εὐδόξω ὑετός· ἐπισημαίνει (= d.
1. m. Aprilis).

ζ. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐσπέριος
ἀνατέλλει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\langle\overline{\varsigma''}\rangle$ στάχυς ἔφως δύνει (= d. 15
2. m. Aprilis).

B η. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐσπέριος
ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ξέφυρος καὶ γάλαξα. Κό-
νωνι ἐπισημαίνει. Εὐδόξω ὑετός (= d. 3. m. Aprilis).

θ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐσπέ-²⁰

1 καὶ] hor. 14. 30 B || 2. 3 Μέτωνι om. LPV || 3 Καλλίπῳ
om. BS || 4 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ — ἀνατέλλει] om. BS | ὥρα $\overline{\iota\delta}$ scripsi coll.
21. Phaophi et 14. Pharmuthi pro ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ || 5 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ —
ἐπιτέλλει] huic diei tribuunt BLS, vulg. subsequenti adscrib. ||
7 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma''}$ — ὑετία γίνεται (9)] add. BS | ad diem 5. ad-
scripta etiam ad diem 4. iterat L et haec bis praebet V ||
8. 9 ἐπισημαίνει] pluit B || 9 ὑετία γίνεται] imbres triduam
B || 10 post ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ delevi $\overline{\varsigma''}$ coll. 7. Pharmuthi || 11 ὥρα
 $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma''}$ LPV, ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$ cet. || 12 Εὐδόξω — ἐπισημαίνει] om.
BS || 14 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma''}$ — ἀνατέλλει (15)] om. B | τῆς addidi cum
LV || 15 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ — δύνει] om. LPV | $\overline{\varsigma''}$ addidi coll. 5. Phar-
muthi || 17 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$] om. LPV | $\overline{\iota\epsilon}$ scripsi pro $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma''}$ || 18
ξέφυρος καὶ γάλαξα] add. S, favonius grandinem affert add. B ||
18. 19 Κόνωνι — ὑετός] om. BS || 20 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ B

ριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις <καὶ> Κόνωνι ξέφυρος
ἢ νότος καὶ χάλαζα (= d. 4. m. Aprilis).

ι. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐσπέ-
ριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε s'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἐσπέ-
5 ριος ἀνατέλλει. Ἰππάρχω νότος καὶ ἀνέμων συστροφαί
(= d. 5. m. Aprilis).

ια. ὥρα ιγ s'' ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐσπέ- C
ριος ἀνατέλλει. Ἰππάρχω καὶ Δοσιθέφ ἐπισημαίνει
(= d. 6. m. Aprilis).

10 ιβ. ὥρα ιε s'' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἔφος
δύνει (= d. 7. m. Aprilis).

ιγ. ὥρα ιγ * * Αἰγυπτίοις νότος ἢ λίψ. Εὐδόξω
ύετία (= d. 8. m. Aprilis).

ιδ. ὥρα ιγ s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἔφος ἀνα-
15 τέλλει. Αἰγυπτίοις ἀκρασία πνευμάτων. Ἰππάρχω
ύετία (= d. 9. m. Aprilis).

ιε. Αἰγυπτίοις ἄερος ἀκαταστασία καὶ ύετός·
Εὐκτῆμονι καὶ Φιλίππῳ ἀκρασία πνευμάτων· Ἰπ-
πάρχω ύετία (= d. 10. m. Aprilis).

20 ις. Εὐδόξω ξέφυρος καὶ ἀκρασία ἄερος, μεταξὺ
ψεκάξει (= d. 11. m. Aprilis).

1 καὶ om. cod. | Κόνωνι om. BS || 2 ἢ νότος] om. BS |
χάλαζαι LV | post χάλαζα S repetit, quae diei sequenti ad-
scribuntur ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας — συστροφαί || 3 ὥρα
ιδ s'' LP, ὥρα ιγ S (pro quo ὥρα ιγ s'' conl. I.) | βορείου]
νοτίου S || 4 ante ὥρα ιε s'' spatium vacuum in V | ὥρα ιε s'
cum LV et H. scripsi coll. 19. Pharmuthi; ὥρα ιε ceteri ||
7 ὥρα ιδ LP || 10 ὥρα ιγ s'' LP || 12 ὥρα ιγ] add. BS | la-
cunam indicavi || 15. 16 Ἰππάρχω ύετία] om. BS || 17 ἄερος om.
V | ύέτια V | ύετός — Ἰππάρχω (19)] om. BS || 19 όέτια ιε s'
20 ξέφυρος καὶ] add. BS | ἄερος om. BS || 20. 21 μεταξὺ ψεκά-
ξει] καὶ όέτια LPV, cum leni imbre B

D ιξ. ὥρα ιε 5'' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται (= d. 12. m. Aprilis).

ιη. ὥρα ιε ὁ καλούμενος αἰξ ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. Δοσιθέφ <καλ> Καίσαρι ὑετία (= d. 13. m. Aprilis).

ιθ. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λευκόνωτος, βρονταί, ψακάς (= d. 14. m. Aprilis).

κ. ὥρα ιδ ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνέμων ἀκρασία. Εὐδόξω καὶ Εὐκτῆ-
85 Εμονι ὑετία, χάλαξα (= d. 15. m. Aprilis).

κα. ὥρα ιε ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρα ιε 5'' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίπῳ χάλαξα. Εὐκτῆ-
μονι καὶ Φιλίπῳ ξέφυρος (= d. 16. m. Aprilis).

κβ. ὥρα ιγ 5'' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις <καλ> Κόνωνι χάλαξα καὶ ξέφυρος. Καίσαρι <καλ> Εὐδόξω ὑετία (= d. 17. m. Aprilis).

κγ. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Αἰ-
γυπτίοις ἀνεμώδης ψακάς (= d. 18. m. Aprilis).

85A κδ. ὥρα ιδ 5'' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται,

1 ὥρα ιε 5'' scripsi coll. 21. et 24. Pharmuthi; ὥρα ιδ 5'' vulg.; ὥρα ιδ P; ὥρα ιγ 5'' H. || 3 καλ] hor. 15 B || 5 καλ om. cod. || 6 ὥρα ιε] sic B, ceteri ὥρα ιε 5'' || 7 βρονταί add. LV | ψακάς] ψεκᾶς S, molliter pluit B || 9 ὥρα ιδ] sic B, ceteri ὥρα ιδ 5'' || 10. 11 καὶ Εὐκτῆμονι] add. BS || 11 ὑετία, χάλαξα scripsi pro ὑετία (ὑετία V), χάλασαι; cum grandine imbrēs B || 12 ὥρα ιε] sic B, ceteri ὥρα ιε 5'' || 13 ὥρα ιε 5''] sic B, ceteri καλ || 14 καὶ Καλλίπῳ add. BS || 16 ὥρα ιγ 5''] add. BS || 17 καὶ ante Κόνωνι om. libri | χάλαξα scripsi pro χάλασαι, grando B | καλ] vel B || 17. 18 ξέφυροι L || 18 καλ om. cod. || 22—p. 251, 1 ὁ λαμπρὸς—κρύπτεται, καλ] om. B

καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται.
 ὦρα ιε S'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται
 (= d. 19. m. Aprilis).

κε. Αἰγυπτίοις λψ ἡ νότος καὶ ἀργεστής, ἀκρα-
 5 σία ἀέρος (= d. 20. m. Aprilis).

κς. ὦρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐσπέριος δύνει.
 ὦρα ιδ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. ὦρα ιε <S''>
 ὁ λαμπρὸς τοῦ ὀρνιθὸς ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὦρα ιε S''
 ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὦμα τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται.
 10 Ἰππάρχω νότος ἡ ἀπαρκτίας ψυχρὸς (= d. 21. m.
 Aprilis).

κζ. ὦρα ιγ S'' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται^B
 ὦρα ιγ S'' ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐφ' ὅς δύνει.
 ὦρα ιε ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται.
 15 Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμαίνει. Εὐδόξῳ ὑετός
 (= d. 22. m. Aprilis).

κη. ὦρα ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος
 κρύπτεται. ὦρα ιδ S'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἐσπέριος
 ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λψ ἡ νότος, ὑετία (= d.
 20 23. m. Aprilis).

κθ. ὦρα ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐφ' ὅς δύν-
 νει. ὦρα ιε ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὦμα τοῦ ὠρίωνος

2 μέσος] μετὰ P || 4 καὶ ἀργεστής] add. BS || 6 ὦρα ιδ]
 sic B, ceteri ὦρα ιδ S'' || 7 ὦρα ιδ B, ὦρα ιδ S'' ceteri |
 ὦρα ιε S'' scripsi collatis ceteris ortus vespertini huius stellae
 notationibus: ὦρα ιε vulg., καὶ LPV || 8 ὦρα ιε S''] καὶ LPV ||
 9 κρύπτεται om. L || 10 Ἰππάρχω add. BS | ἡ] et B || 12 κρύ-
 πτεται] ἐφ' ὅς δύνει P, ἐφ' ὅς κρύπτεται LV || 13 ὦρα ιγ S''—
 δύνει] om. P | ὦρα ιγ S''] καὶ LV | ante ὁ add. καὶ S | ἐφ' ὅς
 om. V || 14 μέσος] μετὰ P || 15 καὶ om. LV | χειμαίνει] tem-
 pestas B | Εὐδόξῳ ὑετός] add. BS || 17 ὦρα ιδ] ὦρα ιγ S''
 LPV || 18 ὦρα ιδ S''] om. LPV || 19 ante ὑετία B add. seu ||
 21 ὦρα ιδ] sic B, ceteri ὦρα ιδ S''

Κρύπτεται. Αἰγυπτίοις λψ ἡ νότος, ὑετία· Μητροδῶρω καὶ Καλλίπῳ ἐνίστε χάλαζα· Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει (= d. 24. m. Aprilis).

λ. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ψακάς, ὑετός (= d. 25. m. Aprilis).

ΠΑΧΩΝ

α. ὥρα ἰδ 5'' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐσπέριος δύνει· ὥρα ἰδ 5'' ὁ μέσος τῆς ζώνης, τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται· καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἔφος δύνει· Αἰγυπτίοις ἀργεστής ἡ ζέφυρος, ἐπισημαίνει· Εὐκτῆμονι καὶ Φιλίπῳ ὑετία ἡ χάλαζα (= d. 26. m. Aprilis).

Β. ὥρα ἰδ 5'' ὁ καλούμενος αἴξ ἔφος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμῶδης κατάστασις. Μητροδῶρω καὶ Καλλίπῳ νοτία (= d. 27. m. Aprilis).

γ. ὥρα ιγ 5'' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται, ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε <5''> κύων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἄνεμος, Εὐδόξῳ ὑετός (= d. 28. m. Aprilis).

δ. ὥρα ἰδ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος,

2 καὶ Καλλίπῳ ἐνίστε] add. BS || 2. 3 Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει] add. BS || 3 ἐπισημαίνει] pluit B || 4 καὶ add. BS | roat, mox pluit B | ὑετός] om. LP || 6 μὴν Μάιος, Παχών LP || 8 δύνει] corr. I. pro ἀνατέλλει | ante ὥρα ἰδ 5'' spat. vac. in V | μέσος] μετὰ P | 9 καὶ] ὥρα ἰδ 5'' BS | ὁ λαμπρὸς — ἔφος] media cinguli Orionis B || 10 ἐπισημαίνει] ὑετία LPV, pluit B || 11 καὶ Φιλίπῳ — ἡ] add. BS || 14 καὶ] hor. 14. 30 B | ἡγουμένῳ] ἐπομένῳ LP || 15 Μητροδῶρω καὶ] add. BS || 16 νότιαι LPV || 17 ὥρα ιγ LPV || 18 ante ὁ B add. hor. 13. 30 | post ἀνατέλλει spat. vac. in V || 19 5'' add. I. p. 198, recte: cf. Wislizenus, Tafeln z. Bestimm. d. tagl. Auf- u. Unterganges der Gestirne p. 27 || 21 ὥρα ἰδ 5'' LV | post ὠρίωνος B add. occultatur

καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης κρύπτεται, καὶ ὁ ἀντάρης ἐσπέ-
ριος ἀνατέλλει. Ὡρα $\overline{\alpha\delta} \approx$ $\langle \tau\omicron \text{ αὐτὸ} \rangle$. *Αἰγυπτίοις*
νηγεμία ἢ νότος· Καίσαρι χειμῶν (= d. 29. m. E
Aprilis).

5 Ἐ. ὥρα ἰν S" ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται.
 ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑὸς δύνει. Αἰ-
 γυπτίοις ἐπισημαίνει. Εὐκτῆμονι καὶ Φιλίππῳ
 νηνευία ἢ νότος, ψακάει (= d. 30. m. Aprilis).

5. ὥρᾳ ιγ δ' ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ
 10 τοῦ κενταύρου ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς
 τοῦ περσέως ἐσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε δ' ὁ ἐν τῷ ἐπο-
 μένῳ ὦμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑὸς ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ 86 A
 ἐπομένῳ ὦμῳ τοῦ ὀρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις
 ψακάς (= d. 1. m. Maii).

15 ξ. ὥρα ἢ S'' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥρῃ τοῦ ὠρίωνος
 κορύπτεται, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης κορύπτεται. ὥρα ἢ
 κύων κορύπτεται (= d. 2. m. Maii).

ἦ. ὦρα ἰδὲ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει.

1 καὶ ὁ μέσος—ἀντάρας] hor. 14. media cinguli Orionis et
Antares B | καὶ ante ὁ ἀντάρας add. L et B || 1. 2 ἐσπέρως V ||
2 ὥρα ἰδ' σ' BS, ὥρα ἰε LPV | τὸ αὐτὸ supplui cum I. p. 209
qui praeterea supplet ὥρα ἰε τὸ αὐτὸ || 3 νηπεία η̄ corr. Unger pro
νηπεία | νότος LV, ἡ δελία BS, ἡ νοτία vulg. | χειμαίνει LP ||
6 ὥρα ἰε] sic B, ceteri ὥρα ἰδ' σ' || 7 σκαιναί LPV, πλουτ
B | ἔδυρ' ἡμῶν καὶ] add. BS || 8 ἡ νότος] om. BS | ψακάς
ψακάς S, cum leni imbre B || 11 ὥρα ἰε σ'] add. BS || 12 τοῦ
ἡνιόχου—ὥρα (13) om. B || 15 B huic diei adscribit: hor. 14
fulgida Lyrae vespere oritur. hor. 15 quae in sequenti humero
Orionis occultatur, quas apparitiones ceteri diei sequenti tri-
buunt, B ibi omittit. sed in S rem similiter sese habere
docent verba Fabricii p. 444: „ceterum diei huius rationes
cum superiore vel in ms. vel in Petav. hoc loco sunt con-
fusae.“ | ὥρα ἰγ σ' corr. I. pro ὥρα ἰγ | ἡγομένῃ] corr. I. pro
ἐπομένῃ || 16 μέσος μετὰ P | ὥρα ἰε scripsi coll. 3. et
12. Pachon pro καὶ || 18 ὥρα ἰδ—κρύπτεται (p. 254, 2) om. B |
ὥρα ἰδ' σ' LV et H. | ἐσπέρως LV

ῥα $\bar{\iota}\epsilon$ ὁ λαμπρὸς τοῦ θρνιθος ἐσπέριος ἀνατέλλει.
 ῥα $\bar{\iota}\epsilon$ ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται.
 ῥα $\bar{\iota}\epsilon$ S'' ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑᾶς δύνει.
 Αἰγυπτίοις ἀργεστής καὶ ψακὰς ἢ νότος καὶ βροντή
 (= d. 3. m. Maii).

B θ. ῥα $\bar{\iota}\delta$ αἷξ ἑῷς ἀνατέλλει. ῥα $\bar{\iota}\epsilon$ $\langle S'' \rangle$ ὁ
 λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις
 ψακὰς. Εὐδόξῳ ὑετία (= d. 4. m. Maii).

ι. ῥα $\bar{\iota}\gamma$ S'' ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῷς
 δύνει. Δοσιθέῳ ὑετία (= d. 5. m. Maii).

ια. ῥα $\bar{\iota}\delta$ S'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος
 κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις (= d.
 6. m. Maii).

ιβ. ῥα $\bar{\iota}\gamma$ S'' αἷξ ἑῷς ἀνατέλλει. ῥα $\bar{\iota}\delta$ S''
 κύων κρύπτεται. ῥα $\bar{\iota}\epsilon$ S'' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως 15
 C ἐσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις
 (= d. 7. m. Maii).

ιγ. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ ἀργεστής, ὑετία. Εὐ-
 δόξῳ καὶ Δοσιθέῳ ὑετία (= d. 8. m. Maii).

ιδ. ῥα $\bar{\iota}\delta$ ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος 20

1 ῥα $\bar{\iota}\epsilon$ scripsi coll. 18. Pachon pro καὶ || 2 ῥα $\bar{\iota}\epsilon$] καὶ
 LPV | ante ὁ S add. καὶ || 3 ῥα $\bar{\iota}\epsilon$ S''] om. LPV || 4 ἢ —
 βροντή] add. BS | καὶ om. S || 6 ῥα $\bar{\iota}\delta$] ῥα $\bar{\iota}\delta$ S'' BS |
 ῥα $\bar{\iota}\epsilon$ om. LPV | S'' addidi coll. 18. Pharmuthi || 8 Εὐδόξῳ ὑετός]
 add. BS || 9 βορείου scripsi: βορείας vulg.; νοτίου LP || 11
 ῥα $\bar{\iota}\gamma$ PV, ῥα $\bar{\iota}\gamma$ S'' L || 14 ῥα $\bar{\iota}\gamma$ S'' corr. I. pro ῥα $\bar{\iota}\gamma$ |
 ῥα $\bar{\iota}\delta$ S''] om. LPV || 15 ῥα $\bar{\iota}\epsilon$ S''] add. BS || 16 ἐσπέριος]
 om. LPV | ἀνέμων ἀκαταστασία LV || 18 ἢ om. B | Εὐδόξῳ —
 ὑετία (19)] add. BS || 20 ῥα $\bar{\iota}\delta$ scripsi coll. cum 11. et 16.
 Pachon, tum ceteris de βορείου χηλῆς occasu matutino notis
 pro ῥα $\bar{\iota}\delta$ S'' ; om. B

κρύπτεται, ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῷος δύνει.
Αἰγυπτίοις ὕμβρος (= d. 9. m. Maii).

ιε. [ῶρα ιγ s'' ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.] *Αἰγυπτίοις*
 ἰετός· θέρουσ' ἀρχή. *Εὐκτῆμονι καὶ Φιλίππῳ* ἐπι-
 5 σημαίνει (= d. 10. m. Maii).

ιβ. ῶρα ιγ s'' ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ
 ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. *Δοσιθέῳ* ἐπι-
 σημαίνει (= d. 11. m. Maii).

ιζ. ῶρα ιγ s'' αἰξ' ἐσπέριος δύνει, καὶ ὁ λαμπρὸς
 10 τῆς λύρας ἐσπέριος ἀνατέλλει. ῶρα ιδ κύων κρύπτε-
 ται· ῶρα ιδ ὁ ἐν τῷ δεξιῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ
 κενταύρου ἐσπέριος ἀνατέλλει. *Αἰγυπτίοις* ζέφυρος
 ἢ ἀργεστής· *Καίσαρι* ἰετία· *Μητροδώρῳ*, *Ἰπ-
 πάρχῳ*, *Εὐδόξῳ* ἐπισημαίνει· θέρους ἀρχή (= d.
 15 12. m. Maii).

ιη. ῶρα ιγ s'' ἀντάρης ἑῷος δύνει. ῶρα ιδ s'' ὁ

1 ante ὁ λαμπρὸς *B* add. *hor.* 14. 30 || 2 ὕμβρος] *imbres copiosi cadunt B* || 3 ῶρα ιγ s''—δύνει] *seclusi ut male (cf. Ideler p. 212) iteratum e die proximo et om. B* || 4, 5 καὶ Φιλίππῳ ἐπισημαίνει] *ἄνεμος LPV* || 6 ῶρα ιγ s''] sic *B*, ῶρα ιγ ceteri | καὶ | *hor.* 13. 30 *B* || 7 ὥμῳ τοῦ] spat. vac. in *V* || 7. 8 ἐπισημαίνει] sic scripsi pro σημαίνει et habent *LV*, *pluviae B* || 9 s'' om. *V* | ἐσπέρας *V* | καὶ ὁ λαμπρὸς—κρύπτεται (11)] om. *B*, qui perperam repetit ex die antecedenti: *hor.* 13. 30 quae in sequenti humero Orionis occultatur. || 10 ἐσπέρας *V* | ῶρα ιδ scripsi coll. 12. Pachon pro ιδ s'' (ut vel ordo notarum flagitat) || 11 ῶρα ιδ *B*, καὶ ceteri | *προσθ V* | *βατραχίῳ*] *ποδὶ LP*, om. *V* || 14 *Εὐδόξῳ* ante *Ἰππάρχῳ* transponit *B* | *θέρους ἀρχή*] add. *BS*: cf. tamen p. 256, 17 ibique adn. || 16 ῶρα ιδ s''—ἰετία (p. 256, 4)] *BS* hic om., sed tribuunt diei 19. et 20., diei 19. apparationem primam, cetera diei 20. quae confusio ita continuatur, ut in *BS* diei 21. tribuantur ea, quae apud Petavium sunt diei 19., et diei 22. quae diei 20., et diei 23. quae diei 21., denique diei 24. quae diei 22. sunt, quae autem apud Petavium diei 23. et 24. sunt ea omnino omittantur || 16 ῶρα ιδ s''] ῶρα ιδ *LPV*

λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε δ
ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει.
E Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ λίψ· ἐπισημαίνει. Εὐδόξω
καὶ Κόνωνι ὑετία (= d. 13. m. Maii).

ιδ. ὥρα ιδ σ' ἀντάρης ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις
καὶ Εὐδόξω καὶ Καλλίπῳ ἐπισημαίνει (= d. 14.
m. Maii).

κ. ὥρα ιδ αἰξ ἐσπέριος δύνει. ὥρα ιε δ καλού-
μενος ἀντάρης ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει,
ὑετία (= d. 15. m. Maii).

κα. ὥρα ιε σ' ἀντάρης ἑῷος δύνει. Καίσαρι
ἐπισημαίνει (= d. 16. m. Maii).

87A κβ. Αἰγυπτίοις ἀπηλιώτης ἢ νότος· Εὐδόξω
ὑετία· Ἰππάρχῳ νότος ἢ ἀπαρκτίας (= d. 17. m. Maii).

κγ. ὥρα ιγ <σ''> δ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου
κρύπτεται, κύων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὄμβρος καὶ
βροντή. Εὐδόξω θέρους ἀρχή· ὑετία (= d. 18. m.
Maii).

κδ. ὥρα ιδ σ' αἰξ ἐσπέριος δύνει, καὶ δ ἐν τῷ
ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου <ἑῷος> ἀνατέλλει. <ὥρα
ιε σ''> δ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ <ἐσπέριος ἀνατέλλει>.

1 ὥρα ιε] om. LPV || 3 significatio B || 3. 4 Εὐδόξω καὶ] add.
BS || 5 ὥρα ιδ σ''] om. B || 6 καὶ Εὐδόξω καὶ Καλλίπῳ] add.
BS || ἐπισημαίνει] ἐπισημασία S || 8 ὥρα ιδ] om. LPV | ante
αἰξ add. δ καλούμενος S | δύνει] ἀνατέλλει LPV | ὥρα ιε]
καὶ LPV | δ καλούμενος] add. S || 9 ἐπισημαίνει] significatio B ||
10 ὑετία om. B || 11 ὥρα ιε LPV || 12 ἐπισημαίνει] σημαίνει
LV, significatio B || 13 Εὐδόξω add. BS || 14 Ἰππάρχῳ —
ἀπαρκτίας] add. BS || 15 ὥρα ιγ σ' scripsi: ὥρα ιε vulg., ὥρα
V, om. L; haec hora flagitatur addita caniculae nota (cf. 17.
et 12. Pachon) || 16 κύων κρύπτεται add. LV, addi iussit iam
I. p. 198 | ante Αἰγυπτίοις add. καὶ P || 17 aliquid turbatum: cf.
p. 255, 14 || 19 ἐσπέρας V || 20 ἑῷος add. I. || 20. 21 ὥρα ιε σ'' addidi
coll. 27. Pachon || 21 ἐσπέριος ἀνατέλλει] add. Fabricius p. 444

Αἰγυπτίοις καὶ Ἰππάρχῳ ψακάζει· ἐπισημαίνει (= d. 19. m. Maii).

κς. ὥρα ἰδ ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου κρύπτεται. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῶς B
5 δύνει (= d. 20. m. Maii).

κς. ὥρα ἰδ ἀρκτοῦρος ἑῶς δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργεστής ἢ ξέφυρος. Εὐδόξῳ νότος, Καίσαρι χει-
μάζει (= d. 21. m. Maii).

κς. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐσπέριος ἀνα-
10 τέλλει. ὥρα ιε s'' προκύνων κρύπτεται (= d. 22. m. Maii).

κη. ὥρα ἰδ s'' ὁ ἐν τῷ ἐπόμενῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου ἐσπέριος δύνει. ὥρα ιε αἴξ ἐσπέριος δύνει (= d. 23. m. Maii).

κθ. ὥρα ιε s'' ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῶς C
15 δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτή-
μονι καὶ Φιλίππῳ ἐπισημασία (= d. 24. m. Maii).

λ. ὥρα ἰδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἐσπέριος ἀνα-
τέλλει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Ἰππάρχῳ ἐπισημαίνει (= d. 25. m. Maii).

20

ΠΑΤΝΙ

α. ὥρα ιγ s'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου ἐπιτέλλει. ὥρα ιε ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου

1 ante ἐπισημαίνει add. καὶ LV || 3 ὥρα ἰδ scripsi; ὥρα ιγ BS, ὥρα ἰδ s'' vulg. || 4 ὥρα ιε add. S, hor. 13. add. B || 6 ὥρα ιγ LPV || 7 Εὐδόξῳ] Δοσιθέῳ BS | Καίσαρι χειμάζει add. BS || 10 ὥρα — κρύπτεται om. L | ὥρα ιε s'' om. PV || 11 ὥρα ἰδ s'' scripsi coll. v. 3 et 22; ὥρα ιγ s'' LPV, ὥρα ἰδ cet. | ὁ add. V || 12 ἐσπέριος V bis | ὥρα ιε — δύνει] om. B || 14 ὥρα ιε s'' B, ὥρα ιε LPV, ὥρα ιγ s'' S || 15 Εὐκτήμονι — ἐπισημασία (16)] add. BS || 17 ὥρα ἰδ B, ὥρα ἰδ s'' ceteri || 18 καὶ Φιλίππῳ καὶ] add. BS || 19 significatio B || 20 μὴν Ἰούνιος, Παυνί LPV || 21 ὥρα ιγ s'' om. LPV | ὁ ἐν τῷ — ὥρα ιε (22)] om. L | ἐπομένῳ]

ἐσπέριος δύνει. ὥρα ιε προκύνων κρύπτεται. ὥρα ιε δ' 5
 Δὸ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις
 βορέας σφοδρός. Καλλίπῳ καὶ Εὐκτῆμονι ἐπι-
 σημαίνει (= d. 26. m. Maii).

β. ὥρα ιδ δ' 5" ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐσπέριος ἀνα- 5
 τέλλει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Μητροδώρῳ καὶ
 Καλλίπῳ νοτία (= d. 27. m. Maii).

γ. ὥρα ιγ δ' 5" ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει.
 ὥρα ιδ δ' 5" προκύνων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις <καὶ>
 Δημοκρίτῳ ὑετία (= d. 28. m. Maii). 10

δ. Ἰππάρχῳ νότος ἢ ζέφυρος (= d. 29. m. Maii).

ε. ὥρα ιδ δ' 5" ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ
 Ε τοῦ κενταύρου ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε δ' 5" ὁ κα-
 λούμενος αἶξ ἐσπέριος δύνει. ὥρα ιε δ' 5" ὁ ἐν τῷ
 ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡμιόχου ἐσπέριος δύνει. Καίσαρι 15
 νότος πνεῖ (= d. 30. m. Maii).

ς. ὥρα ιδ προκύνων κρύπτεται, <καὶ> ὁ λαμπρὸς
 τοῦ ἀετοῦ ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε ὁ κατὰ τὸ γόνυ
 τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει (= d. 31. m. Maii).

dextro B || p. 257, 22 ἐπομένῳ] dextro B | ὥμῳ om. LP |
 ἡμιόχον om. LP et V in quo spat. vac. || p. 258, 1 ἐσπέρας V |
 ὥρα ιε] add. B | ὥρα ιε δ' 5"] om. LPV || 3 σφοδρός] ψυχρός
 LPV | Καλλίπῳ—ἐπισημαίνει] add. BS || 5 ἐσπέρας V |
 6 Μητροδώρῳ καὶ] add. BS || 7 νότος LPV || 8 ἐπιτέλλει] sic
 B (emergit), ceteri ἐσπέριος (ἐσπέρας V) ἀνατέλλει, I. conī. ἑῷος
 ἀνατέλλει || 9 ὥρα ιδ LPV | καὶ om. cod. || 10 Δημοκρίτῳ] Μη-
 τροδώρῳ LPV || 11 huius diei notam priori adnectit V || 12
 ἐμπροσθίῳ δεξιῷ] sic corr. I. cui adsentitur B (dextro), ceteri
 ἐπομένῳ, sed V ἐπομένῳ δεξιῷ || 13 ὥρα ιε δ' 5"—πνεῖ (16)] BS
 hic omittunt, sed tribuunt diei sequenti. ei quae apud Peta-
 vium adscribuntur, omnino in BS desunt | ἐσπέρας V et saepius
 infra | ὥρα ιε δ' 5"] ὥρα ιε LPV, ὥρα ιγ H. || 14 ἐσπέρας in
 ras. V | ὥρα ιε δ' 5"] add. B | ὁ add. LV || 15 Καίσαρι—πνεῖ (16)]
 add. BS || 17 καὶ addidi || 18 ὥρα ιε scripsi coll. 29. Pachon
 et 9. Payni pro καὶ

ξ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma'}$ ἀρκτοῦρος ἑσὸς θύνει. Αἰγυπτίοις ξέφυρος· Εὐδόξω καὶ Δοσιθέῳ νοτία (= d. 1. m. Iunii).

η. ὥρα $\overline{\iota}$ * Αἰγυπτίοις ξέφυρος πνεῖ ἢ ἀργεστής 88 A
5 (= d. 2. m. Iunii).

θ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσὸς θύνει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀργεστής καὶ ψακάς. Αἰμοκρίτῳ ὕδωρ ἐπιγίνεται (= d. 3. m. Iunii).

10 ι. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἐσπέριος ἀνατέλλει. [ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται.] ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου κρύπτεται. Καίσαρι βρονταὶ καὶ ὑετός (= d. 4. m. Iunii).

15 ια. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ αἰτοῦ ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Β ἐπομένου διδύμου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ψακάζει. Καίσαρι βροντή, ὑετός (= d. 5. m. Iunii).

20 ιβ. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου κρύπτεται. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ

1 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ B, ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma'}$ ceteri || 1. 2 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\overline{\varsigma'}$ add. B || 3 καὶ Δοσιθέῳ om. LPV | νότιαι LPV || 4 ὥρα $\overline{\iota}$ om. BSV | lacunam indicavi | ἐργάτης ἢ ξέφυρος πνεῖ V || 7 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ LPV | ὕδρου B, ὕδροχόου ceteri || 8 καὶ vel B || 8. 9 ὕδωρ ἐπιγίνεται scripsi, ὕδωρ γίνεται S, ὕδωρ ἐπὶ γῆν LP, pluvia B || 10 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ — ἀνατέλλει (11) om. LPV || 11 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ — κρύπτεται (13) || priorem apparitionem om. BS, posteriorem om. LPV, utramque om. H; ego priorem cum BS seclusi ut iteratam e proximo die || 12 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ $\overline{\varsigma'}$ scripsi pro ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ (cf. I. p. 206) || 13. 14 βρονταὶ καὶ ὑετός] ὑετία BS || 15 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει (16) || add. BS || 16 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ ὁ ἐπὶ — κρύπτεται (17) || om. BS || 17 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ — ὑετός (19) || add. BS || 20 ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ — κρύπτεται (p. 260, 1) || om. LPV | ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ $\overline{\varsigma'}$ ferri nequit, sed non sufficit

ἡγουμένον διδύμον κρύπτεται· ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει (= d. 6. m. Iunii).

ιγ. ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου κρύπτεται. ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ $\text{ς}''$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται, καὶ ὁ λαμπρὸς τῶν ὁάδων ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\text{ιε}}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται (= d. 7. m. Iunii).

ιδ. ὥρα $\overline{\text{ιγ}}$ $\text{ς}''$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου κρύπτεται. ὥρα $\overline{\text{ιε}}$ $\text{ς}''$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται (= d. 8. m. Iunii).

ιε. ὥρα $\overline{\text{ιγ}}$ $\text{ς}''$ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐσπίριος ἀνατέλλει· ὥρα $\overline{\text{ιγ}}$ $\text{ς}''$ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει. ὥρα $\overline{\text{ιε}}$ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται.

in ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ mutare (v. diem proximum); expectatur vero ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ $\text{ς}''$, quod tamen post cetera huius diei ponendum fuit: summae hic sunt turbae || 1 ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ | ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ καὶ ς , ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ $\text{ς}''$ LPV || 2 post δύνει LPV add. καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (3) — κρύπτεται (4); LP etiam καὶ ὁ λαμπρὸς (5) — ἐπιτέλλει (6) quae in BS recte diei sequenti adscribuntur || 3 ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ scripsi pro ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ $\text{ς}''$ | ἐπομένου scripsi pro ἡγουμένου || 4 ante κρύπτεται add. ἑῷος LP | ὥρα $\overline{\text{ιδ}}$ $\text{ς}''$ scripsi cum B (hor. 14. 30); καὶ cet. || 4. 5 ἡγουμένου scripsi pro ἐπομένου || 5 καὶ | hor. 14. 30 B || 6 ἀνατέλλει P | ὥρα $\overline{\text{ιε}}$ — κρύπτεται (7) | hic add. B , in initio diei sequentis S , om. LPV || 8 quae huic diei adscripta sunt om. V ; in Laurentiano et apud Petavium ea quam modo tetigi perturbatio ita propagata est per totum mensem, ut semper diei priori tribuantur ea quae diei sequenti tribui debuerint, i. e. diei 13. quae diei 14., diei 14. quae diei 15. etc. (vide tamen infra). Halma Petavii (Parisinique qui e Laurentiano fluxit) perturbatione et Ideleri dispositione ex arbitrio astronomi paululum liberius instituta rursus inter se permixtis deplorabilem calendarii speciem proposuit | ὥρα $\overline{\text{ιγ}}$ $\text{ς}''$ — κρύπτεται (9) | add. BS | ὥρα $\overline{\text{ιγ}}$ $\text{ς}''$ scripsi cum B (hor. 13. 30), ὥρα $\overline{\text{ιε}}$ $\text{ς}''$ S || 9 ὥρα $\overline{\text{ιε}}$ $\text{ς}''$ — ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται (10) | om. BS || 11 ὥρα $\overline{\text{ιγ}}$ $\text{ς}''$ — ἀνατέλλει (12) | om. BS || 12 ὥρα $\overline{\text{ιγ}}$ $\text{ς}''$ — ὥρα $\overline{\text{ιε}}$ (13) | add. BS | ὥρα $\overline{\text{ιγ}}$ $\text{ς}''$ | solus B add. || 13 ὕδρου BV , ὕδροχόου ceteri

Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ ἀργεστής, βροντή (= d. 9. m. C Iunii).

ἰε. ὥρα ἰγ s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῶς δύνει (= d. 10. m. Iunii).

5 *ἰς. ὥρα ἰε ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις δι' ἡμέρας ψακάζει* (= d. 11. m. Iunii).

ἰη. ὥρα ἰδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ἰε ἀρκτουρος ἑῶς δύνει (= d. 12. m. Iunii).

10 *ἰθ. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ ἀργεστής, ψακάζει* (= d. 13. m. Iunii).

κ. ὥρα ἰδ s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται, D καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐσπέριος ἀνατέλλει (= d. 14. m. Iunii).

15 *κα. ὥρα ἰγ s'' ὁ ἐν τῷ ἡγνουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει, καὶ ὁ ἐσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάς* (= d. 15. m. Iunii).

1 *Αἰγυπτίοις* — βροντή] add. BS || 3 ὥρα ἰγ s''] om. BS || 4 ἑῶς add. BS || 5 ὥρα ἰε — ἐπιτέλλει] in fine diei antecessantis ponunt BS | ὥρα ἰε om. LPV | ἐπιτέλλει] ἑῶς ἀνατέλλει LP, ἀνατέλλει V || 8 ὥρα ἰε] add. solus B || 10 *Αἰγυπτίοις* — ψακάζει] om. LPV. inde altera iam orta est perturbatio (quae tamen in V, qui dierum numeros om., non apparet); namque ad diem 18. referuntur quae diei 20. sunt in BS, ad diem 19. quae diei 21., ad diem 20. quae diei 22., ad diem 21. quae diei 23. etc. Sed apud P dies 22. omnino deest; et sic in eam quam supra explicavi rationem revertitur dispositio apud P, in Lautem perturbatio usque ad 30. diem continuata est. itaque in L dies 29. et 30. prorsus desunt, apud P 30. || 12 ὥρα ἰδ P | ὕδρου BLV, διδόμεν P, ὑδροχόον S || 13 καὶ] hor. 14. 30 B, om. LV | τοῦ τοξότου om. LPV || 15 ὥρα ἰδ s'' L | post ὥρα ἰγ s'' B male ex die sequenti repetit fulgens hyadum emergit | post ὁ S perperam add. λαμπρὸς ὁ || 16 ἐπιτέλλει prius] ἐσπέριος (ἐσπέρως V) ἀνατέλλει LPV | καὶ ὁ ἐσχατος — ἐπιτέλλει] om. BS || 17 ψακάζει S, vorat B

κβ. ὥρα ιε 5'' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει
(= d. 16. m. Iunii).

κγ. * αἰξ ἑῷος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα·
Δοσιθέφ ἐπισημασία (= d. 17. m. Iunii).

κδ. ὥρα ιε ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐσπέριος
ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος καὶ καῦμα
(= d. 18. m. Iunii).

Ε κε. ὥρα ιδ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος
ἐπιτέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται.
Αἰγυπτίοις ὑετός (= d. 19. m. Iunii).

κε. Αἰγυπτίοις ζέφυρος, βροχή, βροντή (= d.
20. m. Iunii).

κς. [ὥρα ιγ 5'' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος
ἐπιτέλλει.] ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στε-
φάνου ἑῷος δύνει. ὥρα ιδ 5'' ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ¹⁵
δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται (= d. 21.
m. Iunii).

κη. ὥρα ιγ 5'' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος
ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει (= d. 22. m. Iunii).

3 αἰξ — ἐπιτέλλει (quod in ἀνατέλλει corr. I.) hic quid
sibi velint, plane ignoro | Αἰγυπτίοις — ἐπισημασία (4)] add.
BS || 6 καὶ καῦμα] add. BS || 8 ὥρα ιδ B, ὥρα ιδ 5'' ceteri ||
9 καὶ] ὥρα ιδ 5'' B, falso cf. 20. et 30. Payni | ὕδρου LV,
ἡγάδων B, ὀδροχόν PS || 11 Αἰγυπτίοις — βροντή] add. BS ||
18 ὥρα ιγ 5'' — ἐπιτέλλει] hic habent BS; cet. ponunt initio
diei antecedentis; ex astronomica ratione ad τὸν ἐν τῷ ἐπο-
μένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος referenda sunt (cf. I. p. 199). quod
si feceris, 1. Epiphi eiusdem observationis horam debebis in
ιδ mutare; id ipsum tamen pugnat contra certum enumera-
tionis ordinem. neque 10. Epiphi hora congruit cum astronomia.
itaque cum apparere videatur sic nimis multa corrigenda esse,
quamvis dubitanter malui haec secludere ut e 25. Payni negle-
genter iterata || 15 ὥρα ιδ 5''] om. LPV | 15. 16 ἐμπροσθίῳ
δεξιῷ] ἐπομένῳ LPV || 16 κρύπτεται om. LPV

κθ. ὥρα ιε s" ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐσπέ-89 A
ριος ἀνατέλλει. Ἰπαρχῶ ξέφυρος ἢ νότος πνεῖ (= d.
23. m. Iunii).

λ. ὥρα ιγ s" ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται.
5 ὥρα ιδ s" ὁ ἐν τῷ ἡγνουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπι-
τέλλει. ὥρα ιε s" ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει (= d. 24. m.
Iunii).

ΕΠΙΦΙ

α. Θερινὴ τροπή. ὥρα ιγ s" ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ
10 ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρα ιγ s" ὁ μέσος τῆς
ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ξέφυρος
καὶ καῦμα (= d. 25. m. Iunii).

β. ὥρα ιε s" ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐσπέριος B
ἀνατέλλει (= d. 26. m. Iunii).

15 γ. Αἰγυπτίοις καὶ Ἀημοκρίτῳ ξέφυρος πνεῖ
(= d. 27. m. Iunii).

δ. Καλλίππῳ καὶ Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει. Ἀημο-
κρίτῳ ξέφυρος καὶ ὕδωρ ἑῷον, εἴτα βορέαι πρόδρο-
μοι ἐπὶ ἡμέρας ζ (= d. 28. m. Iunii).

20 ε. ὥρα ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος

1 τὸ add. L || 4 λ] κθ L, qui ex suo ordine κθ scribere
debuīt | ὥρα ιγ s"] ὥρα ι L, om. PV | ὕδρον BLV, ὕδρο-
χόν ceteri || 5 ὥρα ιδ s" B, καὶ ceteri || 6 ὥρα ιε s" om.
LPV || 8 μὴν Ἰούλιος, Ἐπιφί LP || 9 Θερινὴ τροπή] om. LPV |
ὥρα ιγ s" — ἐπιτέλλει (10)] om. LPV || 10 ὥρα ιγ s" — ἐπι-
τέλλει (11)] om. BS | ὥρα ιγ s" scripsi pro ὥρα ιδ coll. 6. et
11. Epiphi || 15 ante Αἰγυπτίοις BS ex die priore male repetunt
ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐσπέριος ἀνατέλλει et V huic diei ad-
scripta cum priore copulat | καὶ Ἀημοκρίτῳ add. BS || 17 Καλ-
λίππῳ καὶ] add. BS in V ras., in qua fuit Καλλίππῳ ξέφυρος
πνεῖ | ἐπισημασία BS || 18 ὕδωρ ἑῷον] pluviae B | βορέαι LV |
πρόδρομοι om. PV || 19 ἡμερῶν S | ζ] novem B, ἐπτά L ||
20 ὥρα ιδ B, ὥρα ιδ s" ceteri

ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει (= d. 29. m. Iunii).

ς. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ \mathcal{S}'' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐσχατος ποταμοῦ ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης <κατάστασις> καὶ ἀέρος ἀκρασία (= d. 30. m. Iunii).

ξ. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}'' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἔσρος δύνει (= d. 1. m. Iulii).

η. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S}'' ὁ κοινὸς ἵππον καὶ ἀνδρομέδας ἐσπέριος ἀνατέλλει (= d. 2. m. Iulii).

θ. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S}'' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου Διδύμου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις <καὶ> Καίσαρι νότος καὶ καῦμα (= d. 3. m. Iulii).

ι. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}'' ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος

1 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$] καὶ LPV | ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ scripsi pro ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου ὥμον || 2 ἐπισημαίνει] *pluit B* || 4 ἐπιτέλλει add. B | ὥρα $\overline{\iota\delta}$ B, καὶ ceteri || 5 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐσχατος ποταμοῦ ἐπιτέλλει] om. BL (qui addit εὐδόξῳ ἐπισημαίνει [cf. v. 2]) | ὥρα $\overline{\iota\delta}$ δ] καὶ P, καὶ ὁ V || 6 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς — ἐπιτέλλει (7)] solus B add. || 7 ἀνεμώδης κατάστασις] sic scripsi, *ventus B*, ἀνεμώδης ceteri || 8 ἀκρασία L || 9 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ LPV || 10 post δύνει PLV add. καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς cetera quae in BS diei sequenti (8.) tribuuntur; contra P diem 8. cum die 9. complectitur η. θ. scribens et huic pari ea assignat, quae in BS diei 9. sunt. L vero ea soli diei 8. assignat quae in ceteris sunt diei 9.; ea quae diei 10., potius diei 9. et sic pergit usque ad diem 12. (ubi vide); in V post ἀνατέλλει (13) unius versus spatium vacuum || 11 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S}''] sic B, ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ \mathcal{S}'' S, καὶ LPV | ante ἵππον del. τοῦ Hercher cf. p. 267, 14; 269, 4; 270, 9 || 14 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ \mathcal{S}'' scripsi: ὥρα $\overline{\iota\delta}$ PV, ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ \mathcal{S}'' ceteri; ὥρα $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}'' L et H. || 15 καὶ ante Καίσαρι om. cod. || 17 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ \mathcal{S}''] om. B

ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀργεστής καὶ ὑετία (= d. 4. m. Iulii).

5 $\overline{\iota\alpha}$. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' ὁ ἐν τῷ ἡγρομένῳ ὦμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ ἀργεστής καὶ βρονταί, Μητροδώρῳ ἀργεστής, Καλλίππῳ νό-
10 τος, Ἰππάρχῳ νότος ἢ ξέφυρος (= d. 5. m. Iulii).

10 $\overline{\iota\beta}$. ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. * ξέφυρος, ἀργεστής καὶ καῦμα (= d. 6. m. Iulii).

15 $\overline{\iota\gamma}$. ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Ἰππάρχῳ πρόδρο-
15 μοι κυνός (= d. 7. m. Iulii).

$\overline{\iota\delta}$. ὥρα $\overline{\iota\delta}$ $\langle S'' \rangle$ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου ἐπιτέλλει. Μέτῳι νοτία (= d. 8. m. Iulii).

1 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S''] καὶ LPV || 2 Αἰγυπτίοις om. B || 4 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S''] om. H. || 5 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S''] ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ LPV || 6 ἢ solus B add. (vel) || 7 ἀργεστής addunt soli BS || 8 Ἰππάρχῳ — ξέφυρος] add. BS || 9 quae diei 11. tribuuntur in BS, omittuntur apud Petavium, itaque ibi ad diem 11. referuntur ea quae sunt diei 12. in BS, ad diem 12. quae sunt diei 13. etc. usque ad finem mensis, ubi diei 29. tribuuntur quae sunt diei 30., dies 30. omnino deest. in L desunt quae diei 12. tribuuntur in ceteris, itaque continuato eo quem supra commemoravi errore ad diem 11. adscribit quae sunt diei 13., item diei 12. quae sunt diei 14. etc. usque ad finem mensis, ubi diei 28. tribuuntur quae sunt diei 30., dies 29. et 30. prorsus desunt (vide tamen ad diem 24. adnotata). etiam V om. diei 12. adscripta | ὥρα $\overline{\iota\gamma}$ S'' scripsi pro ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ S'' coll. 14. et 17. Epiphi (cf. I. p. 206) || 10 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' BL, ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S || 11 lacunam indicavi || 13 ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$ LP || 14 Ἰππάρχῳ — κυ-
νός (15)] om. BS | πρόδρομοι scripsi pro πρόδρομος et sic habent LV qui etiam κύνες scribunt || 16 ὥρα $\overline{\iota\delta}$ S'' scripsi (cf. I. p. 206) pro ὥρα $\overline{\iota\epsilon}$; om. B || 17 νοτία scripsi pro νοταί, et νότια

ιε. ὥρα ιε <5''> ὁ ἐν τῇ ἐπομένῃ ὥρῃ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ἀργεστής καὶ ζέφυρος. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ νοτία καὶ προδρόμων ἀρχή (= d. 9. m. Iulii).

90 A ις. ὥρα ιδ 5'' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει· δυσαιρία (= d. 10. m. Iulii).

ιζ. ὥρα ιε ὁ κοινὸς ἵππον καὶ ἀνδρομέδας ἐσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρα ιε 5'' ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου ἐπιτέλλει (= d. 11. m. Iulii).

ιη. ὥρα ιδ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἔφος δύνει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις πρόδρομοι. Μητροδώρα ζέφυρος ἢ ἀργεστής (= d. 12. m. Iulii).

B ιθ. ὥρα ιγ 5'' προκύων ἐπιτέλλει. Ἰππάρχω ἀνέμων ἀκρασία (= d. 13. m. Iulii).

κ. Αἰγυπτίοις καῦμα. Καίσαρι ἄνεμος πολὺς πνεῖ. Ἰππάρχω βορέαι ἔρχονται (= d. 14. m. Iulii).²⁰

κα. ὥρα ιγ 5'' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται (= d. 15. m. Iulii).

habet V || 1 ὥρα ιδ P, ὥρα ιγ L et H., ὥρα V | 5'' addidi | ἐπὶ τοῦ ἐπομένου ὥμον libri || 2 καὶ ζέφυρος] add. BS || 3 καὶ προδρόμων ἀρχή] add. BS || 5 ὥρα ιε LP || 6 ἐπισημαίνει] add. BS | δυσαιρία] δυσκρασία P || 8 ὥρα ιδ LP | ante ἵππον delet τοῦ Hercher cf. adn. ad p. 264, 11 || 9 καὶ] hor. 15 B || 10 ὥρα ιε 5'' — ἐπιτέλλει (11)] add. BS || 12 ὥρα ιε P || 13 ὥρα ιε] om. LPV || 14 καὶ] hor. 15 B || 15 πρόδρομοι] ὥρ. α' πνεῖ S, prodromi flant B, προδρόμους LV, πρόδρομος κινός H. || 16 ἢ ἀργεστής] add. BS || 17 ὥρα ιδ LPV || 19 diei 20. adscripta cum antec. die copulat V || 20 βορέαι ἔρχονται] aquilo flare incipit B || 22 κρύπτεται] ἐπιτέλλει H.

κβ. ὥρα ιγ s'' κύων ἐπιτέλλει. ὥρα ιδ προκύων
ἐπιτέλλει. ὥρα ιδ s'' ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐπιτέλ-
λει. Αἰγυπτίοις ἄνεμος πολὺς καὶ ὑετία ἐνίστε.
Δημοκριτῶ ὕδωρ, καταγίδες (= d. 16. m. Iulii).

5 κγ. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐσπέριος ἀνα-
τέλλει. ὥρα ιε s'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος
ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Δοσιθέρ νότος καὶ καῦμα
(= d. 17. m. Iulii).

κδ. ὥρα ιδ s'' προκύων ἐπιτέλλει. ὥρα ιε s'' ὁ
10 κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Ἰπ-
πάρχῳ ἐτησία ἄρχονται πνεῖν (= d. 18. m. Iulii).

κε. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ ἀργεστῆς καὶ καῦμα
(= d. 19. m. Iulii).

κς. ὥρα ιδ s'' ὁ κοινὸς ἵππον καὶ ἀνδρομέδας ἐσπέ-
15 ριος ἀνατέλλει. ὥρα ιε προκύων ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις Δ
ἀργεστῆς ἢ ξέφυρος (= d. 20. m. Iulii).

κζ. ὥρα ιγ s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῶς δύνει.
ὥρα ιε s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῶς δύνει.

1 ὥρα ιγ s''] *hor. 15. 30 B* (errato typographico cf. prae-
fat. totius anemologiae fol. 25) | post κύων add. *LV* καὶ προ-
κύων, sed *L* ea quae sequuntur ὥρα ιδ προκύων ἐπιτέλλει om. |
ἐπιτέλλει. ὥρα ιδ] καὶ *P* || 2 ὥρα ιδ s''] καὶ *LPV* | τοῦ om.
LPV || 3 πολὺς add. *BSV* | ἐνίστε—καταγίδες (4) add. *BS* ||
4 Δημοκριτῶ] *Metrodoro B* (errato typographico, cum in codice
Δημοκριτῶ legatur cf. Bonav. l. s. et p. 115) | καταγίδες
sic exemplum Graecum *B* (cf. Bonav. p. 115), κατ' αἰγίδος *S* ||
5 ὥρα ιε—ἀνατέλλει] om. *BS* || 6 ὥρα ιε s''] add. *BS*, καὶ
LV || 7 νότος] *humidus dies* (i. e. νοτία) *B* | καῦμα] *aestus in-*
gens B || 9 κδ] sic etiam *L*, qui ex ordine suo κβ scribere
debuit | ὥρα ιδ s''] ὥρα ιδ *PV* | ὥρα ιε s'' om. *LPV* || 10 πο-
ταμοῦ] ἵππον *LPV* || 12 huic diei adscripta priori adnectit *V* |
ἢ et καὶ om. *B* || 14 ὥρα ιδ s''] ὥρα ιγ *LPV* || 17 ὥρα ιγ s'']
ὥρα ιε s'' *S* || 18 ὥρα ιε s''—δύνει] om. *P* | ὥρα ιε s''] καὶ
LV et *H*.

Μητροδώρῳ <καὶ> Εὐκτῆμονι καὶ Φιλίππῳ ἐτησίαι πνέουσι, καὶ ὁπώρας ἀρχή. Καίσαρι πρόδρομοι πνέουσιν (= d. 21. m. Iulii).

κη. ὥρα ἰδ κύων ἐπιτέλλει. ὥρα ιε σ' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἔφος δύνει, καὶ προκύων ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις δι' ἡμέρας ξέφυρος καὶ καῦμα. Εὐκτῆμονι <καὶ> Φιλίππῳ δυσαερία, πρόδρομοι πνέουσιν (= d. 22. m. Iulii).

κθ. ὥρα ἰδ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ Ε τοῦ κενταύρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἐτησίαι ἄρχονται. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτῆμονι χειμὼν κατὰ θάλασσαν (= d. 23. m. Iulii).

λ. Εὐδόξῳ ἐτησίαι πνέουσιν. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνεμώδης κατάστασις (= d. 24. m. Iulii). 15

ΜΕΣΟΡΙ

α. Αἰγυπτίοις ξέφυρος ἢ νότος. Εὐδόξῳ <καὶ> Καίσαρι νότος (= d. 25. m. Iulii).

β. ὥρα ἰδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἔφος δύνει. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἔφος δύνει. Μητροδώρῳ, Κύνωνι, Δημοκρίτῳ, Ἰππάρχῳ νότος καὶ καῦμα (= d. 26. m. Iulii).

1 καὶ prius om. libri | Εὐκτῆμονι] om. S | καὶ Φιλίππῳ add. BS || 2 πνέουσι] πνέει LV et H. | καὶ ὁπώρας — πνέουσιν (3) add. BS || 4 ὥρα ιε σ' καὶ LPV || 5 ἔφος δύνει om. LPV | καὶ] ὥρα ιε σ' καὶ S, hor. 15. 30 B || 6 καὶ καῦμα om. BS || 7 Εὐκτῆμονι om. BS | καὶ addidi | Φιλίππῳ add. BS | πρόδρομοι πνέουσιν] add. BS || 11 Μητροδώρῳ — κατάστασις] add. BS || 14 λ] κη L | Μητροδώρῳ — κατάστασις (15) add. BS || 16 μὴν Ἀγίουστος, Μεσορί LP || 17 Εὐδόξῳ — νότος (18)] add. BS | καὶ om. cod. || 19 ὥρα ιδ] add. B | post δύνει BS add. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ || 20 Μητροδώρῳ] om. B || 21 ante Δημοκρίτῳ add. καὶ S | Δημοκρίτῳ] add. BS || 22 καὶ καῦμα] add. BS

γ. Εὐκτῆμονι καὶ Δοσιθέῳ νοτία καὶ πνίγη 91A
(= d. 27. m. Iulii).

δ. ὦρα ιγ s'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑφῶς δύνει.
ὦρα ιδ ὁ κοινὸς ἵππον καὶ ἀνδρομέδας ἐσπέριος ἀνα-
5 τέλλει. <ὦρα ιδ s''> κύων ἐπιτέλλει (= d. 28. m. Iulii).

ε. Αἰγυπτίοις καῦμα. Εὐδόξῳ νοτία καὶ ὀπά-
ρας ἀρχή. Δοσιθέῳ ἐτησίαι ἄρχονται (= d. 29. m.
Iulii).

ς. ὦρα ιδ s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑφῶς δύνει, καὶ
10 ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑφῶς δύνει. Αἰγυπτίοις
ἀργεστίης ἢ ξέφυρος καὶ καῦμα. Εὐδόξῳ ἐτησίαι
πνέουσιν (= d. 30. m. Iulii).

ζ. Καίσαρι νότος πνεῖ (= d. 31. m. Iulii).

η. Ἰππάρχῳ καῦμα (= d. 1. m. Augusti).

15 θ. ὦρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑφῶς δύνει. B
<ὦρα ιε> κύων ἐπιτέλλει (= d. 2. m. Augusti).

ι. ὦρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑφῶς δύνει. ὦρα

1 huic diei adscripta priori adnectit V | καὶ Δοσιθέῳ] Εὐδόξῳ LPV | νοτία καὶ πνίγη] νότος πνεῖ LPV || 3 ὦρα ιγ s'' scripsi: ὦρα ιγ LV et H., ὦρα ιδ P, ὦρα ιδ s'' cet. || 4 ὦρα ιδ—ἐπιτέλλει (5)] BS hic omittunt, sed idem initio diei sequentis ponunt | ὦρα ιδ add. B || 5 ὦρα ιδ s'' addidi | κύων ἐπιτέλλει] om. B || 6 νοτία καὶ] add. BS || 7 Δοσιθέῳ—ἄρχονται] add. BS | ἐτησίαι ἄρχονται] sic scripsi, ἔρχονται S, etesiae incipiunt B || 9 ὦρα ιδ LPV | καὶ ὁ λαμπρὸς—δύνει (10)] om. B || 11 Εὐδόξῳ—πνέουσιν (12)] add. BS || 15 post ὦρα ιδ deleui s'' | νοτίου ἰχθύος] aquilae B | ἑφῶς δύνει] om. LPV || 16 ὦρα ιε addidi || 17 haec disposui ut leguntur in LPV (recte enim praecedat aquilae observatio quae est prioris horae), ὦρα ιε s' αἰξ ἐσπέριος ἀνατέλλει καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑφῶς δύνει ceteri, sed S καὶ ὁ λαμπρὸς—δύνει post νοτία (270, 2), ut videtur, transponit | ὦρα ιε scripsi (ὦρα ιε s'' LPV, καὶ cet.), ad horam enim ιε s' demum 12. Mesori pertinet (cf. I. p. 203) | ἑφῶς om. P || 17—p. 270, 1 ὦρα ιε s'' om. LPV

ῑε 3'' αὐτ̄ ἐσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι ἐπισημαίνει.
Εὐδόξω καὶ Δοσιθέω νότος (= d. 3. m. Augusti).

ια. ὥρα ιδ <3''> ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐσπέριος
ἀνατέλλει. <ὥρα ιε> ὁ ἐσχατος <τοῦ> ποταμοῦ ἐπιτέλλει.
Εὐδόξω καῦμα μέγα (= d. 4. m. Augusti).

ιβ. ὥρα ιγ 3'' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ληθύος ἔφος
C δύνει. Αἰγυπτίοις καῦμα. Δοσιθέω πνίγη καὶ μετὰ
ταῦτα ἐτησίαι (= d. 5. m. Augusti).

ιγ. ὥρα ιγ 3'' ὁ κοινὸς ἱπποῦ καὶ ἀνδρομέδας
ἐσπέριος ἀνατέλλει. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἔφος 10
δύνει (= d. 6. m. Augusti).

ιδ. <ὥρα ιε 3''> κύων ἐπιτέλλει (= d. 7. m. Augusti).

ιε. Αἰγυπτίοις ἀργεστής, καῦμα μέγα καὶ πνι-
γετός (= d. 8. m. Augusti).

ις. Αἰγυπτίοις ἀργεστής ἢ νότος, ἀήρ διμυχλώ- 15
δης (= d. 9. m. Augusti).

D ιζ. Αἰγυπτίοις καῦμα μέγα καὶ πνιγετός (= d.
10. m. Augusti).

ιη. ὥρα ιγ 3'' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπι-
τέλλει. <ὥρα ιδ τὸ αὐτό> Αἰγυπτίοις βρονταί 20
Εὐδόξω ἄνεμος μέριστος. Ἰπάρχω ἀνέμων ταραχή
(= d. 11. m. Augusti).

1 ἐπισημαίνει] significatio B || 2 καὶ Δοσιθέω] add. BS |
νότος] νοτία BS || 3 3'' addidi coll. 2. et 23. Epiphi || 4 ὥρα ιε
addidi coll. 22. Epiphi | τοῦ addidi || 6 ὥρα ιγ 3'' corr. I. pro
ὥρα ιγ || 10 ὥρα ιδ — δύνει (11)] ad diem sequentem re-
ferunt BS | ὥρα ιδ corr. H. pro ὥρα ιδ 3'' || 12 ὥρα ιε 3''
addidi coll. 9. Mesori | κύων ἐπιτέλλει] initio diei sequentis
ponunt BS | ἐπιτέλλει corr. I. pro ἀνατέλλει || 15 totum versum
om. V | ἀερομυχλώδης P || 17 totum versum om. V || 19 ὥρα ιγ 3''
corr. I. pro ὥρα ιγ || 20 ὥρα ιδ τὸ αὐτό addidi || 21 post τα-
ραχή coll. Plin. XVIII 271 add. U. p. 26 adn. 2 Καίσαρι φθινονσά-
ρου ἀρχή (φθ. ἀ. ex p. 271, 1 huc transp.); nunc iam dubitat

ιδ. φθινοπώρον ἀρχή· ὥρα ιγ σ' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐσπέριος ἀνατέλλει· ὥρα ιδ σ' ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα (= d. 12. m. Augusti).

5 κ. ὥρα ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Καίσαρι ἐπισημαίνει (= d. 13. m. Augusti).

κα. Καίσαρι ἐπισημαίνει, πνιγτός (= d. 14. m. E Augusti).

κβ. ὥρα ιγ σ' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος κρύπτεται, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει (= d. 15. m. Augusti).

κγ. ὥρα ιγ σ' ὁ ἐπὶ τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται. ὥρα ιδ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος κρύπτεται. Καίσαρι περιστασις
15 (= d. 16. m. Augusti).

κδ. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει (= d. 17. m. Augusti).

κε. ὥρα ιε σ' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος κρύ-92Α πτεται (= d. 18. m. Augusti).

20 κς. ὥρα ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ξέφυρος. Αἰμοκρίτῳ ἐπισημαίνει ὕδασι καὶ ἀνέμοις (= d. 19. m. Augusti).

1 ὥρα ιγ σ' scripsi pro καὶ || 2 ὥρα ιδ σ' scripsi pro καὶ || 3 ἐπιτέλλει add. B || 5 ὥρα ιε] om. P | ἐπιτέλλει] ἀνατέλλει P || 6 ἐπισημαίνει] pluit B || 7 Καίσαρι — πνιγτός] Caesarī calor cum imbre suffocans B || 9 ὥρα ιγ H. || 10 καὶ add. B | ὕδρου] ὕδροχόον P || 12 ὥρα ιγ σ'] ὥρα ιε S | ἐμπροσθίῳ post δεξιῷ ponunt libri || 13 κρύπτεται om. H. | ὥρα ιδ scripsi pro καὶ || 16 post ὥρα ιδ deleui σ' | ὕδροχόον P || 17 ἐπισημαίνει] pluit B || 18 an ὥρα ιδ σ'? cf. I. p. 197 ff. || 20 ὥρα ιδ scripsi pro ιγ σ'

- κξ. ὥρα ἰδ' <ς"> ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει.
Αἰγυπτίοις καῦμα καὶ ὀμίχλη (= d. 20. m. Augusti).
 B κη. ὥρα ἰδ' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἐσπέριος ἀνα-
 τέλλει (= d. 21. m. Augusti).
 κθ. <ὥρα ιε> ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει.
Αἰγυπτίοις <καὶ> Καίσαρι ἐπισημαίνει, δυσσαερία.
Εὐδόξω βροντῶν εἶωθεν (= d. 22. m. Augusti).
 λ. ὥρα ιε' <ς"> ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡμιόχου
 ἐσπέριος ἀνατέλλει. *Αἰγυπτίοις ξέφυρος, ἀργεστής*
 (= d. 23. m. Augusti).

ΕΠΙΛΟΓΟΜΕΝΩΝ

- C α. ὥρα ιε' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει. <ὥρα
 ιε' <ς"> ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. *Εὐδόξω καὶ*
Μητροδότῳ ἐπισημαίνει (= d. 24. m. Augusti).
 β. ὥρα ἰδ' ὁ καλούμενος κάνωβος ἐπιτέλλει. <ὥρα
 ἰδ' <ς"> ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐσπέριος ἀνα-
 τέλλει. *Αἰγυπτίοις καῦμα. Εὐδόξω <καὶ> Καίσαρι*
ἐπισημαίνει. Ἰππάρχῳ νότος καὶ ἐτησίαι παύονται
 (= d. 25. m. Augusti).

1 ὥρα ἰδ' <ς"> scripsi pro ὥρα ἰδ' | ὕδροχόον P || 2 post
 hunc diem in V spatium vacuum 2 versuum || 3 ὥρα ἰδ' —
 ἀνατέλλει] diei 28. tribuunt BLS, diei 29. P, qui diei 28. ni-
 hil adsignat | post ὥρα ἰδ' deleui <ς"> coll. 11. Messori | ἀνατέλλει]
 ἐπιτέλλει LS || 5 quae huic diei adscripta sunt, continuantur
 in L et V cum antecedentibus ad diem 28. adscriptis, ita ut
 dies 29. plane ἀσύμβολος in L evadat | ὥρα ιε' addidi | ὕδρο-
 χόον P | ἐπιτέλλει] ἀνατέλλει P || 6 καὶ om. cod. || 7 βροντῶν
 corr. Fabricius p. 448, βροντῶν S, βρονταὶ LP, tonitrua esse B |
 εἶωθεν] εἶωθεν conj. Petav. || 12 ὥρα ιε' scripsi pro ὥρα ιε' <ς">
 coll. 1. Thoth, cf. I. p. 194 | λαμπρὸς B (fulgida), ἐπὶ ceteri ||
 12. 13 ὥρα ιε' <ς"> addidi || 15 ὥρα ἰδ' corr. I. p. 202 et Nissen
 mus. Rhen. XL p. 64 adn. 1 pro ὥρα ἰδ' <ς"> || 15. 16 ὥρα ἰδ' <ς">
 addidi coll. 26. et 19. Messori || 17 καὶ om. libri

γ. ὦρα ιδ' s'' στάχυν κρύπτεται. ὦρα ιε' s'' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Ἰππάρχῳ ἀνέ- D
μων συστροφῇ (= d. 26. m. Augusti).

δ. ὦρα ιε' ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει.
5 Καλλίπῳ ἐπισημαίνει (= d. 27. m. Augusti).

ε. ὦρα ιγ' s'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἐφ' ὃς δύνει.
Αἰγυπτίοις ξέφυρος, ἀργεστίης (= d. 28. m. Augusti).

Ἡ μὲν οὖν ἀναγραφὴ τοῦ προχείρου χάριν τοι-
αύτης ἔτυχε τῆς κατὰ τὴν ἐκθεσιν τάξεως. οὐκ ἄτο-
10 πον δὲ ἴσως καὶ συγκεφαλαιώσασθαι <τὸν> τῶν κατα-
τεταγμένων ἀπλανῶν ἀστέρων <ἀριθμὸν>, μετὰ τοῦ
τῶν συνηγμένων φάσεων πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐν ταῖς
γραφικαῖς ἁμαρτίαις παραλειφθησομένων, καὶ ἔτι τῶν
τὰς περιστάσεις ἐπισημαινομένων ἀνδρῶν, ἐν αἷς τε
15 χώραις ἕκαστοι τυγχάνουσι τετηρηκότες, ἵνα ταῖς περὶ
τὸν αὐτὸν παράλληλον τὰς ὁμοίας τῶν ἀφωρισμένων
οἰκειότερόν πως ἐφαρμόζωμεν.

Εἰσὶ δὲ τῶν ἀστέρων πρώτου μεγέθους δέκα 93 A
πέντε· ὁ καλούμενος αἴξ, ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας, ἀρ-
20 κτοῦρος, <ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος>, ὁ ἐπὶ τῆς
οὐρᾶς τοῦ λέοντος, ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων, προκύν,

1 ὦρα ιδ' s'' scripsi pro ὦρα ιγ' s'' coll. 2. et 5. Thoth cum I. p. 197 || 2 οὐρᾶς] sic B, κεφαλῆς ceteri || 4 ὦρα ιε' scripsi coll. 3. Epagom. et 1. Thoth pro ὦρα ιδ', quod add. B; cet. om.; LV habent solum ὦρα || 6 ὦρα ιγ' s'' scripsi coll. 9. Thoth pro ὦρα ιε' s'' || 8 ante ἡ μὲν οὖν κτλ. BS add. τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου | ἀναστροφῇ LP || 10 καὶ om. L | τὸν add. Hercher || 11 ἀριθμὸν conjectura add. Petav. || 11. 12 τοῦ τῶν corr. U. p. 34 pro τούτων || 12 τὸν V | ἐν ταῖς] εἴ τινες con. U. p. 35 || 13 παραλειφθησομένων L, παραληφθησομένων V | ἔτι corr. Petav., et probat B (etiam), ἔστι LPV, εἰσι S || 15 ἕκαστα P || 16 ἀφωρισμῶν LPV || 18 εἰσὶ δὲ — πέντε· ὁ (19) om. pro rubric. in V || 20 ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος] addidi

ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος, στάχυς, ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος, κύων, ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος, ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ, ὁ καλούμενος κάνωβος, ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ <δεξιῷ> βατραχίῳ τοῦ κενταύρου.

- B Δευτέρου μεγέθους ἄλλοι $\overline{\tau\epsilon}$ · ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως, ὁ ἐν τῷ ἐπομένῳ ὥμῳ τοῦ ἡνιόχου, ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος, ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου, ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου, <ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου>, ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας, ὁ λαμπρὸς τοῦ αἰετοῦ, ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὥμῳ τοῦ ὠρίωνος, ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου, ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς, ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος, ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς, ἀντάρης, ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου.
- C Τούτων δὲ ἐκάστου καθ' ἓνα τῶν παραλλήλων, ἐν οἷς ἀνατέλλουσι καὶ δύνουσι, τέσσαρας φάσεις τοῦ ἔτους ποιουμένου, τὸν μὲν καλούμενον κάνωβον καὶ τὸν ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ <δεξιῷ> βατραχίῳ τοῦ κενταύρου συμβέβηκεν ἐν μόνοις τρισὶ τοῖς πρώτοις ἀπὸ μεσημβρίας τῶν ἐκκειμένων ἐ' παραλλήλων ἐκάτερον ποιεῖσθαι δύοσι τε καὶ ἀνατολάς, τὸν δὲ ἔσχατον τοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν ἐν τέτρασι μόνοις τοῖς πρώτοις, τοὺς δὲ λοιποὺς $\kappa\acute{\zeta}$ τὰς ἐν τοῖς ἐ' παραλλήλοις,

1 ante στάχυς del. ὁ Hercher | 3 τοῦ addidi cum L || 4 δεξιῷ add. U. p. 35 | βατραχίῳ V || 6 δευτέρου— $\overline{\tau\epsilon}$ · ὁ] in V om. pro rubr. || 7 ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος] add. BLSV || 8 ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπομένου διδύμου] addidi || 15 ἕκαστος LPV || 17 ποιουμένου LV || 17. 18 καὶ τῶν ἐν τῷ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ L || 18 δεξιῷ add. U. p. 35 || 19. 20 ἀπὸ μεσημβρίας scripsi suadente U. p. 36 coll. p. 200, 8: ἀπὸ μὲν SV, ἀπὸ \overline{M} P, ἀπὸ \overline{D} L, ex B; ἀπ' ἰσημ. H. || 20 ἐκάτερον ex LV addidi || 23 τοὺς δὲ λοιποὺς] om. P, τὰς δὲ φάσεις R

ὥς συνάγεσθαι πλῆθος φάσεων $\overline{\varphi\alpha.}$ καὶ τούτων ἀνέ- D
 γραψα τὰς ἐπισημασίας καὶ κατέταξα κατὰ τε Αἴ-
 γυπτίους καὶ Δοσίθεον, Φίλιππον, Κάλλιππον,
 Μέτωνα, Εὐκτῆμονα, Κόνωνα, Μητροδώρον,
 5 Εὐδοξον, Καίσαρα, Ἰππαρχον, Δημόκριτον.
 τούτων δὲ Αἰγύπτιοι ἐτήρησαν παρ' ἡμῖν, Δοσί-
 θεος δὲ ἐν Κῷ, Φίλιππος ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Λοκρίδι
 καὶ Φωκίδι, Κάλλιππος ἐν Ἑλλησπόντῳ, Μέτων καὶ
 Εὐκτῆμων Ἀθήνησι κὰν ταῖς Κυκλάσι καὶ Μακε- E
 10 δονίᾳ καὶ Θράκῃ, Κόνων δὲ καὶ Μητροδώρος ἐν
 Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ, Εὐδοξος ἐν Ἀσίᾳ καὶ Σικελίᾳ
 καὶ Ἰταλίᾳ, Καῖσαρ ἐν Ἰταλίᾳ, Ἰππαρχος ἐν Βι-
 θυνίᾳ, Δημόκριτος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. διὸ δὴ
 μάλιστα ἂν τις ἐφαρμόζοι τὰς μὲν τῶν Αἰγυπτίων
 15 ἐπισημασίας ταῖς περὶ τοῦτον τὸν παράλληλον χώραις,
 τουτέστι καθ' ὃν ἡ μερίστη τῶν ἡμερῶν ὥρῶν ἐστίν
 ἰδ' ἰσημερίων· τὰς δὲ Δοσιθέου καὶ Φιλίππου,
 καθ' ὃν ἐστίν ἡ μερίστη τῶν ἡμερῶν ὥρῶν ἰδ' 5".
 τὰς δὲ Δημοκρίτου καὶ Καίσαρος καὶ Ἰππάρχου, 94 A
 20 καθ' ὃν ἡ μερίστη τῶν ἡμερῶν ὥρῶν ἐστίν ἰσημερί-

1 ἀνέγραψε PV || 2 καὶ ante κατέταξα om. L | κατέταξα] sic
 etiam R, κατέταξε P || 4 Μέτωνα, Εὐκτῆμονα scripsi coll. infra
 v. 8. 9 et p. 276, 1. 2 pro Εὐκτῆμονα, Μέτωνα || 5 Ἰππαρχον, Δη-
 μόκριτον scripsi coll. infra v. 12. 13 pro Δημόκριτον, Ἰππαρχον ||
 6 Κῷ] scripsi ex B, qui Co vertit (fort. Κῶ νήσῳ), ceteri Κολω-
 νεία: cf. Boeckh l. s. p. 34 || 8 καὶ Φωκίδι] om. P | post Ἑλλησπόντῳ
 add. καὶ Ἀθήνησι U. p. 37 | καὶ Εὐκτῆμων] om. P || 9 κὰν ταῖς
 corr. U. p. 37 pro καὶ ταῖς (καὶ τὰς L); καὶ ἐν ταῖς voluit
 Boeckh opusc. III p. 433 || 11 καὶ Σικελίᾳ om. LP || 12 Καίσαρ
 ἐν Ἰταλίᾳ add. LV recte (cf. Boeckh l. s.); sed perperam ante
 Καῖσαρ iterant Μητροδώρος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ (v. p. 260, 1) ||
 13 Δημόκριτος] Μητροδώρος LP, sed V hic hab. Δημόκριτος |
 δεῖ μάλιστα ἐφαρμόζειν coni. Petav. || 14 ἐν τις add. V | ἐφαρ-
 μόζοι LV, ἐφαρμόζειν cet., aliquis aptare poterit B || 19 καὶ
 ante Καίσαρος om. L || 20 post ὃν del. καὶ Hercher

νων ιε· τὰς δὲ Καλλίππου καὶ Εὐδόξου καὶ Μί-
τωνος καὶ Εὐκτήμονος καὶ Μητροδώρου καὶ Κό-
νωνος κοινῶς, καθ' οὗς ἀπὸ ιδ' s'' ὥρων ἰσημερίων
ἕως ιε' διατείνει τὸ μέγεθος τῶν μεγίστων ἡμερῶν.

8 καθ' οὗς] καθὼς LV || 4 post ἡμερῶν S add. quae non
huius loci sunt: εἰσι δὲ μέγιστοι κύκλοι ζ· ἰσημερινός, ζωδια-
κός, ὁ διὰ μέσου τῶν ζωδίων, ὁ διὰ τῶν πόλων, ὁ καθ' ἐκάστην
οἰκισιν, ὁ μνησημβρινός, ὁ τοῦ γάλακτος.

T A B V L A
APPARITIONVM A PTOLEMAEO
ENOTATARVM

I. STELLAE PRIMI ORDINIS

N.	Stellae nomen	Phasis	ὥρα ιγ δ'	ὥρα ιδ'	ὥρα ιδ δ'	ὥρα ιε	ὥρα ιε δ'
1	ὁ καλούμενος αἴξ (= capella)	Ortus { ἔσος* } Occa- { ἔσος } sus { ἔσος }	12. Pachon 21. Phaophi 5. Choiake 17. Pachon	9. Pachon 7. Phaophi 9. Choiake 20. Pachon	2. Pachon 23. Thoth 14. Choiake 24. Pachon	18. Pharmuthi 3. Thoth 19. Choiake 28. Pachon	29. Phamen. 10. Mesori 26. Choiake 5. Payni
2	ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας (= α lyrae)	Ortus { ἔσος } Occa- { ἔσος } sus { ἔσος }	4. Choiake 17. Pachon 4. Mesori 9. Tybi	26. Athyr 8. Pachon 13. Mesori 18. Tybi	19. Athyr 28. Pharmuthi — 25. Tybi	11. Athyr 19. Pharmuthi 1. Epagom. 4. Mechir	3. Athyr 10. Pharmuthi 5. Thoth 12. Mechir
3	ἀρκτοῦρος (= arcturus)	Ortus { ἔσος } Occa- { ἔσος } sus { ἔσος }	6. Phaophi 15. Phamen. 15. Pachon 18. Phaophi	3. Phaophi 12. Phamen. 26. Pachon 26. Phaophi	29. Thoth 8. Phamen. 7. Payni 4. Athyr	26. Thoth 5. Phamen. 18. Payni 12. Athyr	23. Thoth 1. Phamen. 30. Payni 21. Athyr

*) Practerea αἴξ ἔσος ἐπιτίλλει sine hora adscriptum est 23. Payni (p. 262, 3).

№	Stellae nomen	Phasis	ᾠδα ιγ 5"	ᾠδα ιδ	ᾠδα ιδ 5"	ᾠδα ιε	ᾠδα ιε 5"
4	δ ἐνὶ τῆς α α ρ - δ ι α ς τοῦ λ έ ο ν - τος (= α leonis)	Ortus { ἐπιτέλλει ἔσπερος Occa- { ἔσος sus { ἀφύπτεται	18. Mesori 22. Tybi 6. Mechir 21. Epiphi	[18. Mesori] 22. Tybi 7. Mechir 18. Epiphi	19. Mesori 22. Tybi 9. Mechir 16. Epiphi	20. Mesori 21. Tybi 10. Mechir 13. Epiphi	— — 11. Mechir 10. Epiphi
5	δ ἐνὶ τῆς ο ύ ρ ε ς τοῦ λ έ ο ν τ ο ς (= β leonis)	Ortus { ἐπιτέλλει ἔσπερος Occa- { ἔσος sus { ἀφύπτεται	3. Thoth 13. Mechir 13. Phamen. 22. Mesori	2. Thoth 11. Mechir 18. Phamen. 23. Mesori	1. Thoth 8. Mechir 25. Phamen. —	4. Epagom. 7. Mechir 2. Pharmuthi —	3. Epagom. 6. Mechir 12. Pharmuthi 26. Mesori (?)
6	δ λαμπρὸς τῶν δ α δ ι ω ν (= α tauri)	Ortus { ἐπιτέλλει ἔσπερος Occa- { ἔσος sus { ἀφύπτεται	3. Payni 8. Athyr 16. Athyr 27. Pharmuthi	7. Payni 7. Athyr [16. Athyr] 26. Pharmuthi	18. Payni — 16. Athyr 24. Pharmuthi	17. Payni — 16. Athyr 23. Pharmuthi	22. Payni — 15. Athyr 21. Pharmuthi
7	π ρ ο κ ύ ω ν (= procyon)	Ortus { ἐπιτέλλει ἔσπερος Occa- { ἔσος sus { ἀφύπτεται	19. Epiphi 25. Choiak 26. Choiak —	22. Epiphi 27. Choiak 25. Choiak 5. Payni	24. Epiphi 29. Choiak 24. Choiak 3. Payni	26. Epiphi 1. Tybi 22. Choiak 1. Payni	28. Epiphi 3. Tybi 20. Choiak 27. Pachon
8	δ ἐν τῷ ἐ π ο - μ έ ν ω ᾧ μ ω τοῦ ᾠ ρ έ ι ω ν ο ς (= α Orionis)	Ortus { ἐπιτέλλει ἔσπερος Occa- { ἔσος sus { ἀφύπτεται	1. Epiphi (?) 2. Choiak 3. Choiak 16. Pachon	— 4. Choiak 2. Choiak 14. Pachon	10. Epiphi 6. Choiak 30. Athyr 11. Pachon	— 8. Choiak 28. Athyr 8. Pachon	15. Epiphi [11. Choiak] 27. Athyr 6. Pachon

I. STELLAE PRIMI ORDINIS

N	Stellae nomen	Phasis	ωρεά τῆς σ"	ωρεά τῶ	ωρεά τῶ δ"	ωρεά τῆς	ωρεά τῆς δ"
9	σάχ'υς (= spica)	Ortus { ἐπιτέλλει ἐσπείριος Occa- { ἔσως sus { κρύπτεται	7. Phaophi 17. Phamen. 30. Phamen. 5. Thoth	— — 1. Pharmuthi 2. Thoth	8. Phaophi 17. Phamen. 2. Pharmuthi 3. Epagomen.	— — 5. Pharmuthi —	9. Phaophi — 7. Pharmuthi —
10	ὁ κοινὸς ποτα- μὸς καὶ ποδὸς ὠρίωνος (= β Orionis)	Ortus { ἐπιτέλλει ἐσπείριος Occa- { ἔσως sus { κρύπτεται	28. Payni 2. Choiak 20. Athyr 3. Pachon	5. Epiphi 7. Choiak 17. Athyr 28. Pharmuthi	12. Epiphi 12. Choiak 14. Athyr 24. Pharmuthi	18. Epiphi 16. Choiak 12. Athyr 21. Pharmuthi	24. Epiphi 21. Choiak 9. Athyr 17. Pharmuthi
11	κύων (= Sirius)	Ortus { ἐπιτέλλει ἐσπείριος Occa- { ἔσως sus { κρύπτεται	22. Epiphi 26. Choiak 9. Choiak 23. Pachon	28. Epiphi 1. Tybi 5. Choiak 17. Pachon	4. Mesori 6. Tybi 1. Choiak 12. Pachon	9. Mesori 10. Tybi 27. Athyr 7. Pachon	14. Mesori 14. Tybi 24. Athyr 3. Pachon
12	ὁ λαμπρὸς τοῦ ποταμοῦ ἰχθύος (= α piscis australis)	Ortus { ἐπιτέλλει ἐσπείριος Occa- { ἔσως sus { κρύπτεται	11. Phamen. 19. Mesori 12. Mesori 17. Tybi	20. Phamen. 26. Mesori 9. Mesori 13. Tybi	3. Pharmuthi 2. Epagomen. 6. Mesori 8. Tybi	18. Pharmuthi — 2. Mesori 4. Tybi	9. Pachon 19. Thoth 27. Epiphi 28. Choiak

Stellae nomen	Phasis	ὥρα ἰγ' s"	ὥρα ἰδ'	ὥρα ἰδ' s"	ὥρα ἰε'	ὥρα ἰε' s"
13 ὁ ἑξαγὼς τοῦ ποταμοῦ (vide Wisl.) census 'Publ. d. astron. Ges.' XX p. 24)	Ortus { ἐπιτέλλει ἐσπέριος Occa- { ἔσος sus { ἡρόπτεται	21. Payni 26. Athyr 6. Phaophi 16. Phamen.	6. Epiphi 9. Choiak 27. Thoth 6. Phamen.	22. Epiphi 24. Choiak 17. Thoth 25. Mechir	11. Mesori 13. Tybi 4. Thoth 12. Mechir	in hac regione non apparet: vide Ptolem. in fine cal. p. 274, 21
14 ὁ καλοῦμενος (= Canopus)	Ortus { ἐπιτέλλει ἐσπέριος Occa- { ἔσος sus { ἡρόπτεται	— 22. Tybi 23. Athyr 5. Pachon	2. Epagomen. 6. Mechir 10. Athyr 20. Pharmuthi	14. Thoth 23. Mechir 24. Phaophi 2. Pharmuthi	in his duabus regionibus non apparet: vide Ptolem. in fine calend. p. 274, 17	
15 ὁ ἐν τῷ ἑμπερο- σθίῳ δεξιῷ βα- τραχίῳ τοῦ κενταύρου (= α centauri)	Ortus { ἐπιτέλλει ἐσπέριος Occa- { ἔσος sus { ἡρόπτεται	24. Athyr 6. Pachon 11. Phamen. 23. Mesori	6. Choiak 17. Pachon 19. Mechir 29. Epiphi	23. Choiak 5. Payni 22. Tybi 27. Payni	in his duabus regionibus non apparet: vide Ptolem. in fine calend. p. 274, 18	

II. STELLAE SECVNDI ORDINIS

№	Stellae nomen	Phasis	ωρεα ιγ s"	ωρεα ιδ	ωρεα ιδ s"	ωρεα ιε	ωρεα ιε s"
1	ὁ λαμπρός τοῦ περσεΐως (= α Persei)	Ortus { ἔφως ἑσπέριος Occa- { ἔφως sus { ἑσπέριος	14. Pharmuthi 10. Thoth 15. Athyr 22. Pharmuthi	3. Pharmuthi 28. Mesori 20. Athyr 26. Pharmuthi	21. Phamen. 11. Mesori 24. Athyr 1. Pachon	3. Phamen. 23. Epiphi 1. Choiaκ 6. Pachon	12. Mechir 2. Epiphi 8. Choiaκ 12. Pachon
2	ὁ ἐπὶ τῷ ἐπο- μένῳ ὅμῳ τοῦ ἡνιόχου (= β aurigae)	Ortus { ἔφως ἑσπέριος Occa- { ἔφως sus { ἑσπέριος	1. Payni (ἐπιστάσι) 28. (29?) Phao. 13. Choiaκ 23. Pachon (ἀφ' ἡμεραι)	— 20. Phaophi 18. Choiaκ 25. Pachon (ἀφ' ἡμεραι)	24. Pachon 8. Phaophi 23. Choiaκ 28. Pachon	18. Pachon 21. Thoth 28. Choiaκ 1. Payni	6. Pachon 30. Mesori 5. Tybi 5. Payni
3	ὁ λαμπρός τοῦ κυgniθως (= α cygni)	Ortus { ἔφως ἑσπέριος Occa- { ἔφως sus { ἑσπέριος	4. Tybi 10. Payni 5. Epagomen. 4. Mechir	— 30. Pachon 9. Thoth 12. Mechir	16. Choiaκ 18. Pachon 17. Thoth 21. Mechir	7. Choiaκ 8. Pachon 25. Thoth 29. Mechir	27. Athyr 26. Pharmuthi 3. Phaophi 7. Phamen.

№	Stellae nomen	Phasis	δρξ ιγ s"	δρξ ιδ	δρξ ιδ s"	δρξ ιε	δρξ ιε s"
4	δ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφανώου (= α coronae borealis)	Ortus { ἔσος Occa- { ἔσος sus { ἔσπεριος	27. Phaophi 2. Pharmuthi 16. Payni 15. Athyr	22. Phaophi 26. Phamen. 27. Payni 23. Athyr	16. Phaophi 20. Phamen. 7. Epiphi 2. Choiak	10. Phaophi 14. Phamen. 18. Epiphi 10. Choiak	6. Phaophi 9. Phamen. 28. Epiphi 19. Choiak
5	δ ἐπὶ τῆς κερφαλῆς τοῦ ἡγού- μηνος δ. δ. θ. μηνος (= α ge- minorum)	Ortus { ἐπείλλει Occa- { ἔσπεριος sus { ἔσος κρόπτεται	6. Epiphi 5. Choiak 2. Tybi 11. (10. γ) Payni	6. Epiphi 2. Choiak 5. Tybi 12. Payni	— 28. Athyr 8. Tybi 13. Payni	8. Epiphi 23. Athyr 12. Tybi 13. Payni	9. Epiphi 17. Athyr 16. Tybi 14. Payni
6	δ ἐπὶ τῆς κερφαλῆς τοῦ ἐπομή- μηνος δ. δ. θ. μ. μηνος (= β gemit- orum)	Ortus { ἐπείλλει Occa- { ἔσπεριος sus { ἔσος κρόπτεται	12. Epiphi 11. Choiak 4. Tybi 14. Payni	— 9. Choiak 6. Tybi 13. Payni	14. Epiphi (?) 7. Choiak 8. Tybi 12. Payni (?)	— 4. Choiak 11. Tybi 11. Payni	17. Epiphi 30. Athyr 14. Tybi 10. Payni
7	δ κοινὸς ἑπικου- καὶ ἀνδρομέ- δης (= α An- dromedae)	Ortus { ἔσος Occa- { ἔσπεριος sus { ἔσος κρόπτεται	11. Phamen. (ἐπείλλει) 13. Mesori 24. Thoth 29. Mechir (κρόπτεται)	5. Phamen. 4. Mesori 27. Thoth 2. Phamen. (κρόπτεται)	1. Phamen. 26. Epiphi 30. Thoth 4. Phamen.	25. Mechir 17. Epiphi 2. Phaophi 7. Phamen.	19. Mechir 8. Epiphi 5. Phaophi 9. Phamen.

II. STELLAE SECVNDI ORDINIS

N	Stellae nomen	Phasis	ωρεα ιγ δ'	ωρεα ιδ δ'	ωρεα ιε δ'	ωρεα ιε δ'
8	ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ (= α aquilae)	Ortus { ἐὼς ἐσπέριος Occa- { ἐὼς sus { ἐσπέριος	3. Tybi 11. Payni 27. Epiphi 27. Choiak [κρύπτεται]	30. Choiak 6. Payni 2. Mesori 30. Choiak	25. Choiak 27. Pachon 10. Mesori 7. Tybi	23. Choiak 24. Pachon — 9. Tybi
9	ὁ ἐν τῷ ἡγρον- μενῶ ὠμῶ τοῦ ὠρίωνος (= γ Orionis)	Ortus { ἐπιέλλει ἐσπέριος Occa- { ἐὼς sus { κρύπτεται	21. Payni 26. Athyr 25. Athyr 7. Pachon	25. Payni 28. Athyr 23. Athyr 4. Pachon	5. Epiphi 3. Choiak 21. Athyr 29. Pharmuthi	11. Epiphi 5. Choiak 20. Athyr 26. Pharmuthi
10	ὁ λαμπρὸς τοῦ ὑδροῦ (= α hydrae)	Ortus { ἐπιέλλει ἐσπέριος Occa- { ἐὼς sus { κρύπτεται	22. Mesori 22. Tybi 23. Tybi 30. Payni	24. Mesori 24. Tybi 21. Tybi 25. Payni	29. Mesori 26. Tybi 16. Tybi 15. Payni	1. Epagomen. 28. Tybi 14. Tybi 9. Payni
11	ὁ λαμπρὸς τῆς βουβίον χηλῆς (= β librae)	Ortus { ἐπιέλλει ἐσπέριος Occa- { ἐὼς sus { κρύπτεται	3. Athyr 11. Pharmuthi 10. Pachon 8. Phaophi	4. (5. ?) Athyr 10. Pharmuthi 14. Pachon 7. Phaophi	— 8. Pharm. (?) 26. Pachon 4. Phaophi	— 4. Pharmuthi 1. Payni 2. Phaophi

N	Stellae nomen	Phasis	$\tilde{\omega}\rho\alpha \overline{\iota\gamma} \varsigma''$	$\tilde{\omega}\rho\alpha \overline{\iota\delta}$	$\tilde{\omega}\rho\alpha \overline{\iota\delta} \varsigma''$	$\tilde{\omega}\rho\alpha \overline{\iota\epsilon}$	$\tilde{\omega}\rho\alpha \overline{\iota\epsilon} \varsigma''$
12	$\delta \muέσος τῆς$ $\xiώνης τοῦ$ $\acute{\omega}\rho\iotaωνος$ (= ϵ Orionis)	Ortus { $\acute{\epsilon}\pi\iota\tauέλλει$ $\xi\acute{\omicron}\piέριος$ Occa- { $\acute{\epsilon}\phi\omicron\varsigma$ sus { $\kappa\acute{\omicron}\nu\acute{\pi}\tau\epsilon\tau\alpha\iota$	1. Epiphi 30. Athyr 29. Athyr 7. Pachon	6. Epiphi 4. Choiak 26. Athyr 4. Pachon	11. Epiphi 7. Choiak 24. Athyr 1. Pachon	17. Epiphi 10. Choiak 21. Athyr 27. Pharmuthi	23. Epiphi 13. Choiak 20. Athyr 24. Pharmuthi
13	$\delta \lambdaαμπρός τῆς$ $\nuοτίου \chi\etaλῆς$ (= α librae)	Ortus { $\acute{\epsilon}\pi\iota\tauέλλει$ $\xi\acute{\omicron}\piέριος$ Occa- { $\acute{\epsilon}\phi\omicron\varsigma$ sus { $\kappa\acute{\omicron}\nu\acute{\pi}\tau\epsilon\tau\alpha\iota$	1. Athyr 6. Pharmuthi 27. Pharmuthi 25. Thoth	[1. Athyr] 7. Pharmuthi 29. Pharmuthi 21. Thoth	2. Athyr 8. Pharm. (?) 1. Pachon 17. Thoth	2. Athyr 8. Pharmuthi 5. Pachon 12. Thoth	[2. Athyr] — 8. Pachon 6. Thoth
14	$\delta \kappaαλούμενος$ $\acute{\alpha}\nuτάρης$ (= antares)	Ortus { $\acute{\epsilon}\pi\iota\tauέλλει$ $\xi\acute{\omicron}\piέριος$ Occa- { $\acute{\epsilon}\phi\omicron\varsigma$ sus { $\kappa\acute{\omicron}\nu\acute{\pi}\tau\epsilon\tau\alpha\iota$	25. Athyr 3. Pachon 18. Pachon 17. Phaophi	26. Athyr 4. Pachon — 12. Phaophi	27. Athyr 4. Pachon 19. Pachon 6. Phaophi	28. Athyr — 20. Pachon 29. Thoth (?)	29. Athyr — 21. Pachon 22. Thoth
15	$\delta \kappaατὰ τὸ γόνυ$ $τοῦ τοξότου$ (= α sagittarii)	Ortus { $\acute{\epsilon}\pi\iota\tauέλλει$ ^{*)} $\xi\acute{\omicron}\piέριος$ Occa- { $\acute{\epsilon}\phi\omicron\varsigma$ sus { $\kappa\acute{\omicron}\nu\acute{\pi}\tau\epsilon\tau\alpha\iota$	6. Tybi 15. Payni 15. Payni 18. Thoth	12. Tybi 18. Payni 12. Payni 11. Phaophi	18. Tybi 20. Payni 9. Payni 27. Phaophi	25. Tybi 24. Payni 6. Payni 5. Athyr	1. Mechir 29. Payni 29. Pachon 13. Athyr

*) Praeterea $\acute{\epsilon}\pi\iota\tauέλλει \tilde{\omega}\rho\alpha \overline{\iota\epsilon} \varsigma'$ die 6. Mechir et $\tilde{\omega}\rho\alpha \overline{\iota\epsilon}$ die 9. Mechir.

CETERA HEMEROLOGICA GRAECA

I AETHI AMIDENI
CALENDARIVM MEDICVM

II QVINTILIORVM
CALENDARIVM ASTRONOMICVM

III NOTATIONES QVAEDAM EXCERPTAE
EX LYDIANO LIBRO DE MENSIBVS

IIII NOTATIONES QVAEDAM EXCERPTAE
EX EVDOXI PAPYRO PARISINO

V EXCERPTA EX VARRONIS
RERVM RVSTICARVM LIBRO PRIMO

VI EXCERPTA EX COLVMELLAE
REI RVSTICAE LIBRIS

VII EXCERPTA EX POLEMII
SILVII FASTIS

VIII FLORENTINI DISSERTATIO
DE ANNO EIVSQVE PARTIBVS

VIIII EXCERPTA EX PLINII
NATVRALIS HISTORIAE LIBRO DVODEVICESIMO
ACCEDVNT PLINII ADNOTATA DE VENTIS

I

ΑΕΤΙΟΥ ΑΜΙΔΗΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΗΜΑΣΙΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(TETRABIBL. III c. 164)

Ἐπειδὴ καὶ οἱ κατ' οὐρανὸν ἀστέρες ἀνατέλλοντες
κατὰ τοὺς τεταγμένους αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ καιροὺς
καὶ δύνοντες ὁμοίως τὸν ἀέρα ἀλλοιοῦσιν, ὥς συμ-
βαίνειν ἐκ τούτου καὶ ἀνέμους ἄλλοτε ἄλλως πνεῖν·
5 ἀναγκαῖον ἐνόμισα ἐνταῦθα δηλῶσαι καιροῦς, ἐν οἷς
αὐτῶν σαφῶς ἀλλοιούντων τὸν ἀέρα ἀνατολαὶ καὶ δύ-
σεις γίνονται. καὶ γὰρ τῶν ὑγραινόντων τὰ σώματα
καὶ πολλῶ μᾶλλον τῶν νοσούντων ἀλλοιοῦται πρὸς
τὴν τοῦ ἀέρος κατάστασιν.

10 Μηνὶ Δύστροφ, ὃ ἐστὶ Μαρτίῳ, ἰθ' ὁ λεγόμενος
ἵππος ἀνατέλλει.¹⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ' ἰσημερία ἐαρινή·²⁾ καὶ ἐστὶ με-
γίστη ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

μηνὶ Ξανθικῷ, τουτέστιν Ἀπριλίῳ, α' πληιάδες
15 ἀκρόνυχτοι φαίνονται.³⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ' πληιάδες ἐσπέριοι κρύπτονται.

1) = 21. Mart. Lyd. Colum. Plin. || 2) = eod. Callippo
et Euctemoni (Gemin. 1. ariet.) || 3) κρύπτονται coni. Pontedera
p. 183, sed cf. Petav. auctar. p. 268; = eod. Lyd. Callipp.
(Gemin. 10. ariet.) Quintil.

μηνὶ τῷ αὐτῷ καὶ πληιάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουσι.¹⁾ καὶ ἐστὶ μερίστη ἡ περὶ τὸν ἄερα τεραχή.

μηνὶ τῷ αὐτῷ καὶ Ὁρίων ἐσπέριος κρύπτεται.²⁾

μηνὶ Ἀρτεμισίῳ, ὃ ἐστὶ Μαίῳ, αὐτὰς ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουσι.³⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ δὲ λύρα ἐσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ ἀλλοιοῦνται ἀήρ ἱκανῶς.

μηνὶ τῷ αὐτῷ εὖ αὖξ ἑῷ ἐπιτέλλει καὶ σφόδρα ἀλλοιοῦνται ὁ ἀήρ πρὸ μιᾶς ἢ δύο.

μηνὶ Μαίῳ ζ πληιάδες ἑῷ φαίνονται, καὶ ἄρχεται ὁ ἀήρ καθίστασθαι.⁴⁾

μηνὶ Μαίῳ ιθὺς ὑάδες ἑῷ φαίνονται καὶ ἀλλοιοῦνται πᾶν ὁ ἀήρ πρὸ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν.⁵⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ αὖξ ἐσπέριος κρύπτεται καὶ κινεῖται ὁ ἀήρ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ Ἰουνίῳ β ἄετος ἐσπέριος ἐπιτέλλει.⁶⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ εὖ ἀρκτοῦρος ἑῷ δύνει.⁷⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ θ δελφὶς ἐσπέριος ἐπιτέλλει.⁸⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε Ὁρίων ἑῷ ἄρχεται ἐπιτέλλειν.⁹⁾ εἰς δὲ τροπαὶ θεριναί.¹⁰⁾ καὶ ἀλλοιοῦνται σφόδρα ὁ ἀήρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

μηνὶ Ἰουλίῳ γ Ὁρίων ὅλος ἐπιτέλλει.¹¹⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθὺς προκύων ἑῷ ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθὺς κύων ἑῷ ἐπιτέλλει.¹²⁾ καὶ γίνε-

1) = postrid. Lyd. || 2) = eod. Assyriae ap. Plin. XVIII 248 || 3) = postrid. Lyd. Colum. Plin. || 4) = eod. Lyd. Colum. Quintil. || 5) = postrid. Lyd. Colum. || 6) = eod. Lyd. Colum. Plin. || 7) = eod. Eudox. (Gemin. 7. gemin.); postrid. Colum. || 8) = eod. Lyd.; postrid. Colum. Plin. || 9) = postrid. Caesar. (Plin.) || 10) = eod. Lyd. Colum. || 11) = postrid. Lyd. Plin. || 12) = anteced. d. Lyd. Dosith. (Gemin. 28. capric.)

ται μερίστη τοῦ ἀέρος ταραχή, ἐνίοτε καὶ πρὸ δύο
ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ $\overline{\kappa\epsilon}$ ἀετὸς ἐῷος δύνει.¹⁾ κινεῖται δὲ
ὁ ἀήρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

μηνὶ Ἀϋγούστῳ $\overline{\iota\epsilon}$ λύρα ἐῷος δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ $\iota\theta$ δελφίς ἐῷος δύνει.²⁾ καὶ ἔστι
τροπὴ τοῦ θέρους ἐπὶ τὸ ψυχρόν.³⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ $\overline{\kappa\eta}$ προτρογητῆρ ἐῷος ἐπιτέλλει⁴⁾
καὶ οἰστὸς⁵⁾ δύνει. ἔστι τότε τέλος <τῶν>⁶⁾ μετὰ τὴν
ἐπιτολὴν τοῦ κυνὸς ἡμερῶν μ'.⁷⁾

μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ξ αἴξ ἐσπέριος ἐπιτέλλει.⁸⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ $\overline{\iota\delta}$ ⁹⁾ ἀρκοῦρος ἐπιτέλλει¹⁰⁾ καὶ ἀλ-
λοιοὶ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ <τὸν ἀέρα>.¹¹⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ $\iota\theta$ στάχυς ἐῷος ἐπιτέλλει.¹²⁾ ἄλλοι-
οὔται δὲ ὁ ἀήρ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ $\overline{\kappa\epsilon}$ ἰσημερία φθινοπωρινή.¹³⁾ καὶ γί-
νεται μερίστη ταραχή τοῦ ἀέρος πρὸ τριῶν ἡμερῶν.
διὸ παραφυλάττεσθαι χρὴ μὴδὲ φλεβοτομεῖν μὴδὲ κα-
θαίρειν μὴδ' ἄλλως τὸ σῶμα κινεῖν σφοδρᾶ κινήσει
ἀπὸ $\overline{\iota\epsilon}$ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι κδ.

μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ξ στέφανος ἐῷος ἐπιτέλλει¹⁴⁾ καὶ
ἔστι σφοδρὰ μεταβολὴ τοῦ ἀέρος.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ξ ἔριφοι ἐσπέριοι ἐπιτέλλουσι.¹⁵⁾

1) = postrid. Lyd. || 2) = eod. Lyd. || 3) *ψόχειν* al. cod. ||
4) = antec. d. Lyd. Colum. || 5) sic corr. hic et infra pro *ὁ*
ιστὸς Pontedera p. 186 || 6) *τῶν* dubitanter addidi || 7) = eod.
Assyriae (Plin. XVIII 309 'et sagitta occidit et etesiae desinunt') ||
8) = eod. Lyd. Colum. || 9) *ιζ* al. cod. || 10) = eod. Eudox. (Ge-
min. 19. virg.) et Dosith. (Lyd. mens.) || 11) *τὸν ἀέρα* addidi ||
12) = eod. Callipp. (Gemin. 24. virg.); antec. d. Colum. ||
13) = eod. Colum. || 14) = antec. d. Lyd. Colum. Caesar. (Plin. XVIII 312) || 15) = antec. d. Colum. Caesar. (Plin. l. s.);
postrid. Lyd.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ̄ ὑάδες ἐσπέριοι ἐπιτέλλουσι¹⁾ καὶ
 ἱκανὴ ταραχὴ τοῦ ἀέρος γίνεται.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ̄ ἕμα ἡλίον ἀνατολῇ πλημάδες
 δύνουσι.²⁾ καὶ ἐστὶ μεγίστη ταραχὴ τοῦ ἀέρος πρὸ
 μιᾶς ἡμέρας.

μηνὶ Νοεμβρίῳ ε̄ πλημάδες ἑῷαι δύνουσι³⁾ καὶ
 ἄρχεται καθίστασθαι ὁ ἀήρ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ⁴⁾ λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κᾱ ὑάδες ἑῷαι δύνουσι⁵⁾ καὶ τα-
 ραχὴ περὶ τὸν ἀέρα γίνεται τῇ ἐξῆς.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κς̄ Ὁρίων ἐπιτέλλει καὶ στέφανος
 δύνει.

μηνὶ Δεκεμβρίῳ ᾱ κύων ἑῷος δύνει.⁶⁾ τετήρη-
 ται δὲ τοῖς πολλοῖς, ὥς εἶγε χειμάσει ἐν ταύτῃ τῇ
 ἡμέρᾳ, ἐπιμένει ὥς ἐπίπαν ἢ ταραχὴ τοῦ ἀέρος μέχρι
 ἡμερῶν λς̄, εἰ δὲ εὐδιάσει, τὸ αὐτὸ σημαίνει.⁷⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ ῑ ἔριφοι ἑῷοι δύνουσι.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιᾱ⁸⁾ αἰξ̄ ἑῷα δύνει· ταραχὴ δὲ γίνε-
 ται μετὰ μίαν ἡμέραν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ⁹⁾ τροπαὶ χειμεριναί.

μηνὶ Ἰανουαρίῳ δ̄ δελφὶς ἐπιτέλλει.¹⁰⁾

μηνὶ τῷ αὐτῷ ε̄¹¹⁾ ὁ ἀετὸς ἐσπέριος δύνει.¹²⁾ τα-
 ραχὴ δὲ σφοδρὰ γίνεται μετὰ δύο ἡμέρας.

1) = eod. Eudox. (Gemin. 22. libr.) || 2) = postrid. Lyd. Quintil. || 3) = postrid. Lyd. || 4) ιᾱ al. cod.; fort. ις̄, quo die idem apud Colum. et Lyd. || 5) = eod. Lyd. Colum. Euctem. (Gemin. 27. scorp.) || 6) = eod. Euctem. (Gemin. 7. sagitt.) || 7) συμβαίνει al. cod. || 8) κᾱ al. cod.; fort. recte, nam 23. Dec. Lydo et Columellae Capra occidit mane || 9) κδ̄ al. cod. et eod. Colum. Euctem. et Callipp. (Gemin. 1. capric.), bruma; sed 23. Lyd. || 10) = eod. Lyd. Caes. (Plin.), Eudox. (Gemin. 12. capric.) || 11) ιε̄ al. cod. || 12) = eod. Lyd.

- μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̄ε ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ ἐν τῷ λέοντι
 δύνει¹⁾), κινεῖ τε πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὸν ἄερα.
 μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̄η δελφίς ἐσπέριος δύνει.²⁾
 μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ λύρα ἐσπέριος δύνει.³⁾
 μηνὶ Φεβρουαρίῳ ς⁴⁾ ξέφυρος πνεῖ.⁵⁾
 μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ ὀιστὸς⁶⁾ δύνει ἐσπέριος⁷⁾ καὶ
 ἐστι ταραχὴ τοῦ ἄερος.
 μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̄ε ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει.⁸⁾
 μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̄ς χελιδόνες πέτονται καὶ φαί-
 νονται.⁹⁾

II

ΕΠΙΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΙΣ ΦΑΝΕΡΩΝ
ΑΣΤΕΡΩΝ

ΤΩΝ ΚΥΝΤΙΑΙΩΝ

(GEOPON. GRAEC. I c. 9)

1. Ἐπειδὴ ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰδέναι τοὺς γεωργοὺς
 φανερῶν ἀστέρων τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὰς δύσεις, οὕτω
 τὰ περὶ τούτων συνέγραψα, ὥστε καὶ τοὺς παντελῶς
 ἀγγραμμάτους ἀκούοντας ῥαδίως νοεῖν τοὺς καιροὺς
 τῆς τούτων ἐπιτολῆς τε καὶ δύσεως.
2. τῇ νομηνίᾳ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς δελφίς
 ἐπιτέλλει.
3. τῇ κ̄ς τοῦ Φεβρουαρίου ἀρκτοῦρος ἐσπέριος
 ἐπιτέλλει.

1) = eod. Plin.; 2 dieb. post Colum. Lyd. || 2) = postrid.
 Lyd.; 2 dieb. post Colum. || 3) = postrid. Lyd. || 4) ἰξ al.
 cod. || 5) = eod. Lyd., Democrit. (Gem. 16. aqu.); postrid.
 Colum. Euct. Callipp. (Gemin. 17. aqu.) || 6) v. supra 28. Aug. ||
 7) = eod. Colum. || 8) = eod. Lyd.; postrid. Quintil. || 9) 2 dieb.
 ante Eudox. (Gemin. 4. pisc.)

4. τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἀπριλίου πλειάδες ἀκρόνῃται κρύπτονται. τῇ ις Ἀπριλίου πλειάδες ἐσπέριοι κρύπτονται. τῇ κγ τοῦ Ἀπριλίου πλειάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουσι. τῇ κδ τοῦ Ἀπριλίου ὥριον ἐσπέριος κρύπτεται. τῇ λ τοῦ Ἀπριλίου ὑάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἀνατέλλουσι.

5. τῇ ζ τοῦ Μαΐου πλειάδες ἑωθινὰ φαίνονται.

6. τῇ ἐβδόμῃ τοῦ Ἰουνίου ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.¹⁾ τῇ κγ τοῦ Ἰουνίου ὥριον ἄρχεται ἐπιτέλλειν.

7. τῇ δεκάτῃ τοῦ Ἰουλίου ὥριον ὅλος²⁾ ἐπιτέλλει. τῇ ιγ τοῦ Ἰουλίου προκύων ἑῷος ἐπιτέλλει. τῇ κδ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει. τῇ κς τοῦ Ἰουλίου ἐτησία ἄρχονται πνέειν. τῇ λ τοῦ Ἰουλίου ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ ὁ ἐν τῷ στήθει τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει.

8. τῇ κε τοῦ Αὐγούστου διςτὸς δύνει.

9. τῇ ιε τοῦ Σεπτεμβρίου ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει.

10. τῇ τετάρτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου στέφανος ἑῷος ἐπιτέλλει. τῇ κδ τοῦ Ὀκτωβρίου πλειάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ δύνουσι.

11. τῇ ια³⁾ τοῦ Νοεμβρίου πλειάδες ἑῷοι δύνουσι, καὶ ὥριον ἄρχεται δύνειν. τῇ κβ τοῦ Νοεμβρίου κύων ἑῷος δύνει.

1) ἐπιτέλλει cod. Guelferbytan. || 2) ὅλος corr. Pontedera p. 251 pro ἑῷος || 3) ια cod. Marc. 524; Harl. 5604; πρώτη Laurentianus LIX 32

III

EXCERPTA EX LYDIANO LIBRO DE
MENSIBVS

IANVARIVS

1. Lyd. de mensib. III c. 8 p. 62 ed. Schow. *ιστέον δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Καλενδῶν (Ἰανουαρίων) τὸν ἥλιον ἐφ' ὕψους γίνεσθαι, τὸν δὲ στέφανον δύεσθαι ὄρθρου* (= d. 1. m. Ian.).
- 5 2. id. c. 13 p. 64. *τῇ πρὸ δέκα ὀκτῶ Καλενδῶν Φεβρουαρίων ἀνεμομαχίαν ὁ Βάρρων λέγει γίνεσθαι, Δημόκριτος δὲ τὸν λίβα μετὰ ὁμβροῦ φησὶ γίνεσθαι* (= d. 15. m. Ian.).
3. id. c. 13 p. 65. *ιστέον δὲ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν (a. d. XVIII cal. Febr.) τοὺς ἐρίφους δύεσθαι καὶ*
10 *τροπὴν γίνεσθαι κατὰ Φίλιππον* (= d. 15. m. Ian.).
4. id. c. 14 p. 65. *πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ Δημόκριτος λέγει δύεσθαι τὸν δελφῖνα καὶ τροπὴν ὡς ἐπὶ πολὺ γίνεσθαι* (= d. 18. m. Ian.).
5. id. l. s. *πρὸ δεκατριῶν Καλενδῶν Φεβρουαρίων*
15 *ὁ μὲν Εὐκτῆμων τὸν καρκίνον δύεσθαι, ὁ δὲ Κάλλιππος τὸν ὕδροχόον ἀνίσχειν λέγει (δὲν Δευκαλῶνα Ἰππαρχος καλεῖ) βήσσαις καὶ χαράδραις τῶν ὀρῶν* (= d. 20. m. Ian.).
6. id. l. s. *πρὸ δεκαδύο Καλενδῶν Φεβρουαρίων*
20 *Εὐδοξος τὸν ὕδροχόον ἀνίσχειν λέγει* (= d. 21. m. Ian.).
7. id. l. s. *πρὸ δεκαμιᾶς Καλενδῶν Φεβρουαρίων τὸν ἥλιον ἐν ὕδροχῳ γενέσθαι ὁ Καῖσαρ λέγει, ὁ*

δὲ Εὐδοξος ἀνίσχειν αὐτὸν καὶ βορρᾶς σημαίνειν
(= d. 22. m. Ian.).

8. id. l. s. τῇ πρὸ δέκα Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ
Δημόκριτος ἄνεμον λίβα πνεῦσαι λέγει (= d. 23.
m. Ian.).

MARTIVS

9. id. c. 31 p. 77. τῇ πρὸ τεσσάρων Νωνῶν Μαρ-
τίων ἄνεμον βιαιότερον ὥς ἐπίπαν πνεῖν προλέγει ὁ
Εὐδοξος (= d. 4. m. Mart.).

10. id. c. 35 p. 79. Νῶναις Μαρτίαις ὁ Βάρρων¹⁰
ῥοθρου τὸν στέφανον δύεσθαι λέγει καὶ πνεῖν τὸν
βορρᾶν (= d. 7. m. Mart.).

11. id. c. 36 p. 80. ταύτην τὴν ἡμέραν (id. Mart.)
ὁ Μητροδόωρος κακὴν παραδίδωσιν (= d. 15. m. Mart.).

12. id. c. 37 p. 80. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ (a. d. XVII¹⁵
cal. April.) Εὐδοξος τοὺς ἰχθύας ἀνίσχειν καὶ βορρᾶν
πνεῖν παραδίδωσιν (= d. 16. m. Mart.).

13. id. c. 38 p. 83. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βακχανα-
λίων (a. d. XVI cal. April.) Δημόκριτος δύεσθαι τοὺς
ἰχθύας λέγει, ὁ δὲ Βάρρων ἀνεμομαχίαν ἔσεσθαι πα-
ραδίδωσιν (= d. 17. m. Mart.).

14. id. c. 39 p. 84. πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Ἀπρι-
λίων ὁ Εὐκτῆμων ποικίλους ἀνέμους πνέειν λέγει
(= d. 18. m. Mart.).

15. id. c. 43 p. 86. ὁ Φίλιππος δύεσθαι τῇ πρὸ
ἐννέα Καλενδῶν Ἀπριλίων τὰς ὑάδας μετὰ νότου,
ἀνίσχειν λέγει ὁ Μητροδόωρος (= d. 22. m. Mart.).

16. id. l. s. τῇ πρὸ ὀκτὼ Καλενδῶν ἰσημερία ἐα-
ρινή (= d. 23. m. Mart.).

SEPTEMBER

17. id. c. 79 p. 122. *τῇ νεομηνίᾳ ὁ Μητροδόωρος λέγει τὴν ἀνδρομέδαν ἀνίσχειν, τῶν τε¹⁾ ἄλλων πανομένων ἀνέμων τὸν εὐρον ἐπικρατεῖν* (= d. 1. m. Sept.).
- 5 18. id. c. 80 p. 122. *ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ* (a. d. III non. Septem.) *ὁ Δημόκριτος λέγει ἐναλλαγὴν ἀνέμων συμβαίνειν καὶ βροχῆς ἐπικράτειαν* (= d. 2. m. Sept.).
19. id. c. 82 p. 122. *τῇ πρὸ ὀκτῶ Εἰδῶν Σεπτεμβρίων Εὐδοξος τὸν ἵππον δύεσθαι καὶ ξέφυρον ἢ ἀργεστὴν πνεῖν σημειοῦται* (= d. 6. m. Sept.).
20. id. c. 83 p. 123. *πρὸ δέκα ὀκτῶ Καλενδῶν Ὀκτωβρίων Δοσίθεος²⁾ τὸν ἀρκτοῦρον ἀνίσχειν σημειοῦται* (= d. 14. m. Sept.).
- 15 21. id. l. s. *τῇ πρὸ δεκαδύο Καλενδῶν Ὀκτωβρίων Καῖσαρ τὰς χελιδόνας ἐκδημεῖν λέγει* (= d. 20. m. Sept.).

OCTOBER

22. id. c. 84 p. 123. *Καλένδαις Ὀκτωβρίαις φησὶν ὁ Βάροων τὰς πλειάδας ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίσχειν* (= d. 20 1. m. Oct.).
23. id. c. 85 p. 123. *τῇ πρὸ ἑξ Νωνῶν Ὀκτωβρίων Εὐδοξος περὶ τὴν ἐσπέραν βροχὴν ἔσεσθαι ὑπολαμβάνει* (= d. 2. m. Oct.).
24. id. c. 87 p. 124. *τῇ πρὸ μιᾶς Νωνῶν Ὀκτωβρίων* 25 *ὁ Δημόκριτος τοὺς³⁾ ἐρίφους ἀνίσχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν δισχυρίζεται· ὁ δὲ Εὐδοξος δύεσθαι τὸ μέσον τοῦ κριοῦ λέγει* (= d. 6. m. Oct.).

1) τε addidit Hase || 2) Δοσίθεος codex || 3) τοὺς corr. Roether pro τὰς

25. id. l. s. *Νάναις Ὀκτωβρίαις ὁ Βάρρων ἐν ἐσπέρᾳ τὰς πλειάδας ἀνίσχειν καὶ ζέφυρον πνεῖν, εἶτα καὶ λίβα προλέγει* (= d. 7. m. Oct.).

26. id. c. 89 p. 124. *τῇ πρὸ μιᾶς Εἰδῶν Ὀκτωβρίων ὁ Εὐκτιήμων τὸ μεσαίτατον τοῦ φθινοπώρου εἶναι νομίζει* (= d. 14. m. Oct.).

27. id. l. s. *τῇ πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Μητροδώρος τὰς ὑάδας ἐν ἐσπέρᾳ ἀνίσχειν λέγει καὶ ἄνεμον βίαιον* (= d. 18. m. Oct.).

28. id. c. 91 p. 125. *τῇ πρὸ μιᾶς Καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Βάρρων τὴν λύραν ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχειν λέγει* (= d. 31. m. Oct.).

NOVEMBER

29. Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 113 ed. Bekker. *[κα]θ' ἣν ἑορτήν (nomen festi intercidit, a. d. IIII vel III non. Novem.) ὁ Μητροδώρος νό[τον] φουσηῶν λέγει* (= d. 2. vel 3. m. Nov.).

30. Lyd. l. s. p. 115 ed. Bekker. *ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας (a. d. VII Id. Novem.) Εὐδοξος χειμῶνα λέγει* (= d. 7. m. Nov.).

31. Lyd. de mens. III c. 93 p. 125 Schow. *τῇ πρὸ ἑπτὰ Καλενδῶν Δεκεμβρίων ὁ Δημόκριτος λέγει τὸν ἥλιον <ἐν¹⁾> τοξότῃ γίνεσθαι* (= d. 25. m. Nov.).

DECEMBER

32. Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 117 Bekker. *κα[τὰ] ταύτην τὴν ἡμέραν (calend. Dec.) δύεσθαι τὰς ὑάδας καὶ τὸ λοιπὸν χ[εῖμῶ]να ὁ Βάρρων λέγει* (= d. 1. m. Dec.).

¹⁾ ἐν add. Boeckh *Ueber die vierjährigen Sonnenkreise* etc. p. 197

33. id. l. s. p. 118 Bekker. κατὰ δὲ τὴν ἑξῆς (a. d. III non. Decemb.) Εὐδοξος τὸν τοξότην ἀνίσχειν καὶ χειμῶνα προλέγει (= d. 2. m. Dec.).

⁵ 34. id. l. s. p. 118 Bekker. τῇ πρὸ τριῶν Νωνῶν . . . , καθ' ἣν ὁ Εὐκ[τή]μων τὸν κύνα δύεσθαι καὶ [τὸν χειμῶ]να ἐνάρε[χεςθαι] λ[έγε]ι.¹⁾ (= d. 3. m. Dec.).

III

EXCERPTA EX PAPYRO EVDOXI

(notices et extraits des manuscrits de la biblioth. impér. etc. tom. XVIII part. 2 [Paris. 1865] pag. 27 sequ.; Eudoxi ars astronom. denuo ed. a Fr. Blass [Kil. 1887] p. 24 sequ.)

COLVMNA XXI

Ἀνατολ[αὶ τοῦ] ἡλίου τροπικαὶ
 τρεῖς [καὶ δ]ύσεις τρε[ῖς], θερι-
 νή, ἰσημερι[νὴ], χειμε[ρ]ινή. ἀ-
 480 νατέλ[λει] δὲ ὁ ἥλιος τὸ μὲν
 θέρος ἔκ τοῦ ἑλλησποντίου, δύ-
 νει δὲ [ἐν τ]ῷ ἀργεστῇ· τὴν
 δὲ ἰσημερίαν ἐκ τοῦ ἀπηλι-
 ώτου, δύ[ναι] δὲ ἐκ τῶν ἐν
 485 τῷ ἑ[φεύ]ρῳ· τὸν χειμῶ-
 να ἐκ τῶν εὐ[ρ]ου, δύνει δὲ ἐν
 τῷ λι[βύ].
 Πορεῖαι [δὲ τοῦ] ἡλίου δύο· μία μὲν

1) cf. Boeckh l. s. p. 105

Omnia supplementa scito Letronni esse, nisi expressis
 verbis alii adsignantur || 478 θερινή corr. Blass pro ἐαρινή ||
 481 θέρος corr. Blass pro ἔαρ

ἡ διορ[ζουσα] τὸ θέρος καὶ
 490 τὸν χει[μῶνα], μὴ δὲ ἡ νύκτα
 καὶ ἡ[μέρ]αν. Ἄστρον δι-
 αστήμ[ατα.] ἀπὸ ὠρίωνος εἰς
 κύνα ἡ[μέρ]αι . . . ἀπὸ κυνὸς
 εἰς ἀρ[κτούρο]ν ἐπιτολήν
 495 ἡμέ[ρ]αι . . .]

COLVMNA XXII

ἀπὸ τρ[οπῶν θερινῶ]ν (εἰς) ἰσημε-
 ρίαν [μεθοπωρινήν] ἡμέραι *.
 ἀπ[ὸ] εἰς ἀρ[κτούρο]ν
 ἐπι[τολήν] ἡμέρ[αι] ΜΓ.
 500 ἀπὸ πλ[ειάδων] εἰς ὦ[ρίωνος] δύσιν
 ἡμέρ[αι] ΚΒ.
 ἀπὸ ὠρίωνος εἰς κυνὸς δόσιν
 ἡμέρ[αι] δύο.
 ἀπὸ κυνὸς ἐφ' ἡλίου τροπὰς
 505 ἡμέρ[αι] ΚΔ.
 ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν εἰς
 ξέφυρον ἡμέρ[αι] ΜΕ.
 ἀπὸ ξεφύρου (εἰς) ἰσημερίαν
 ἡμέρ[αι] ΜΔ.
 510 ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς εἰς
 πλειάδα ἡμέρ[αι] Ν.
 ἀπὸ πλειάδος ἐπιτολῆς εἰς τρο-

493 ἡμέρ[αι] legit Brunet de Presle || 495 ἡμέρ[αι] supplet Brunet || 496 θερινῶν supplet Blass | εἰς in cod. intercidit ante ἰσημερίαν || 497 μεθοπωρινήν supplet Blass || 498 ἀπ[ὸ] λέντος coni. Letronne, ἀπ[ὸ] κυνὸς dubitanter Boeckh *die vier-jährigen Sonnenkreise* p. 221 || 507 ξεφυραν cod. || 508 εἰς om. cod. || 511 πλειάδα cod. || 512 πλειάδος cod.

- πὰς *θερινὰς* ἡμέραι $\overline{\text{ΜΕ}}$.
 ἀπὸ *τροπῶν* *θερινῶν* [*εἰς* *ἰση*]-
 515 *μερίαν* *μεθοπωρινήν* ἡμέραι $\overline{\text{ΥΑ}}$.
Εὐδόξω, *Δημοκρίτῳ* *χειμε-*
ριναι *τροπαὶ* ἀθὺρ *ὅτε* *μὲν* $\overline{\text{Κ}}$
ὅτε *δὲ* $\overline{\text{ΙΘ}}$.
Εὐδόξω, *Δημοκρίτῳ* ἀπὸ *τ[ρο]*-
 520 *πῶν* *θερινῶν* *εἰς* *ἰσημ[ερί]αν* [*με-*]
θοπωρινήν ἡ[*μέρα*]*ι* $\overline{\text{ΥΑ}}$,

COLVMNA XXIII

- Εὐκτῆμονι* $\overline{\text{Υ}}$,
Καλλίπῳ $\overline{\text{ΥΒ}}$.
 ἀπὸ *ἰσημερίας* *μεθοπωρινῆς*
 525 *ἐπὶ* *χειμερινὰς* *τροπὰς* *Εὐ-*
δόξω ἡμέραι $\overline{\text{ΥΒ}}$,
Δημοκρίτῳ ἡμέραι $\overline{\text{ΥΑ}}$,
Εὐκτῆμονι $\overline{\text{Υ}}$,
Καλλίπῳ $\overline{\text{ΠΘ}}$.
 530 ἀπὸ *τροπῶν* *χειμερινῶν*
εἰς *ἰσημερίαν* *ἔαρινήν*
Εὐδόξω *καὶ* *Δη[μ]οκρίτῳ*
ἡμέραι $\overline{\text{ΥΑ}}$,
Εὐκτῆμονι $\overline{\text{ΥΒ}}$,
 535 *Καλλίπῳ* $\overline{\text{Υ}}$.

516 *εὐτοξωι* cod. || *δημοκριτῳ* cod. || 519 *εὐτοξωι* cod. ||
 521 $\overline{\text{ΥΑ}}$ Brunet et Blass iam non legerunt || 525 et 532 *εὐτο-*
ξωι cod. || 533 $\overline{\text{ΥΑ}}$ in imagine *ιδ* apparet

V

EXCERPTA EX VARRONIS
RERV RVSTICARVM LIBRO PRIMO

c. 28. Dies primus est veris in aquario, aestatis in tauro, autumnū in leone, hiemis in scorpione. cum uniuscuiusque horum III signorum dies tertius et vicesimus III temporum sit primus et efficiat, ut ver dies habeat XCI, aestas XCIV, autumnus XCI, hiems XXCIX, quae redacta ad dies civiles nostros, qui nunc sunt, primi verni temporis ex a. d. VII id. Febr. [= 7. Febr.], aestivi ex a. d. VII id. Mai. [= 9. Mai.], autumnalis ex a. d. III id. Sextil. [= 11. Aug.], hiberni ex a. d. IV id. Nov. [= 10. Nov.], subtilius discretis temporibus observanda quaedam sunt eaque in partes octo: primum a favonio ad aequinoctium¹⁵ vernum dies XL¹⁾, hinc ad vergiliarum exortum dies XLVI²⁾, ab hoc ad solstitium dies XLIX, inde ad caniculae signum dies XXVII, dein ad aequinoctium autumnale dies LXVII, exin ad vergiliarum occasum dies XXXII, ab hoc ad brumam dies LVII³⁾, inde ad²⁰ favonium dies XLV.

1) XLV con. Schneider pro XL || 2) XLVI corr. Hartmann, 'röm. Kal.' p. 164 pro XLIV || 3) sed differt Varronis ipsius computatio I 34,1 'sexto intervallo ab aequinoctio autumnali incipere scribunt oportere serere usque ad diem nonagesimum unum; post brumam . . non serere': vide Keil comment. in Varr. l. s. p. 80

VI

EXCERPTA EX COLVMELLAE
REI RVSTICAE LIBRIS

A. EXCERPTA E LIBRI NONI CAPITE QVARTO DECIMO

5 § 1. Illa totius anni (apium) cura, ut idem Hyginus (de apibus) commodissime prodidit. Ab aequinoctio primo quod mense Martio circa VIII Kalendas Aprilis [= 25. *Mart.*] in octava parte Arietis conficitur, ad exortum Vergiliarum dies verni temporis habentur
10 duodequingaginta.

§ 4. Vnde quinquagesimo¹⁾ die ab aequinoctio verno, cum fit Vergiliarum exortus circa V Id. Maias [= 11. *Mai.*].

§ 5. Ab exortu Vergiliarum ad solstitium quod fit ultimo mense Iunio circa octavam partem Cancrī . . .

15 § 10. A Canicula fere post diem quinquagesimum Arcturus oritur . . . auctumni aequinoctio quod est ante Kal. Octobres, cum octavam partem Librae sol attingit.

§ 11. Ab aequinoctio deinde quod conficitur circa VIII Kal. Octobres [= 24. *Sept.*] ad Vergiliarum occa-
20 sum diebus XL²⁾ . . .

§ 12. Ab occasu Vergiliarum ad brumam quae fere conficitur³⁾ circa VIII⁴⁾ Kal. Ianuarias [= 25. *Dec.*] in octava parte Capricorni . . . Nec me fallit Hipparchi ratio qua docet solstitia et aequinoctia non octavis sed
25 primis partibus signorum confici. Verum in hac ruris disciplina sequor nunc Eudoxi et Metonis antiquorum-que fastus⁵⁾ astrologorum, qui sunt aptati publicis

1) sic (codex Sangermanensis =) S, *duodequingagesimo* vulgo || 2) *XLIII* con. Pontedera || 3) *confingitur* S || 4) *VIII* con. Pontedera || 5) *fastus* S

sacrificiis; quia notior est ista vetus agricolis concepta opinio, nec tamen Hipparchi subtilitas pinguioribus ut aiunt rusticorum libris necessaria est.

§ 17. Post confectam brumam . . . in ortum Arcturi qui est ab Idibus Februariis [= 13. Febr.] . . .

§ 18. Haec observanda per anni tempora diligentissime Hyginus praecipit.

B. EXCERPTA E LIBRI VNDECIMI CAPITE ALTERO

§ 4. Idibus Ianuariis [= 13. Ian.] ventosa tempestas et incertus status. XVIII Kal. Februarias [= 15. Ian.] tempestas incerta. XVII Kal. s. s.¹⁾ [= 16. Ian.] sol in Aquarium transit; Leo mane incipit occidere; Africus, interdum Auster cum pluvia XII^a) Kal. s. s. [= 21. Ian.] Aquarius incipit oriri; ventus Africus tempestatem significat. XI Kal. s. s.²⁾ [= 22. Ian.] Fidicula vesperi occidit; dies pluvius.

§ 5. VIII³⁾ Kal. s. s. [= 25. Ian.] ex occasu pristini sideris (*i. e. Fidiculae*) significat tempestatem; interdum etiam tempestas. VI Kal. s. s. [= 27. Ian.] Leonis quae est in pectore clara stella occidit, nonnumquam significat; hiemps bipertitur.⁴⁾ V Kal. s. s. [= 28. Ian.] Auster aut Africus, hiemat, pluvius dies. III Kal. s. s. [= 30. Ian.] Delphinus incipit occidere. item Fidicula occidit; significat⁵⁾. Prid. Kal. s. s. [= 31. Ian.] eorum, quae⁶⁾ supra⁷⁾, siderum occasus tempestatem facit, interdum tantummodo significat.

1) sic fere semper S (in quo interdum corruptum in *sept.*, *septemb.* sim.) = *supra scriptas* || 2) sic S, XV vulgo || 3) sic S, IX vulgo || 4) sic S, *significatur hiems bipartita* vulgo || 5) *occidere significat* S; *occidit* vulgo || 6) *qui* S || 7) post *supra* add. *sunt* vulg.

§ 14. Kal. Februariis [= 1. Febr.] Fidis incipit occidere; ventus Eurinus, interdum Auster cum grandine est. III Non. s. s. [= 3. Febr.] Fidis tota et Leo medius occidit; Corus aut Septemtrio; nonnumquam
 5 Favonius. Nonis s. s. [= 5. Febr.] mediae partes Aquarii oriuntur, ventosa tempestas.

§ 15. VII Id. s. s. [= 7. Febr.] Kallisto sidus occidit; Favonii spirare incipiunt. VI Id. s. s. [= 8. Febr.] ventosa tempestas. III Id. s. s. [= 11. Febr.] Eurus.

10 § 20. Idibus Februariis [= 13. Febr.] Sagittarius vesperi occidit; vehementer hiemat. XVI Kal. Martias [= 14. Febr.] vesperi Crater oritur; venti mutatio. XV Kal. s. s. [= 15. Febr.] sol in Pisces transitum facit; nonnumquam ventosa tempestas.

15 § 21. XIII et XII Kal. s. s. [= 17. 18. Febr.] Favonius vel Auster cum grandine et nimbis. X Kal. s. s. [= 20. Febr.] Leo desinit occidere; venti septemtrionales qui vocantur *ὀρνιθία* per dies triginta esse solent, tum et hirundo advenit. IX Kal. s. s. [= 21. Febr.]
 20 Arcturus prima nocte oritur; frigidus dies Aquilone vel Coro, interdum pluvia. VIII Kal. s. s. [= 22. Febr.] Sagitta crepusculo incipit oriri¹⁾; variae tempestates; Alecyonei dies vocantur; in Atlantico quidem mari summa tranquillitas nota²⁾ est.

25 § 22. VII Kal. s. s. [= 23. Febr.] ventosa tempestas; hirundo conspicitur.

§ 23. Kal. Martiis [= 1. Mart.] Africus, interdum Auster cum grandine.

§ 24. VI Non. s. s. [= 2. Mart.] Vindemi-

1) debuit occidere || 2) sic S, notata vulg.

tor¹⁾ apparet, quem Graeci *τρυννηθα* dicunt; septemtrionales venti. IV Non. s. s. [= 4. *Mart.*] Favonius, interdum Auster; hiemat. Nonis s. s. [= 7. *Mart.*] Equus mane oritur; flatus Aquilonis. III Id. s. s. [= 13. *Mart.*] Piscis aquilonius desinit oriri; septemtrionales venti. 5 Prid. Id. s. s. [= 14. *Mart.*] Argo navis exoritur; Favonius aut Auster, interdum Aquilo.

§ 30. Idibus Martiis [= 15. *Mart.*] Nepa incipit occidere, significat tempestatem. XVII Kal. Apriles [= 16. *Mart.*] Nepa occidit; hiemat. XVI Kal. s. s. 10 [= 17. *Mart.*] sol in Arietem transitum facit; Favonius vel Corus. XII Kal. s. s. [= 21. *Mart.*] Equus occidit mane; septemtrionales venti. X Kal. s. s. [= 23. *Mart.*] Aries incipit exoriri; pluvius dies; interdum ningit. IX et VIII²⁾ Kal. s. s. [= 24. et 25. *Mart.*] aequi- 15 noctium vernum; tempestatem significat.

§ 34. Kal. Aprilibus [= 1. *Apr.*] Nepa occidit mane; tempestatem significat. Nonis s. s. [= 5. *Apr.*] Favonius aut Auster cum grandine, nonnumquam hoc idem pridie. VIII Id. s. s. [= 6. *Apr.*] Vergiliae vesperi 20 celantur, interdum hiemat. VII Id. s. s. et VI et V [= 7. 8. 9. *Apr.*] Austri et³⁾ Africi; tempestatem significat.⁴⁾ IV Id. s. s. [= 10. *Apr.*] sole oriente Libra occidere incipit, interdum tempestatem significat.

§ 35. Prid. Id. s. s. [= 12. *Apr.*] Suculae celantur, 25 hiemat.

§ 36. Idibus Aprilibus [= 13. *Apr.*], ut supra, Libra occidit, hiemat. XVIII Kal. Maias [= 14. *Apr.*]

1) sic semper S, non *Vindemiator* || 2) IX et om. S || 3) et om. S || 4) sic S, *significat* vulgo

ventosa tempestas et imbres nec hoc constanter. XV Kal. s. s. [= 17. *Apr.*] sol in Taurum transitum facit; pluviam significat. XIV Kal. s. s. [= 18. *Apr.*] Suculae se¹⁾ vesperi celant; pluviam significat. XI Kal. s. s. 5 [= 21. *Apr.*] ver bipertitur; pluvia et nonnumquam grandio. X Kal. s. s. [= 22. *Apr.*] Vergiliae cum sole oriuntur; Africus vel Auster, dies umidus. IX Kal. s. s. [= 23. *Apr.*] prima nocte Fidicula apparet; tempestatem significat. IV Kal. s. s. [= 28. *Apr.*] Auster 10 fere cum pluvia.

§ 37. III Kal. s. s. [= 29. *Apr.*] mane Capra exoritur; Austrinus dies, interdum pluvia. Prid. Kal. s. s. [= 30. *Apr.*] Canis se vesperi celat; tempestatem significat.

15 § 39. Kal. Maiis. hoc biduo [= 1. 2. *Mai.*] sol unam dicitur tenere particulam. VI Non. s. s. [= 2. *Mai.*] Sucula cum sole exoritur; septemtrionales venti. V Non. s. s. [= 3. *Mai.*] Centaurus totus apparet; tempestatem significat. III Non. s. s. [= 5. *Mai.*] idem sidus plu- 20 viam significat. Prid. Non. s. s. [= 6. *Mai.*] Nepa medius occidit; tempestatem significat. Nonis s. s. [= 7. *Mai.*] Vergiliae exoriuntur mane; Favonius. VII Id. s. s. [= 9. *Mai.*] aestatis initium; Favonius aut Corus, interdum et pluvia.

25 § 40. VI Id. s. s. [= 10. *Mai.*] Vergiliae totae apparent; Favonius aut Corus, interdum et pluviae. III Id. s. s. [= 13. *Mai.*] Fidis mane oritur; significat tempestatem.

§ 43. Idibus Maiis [= 15. *Mai.*] Fidis mane ex- 30 oritur; Auster aut Euronotus²⁾, interdum dies umidus.

1) om. S || 2) Eurinus S

XVII Kal. Iunias [= 16. *Mai.*] idem quod supra XVI et XV Kal. s. s. [= 17. 18. *Mai.*] Euronotus¹⁾ vel Auster cum pluvia. XIV Kal. s. s. [= 19. *Mai.*] sol in Geminos introitum facit. XIII²⁾ Kal. s. s. [= 20. *Mai.*] Suculae exoriuntur; septemtrionales venti, nonnumquam Auster cum pluvia. XI et X Kal. s. s. [= 22. 23. *Mai.*] Arcturus mane occidit; tempestatem significat. VIII et VII et VI Kal. s. s. [= 25. 26. 27. *Mai.*] Capra mane exoritur; septemtrionales venti.

§ 45. Kal. Iuniis et IV Non. s. s. [= 1. 2. *Iun.*]¹⁰ Aquila exoritur; tempestas ventosa et interdum pluvia. VII Id. s. s. [= 7. *Iun.*] Arcturus occidit; Favonius aut Corus. IV Id. s. s. [= 10. *Iun.*] Delphinus vesperi exoritur; Favonius, interdum rorat.

§ 49. Idibus Iuniis [= 13. *Iun.*] calor incipit.¹⁵ XIII Kal. Iulias [= 19. *Iun.*] sol introitum in Cancro facit; tempestatem significat. XI Kal. s. s. [= 21. *Iun.*] Anguifer, qui Graece³⁾ dicitur ὀφιοῦχος, mane occidit; tempestatem significat. VIII et VII et VI Kal. s. s. [= 24. 25. 26. *Iun.*] solstitium⁴⁾; Favonius et calor.²⁰ III. Kal. s. s. [= 29. *Iun.*] ventosa tempestas.

§ 51. Kal. Iuliis [= 1. *Iul.*] Favonius vel Auster et calor. IV Non. s. s. [= 4. *Iul.*] Corona occidit mane. Prid. Non. s. s. [= 6. *Iul.*] Cancer medius exoritur⁵⁾; calor. VIII Id. s. s. [= 8. *Iul.*] Capricornus medius²⁵ occidit. VII Id. s. s. [= 9. *Iul.*] Cepheus vesperi exoritur; tempestatem significat. VI Id. s. s. [= 10. *Iul.*] Prodromi flare incipiunt.

1) Eurinus S || 2) sic corr. Pontedera pro *XII* || 3) sic S; a *Graecis* vulg. || 4) differt II 4, 4 *solstitium quod est IX vel VIII Kal. Iul.* || 5) *exoritur* corr. Unger pro *occidit*

§ 52. Idibus Iuliis [= 15. *Iul.*] Procyon exoritur mane¹⁾; tempestatem significat. XIII Kal. Augustas [= 20. *Iul.*] sol in Leonem transitum facit; Favonius.²⁾ VIII Kal. s. s. [= 25. *Iul.*] Aquarius incipit occidere
5 clare³⁾; Favonius vel Auster.

§ 53. VII Kal. s. s. [= 26. *Iul.*] Canicula apparet; caligo aestuosa. VI Kal. s. s. [= 27. *Iul.*] Aquila exoritur. IV Kal. s. s.⁴⁾ [= 29. *Iul.*] Leonis in pectore clara stella exoritur⁵⁾, interdum tempestatem significat.
10 III Kal. s. s. [= 30. *Iul.*] Aquila occidit; significat tempestatem.

§ 56. Kal. Augustis [= 1. *Aug.*] Etesiae. Prid. Non. s. s. [= 4. *Aug.*] Leo medius exoritur; tempestatem significat.

15 § 57. VII Id. s. s. [= 7. *Aug.*] Aquarius occidit medius; nebulosus aestus. Prid. Id. s. s. [= 12. *Aug.*] Fidis occidit mane; auctumnus incipit.

§ 57. Idibus Augustis [= 13. *Aug.*] Delphini occasus tempestatem significat. XIX Kal. Septembres
20 [= 14. *Aug.*] eiusdem sideris matutinus occasus tempestatem significat.

§ 58. XIII Kal. s. s. [= 20. *Aug.*] sol in Virginem transitum facit. hoc et sequente die [= 20. 21. *Aug.*] tempestatem significat, interdum et tonat; et hoc eodem
25 die [= 20. *Aug.*] Fidis occidit. X Kal. s. s. [= 23. *Aug.*] ex eodem sidere tempestas plerumque oritur et pluvia.

1) mane om. S || 2) IX Kal. s. s. Leonis in pectore clara stella exoritur; interdum tempestatem significat add. (i. e. repetit notam ad IV Kal. adscriptam) vulg. || 3) clare om. S || 4) canicula—IV Kal. s. s. om. S || 5) sic S, clarae stellae exoriuntur vulgo

VI¹⁾ Kal. s. s. [= 27. Aug.] Vindemitor exoritur mane et Arcturus incipit occidere; interdum pluvia. III Kal. s. s. [= 30. Aug.] umeri Virginis exoriuntur; Etesiae desinunt flare et interdum hiemat.

§ 59. Prid. Kal. s. s. [= 31. Aug.] Andromeda 5 vesperi exoritur; interdum hiemat.

§ 63. Kalendis Septembribus [= 1. Sept.] calor. IV Non. s. s. [= 2. Sept.] Piscis austrinus desinit occidere; calor. Nonis s. s. [= 5. Sept.] Arcturus exoritur; Favonius vel Corus. VII²⁾ Id. s. s. [= 7. Sept.]¹⁰ Piscis aquilonius desinit occidere et Capra exoritur; tempestatem significat. III Id. s. s. [= 11. Sept.] Favonius aut Africus, Virgo media exoritur.

§ 64. Idibus Septembribus [= 13. Sept.] ex pristino sidere (i. e. Virgine) nonnumquam tempesta-¹⁵ tem significat.

§ 65. XV Kal. Octobres [= 17. Sept.] Arcturus exoritur; Favonius aut Africus, interdum Euris, quem quidam Vulturum appellant. XIV Kal. s. s. [= 18. Sept.] spica Virginis exoritur; Favonius aut Corus. XIII Kal. ²⁰ s. s. [= 19. Sept.] sol in Libram transitum facit; Crater matutino tempore apparet. XI Kal. s. s. [= 21. Sept.] Pisces occidunt mane, item Aries occidere incipit; Favonius aut Corus, interdum Auster cum imbris.

§ 66. X Kal. s. s. [= 22. Sept.] Argo navis occidit; ²⁵ tempestatem significat, interdum et pluviam. IX Kal. s. s. [= 23. Sept.] Centaurus incipit mane oriri; tempestatem significat.³⁾ VIII Kal. s. s. et VII et VI

1) sic S (et idem coni. Pontedera); VII vulgo || 2) VI coni. Pontedera || 3) post significat add. vulg. interdum et pluviam

[= 24. 25. 26. *Sept.*] aequinoctium auctumnale¹⁾; plerumque²⁾ significat. V Kal. s. s. [= 27. *Sept.*] Haedi exoriuntur; Favonius, nonnumquam Auster cum pluvia. VI Kal. s. s. [= 28. *Sept.*] Virgo desinit oriri; tempestatem significat.

§ 72. Kal. Octobribus et VI Non. [= 1. 2. *Oct.*] interdum tempestatem significat.

§ 73. IV Non. s. s. [= 4. *Oct.*] Auriga occidit mane, Virgo desinit occidere, significat nonnumquam tempestatem. III Non. s. s. [= 5. *Oct.*] Corona incipit exoriri; significat tempestatem. Prid. Non. [= 6. *Oct.*] Haedi oriuntur vesperi; Aries medius occidit; Aquilo. VIII Id. s. s. [= 8. *Oct.*] Coronae clara stella exoritur. VI Id. s. s. [= 10. *Oct.*] Vergiliae exoriuntur vesperi; Favonius et interdum Africus cum pluvia. III et prid. Id. s. s. [= 13. 14. *Oct.*] Corona tota mane exoritur; Auster hibernus et nonnumquam pluvia.

§ 76. Idibus Octobribus et sequenti [= 15. 16. *Oct.*] biduo interdum tempestas; nonnumquam rorat tantummodo; Iugulae exoriuntur vesperi.³⁾ XIV Kal. Novembres [= 19. *Oct.*] sol in Scorpionem transitum facit.

§ 77. XIII et XII Kal. s. s. [= 20. 21. *Oct.*] solis exortu Vergiliae incipiunt occidere; tempestatem significat. XI Kal. s. s. [= 22. *Oct.*] Tauri cauda occidit; Auster, interdum pluvia. VIII Kal. s. s. [= 25. *Oct.*] Centaurus exoriri mane desinit; tempestatem significat.

§ 78. VII Kal. s. s. [= 26. *Oct.*] Nepae frons exoritur; tempestatem significat. V Kal. s. s. [= 28. *Oct.*]

1) auctumnale om. S || 2) sic S, *pluviam* vulg. || 3) *tantummodo* — *vesperi* habet S, om. vulg.

Vergiliae occidunt; hiemat cum frigore et gelicidia. IV Kal. s. s. [= 29. Oct.] Arcturus vesperi occidit; ventosus dies. III Kal. et prid. s. s. [= 30. 31. Oct.] Cassiopa incipit occidere; tempestatem significat.

§ 84. Kal. Novembribus et postridie [= 1. 2. Nov.]⁵ caput Tauri occidit; pluviam significat. III Non. s. s. [= 3. Nov.] Fidicula mane exoritur; hiemat et pluit. VIII Id. s. s. [= 6. Nov.] idem sidus totum exoritur; Auster vel Favonius; hiemat. VII Id. s. s. [= 7. Nov.] significat tempestatem et hiemat.¹⁾ VI Id. s. s. [= 8. Nov.]¹⁰ Vergiliae mane occidunt; significat tempestatem; hiemat. V Id. s. s. [= 9. Nov.] stella clara Scorpionis exoritur; tempestatem significat, vel Vultur, interdum rorat.²⁾ IV Id. s. s.³⁾ [= 10. Nov.] hiemis initium; Auster aut Eurus; interdum rorat. 15

§ 88. Idibus Novembribus [= 13. Nov.] dies incertus, saepius tamen placidus.⁴⁾ XVI Kal. Decembres [= 16. Nov.] Fidis exoritur mane; Auster, interdum Aquilo magnus. XV Kal. s. s. [= 17. Nov.] Aquilo, interdum Auster cum pluvia. XIV Kal. s. s.²⁰ [= 18. Nov.] sol in Sagittarium transitum facit; Suculae mane oriuntur; tempestatem significat. XII Kal. s. s. [= 20. Nov.] Tauri cornua vesperi occidunt; Aquilo frigidus et pluvia.

§ 89. XI Kal. s. s. [= 21. Nov.] Sucula mane²⁵ occidit; hiemat. X Kal. s. s. [= 22. Nov.] Lepus

1) sic S, vulg. ante *significat stella clara Scorpionis exoritur* et post *hiemat* add. *vel Vultur, interdum rorat* (i. e. add. quae habet S infra ad V Id.) || 2) *stella clara—rorat* hic habet S, vulg. om. || 3) *IV Id. s. s. habet S, vulg. om.* || 4) *XVII Kal. Dec. Aquilo, interdum Auster cum pluvia* habet hic solus Lips. (i. e. iterat quod infra ad XV Kal. pertinet)

occidit mane; tempestatem significat. VII Kal. s. s. [= 25. Nov.] Canicula occidit solis ortu; hiemat. Prid. Kal. s. s. [= 30. Nov.] totae Suculae occidunt; Favonius aut Auster, interdum pluvia.

5 § 93. Kal. Decembribus [= 1. Dec.] dies incertus, saepius tamen placidus. VIII Id. s. s. [= 6. Dec.] Sagittarius medius occidit; tempestatem significat. VII Id. s. s. [= 7. Dec.] Aquila mane oritur; Africus, interdum Auster et rorat.¹⁾ III Id.
10 s. s. [= 11. Dec.] Corus vel Septemtrio; interdum Auster cum pluvia.

§ 93. Idibus Decembribus [= 13. Dec.] Scorpio totus mane exoritur; hiemat.

§ 94. XVI Kal. Ianuarias [= 17. Dec.] sol in
15 Capricornum transitum facit; brumale solstitium, ut Hipparcho placet; itaque tempestatem saepe significat. XV Kal. s. s. [= 18. Dec.] ventorum commutationem significat. X Kal. s. s. [= 23. Dec.] Capra occidit mane; tempestatem significat. IX Kal. s. s.
20 (= 24. Dec.] brumale solstitium (sic²⁾ Chaldaei observant); significat. VI Kal. s. s. [= 27. Dec.] Delphinus incipit oriri mane; tempestatem significat. IV Kal. s. s. [= 29. Dec.] Aquila vesperi occidit; hiemat. III Kal. s. s. [= 30. Dec.] Canicula occidit vesperi; tempestatem
25 significat. Prid. Kal. s. s. [= 31. Dec.] tempestas ventosa.

§ 97. Kal. Ianuariis [= 1. Ian.] dies incertus. III Non. s. s. [= 3. Ian.] Cancer occidit; tempestas varia. Prid. Non. s. s. [= 4. Ian.] media hiemps;

1) sic S, et om. et irrorat vulg. || 2) sic S, sicut vulgo

Auster multus, interdum pluvia. Non. s. s. [= 5. Ian.]
 Fidis exoritur mane; tempestas varia. VI Id. s. s.
 [= 8. Ian.] Auster, interdum Favonius. V Id. s. s.
 [= 9. Ian.] Auster, interdum imber. Prid. Id. s. s.
 [= 12. Ian.] incertus status caeli.

VII

EXCERPTA

EX POLEMII SILVII FASTIS

Ianuarius

2. IIII Nonas	. . auster, interdum cum pluvia ¹⁾
5. Nonae	. . tempestatem significat
6. VIII Idus	. . auster interdum, vel favonius ²⁾
7. VII	. . auster, interdum et imber ³⁾
13. Idus	. . interdum ventus aut tempestas
15. XVIII Kal. Febr.	. . interdum auster et pluvia ⁴⁾
21. XII	. . ventus africanus. tempestatem significat
22. XI	. . dies pluvius
25. VIII	. . interdum tempestas
28. V	. . auster aut africanus. interdum dies humidus
30. III	. . tempestatem significat
31. II	. . interdum tempestas

1) diei 4. (non 2.) adsignat Col. || 2) diei 8. (non 6.) adsignat Col. || 3) diei 9. (non 7.) adsignat Col. || 4) diei 16. (non 15.) adsignat Col.

Februarius

1. Kalendae	.. interdum auster cum grandine
3. III Nonas	.. corus aut africanus
5. Nonas	.. ventus aut tempestas ¹⁾
7. VII Idus	.. favonius
8. VI	.. ventus aut tempestas ¹⁾
10. IV	.. eurus ²⁾
14. XVI Kal. Mart.	.. venti mutatio
17. XIII	.. favonius aut auster cum grandine
20. X	.. venti septentrionales
21. IX	.. frigidus dies de aquilone vel pluvia ³⁾
22. VIII	.. ventus aut tempestas ⁴⁾

Martius

1. Kalendae	.. interdum grando
2. VI Nonas	.. septentrionales venti
4. IIII	.. interdum hiemat
6. II	.. aquilo ⁵⁾
12. IIII Idus	.. septentrionales venti ⁶⁾
14. II	.. flatus aquilonis
16. XVII Kal. April.	.. hiemat
17. XVI	.. favonius aut corus
21. XII	.. septentrionales venti
22. XI	.. dies pluvius, interdum ningit ⁷⁾
26. VII	.. interdum tempestas ⁸⁾

1) *ventosa tempestas* Col. || 2) ad 11. Febr. (non ad 10.) adn. Col. || 3) *frigidus dies aquilone vel corus; interdum pluvia* Col. || 4) ad 23. Febr. (non ad 22.) *ventosa tempestas* adn. Col. || 5) diei 7. (non 6.) ads. Col. || 6) diei 13. (non 12.) ads. Col. || 7) diei 23. ads. Col. || 8) diei 25. ads. Col.

Aprilis

2. IIII Nonas	.. tempestatem significat ¹⁾
5. Nonae	.. favonius aut auster, interdum cum grandine
6. VIII Idus	.. interdum hiemat
7. VII	.. tempus ²⁾ significat
8. VI	.. avium alcyonum ³⁾ dicitur
10. IIII	.. interdum tempestatem significat
12. II	.. hiemat
14. XVIII Kal. Maias	.. ventus ac tempestas ⁴⁾
17. XV	.. pluviam significat
22. X	.. interdum pluvia et grando ⁵⁾
23. IX	.. africanus aut auster. dies humidus ⁶⁾
24. X	.. tempestatem significat ⁷⁾
28. IIII	.. auster fere ⁸⁾ cum pluvia
29. III	.. interdum dies humidus
30. II	.. tempestatem significat

Maius

2. VI Nonas	.. septentrionales venti
3. V	.. tempus significat
5. IIII	.. pluvia
6. II	.. significat ⁹⁾
7. Nonae	.. favonius
8. VIII Idus	.. interdum pluvia

1) diei 1. (non 2.) adsign. Col. || 2) *tempestatem* coni. Mommsen (hic et infra saepius) || 3) *alcanum* cod.: corr. Mommsen || 4) *ventosa tempestas* Col. || 5) diei 21. (non 22.) adsign. Col. || 6) diei 22. (non 23.) adsign. Col. || 7) diei 23. (non 24.) adsign. Col. || 8) *fore* cod.: corr. Mommsen ex Col. || 9) ante *significat* add. *tempestatem* ex Col. Mommsen

Maius

10. VI Idus	.. tempus interdum
13. III	.. tempus significat
15. Idus	.. dies humidus
16. XVII Kal. Iunii	.. dies ut supra
17. XVI	.. pluvia
21. XII	.. interdum pluvia ¹⁾
22. XI	.. tempus significat
23. X	.. ut supra
25. VIII	.. venti
29. IV	.. interdum pluvia ²⁾

Iunius

7. VII Idus	.. favonius aut corus
10. IIII	.. interdum rorat
15. XVII Kal. Iulii	.. tempus significat
[17. XV	.. ventus aut tempestas ³⁾]
[18. XIV	.. interdum rorat ⁴⁾]
25. VII	.. solstitium. favonius
27. V	.. initium aestatis
28. IV	.. dies ventosus ⁵⁾

Iulius

3. V Nonas	.. favonius ⁶⁾
9. VII Idus	.. tempus significat
11. V	.. etesiae venti flare incipiunt ⁷⁾
24. VIII Kal. Aug.	.. favonius vel auster ⁸⁾ ; tempus significat

1) *nonnumquam Auster cum pluvia* diei 20. (non 21.) ads. Col. || 2) diei 1. Iunii ads. Col. || 3) et 4) in margine recentis apographi leguntur neque congruunt cum Col. || 5) diei 29. (non 28.) *ventosa tempestas* ads. Col. || 6) diei 1. ads. Col. || 7) *prodromi flare incipiunt* diei 10. (non 11.) ads. Col. || 8) diei 25. (non 24.) ads. Col. (sed *temp. sign. om.*)

318 EXCERPTA AD CALENDARIA SPECTANTIA

Iulius

27. VI Kal. Aug. . . dies canicularis¹⁾
29. III . . interdum tempestas

Augustus

4. II Nonas . . tempus
6. VIII Idus . . nebulosus aestus²⁾
12. II . . tempus significat³⁾
21. XII Kal. Sept. . . tempestas

September

2. III Nonas . . favonius aut corus⁴⁾
7. VII Idus . . tempestas
11. III . . favonius vel africanus
12. II . . interdum tempestas⁵⁾
15. XVII Kal. Oct. . . favonius interdum sive vulturus⁶⁾
18. XIII . . favonius vel corus
21. XI . . favonius vel corus cum pluvia
22. X . . tempestatem significat
24. VIII . . aequinoctium
27. V . . favonius interdum
28. III . . tempus significat

October

1. Kalendae . . tempestatem
4. IV Nonas . . tempestatem
5. III . . ut supra
6. II . . aquilo
10. VI Idus . . interdum pluvia⁷⁾

1) diei 26. ads. Col.; sed in adn. cr. haec diei 28. ads. Mommsen || 2) *nebulosastus* cod.: corr. Mommsen ex Col.; qui tamen diei 7. ads. || 3) diei 13. ads. Col. || 4) diei 4. ads. Col. || 5) diei 13. ads. Col. || 6) diei 17. (non 15.) ads. Col. || 7) diei 8. ads. Col.

October

13. III Idus	. . auster et pluvia
19. XIII Kal. Nov.	. . tempestatem significat ¹⁾)
26. VII	. . tempestatem significat ²⁾)
28. V	. . interdum frigus
29. IV	. . ventosus dies
30. III	. . tempestas
31. II	. . ut supra

November

2. IV Nonas	. . hiemat ut supra ³⁾)
7. VII Idus	. . hiemat ⁴⁾)
8. VI	. . tempus ⁵⁾)
9. V	. . ut supra
10. IV	. . interdum rorat
16. XVI Kal. Dec.	. . aquilo
17. XV	. . aquilo cum pluvia
18. XIV	. . tempus
19. XIII	. . aquilo frigidus ⁶⁾)
21. XI	. . hiemat
22. X	. . tempus
24. VIII	. . bruma ⁷⁾)
30. II	. . auster cum pluvia

December

6. VIII Idus	. . tempus
7. VII	. . interdum auster et rorat
11. III	. . interdum pluvia
13. Idus	. . hiemat

1) diei 20. ads. Col. || 2) *tempestatem in tempus* mutat et *significat* del. cod. || 3) diei 3. ads. Col. || 4) et 5) diei 6. et 7. ads. Col. || 6) diei 20. ads. Col. || 7) eidem diei brumam adsignat Florentinus in Geopon. Gr. I 1, 9

December

15. XVIII Kal. Ian.	. . tempestas ¹⁾
23. X	. . tempus
25. VIII	. . solstitium et initium hiberni ²⁾
28. V	. . tempus ³⁾

VIII

FLORENTINI DISSERTATIO

DE ANNO EIVSQVE PARTIBVS

(GEOPONIC. GRAEC. I CAP. I)

2. Οἱ πλείστοι καὶ πρὸ γε πάντων Βάρων ὁ Πω-¹
μαῖκος (de re rust. I 28) ἀρχὴν ἔαρος εἶπεν, ὅταν ὥς
ἐπὶ τὸ πλείστον καὶ ὁ ξέφυρος ἄρχηται πνεῖν, ὅπερ ἐστὶ
τῇ πρὸ ἐπτά εἰδῶν Φεβρουαρίων [= 7. Febr.] ἡλίου
ἐν ὑδροχόῳ ὄντος καὶ τριῶν ἢ πέντε μοιρῶν γενομένων,⁵
τουτέστι τρεῖς ἢ πέντε ἡμέρας ἐν τῷ ζωδῖῳ ἔχοντος·
συμπληροῦσθαι δὲ τὸ ἔαρ εἰς νώνας Μαΐας [= 7. Mai.].
3. Θέρος δὲ ἄρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν
Μαΐων [= 8. Mai.] τοῦ ἡλίου ἐν ταύρῳ ὄντος· πληροῦ-
σθαι δὲ εἰς τὴν πρὸ ἐπτά εἰδῶν Αὐγούστων [= 7. Aug.].¹⁰
4. ἔτι δὲ μετόπωρον ἄρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ ἑξ εἰδῶν
Αὐγούστων [= 8. Aug.], ἡλίου ὄντος ἐν λέοντι· πλη-
ροῦσθαι δὲ εἰς τὴν πρὸ πέντε εἰδῶν Νοεμβρίων
[= 9. Nov.] 5. χειμῶνα δὲ ἄρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ
τεσσάρων εἰδῶν Νοεμβρίων [= 10. Nov.], ἡλίου ὄντος¹⁵
ἐν σκορπίῳ· πληροῦσθαι δὲ εἰς τὴν πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν

1) tempestatem cod.; tempestatem significat Col., sed 17. diei
ads. || 2) brumale solstitium Col., sed diei 24. ads. || 3) diei 27.
Col. ads.

Φεβρουαρίων [= 6. Febr.]. 6. τῶν δὲ τροπῶν ἡ μὲν
 χειμερινή ἐστὶ τῇ πρὸ ὀκτῶ καλανδῶν Ἰανουαρίων
 [= 25 Dec.]. ἡ δὲ θερινή ἐστὶ τῇ πρὸ ὀκτῶ καλανδῶν
 Ἰουλίων [= 24. Iun.], καὶ τινες αὐτὴν πρὸ ἕξ νο-
 5 νῶν [= 2. Iul.] εἶναι βούλονται. 7. καὶ τῶν ἰση-
 μεριῶν (ἰσημερινῶν libri) ἡ μὲν ἑαρινή ἐστὶ τῇ πρὸ
 ὀκτῶ καλανδῶν Ἀπριλίων [= 25. Mart.]. τινες δὲ τῇ
 πρὸ ἐννέα [= 24. Mart.]. ἡ δὲ μετωπωρινή τῇ πρὸ
 ὀκτῶ καλανδῶν Ὀκτωβρίων [= 24. Sept.], ἥτοι πρὸ
 10 ἕξ [= 26. Sept.]. 8. Πλειάδων δὲ ἐπιτολή τότε ἄρ-
 χεται γίνεσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ τεσσάρων εἰδῶν Ἰου-
 νίων [= 10. Iun.], δύσις δὲ ἀπὸ τῆς πρὸ τεσσάρων
 νωνῶν Νοεμβρίων [= 2. Nov.]. 9. ἡ δὲ τῶν βροϋ-
 μων ἑορτή¹⁾ ἐστὶ πρὸ ὀκτῶ καλανδῶν Δεκεμβρίων
 15 [= 24. Nov.].

VIII

EXCERPTA

E PLINII NATVRALIS HISTORIAE

LIBRO DVODEVICESIMO

20 § 212. Et Sosigenes ipse trinis²⁾ commentatio-
 nibus <et>³⁾ auctores <Graeci>⁴⁾ prodidere ea
 quos praetexuimus volumini huic⁵⁾, raro ullius sen-

1) cf. Polem. Silv. d. 24. Nov. || 2) *tribus* con. Mayhoff ||
 3) *et* add. Mayhoff (qui add.: an *et alii*?) || 4) *Graeci* addidi
 dubitanter || 5) sunt vero hi in auctorum laterculo enarrati:
 'Thalete, Eudoxo, Philippo, Callippo, Dositheo, Parmenisco, Me-
 tone, Critone, Oenopide, Conone, Euctemone, Harpalo, Hecataeo,
 Anaximandro, Sosigene, Hipparcho, Arato.'

tentia cum alio congruente. minus hoc in reliquis mirum, quos diversi excusaverint tractus.

§ 213. Eorum qui in eadem regione dissedere unam discordiam ponemus exempli gratia: occasum matutinum Vergiliarum Hesiodus — nam huius quoque nomine extat astrologia — tradidit fieri, cum aequinoctium autumnii conficeretur, Thales XXV die ab aequinoctio, Anaximander XXXI¹⁾, Euctemon <XLVIII, Eudoxus>²⁾ XLVIII.

§ 214. Nos sequimur observationem Caesaris maxime: haec erit Italiae ratio. dicemus autem et aliorum placita, quoniam non unius terrae sed totius naturae interpretes sumus, non auctoribus positis — id enim verbosum est — sed regionibus.³⁾ legentes tantum meminerint brevitatis gratia, cum Attica nominata fuerit, simul intellegere Cycladas insulas, cum Macedonia, Magnesiam, Threciam, cum Aegyptus, Phoenicen, Cyprum, Ciliciam, cum Boeotia, Locridem, Phocidem, et finitimos semper tractus, cum Hellespontus, Chersonesum et continentia usque Atho montem, cum Ionia, Asiam et insulas Asiae, cum Peloponnesus, Achaïam et ad vesperem iacentis terras; Chaldaei Assyriam et Babyloniam demonstrabunt.

§ 221. Omnes eae⁴⁾ differentiae (vernum et auctumnale aequinoctium, bruma, solstitium) fiunt in octavis partibus signorum, bruma capricorni a. d. VIII Kal.

1) sic schol. German. Arat. ed. Breysig., XXX cod. Vatic. et Leid. Lipsii alt. m., XXIX cod. Paris. 6797, XI. XX cod. Leid. m. pr. et Paris. 6795 || 2) XXXXVIII, Eudoxus add. Boeckh '4jähr. Sonnenkr.' p. 86 || 3) sic cod. Toletanus, legionibus ceteri || 4) ea libri praeter excerpta astron. saec. VIII ed. Rück. (1888).

Ian. [= 25. Dec.] fere, aequinoctium vernum arietis, solstitium cancri alterumque aequinoctium librae: qui et ipsi dies raro non aliquos tempestatum significatus habent.

§ 222. Rursus hi cardines singulis etiamnum articulis temporum dividuntur per media omnes dierum spatia, quoniam inter solstitium [= 24. Iun.: cf. § 256] et aequinoctium autumnii [= 24. Sept.: cf. § 311] Fidiculae occasus autumnum inchoat die XLVI [= 11. Aug.: cf. § 270], ab¹⁾ aequinoctio eo ad brumam [= 25. Dec.: cf. § 221] Vergiliarum matutinus occasus [= 11. Nov.: cf. § 313. II 125] hiemem die XLIII²⁾, inter brumam et aequinoctium [= 25. Mart.: cf. § 246] die³⁾ XLV flatus Favonii vernum tempus [= 8. Febr.: cf. II 122; XV 13], ab aequinoctio verno initium aestatis die XLVII⁴⁾ Vergiliarum exortus matutinus [= 10. Mai.: cf. § 248; II 123].

§ 223. Nos incipiemus a sementibus frumenti, hoc est Vergiliarum occasu matutino [= 11. Nov.]. Nec deinde parvorum siderum mentione concidenda⁵⁾ ratio est et difficultas rerum augenda, cum sidus vehemens Orionis isdem diebus longo decidat spatio.

§ 231. Democritus talem futuram hiemem arbitratur, qualis fuerit brumae dies et circa eum terni, item solstitio aestatem.⁶⁾ Circa brumam [= 25. Dec.: cf. § 221] plerisque bis septeni⁷⁾ aleyonum⁸⁾ feturae⁹⁾

1) sic excerpta astr., octava vel octava libri; at ab vulg. ||

2) sic corr. coll. II 125 Pintian. pro XLIII || 3) die exc. astr. et cod. Paris. 6797; dies ceteri || 4) sic corr. Detlefsen pro XLVIII coll. § 220. 222 || 5) sic Paris. 6797; concidendi ceteri || 6) post aestatem add. Mayhoff intellegi coll. Ulrichs vind. Plin. II p. 365 || 7) sic corr. pro septem Mayhoff (cf. quae exposuit p. 495) || 8) sic cod. Paris. 6797, alcionum cod. Vatic., altiorum ceteri || 9) sic corr. pro fetura Mayhoff

ventorum quiete¹⁾ molliunt²⁾ caelum. Sed et in his et in aliis omnibus ex eventu significationum intellegi sidera debebunt, non ad dies utique praefinitos expectari tempestatum vadimonia.

§ 234. A bruma [= 25. Dec.: cf. § 221] in Favonium [= 8. Febr.: cf. § 222] Caesari nobilia sidera significant, III Kal. Ian. [= 30. Dec]. matutino Canis occidens, quo die Atticae et finitimis regionibus Aquila vesperi occidere traditur. Prid. Non. Ian. [= 4. Ian.] Caesari Delphinus matutino exoritur et postero die [= 5. Ian.] Fidicula, quo Aegypto Sagitta vesperi occidit.

§ 235. Item ad VI Idus Ian. [= 8. Ian.] eiusdem Delphini vespertino occasu continui dies hiemant Italiae, et cum sol in Aquarium sentiatur transire, quod fere XVI Kal. Febr. [= 17. Ian.] evenit. VIII Kal. [= 25. Ian.] stella Regia³⁾ appellata Tuberoni in pectore Leonis occidit matutino, et pridie Nonas Febr. [= 4. Febr.] Fidicula vespera occidit.

§ 237. A Favonio [= 8. Febr.] in aequinoctium vernum Caesari significat, XIII Kal. Mart. [= 16. Febr.] triduum⁴⁾ varie et VIII Kal. [= 22. Febr.] hirundinis visu et postero die [= 23. Febr.] Arcturi exortu vespertino, item II Non. Mart. [= 6. Mart.] — Caesar Canceri exortu id fieri observavit, maior pars auctorum Vindemitoris⁵⁾ emersu — VIII Idus [= 8. Mart.] Aquilonii⁶⁾ Piscis exortu et postero die [= 9. Mart.] Orionis. In Attica milvum apparere servatur. Caesar

1) quietam libri: corr. Gelenius || 2) sic cod. Vatic. alt. m., mollium ceteri || 3) sic schol. Germ., regia evenit libri || 4) quadriduum schol. Germ. || 5) vindex mitoris libri || 6) sic schol. Germ., aquilonis libri

et Idus Mart. [= 15. Mart.] ferales sibi notavit Scorpionis occasu, XV Kal. vero Apriles [= 18. Mart.] Italiae milvum ostendi, XII [= 21. Mart.] Kal. Equum occidere matutino.

5 § 246. Aequinoctium vernum a. d. VIII Kal. Apriles [= 25. Mart.] peragi videtur. Ab eo ad Vergiliarum exortum matutinum Caesari significant Kal. April. [= 1. April.]. III Non. April. [= 3. April.] in Attica Vergiliae vesperi occultantur, eadem postridie [= 4. Apr.]
 10 in Boeotia, Caesari autem et Chaldaeis Nonis [= 5. Apr.] Aegypto Orion et gladius eius incipiunt abscondi. Caesari VI Idus [= 8. Apr.] significatur¹⁾ imber Librae occasu.

§ 247. XIII Kal. Maias [= 18. Apr.] Aegypto
 15 Suculae occidunt vesperi, sidus vehemens et terra marique turbidum. XVI [= 16. Apr.] Atticae, XV [= 17. Apr.] Caesari continuo quadriduo²⁾ significat, Assyriae autem XII Kal. [= 20. Apr.]. . . .

§ 248. Caesari et VIII Kal. [= 24. Apr.] nota-
 20 tur dies. VII Kal. [= 25. Apr.] Aegypto Haedi exoriuntur. VI [= 26. Apr.] Boeotiae et Atticae Canis vesperi occultatur, Fidicula mane³⁾ oritur. V Kal. [= 27. Apr.] Assyriae Orion totus absconditur, IIII [= 28. Apr.] autem Canis (cf. XVIII 285 'post dies
 25 undeviginti ab aequinoctio verno per id quadriduum varia gentium observatione in IIII Kal. Maias Canis occidit, sidus et per se vehemens et cui praeoccidere Canicula necesse sit.'). VI Nonas Maias [= 2. Mai.]

1) sic cod. Vatic., significat ceteri || 2) quadriduo corr. Ponteder pro *que triduo* (*quadriduum* schol. Germ., qui om. *continuo*) || 3) immo *vesperi*: cf. Gemin. die 4. piscium

Caesari Suculae matutino exoriuntur et VIII Idus [= 8. *Mai.*] Capella pluvialis, Aegypto autem eodem die Canis vesperi occultatur. Sic ferè in VI Id. *Mai.* [= 10. *Mai.*], qui est Vergiliarum exortus, decurrunt sidera (*cf.* II 123, v. *infra*). 5

§ 255. A Vergiliarum exortu significant Caesari postridie [= 11. *Mai.*] Arcturi occasus matutinus (*sed* VIII 187 'ab Arcturi occasu, id est a. d. III Idus *Maia*s' [= 13. *Mai.*]), III Id. *Mai.* [= 13. *Mai.*] Fidiculae exortus, XII Kal. Iunias [= 21. *Mai.*] Capella 10 vesperi occidens et in Attica Canis. XI Kal. [= 22. *Mai.*] Caesari Orionis gladius occidere incipit, III¹⁾ Non. Iun. [= 2. *Iun.*] Caesari et Assyriae Aquila vesperi oritur (*cf.* XVIII 288 'III Non. Iun. iterum Aquila exoritur vesperi'), VII Id. [= 7. *Iun.*] Arcturus ma- 15 tutino occidit Italiae, VI [= 8. *Iun.*] et ²⁾ III [= 10. *Iun.*] Delphinus vesperi exoritur.

§ 256. XVII Kal. Iulias³⁾ [= 15. *Iun.*] gladius Orionis exoritur, quod in Aegypto post⁴⁾ quadriduum [= 19. *Iun.*] XI Kal. [= 21. *Iun.*] eiusdem Orionis 20 gladius Caesari occidere incipit. VIII Kal. vero Iul. [= 24. *Iun.*] longissimus dies totius anni et nox brevissima solstitium faciunt.

§ 268. Ab solstitio ad Fidiculae occasum VI Kal. Iul. [= 26. *Iun.*] Caesari Orion exoritur, zona autem 25 eius III Non. [= 4. *Iul.*] Assyriae, Aegypto vero Procyon matutino aestuosus, quod sidus apud Romanos non habet nomen, nisi Caniculam hunc volumus in-

1) *IIII* corr. Pontedera coll. § 288 pro *III* || 2) *VI* et add. cod. Vatic. Paris. 6795 et 6797, Leid. Lipsii; schol. Germ. om. || 3) *Iulias* schol. Germ., om. libri || 4) 'immo ante' Unger

tellegi (cf. *XVIII* 288 'a. d. III Non. Iul. cum Aegypto Canicula exoritur').

§ 269. III Non. [= 4. Iul.] Chaldaeis Corona occidit matutino, Atticae Orion totus eo die exoritur.
 5 Prid. Id. Iul. [= 14. Iul.] Aegyptiis¹⁾ Orion desinit exoriri, XVI Kal. Augustas [= 17. Iul.] <Italiae, XV Aug. [= 18. Iul.]>²⁾ Assyriae Procyon exoritur (cf. *XVIII* 288 'XVI Kal. Aug., cum Italiae Canicula exoritur'), dein postridie³⁾ [= 19. Iul.] fere ubique
 10 confessum inter omnes sidus ingens⁴⁾ quod Canis ortum vocamus, sole partem primam Leonis ingresso.

§ 270. Hoc fit post solstitium XXIII die⁵⁾
 magnam aestus obtinet causam. XIII⁶⁾ Kal. [= 20. Iul.] Aegypto Aquila occidit matutino (cf. *XVIII* 288
 15 'XIII Kal. Aug., cum Aquila occidit'; sed *VIII* 184 'ad aquilae occasum X Kal. Aug.') etesiarumque prodromi flatus incipiunt, quod Caesar X Kal. [= 23. Iul.] sentire Italiam existimavit. Aquila Atticae matutino occidit, III Kal. [= 30. Iul.] regia in pectore Leonis
 20 stella matutino Caesari emergit.⁷⁾ VIII Id. Aug. [= 6. Aug.] Arcturus medius occidit, III Id. [= 11. Aug.] Fidicula occasu suo autumnum indicat⁸⁾, ut is adnotavit. sed⁹⁾ vera ratio id fieri invenit VI Id. easdem [= 8. Aug.] (cf. *XVIII* 289 'nunc Fidiculam occidere
 25 a. d. VI Id. Aug. servatur').

1) sic cod. Vatic. alt. m., *ex aegyptis* ceteri, *aegypto* schol. Germ. || 2) *Italiae*, XV Aug. add. Unger 'Abh. Bayr. Ak.' 1890 p. 45 || 3) *post triduum* schol. Germanici; sed cf. II 123 || 4) sic Vatic. alt. m., *indicans* ceteri, schol. Germ. || 5) *dies libri* || 6) sic Vatic. alt. m., XVIII cod. Paris. 6795, XVII ceteri || 7) sic Vatic. alt. m., *immergit* ceteri || 8) sic cod. Paris. 6795 et schol. Germ. (cf. § 222; XVI 93; II 125); *indicat* cod. Vatic. et Leid. || 9) sic Vatic. alt. m., *adnotat ut sed vel adnotat sed* ceteri

§ 309. Sequitur ex divisione temporum autumnus a Fidiculae occasu ad aequinoctium ac deinde Vergiliarum occasum initiumque hiemis. In his intervallis significant prid. Id. Aug. [= 12. Aug.] Atticae Equus oriens vesperi, Aegypto et Caesari Delphinus occidens. XI Kal. Septembr. [= 22. Aug.] Caesari et Assyriae stella quae Vindemitor¹⁾ appellatur, exoriri mane incipit. Assyriae V Kal. [= 28. Aug.] et Sagitta occidit et²⁾ etesia desinunt.

§ 310. Vindemitor Aegypto Nonis [= 5. Sept.]¹⁹ exoritur, Atticae Arcturus matutino, et Sagitta occidit mane. V Id. Sept. [= 9. Sept.] Caesari Capella oritur vesperi, Arcturus vero medius³⁾ prid. Id. [= 12. Sept.] vehementissimo significato terra marique per dies quinque.

§ 311. . . signum orientis eius sideris servatur hircinum abitus. . . XVI Kal. Oct. [= 16. Sept.] Aegypto Spica, quam tenet Virgo, exoritur matutino etesiaequae desinunt. Hoc idem Caesari XIII Kal. [= 18. Sept.] XIII Kal. [= 19. Sept.] Assyriae significant et XI Kal. [= 21. Sept.] Caesari commissura Piscium occidens¹⁹ ipsumque aequinoctii sidus VIII Kal. Oct. [= 24. Sept.]

§ 312. Dein consentiunt, quod est rarum, Philippus, Callippus, Dositheus, Parmeniscus, Conon, Criton, Democritus, Eudoxus III⁴⁾ Kal. Oct. [= 28. Sept.] Capellam matutino exoriri et III Kal. [= 29. Sept.] Haedos. VI Non. Oct. [= 2. Oct.] Atticae Corona exoritur mane, Asiae et Caesari V⁵⁾

1) *antevindemiator* schol. German. p. 207 || 2) *et* cod. praeter Lucensem om., sed *etesiaequae* schol. German. || 3) *medius* cod. Paris. 6795, *modius* Luc., *modios* ceteri || 4) *IV* cod. Paris. 6797, Tolet.; *iun.* Vatic. 3861, Leid.; *iunt* Luc.; *ion* Paris. 6795 || 5) *V* corr. Detlefsen pro *V. K.* vel *V. Kal.*

[= 3. Oct.] Heniochus occidit matutino. III¹⁾ [= 5. Oct.]
Caesari Corona exoriri incipit et postridie²⁾ [= 6. Oct.]
occidunt Haedi vesperi.

§ 313. VIII Id. Oct. [= 8. Oct.] Caesari fulgens
5 in Corona stella exoritur et VI³⁾ Id. [= 10. Oct.] Ver-
giliae vesperi, Idibus [= 15. Oct.] Corona tota. XVII⁴⁾
Kal. Novembr. [= 16. Oct.] Suculae vesperi exoriuntur.
Prid. Kal. [= 31. Oct.] Caesari Arcturus occidit et
Suculae exoriuntur cum sole. IIII Non. [= 2. Nov.]
10 Arcturus occidit vesperi.⁵⁾ V Id. Nov. [= 9. Nov.]
Gladius Orionis occidere incipit. Dein III Id. [= 11. Nov.]
Vergiliae occidunt (cf. II 125: v. infra).

§ 283. Aquilam diximus [??] in Italia exoriri
a. d. XIII Kal. Ian. [= 20. Dec.].

15

ACCEDVNT PLINII ADNOTATA DE VENTIS

(NAT. HIST. LIB. II)

§ 122. Ver aperit navigantibus maria, cuius in princi-
pio Favonii hibernum molliunt caelum sole Aquarii XXV
20 obtinente partem. Is dies sextus Februarias ante
Idus [= 8. Febr.] (cf. XV 13 'Favonii afflatum nigrescen-

1) III scripsi coll. Lyd. Colum.; III k. cod. Paris. 9378;
III kl. cod. Vatic. 3861; III cal. cet.; IV k. cod. Lucensis ||

2) post pridie cod. Paris. 6795; pridie non. schol. German.
p. 209 || 3) VI corr. Pontedera pro III, quod etiam schol. Ger-
man. l. l. habent || 4) XVII corr. Pontedera, XVI cod. Vatic.
3861, Leid., Luc., Tolet., schol. Germ. cod. Stroz., VI cet. ||
5) hic add. schol. German. l. l. VII id. Novembres vergiliae
occasu suo hiemem incohant

tis, hoc est a. d. VI Id. Febr.'). Favonium quidam a. d. VIII Kal. Martii [= 22. Febr.] Chelidonian vocant . . . , nonnulli vero Ornithian, uno et LXX die post brumam [= 25. Mart.; cf. XVIII 246] flantem per dies novem.

§ 123. Dat aestatem exortus Vergiliarum in totidem partibus Tauri sex diebus ante Maias Idus [= 10. Mai.; cf. XVIII 248], quod tempus Austrinum est. . . . Ardentissimo autem aestatis tempore exoritur Caniculae sidus sole primam partem Leonis ingrediente,¹⁰ qui dies XV ante Augustas Kal. [= 18. Iul.] est. Huius exortum diebus octo ferme Aquilones¹⁾ antecedunt, quos Prodromos appellant.

§ 124. Post biduum autem exortus iidem Aquilones constantius perfiant diebus triginta²⁾ quos Etesias¹⁵ appellant. . . . Post eos rursus Austri frequentes usque ad sidus Arcturi quod exoritur undecim diebus ante aequinoctium autumnii [= 24. Sept.: cf. § 311; itaque arcturi exortus 13. Sept. (= 12. in § 310); sed cf. XV 9 'ad Arcturi exortum in a. d. XVI Kal. Oct.'²⁰ (= 16. Sept.)]. Cum hoc Corus incipit. Corus autumnat. . .

§ 125. Post id aequinoctium [= 24. Sept.: cf. XVIII 311] diebus fere quattuor et quadraginta Vergiliarum occasus hiemem inchoat, quod tempus in III Id. Novembres [= 11. Nov.: cf. XVIII 313] incidere²⁵ consuevit, hoc est Aquilonis hiberni. . . Et ante brumam [= 24. Dec.: cf. XVIII 221] autem³⁾ septem diebus totidemque post eam sternitur mare alcyonium

1) sic cod. Riccard., *aquilonem* Paris. 4860, *aquilonibus* ceteri || 2) sic cod. Riccard. alt. m., XL cod. Paris. 4860 et 6797, om. ceteri || 3) num *item*?

feturae, unde nomen hi¹⁾ dies traxere. Reliquum tempus hiemat.

§ 130. Omnium quidem . . redire easdem vices quadriennio exacto Eudoxus putat, non ventorum modo sed et reliquarum tempestatum magna ex parte.

1) sic cod. Paris. 6796; om. ceteri

INDICES

IN

LYDI LIBRVM DE OSTENTIS

ET

EPIMETRA DVO

[AD SIGNIFICANDA EPIMETRA NVMERIS PAGINARVM
LITTERA E PRAEPOSITVR]

I. index astronomicus et meteorologicus . . .	p. 335—337
II. index geographicus	p. 337—339
III. scriptores	p. 339—340
IV. alia quaedam memorabilia	p. 341—342

I

INDEX ASTRONOMICVS
ET METEOROLOGICVS*)

- ἀγαθοί, οἱ (sc. ἀστέρες) 19, 2;
 30, 20.
 αἰγίδες 97, 8.
 αἰγόνερος 19, 3. 7; 48, 6; 57,
 7. 16. 18; 88, 12; 94, 24;
 106, 13; 115, 12; 160, 1.
 ἀκοντίας, cometa 31, 7; (acon-
 tias) *E* 165, 9.
 ἀκοντισμοί 27, 7.
 ἄλως 26, 11.
 ἀντιδίσκωσις 25, 6.
 ἀργής 97, 19.
 ἀργήτες 97, 3.
 Ἀρης, stella 16, 11; 20, 12; 30,
 3; *E* 173, 25; *E* 174, 1. 3.
 ἀρκτοῦρος 109, 10.
 ἀσπίδος ἀπομιμούμενος τύπον
 ἀστήρ διώκων 10, 10.
 Ἀφροδίτη, stella 20, 14; 30, 6;
 50, 15; 52, 21.
 βολίδες 34, 4. 6.
 διαδρομαί 27, 7.
 δίδυμοι 19, 8; 50, 11; 59, 13.
 19; 90, 23; 93, 14; 103, 6;
 111, 11; 112, 5; 159, 3; *E* 173,
 18; *E* 174, 1.
 διοσημεῖται 4, 20; 9, 12; 17, 21.
 διοκύνες, cometa 31, 11; 44, 1. 2;
E 166, 7. 19; *E* 168, 25;
 (disceus) *E* 165, 15; *E* 167,
 10; *E* 171, 14.
 δοκίας, cometa *E* 166, 6. 13.
 δοκίδες *E* 169, 20.
 δοκοί 34, 8.
 ἐκνεφίαι 97, 8.
 Ἑλένη, astralis apparitio 11, 13.
 ἐλικίαι 97, 12.
 ἐμπρησμός 34, 11.
 Ἑρμῆς, stella 21, 1; 30, 8; *E*
 174, 19.
 Ἑσπερος, stella 48, 21; 49, 12;
 53, 16; 54, 4.
 Ζεὺς, stella 20, 12; 30, 1.
 ζυγόν 19, 8; 53, 10; 61, 3; 92,
 5; 94, 8; 105, 6; 114, 1. 17;
 159, 12.
 ζώδια βασιλικά 19, 1.
 ἡλιακὸς μῆν 56, 21.
 ἥλιος, ὁ 100, 7.
 ἥλιος ἀνατέλλων s. ἀνίσχων 22,
 9 sqq.; 23, 7. 12; 24, 7.
 ἥλιος δυνόμενος 23, 10.
 ἥλιον ἐπισκίασμα s. ἑλλειψις 9,
 1; 18, 1. 5. 9. 11. 14; 25, 7.

*) Clodii ephemeridem satius duxi inter cetera calendaria graeca referre, in hoc vero indice praetermittere.

336 INDEX ASTRONOMICVS ET METEOROLOGICVS

- ἱππείος*, cometa 32, 3; 35, 12.
 13; 39, 15; *E* 167, 25; (*hipp-
 reus*) *E* 165, 20; vide *ἱππίας*
 et *ἱππιος*.
ἱππίας, cometa *E* 166, 6. 8.
ἱππιος, cometa *E* 167, 10;
 (*Hippius*) *E* 170, 4.
ἱριδες 27, 14.
ἰχθύες 49, 1; 58, 6. 12. 14; 89,
 24; 95, 5; 106, 23; 116, 11;
 160, 5; *E* 174, 7.
- κακοποιοί, οἱ* (sc. *ἀστέρες*) 18,
 16; 30, 19.
καρκίνος 51, 9; 59, 25; 60, 7;
 90, 26; 93, 19; 103, 25; 112,
 6. 20; 159, 15; *E* 173, 21;
E 174, 3.
καρκίνον ἐνδεκάτη μοῖρα 93, 6.
Κάστωρ, stella 11, 15.
κεράστης, cometa 31, 14; *E*
 166, 7; 167, 2; (*ceratias*) *E*
 165, 18.
κομήται 28, 8; 29, 12; *E* 166,
 6; (*cometae*) *E* 165, 5.
κομήτης, ὁ (τοῦ *Διός*) 31, 5;
 42, 10; *E* 166, 7. 17; *E* 168,
 19; (*cometes*) *E* 166, 1; *E*
 171, 4.
κομήτης, ὁ, Ἑλληθνίας *E* 169, 6.
κρίος 19, 13; 49, 9; 58, 15. 22;
 90, 6; 93, 7; 101, 7; 110, 12.
 20; 158, 16.
Κρόνος, stella 20, 11; 30, 7;
E 173, 12. 16. 18. 19. 22. 23. 24.
κύων, stella 15, 10.
- λαμπάδες* 33, 13; 34, 4. 5.
λαμπαδίας, cometa 32, 1; 41,
 4. 5; *E* 166, 6. 16; *E* 167,
 10; 168, 11; (*lampadias*) *E*
 165, 19; 170, 23.
λαμπρός, ὁ 97, 19.
λέων 19, 14. 17; 51, 26; 60, 11.
 16; 91, 9; 92, 23; 104, 14;
 113, 1. 13; 159, 7.
- μήν ν. ἡλιακός et σεληνιακός.*
νέφη, πόκοις παραπλήσια 27, 12.
- ξίφίας*, cometa 31, 10; 40, 4;
E 166, 6. 10; *E* 167, 10; *E*
 168, 6; *E* 170, 14; (*xiphias*)
E 165, 13.
- δμβροι τεράστιοι* 12, 22.
- παρθένος* 19, 3. 6; 52, 17; 60,
 17, 21; 91, 21; 94, 4; 104,
 21; 113, 14. 23; 159, 9.
πίθος, cometa 31, 13; *E* 166,
 6. 15; (*pitheus*) *E* 165, 17.
πλειάς 109, 10; *E* 174, 15.
πηροσῆρες 97, 3. 6.
Πολυδευκής, stella 11, 16.
παγωνίας, cometa 31, 6; *E* 166,
 6 et 11; *E* 169, 20; (*pagon-
 ias*) *E* 165, 7; *παγωνία*
E 169, 20.
- σάβιγγε* 32, 5.
σελήνη 26, 1.
σελήνης οἶκος 62, 11.
σελήνης ἐπισκίασμα 8. *ἑλλειψος*
 9, 2; 16, 10; 18, 2. 11. 15.
σεληνιακός μήν 56, 22.
σηηπτοί 97, 3; 100, 1.
σκορπίος 53, 22; 61, 11. 17; 92,
 10; 94, 13; 105, 17; 114, 13;
 115, 2; 159, 11; *E* 173, 21;
E 174, 9. 18.
σπινθήρ 12, 12.
- ταῦρος* 19, 2. 7; 49, 22; 58, 23;
 59, 8; 90, 13; 102, 13; 111,
 1. 10; 159, 1; *E* 173, 12. 25;
E 174, 14.
τοξότης 19, 14; 54, 6; 61, 18;
 62, 2; 92, 19; 94, 19; 106, 1;
 159, 15.
τράγοι 32, 10.
τρίγωνον βασιλικόν 19, 13; *ἀν-
 θρωποειδές* 9, 9.

τροπή *θερινή* 93, 3. 14. 19. 23;
94, 4. 8. 13; *τροπή τοῦ θε-*
ρινοῦ κέντρου 94, 19; *τροπή*
ἐν θέρει 94, 24.
τυφών, cometa 44, 13; *E* 166,
7 et 21; *E* 167, 11. 13; *E*
169, 14; (*Typhon*) *E* 171, 18.

τυφῶνες 33, 1; 97, 7.

ὑάδες, stellae 15, 8.

ὑδροχόος 19, 9; 48, 14; 57, 19.
22; 58, 5; 89, 10; 95, 5; 106,
18; 116, 4; 160, 3; *E* 174, 5.

χάσμα 34, 9.

II

INDEX GEOGRAPHICVS

Ἄβυδος 14, 20.

Ἀζανία 116, 6; *μέση* 57, 22;
160, 4.

Αἰγύπτιοι 40, 14; 92, 7.

Αἴγυπτος 33, 4, 7; 38, 3. 12;
42, 7; 43, 4. 18; 91, 7; 96,
3; 107, 4.

Αἴγυπτος, ἡ κάτω 59, 17; 159, 4.

Αἰθίοπες 40, 8; 91, 6; *οἱ παρ'*
Ἰνδὸν ποταμόν 111, 2.

Αἰθιοπία 57, 22; 160, 4; *μικρά*
116, 7.

Ἀλπεις 96, 9.

Ἀμαδιανή 59, 16; 111, 13.

Ἀντορχηνία 60, 14; vide *Ὀρ-*
χηνία.

Ἀπέννινος 96, 10.

Ἀπουλία 159, 7.

Ἀραβία, ἡ εὐδαίμων 62, 1; 115,
5; ἡ μεγάλη 159, 15.

Ἀραβία, ἡ μικρά 57, 21; 116,
6; 160, 3.

Ἀράβιοι 90, 7; 92, 11.

Ἀριανή 57, 15; 115, 16; 160, 2.

Ἀρμενία ἑκατέρα 111, 13; *ἄνω*
41, 10.

Ἀρμενία δύο 59, 16; 159, 3.

Ἀσία 18, 14; 21, 9; 30, 15; 49,
18; 89, 21; 90, 8; 108, 1;
110, 13; 113, 2.

Ἀσία, ἡ ἄνω 111, 2; 112, 7;
114, 2. 15; 115, 15; 116, 5;

ἡ κάτω 112, 14; 115, 17;
116, 12; ἡ μεγάλη 111, 12;
115, 4; ἡ μικρά 59, 5; 111,
3; 159, 1.

Ἀσουρία 92, 13; 113, 16; 159,
10.

Ἀτλαντικόν 96, 13.

Ἀφρική 60, 4; 112, 16; 159, 6.

Ἀχαΐα 113, 15; 159, 9.

Βαβυλών 113, 15; 159, 9.

Βαβυλωνία 61, 1.

Βακτρία 61, 7; 114, 2; 159,
13.

Βαστάρναι 58, 18; 110, 15;
158, 16.

Βιθονία 60, 3; 112, 14; 159, 5.

Βοκόντιον 15, 4.

Βρεταννία 58, 17; 158, 16.

Βρεταννίαι 110, 15.

Γάδειρα 38, 2; 96, 13; *Γάδις*
38, 3.

Γαιτουλία 61, 15; 114, 17; 159,
12.

Γαλατία 58, 18; 158, 16.

Γαλλία 159, 7; *Γαλλίαι* 60, 13.

Γάλλοι 10, 7; 113, 3.

Γαραμαντική 58, 11; 116, 14;
160, 6.

Γεδρωσία 57, 15; 115, 16; 160, 2.

Γερμανία 58, 18; 110, 15.

Ἑλλάς 60, 21; 113, 15; 159, 9.

Ἑλλήσποντος 115, 17.

Εὔξεινος, ὁ 39, 5.

Εὐρώπη 18, 15; 21, 10; 25, 21;

30, 15; 37, 5; 38, 6; 43, 15;

49, 17; 59, 11; 89, 1; 90, 8;

90, 8; 108, 2; 110, 14; 111,

14; 112, 15; 113, 3; 114, 16;

115, 5, 18; 116, 7.

Εὐφρατησία 41, 11.

Ἡρακλέους στήλαι 39, 2.

Θῆβαι, αἱ ἄνω 61, 8; Αἰγύπτιοι
114, 3.

Θηβαίς 159, 13.

Θράκη 14, 18; 57, 14; 115, 18;
116, 7; 160, 1.

Ἰδουμαία 58, 19; 158, 17.

Ἱερὰ πόλις 107, 19.

Ἰλλυριόν 115, 19; 116, 7.

Ἰλλυρίς 57, 14; 160, 1.

Ἰνδία 25, 18.

Ἰνδική 115, 16; 160, 1.

Ἰνδός, ποταμός 111, 3.

Ἰόνιον πέλαγος 96, 17.

Ἰουδαία 31, 9; 58, 19; 110, 14.

Ἰσπανία 61, 21; 115, 6.

Ἰστρος ποταμός 115, 19.

Ἰταλία 60, 13; 96, 6. 21; 108,
3; 114, 11; 159, 7.

Ἰταλοί 46, 4; 113, 3.

Κάλπη 115, 9.

Καππαδοκία 159, 11.

Καρχηδών 60, 4; 159, 6.

Κασπειρία 159, 13.

Κασπία 61, 7. 15; 114, 2 (Κα-
σία?); 114, 15.

Κάψα 13, 10.

Κελτική 61, 21; 115, 6; 159, 15.

Κιλικία 58, 10; 116, 13; 160, 5.

Κίμβροι 13, 17.

Κοίλη Συρία 61, 1.

Κολχική 60, 4; 159, 5; 112, 15
(ἦν νῦν προσαγορεύουσιν Λα-
ζικήν).

Κρήτη 60, 1; 113, 15; 159, 9.

Κόζικος 14, 20; Κόζικηνοί 14,
23.

Κυκλάδες 59, 5; 111, 3; 113,
16; 159, 1.

Κόπρος 59, 6; 111, 4; 159, 2.

Κυρηναϊκή 159, 4.

Λαζική v. Κολχική.

Λαοδικεία, ἡ Φρυγία 107, 18.

Λευκανία 13, 7.

Λίβνες 40, 15.

Λιβύη 37, 15. 16; 38, 1; 43, 15;
111, 14; 112, 16; 113, 4; 114,
3; 116, 6. 14.

Λιβυκή ζώνη 38, 4; Λιβυκά
ἔθνη 40, 13. 20.

Λυδία 58, 10; 116, 13; 160, 5.

Μακεδόνες 116, 9.

Μακεδονία 57, 14; 115, 18;
160, 1.

Μαρμαρική 59, 17; 111, 14;
159, 4.

Ματιανή 159, 3.

Μαυριτανία 61, 15; 159, 12.

Μαυρουσία 114, 17; Μαυροσίται
38, 2. 6.

Μεσοποταμία 61, 1; 113, 16;
159, 9.

Μηδία 59, 6.

Μῆδοι 159, 2.

Μυσία 14, 6.

Νασαμωνίτις 58, 11; 111, 15;
116, 14; 160, 5.

Νεῖλος 20, 2; 38, 14; 42, 1;
43, 3; 55, 15. 18.

Νουμδία 60, 4; 112, 16; 159, 5.

Ὀάσεις 159, 13.

Ὀάσις 61, 8; 114, 4.

Ὀξιανή 116, 5; 160, 3; Ὀξιανοί
57, 21.

- Ὀρόντης* 5, 27.
Ὀρχηνία 60, 14; 113, 2.
Ὀρχηνία, ἥτοι Ἀντορχηνία 159, 8.
Παλαιστίνη 110, 13.
Παμφυλία 58, 10; 116, 13; 160, 5.
Πάρθοι 159, 2.
Παρθναῖοι 10, 12.
Πέρσαι 13, 8; 25, 18; 33, 11; 36, 4; 11, 14; 37, 1. 4; 40, 8; 42, 16; 43, 18; 61, 19; 88, 19; 90, 7; 91, 6; 92, 20; 106, 6; 110, 2; 112, 8.
Περσὶς 59, 7; 159, 2.
Πόντος 116, 16.
Ῥωμαῖοι 42, 17; 43, 7. 9; 44, 11; 45, 5; 114, 21.
Ῥώμη 34, 2; 88, 9.
Σανρομάται 10, 7; 57, 21; 160, 3.
Σηρική 61, 7; 114, 3; 159, 13.
Σικελία 60, 14; 108, 2; 159, 7.
Σικελοί 113, 3.
Σινδία 96, 2.
Σογδιανή 116, 6; 160, 3.
Σογδιανοί 57, 21.
Σπανία 159, 15.
στενὴ θάλασσα (fretum Byzantium) 88, 15.
Συρία, ἡ κοίλη 58, 18; 110, 13; 158, 17.
Συρία Κομμαγενή 61, 14; ἡ μέση ἢ Κομμαγενή 114, 15; 159, 11.
Σύριοι 36, 7.
Σύρτει, αἱ μεγάλαι 111, 16.
Ταρτησός 88, 2.
Ταυροκυλινία 41, 11.
Τρωγλοδυτική 61, 8; 114, 3; 159, 14.
Τυρρηνία 61, 21.
Τυρρηνία 114, 16; 115, 6; 159, 15.
Τυρρηνικὸν πέλαγος 96, 17.
Τρκανία 59, 16; 111, 12; 159, 3.
Φαζανία 58, 10; 160, 5.
Φιλαδέλφεια 107, 19.
Φοινίκη 40, 10; 41, 11; 60, 14; 113, 2; 159, 7.
φρέτον (Gaditanum) 88, 7.
Φρυγία 60, 3; 112, 14; 115, 17.
Φρυγίαι δύο 159, 5.

III

SCRIPTORES

[omissi sunt paraepegmatum auctores, quos vide infra in altero calendariorum indice]

- Αἰγύπτιοι* 6, 13; 56, 5. 7. 18.
Ἀντίγονος 6, 18.
Ἀπολλήσιος 8, 25; 10, 3; 14, 21; 35, 8; 98, 6; 110, 8; 166, 5; ὁ μέγας 98, 6.
Ἀριστοτέλης 6, 23; 32, 15; 33, 5; 46, 18 (ἐν τῷ π. γενέσεως καὶ φθορᾶς).
ἀρχαῖοι, οἱ 5, 23; 6, 7; 17, 12; 62, 9; 97, 20; 101, 3. 5.
ἀρχαιότεροι, οἱ 95, 12.
ἀρχαιότης, ἡ 100, 7.

Ἀσκαλίων 6, 24.

Avienus *E* 170, 2.

Βάρρων 35, 6.

βιβλία, τὰ 97, 12; τὰ προειρη-
μένα 28, 10.

βιβλία, quae memoriam Con-
stantini rerum exhibent 12, 9.

βιβλίον dialogum inter Tar-
chontem et Tagetem con-
tinens 8, 18.

Βικέλλιος 8, 25; ὁ Ῥωμαῖος
109, 6.

διατρίψαντες, οἱ περὶ ταῦτα
30, 17.

διάφοροι 47, 24.

Ἐβραῖοι 56, 7.

Ἐπίκουρος 55, 7.

Εὐσέβιος, ὁ Παμφίλου 31, 9.

Ζωροάστρης, ὁ πολὺς 6, 13.

Ἡλιόδαρος 6, 23.

Θοῦσκοι, οἱ 8, 23; 62, 16; 95,
16; eorum γράμματα 7, 17;
ἱερά 157, 19.

Ἰππαρχος 15, 2.

ἱστορία, ἡ 13, 1; 34, 13; 60, 10;
ἡ πολυμαθεστάτη 9, 14.

ἱστορίαι 11, 18.

Καμπέστριος (ἀκολουθῶν ταῖς
Πετοσιρικαῖς παραδόσεσι)
24, 5; 35, 8; (*Campestris*) *E*
172, 1.

Καπίτων, ἱερεὺς 7, 8; 8, 24.

Κλάδιος (Κλαύδιος), ὁ Θοῦσκος
117, 5; 157, 7.

Λαβεών 8, 25; 93, 4; 101, 6.

[Λαυρέντιος] περὶ Μηνῶν 16,
8 (et add. LXXXII); 59, 24.

Νιγίδιος 35, 7; 88, 8; ἐν τῇ
τῶν ὀνείρων ἐπισκέψει (fig.
LXXXII Swobod.) 90, 17;
vide Φίγουλος.

παλαιοί, οἱ 46, 14; 47, 25; 56,
13; 102, 11.

παλαιότης, ἡ 95, 12; 97, 2.

Πετόσιρις 6, 14; 24, 5 (ταῖς Πε-
τοσιρικαῖς ἀκολουθῶν παρα-
δόσεσι); *E* 172, 1.

Πλίνιος ὁ φυσικός 8, 26; ὁ Ῥω-
μαῖος, ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱστο-
ρίας (III 4) 15, 3.

Πόλλης 17, 12; Αἰγιεύς 6, 25.

Πρόβλος, ὁ διάδοχος 8, 6.

Πτολεμαῖος 6, 25 (ὁ Θεόδοτος);
17, 15; 32, 6 (ἐν τοῖς πρὸς
Σόφρον).

Πυθαγόρειοι 55, 12.

στοᾶς, οἱ ἀπὸ τῆς 15, 7.

σύγγραμμα, dialogum inter Tar-
chontem et Tagetem con-
tinens 7, 23.

Συμεὼν μόναχος, ὁ χειρογρά-
φος *E* 175, 10.

Τάγης 7, 2. 11. 24 (τοῦ συγ-
γράμματος, ὅπερ εἶναι τινες
Τάγητος ὑποπτεύουσιν). 26;
8, 5.

Τάγητος στίχοι 109, 7.

Τάρκντος 7, 7.

Τάρων, ὁ θνυοσκόπος 7, 7. 14.
23 (ἐπὶ τοῦ συγγράμματος).
26; 8, 13. 19.

Φίγουλος 8, 26; 62, 5.

φιλοσοφῆσαντες, οἱ πάλαι 107, 7.

Φοντήσιος 8, 24; 88, 11.

Φούλβιος 47, 22.

φυσικοί, οἱ 24, 22; 54, 24.

Χαλδαῖοι 55, 5.

Ὠδαφός, ὁ Θηβαῖος 6, 24.

IV

ALIA QVAEDAM MEMORABILIA

ἀετός 99, 3. 4.

Αἰνείας 8, 15.

αἶρα 41, 15.

Ἀέλιος Μάρκος, ὁ ὕπατος 13, 2.

Ἀναξαγόρας 14, 15.

Ἀναστάσιος 13, 20; 14, 11; 20, 4 (ταύτης τῆς βασιλείας).

Ἀπόλλων 99, 1.

Ἀπολλίος 58, 15; 84, 15.

Ἄρης, deus *E* 168, 11.

Ἀσκάnios 11, 20; 12, 8.

Ἀύγουστος, mensis 60, 8. 9; 67, 23.

Ἀύγουστος Καῖσαρ 60, 10.

Ἀφροδίτη, dea 35, 13; 59, 6; 112, 20. 21; *E* 167, 26.

Βελισάριος, τὴν ὑπάτην ἔχων τιμὴν (a. 535 p. Chr.) 25, 12 (cf. de Rossi, inscr. Christ. I p. 479. 461).

Βιταλιανός 14, 7.

Βιτέλλιος 10, 2.

Βολούμνιος, ὁ ὕπατος 13, 4. βράσται 108, 12. 14.

Γάλβας 10, 2.

Γερμανικός Καῖσαρ 34, 1.

γλήχων 15, 17.

δάφνη 98, 17; 99, 1.

Δεκέμβριος 61, 18; 76, 12.

Δίκη 109, 13.

Δομίτιος, ὁ ὕπατος 10, 6.

Εἰλήθνια, dea *E* 169, 7.

ἐπικλίνεται 108, 12. 13.

ἐπινύμεις ἐνάτη (Constantinopolitana) 17, 2.

Ἐρμῆς, deus 40, 5; 41, 6; *E* 168, 5.

Ἐρμῆς χθόνιος 8, 5.

Εὐανδρος, ὁ Ἀρκάς 7, 19.

Εὐρώπη, mulier 59, 8.

Ζεὺς, deus 42, 11. 15; 97, 9;

99, 5; 100, 21; *E* 163, 19.

Ζήνων, ὁ καθ' ἡμᾶς 13, 13.

Ἥλιος 100, 22.

ἡλιότροπος 16, 1.

ἦχος ὅπλων καὶ σαλπίγγων 13, 15.

Θαλῆς 18, 6.

Θοῦσκοι, τὰ παρὰ Θ. ἱερὰ 157, 19.

Θυρρηνός, ὁ Ἀνδός 7, 16.

Ἰανονάριος 57, 7; 78, 10.

ἰζηματία 108, 16. 18.

ἰκτίνος, avis 16, 21.

Ἰούλιος, mensis 59, 21; 65, 16.

Ἰούλιος Καῖσαρ 59, 22.

Ἰούνιος, mensis 59, 13; 63, 1. ἱπες 41, 9.

ἱπποδρομία Byzantina 17, 1.

Καμβύσης 9, 20.

κενόν, τὸ κατ' αὐτὸν (Epicurum) λεγόμενον 55, 10.

Κλαύδιος, imper. 10, 4.

Κονιντίλιος 59, 21.

Κράσσος 13, 8.

Κρόνος, deus 56, 5; *E* 168, 25.

Κωνσταντίνος 12, 1. 13.

Λίβης δυνάστης 40, 20.

λίθος 14, 16.

Μάιος 58, 23; 86, 10.

Μάρκελλος 13, 9.

Μαρκία, Κάτωνι συνοικήσασα Ῥωμαϊκὸν στρατεύμα 45, 4.
98, 7.

Μάρτιος 58, 6; 82, 11.

Μίλων 13, 11.

Νέρων 9, 21; 33, 12.

Νοέμβριος 61, 11; 74, 9.

Νουμίδας 12, 12; 47, 23.

Ὅθων 10, 2.

Ὀκτώβριος 61, 3; 72, 1.

Ὀνέσπασιανός 10, 1; 18, 11.

Περσεύς, ὁ Μακεδών 18, 10.

Περσικοὶ πόλεμοι 37, 8.

Περσῶν ἔφοδος (a. 540 p. Chr.)
5, 27.

Πόρκιος, ὁ ὑπατος 13, 2.

Πρόνοια 56, 18.

ῥελεγίων, vox Italia 46, 4.

ῥήνται 108, 15; 109, 1. 3.

Ῥωμαϊκὴ εἰρήνη 89, 3.

σεισται 108, 16.

Σεξτίλιος 60, 8.

Σεπτέμβριος 60, 17; 69, 24.

Σέρβιος Τύλλος 11, 20.

σημεία 3, 5; 4, 12.

Σουλπίκιος Γάλλος 18, 9.

ταῦρος fabularis 59, 8.

τέρατα 3, 7; 4, 11.

Τύχη 56, 17.

Φεβρουάριος 57, 19; 80, 7.

Φίλιππος, ὁ Ἀμόντων 34, 13.

φυλακὴ, πρώτη (48, 14?); 49,

2; 50, 8. 13; 51, 23; 52, 19;

53, 11. 22; 54, 8; *δευτέρα*

(48, 14?); 49, 11. 24; 53, 12;

τρίτη 51, 22; *ἑωθινή* 48, 16;

(50, 8?); 52, 2. 20; 53, 13;

τῆς νυκτός 53, 23.

φάκη 99, 4. 5.

INDICES

IN

CALENDARIA GRAECA

I. stellarum apparitiones	p. 345—357
II. auctores.	p. 357—360
III. notabilia quaedam in Ptolemaei prooemio et epilogo	p. 361
IV. notabilia quaedam, quae ad calendaria spectant	p. 361—364

Vsus sum his notis:

A = Aetius

C = Clodius Tuscus

Co = Columella

E = Ps.-Eudoxi papyrus

F = Florentinus

G = Ps.-Geminus

L = Lydus de mensibus

P = Ptolemaeus

Pl = Plinius

Q = Quintilii

STELLARVM APPARITIONES

[Ptolemaei memoriam vide supra p. 278 sqq. in tabulis
discriptam]

ἀετός: δύνει *C* 117, 10; 118, 9 (1. et 5. Ian.); δύνει ἐν ἑσπέρῳ *C* 118, 11 (6. Ian.); ἀνίσχει *C* 134, 17 (23. Mai.); 135, 5 (27. Mai.); 135, 16 (2. Iun.); 136, 3 (5. Iun.); δύνει *C* 140, 15 (23. Iul.); ἀνίσχει *C* 141, 5 (26. Iul.); ἔωθεν δύνει *C* 141, 14 (30. Iul.); δύνει ὄρθρον *C* 142, 2 (1. Aug.); ἔτι δύνει *C* 142, 4, 6 (2. et 3. Aug.); ἐν ἑσπέρῳ ἀνίσχει *C* 151, 14 (31. Oct.); ἀνίσχει *C* 155, 13 (7. Dec.); 156, 16 (20. Dec.); ἐν ἑσπέρῳ ἀνίσχει *C* 156, 20 (22. Dec.); δύνει *C* 157, 11 (29. Dec.). — ἑσπέριος ἐπιτέλλει *A* 290, 17 (2. Iun.); ἑὼς δόνει *A* 291, 3 (25. Iul.); ἑσπέριος δόνει *A* 292, 22 (5. Ian.). — ἑὼς δόνει Euctem. ap. *G* 182, 6 (23. Iul.), Eudoxo ap. *G* 182, 17 (31. Iul.); ἐπιτέλλει Euctem. ap. *G* 188, 10 (9. Dec.); ἐπιτέλλει ἑμὰ ἡλίῳ Democr. ap. *G* 188, 12 (10. Dec.); ἑὼς ἐπιτέλλει Eudoxo ap. *G* 188, 23 (20. Dec.); ἑσπέριος δύνει Euctem. ap. *G* 189, 11 (30. Dec.); ἑσπέριος δόνει (?)

eidem ap. *G* 194, 21 (17. Mai.); ἑσπέριος ἐπιτέλλει eid. ap. *G* 195, 3 (23. Mai.); ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει Eudoxo ap. *G* 195, 15 (31. Mai.).
αἰγόνερος: ἄρχεται ἀνατέλλειν *C* 119, 2 (8. Ian.); ἀνίσχει *C* 156, 16 (20. Dec.). — ἄρχεται ἀνατέλλειν Callippo ap. *G* 189, 21 (7. Ian.).
αἶψ: ἀνίσχει *C* 145, 17 (7. Sept.); 146, 13 (15. Sept.); 148, 8 (30. Sept.); δύνει *C* 156, 7 (14. Dec.); ἀνίσχει *C* 156, 15 (19. Dec.); ὄρθρον δύνει *C* 157, 1 (23. Dec.); δύνει *C* 157, 4 (25. Dec.); δύνει ἐν ἑσπέρῳ *C* 157, 5 (26. Dec.). — ἑὼς ἐπιτέλλει *A* 290, 9 (6. Mai.); ἑσπέριος κρύπτεται *A* 290, 15 (24. Mai.); ἑσπέριος ἐπιτέλλει *A* 291, 11 (7. Sept.); ἑὼς δόνει *A* 292, 18 (11. Dec.). — <ἑσπέριος> ἐπιτέλλει Euctem. ap. *G* 184, 5 (15. Sept.); ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει Eudoxo ap. *G* 184, 17 (29. Sept.); ἑὼς δόνει eid. ap. *G* 188, 21 (17. Dec.); ἑὼς ἐπιτέλλει Euctem. ap. *G* 194, 8 (30. Apr.); item Eudoxo ap. *G* 194, 10 (1. Mai.).

Ἀνδρομέδα: ἀνίσχει *C* 145, 1 (31. Aug.); 145, 5 (1. Sept.). — ἀνίσχει Metrodoro ap. *L* 297, 2 (1. Sept.).
Ἀργώ: ἀνίσχει ἐν ἐσπέρᾳ *C* 127, 1 (13. Mart.).
Ἄρκτουρος: ἀνίσχει *C* 123, 5 (11. Ian.); τῇ πρώτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀρχεται δύνεσθαι *C* 124, 10 (21. Febr.); ἀνίσχει *C* 124, 17 (25. Febr.); ἀνίσχει ἐν ἐσπέρᾳ *C* 124, 19 (26. Febr.); ἀνίσχει ἥλιον ἐγειρομένον *C* 125, 10 (3. Mart.); ἐν ἐσπέρᾳ ἀνίσχει *C* 125, 12 (4. Mart.); δύνεται *C* 134, 12 (21. Mai.); δύνεται *C* 135, 3 (26. Mai.); ὄρθρον δύνεται *C* 136, 8 (8. Iun.); δύνεται *C* 136, 10, 12 (9. et 10. Iun.); ἀνίσχει *C* 145, 10 (4. Sept.); ἀναφάνεται *C* 146, 1 (8. Sept.); ἀνίσχει *C* 146, 7 (12. Sept.); δύνεται *C* 151, 9 (29. Oct.); 151, 18 (1. Nov.); ὄρθρον δύνεται *C* 152, 8 (6. Nov.). — ἑωθινὴ δύσις τοῦ ἄ. *C* 122, 9 (3. Mart.); ἐπιτολὴ τοῦ ἄ. *C* 146, 9 (13. Sept.); 147, 4 (20. Sept.). — ἕως δύνει *A* 290, 18 (6. Iun.); ἐπιτέλλει *A* 291, 12 (14. Sept.); ἐπιτέλλει *A* 293, 8 (25. Febr.). — ἐσπέριος ἐπιτέλλει *Q* 293, 17 (26. Febr.); ἕως δύνει *Q* 294, 8 (7. Iun.); ἐπιτέλλει *Q* 294, 16 (15. Sept.). — ἐπιτέλλει Euctem. ap. *G* 183, 18 (5. Sept.); ἀνατέλλων φανερός Callipp. ap. *G* 183, 22 (12. Sept.); ἕως ἐπιτέλλει Eudox. ap. *G* 183, 24 (14. Sept.); ἐκφανής Euctem. ap. *G* 184, 4 (15. Sept.); ἐσπέριος δύνεται Euctem. ap. *G* 186, 10 (30. Oct.); ἀκρόνυχος δύνει

Eudox. ap. *G* 186, 12 (2. Nov.); ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει eidem ap. *G* 191, 13 (24. Febr.); ἐσπέριος ἐπιτέλλει Euct. ap. *G* 191, 18 (4. Mart.); ἕως δύνει eidem ap. *G* 195, 5 (24. Mai.); item Eudox. ap. *G* 195, 19 (6. Iun.). — ἀνίσχει Dosith. ap. *L* 297, 13 (14. Sept.).

Δελφίν: ἀνίσχει περὶ τὸν ὄρθρον *C* 118, 7 (4. Ian.); ὅλος ἐπιτέλλει *C* 118, 10 (5. Ian.); δύνεται *C* 120, 7 (17. Ian.); δύνεσθαι μελετᾷ *C* 121, 12 (29. Ian.); δύνεται *C* 122, 8 (4. Febr.); ἀρχεται ἀνίσchein *C* 136, 10 (9. Iun.); ἀνίσχει *C* 137, 1 (14. Iun.); δύνεται *C* 143, 9 (13. Aug.); ὄρθρον δύνεται *C* 143, 15 (16. Aug.); δύνεται *C* 143, 21 (19. Aug.); ἀνίσχει *C* 144, 13 (26. Aug.); ἑωθεν ἀνίσχει *C* 157, 7 (27. Dec.); ἀνίσχει *C* 157, 8 (30. Dec.); ἀρχεται ἀνίσchein *C* 157, 16 (31. Dec.).

Δελφίς: ἐσπέριος ἐπιτέλλει *A* 290, 19 (9. Iun.); ἕως δύνει *A* 291, 6 (19. Aug.); ἐπιτέλλει *A* 292, 21 (4. Ian.); ἐσπέριος δύνει *A* 293, 3 (28. Ian.). — ἐπιτέλλει *Q* 293, 16 (1. Ian.). — ἐπιτέλλει Euctem. ap. *G* 189, 7 (25. Dec.); ἕως ἐπιτέλλει Eudox. ap. *G* 189, 16 (4. Ian.); ἐσπέριος δύνει Euct. ap. *G* 180, 3 (19. Ian.); ἀκρόνυχος δύνει Eudox. ap. *G* 190, 13 (25. Ian.); ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει eidem ap. *G* 195, 21 (11. Iun.). — δύνεται Democr. ap. *L* p. 295, 12 (18. Ian.).

Δίδυμοι: ἀνίσχονται *C* 134, 16

- (23. Mai.). — μετῴσι (?) δυνάμει Callipp. ap. *G* 188, 15 (10. Dec.); ἀρχονται ἐπιτέλλειν eidem ap. *G* 195, 11 (26. Mai.).
- ἔριφοι: ἀνίσχουσι *C* 132, 8 (29. Apr.); 147, 17 (26. Sept.); 149, 1. 8 (4. et 8. Oct.). — ἐσπέραιοι ἐπιτέλλουσι *A* 291, 23 (7. Oct.); ἔφοι δύνουσι *A* 292, 17 (10. Dec.). — ἐπιτέλλουσιν ἐσπέραιοι Euctem. ap. *G* 184, 15 (28. Sept.). — δύνονται Philipp. ap. *L* 295, 9 (15. Ian.); ἀνίσχουσι Democr. ap. *L* 297, 25 (6. Oct.).
- ἔριφος: ἀνίσχει ἔωθεν *C* 135, 1 (25. Mai.).
- ζυγός: ὄρθρον ἄρχεται δύνεσθαι *C* 130, 4 (8. Apr.); ἄρχεται ἀνίσχειν *C* 149, 11 (10. Oct.). — vide *χηλαί*.
- ἡνίοχος: δύνεται *C* 148, 15 (3. Oct.).
- ἔππος: δύνεται ἀπὸ πρωῒ *C* 126, 16 (7. Mart.); δύνεται *C* 127, 3 (15. Mart.); ἔωθεν δύνεται *C* 128, 1. 9 (21. et 26. Mart.); ἀνίσχει *C* 145, 14 (6. Sept.); 146, 12 (14. Sept.). — ἀνατέλλει *A* 289, 10 (19. Mart.). — ἐσπέριος ἐπιτέλλει Euctem. ap. *G* 183, 2 (12. Aug.); ἔφος δύνει eidem ap. *G* 192, 2 (6. Mart.); δύνεται Eudox. ap. *L* 297, 10 (6. Sept.).
- ἰχθύες: ἀνίσχουσι *C* 128, 10 (26. Mart.); δύνονται *C* 147, 10 (23. Sept.). — ἀνίσχουσι Eudox. ap. *L* 296, 11 (16. Mart.); δύνονται Democr. ap. *L* 296, 18 (17. Mart.). — τῶν *l.* ὁ νότιος ἐπιτέλλων λήγει Callipp. ap. *G* 192, 15 (22. Mart.); ὁ βόρειος ἐπιτέλλων λήγει eid. ap. *G* 192, 15 (22. Mart.); σύνδεσμος τῶν *l.* ἀνατέλλει eid. ap. *G* 192, 20 (23. Mart.).
- ἰχθύς, ὁ ἀπὸ τοῦ νότου: ἄρχεται κρύπτεσθαι *C* 126, 6 (9. Mart.); παύεται ἀνίσχειν *C* 126, 14 (12. Mart.); παύεται δύνεσθαι *C* 145, 7 (2. Sept.).
- καρκίνος: τὸ μέσον δύνεται *C* 118, 1 (2. Ian.); τὸ λοιπὸν δύνεται *C* 118, 4 (3. Ian.); τὸ μέσον δύνεται *C* 120, 11 (20. Ian.); δύνεται *C* 120, 15 (22. Ian.); ἀνίσχει *C* 134, 3 (15. Mai.); τὸ μέσον ἀνίσχει *C* 139, 1 (5. Iul.); ὄλος ἀνίσχει *C* 140, 14 (23. Iul.); λήγει *C* 140, 17 (24. Iul.). — ἄρχεται ἀνατέλλειν Callipp. ap. *G* 181, 8 (26. Iun.); λήγει ἀνατέλλων eidem ap. *G* 182, 4 (22. Iul.); λήγει δύνων eidem ap. *G* 190, 4 (19. Ian.). — δύνεται Euctem. ap. *L* 295, 15 (20. Ian.).
- Κασσιόπεια: ἄρχεται δύνεσθαι *C* 151, 11 (30. Oct.).
- κένταυρος: ὄλος φαίνεται *C* 133, 1 (3. Mai.); ἐπιτολή τοῦ *κ.* *C* 147, 14 (24. Sept.); ὄρθρον δύνεται *C* 151, 2 (25. Oct.).
- Κηφέας: ἀνίσχει *C* 139, 7 (8. Iul.).
- κροτήρ: ἀνίσχει ἐν ἐσπέρῳ *C* 123, 10 (14. Febr.).
- κρίος: εἰς πλάτος ἀνίσχει *C* 128, 3 et 5 (22. et 23. Mart.); ἔωθεν ἀνίσχει *C* 128, 11 (26. Mart.); τὸ μέσον τοῦ *κ.* δύνεται *C* 149, 4. 6 (6. et 7. Oct.). — ἄρχεται δύνειν Callipp. ap. *G* 184, 13 (26. Sept.); ἄρχεται ἐπι-

τέλλειν eid. ap. *G* 193, 1 (25. Mart.); λήγει ἐπιτέλλων eid. ap. *G* 193, 23 (23. Apr.); τὸ μέσον τοῦ κρ. δύεται Eudox. ap. *L* 297, 26 (6. Oct.).
 νέων: ἀνίσχει περὶ τὸν ὀρθρον *C* 118, 8 (4. Ian.); κρύπτεται *C* 132, 2 (25. Apr.); κρύπτεται ἐν ἐσπέρα *C* 132, 10 (30. Apr.); κρύπτεται *C* 132, 14 (1. Mai.); δύεται *C* 133, 7 (17. Mai.); ἀνίσχειν ἄρχεται *C* 138, 9 (28. Iun.); ἔωθεν ἀνίσχει *C* 138, 10 (30. Iun.); ὀρθρον ἀνίσχει *C* 140, 4 (18. Iul.); ἀνίσχει *C* 140, 14 (23. Iul.); ἀνίσχει σὺν τῷ ἡλίῳ *C* 140, 17 (24. Iul.); περὶ ἀμφιλόκην ἀνίσχει *C* 141, 2 (25. Iul.); δύεται *C* 154, 5 et 9 (24. et 27. Nov.); ἄρχεται δόσεσθαι *C* 154, 11 (28. Nov.); ὀρθρον δύεται *C* 154, 13 (29. Nov.); δύεται *C* 155, 4 (2. Dec.); ἐν ἐσπέρα ἀνίσχει *C* 155, 16 (9. Dec.); δύεται *C* 157, 14 (30. Dec.). — ἔως ἐπιτέλλει *A* 290, 25 (14. Iul.); ἔως δύνει *A* 292, 13 (1. Dec.). — ἔως ἐπιτέλλει *Q* 294, 12 (24. Iul.); ἔως δύνει *Q* 294, 22 (22. Nov.). — ἐν Αἰγύπτῳ ἐκφανής γίνεται Dosith. ap. *G* 181, 19 (18. Iul.); ἐπιτέλλει ἔως Met. ap. *G* 181, 21 (20. Iul.); ἐπιτέλλει Euct. ap. *G* 182, 1 (22. Iul.); ἔως ἐπιτέλλει Eudox. ap. *G* 182, 1 (eod.); ἀνατέλλων φανερός γίνεται Callipp. ap. *G* 182, 9 (25. Iul.); ἐκφανής Euctem. ap. *G* 182, 14 (27. Iul.); δύεται eid. ap. *G* 187, 26 (1. Dec.); ἔως δύνει Eudox. ap. *G* 188, 7 (6. Dec.); ἀκρόνυχος ἐπιτέλ-

λει Eudox. ap. *G* 188, 15 (10. Dec.); κρύπτεται Euct. ap. *G* 194, 1 (26. Apr.); ἀκρόνυχος δύνει Eudox. ap. *G* 194, 3 (26. Apr.). — δύεται Euctem. ap. *L* 299, 7 (3. Dec.).

λαγῶς: δύεται *C* 143, 9 (13. Aug.); ὀρθρον δύεται *C* 153, 16 (21. Nov.).

λέων: ἄρχεται δύεσθαι *C* 119, 14 (14. Ian.); ἔωθεν δύεται *C* 120, 5 (15. Ian.); δύεται *C* 124, 6 (20. Febr.); σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνίσχει *C* 140, 16 (24. Iul.); ἀνίσχει *C* 142, 18 (8. Aug.). — ἄρχεται ἀνατέλλειν Euctem. ap. *G* 182, 8 (25. Iul.); μέσος ἀνατέλλων Callipp. ap. *G* 182, 8 (25. Iul.); ἄρχεται δύνειν eid. ap. *G* 190, 8 (23. Ian.); δύνων λήγει eid. ap. *G* 191, 9 (22. Febr.). — ἄστρον λαμπρὸν ἐν τῷ στήθει τοῦ λ. ἄρχεται δύεσθαι *C* 121, 8 (27. Ian.); ἐν τῷ στήθει τοῦ λ. ἄστρον λαμπρὸν ἀνατέλλει *C* 141, 10 (29. Iul.). — ὁ λαμπρὸς ἀστήρ ἐν τῷ λ. δύνει *A* 293, 1 (25. Ian.); ὁ λαμπρὸς ἀστήρ ὁ ἐν τῷ στήθει τοῦ λ. ἐπιτέλλει *Q* 294, 13 (30. Iul.). — τὸ μέσον τοῦ λ. δύεται *C* 122, 6 (3. Febr.); τὸ μέσον τοῦ λ. ἀνίσχει *C* 142, 7 et 12 (4. et 5. Aug.). — ὁ ἐπὶ τῆς οὐράς τοῦ λ. δύεται *C* 127, 3 (13. Mart.).
 λύρα: ἀνίσχει *C* 118, 9 (5. Ian.); ἄρχεται δύεσθαι *C* 120, 3 (17. Ian.); δύεται *C* 120, 15 (22. Ian.); ἄρχεται δύεσθαι *C* 121, 7 (26. Ian.); ἄρχεται δύεσθαι ἐν ἐσπέρα *C* 121, 9 (27. Ian.); περὶ τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἄρχεται

δύεσθαι ἐκ μέρους *C* 121, 13 (30. Ian.); ἄρχεται δύεσθαι *C* 122, 3 (1. Febr.); δύνεται *C* 122, 7 (3. Febr.); δύνεται *C* 122, 12 (6. Febr.); τῇ πρώτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς φαίνεται *C* 131, 13 (23. Apr.); φαίνεται *C* 131, 15 (24. Apr.); ἔωθεν ἀνίσχει *C* 133, 5 (5. Mai.); ἀνίσχει *C* 133, 13 (10. Mai.); ὀρθρον ἀνίσχει *C* 135, 2 (14. Mai.); ἔωθεν ἀνίσχει *C* 135, 6 (28. Mai.); ἀνυτέλλεται *C* 142, 14 (6. Aug.); δύνεται ὀρθρον *C* 143, 6. 8 (11. et 12. Aug.); δύνεται *C* 143, 18 (18. Aug.); δύνεται ὀρθρον *C* 144, 1 (20. Aug.); ἀνίσχει ὀρθρον (?) *C* 151, 14 (31. Oct.); 152, 3 (3. Nov.); φαίνεται ἀνίσχοντος ἡλίου *C* 152, 6 (5. Nov.); ἀνίσχει ἔωθεν *C* 153, 7. 8 (15. et 16. Nov.); ἀνίσχει *C* 153, 12 (18. Nov.). — ἐσπέριος ἐπιτέλλει *A* 290, 7 (4. Mai.); ἔως δύνει *A* 291, 15 (15. Aug.); ἔως ἐπιτέλλει *A* 292, 8 (13. Nov.); ἐσπέριος δύνει *A* 292, 4 (29. Ian.). — δύνεται Euctem. ap. *G* 183, 1 (12. Aug.); ἔως δύνει Eudox. ap. *G* 183, 7 (17. Aug.); ἔως ἐπιτέλλει Euctem. ap. *G* 186, 16 (4. Nov.); ἐπιτέλλει ἄμα ἡλῖο ἀνίσχοντι Democr. ap. *G* 186, 20 (7. Nov.); ἔως ἐπιτέλλει Eudox. ap. *G* 187, 16 (15. Nov.); ἐσπέριος δύνει Euctem. ap. *G* 190, 10 (24. Ian.); ἀκρόνυχος δύνει Eudox. ap. *G* 190, 15 (1. Febr.); ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει eid. ap. *G* 193, 18 (18. Apr.); <ἐσπέριος> ἐπιτέλλει Euctem. ap. *G* 194, 2 (26. Apr.). — ἄμα ἡλῖο

ἀνίσχει Varr. ap. *L* 298, 10 (31. Oct.).

διστός: *C* 119, 10; 124, 4; ὁ λεγόμενος *C* 123, 19; 145, 11 (?); ὁ παρ' Ἑλλήσι λεγόμενος *C* 125, 1; δύνεται *C* 119, 10 (13. Ian.); 124, 4 (19. Febr.); δύνεται *C* 123, 19 (18. Febr.); ἀποκρύπτεται *C* 145, 11 (4. Sept.); δύνεται ἐν ἐσπέρῳ *C* 125, 1 (27. Febr.). — δύνει *A* 291, 8 (28. Aug.); δύνει ἐσπέριος *A* 293, 6 (22. Febr.). — δύνει *Q* 294, 15 (25. Aug.). — δύνεται ὀρθρον Euctem. ap. *G* 183, 18 (5. Sept.); ἐσπέριος δύνει eidem ap. *G* 191, 4 (15. Febr.). ὀφιοῦχος: ὀρθρον δύνεται *C* 137, 15 (21. Ian.).

παρθενος: δύνεται *C* 123, 17 (17. Febr.); ἄρχεται δύεσθαι *C* 124, 1 (18. Febr.); ἀνίσχει *C* 144, 6 (22. Aug.); ὀλικῇ ἀνίσχει *C* 144, 8. 9 (23. et 24. Aug.); ἄρχεται φαίνεσθαι *C* 144, 17 (28. Aug.); οἱ ὅμοι τ. π. ἀνίσχουσι *C* 144, 20 (30. Aug.); τὸ μέσον τ. π. ἀνίσχει *C* 146, 3. 5. 6 (9.—11. Sept.); παύεται ἀνίσchein *C* 148, 1 (27. Sept.). — ἐπιτέλλει <ν ἄρχεται> Callippo ap. *G* 183, 9 (24. Aug.); οἱ ὅμοι τῆς π. ἐπιτέλλουσι eid. ap. *G* 183, 14 (31. Aug.); μέση ἐπιτέλλουσα eid. ap. *G* 183, 21 (12. Sept.); στάχυς τ. π. ἐπιτέλλει eid. ap. *G* 184, 8 (16. Sept.); π. λήγει ἀνατέλλουσα eidem ap. *G* 184, 20 (30. Sept.).

παχνήτης (?): μικροῦ π. ἀνατολή *C* 130, 12 (13. Apr.);

ἀρχὴ π. *C* 131, 16 (24. Apr.)
et 132, 3 (25. Apr.).
Περσέης: ἐπιτέλλει *C* 130, 16
(15. Apr.). — ἀκρόνυχος ἐπι-
δύνει (?) *G* 190, 1 (10. Jan.).
πλειάδες: ἄρχονται ἐπιτέλλειν
C 129, 11 (1. Apr.); ἀνίσχουσι
C 131, 11 (11. Apr.); ἀνίσχουσιν
ἔωθεν *C* 132, 8 (7. Mai.); ἀνα-
φείνονται *C* 133, 15 (11. Mai.);
ἀνίσχουσι *C* 135, 9 (30. Mai.);
146, 11 (14. Sept.); ἐν ἑσπέρᾳ
φαίνονται *C* 148, 2 (27. Sept.);
ὄρθρον (!) φαίνονται 148, 8
(29. Sept.); ἑσπερινὴ δύσις (?)
τῶν πλ. *C* 148, 8 (30. Sept.);
ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἄρχονται
φαίνεσθαι *C* 148, 11. 14 (1. et
2. Oct.); ἀνίσχουσι *C* 149, 9. 15
(9. et 12. Oct.); δύνουσι *C* 150,
10. 11 (20. 21. Oct.); 151, 1
(24. Oct.); παντελῶς δύνου-
σι *C* 151, 7 (28. Oct.); δύνου-
ται *C* 151, 17 (1. Nov.); 152,
10 (7. Nov.); ὑποκρύπτονται
C 152, 16 (11. Nov.); ὄρθρον
δύνουσι *C* 153, 3 (13. Nov.).
— (πληιάδες) ἀκρόνυχος φαί-
νονται *A* 289, 14 (1. Apr.);
ἑσπέριοι κρύπτονται *A* 289,
16 (19. Apr.); ἅμα ἡλίον ἀνα-
τολὴ ἐπιτέλλουσι *A* 290, 1
(21. Apr.); ἑῶαι φαίνονται
A 290, 11 (7. Mai.); ἅμα
ἡλίον ἀνατολὴ δύνουσι *A* 292,
3 (23. Oct.); ἑῶαι δύνουσι *A*
292, 6 (6. Nov.). — ἀκρόνυ-
χος κρύπτονται *Q* 294, 1
(1. Apr.); ἑσπέριοι κρύπτον-
ται *Q* 294, 2 (16. Apr.); ἅμα
ἡλίον ἀνατολὴ ἐπιτέλλουσι
Q 294, 3 (23. Apr.); ἔωθιναι
φαίνονται *Q* 294, 7 (7. Mai.);
ἅμα ἡλίον ἀνατολὴ δύνουσι
Q 294, 18 (24. Oct.); ἑῶι
δύνουσι *Q* 294, 20 (11. Nov.). —

ἑσπέρια φαίνονται Euctem.
ap. *G* 184, 19 (30. Sept.);
ἀνατέλλουσι Eudox. ap. *G*
185, 1 (3. Oct.); δύνουσι
ἅμα ἡοῖ Democr. ap. *G* 186,
5 (29. Oct.); δύνουσι Euct.
ap. *G* 187, 4 (9. Nov.); δέ-
νουσι φανεραί Callippo ap.
G 187, 9 (10. Nov.); ἑῶαι
δύνουσι Eudox. ap. *G* 187,
13 (13. Nov.); ἑσπέριοι κρύ-
πτονται Euct. ap. *G* 193, 5
(1. Apr.); ἀκρόνυχος δύνουσι
Eudox. ap. *G* 193, 7 (4. Apr.);
κρύπτονται ἅμα ἡλίῳ ἀνι-
σχονται (?) Democr. ap. *G* 193, 9
(4. Apr.); ἐπιτέλλουσι Eudox.
ap. *G* 194, 19 (14. Mai.). —
ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίσχουσι Varr.
ap. *L* 297, 19 (1. Oct.); ἐν
ἑσπέρᾳ ἀνίσχουσι eidem ap.
L 298, 1 (7. Oct.). — πλειά-
δων ἐπιτολή *F* 321, 10 (10.
Iun.); πλ. δύσις *F* 321, 12
(2. Nov.).
πλειάς: ἐπιτέλλει Euctem. ap.
G 194, 14 (5. Mai.).
προκύνων: ἀνίσχει *C* 139, 20
(16. Iul.). — ἑῶος ἐπιτέλλει
A 290, 24 (14. Iul.); ἑῶος
ἐπιτέλλει *Q* 294, 11 (10. Iul.).
προτρογγητῆρ: ἑῶος ἐπιτέλλει *A*
291, 8 (28. Aug.); ἀκρόνυχος
ἐπιδύνει Dosith. ap. *G* 183,
4 (13. Aug.); φαίνεται Euct.
ap. *G* 183, 17 (5. Sept.);
ἐφανής Euctem. ap. *G* 191,
19 (4. Mart.). — vide τρο-
γητῆρ.

σκορπίος: δύεται *C* 129, 1. 3. 8
(29. et 30. Mart.; 1. Apr.); *C*
132, 1 (25. Apr.); ἔωθεν ἀνι-
σχει *C* 133, 3 (4. Mai.); τὸ
μέσον τ. σκ. δύεται *C* 133, 6
(6. Mai.); δύεται *C* 134, 1

(14. Mai.); δύνεται *C* 149, 5. 6 (6. et 7. Oct.); 150, 15 (23. Oct.); τὸ μεταπον τοῦ σκ. δύνεται *C* 151, 3 (26. Oct.); λαμπρὸν ἄστρον τοῦ σκ. *C* 152, 13 (9. Nov.); τοῦ σκ. τὸ μέσον ἄστρον ἀνίσχει *C* 153, 2 (12. Nov.); ὄρθρον δύνεται *C* 153, 5 (14. Nov.); ὅλος ἀνίσχει *C* 155, 15 (8. Dec.); 156, 5 (13. Dec.). — ἀκρόνυχος ἀρχεται δύνειν Eudox. ap. *G* 185, 5 (7. Oct.); ὅλος ἀκρόνυχος δύνει eid. ap. *G* 185, 8 (12. Oct.); τοῦ σκ. τὸ μέταπον ἐπιτέλλει Callipp. ap. *G* 186, 8 (29. Oct.); ὁ ἐν τῷ σκ. λαμπρὸς ἀστήρ ἀνατέλλει eid. ap. *G* 187, 8 (10. Nov.); ἀρχεται ἐπιτέλλειν ἑῷς Eudox. ap. *G* 187, 11 (12. Nov.); τοῦ σκ. τὸ κέντρον ἐπιτέλλει Euct. ap. *G* 188, 5 (4. Dec.); σκ. ἑῷς <ὅλος> ἐπιτέλλει Eudox. ap. *G* 188, 19 (15. Dec.); τοῦ σκ. οἱ πρῶτοι ἀστέρες δύνουσιν Euct. ap. *G* 192, 12 (21. Mart.); ἑῷς δύνειν ἀρχεται Eudox. ap. *G* 194, 12 (3. Mai.); ἑῷς ὅλος δύνει eid. ap. *G* 194, 17 (13. Mai.).

στάρης: ἀνίσχει *C* 146, 19 (18. Sept.). — ἑῷς ἐπιτέλλει *A* 291, 14 (19. Sept.). — vide παρθένος.

στέρωνος: δύνεται *C* 117, 19 (1. Ian.); δύνεται ὄρθρον *C* 125, 17 (7. Mart.); δύνεται *C* 138, 19 (4. Iul.); δύνεται ὄρθρον *C* 139, 5 (7. Iul.); δύνεται *C* 142, 11 (5. Aug.); ἀνίσχει *C* 149, 2. 8 (5. et 8. Oct.); ὄρθρον ἀνίσχει *C* 149, 13 (11. Oct.); ἀνίσχει *C* 149, 17 (13. Oct.). — ἑῷς ἐπιτέλλει *A* 291, 21

(6. Oct.); δύνει *A* 292, 11 (27. Nov.). — ἑῷς ἐπιτέλλει *Q* 294, 17 (4. Oct.). — δύνεται *L* 295, 3 (1. Ian.). — ἑῷς ἀρχεται δύνειν Dosith. ap. *G* 181, 17 (11. Iul.); δύνει Eudox. ap. *G* 182, 19 (5. Aug.); ἀνατέλλει Euct. ap. *G* 184, 22 (2. Oct.); ἀκρόνυχος δύνει Eudox. ap. *G* 189, 13 (1. Ian.); ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει Eudox. ap. *G* 192, 8 (13. Mart.). — δύνεται ὄρθρον Varr. ap. *L* 296, 10 (7. Mart.).

ταῦρος: ἡ κεφαλὴ τοῦ τ. δύνεται *C* 131, 9 (21. Apr.); ἡ κεφαλὴ τοῦ τ. ἀναφαίνεται *C* 133, 14 (10. Mai.); ἡ οὐρὰ τοῦ τ. δύνεται *C* 150, 13 (22. Oct.); τὸ κέρασ τοῦ τ. σὺν τῷ ἡλίῳ δύνεται *C* 153, 13 (19. Nov.); τὰ κέρατα τοῦ τ. δύνονται *C* 154, 2 (23. Nov.). — τοῦ τ. ἡ κέρκος δύνει Callipp. ap. *G* 185, 15 (23. Oct.); τοῦ τ. ἡ κεφαλὴ δύνει eid. ap. *G* 186, 14 (3. Nov.); τοῦ τ. τὰ κέρατα δύνεται eid. ap. *G* 187, 20 (22. Nov.); τοῦ τ. ἡ κέρκος ἐπιτέλλει eid. ap. *G* 194, 4 (26. Apr.); ἡ τοῦ τ. κεφαλὴ ἐπιτέλλει eid. ap. *G* 194, 15 (5. Mai.); λήγει ἀνατέλλων eid. ap. *G* 195, 6 (24. Mai.).

τοξότης: ἐν ἐσπέρᾳ δύνεται *C* 123, 8 (13. Febr.); δύνεται *C* 134, 14 (22. Mai.); δύνεται *C* 155, 7 (4. Dec.); τὸ μέσον τοῦ τ. ἀνίσχει *C* 155, 11 (6. Dec.). — ἀρχεται ἀνατέλλειν Callipp. ap. *G* 187, 27 (1. Dec.); λήγει ἀνατέλλων eid. ap. *G* 189, 4 (24. Dec.). —

ἀνίσχει Eudox. ap. *L* 299, 1 (2. Dec.).

τρυγητής: ἄρχεται φαίνεσθαι *C* 125, 7 (2. Mart.); ἀνίσχει *C* 143, 15 (27. Aug.); 145, 10 (4. Sept.). — vide προτρυνγήτης.

ῥάδες: ἀνίσχονσι *C* 130, 1 (6. Apr.); τὸ λοιπὸν τῶν ὅ. δύνεται *C* 130, 3 (7. Apr.); κρύπτονται *C* 130, 11 (12. Apr.); δύνονται *C* 131, 1 (16. Apr.); καθόλου δύνονται *C* 131, 6 (19. Apr.); ἀνίσχονσι *C* 133, 18 (13. Mai.) et 134, 10 (20. Mai.); ἄρχονται ἀνίσχειν *C* 134, 18 (24. Mai.); ὅλαι ἀνίσχονσι *C* 135, 14 (1. Iun.); δύνονται *C* 151, 5 (27. Oct.); ὁρθρον δύνονται *C* 153, 16 (21. Nov.). — ἅμα ἥλιον ἀνατολῇ ἐπιτέλλουσι *A* 290, 5 (1. Mai.); ἔσθαι φαίνονται *A* 290, 13 (7. Mai.); ἐσπέρου ἐπιτέλλουσι *A* 292, 1 (17. Oct.); ἔσθαι δύνουσι *A* 292, 9 (21. Nov.). — ἅμα ἥλιον ἀνατολῇ ἀνατέλλουσι *Q* 294, 5 (30. Apr.). — ἀκρόννηγοι ἐπιτέλλουσιν Eudox. ap. *G* 185, 13 (17. Oct.); δύνονται Euct. ap. *G* 187, 18 (21. Nov.); δύνουσι Eudox. ap. *G* 187, 22 (23. Nov.); ἀκρόννηγοι δύνουσι Eudox. ap. *G* 193, 12 (12. Apr.); κρύπτονται Euct. ap. *G* 193, 14 (14. Apr.); ἔσθαι ἐπιτέλλουσιν eid. ap. *G* 195, 7 (24. Mai.); item Callipp. ap. *G* 195, 13 (29. Mai.). — δύνονται Philippo ap. *L* 296, 24 (22. Mart.); ἀνίσχονσι Metrodoro ap. *L* 296, 26 (22. Mart.); ἐν ἐσπέρᾳ ἀνίσχονσι Metrodoro ap. *L* 297, 8

(18. Oct.); δύνονται Varroni ap. *L* 298, 26 (1. Dec.).

ῥάς, ἡ: δύνεται *C* 130, 16 (15. Apr.); δύνεται *C* 131, 4 (17. Apr.); δύνεται καθόλου *C* 132, 4 (26. Apr.); μετὰ τοῦ ἥλιου ἀνίσχει *C* 132, 16 (2. Mai.); δύνεται *C* 133, 14 (10. Mai.). ὁδροχόος: ἄρχεται ἀνίσχειν *C* 120, 11 (20. Ian.); παντελής ἀνίσχει *C* 120, 13 (21. Ian.); τὰ μέσα ἀνίσχει *C* 122, 10 (5. Febr.); ἀνίσχει *C* 123, 1 (9. Febr.); ἄρχεται ἀνίσχειν *C* 124, 13 (23. Febr.); ἄρχεται δύνεσθαι *C* 141, 1 (25. Iul.); τὸ μέσον τοῦ ὅ. δόεται *C* 142, 16 (7. Aug.); τὸ μέσον τοῦ ὅ. ἀνίσχει *C* 142, 18 (8. Aug.). — μέσος ἀνατέλλει Callipp. ap. *G* 191, 1 (7. Febr.); ἀνίσχει Callipp. ap. *L* 295, 15 (20. Ian.); ἀνίσχει Eudox. ap. *L* 295, 20 (21. Ian.) et 296, 1 (22. Ian.).

χηλαί: ἄρχονται ἀνατέλλουσαι Callipp. ap. *G* 185, 9 (12. Oct.); ἄρχονται δύνουσαι Callipp. ap. *G* 193, 15 (14. Apr.). — vide ζυγός.

Ῥοίων: ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τ. Ῥ. κρύπτεται *C* 132, 2 (25. Apr.); ὁ ὥμος τ. Ῥ. ἀνίσχει *C* 136, 5 (6. Iun.); οἱ ὥμοι τ. Ῥ. ἀνίσχονσι *C* 137, 13 (15. Iun.); φαίνονται *C* 137, 10 (18. Iun.); ἀνίσχει ἔσθην *C* 137, 12 (19. Iun.); ἐπιτολῇ τ. Ῥ. *C* 137, 17 (23. Iun.); ἀνίσχει *C* 138, 7 (27. Iun.); ἡ ζώνη τ. Ῥ. ἀναφαίνεται *C* 138, 12 (30. Iun.); ἀνίσχει *C* 138, 19 (4. Iul.); ὅλος ἀνίσχει *C* 139, 9 (9. Iul.); ὅλος ὁρθρον ἀνίσχει *C* 139, 15

(12. Iul.); ἀνίσχει *C* 139, 20 (16. Iul.) et 140, 6 (19. Iul.); ὁλος φαίνεται *C* 140, 7 (19. Iul.); ἀνίσχει *C* 150, 4. 6 (16. et 17. Oct.); παντελῶς δύνει *C* 151, 7 (28. Oct.); ὁλος ἀποκρύπτεται *C* 151, 13 (31. Oct.); δύνει *C* 152, 10 (7. Nov.); ὁρθρον δύνει *C* 153, 4 (13. Nov.); ἀνίσχει *C* 153, 12 (18. Nov.); δύνει *C* 154, 2. 15 (23. et 30. Nov.); ὁλος ὁρθρον δύνει *C* 155, 3 (1. Dec.). — ἐσπέριος κρύπτεται *A* 290, 4 (27. Apr.); ἔως ἄρχεται ἐπιτέλλειν *A* 290, 20 (25. Iun.); ὁλος ἐπιτέλλει *A* 290, 23 (3. Iul.); ἐπιτέλλει *A* 292, 11 (27. Nov.). — ἐσπέριος κρύπτεται *Q* 294, 4 (29. Apr.); ἄρχεται ἐπιτέλλειν *Q* 294, 9 (23. Iun.); ὁλος ἐπιτέλλει *Q* 294, 10 (10. Iul.); ἄρχεται δύνειν *Q* 294, 21

(11. Nov.). — ἔως ὁλος ἐπιτέλλει Eudox. ap. *G* 181, 13 (6. Iul.); ὁλος ἐπιτέλλει Euct. ap. *G* 181, 15 (8. Iul.); ἀκρόνυχος ἄρχεται ἐπιτέλλειν Eudox. ap. *G* 186, 19 (6. Nov.); ἄρχεται δύνειν Euct. ap. *G* 187, 5 (9. Nov.); item Eudox. ap. *G* 187, 14 (13. Nov.); δύνει φανερώς Callipp. ap. *G* 188, 1 (1. Dec.); ἔως δύνει Eudox. ap. *G* 188, 3 (2. Dec.); ἄρχεται δύνειν (ἀπὸ ἀκρόνυχου?) Eudox. ap. *G* 193, 8 (4. Apr.); ἀκρόνυχος δύνει eid. ap. *G* 193, 22 (23. Apr.); ὦ-ος ὥμος ἐπιτέλλει Euct. ap. *G* 195, 23 (17. Iun.); ἄρχεται ἐπιτέλλειν Eudox. ap. *G* 195, 24 (17. Iun.); item Demoer. ap. *G* 195, 25 (22. Iun.).

andromeda vesperi exoritur
Co 310, 5 (31. Aug.).

anguifer (ὀφιοῦχος) mane occidit
Co 308, 18 (21. Iun.).

aquarius incipit oriri *Co* 304, 14 (21. Ian.); mediae partes aquarii oriuntur *Co* 305, 6 (5. Febr.); incipit occidere *Co* 309, 4 (25. Iul.); occidit medius *Co* 309, 15 (7. Aug.).

aquila exoritur *Co* 308, 11 (1. 2. Ian.); exoritur *Co* 309, 7 (27. Iul.); occidit *Co* 309, 10 (30. Iul.); mane oritur *Co* 313, 8 (7. Dec.); vesperi occidit *Co* 313, 23 (29. Dec.). — vesperi occidit Atticae ap. *Pl* 324, 8 (30. Dec.). — vesperi oritur Caesari et Assyriae ap. *Pl* 326, 13

(2. Iun.); occidit matutino Aegypto ap. *Pl* 327, 14 (20. Iul.); matutino occidit Atticae ap. *Pl* 327, 18 (23. Iul.?). in Italia exoritur *Pl* 329, 13 (20. Dec.).

arcturus prima nocte oritur *Co* 305, 20 (21. Febr.); mane occidit *Co* 308, 7 (22. et 23. Mai.); occidit *Co* 308, 12 (7. Iun.); incipit occidere *Co* 310, 2 (27. Aug.); exoritur *Co* 310, 9 (5. Sept.); exoritur *Co* 310, 17 (17. Sept.); vesperi occidit *Co* 312, 2 (29. Oct.). — arcturi exortus vespertinus *Pl* 324, 22 (23. Febr.); occasus matutinus Caesari ap. *Pl* 326, 7 (11. Mai.); arcturus matutino oc-

- cidit Italiae ap. *Pl* 326, 15 (7. Iun.); medius occidit *Pl* 327, 20 (6. Aug.); matutino oritur Atticae ap. *Pl* 328, 11 (5. Sept.); medius oritur Caesar ap. *Pl* 328, 12 (12. Sept.); occidit Caesar ap. *Pl* 329, 8 (31. Oct.); occidit vesperi *Pl* 329, 9 (2. Nov.); exortus *Pl* 330, 20 (16. Sept.).
 argo exoritur *Co* 306, 6 (14. Mart.); occidit *Co* 310, 25 (22. Sept.).
 aries incipit exoriri *Co* 306, 14 (23. Mart.); occidere incipit *Co* 310, 23 (21. Sept.); medius occidit *Co* 311, 12 (6. Oct.).
 auriga occidit mane *Co* 311, 8 (4. Oct.).
 cancer medius occidit (?) *Co* 308, 24 (6. Iul.); occidit *Co* 313, 28 (3. Ian.). — cancri exortus Caesar ap. *Pl* 324, 23 (6. Mart.).
 canicula apparet *Co* 309, 6 (26. Iul.); occidit solis ortu *Co* 313, 2 (25. Nov.); occidit vesperi *Co* 313, 23 (30. Dec.). — exoritur Aegypto ap. *Pl* 327, 1 (4. Iul.); exoritur Italiae ap. *Pl* 327, 7 (17. Iul.); exoritur *Pl* 330, 11 (18. Iul.).
 canis se vesperi celat *Co* 307, 13 (30. Apr.). — matutino occidens Caesar ap. *Pl* 324, 7 (30. Dec.); vesperi occultatur Boeotiae et Atticae ap. *Pl* 325, 21 (26. Apr.); absconditur Assyriae ap. *Pl* 325, 24 (28. Apr.); occultatur vesperi Aegypto ap. *Pl* 326, 2 (8. Mai.); occidens vesperi in Attica ap. *Pl* 326, 11 (21. Mai.).
 capella exoritur Caesar ap. *Pl* 326, 2 (8. Mai.); vesper occidens Caesar ap. *Pl* 328, 10 (21. Mai.); matutino exoritur Philippo, Callippio, Dositheo, Parmenisco, Ceroni, Critoni, Democrito Eudoxo ap. *Pl* 328, 22 (28. Sept.); oritur vesperi Caesar ap. *Pl* 328, 12 (9. Sept.).
 capra mane exoritur *Co* 307, 11 (29. Apr.); mane exoritur *Co* 308, 9 (25. 26. 27. Mai.); exoritur *Co* 310, 11 (7. Sept.); occidit mane *Co* 313, 18 (23. Dec.).
 capricornus medius occidit *Co* 308, 25 (8. Iul.).
 cassiopa incipit occidere *Co* 312, 4 (30. et 31. Oct.).
 centaurus totus apparet *Co* 307, 18 (3. Mai.); incipit mane oriri *Co* 310, 27 (23. Sept.); exoriri mane desinit *Co* 311, 27 (25. Oct.).
 cepheus vesperi exoritur *Co* 308, 26 (9. Iul.).
 corona occidit mane *Co* 308, 23 (4. Iul.); incipit exoriri *Co* 311, 10 (5. Oct.); cor. clara stella exoritur *Co* 311, 13 (8. Oct.); c. tota mane exoritur *Co* 311, 16 (13. et 14. Oct.). — occidit matutino Chaldaeis ap. *Pl* 327, 3 (4. Iul.); exoritur mane Atticae ap. *Pl* 328, 27 (2. Oct.); exoriri incipit Caesar ap. *Pl* 328, 3 (5. Oct.). — in corona fulgens stella exoritur Caesar ap. *Pl* 329, 4 (8. Oct.); c. tota eidem exoritur ap. *Pl* 329, 6 (15. Oct.).
 crater oritur *Co* 305, 12 (14. Febr.); matutino tempore apparet *Co* 310, 21 (19. Sept.).

- delphinus incipit occidere *Co* 304, 23 (30. Ian.); vesperi exoritur *Co* 308, 13 (10. Iun.); d. occasus *Co* 309, 18 (13. Aug.); d. occasus matutinus *Co* 309, 20 (14. Aug.); incipit oriri mane *Co* 313, 21 (27. Dec.). — matutino exoritur *Caesari ap. Pl* 324, 10 (4. Ian.); vespertinus occasus *Italiae ap. Pl* 324, 12 (8. Ian.); vesperi exoritur *Pl* 326, 16 (8. et 10. Iun.); occidens *Aegypto et Caesari ap. Pl* 328, 5 (12. Aug.).
- equus mane oritur *Co* 306, 3 (7. Mart.); occidit mane *Co* 306, 12 (23. Mart.). — oriens vesperi *Atticae ap. Pl* 328, 4 (12. Aug.).
- fidicula vesperi occidit *Co* 304, 16 (22. Ian.); occidit *Co* 304, 23 (30. Ian.); prima nocte apparet *Co* 307, 8 (23. Apr.); mane exoritur *Co* 312, 7 (3. Nov.); idem sidus totum exoritur *Co* 312, 8 (6. Nov.). — matutino exoritur *Caesari ap. Pl* 324, 10 (5. Ian.); vespera occidit *Pl* 324, 17 (7. Febr.); mane (?) oritur *Boeotiae et Atticae ap. Pl* 325, 22 (26. Apr.). — f. exortus *Caesari ap. Pl* 326, 9 (13. Mai.); f. occasus eidem *ap. Pl* 327, 21 (11. Aug.); f. occasus *Pl* 327, 22 (8. Aug.).
- fidis incipit occidere *Co* 305, 1 (1. Febr.); tota occidit *Co* 305, 3 (3. Febr.); mane oritur *Co* 307, 27 (13. Mai.); mane exoritur *Co* 307, 29 (15. Mai.); occidit mane *Co* 309, 17 (12. Aug.); occidit *Co* 309, 24 (25. Aug.); exoritur mane *Co* 312, 18 (16. Nov.); exoritur mane *Co* 314, 2 (5. Ian.).
- haedi exoriuntur *Co* 311, 2 (27. Sept.); oriuntur vesperi *Co* 311, 12 (6. Oct.). — exoriuntur *Aegypto ap. Pl* 325, 20 (25. Apr.); exoriuntur *Philippo, Callippo, Dositheo, Eudoxo ceteris ap. Pl* 328, 25 (29. Sept.); occidunt vesperi *Caesari ap. Pl* 329, 3 (6. Oct.).
- heniochus occidit mane *Asiae et Caesari ap. Pl* 328, 27 (3. Oct.).
- iugulae exoriuntur vesperi *Co* 311, 21 (15. et 16. Oct.).
- kallisto occidit *Co* 305, 7 (7. Febr.).
- leo mane incipit occidere *Co* 304, 12 (16. Ian.); leon. quae est in pectore clara stella occidit *Co* 304, 19 (27. Ian.); medius occidit *Co* 305, 3 (3. Febr.); desinit occidere *Co* 305, 17 (20. Febr.); leon. in pectore clara stella exoritur *Co* 309, 8 (29. Iul.); medius exoritur *Co* 309, 13 (4. Aug.); leonis in pectore stella regia matutino occidit *Pl* 324, 15 (25. Ian.); eadem matutino *Caesari emergit ap. Pl* 327, 19 (30. Iul.).
- libra sole oriente occidere incipit *Co* 306, 23 (10. Apr.); occidit 306, 27 (13. Apr.). — librae occasus *Caesari ap. Pl* 325, 12 (8. Apr.).
- nepa incipit occidere *Co* 306, 8 (15. Mart.); occidit *Co* 306,

- 10 (16. Mart.); occidit mane *Co* 306, 17 (1. Apr.); medius occidit *Co* 307, 20 (6. Mai.); nepae frons exoritur *Co* 311, 27 (26. Oct.).
- Orionis exortus *Pl* 324, 26 (9. Mart.); Orion et gladius eius incipiunt abscondi Aegypto ap. *Pl* 325, 11 (5. Apr.); Or. totus absconditur Assyriae ap. *Pl* 325, 23 (27. Apr.); Or. gladius occidere incipit Caesari ap. *Pl* 326, 11 (22. Mai.); Or. gladius exoritur *Pl* 326, 18 (15. Iun.); item in Aegypto ap. *Pl* 326, 19 (19. Iun. ??); Or. gladius Caesari occidere incipit ap. *Pl* 326, 21 (21. Iun.); Or. exoritur Caesari ap. *Pl* 326, 25 (26. Iun.); Or. zona exoritur Assyriae ap. *Pl* 326, 26 (4. Iul.); O. totus exoritur Atticae ap. *Pl* 327, 4 (4. Iul.); O. desinit exoriri Aegyptiis ap. *Pl* 327, 5 (14. Iul.); O. gladius occidere incipit *Pl* 329, 10 (9. Nov.).
- pisces occidunt mane *Co* 310, 23 (21. Sept.). — piscium commissura occidit Caesari ap. *Pl* 328, 20 (21. Sept.).
- piscis aquilonius desinit occidere *Co* 310, 11 (7. Sept.); p. aqu. exortus *Pl* 324, 25 (8. Mart.).
- piscis austrius desinit occidere *Co* 310, 8 (2. Sept.).
- procyon exoritur mane *Co* 309, 1 (15. Iul.). — exoritur matutino Aegypto ap. *Pl* 326, 26 (4. Iul.); exoritur Italiae ap. *Pl* 327, 6 (17. Iul.); Assyriae ibid. (18. Iul.).
- sagitta crepusculo incipit oriri (?) *Co* 305, 22 (22. Febr.). — vesperi occidit Aegypto ap. *Pl* 324, 11 (5. Ian.); occidit Assyriae ap. *Pl* 325, 9 (28. Aug.); occidit mane Atticae ap. *Pl* 328, 11 (5. Sept.).
- sagittarius vesperi occidit *Co* 305, 10 (13. Febr.); medius occidit *Co* 313, 7 (6. Dec.).
- scorpionis stella clara exoritur *Co* 312, 12 (9. Nov.); s. totus mane exoritur *Co* 313, 12 (13. Dec.). — s. occasus Caesari ap. *Pl* 325, 1 (15. Mart.).
- spica quam tenet virgo exoritur matutino Aegypto ap. *Pl* 328, 16 (16. Sept.).
- sucula cum sole exoritur *Co* 307, 17 (2. Mai.); mane occidit *Co* 312, 25 (21. Nov.).
- suculae celantur *Co* 306, 25 (12. Apr.); se vesperi celant *Co* 307, 3 (18. Apr.); exoriuntur *Co* 308, 5 (20. Mai.); mane oriuntur *Co* 312, 21 (18. Nov.); totae occidunt *Co* 313, 3 (30. Nov.). — vesperi occidunt Aegypto ap. *Pl* 325, 14 (18. Apr.); matutino exoriuntur Caesari ap. *Pl* 326, 1 (2. Mai.); vesperi exoriuntur *Pl* 329, 7 (16. Oct.); exoriuntur cum sole Caesari ap. *Pl* 329, 9 (31. Oct.).
- tauri cauda occidit *Co* 311, 25 (22. Oct.); caput tauri occidit *Co* 312, 6 (1. et 2. Nov.); tauri cornua vesperi occidunt *Co* 312, 23 (20. Nov.).
- vergiliae vesperi celantur *Co* 306, 20 (6. Apr.); exoriuntur mane *Co* 307, 22 (7. Mai.); totae apparent *Co* 307, 25

(10. Mai.); exoriuntur vesperi *Co* 311, 15 (10. Oct.); solis exortu incipiunt occidere *Co* 311, 23 (20. et 21. Oct.); occidunt *Co* 312, 1 (28. Oct.); mane occidunt *Co* 312, 11 (8. Nov.). — vesperi occultantur Atticae ap. *Pl* 325, 8 (3. Apr.); item Boeotiae ibid. 325, 9 (4. Apr.); item Caesari et Chaldaeis ibid. 325, 10 (5. Apr.); v. exortus ap. *Pl* 326, 4 et 330, 7 (10. Mai.); vesperi exoriuntur Caesari ap. *Pl* 328, 5 (10. Oct.); occidunt *Pl* 329, 11 (11. Nov.).

vindemitor apparet *Co* 305, 29 (2. Mart.); exoritur mane *Co* 310, 1 (27. Aug.). — v. emer- sus maiori parti auctorum ap. *Pl* 324, 24 (6. Mart.); exoriri mane incipit Caesari et Assyriae ap. *Pl* 328, 6 (22. Aug.); exoritur Aegypto 328, 10 (5. Sept.).

virginis umeri exoriuntur *Co* 310, 3 (30. Aug.); v. media exoritur *Co* 310, 18 (11. Sept.); spica virg. exoritur *Co* 310, 20 (18. Sept.); v. desinit oriri *Co* 311, 4 (28. Sept.); desinit occidere *Co* 311, 9 (4. Oct.).

II

AVCTORES

[in latinum indicem cur geographica a Plinio exhibita nomina recepta sint, neminem fugit]

Αἰγύπτιοι *P* 212, 1. 11. 17; *P* 213, 1. 6; *P* 214, 1. 12. 15. 19; *P* 215, 7. 14; *P* 216, 4. 13; *P* 217, 3. 7. 14; *P* 218, 1. 7. 14; *P* 219, 4. 9. 16; *P* 220, 5. 12; *P* 221, 4. 15; *P* 222, 4. 6. 16; *P* 223, 3; *P* 224, 1. 11; *P* 225, 4. 20; *P* 226, 8; *P* 227, 3. 21; *P* 228, 18; *P* 229, 3. 9. 14; *P* 230, 13. 18; *P* 231, 2. 6. 17; *P* 232, 2. 13. 16; *P* 233, 2; *P* 234, 2. 16. 20; *P* 235, 12. 18. 21; *P* 237, 11. 15; *P* 238, 1. 4. 13. 14; *P* 239, 10; *P* 240, 5. 11; *P* 241, 2. 5. 11. 14. 22; *P* 242, 3. 13. 21; *P* 243, 3; *P* 244, 3. 13. 17 (?). 22; *P* 245, 8. 12. 14. 20; *P* 246, 5. 8. 16. 18; *P* 247, 7. 11. 13; *P* 248, 8. 18; *P* 249, 1. 12. 15. 17;

P 250, 7. 9. 17. 20; *P* 251, 4. 15. 19; *P* 252, 1. 4. 10. 15. 19; *P* 253, 2. 6. 13; *P* 254, 4. 7. 12. 16. 18; *P* 255, 2. 3. 12; *P* 256, 3. 5. 13. 16; *P* 257, 1. 6. 15; *P* 258, 2. 6. 9; *P* 259, 2. 4. 8. 18; *P* 261, 1. 6. 10. 17; *P* 262, 3. 6. 10. 11; *P* 263, 11. 15; *P* 264, 7. 15; *P* 265, 2. 6. 14; *P* 266, 2. 6. 15. 19; *P* 267, 3. 7. 12. 15; *P* 268, 6. 10. 17; *P* 269, 6. 10; *P* 270, 7. 13. 15. 17. 20; *P* 271, 3. 21; *P* 272, 1. 6. 9. 17; *P* 273, 7; *P* 275, 2. 6. 14. — Aegyptii *Pl* 327, 5.

Βάρβαροι *L* 295, 6; 296, 10. 20; 297, 19; 298, 1. 11. 27. — ὁ Πρωατος *C* 158, 1.

Δημόκριτος C 157, 20. — *P* 213, 19; *P* 215, 18; *P* 217, 12; *P* 220, 13; *P* 223, 14; *P* 227, 5; *P* 229, 10; *P* 230, 11; *P* 233, 8. 15; *P* 234, 20; *P* 237, 17; *P* 238, 6; *P* 240, 12; *P* 241, 6; *P* 243, 5; *P* 245, 1; *P* 246, 16; *P* 247, 18; *P* 252, 2; *P* 258, 10; *P* 259, 8; *P* 263, 19; *P* 267, 4; *P* 268, 21; *P* 271, 21; *P* 275, 5. 13. 19. — *G* 186, 5. 21; *G* 188, 12; *G* 190, 11. 19; *G* 191, 12; *G* 192, 1; *G* 193, 9; *G* 195, 17. 25. — *L* 295, 7. 12; *L* 296, 4. 18; *L* 297, 6. 25; *L* 298, 22. — *E* 301, 516. 519. 527. 532. — Democritus *Pl* 323, 22; *Pl* 328, 24.

Δοσίθεος P 213, 9; *P* 214, 2; *P* 217, 8; *P* 218, 5. 10; *P* 219, 5; *P* 220, 13; *P* 222, 7; *P* 223, 9; *P* 225, 9; *P* 227, 4; *P* 229, 10. 15; *P* 231, 18; *P* 233, 11; *P* 234, 12; *P* 236, 6; *P* 238, 11; *P* 240, 6; *P* 242, 1; *P* 243, 10; *P* 245, 9; *P* 246, 6; *P* 248, 2; *P* 249, 8; *P* 250, 4; *P* 254, 10. 19; *P* 255, 7; *P* 259, 3; *P* 262, 4; *P* 263, 17; *P* 267, 7; *P* 269, 1. 7; *P* 270, 2; *P* 275, 3. 6. 17. — *G* 181, 17. 19; *G* 183, 4; *G* 185, 3. — *L* 297, 13. — Dositheus *Pl* 328, 23.

Εὔδοξος P 211, 8; *P* 212, 12. 15; *P* 213, 13. 18; *P* 214, 13. 16; *P* 215, 9. 14; *P* 216, 8. 16; *P* 217, 8; *P* 218, 3. 5. 10. 14. 18; *P* 221, 10. 15; *P* 223, 13; *P* 224, 12. 20; *P* 225, 4. 15; *P* 226, 1; *P* 227, 4; *P* 228, 7; *P* 229, 4.

14. 20; *P* 230, 2. 7. 14; *P* 231, 2. 17. 20; *P* 233, 8. 8; *P* 235, 8. 19; *P* 236, 5; *P* 238, 11; *P* 239, 4. 14; *P* 241, 2. 5. 11; *P* 242, 23; *P* 245, 3; *P* 247, 1. 12. 18; *P* 248, 8. 12. 19; *P* 249, 12. 20; *P* 250, 10. 18; *P* 251, 15; *P* 252, 4. 20; *P* 254, 8. 18; *P* 255, 14; *P* 256, 3. 6. 13. 17; *P* 257, 7; *P* 259, 3; *P* 264, 2; *P* 268, 14. 17; *P* 269, 1 adn.; *P* 269, 6. 11; *P* 270, 2. 5. 21; *P* 271, 17; *P* 272, 7. 13. 17; *P* 275, 5. 11; *P* 276, 1. — *G* 181, 11; *G* 182, 1. 11. 16. 19. 25; *G* 183, 4. 7. 9. 13. 24; *G* 184, 17; *G* 185, 1. 3. 8. 11. 13. 17; *G* 186, 12. 19; *G* 187, 3. 11. 13. 16. 22; *G* 188, 7. 9. 14. 17 (?). 19. 21. 23; *G* 189, 9. 16; *G* 190, 13. 15. 17; *G* 191, 13; *G* 192, 5. 8; *G* 193, 3. 7. 12. 18. 22. — *L* 295, 20; *L* 296, 1. 9. 16; *L* 297, 10. 22. 26; *L* 298, 19; *L* 299, 2. — *E* 301, 516. 519. 525. 532. — *ὁ πολὺς C* 157, 20. — Eudoxus *Co* 303, 26; *Pl* 322, 9; *Pl* 328, 24; *Pl* 331, 4.

Εὐκτήμων P 212, 14; *P* 214, 2; *P* 215, 17; *P* 216, 1. 8. 13; *P* 219, 17; *P* 220, 2; *P* 221, 1. 5. 17; *P* 222, 1. 17. 20; *P* 223, 9; *P* 225, 8; *P* 228, 7. 12; *P* 229, 4; *P* 230, 1. 6. 10; *P* 233, 14; *P* 234, 2; *P* 235, 4. 13; *P* 237, 8. 11. 17; *P* 238, 6; *P* 242, 1. 16; *P* 244, 9; *P* 245, 5. 8; *P* 246, 1. 5. 8; *P* 247, 8. 18; *P* 249, 18; *P* 250, 10. 14; *P* 252, 11; *P* 253, 7; *P* 255, 4; *P* 257, 15. 18; *P* 258, 3; *P* 266, 3; *P* 268, 1. 7. 12; *P* 269, 1; *P* 275, 4. 9; *P*

- 276, 2. — *G* 181, 15; *G* 182, 1. 6. 14. 23; *G* 183, 1. 17; *G* 184, 4. 12. 15. 19. 22; *G* 186, 10. 16; *G* 187, 4. 18. 26; *G* 188, 5. 10. 17; *G* 189, 3. 7. 11. 18. 23; *G* 190, 3. 10; *G* 191, 1. 4. 18; *G* 192, 2. 10. 12. 22; *G* 193, 5. 14; *G* 194, 1. 2. 8. 14. 21; *G* 195, 1. 3. 5. 7. 23. — *L* 295, 15; *L* 296, 2; *L* 298, 5; *L* 299, 6. — *E* 301, 522. 528. 534. — Euctemon *Pl* 322, 8.
- Ἰππάρχος* *C* 158, 1. — *P* 211, 8. 11; *P* 212, 2. 12; *P* 214, 5; *P* 215, 10; *P* 216, 4. 8; *P* 217, 17; *P* 218, 3. 21; *P* 220, 14; *P* 221, 12. 17; *P* 222, 10. 21; *P* 223, 4; *P* 225, 20; *P* 229, 19; *P* 230, 20; *P* 231, 12; *P* 232, 13; *P* 233, 4; *P* 235, 8; *P* 236, 6. 14. 19; *P* 237, 16; *P* 238, 4. 8. 19; *P* 241, 5. 12. 14. 22; *P* 242, 11. 16; *P* 243, 4; *P* 244, 1. 4; *P* 245, 6. 10; *P* 246, 7. 19; *P* 247, 5. 8; *P* 249, 5. 8. 15. 18; *P* 251, 10; *P* 255, 13; *P* 256, 14; *P* 257, 1. 18; *P* 258, 11; *P* 263, 2. 15; *P* 265, 8. 14; *P* 266, 17. 20; *P* 267, 10; *P* 268, 21; *P* 269, 14; *P* 270, 21; *P* 272, 18; *P* 273, 2; *P* 275, 5. 12. 19. — *L* 295, 17. — Hipparchus *Co* 303, 23; *Co* 304, 2; *Co* 313, 5.
- Καίσαρ* *P* 212, 2. 18; *P* 213, 11; *P* 214, 7; *P* 217, 3; *P* 218, 11; *P* 219, 12; *P* 221, 6. 12; *P* 224, 1. 7. 12; *P* 225, 9; *P* 228, 7. 19; *P* 229, 3; *P* 230, 1. 6; *P* 231, 8; *P* 232, 13. 18; *P* 235, 21; *P* 237, 6. 11; *P* 240, 12; *P* 241, 8; *P* 243, 10; *P* 244, 14. 17(?); *P* 246, 20; *P* 247, 5; *P* 250, 5. 18; *P* 251, 15; *P* 253, 3; *P* 256, 9. 11; *P* 257, 7. 15; *P* 259, 13. 19; *P* 264, 15; *P* 266, 19; *P* 268, 2. 18; *P* 269, 13; *P* 270, 1; *P* 271, 6. 7. 14; *P* 272, 6. 17; *P* 275, 5. 12. 19. — *L* 295, 23; *L* 297, 16. — *C* 158, 2. — Caesar *Pl* 324, 6. 20. 24. 27; *Pl* 325, 7. 10. 12. 17. 19; *Pl* 326, 1. 6. 12. 21. 25; *Pl* 327, 17. 20. 22; *Pl* 328, 5. 6. 12. 18. 20. 27; *Pl* 329, 1. 4. 8.
- Κάλλιππος* *P* 212, 5. 14; *P* 213, 14; *P* 215, 1; *P* 216, 13; *P* 218, 11; *P* 219, 16. 17; *P* 220, 2; *P* 221, 5. 12; *P* 222, 1; *P* 223, 5; *P* 226, 2; *P* 228, 7. 12; *P* 230, 2. 7. 10. 14; *P* 232, 17; *P* 235, 14; *P* 237, 16; *P* 238, 6; *P* 241, 6. 12; *P* 242, 21; *P* 245, 12. 15. 18; *P* 246, 14; *P* 247, 8. 14. 17; *P* 248, 3; *P* 250, 14; *P* 252, 2. 16; *P* 256, 6; *P* 258, 3. 7; *P* 263, 17; *P* 265, 7; *P* 268, 11. 15; *P* 273, 5; *P* 275, 3. 8; *P* 276, 1. — *G* 181, 8; *G* 182, 4. 8; *G* 183, 9. 14. 21; *G* 184, 8. 13. 20; *G* 185, 9. 15; *G* 186, 8. 13; *G* 187, 8. 20. 27; *G* 188, 15; *G* 189, 4. 21; *G* 190, 4. 8; *G* 191, 1. 9; *G* 192, 8. 15. 20; *G* 193, 1. 15. 23; *G* 194, 4. 15; *G* 195, 6. 11. 17. 25. — *L* 295, 15. — *E* 301, 523. 529. 535. — Callippus *Pl* 328, 23.
- Κλώδιος* (*Κλαύδιος*), *ὁ Τούσκος* *C* 117, 5; *C* 157, 7.
- Κόνων* *P* 212, 9; *P* 213, 14; *P* 216, 1; *P* 221, 9; *P* 223, 5; *P* 226, 1; *P* 228, 1. 19; *P* 232, 17; *P* 242, 22; *P* 247, 11;

P 248, 8. 18; *P* 249, 1; *P* 250, 17; *P* 256, 4; *P* 263, 21; *P* 275, 4. 10; *P* 276, 2. — *Conon Pl* 328, 23.

Μέτων P 222, 10; *P* 232, 14. 17; *P* 247, 11. 17; *P* 248, 2; *P* 265, 17; *P* 275, 4. 8; *P* 276, 1. — *G* 181, 21; *G* 191, 8 (?). — *Meton Co* 303, 26.
Μητροδόστος C 158, 2. — *P* 212, 8; *P* 213, 19; *P* 214, 8; *P* 215, 1; *P* 216, 16; *P* 220, 1; *P* 221, 6. 16; *P* 222, 17; *P* 223, 4; *P* 228, 11; *P* 230, 9; *P* 232, 18; *P* 233, 3; *P* 235, 13; *P* 237, 8; *P* 238, 11; *P* 241, 8. 12; *P* 243, 4; *P* 245, 5. 8; *P* 250, 14; *P* 252, 1. 15; *P* 255, 18; *P*

258, 6; *P* 265, 7; *P* 266, 15; *P* 268, 1. 11. 14. 20; *P* 272, 14; *P* 275, 4. 10; *P* 276, 2. — *L* 296, 14. 26; *L* 297, 2; *L* 298, 8. 16.

νυξ F 321, 4. 7.

Φίλωνος P 212, 15; *P* 213, 4; *P* 216, 1. 13; *P* 221, 1. 17; *P* 222, 20; *P* 228, 12; *P* 233, 15; *P* 235, 4. 14; *P* 237, 8; *P* 242, 1. 21; *P* 245, 5; *P* 246, 1; *P* 247, 7; *P* 249, 18; *P* 250, 15; *P* 252, 11; *P* 253, 7; *P* 255, 4; *P* 257, 16. 18; *P* 266, 3; *P* 268, 1. 7; *P* 275, 3. 7. 17. — *L* 295, 10; *L* 296, 24. — *Philippus Pl* 323, 22.

Aegyptus Pl 322, 17; *Pl* 324, 11; *Pl* 325, 11. 14. 20; *Pl* 326, 2. 19. 26; *Pl* 327, 1. 14; *Pl* 328, 5. 10.

Anaximander Pl 322, 8.

Asia Pl 328, 27.

Assyria Pl 325, 18. 23; *Pl* 326, 13. 26; *Pl* 327, 6; *Pl* 328, 7. 8. 19.

Attica Pl 322, 15; *Pl* 324, 8; *Pl* 324, 26; *Pl* 325, 8. 16. 21; *Pl* 326, 11; *Pl* 327, 4. 18; *Pl* 328, 4. 11. 27.

Boeotia Pl 322, 18; *Pl* 325, 10. 21.

Chaldaei Co 313, 19; *Pl* 322, 22; *Pl* 325, 10; *Pl* 327, 3.

Criton Pl 328, 24.

Hellespontus Pl 322, 19.

Hesiodus Pl 322, 5.

Hyginus Co 303, 5; 304, 7.

Ionis Pl 322, 21.

Italia Pl 322, 11; *Pl* 324, 13; *Pl* 325, 2; *Pl* 326, 16; *Pl* 327, 8; *Pl* 329, 13.

Macedonia Pl 322, 17.

maior pars auctorum Pl 324, 24.

Parmeniscus Pl 323, 23.

Peloponnesus Pl 322, 21.
plerique Pl 322, 25.

Sosigenes Pl 321, 20.

Thales Pl 322, 7.

Tubero Pl 324, 16.

III

NOTABILIORA QVAEDAM

IN PTOLEMAEI PROOEMIO ET EPILOGO

ἀμφιφανείς (ἀστέρες) 206, 15, 19.
ἀνατολή ἐώρα 202, 4: ἀληθινή
202, 23; φαινόμενη 203, 3. —
ἐσπερία 202, 9: ἀληθής 202,
27; φαινόμενη 203, 5.

ἀστέρες πρῶτον μεγέθους quin-
decim 273, 18; δευτέρου με-
γέθους quindecim 274, 6.

δύσις ἐσπερία 202, 6: ἀληθής
203, 1; φαινόμενη 203, 8. —
ἐώρα 202, 12: ἀληθής 202,
27; φαινόμενη 203, 9.

ἐπιτολή 205, 4.

ἐνιαυτοφανείς (ἀστέρες) 206, 11,
19.

ἐπισημασίαι 208, 14.

ἡμερολόγια (-ικά?) 208, 24.

κλίματα cinque 200, 6; πρῶ-
τον ὥρων ιγ' s'' 200, 8; δεύ-
τερον ὥρων ιδ' 200, 12; 275,
10; τρίτον ὥρων ιδ' s'' 200,
16; 275, 18; 276, 3; τέταρ-
τον ὥρων ιε' 200, 19; 275,
20; 276, 4; πέμπτον ὥρων
ιε' s'' 200, 22.

κολοβοδιέξοδοι 205, 7; 206,
5, 21.

κρύψις 205, 6.

νυκτιδιέξοδοι 205, 22; 206, 23.

φάσις 201, 12.

χρονογραφία τοῦ ἔτους, ἡ καθ'
ἡμέρας 206, 26.

IV

NOTABILIORA QVAEDAM

QVAE AD CALENDARIA SPECTANT

ἔαρος ἀρχή Aegyptiis ap. P
241, 2 (7. Febr.); Eudoxo l. s.
(eod.); Caesari ap. P 241, 8
(9. Febr.); Metrodoro l. s.
(eod.); Hipparcho ap. P 241,
12 (11. Febr.) et 245, 6
(8. Mart.). — ξ. μέσον (?)
Clodio 131, 16 et 132, 3 (24.
et 25. Apr.).

θέρος ἀρχή Euctemoni ap. G
194, 14 (5. Mai.). — Eudoxo
ap. P 255, 14 (12. Mai.) et
256, 17 (18. Mai.); θ. προοί-
μιον Clodio 133, 10 et 12
(8. et 9. Mai.); θ. τὸ μεσαι-
τατον Clodio 140, 1 (17. Iul.);
θέρος ἄρχεται Clodio 134, 5
(16. Mai.).

ισσημερία ἐαρινή Ptolemaeo 247, 3 (22. Mart.); Callippo ap. *G* 192, 20 (23. Mart.); Euctemoni ap. *G* 192, 22 (23. Mart.); Aetio 289, 12 (23. Mart.) et Lydo 296, 27 (eod.); Florentino 321, 7. 8 (25. vel 24. Mart.); Clodio 128, 6 et 13 (24. et 27. Mart.); Eudoxo ap. *G* 193, 3 (28. Mart.); ἐξισοῦται ἡ ἡμέρα τῇ νυκτί Clodio 128, 15 (28. Mart.).

ισσημερία μετοπωρινή Clodio 147, 6 (21. Sept.); Ptolemaeo 215, 14 (25. Sept.); (φθινοπωρινή) Aetio 291, 16 (25. Sept.); Euctemoni ap. *G* 184, 12 (26. Sept.); Callippo ibid. (eod.); Florentino 321, 8 et 9 (24. vel 26. Sept.).

μετοπῶρον ἀρχή Euctemoni ap. *P* 214, 2 (15. Sept.); eidem ap. *G* 184, 4 (eod.); τοῦ μ. τὸ δωδεκατημόριον ἄρχεται Clodio 146, 15 (16. Sept.); μ. ἄρχεται Eudoxo ap. *P* 214, 13 (18. Sept.). — vide φθινόπωρον.

τροπή (-αί) θειρινή (-αί) Ptolemaeo 263, 9 (25. Iun.); Clodio 138, 3 (eod.); Aetio 290, 21 (eod.); Callippo ap. *G* 181, 9 (26. Iun.); Florentino 321, 4. 5 (24. Iun. vel 2. Iul.).

τροπή (-αί) χειμερινή (-αί) Clodio 152, 14 (9. Nov.); προσμία τῆς χ. τρ. Clodio 154, 4 (24. Nov.); τρ. χ. Ptolemaeo 232, 4 (22. Dec.); ἡ χ. τρ. συμπληροῦται (βροῦμα) Clodio 157, 2 (23. Dec.); τρ. χ. Aetio 292, 20 (eod.); Euctemoni ap. *G* 189, 3 (24. Dec.); Callippo ap. *G* 189, 5 (eod.); Florentino 321, 1 (25. Dec.); Eudoxo ap. *G* 189, 9 (27. Dec.).

φθινόπωρον ἄρχεται Clodio 143, 7 (11. Aug.). — *φθινοπῶρον ἀρχή* Ptolemaeo 271, 1 (12. Aug.); Clodio 143, 17 (17. Aug.); Aegyptiis ap. *P* 214, 1 (15. Sept.); Hipparcho ap. *P* 214, 6 (16. Sept.). — τοῦ φθ. τὸ μεσάιτατον Euctemoni ap. *L* 298, 5 (14. Oct.); τὸ μέσον Clodio 150, 2 (15. Oct.). — vide μετόπωρον.

χειμῶν ἄρχεται Clodio 152, 15 (10. Nov.). — *χειμῶνος τὸ μέσον* Clodio 118, 6 (4. Ian.); Euctemoni ap. *G* 180, 18 (6. Ian.); χ. μεσάιτατον Clodio 120, 8 (19. Ian.); χ. μέσος Eudoxo ap. *P* 237, 20 (21. Ian.).

aequinoctium auctumnale *Co* 311, 11 (24–26. Sept.).

aequinoctium vernum *Co* 306, 15 (24. et 25. Mart.); *Pl* 325, 5 (25. Mart.).

aestatis initium *Co* 307, 23 (9. Mai.); *aestivum tempus incipit* Varr. 302, 11 et 320, 17 (8. vel 9. Mai.).

auctumnus incipit *Co* 309, 18 (12. Aug.); *auctumnale tempus incipit* Varr. 302, 12 et 320, 20 (8. vel 11. Aug.).

bruma *Pl* 322, 26 (25. Dec.). — vide *solstitium brumale*.

hiemis initium *Co* 312, 14 (10. Nov.); *hibernum tempus in-*

capit Varr. 302, 13 et 320, 22 (10. Nov.). — hiemps media *Co* 313, 28 (4. Ian.).

solstitium (aestivum) *Co* 308, 19 (24.—26. Iun.); *Pl* 326, 21 (24. Iun.).

solstitium brumale Hipparcho ap. *Co* 313, 15 (17. Dec.);

Chaldaeis ap. *Co* 313, 19 (24. Dec.); Polemio Silvio 319, 21 (25. Dec.).

vernum tempus incipit Varr. 302, 10 et 320, 13 (17. Febr.). ver bipertitur *Co* 307, 5 (21. Apr.).

ἄλκωνόγεια Clodio 124, 12 (22. Febr.); ἄλκωνοίδες Democrito ap. *P* 293, 5 et ap. *G* 191, 12 (24. Febr.); alcyonei dies *Co* 305, 23 (22. Febr.).

ἐτησίαι ἄρχονται πνεῖν Hipparcho ap. *P* 267, 10 (18. Iul.); ἐπιτείνουσι Clodio 140, 4 (eod.); πνέουσι Metrodoro, Euctemoni, Philippo ap. *P* 268, 1 (21. Iul.); πνέουσιν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας Clodio 140, 10 (eod.); πνέουσιν ἡμέρας πρὸς Eudoxo ap. *G* 182, 2 (22. Iul.); ἄρχονται Aegyptiis ap. *P* 268, 10 (23. Iul.); πνέουσι Eudoxo ap. *P* 268, 14 (24. Iul.); ἄρχονται πνέειν *Q* 294, 12 (26. Iul.); σφοδρότεροι Clodio 241, 8 (28. Iul.); ἄρχονται Democrito ap. *P* 269, 7 (29. Iul.); παύονται Euctemoni ap. *G* 183, 2 (12. Aug.); παύονται Hipparcho ap. *P* 272, 18 (25. Aug.); παύονται Clodio 144, 11 (25. Aug.); παύονται Eudoxo ap. *P* 211, 9 (29. Aug.); παύονται Aegyptiis ap. *P* 212, 1 (31. Aug.); λήγουνσι Callippo ap. *G* 183, 15 (31. Aug.); παύονται Callippo ap. *P* 212, 5 (1. Sept.); λήγουνσι Cononi ap. *P* 212, 9 (3. Sept.). —

etesiae flant per 30 dies *Pl* 330, 14 (20. Iul.); etes. *Co* 309, 12 (1. Aug.); desinunt Assyriae ap. *Pl* 328, 8 (28. Aug.); desinunt flare *Co* 310, 3 (30. Aug.); desinunt Aegypto ap. *Pl* 328, 17 (16. Sept.).

ὁπώρας ἀρχή Metrodoro Euctemoni, Philippo ap. *P* 268, 2 (21. Iul.).

ὀρνιθίαί per dies triginta esse solent *Co* 305, 17 (20. Febr.); πνέουσι Metoni (?) ap. *G* 191, 9 (22. Febr.); ἄρχονται πνεῖν Hipparcho et Euctemoni ap. *P* 242, 16 (22. Febr.); πνέουσιν ἐπὶ ᾧ ἡμέρας Eudoxo ap. *P* 243, 1 (23. Febr.); ἐπὶ ἡμέρας θ' Democrito ap. *G* 192, 1 (6. Mart.) et ap. *P* 245, 1 (7. Mart.); ἄρχονται πνέοντες Eudoxo ap. *G* 192, 9 (13. Mart.); ἄρχονται πνεῖν Euctemoni et Philippo ap. *P* 246, 1 (13. Mart.); πνέουσι μέχρις ἰσημερίας Euctemoni ap. *G* 192, 10 (14. Mart.); cf. *Pl* 330, 3 (flantem per dies novem).

πρόδρομοι (τῶν ἐτησίων): ἐπὶ ἡμέρας ξ' Democrito ap. *P* 263, 17 (28. Iun.); πρ. κυνός

Hipparcho ap. *P* 265, 14 (7. Iul.); *πρὸ ἀρχῇ* Euctemoni et Philippo ap. *P* 216, 3 (9. Iul.); *πνέουσι* Clodio 139, 11 (10. Iul.); flare incipiunt Co 328, 17 (eod.); flant *Pl* 330, 12 (eod.); *ἐπνεύρουσι* Clodio 139, 16 (12. Iul.); Aegyptiis ap. *P* 266, 11 (12. Iul.); *ἔρχονται* Hipparcho ap. *P* 266, 20 (14. Iul.); *φυσᾷ* Clodio 140, 9 (20. Iul.); incipiunt Aegypto ap. *Pl* 327, 16 (eod.); *πνέουσι* Caesari ap. *P* 268, 2 (21. Iul.);

Eudoxo ap. *G* 182, 3 (22. Iul.); *πνέουσι* Euctemoni et Philippo ap. *P* 268, 7 (eod.); *καταφυσᾷ* Clodio 140, 13 (eod.); incipiunt Italiae ap. *Pl* 327, 17 (23. Iul.).

προεξηρίδια *πνέουσι* Eudoxo ap. *G* 191, 16 (24. Febr.).

χελιδονίαι πνέουσιν ἐπὶ ἡμέρας *δέκα* Caesari ap. *P* 244, 14 (5. Mart.); chelidontias fiat *Pl* 330, 2 (22. Febr.).

TABVLA ARGVMENTI

	pag.
I Prolegomena in Lydi librum de ostentis . . .	V—XLVI
II Prolegomena in calendaria Graeca.	XLVII—LXXI
III Addendum	LXXII
IV Ioannis Laurentii Lydi liber de ostentis	1—161
(cum tabula argumenti p. 161)	
V Epimetra duo de cometis et de terrae motibus .	163—175
1. supplementum disputationis Lydianae de co-	
metis	165—172
a. cometarum descriptiones physicae (Plinii	
n. h. II 89. 90; Apul. ap. Lyd. de mens.	
III 71)	165—167
b. cometarum descriptiones astrologicae	
(Campestris in adn. Lucan. I 529; He-	
phaest. <i>π. καταρχ.</i> I 24; Avieni ap.	
Serv. in Aen. X 272)	167—172
2. anon. diss. de terrae motibus (cod. Laur. 28,34)	172—175
VI Calendaria Graeca	177—285
1. Anonymi calendarium Gemini isagoges libro	
in fine adnexum	179—195
2. Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum appa-	
ritions et significationum collectio . . .	197—285
a. prooemium	199—211
b. calendarium	211—273
c. epilogus	273—276
d. tabula apparitionum a Ptolemaeo enota-	
tarum	277—285

	pag.
VII Cetera hemerologica Graeca	287—331
1. Aetii Amideni calendarium medicum (tetrab. III 164)	289—293
2. Quintiliorum calendarium astronomicum (Geop. Gr. I 9)	293—294
3. Excerpta ex Lydiano libro de mensibus . .	295—299
4. Excerpta ex papyro Eudoxi	299—301
5. Excerpta ex Varronis rer. rust. lib. I . . .	302
6. Excerpta ex Columellae rei rusticae libris .	303—314
A. excerpta e lib. IX c. 14.	303—304
B. excerpta e lib. XI c. 2	304—314
7. Excerpta ex Polemii Silvii fastis	314—320
8. Florentini dissert. de anno eiusque partib. (Geop. Gr. I 1).	320—321
9. Excerpta e Plin. nat. hist. l. XVIII	321—329
acc. Plinii adn. de ventis (lib. II)	329—331
VIII Indices in Lydi librum de ostentis et epimetra duo.	333—342
IX Indices in calendaria Graeca.	343—364

Wissenschaftliche Ausgaben
griechischer und lateinischer Schriftsteller
im Verlage von

B. G. Teubner in Leipzig.

**Bibliotheca Scriptorum
Graecorum et Romanorum Teubneriana.**

Als Fortsetzung der Sammlung
sind zunächst in Aussicht genommen:

Scriptores sacri et profani auspiciis et munificentia Serenissimorum Nutritorum almae matris Ienensis ediderunt seminario philologorum Ienensis magistri et qui olim sodales fuere.

- [Alexander.] Historia Alexandri graeca ed. W. Kroll.
Aristeae ad Philocr. epist. ed. P. Wendland.
Aristophanis comoediae. Ed. II.
Aristotelis meteorologica — de mundo lib. ed. A. Goldbacher.
— historia animalium — de animalium partibus, generatione, ingressu, motu et spiritu edd. L. Dittmeyer et G. Littig.
— Organon.
— Physica (Ed. II) ed. G. Vitelli.
Babrii fabulae ed. O. Crusius.
Boetii philosophiae consol. libri V ed. Peiper. Ed. II.
Choricii Gazaei orationes rec. Foerster.
Clementis Alexandrini excerpta ex Theodoto ed. P. Ruben.
Constantini excerpta.
Dionis Chrysostomi orationes ed. A. Sonny.
Donati commentum Terenti rec. P. Wessner.
Epistolographi Graeci.
Eratosthenis catasterismi ed. A. Olivieri.
Erotici scriptores ed. A. Eberhard.
Frontini de aquae duct. urbis Romae ll. II ed. Gundermann.
Galenus π. θεραπευτικῆς διαταξῆς ed. K. Kalbfleisch.
Gemini elementa astronomiae rec. Manitius.
Georgius Acropolitae ed. A. Heisenberg.
Germanici Aratea ed. Breyssig.
Gnomologia Graeca ed. A. Elter.
Hippiatrica ed. E. Oder.
Homeri Ilias ed. A. Ludwig.
Iamblichi de vita Pythagorica liber ed. E. Rohde.
Ioannis Malalae Antiocheni chronographia ed. C. E. Gleye.
Ioannis Scylitzae historiarum compendium ed. H. Seger.
Isaei orationes ed. Fr. Blass.
Iurisprudentiae antehadrianae quae supers. ed. Bremer. Pars II.
Libanii opera ed. R. Foerster.

Lycurgus ed. Fr. Blass.
 Lydus de mensibus ed. E. Wünsch.
 Lysiae orationes ed. Fr. Blass.
 Manili astronomicon II. V ed. M. Bechert.
 Metrici scriptores Graeci. I. Hephæstio ed. Consbruch.
 Nemesis ed. K. J. Burkhard.
 Oppiani Haliutica ed. B. Vári.
 Oracula Sibyllina.
 Palladius ed. J. G. Schmitt.
 Pausaniae descriptio Graeciae ed. Spiro.
 Philo Iudaicus ed. F. Hanssen.
 Philoponus de aetern. mundi ed. Bae.
 Photii bibliotheca ed. A. E. ex.
 [Pindarus.] Scholia in P. ed. A. Drachmann.
 Platonis opera ed. O. Immisch.
 Plutarchi vitae parallelae. Ed. II.
 Procepii opera rec. J. Haury.
 Ptolemaei opera omnia edd. Boll, Heiberg, Berger, alii.
 Quintiliani instit. orat. libri XII ed. F. Becher.
 Senecae, L. Annaei tragoediae edd. Peiper et Richter. Ed. II.
 — quæstiones naturales ed. Gercke.
 Statii silvae ed. Krohn.
 Stobaei florilegium et eclogae ed. A. Elter.
 Sulpicius Severus ed. I. Fuertner.
 Symmachus ed. W. Kroll.
 Synonyma Ciceronis ed. J. W. Beck.
 Terenti comoediae ed. A. Fl. olsen. Ed. II.
 Themistii orationes ed. H. Schenkl.
 Theophrasti characteres ed. Hanow.
 — de rebus naturalibus scripta ed. Stadler.
 Thucydidis de bello Peloponn. libri VIII ed. A. Schoene.
 Varro de lingua Latina edd. Goetz et Schoell.

Sammlung wissenschaftlicher Commentare zu griechischen und römischen Schriftstellern.

Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. geh. n. M. 6.—, in Leinw.
 geb. n. M.
 Lucret Buch III. Von R. Heinze. geh. n. M. 4 —, in Leinw.
 geb. n. M. 5.—

Demnächst sind in Aussicht genommen:

Aetna. Von S. Sudhaus.
 Clemens Alex. Paidagogos. Von E. Schwartz.
 Herodot V. VI. Von G. Kaibel.
 Minucius Felix Octavius. Von E. Norden.
 Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.
 Plautus Rudens. Von F. Marx.
 Tacitus Germania. Von G. Wissowa.
 Tibull. Von F. Leo.
 Vergil Aeneis VI. Von E. Norden.

888.9 .J6ow ed.2

Joannes Laurentii Lydi AJB0331

Stanford University Libraries

3 6105 045 014 102

.9

—w

ed. 2

STANFORD UNIVERSITY LIBRA
Stanford, California

DOC APR 21 1992

JUN

1991

